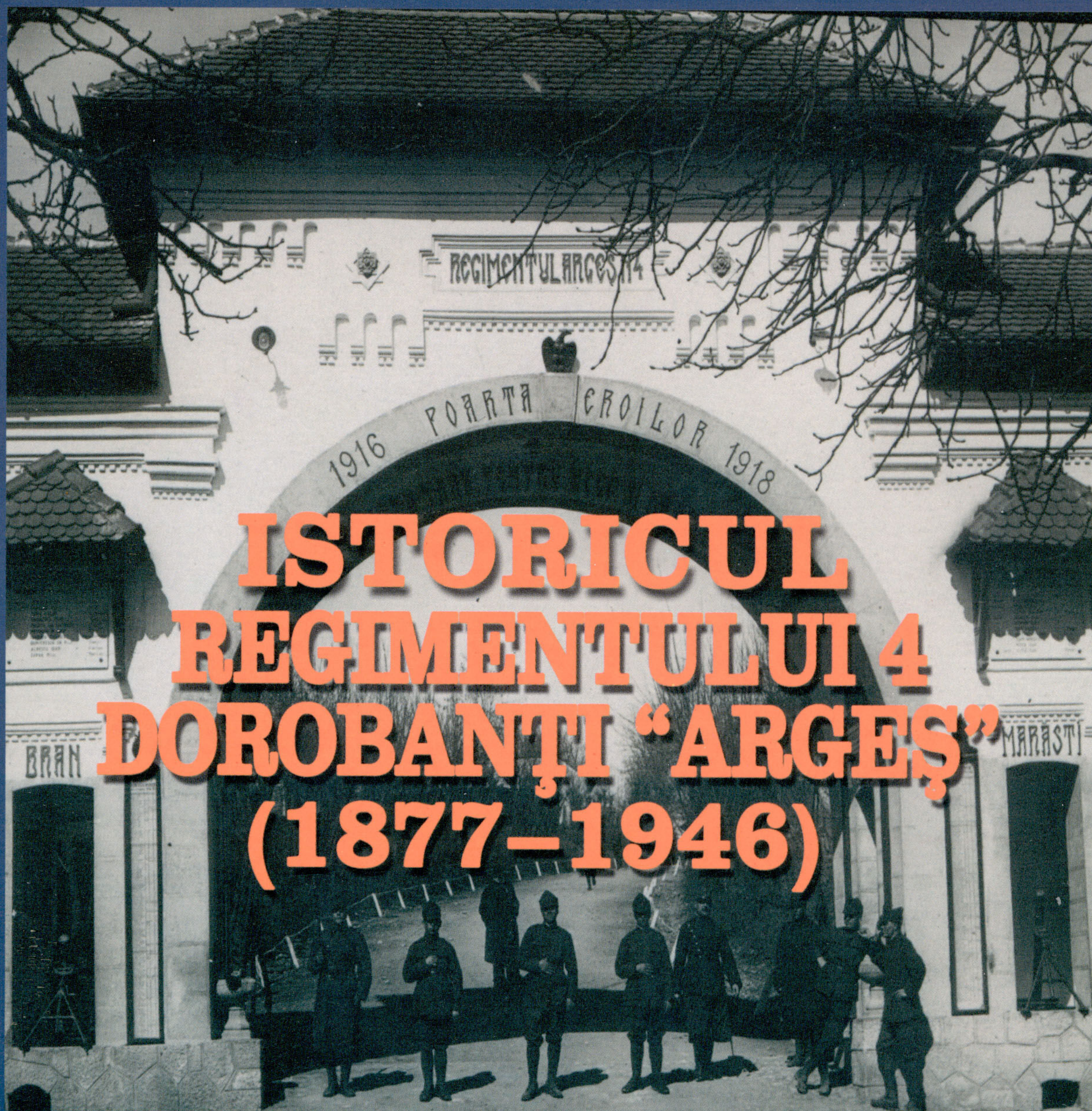
Colonel (r) dr. CORNEL CARP
Lt.col. dr. PETRIŞOR FLOREA
(COORDONATORI)

VASILICA MANEA
dr. CORNEL ŢUCĂ

ISTORICUL REGIMENTULUI 4 DOROBANŢI "ARGEŞ" (1877–1946)

Editura Pământul
2008

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI PITEŞTI

CENTRUL DE STUDII ŞI PĂSTRARE A ARHIVELOR MILITARE ISTORICE PITEŞTI

ISTORICUL REGIMENTULUI 4 "ARGEŞ" 1877–1946

Coordonatori:
Colonel (r) dr. CORNEL CARP
Lt.col. dr. PETRIŞOR FLOREA
VASILICA MANEA
dr. CORNEL ȚUCĂ

Autori:

Iulian Boțoghină
Daniela Manaloiu
Nineta Nicolae
Lt.col.ing. Marius Olteanu
Leontin Stoica
Mihai Şoitariu
Doina Talaşman

Culegere computerizată:
Oana–Mihaela Burghelea
Adriana–Mariana Medre
Mihaela Olteanu
Felicia Țucă

Tehnoredactare computerizată şi prelucrare grafică:
Cristian Enache
Doina Talaşman
George-Mihai Talaşman

CUPRINS

CUVÂNT INTRODUCTIV

Mândria de a fi argeşean, onoarea de a călca zi de zi pe acest loc încărcat de istorie, apărat cu dârzenie şi spirit de sacrificiu de generaţii întregi, precum şi îndemnul adresat de colonelul Barbu Pârâianu, unul dintre comandanţii Regimentului 4 Dorobanţi, ca „*pildele de vitejie şi de sacrificiu săvârşite de Regimentul nostru, de Argeşenii noştri* [...]"*să rămână vii în amintire şi să fie cunoscute de generaţiile prezente şi viitoare, au constituit un puternic imbold pentru redactarea prezentei lucrări.

Realizată în semn de veşnică cinstire a Regimentului 4 „*Argeş*" în cazarma căruia îşi desfăşoară activitatea încă din anul 1973 Centrul de Studii şi Păstrare a Arhivelor Militare Istorice, lucrarea de faţă este o continuare a celei intitulate „*Istoricul Regimentului 4 Argeş*" editată la Piteşti de către Institutul de Arte Grafice „Artistica"-P.Mitu, cu prilejul aniversării a 50 de ani de la înfiinţarea unităţii, o adevărată frescă a eroismului argeşean.

Unitatea argeşeană care face obiectul lucrării de faţă, înfiinţată la începutul anului 1877 sub comanda colonelului August Gorjan, a înscris pagini nepieritoare în cartea de aur a neamului şi în cea a eroismului argeşean.

Structurată pe cinci capitole şi anexe, prezenta lucrare intitulată „*Istoricul Regimentului 4 Argeş. 1877-1946*", rod al cercetării efectuate de un colectiv de specialişti din cadrul Centrului, îşi propune să informeze cititorii avizaţi sau nu, despre cele mai importante şi semnificative momente din evoluţia regimentului de la înfiinţare şi până după cel de-Al Doilea Război Mondial.

Partea de început redă întocmai lucrarea colonelului Barbu Pârâianu, de la capitolul privind participarea regimentului la Războiul de Independenţă până în anul 1927. S-a urmărit pe cât posibil respectarea textului original: atât în punctuaţie cât şi în grafie, intervenţiile autorilor fiind marcate între paranteze drepte. De asemenea, completările şi explicaţiile de rigoare, acolo unde a fost necesar, au fost plasate în subsolul paginii.

Celelalte capitole referitoare la activitatea regimentului după anul 1927 până la desfiinţarea survenită în anul 1946 au fost realizate pe baza studierii unui vast material documentar din fondul de arhivă creat de Regimentul 4

---

* Vezi lucrarea lui Pârâianu, Barbu, *Istoricul Regimentului Argeş nr. 4,* Institutul de Arte Grafice "Artistica" P. Mitu, Piteşti, 1927.

Dorobanți „*Argeş*" şi de alte unități şi structuri militare, lucrările generale care aparțin de literatura de specialitate fiind mai puțin folosite. Menționăm că unele neconcordanțe între datele publicate la reperele biografice ale comandanților, precum şi în alte locuri, apar ca urmare a neînscrierii în documentele cercetate (foi matricole, memorii personale etc.) a tuturor mutațiilor la partida ofițerilor în cauză, perioada de comandă de unitate fiind stabilită pe baza studierii şi altor documente de arhivă.

Pentru ilustrarea în mod cât mai veridic a pierderilor suferite de regiment în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial şi pentru a nu da naştere la diverse interpretări au fost inserate în lucrare documentele - scanate - întocmite în acea vreme.

Am încercat să evidențiem cât mai fidel aportul unității argeşene la Războiul de Independență, de reîntregire națională, la cea de a doua conflagrație mondială şi eroismul miilor de argeşeni care şi-au sacrificat viața pe altarul independenței şi libertății patriei; mărturie stau documentele de arhivă, jurnalele de operații şi registrele istorice ale regimentului.

De asemenea, în lucrarea „*Istoricul Regimentului 4 Argeş. 1877-1946*" îşi găsesc locul o serie de oameni de seamă, comandanți ai regimentului, medici militari, eroi ai acestei unități care au adus o contribuție marcantă la bunul renume al regimentului.

Mulțumim pe această cale Primăriei Municipiului Piteşti, fără sprijinul căreia lucrarea de față nu ar fi putut vedea lumina tiparului.

Aducem, de asemenea, mulțumiri colegului nostru - domnul plutonier major Cătălin Catrina - pentru sprijinul acordat, prin punerea la dispoziție a unor fotografii şi a jurnalului de prizonierat al bunicului său, căpitanul Catrina D. Marin, care a onorat Regimentul 4 "*Argeş*" prin faptele de arme şi activitatea sa.

Dacă cititorul copleşit de grijile vieții cotidiene îşi găseşte o clipă de răgaz pentru a răsfoi paginile acestei evocări istorice şi câteva clipe de reculegere în fața Porții Eroilor, avem convingerea că am împlinit o sfântă datorie de onoare pentru eroii argeşeni şi am dat deoparte cenuşa uitării.

AUTORII

LISTA DE ABREVIERI

A.C.= anticar
Cap.= caporal
Cpt .= căpitan
Cpt., slt.(r) = căpitan, sublocotenent (rezervă)
Ctg. = contingent
Frt. = fruntaş
Lt. = locotenent
Lt.col. = locotenent colonel
P.C.= Partea Complementară
Plt. = plutonier
Plutonier T.R. = plutonier cu termen redus
R.6.Art. = Regimentul 6 Artilerie
Serg. = sergent
Slt. = sublocotenent
Sold. = soldat

I. ISTORICUL REGIMENTULUI 4 (1877 – 1946)

1. ÎNFIINȚAREA REGIMENTULUI 4 DOROBANȚI „*ARGEŞ*”

Începuturile Regimentului 4 Dorobanți se regăsesc în anul 1872, când prin “*Legea de organizare a armatei*” din acel an, promulgată prin Decretul nr. 1064 din 1 iulie[*], s-au înființat în cadrul regimentelor 2 şi 4 Dorobanți, batalioanele Argeş şi, respectiv, Muscel. Regimentul 2 Dorobanți, cu garnizoana de reşedință la Râmnicu Vâlcea, cuprindea ca arie de recrutare județele Gorj, Vâlcea şi Argeş, iar Regimentul 4 Dorobanți, care avea dislocarea la Ploieşti, îşi recruta efectivele de pe raza județelor Muscel, Dâmbovița, Prahova şi Buzău. Batalioanele din compunerea celor două regimente purtau denumirea județului de unde îşi recrutau efectivele.

Întinderea prea mare a teritoriului de recrutare a unui regiment, care cuprindea 3–5 județe, a creat dificultăți în exercitarea comenzii şi administrării unității de către comandantul de regiment, precum şi în executarea mobilizării, făcând imperios necesară crearea de noi regimente de dorobanți pentru fiecare județ, atunci când situația politico-militară şi mijloacele bugetare afectate armatei ar fi permis-o.

Redeschiderea “*crizei orientale*” prin răscoalele izbucnite în Bosnia şi Herțegovina (1875), precum şi în Bulgaria (1876) şi instaurarea stării de conflict militar prin acțiunea sârbo–muntenegreană împotriva Porții Otomane (18/30 iunie 1876) au complicat situația din Balcani.

Derularea acțiunilor militare în imediata apropiere a frontierelor României şi consecințele pe care acestea le puteau avea asupra configurației politice şi a raporturilor în sud–estul Europei au determinat România să desfăşoare o vie şi energică acțiune politică şi militară pentru realizarea propriului deziderat național şi anume acela al cuceririi deplinei independențe de stat a țării.

---

[*] Conform respectivului decret s-au înființat opt regimente de dorobanți numerotate de la 1 la 8. Batalioanele Argeş şi Muscel vor sta la baza formării Regimentului 4 Dorobanți în anul 1877.

Pentru a nu oferi Porții Otomane motive de intervenție, statul român şi-a declarat inițial neutralitatea, acordând, totodată sprijin moral şi material luptătorilor de dincolo de Dunăre, refugiați pe teritoriul românesc.

Manifestând o neutralitate binevoitoare față de Serbia, guvernul român a adoptat măsurile necesare pentru a se evita ocupația străină sau transformarea țării în teatru de război. În acest scop, a fost dislocat la Dunăre, în zona localității Gruia, în dreptul râului Timoc, un corp militar român de observație pus sub comanda colonelului Mihai Cristodulo Cerchez, pentru a apăra frontiera dunăreană în această zonă.

Amploarea luată de conflictul balcanic a determinat statul român să ia măsurile necesare pentru întărirea forței armate.

La 24 septembrie/6 octombrie, Consiliul de Miniştri a hotărât concentrarea trupelor permanente şi teritoriale şi a rezervelor pentru instrucție şi manevre, executându-se cu acest prilej o pregătire intensivă.

În toamna aceluiaşi an s-au constituit diviziile active cu efective de război şi s-au desfăşurat exerciții similare celor cerute în timp de campanie.

Concentrările şi manevrele au permis ministrului de Război, colonelul Gheorghe Slăniceanu, să constate că organizarea dorobanților prezenta inconveniente care întârziau dezvoltarea acestei arme. Preocupat de a "*grăbi organizarea infanteriei teritoriale într-un mod care să ne garanteze o mai grabnică mobilizare a unui număr mai considerabil de forțe, ministrul propunea să se creeze încă 8 regimente de dorobanți peste cele existente şi să se acorde mai multe mijloace pentru instrucția şi organizarea lor*". Propunerea a fost sancționată prin Înaltul Decret nr. 2195 din 26 noiembrie 1876.[1]

Se înființau încă opt regimente de dorobanți, organizate pe câte două batalioane, prin restrângerea ariei de recrutare a resurselor umane pentru fiecare regiment la două județe.

În acest cadru organizatoric lua ființă la 1 ianuarie 1877, la Piteşti, Regimentul 4 Dorobanți, compus din două batalioane: Batalionul Argeş şi Batalionul Muscel. Regimentul nou înființat intra în subordinea Diviziei 1 Teritoriale, afectându-i-se, ca teritoriu de recrutare, județele Argeş şi Muscel. Fiecare batalion era compus din patru companii, iar reşedința lor era la Piteşti (Batalionul Argeş) şi Câmpulung (Batalionul Muscel).

---

[1] „*Monitorul Oastei*", nr. 35 din 9 decembrie 1876 – Parte Oficială, p. 810-822; vezi şi documentul anexă nr. 1 din lucrare.

De semnalat că la baza acestei organizări şedea principiul teritorialităţii, companiile având ca teritoriu de recrutare o plasă. Organizarea teritorială a celor două batalioane era următoarea:

Batalionul 1 Argeş
Reşedinţa Piteşti

Compania 1 Lovişte, (reşedinţa Şuici), se compunea din plasa Loviştea.

Compania a 2-a Curtea de Argeş, (reşedinţa Curtea de Argeş), se compunea din plăşile Argeş şi Topolog.

Compania a 3-a Piteşti, (reşedinţa Piteşti), se compunea din plasa Oltu, plasa Piteşti şi oraşul Piteşti.

Compania a 4-a Cotmeana, (reşedinţa Costeşti), se compunea din plăşile Cotmeana şi Gălăşeşti.

Batalionul 2 Muscel
Reşedinţa Câmpulung

Compania a 5-a Câmpulung, (reşedinţa Câmpulung), se compunea din plaiul Nucşoara şi oraşul Câmpulung.

Compania a 6-a Giuvala, (reşedinţa Podul Dâmboviţei), se compunea din plaiul Dâmboviţei.

Compania a 7-a Râurile, (reşedinţa Miceşti), se compunea din plasa Râurile.

Compania a 8-a Argeşul, (reşedinţa Bârseşti), se compunea din plăşile Argeş şi Podgoria.

Întrucât subunităţile din compunerea regimentelor noi proveneau din regimentele înfiinţate în 1872[2], Ordinul circular nr. 75/28.12.1876 făcea precizarea că mai întâi va avea loc transformarea vechilor unităţi şi după aceea crearea celor noi[3].

---

[2] Batalionul Argeş de la Regimentul Dorobanţi Râmnicu Vâlcea şi Batalionul Muscel de la Regimentul Dorobanţi Prahova, vezi Centrul de Studii şi Păstrare a Arhivelor Militare Istorice Piteşti, (în continuare se va cita C.S.P.A.M.I.), fond *Regimentul 4 Dorobanţi* "*Argeş*", dosar nr. 737, f. 215.

[3] „*Monitorul Oastei*", nr. 1din 12 ianuarie 1877, p. 10–13.

Tabela nr. 1, anexă la ordinul circular menţionat, stabilea componenţa Statului Major al regimentului de infanterie nou înfiinţat[4]:

1 colonel sau locotenent-colonel – comandantul Regimentului;

2 maiori – comandanţi de batalioane;

1 căpitan, 1 locotenent, 1 sublocotenent – contabili;

6 căpitani, 2 locotenenţi – comandanţi de companie;

6 locotenenţi, 8 sublocotenenţi – la companii;

Trupa Regimentului de dorobanţi era stabilită la 64 sergenţi, 96 caporali, 64 toboşari şi cornişti şi 1510 soldaţi[5].

Înaltul Decret nr. 97/1801 din 18 ianuarie 1877, prin care erau numiţi comandanţii celor 16 regimente, numea în calitate de comandant al Regimentului 4 pe locotenent-colonel Gorjan August[6].

Chiar în primul an de existenţă Regimentul ia parte activă la războiul pentru cucerirea independenţei de stat a României.

Armata română a fost mobilizată oficial prin Înaltul Decret nr. 787 din 6 aprilie 1877, însă situaţia de la sud de Dunăre şi înrăutăţirea relaţiilor cu Turcia au făcut ca, încă din 5 aprilie, Regimentul 4 Dorobanţi să primească ordinul de deplasare spre Dunăre, ajungând la Calafat la 21 aprilie.

În iulie, în satul Poiana de lângă Calafat, în prezenţa Principelui Carol, Regimentul 4 Dorobanţi primea drapelul de luptă[7].

MOTTO: "Ei n-au murit trăiesc în noi, că sunt eroii"

---

[4] Ibidem, p. 14.
[5] Ibidem, p. 33.
[6] „*Monitorul Oficial*", nr. 17din 28 ianuarie 1877 – Parte oficială, p. 526.
[7] Ibidem.

“***SE STING VETERANII***[**]

Priveşte, copile, cum trec veteranii
În şiruri tăcute, bătrâni luptători!
Se duc. Se topesc! Şi-o dată cu anii
Dispar în neant, anonimi călători.

Priveşte-i trecând, resemnați, spre vecie,
Păşind maiestuos, ca lumea să ştie
Că ei n-au cerşit, nu s-au plâns, n-au crâcnit!
Au luptat, au muncit, au tăcut… şi au murit!

2. RĂZBOIUL DE INDEPENDENȚĂ [***]

La 5 aprilie 1877, Regimentul era gata de luptă cu 1050 viteji.

La 10 aprilie, Batalionul I (Argeş), pleacă la Craiova, iar a doua zi, pleacă şi Batalionul II (Muscel).

Ce de plâns pe mamele şi mândrele flăcăilor, ce de vorbe de îmbărbătare din partea bătrânilor. Iar caporalul Stancu Niță din Valea Popei, parcă nu era în mințile lui, atâta chiuia şi spunea la snoave, pe care le mai întărea din când în când cu vorba lui moale şi tărăgănată, şi locotenentul Bordeanu Pavel, comandantul lui de companie.

Sărmanii! parcă nu le era a bine; îi pândea moartea în văile Rahovei.

După marşuri lungi şi ostenitoare de câte 40—50 km. pe zi, Regimentul întreg ajunge la 21 aprilie în preajma oraşului Calafat, unde intră în Divizia comandată de colonelul Cerkez.[8]

[**] Colonel (r) Gheorghe Lăcătuşu, din volumul *Tradiție şi istorie 1990–2005*, editat de Asociația Națională a Veteranilor de Război, Editura Contrast, Bucureşti, 2005, p. 39.

[***] Barbu Pârâianu, *Istoricul Regimentului 4 Argeş*, Institutul de Arte Grafice “Artistica” – P. Mitu, Piteşti, 1927, p. 8–86.

[8] Divizia 1 Activă comandată de colonelul Mihail Cristodulo Cerkez (1839–1885); din 6 septembrie 1877 acesta a fost numit comandant al Armatei de Operații.

A doua zi, pe la orele 3 dimineața, Regimentul se aşează în bivuac în marginea de răsărit a Calafatului, întinzându-şi pânza de anteposturi pe marginea Dunărei, căci dincolo, peste bătrânul râu, era cetatea turcească Vidinul.

Oamenii s-au pus pe săpat şanțuri (tranşee), dar vicleanul turc de pe malul celălalt, nu se astâmpără, şi în ziua de 26 aprilie, pe la orele 12 din zi, trage primul foc de tun în dorobanții noştri, care lucrau.

Atâta le-a trebuit tunarilor noştri; din cele trei baterii, pe care le botezaseră: "Carol", "Mircea" şi "Ştefan", ei încep să scuipe focul omorâtor asupra cetății turceşti.

Până la 7 ceasuri seara, i-a învățat minte să mai poftească şi altă dată, căci tocmai de la noi se auzeau vaetele lor pe limba turcească. Şi pentru că se făcea noapte, tunarii noştri au avut grijă să le dea şi lumină, aprinzându-le Vidinul cu purcele grase [proiectile, n.n.], trimise din gurile de oțel.

Ce bucurie pe dorobanții noştri! La început, de, ca omul, care n-a mai auzit şi n-a mai văzut aşa ceva, inima a svâcnit şi ea puțin, da' nu de frică, ci de fiorul acela dintâi al lucrului necunoscut, ca şi în dragostea de la începutul începutului.

La mirosul prafului de puşcă, nările dorobanților noştri se măriseră de trei ori cât erau ele de obicei şi fiecare s-a gândit o clipă acasă, ca apoi îndată acest gând să intre în umbră şi altul mai mare, mai scump şi mai sfânt să-i ia locul: lupta cu înverşunare pe viață şi pe moarte contra jugului turcesc. Țara, pământul să fie dezrobit!

Şi-n timp ce tunarii noştri trimiteau ploaie de obuze, toți dorobanții amenințau mânios cu pumnul cetatea turcească.

În zilele ce urmară din luna aprilie, Regimentul nostru făcu anteposturi cu batalioanele pe rând, strajă neclintită pe malul pământului românesc, cum şi şanțuri (tranşee) pentru dorobanți şi pentru tunari, drumuri de legătură, magazii de muniții şi alte lucrări trebuitoare.

La 15 mai, Măria Sa Domnitorul, veni să vadă dorobanții lui. Inimile crescură şi mai mari şi focul vitejiei de veacuri al românului se aprinse cu putere.

Domnitorul se duse apoi la bateria "Carol", de unde dădu ordin tuturor bateriilor să deschidă focul asupra cetății turceşti.

O vijelie de foc porni din gurile de oțel.

Dar nici turcii nu se lăsară mai prejos de data aceasta, şi un obuz căzu chiar aproape de Domnitor, care în picioare, râzând şi dispreţuind moartea, îşi scoase chipiul de pe cap şi zise: "*Asta-i muzica ce-mi place*".

În celelalte zile din luna mai, Regimentul a făcut de pază şi a lucrat mereu.

Într-o seară, pe la sfârşitul lui iunie, veni vestea, că trupe inamice au debarcat în ostroavele noastre dintre Vidin–Calafat şi satul Ciuperceni, mai jos de Calafat, îndată se dete alarma, dar recunoaşterile trimise aduseră spre dimineaţă vestea, că nici picior de inamic nu era acolo.

La 9 iunie, artileria noastră, care se mai mărise cu două baterii, botezate: "*Independenţa*" *şi* "*Renaşterea*", *deschise focul la ora 1 ziua asupra Vidinului, şi-l ţinu până seara, aprinzând oraşul în două părţi.*

Dar comandanţii noştri voiau să ştie ce este şi dincolo pe malul turcesc, şi atunci trimiseră în seara de 11 iunie un ofiţer şi opt soldaţi să facă o recunoaştere.

Aceştia, plini de vitejie, trecură noaptea în bărci pe malul turcesc, şi a doua zi ascunşi prin stufărişuri, recunoscură anteposturile turceşti. Dar, nu se mulţumiră cu atât, şi înaintară şi mai mult spre liniile inamice.

Cum mergeau, văzură o patrulă turcească; nu traseră în ea ci o lăsară să se apropie până la 10 paşi, când deschiseră foc. Câţiva turci căzură, ceilalţi luară fuga, dar şi patrula noastră fu nevoită să se retragă către barca cu care venise şi să lopăteze, căci turcii se alarmaseră, trimiţând trupe numeroase.

Către sfârşitul lunii iunie, Regimentul nostru se apropie de inamic, ocupând ostroavele din mijlocul Dunării în faţa cetăţii turceşti, unde a trecut pe pontoane. Acum îi despărţea numai braţul mare al Dunării de liniile turceşti, braţ ce avea cam 6–700 m. Aici aşezară anteposturile şi începură să lucreze şanţuri (tranşee). Zi şi noapte turcii trăgeau în dorobanţii noştri, dar şi dorobanţilor noştri, grozav le plăcea să vâneze carne de păgân.

Din când în când, artileria noastră îi lua în primire.

Purcelele zburau cu zgomot de păsări speriate pe deasupra capetelor alor noştri, iar în ziua de 3 iulie, dorobanţii lui "*4 Argeş*", *se prăpădeau de râs când au văzut cum fugeau turcii, ce începuseră să lucreze la aşezarea unei baterii de a lor, şi în mijlocul cărora curgeau obuzele tunurilor noastre, care îi dibuise.*

Fuga-i ruşinoasă, dar e sănătoasă pentru cei fricoşi şi cu suflet neoţelit pentru luptă!

Cum însă, Regimentul nu avea drapel, acea icoană sfântă, care întruchipează pământul strămoşesc şi pe conducătorul lui, Măria Sa Domnitorul Carol veni în ziua de 17 iulie, adună Regimentul, — pe care îl înlocuise în ajun altă trupă de dorobanţi, — şi în satul Poiana, aproape de Calafat, Domnitorul, în faţa întregului Regiment, prinzând cu putere drapelul, îl dete în mâna Comandantului de Regiment, zicându-i: "*Vă încredinţez acest drapel, apăraţi-l dar, cu onoarea şi viaţa voastră*".

Un strigăt viteaz de: "*Ura*", *ieşi din pieptul dorobanţilor lui* "*4 Argeş*", *strigăt care făcu să clocotească văile toate, până în piscurile înalte şi falnice ale munţilor Carpaţi, şi să se clatine însăşi cetatea Vidinului turcesc; bătrâna Dunăre, martoră şi ea la această zi mare şi sfântă, ducea încet pe valurile ei la vale spre malurile turceşti răsunetul strigătului viteaz.*

În cursul lunii iulie, precum şi în luna august, Regimentul a stat de pază pe malul Dunării,întinzându-se cu anteposturile, de la satul Cetatea până la satul Ciuperceni, pe un front de 20 km.

Din cauza frontului prea mare de pază, a drumurilor puţine şi rele, a turcilor, care mereu încercau să treacă la noi, hărţuindu-ne prin toate mijloacele, oamenii noştri au suferit deseori de foame, de nesomn şi de neodihnă.

Dar, aceasta n-ar fi însemnat nimic, pe lângă o veste tristă pe care dorobanţii noştri o primiră şi care a zguduit sufletele tuturor. Din cauza nevoilor militare comandanţii mari, fură nevoiţi să despartă Regimentul în două. Fraţii din Muscel, se despărţeau de cei din Argeş, căci la 19 septembrie Batalionul de Muscel, formând un detaşament cu Batalionul din Regimentul 1 Dorobanţi şi cu o baterie de artilerie, toate sub comanda locotenent-colonelului Herfner, primi ordin să plece spre comuna Orăşani, din faţa cetăţii turceşti Rahova, care era peste Dunăre, unde aşeză anteposturi.

Aci Batalionul de Muscel stătu până la 13 octombrie, când porneşte spre oraşul Corabia, de unde în ziua de 17 octombrie, trecu Dunărea pe malul inamic cu întreaga brigadă.

În satul Ghighiu este primit de colonelul Slăniceanu[9] *comandantul brigăzii.*

---

[9] Colonelul George Slăniceanu, comandantul Corpului de pe Vid şi Isker.

Bătălia de la Rahova

Pe la 5 noiembrie, "Batalionul Muscel", sub comanda maiorului Giurăscu[10]*, cu restul brigăzii, porneşte din Ghighiu, trece râul Isker pe un pod de vase şi se îndreaptă spre cetatea turcească Rahova.*

După două zile de marş, dorobanţii ajung către seară în satul Selanoviţa, aşezat pe poalele unei văi adânci, la 5 km. departe de blestemata cetate turcească Rahova.

Şi nu de mult timp se aşezase fiecare să se odihnească, când veni ordinul că a doua zi, 7 noiembrie de dimineaţă, la orele 6, dorobanţii să pornească la luptă.

Oh! de când aşteptau ei această zi. De când voiau ei să dea în sfârşit odată piept cu turcii, acei păgâni, cari îi necăjiseră atâta timp fără folos, când se aflau la Calafat, în faţa Vidinului!

În sfârşit a venit şi ziua aceea, când să se măsoare cu fesurile roşii, ei, voinicii munteni din munţii Muscelului, când să prindă şi să apuce în braţele lor vânjoase, liftele turceşti.

Pieptul fiecăruia se umflă cu putere şi mâna dreaptă strângea arma, gata s-o sfarme ca pe-o surcică.

O singură părere de rău aveau ei: aceea de a nu fi la un loc cu fraţii lor, camarazi de regiment, cu argeşenii.

Dumnezeu îi despărţise; cine ştie însă, în clipa aceasta şi ei vor fi având norocul să lupte acolo, departe peste Dunăre, la Vidin!

Şi fiecare din ei dormi în noaptea aceea, visându-se în focul luptei, împingând cu sete baioneta în pieptul unui turc, care se repezea să-i taie cu iataganul nevasta şi cei 2 copii ai lui....

Iar el nebun de răzbunare şi plin de sânge, dădea în dreapta şi în stânga cu patul armei şi cu pumnul căutând să se caţăre pe parapetele turceşti.

Visa apoi şi pe Domnitor cum îi arată drapelul şi-i striga: "înainte"; iar sub cutele drapelului, vedea pe mama lui cum îl privea cu ochii înlăcrimaţi de bucurie!...

---

[10] Maiorul Dimitrie Giurăscu, comandantul Batalionului 1 din Regimentul 4 Dorobanţi, căzut eroic în luptele de la Rahova din 7/19 noiembrie 1877.

Săriră-n sus înfriguraţi de vis: gornistul suna adunarea. În grabă coloana se formă. Era frig şi noapte încă. Departe o geană de lumină plumburie, arăta că dintr-acolo va veni lumina aurie a soarelui.

Dumnezeu să le ajute!

Făcură cu toţii câte o cruce mare, aşa cum se cuvine să facă orice creştin la un botez de sânge, şi porniră.

Maiorul Giurăscu era în capul Batalionului. Gândul lui se repezi departe, peste Dunărea rece, la soţioara lui tânără şi frumoasă şi la cei trei îngeraşi, copiii lui dragi.

O clipă, o lacrimă fierbinte se prelinse cu repeziciune pe obrazul îngheţat de frig şi se ascunse în mustaţa lui stufoasă.

Se uită ruşinat înlături. Nu-l văzuse nimeni; sufletul se împietri din nou.

În jurul lui zburda neastâmpărat, Tirax, prepelicarul iubit, care când maiorul Giurăscu a plecat din Câmpu-Lung, s-a luat pe furiş după el, nevoind cu nici un chip să se întoarcă acasă. Şi, buni tovarăşi, au plecat amândoi să se războiască cu turcii.

Batalionul urcă platoul de deasupra satului Selanoviţa, unde se odihnise în ajun, şi se opri, aşezându-se în coloană de batalion pe companii. Erau 720 de musceleni, printre care 200 recruţi din contigentul 1877, cu mustaţa abia mijind deasupra buzei.

Dar, care nu fu durerea maiorului când, la primirea ordinului de atac, văzu că Batalionul său, nu numai că nu era în linia întâi, dar nici în a doua, ci tocmai în rezerva generală a Diviziei!

Atunci, în clipa când comandantul Diviziei, colonelul Slăniceanu, se apropia să treacă în revistă Batalionul, maiorul Giurăscu, aruncându-şi privirea spre oamenii lui, citeşte în ochii lor frământarea ce toată noaptea îi rosese, şi nemaiputând răbda imboldul conştiinţei, iese înaintea comandantului Diviziei, şi-l roagă să-i facă lui şi Batalionului, onoarea de a trece în linia întâi.

Colonelul, îl priveşte lung, cu sufletul plin de admiraţie, şi-i zice:

"*Dar bine maiorule, ai uitat că ai trei copilaşi şi-o nevastă tânără?*"

"*Domnule colonel, răspunde Giurăscu, eu aparţin mai întâi ţării, care e în primejdie şi trebuie să o apăr, şi apoi în al doilea rând, sunt al nevestii şi copiilor mei*".

Colonelul tace. Ochii lui mari se uită la maior ca la o arătare dumnezeească. Apoi privirea lui se roteşte peste întregul Batalion.

Cu vocea tremurătoare, el strigă:

– “Copii, ați auzit ce vrea maiorul vostru? Şi voi cereți onoarea de a da cei dintâi piept cu vrăşmaşul?”

– “Da, răspunde ca un singur glas, Batalionul”. Atunci, colonelul Slăniceanu, ordonă ca Batalionul să facă cerc împrejurul lui, şi zice:

“Ostaşi, sunt mândru de-a vă cunoaşte şi în aceste momente supreme, şi sunt cu atât mai mândru şi încurajat, cu cât am constatat devotamentul cu care v-ați oferit voluntari a combate în linia întâia; nu mă îndoiesc o secundă că fiecare îşi va face datoria; vă mulțumesc şi nu vă urez decât victorie şi bun succes. Sper că de va voi Dumnezeu, diseară vom fi cu toții în Rahova”.

Un singur “Ura”, pornit din pieptul a şapte sute de musceleni, zgudui văzduhul, ducând departe spre Rahova păgână, furtuna vitejiei româneşti.

Batalionul porni spre capul coloanei, luând loc în linia întâi de bătaie.

La început Rahova nu se vedea. Dar după ce coloana ajunse pe un platou, observă drept în față peste mai multe văi, şanțuri (tranşee) şi redute aşezate unele în spatele celorlalte, iar în fund de tot cetatea întărită.

Batalionul înainta mereu, urmat de bateria de artilerie.

Când ajunse cam la 3 km. de redutele turceşti inamicul deschise un foc viu de artilerie, asupra lui şi asupra bateriei.

Proiectilele zburau printre coloanele Batalionului şi printre tunurile noastre.

Atunci maiorul Giurăscu, ordonă desfăşurarea Batalionului în coloane de companii la interval de desfăşurare.

Ai noştri înaintau greu. Pe la ora nouă, artileria noastră luă şi ea poziție şi deschise focul asupra taberelor şi redutelor inamice.

La ora 10 1/2, Batalionul primi ordin să lase ranițele şi împreună cu o companie din al 6-lea Regiment de Dorobanți, porni spre pozițiile inamice în trei linii:

Compania 5, 6, şi 7 porni în trăgători (tiraliori), şi trupe de susținere, iar Compania 8 şi cu cea din Regimentul al 6-lea de Dorobanți, era în rezervă. Batalionul, astfel dispus, înainta către inamic sub comanda maiorului Giurăscu.

Acum, Batalionul înainta în contra pantă, adăpostit de vederea inamicului. Abia ajuns pe creastă, după ce făcuse o schimbare de direcție la stânga, el fu primit de o ploaie de gloanțe şi şrapnele.

Dar, dorobanții în pas gimnastic (alergător), cuceriră tabăra de corturi, adăpostindu-se în şanțurile (tranşeele) ei.

De aici, cu ochi înfriguraţi de focul luptei, deschiseră un foc rar asupra primei redute inamice, în timp ce artileria o bătea de asemeni cu înverşunare.

Reduta nu rezistă multă vreme, căci focul bine ochit al artileriei şi al dorobanţilor, siliră pe turci să se retragă.

Cu un avânt fără de seamă, cu strigăte de "Ura" dorobanţii se repeziră ca leii şi o ocupară.

Adăpostiţi în şanţuri, muscelenii deschiseră un foc viu asupra păgânilor, care se aşezaseră acum pe creasta dealului.

Între ei şi ai noştri era o vale adâncă, o vale a morţii, peste care nu se putea trece decât cu preţul a multe vieţi.

Un foc groaznic de puşti începu din nou, din partea alor noştri. Vaietele turcilor se auzeau ca strigătele unor fiare sălbatice. Coasa morţii secera rândurile lor adăpostite.

Au început să fugă înapoi îngroziţi. Un strigăt de bucurie fără seamă ieşi din pieptul muscelenilor. "Uitaţi-i cum fug", strigau ei maiorului şi ofiţerilor lor. "Pe ei, mă", şi într-un avânt, pe care numai sălbăticia luptei, îl dă, ei se aruncară în valea adâncă.

Dar, gloanţele turcilor ce nu părăsiseră încă creasta, curgeau ca ploaia repezită din înaltul cerurilor.

Iată-l pe caporalul Stancu Niţă cum urcă în goană pe panta turcească, strângând arma în mâini, gata să împlânte baioneta. Dar un glonţ păgân îl loveşte drept în frunte. El cade strigând: "înainte".

Sărmanul! nu-i fusese a bine cu joaca şi glumele lui, la plecarea din Piteşti.

Şi nu-i numai el. Cad rând pe rând: caporalii Mitu Niculae şi Derian Ion; mai încolo, soldaţii Gruincea Nicolae, Tutulea Ion şi Matei Gheorghe, şi câţi alţii; cine-i mai poate vedea în focul luptei şi-a vârtejului de gloanţe ce cade în jurul dorobanţilor.

Dar, nimeni n-are timp de asta; toţi strigă înfierbântaţi ca într-o horă: "înainte, tot înainte".

Au pus mâna pe creasta dealului; păgânii ce nu s-au grăbit să fugă, acolo au rămas pe vecie. Abia ajunşi, şi muscelenii deschiseră focul asupra turcilor ce fugeau să se închidă, într-a doua redută, ce nu era la mai mult de 50 de paşi, şi din ale cărei parapete crenelate, curgeau gloanţele, ca vâjâitul stolului de păsărele speriate.

"Înainte", se striga din toate părțile; dar cine se ridica o clipă de la pământ, cădea trăznit de miile de gloanțe. Rândurile se răreau văzând cu ochii; susținerile deşi întăriseră linia, se topeau ca argintul viu.

Nimeni nu mai putea înainta. Fiorul morții intrase adânc în sufletul tuturor.

Şi atunci, îndemnându-şi flăcăii tot înainte, iată-l pe maiorul Giurăscu, că se ridică ca un uriaş cu pieptul de oțel. Drapelul Regimentului fâlfâia alături de el.

Clocotea văzduhul de strigătul alor noştri; albastrul cerului vărsa o lumină scânteietoare.

"Înainte", striga maiorul Giurăscu.

Dar n-apucă să facă câțiva paşi spre reduta turcească şi lovit de moarte, se prăvale, ca un stejar retezat, la 40 de paşi de reduta turcească, stropind cu sângele lui drapelul Regimentului.

Sufletul lui viteaz şi curat s-a înălțat acolo, sus, în albastrul cerului sclipitor, acolo, unde nu sunt nici patimi, nici ură, acolo unde nu sunt decât zile senine şi flori şi primăvară veşnică, şi unde nimeni nu cunoaşte nefericirea!

Alături de el, câinele lui Tirax, urla a pustiu. Plin de mânie, locotenentul Bordeianu[11] [Bordeanu, n.n.], *porneşte din nou cu valurile de dorobanți. Dar cade şi el lângă şeful şi camaradul lui scump.*

Fumul şi praful de puşcă şi obuze întunecă acum zarea.

Nimeni nu mai poate înainta, dar nimeni nu dă îndărăt.

Ca un zid de granit stau dorobanții cu pieptul lor, la câțiva paşi de reduta turcească.

Şi în acest timp, soseşte-n goană să ia comanda liniei maiorul Ene[12]*, din "al 6-lea de Dorobanți". Dar, avântându-se şi el spre reduta păgână, cade trăznit de gloanțele turceşti.*

O clipă de linişte, dar linişte pregătitoare de furtună. Artileria soseşte la prima redută cucerită şi în stolul de gloanțe inamic, deschide focul asupra celeilalte redute turceşti, foc care mai stăpâneşte puțin, vijelia ce arunca păgânii.

---

[11] Locotenentul Bordeanu Pavel (1840–1877), din Regimentul 4 Dorobanți.

[12] Maiorul Constantin Ene (1837–1877), comandantul Batalionului 1 din Regimentul 6 Dorobanți.

Spre seară, Batalionul având pierderi mari, fu schimbat de Regimentul 10 Dorobanți sub comanda locotenent-colonelului Măldărescu[13]*, iar căpitanul Cruțescu*[14]*, comandantul Companiei 6, cu compania sa, incendiază o magazie de cartuşe a inamicului.*

Dar, nimeni nu poate pleca lăsând părăsit pe câmpul plin de sânge, pe bravul maior.

Batalionul îşi caută comandantul viteaz.

Întins pe pământul înghețat, maiorul Giurăscu dormea somnul de veci, cu fața liniştită, pe care încremenise un zâmbet fericit. Şi peste trupul lui, acoperindu-l parcă de o nouă primejdie, Tirax, murise şi el, izbit de un glonț, care îl alăturase pentru totdeauna de stăpânul său.

Dacă din inimele unora, veştejite de patimi mici s-ar stârpi simțământul iubirii şi al datoriei către cei ce şi-au slujit patria, pe aceia câinele maiorului Giurăscu care îl însoțise până la moarte, îi va învăța cum se iubeşte şi slujeşte cu credință.

Maiorul Giurăscu şi câinele Tirax, vor rămâne ca două vii şi adânci simboluri: unul, ca simbol al eroismului şi abnegației, celălalt ca simbol al fidelității.

Marea umbră a lui Giurăscu, care în delirul iubirii de Patrie şi-a dat ultima suflare ca să răscumpere neatârnarea țării lui, cucerind un mormânt în pământ străin, ne va îmbărbăta din negura timpurilor. Unele morți sunt chezăşia vieții însăşi!

Batalionul, după ce ia cadavrul maiorului Giurăscu, se adună la prima redută, de unde scoborând în spre satul Selanovița, îşi ia ranițele şi intră în sat la ora 12 noaptea, unde vitejii musceleni obosiți de luptă, cu gândul dus departe, acasă la ai lor, adorm, cu somnul omului ostenit, care a întârziat cam mult la o sindrofie frumoasă.

În ziua de 9 noiembrie, împuşcături dese se aud dinspre Rahova; Batalionul porneşte pe o ploaie rece din nou într-acolo.

Câmpul era plin de cadavre. Inamicul părăsise oraşul Rahova, retrăgându-se spre Vidin. Batalionul intră în oraş[15]*.*

---

[13] Locotenent-colonel Măldărescu George, comandant al Regimentului 4 Infanterie (1883–1884).

[14] Căpitanul Constantin Cruțescu (1838–1897) din cadrul Regimentului 4 Infanterie.

[15] În ziua de 12 noiembrie s-a oficiat pe platou înaintea Diviziei a 2-a română un Te-Deum pentru succesul armatelor noastre la Rahova, la care au asistat M.S. Domnitorul Carol I cu întregul stat-major al armatei române, comandantul Diviziei 9 Imperiale ruse, general-

La 23 noiembrie, Batalionul plecă din Rahova cu Corpul ce se formă aici sub comanda generalului Haralambie[16]*, care mulțumi în numele Măriei Sale, luptătorilor de la Rahova.*

La 28 noiembrie, Batalionul intră în Lom-Palanca, unde stătu 25 zile, sărbătorind căderea Plevnei.

De aici pleacă la 23 decembrie, în antegardă spre Belogradcic[17]*, unde se aşează în anteposturi, făcând legătura cu aripa dreaptă a armatei sârbeşti, spre satul Cipreni.*

La 28 decembrie, Batalionul pleacă spre Vidin.

Ajungând la Borovița, sat aşezat aproape de Vidin, în ziua de 2 ianuarie 1878, Batalionul fu destinat ca antegardă a armatei de împresurare a cetății Vidin şi ocupând satul Bela-Rado, fu trimis a doua zi în prima linie cu o baterie de artilerie, spre a face față inamicului, care ieşise din Vidin spre a ataca cantonamentele noastre.

Batalionul dispus în coloană de companii înainta cu artileria până la 2 km. de satul Tatargic, de unde se şi deschise focul de către artilerie.

Muscelenii aveau onoarea să intre iarăşi în foc!

Cavaleria inamică venea în goană asupra lor, dar cum a venit aşa s-a şi dus împrăştiată de focul alor noştri. În acelaş timp şi artileria deschizând focul, în flancul infanteriei turceşti, care ocupase liziera satului Tatargic, a pus-o pe fugă spre Vidin. Dar, în urma ei, câmpul a rămas presărat de mulți păgâni.

Tatargicul fu ocupat de călăraşii noştri.

La 10 ianuarie, Batalionul de musceleni, primeşte ordin să plece spre stânga, unde ocupă satul Musulmana.

În timpul acesta, Batalionul I Argeş, care după cum am spus la început, rămăsese de pază la Calafat în fața Vidinului, a construit acolo bordeie în care să ierneze. Pentru a le feri de vederea inamicului, în fața acestor bordeie au ridicat parapete.

---

locotenent baron Krudner, cu generalii comandanți de brigăzi. Au luat parte trupe ale diviziilor 2 şi 3 care nu se aflau în serviciu în tranşee sau avanposturi. În cuvântul său, Domnitorul a evidențiat vitejia armatei române, subliniind importanța victoriei de la Rahova, care "*va fi înscrisă cu litere neşterse în analele noastre alături de luarea redutei Grivița*".

[16] Generalul Haralambie Nicolae (1835–1908), numit comandant al Corpului de Observație prin Ordinul de zi nr. 1560 din 17 noiembrie 1877.

[17] Belogradcik.

El n-a avut norocul Batalionului Muscel, să ia parte la lupte sângeroase.

În luna decembrie, gerul năprasnic îngheță Dunărea; Batalionul trecu pe ghiață şi ocupă ostroavele din fața cetății turceşti, făcând întăriri puternice.

La 9 ianuarie 1878, deşi Dunărea se dezghețase, Batalionul trecu pe mici pontoane, printre miile de sloiuri, dincolo pe malul turcesc. Muntenii noştri neînvățați cu asemenea pericole pe apă, traseră un dram de spaimă, când sloiurile mari loveau pontoanele gata să le spargă.

A doua zi, o bucurie mare fără de seamăn, cuprinse pe argeşeni. După patru luni de despărțire vitregă, ei se întâlniră cu frații lor musceleni, în satul Musulmana. Dar pe cât era bucuria de mare, pe atât era şi durerea, căci mulți dintre camarazii şi rudele lor, nu mai erau în viață. Trupurile lor dormeau somnul de veci, în pământul din fața Rahovei, pururea martor al vitejiei româneşti.

Regimentul 4 de Dorobanți, astfel format din nou intră în compunerea Diviziei comandată de generalul Lecca, cu misiunea de a înconjura Vidinul.

Zilele de primejdie mare, dar şi de glorie, nu se terminaseră încă.

La 12 ianuarie 1878, Regimentul, cu sprijinul artileriei, ocupă fără lupte satul Rupcea din fața Vidinului.

Alături, la Smârdan, tunul bubuia cu putere şi lupte grele dădeau alte trupe române.

Regimentul, ocupă moara lui Hagi-Omer-Bei şi satul Ruia, legându-se prin întărituri, la dreapta cu Rupcea, iar la stânga cu Smârdanul şi întinzându-şi anteposturile până la 1 km. de Vidin. De aici, făcea dese recunoaşteri în spre satul Novoselo, ocupat puternic de inamic, în timp ce atât artileria de aci, cât şi acea din Calafat bombarda mereu Vidinul. Dar, nici turcii nu se lăsau mai prejos cu artileria lor, care răspundea cu sforțarea omului pe moarte. Ba în ziua de 22 ianuarie un obuz turcesc, tras cu ciudă, căzu în anteposturile noastre, şi omorî doi oameni, rănind trei.

Sărmanii soldați: Pănțurescu Ion şi Ivaşcu Teodor erau tocmai în postul mic de lângă moara lui Hagi-Omer-Bei, când i-a plesnit obuzul turcesc. Un argeşan din Ungheni şi un muscelean din Topoloveni şi numai de câte 23 de anişori era fiecare.

La 24 ianuarie 1878, turcii, cu sufletul morții la gură, cerură încheierea armistițiului.

Puterea şi vitejia ostaşilor noştri îi îngenuncheaseră.

Faima oştilor turceşti care de veacuri stăpâneau popoarele din Balcani până la Viena, şi în calea cărora nimeni nu se putea opune, o înfrânsese eroismul pieptului românesc, curajul şi bravura trupelor noastre.

Pe la mijlocul lunii februarie, Vidinul se predase; comandatul cetății turceşti, falnicul Izet Paşa, defila cu sufletul zdrobit, în capul oastei sale, prin fața generalilor şi oastei române.

Divizia generalului Cerkez[18] *ocupă Vidinul predat de turci.*

La 23 februarie, Regimentul primi ordin să se reîntoarcă în țară.

Războiul era terminat.

În ziua de 29 aprilie, după ce Regimentul stătuse aproape două luni în cantonament în satul Maglavit de lângă Calafat, porni spre casă, cantonând prin satele Galicia Mare, Radovan etc. ajunse în ziua de 1 mai la Craiova. Aci M.S. Domnitorul Carol, trecu Regimentul în revistă şi prinse cu mâna sa pe pieptul multor soldați "Virtutea Militară".

Din Craiova, Regimentul porni spre Piteşti, unde ajunse în seara zilei de 9 mai.

A doua zi, 10 mai se sărbători suirea pe tronul României a M.S. Domnitorului Carol.

La 1 august 1878, Regimentul fu demobilizat, şi luptătorii plecară fiecare spre casele lor.

---

[18] Divizia a 2-a Infanterie.

3. [1878 – 1916]

Cine poate descrie bucuria ce cuprinde sufletul unui războinic, când se întoarce învingător în satul său? Cine poate arăta sfinţenia cu care cei rămaşi acasă privesc pe viteazul, care intră în miezul zilei pe linia satului?

Cine poate număra lacrimile de adâncă bucurie ale logodnicelor, soţiilor şi mai ales ale mamelor, la vederea iubitului, soţului şi copilului viteaz.

El calcă falnic, cu capul sus, cu pieptul plin de decoraţii, ca un uriaş, care a doborât cu pumnul său vânjos, tot ce i-a stat în cale.

Şi cum în clipele grele de luptă înverşunată, Patria şi-a rezemat capul pe umărul său, aşa în clipele acestea, logodnica, soţia sau mama lui, şi-l reazămă acum, şi pline de bucuria aceea fără hotare, pe care numai asemenea timpuri o poate naşte, ele varsă lacrimi ferbinţi, care udă cămaşa uriaşului, aşa cum în vijelia de gloanţe şi obuze, i-a udat-o sângele din rană. Şi iată-l pe viteaz cum după multă rugăminte istoriseşte seara la gura sobei, frânturi din luptele grele, care-i fac pe toţi să îngheţe cu mâinile duse la gură şi să se mire cum poate un om să făptuiască atâtea. Şi războinicul ia în mintea fiecăruia, chipul unui Făt-Frumos din alte timpuri, care dobora cu paloşul său dihaniile înaripate.

Şi totuşi, vocea lui puternică şi hotărâtă de ostaş încercat în viforul luptei şi care tună când povesteşte, odată se înmoaie şi tremură înecată în plâns, atunci când pomeneşte cum a murit alături de el maiorul Giurăscu, comandantul lui de Batalion.

L-a răzbunat el, nu-i vorbă, căci turcul care i-a doborât comandantul şi-a luat răsplata; i-a trimis frântura de plumb, tocmai acolo, deasupra locului unde se îmbină sprâncenele.

De-acum urmează ani de linişte, în care Regimentul se întăreşte şi se înalţă pentru luptele grele de mai târziu.

*

*   *

În anul 1880 la 1 iunie, prin Înaltul Decret nr. 1459, Batalionul Muscel, fu transformat în Regimentul 30 Dorobanţi, iar Batalionul Argeş în Regimentul 4 Dorobanţi "Argeş".

La 1 iulie, Regimentul 4 Dorobanți "Argeș"[19] *era alcătuit din opt companii, fiecare cu reședințele astfel:*

Compania 1 în Pitești.

Compania a 2-a în Comuna Dobrogostea

Compania a 3-a în Comuna Rătești-Furduești

Compania a 4-a în Comuna Costești

Compania a 5-a în Comuna Curtea de Argeș

Compania a 6-a în Comuna Stoiceni

Compania a 7-a în Comuna Tigveni

Compania a 8-a în Comuna Sălătruc.

La 14 august, Regimentul primește arme model 1879.

În anul 1881, la 3 martie, companiile 2 și 6 se mută cu reședința în Pitești; Compania a 3-a la Costești, iar Compania a 7-a la Curtea de Argeș.

La 16 martie se înființează muzica militară.

În anul 1882, la 2 septembrie, un Batalion cu muzică și drapel, pleacă la Focșani pentru a lua parte la manevrele regale. Manevrele se execută în supoziția unui inamic, care înaintează dinspre Bârlad și a trecut Siretul. El este respins peste Siret până în apropiere de Bârlad, unde manevra se suspendă în ziua de 3 octombrie din cauza timpului rău.

La 5 octombrie, M.M.L.L. Regele și Regina, însoțiți de ofițerii misiunilor străine, primesc defilarea trupelor pe câmpia Simila de lângă Bârlad. Batalionul se îmbarcă a doua zi și sosește la Pitești în ziua de 8 octombrie.

În anul 1883, la 11 februarie, moare locotenent-colonelul Eftimie Ulescu comandantul Regimentului, iar în locul său ia comanda locotenent-colonelul Ivanovici, până la 16 martie când ia comanda Regimentului și a Brigăzii a 3-a, colonelul Măldărescu.

În anul 1884, la 1 iunie, se numește comandant al Regimentului, colonelul Șișman Ștefan, iar la 16 noiembrie, se numește comandant al Regimentului, colonelul Gorjan August.

În anul 1886, la 12 octombrie, Regimentul a concentrat un batalion de dorobanți, care a plecat cu drapel și muzică la Curtea de Argeș, pentru târnosirea bisericii "Curtea de Argeș", târnosire ce s-a făcut, în ziua de 14 octombrie, în prezența M.M.L.L. Regele și Regina.

[19] Companiile 1–4 formau Batalionul I cu reședința la Pitești, iar companiile 5–8, Batalionul 2 cu reședința la Curtea de Argeș.

În anul 1887, la 1 iulie, se numeşte comandant al Regimentului şi Brigăzii a 3-a, colonelul Papadopol Alexandru.

La 20 septembrie, Regimentul a luat parte la manevrele regale din Oltenia. Manevrele se execută în supoziţia unui inamic, care vine dinspre Craiova, şi încep din regiunea Balş. Regimentul face parte din divizia care luptă în retragere, trecând Oltul pe la Slatina, unde manevrele încetează în ziua de 3 octombrie, iar a doua zi este trecut în revistă, împreună cu celelalte corpuri de trupă, de către M.S. Regele.

În anul 1889, la 1 aprilie, prin Înaltul Decret nr. 556, Regimentul a trecut, în urma unei noi organizări de sub comanda Brigăziii a 3-a, în a Brigăzii a 5-a şi din Divizia a 2-a în Divizia a 3-a şi din Corpul I Armată, în Corpul II Armată, având comandanţi: de Brigadă pe colonelul Papadopol, de Divizie pe generalul Budişteanu[20] *şi de Corp de Armată pe generalul Cernat Alexandru.*

În acelaşi timp cele două batalioane ale Regimentului, au luat reşedinţele astfel: Batalionul I la Piteşti, iar Batalionul II la Curtea de Argeş.

În anul 1890, la 31 august, Regimentul format dintr-un singur batalion sub comanda maiorului Botescu, a luat parte la manevrele regale din regiunea Ciocăneşti–Piteşti, în supoziţia unui inamic venind din spre Piteşti.

La 29 septembrie manevrele au luat sfârşit, iar a doua zi, împreună cu celelalte trupe, a fost trecut în revistă de către M.S. Regele.

În anul 1891, la 15 august, prin Înaltul Decret nr. 2329, regimentele de linie s-au contopit cu regimentele de dorobanţi. Compania 1 şi a 2-a din Regimentul 3 Linie, au fost vărsate acestui Regiment, care s-a alcătuit pe 3 batalioane, dintre care unul permanent şi două teritoriale, primind numele de "Regimentul Argeş Nr. 4".

Batalionul permanent a luat reşedinţa în Bucureşti.

În anul 1894, s-au primit arme sistem Manlicher model 1893.

La 1 noiembrie, colonelul Bădulescu Vasile[21]*, a fost numit comandant al Regimentului.*

În anul 1895, la 24 septembrie, Regimentul a luat parte la manevrele regale din jurul Bucureştiului, făcând parte din trupele care atacau cetatea în direcţia forturilor Mogoşoaia şi Otopeni. La 26 septembrie manevrele au luat

---

[20] Locotenent-colonel Budişteanu Ioan, comandant al regimentului în perioada 1898–1902.

[21] Colonel Bădulescu Vasile, comandant al regimentului în perioada 1894–1898.

sfârşit, iar a doua zi Regimentul, împreună cu celelalte trupe, a fost trecut în revistă de M.S. Regele. La 30 septembrie trupa a sosit în Piteşti.

În anul 1896, la 1 mai, s-au format cadrele unui al patrulea batalion (de miliţii), sub comanda unui căpitan care era şi instructor de tir al Regimentului.

La 1 iulie, s-a început construirea pavilioanelor pentru companiile teritoriale.

În anul 1897, la 1 aprilie, Batalionul de Miliţie s-a transformat în regiment, primind numele de "Regimentul 4 Miliţii Argeş".

La 1 mai, Batalionul permanent de sub comanda maiorului Chicoş Gheorghe, batalion ce avea reşedinţa în Bucureşti, cu ocazia schimbărei gărzei la palatul regal, prin modul cum s-au prezentat ofiţerii şi trupa, a atras atenţia M.S. Regelui, care a transmis mulţumiri comandantului, prin generalul Arion, comandantul Corpului II Armată.

În anul 1898, în ianuarie, având loc agitaţiunile în contra izraeliţilor, care luaseră proporţia unei răscoale, Batalionul permanent a luat parte la potolirea răscoalei.

La 1 aprilie, a fost numit comandant al Regimentului, locotenent-colonel I. Budişteanu.

La 15 aprilie, Batalionul permanent a fost mutat din Bucureşti la Piteşti la reşedinţa Regimentului.

La 15 iulie, cele patru companii permanente, au fuzionat cu cele opt teritoriale, împărţindu-se oamenii permanenţi în număr egal tuturor companiilor.

În anul 1899, Compania a 8-a, a luat denumirea de "companie de munte" începând instrucţia în acest sens.

La 1 iulie, batalioanele regionale de miliţii au fost desfiinţate.

La 1 noiembrie, prin Înaltul Decret nr. 3657, Regimentul a fost organizat pe două batalioane permanente şi unul teritorial.

În anul 1900, la 1 iulie, s-a creat în Regiment, biroul mobilizării.

În anul 1902, la 9 mai, vechiul drapel al Regimentului a fost înlocuit prin altul nou. Solemnitatea s-a făcut în după amiaza zilei de 9 mai, la Bucureşti la Palatul Regal. Prima ţintă a fost bătută de M.S. Regele iar celelalte de: maior Dumitrescu Elefterie, căpitan Chiriţescu Grigore, locotenentul Robescu şi sublocotenentul Dumitrescu Ion şi gradele inferioare: sergentul adjutant Mihăilescu Ion, sergentul Constantinescu Ion, caporalul

Sandu Niculae, soldatul fruntaş Ene Marin şi soldatul Ionescu Niculae. În ziua de 10 mai s-a distribuit cu paradă noul drapel.

La 1 iunie comanda Regimentului a fost încredinţată locotenent-colonelului Vlădoianu Luca.

În anul 1903, la 7 noiembrie, A.S.R. Principele Ferdinand ia comanda Corpului II Armată, prin Înaltul Decret nr. 2635.

În anul 1906, la 10 mai, sărbătorindu-se 40 de ani de domnie a M.S. Regelui Carol I, s-a trimis la Bucureşti pentru a lua parte la această serbare, drapelul Regimentului, cu o gardă, cum şi 20 veterani, care au luat parte în războiul din 1877–1878. Garda ca şi veteranii au defilat în faţa M.S. Regelui şi au fost decoraţi cu "Medalia jubiliară Carol I".

În anul 1907, la 19 ianuarie, Regimentul a fost inspectat de A.S.R. Principele Ferdinand.

La 8 martie Regimentul constituit pe două batalioane, a câte 600 oameni, a plecat la Vaslui şi Huşi, pentru potolirea răscoalelor ţărăneşti, de unde s-a înapoiat la 9 iulie.

La 16 septembrie, Regimentul a plecat în Dobrogea în vederea manevrelor regale, care s-au desfăşurat în jurul Cernavodei până la 22 septembrie. La 23 septembrie M.S. Regele a trecut în revistă trupele. La 24 septembrie, Regimentul s-a înapoiat în Piteşti.

În anul 1908, la 21 ianuarie A.S.R. Principele Ferdinand a inspectat Regimentul.

La 1 aprilie, s-a numit comandant al Regimentului locotenent-colonelul Niculescu Marin, care la 10 mai, a fost înaintat colonel.

La 21 aprilie, s-a înfiinţat al treilea Batalion permanent.

La 15 septembrie, Regimentul mobilizează pentru exerciţii sub arme 11 contigente. Mobilizat cu un efectiv de 6500 oameni, pleacă la 20 septembrie spre Târgovişte, în supoziţia că, inamicul ar înainta din acea direcţie. Este respins, dar atacând din nou câştigă lupta. La această manevră a asistat şi A.S.R. Principele Ferdinand, ministrul de Război şi toţi ataşaţii militari.

Pe platoul de la sud de Târgovişte în ziua de 23 septembrie, A.S.R. primeşte defilarea trupelor din Divizia a 3-a. Seara, Regimentul pleacă la Piteşti.

În anul 1909, la 22 ianuarie, A.S.R. Principele Ferdinand a inspectat Regimentul.

La 1 aprilie, Regimentul este constituit pe patru batalioane, dintre care trei permanente a câte patru companii şi al patrulea cadre, care împreună cu

acela al Regimentului "Radu Negru" nr. 28, constitue Regimentul 4 de rezervă.

În anul 1911, la 27 aprilie, se numeşte comandant al Regimentului, colonelul Băbeanu Alexandru.

Tot la această dată, Regimentul este dotat cu o secție de mitraliere.

La 20 septembrie, Regimentul pleacă în nordul Moldovei în vederea manevrelor regale, care se desfăşoară în zona Dolheşti—Cuza-Vodă, de unde se înapoiază la 29 septembrie.

În anul 1913, adică după 36 de ani, vântul războiului se abătu din nou asupra țării noastre. Vecinii noştri, bulgarii, după ce bătuseră pe turci în unire cu sârbii şi grecii, îngâmfați peste măsură de isprava lor şi lacomi la împărțitul prăzii, se certară cu aliații lor şi cearta se transformă în lupte sângeroase.

Voiau să-şi bată proprii lor aliați, pe frații lor de luptă şi de necazuri şi să le smulgă aceia ce li se cuvenea ca răsplată pentru sângele ce vărsaseră pe pământul turcesc.

Atunci România, trebui să pedepsească îngâmfarea bulgară, mai ales că parte din pământul românesc — Cadrilaterul lui Mircea cel Bătrân — îl stăpâneau de multă vreme pe nedrept.

Şi la 23 iunie, se decretă mobilizarea.

Ca întotdeauna ostaşii alergară într-o clipă sub cutele drapelului. O bucurie fără seamăn stăpânea sufletele tuturor. Venise vremea să arate şi fii şi nepoții celor de la 1877, că sângele apă nu se face şi că vitejia de veacuri a românului e aceeaşi pretutindeni şi întotdeauna.

La 28 iunie, Regimentul porni în marş spre Dunăre (Turnu-Măgurele), pe care o trecu în seara zilei de 2 iulie pe un pod de vase.

De aci, înainta spre inima Bulgariei.

În ziua de 9 iulie, inamicul deschise foc asupra cavaleriei noastre. În urma acesteia se găsea Regimentul 2 Vânători şi apoi Regimentul nostru.

Atât Regimentul 2 Vânători, cât şi al nostru, luară imediat măsuri de susținere a cavaleriei: dar măsurile au fost de prisos, căci armata bulgară parte s-a predat, iar parte, a fugit spre Sofia.

Simțise cu cine avea a face şi îşi păzeau pielea cu multă băgare de seamă.

De la 15 iulie până la 1 august, Regimentul stătu pe loc în bivuac, în satul Dermantz.

Între timp, bulgarii, care se încumetaseră să-şi bată aliații, nu îndrăzniră să se măsoare cu noi, şi cerură pace.

Dar dacă vitejii argeşeni nu au avut norocul să se măsoare cu trupele inamice, au avut, însă nenorocul să se lupte cu un alt duşman, mai mare şi mai puternic, cu un duşman, care atacă, care loveşte nevăzut: "holera", boală nemiloasă.

Douăzeci de argeşeni muriră atinşi de holeră. Dumnezeu să le odihnească sufletele acolo, în câmpiile bulgare, unde au fost îngropați!

La 1 august, Regimentul porni în marş spre țară. După ce trecu pe la Şiştov, intră în Zimnicea, de unde plecând în satul Găuriciu în județul Teleorman, a stat în carantină până la 12 august, când îmbarcându-se în gara Smârdioasa, ajunse la Piteşti la 15 august. Aici, pe câmpul oraşului, sub pază severă, Regimentul stătu din nou opt zile în carantină, intrând în cazarmă la 25 august.

La 31 august, Regimentul a trecut pe picior de pace.

Dar, cei douăzeci de viteji nu au murit zadarnic pe pământul străin, căci moartea lor şi a altora, ostaşi din alte regimente, aduseră pământul românesc — Cadrilaterul — alăturea de patria mamă. Bulgarii fuseseră pedepsiți pentru nesațul lor.

Drept răsplată, M.S. Regele, dădu următorul Înalt Ordin de Zi:

"ÎNALT ORDIN DE ZI PE OASTE

Ofițeri, subofițeri şi soldați,

Înălțătorul avânt cu care ați răspuns chemării Mele într-un ceas de grea cumpănă, mi-a dovedit din nou, că sunteți oricând gata a vă da viața pentru Patrie.

Ați plecat voioşi şi cu încredere pe câmpul de onoare, părăsind holdele voastre, hotărâți de a înfrunta cu bărbăție toate primejdiile războiului.

Mulți dintre camarazii noştri au căzut jertfă boalelor nemiloase de peste Dunăre.

Dureroasa lor pierdere Mi-a sângerat inima Mea.

Niciodată nu voi uita mărturisirile de dragoste cu care M-ați înconjurat pe amândouă țărmurile Dunărei în ziua când armata sub ochii Mei, a trecut a doua oară acest fluviu măreț.

Strigătele voastre înflăcărate au găsit un puternic răsunet de la Carpați până în Balcani şi au pătruns adânc inima Mea de bucurie.

Ați ajuns cu o repeziciune mai presus de toate aşteptările până în creasta munților Balcani.

Prezența voastră acolo a impus pacea fără vărsare de sânge, a mărit țara noastră cu un ținut însemnat spre întărirea hotarului ei şi-a înălțat vaza României în ochii tuturor.

În amintirea acestor fapte, veți purta cu cinste pe piept, un semn doveditor al bărbăției voastre.

În curând vă veți putea întoarce la căminurile voastre, cu înalta mulțumire sufletească că v-ați făcut datoria şi că ați scris una din cele mai mândre pagini ale istoriei patriei.

Să plecăm cu smerenie capetele noastre, înălțând rugi fierbinți către a tot Puternicul, care ne-a învrednicit să trăim aceste zile înălțătoare şi să lăsăm urmaşilor noştri, o Românie mai tare şi cu mai mare încredere în vitejia fiilor săi.

Din tot sufletul mulțumesc scumpei Mele armate pe care de-a pururea o voiu înconjura cu o părintească dragoste.

Dat în Bucureşti la 31 iulie 1913.

CAROL"

În anul 1914, la 1 aprilie, se numeşte comandant al Regimentului, colonelul Scărlătescu Gheorghe.

Tot atunci, Regimentul este înzestrat cu o companie de mitraliere, în loc de secție.

La 9 mai, drapelul Regimentului este decorat cu medalia comemorativă: "Avântul Țării".

La 14 iunie s-a dezlănțuit "Războiul European". România, cu toată insistența germanilor de a intra de partea lor în război, nu a putut lua armele contra sorei ei mai mari Franța, ci a stat cu arma la picior, aşteptând evenimentele.

La 27 septembrie, ora 5,30 a încetat din viață M.S. Regele Carol 1 întemeietorul Regatului Român şi acela, care a condus cu înțelepciune şi vitejie oastea română, atât în războiul din 1877 cât şi în acela din 1913. Țara întreagă s-a îmbrăcat în doliu mare, şi sufletele tuturor românilor au fost adânc lovite de această pierdere nespus de dureroasă.[…]

[…] În aceiaşi zi la ora 15^{00}, ofițerii şi trupa, depun jurământul de credință către noul Rege.

La 30 septembrie, Regimentul pleacă cu drapelul şi muzica la Curtea de Argeş, unde ia parte la trista ceremonie a îmormântării M.S. Regelui Carol I.

La anul 1915, la 29 august, Batalionul I cu o secție de mitraliere se detaşează la Rucăr.

La 6 septembrie, ofițerii şi complectaşii Batalionului I care în răstimp fuseseră concentrați, se trimit ca trupă de acoperământ la Dâmbovicioara.

La 25 noiembrie, Batalionul 2 înlocuieşte la Rucăr, Batalionul I.

În anul 1916, o altă durere copleşi pe români: moartea M.S. Regina Elisabeta, vrednica tovarăşă a Regelui Carol I. Durerea ce i-a pricinuit pierderea soțului Ei, a făcut-o să nu rămână mai multă vreme departe de Acela, cu care împărțise în viață clipe de bucurie şi de durere.

La 21 februarie, Regimentul format din două batalioane, cu drapel şi muzică, plecă la Curtea de Argeş, pentru a lua parte la înmormântarea M.S. Regina Elisabeta.

La 1 aprilie, se numeşte comandant al Regimentului locotenent-colonelul Urdăreanu Nicolae, care la 15 august a fost înaintat colonel.

La 1 august, Batalionul 4 ce fusese concentrat, se dislocă în comuna Găuriciu.

În acest timp, de doi ani de zile, Europa întreagă aproape, era învăluită de focul războiului. Glasul tunului chema rând pe rând popoarele în vârtejul luptei, cu aceiaşi fierbințeală cu care se încing jucători într-o horă. Decât numai, acolo este hora veseliei şi a plăcerii, pe câtă vreme aici, e hora morții şi a durerii.

Şi din acestă horă, nici nu puteam lipsi. Glasul fraților noştrii ardeleni ne chema mereu, ne chema cu stăruința aceia pe care numai sângele de frate o poate avea.

Pentru ce luptau ei? Pentru ca să mărească țara propriilor stăpâni, care îi țineau subjugați de o mie de ani?!

De 2 ani de zile ei luptau contra prietenilor şi fraților lor: basarabeni, francezi, italieni şi sârbi; de doi ani de zile ei strigau: "scăpați-ne de această nelegiuire pe care o facem; scăpați-ne de jugul maghiar".

Şi atunci, glasul sângelui a triumfat!

4. [RĂZBOIUL DE REÎNTREGIRE NAȚIONALĂ]

Şi în miezul unei nopți senine şi limpezi de vară ca o lacrimă de fecioară nepângărită, la 14 august[22]*, clopotele bisericilor începură să sune cu putere în toate colțurile cele mai depărtate şi mai ascunse ale țării; muzica militară şi cornişti cântau cu glasul lor de metal cântecul vitejiei răsboinice, anunțând tuturor mobilizarea generală a armatei.*

Codrii Carpaților tremurau de fiorul bucuriei, chemând în adâncul desişului lor, pe poteci tăinuite, oştile române.

De pe toate meleagurile țării, tineri şi bătrâni, lăsându-şi casa şi holdele pustii, alergau cu înfrigurare sub cutele drapelului sfânt, simbol pe care juraseră credință de-a pururi, Regelui şi Țării.

Un singur gând îi stăpâneau pe toți; să răspundă cu brațul şi pieptul lor, la chemarea tânguitoare a fraților de peste Carpați.

De ce avea să fie, nimănui nu-i păsa; durerile războiului greu, nu înfricoşa pe nimeni.

Şi apoi, cum puteau vitejii face altfel, când însuşi M.S. Regele Ferdinand, cel mai viteaz dintre viteji, cuvânta astfel în chemarea Lui către poporul român.

"Ostaşi,

V-am chemat ca să purtați steagurile voastre peste hotarele unde frații noştri vă aşteaptă cu nerăbdare şi cu inima plină de nădejde. Umbrele marilor voievozi Mihai Viteazu şi Ştefan cel Mare, a căror rămăşițe zac în pământurile ce veți dezrobi, vă îndeamnă la biruință ca vrednici urmaşi ai ostaşilor, care au învins la Războieni, la Călugăreni şi la Plevna. Veți lupta alături de marile națiuni cu care ne-am unit.

O luptă aprigă vă aşteaptă. Cu bărbăție să-i îndurăm greutățile şi cu ajutorul lui Dumnezeu izbânda va fi a noastră.

Arătați-vă dar vrednici de gloria străbună.

De-a lungul veacurilor, un neam întreg vă va binecuvânta şi slăvi.

FERDINAND."

Şi Regimentul 4 Argeş a ştiut să răspundă cu prisosință acestei chemări regeşti.

---

[22] Prin Înaltul Decret nr. 2784 din 14 august, în noaptea de 14/15 august la ora 24^{00} întreaga armată română a fost mobilizată şi pusă pe picior de război.

Iată ordinea de bătaie cu care a plecat el în luptă:
OFIȚERI
STAT MAJORUL—REGIMENTULUI
Comandantul Regimentului colonel Urdăreanu Niculae
Ajutorul comandantului locotenent-colonel Stăncescu Emanoil
Ofițer adjutant sublocotenent Ungureanu Stan
Medicul Şef al corpului, medic maior Constantinescu N.
Farmacist locotenent Cerchez Niculae
Ofițer cu aprovizionarea sublocotenentul Mihail Gheorghe
Ofițer contabil administrator sublocotenent Lesta Cristache
Comandant tren luptă sublocotenent Lilea G. Mihail
Preotul Regimentului Buzescu Constantin
BATALIONUL I
Comandantul batalionului maior Filip Ioan
Ofițer adjutant sublocotenent Mazilu I. Dumitru
Medicul batalionului, medic sublocotenent Blidescu Ioan

COMPANIA 1
Comandantul companiei locotenent Popescu Gr. Ioan
Comandant de pluton sublocotenent Turase Alfred
Comandant de pluton sublocotenent Enescu Vasile
Comandant de pluton sublocotenent Enescu Olimpiu
COMPANIA a 2-a
Comandantul companiei sublocotenent Dumitru A. Ioan
Comandant de pluton sublocotenent Duțoiu Nicolae
Comandant de pluton sublocotenent Marinescu Ilie
Comandant de pluton sublocotenent Mareş G. Nicolae
COMPANIA a 3-a
Comandantul companiei căpitan Acrivescu Dumitru
Comandant de pluton sublocotenent Dumitrescu M. Gheorghe
Comandant de pluton sublocotenent Ionescu E. Grigore
Comandant de pluton sublocotenent Stănculescu Vasile
COMPANIA a 4-a
Comandantul companiei căpitan Pancu Petre
Comandant de pluton sublocotenent Constantinescu Gheorghe
Comandant de pluton sublocotenent Silberman Isac
Comandant de pluton sublocotenent Drăghici Ioan

BATALIONUL II
Comandantul batalionului maior Nicolescu Alexandru
Ofițer administrator sublocotenent Păun Gheorghe
Medicul batalionului medic sublocotenent Rădulescu Gheorghe
COMPANIA a 5-a
Comandantul companiei locotenent Stamatiu Ioan
Comandant de pluton sublocotenent Mălăncescu Nicolae
Comandant de pluton sublocotenent Netejoru Ioan
Comandant de pluton sublocotenent Marinescu Vasile
COMPANIA a 6-a
Comandantul companiei locotenent Diaconescu Nicolae
Comandant de pluton sublocotenent Ghiță Vasile
Comandant de pluton sublocotenent Ştefănescu Mihail
Comandant de pluton sublocotenent Stănescu Ştefan
COMPANIA a 7-a
Comandantul companiei locotenent Brătăşanu Alexandru
Comandant de pluton sublocotenent Cristian Vasile
Comandant de pluton sublocotenent Meculescu Alexandru
Comandant de pluton sublocotenent Bunescu Ioan
COMPANIA a 8-a
Comandantul companiei căpitan Bălan Cristea
Comandant de pluton sublocotenent Florescu D. Grigore
Comandant de pluton sublocotenent Lehrer Mihail
Comandant de pluton sublocotenent Bădoi Gheorghe
BATALIONUL III
Comandantul batalionului locotenent-colonel Stăncescu Emanuel
Ofițer adjutant locotenent Ioan Alexandru
Medicul batalionului, medic sublocotenent Grigore Amedeu
COMPANIA a 9-a
Comandantul companiei căpitan Grigoriu Sergiu
Comandant de pluton sublocotenent Florescu Gheorghe
Comandant de pluton sublocotenent Vasilescu Ionel
Comandant de pluton sublocotenent Marenco Teodor
COMPANIA a 10-a
Comandantul companiei sublocotenent Teodorescu R.
Comandant de pluton sublocotenent Dumitrescu I.
Comandant de pluton sublocotenent Bradu Grigore

Comandant de pluton sublocotenent Păiş Ion
COMPANIA a 11-a
Comandantul companiei locotenent Gheorghe Marin
Comandant de pluton locotenent Dumitrescu Em
Comandant de pluton sublocotenent Boboc Gheorghe
Comandant de pluton sublocotenent Dinescu Vasile
COMPANIA a 12-a
Comandantul companiei căpitan Lilea G. Ion
Comandant de pluton sublocotenent Tomescu Vasile
Comandant de pluton sublocotenent Bobocescu Constantin
Comandant de pluton sublocotenent Săvulescu Gheorghe
COMPANIA de MITRALIERE
Comandantul companiei locotenent Alexiu Ioan
Comandantul secției sublocotenent Dobrinescu Ioan
Comandantul secției sublocotenent Stroescu Ion
BATERIA 53 mm.
Comandantul bateriei locotenent Oncică Dumitru
Comanantul secției sublocotenent Georgescu Stan

Dar, Regimentul nu era tot la un loc. Batalioanele I şi III erau în Piteşti, în timp ce Batalionul II[23]*, făcând parte din Grupul Bran (sub comanda colonelului Lupescu Alexandru), era mai de mult de strajă în Carpați.*

Şi în miezul nopții de 14 august, pe când la poalele Carpaților, glasul de aramă al clopotelor chema vitejii sub drapel, Batalionul II, în liniştea adâncă a codrilor din creştetul Carpaților, trecu tainic prin potecile muntoase, peste granița de veacuri, şi întâlnind finanții (!) unguri, îi puse pe fugă, ca pe un stol de potârnichi, făcând prizonieri câțiva din ei, care se încumetaseră să se măsoare pentru prima oară cu vitejia românească.

Apoi, Batalionul aşteptând noi ordine, rămâne la Măgura față în față cu inamicul, care ocupa poziție în defileul ce duce la Zărneşti.

La 18 august, Batalionul II legat la stânga cu Regimentul 22 Infanterie atacă satul Zărneşti, respingând pe inamic.

În acest timp, restul Regimentului (batalioanele I şi III) mobilizându-se, sosi la 21 august în satul Bran.

---

[23] Batalionul II, aflat sub comanda maiorului Alexandru Nicolescu, se găsea sub ordinele Brigăzii a 6-a Infanterie, care făcea parte din Grupul Bran.

Despre inamic ştia, că o parte se retrage spre Poiana Mărului, iar altă parte din Râşnov spre Codlea în fața înaintării Brigăzii a 6-a.

Până în ziua de 26 august batalioanele I şi III înaintează fără lupte sângeroase până în satul Vad, trecând prin Poiana Mărului-Şinca Nouă-Şinca Veche.

Batalionul II formând avangarda Brigăzii a 6-a, înaintează din Țânțari, prin Vlădeni spre Perşani, unde întâlnind inamicul, în ziua de 24 august, îl dă peste cap, făcând la stânga legătură cu Regimentul 22 Infanterie.

A doua zi, continuă înaintarea spre Şercaia, unde găsind inamicul, îl bate şi de data aceasta. Artileria ungurească de la Halmagy nu-i dădu pace toată ziua şi toată noaptea, trimițându-i obuze mari şi dese ca ploaia.

Dar aceste obuze se vede că nu erau făcute pentru ai noştri, căci nici unul nu atinse pe cineva.

A doua zi, Batalionul II plecă din Şercaia să se adune la Regiment, în Vad[24]*.*

Ce mai bucurie pe celelalte batalioane când se văzură adunați cu toții la un loc, căci simțeau că lupte mari se vor da în curând, şi de, "unde-i unul nu-i putere, la nevoi şi la durere".

Nici batalioanele I şi III nu au fost scutite de obuzele ungureşti de la Halmagy, căci pase-mi-te în asta stătea puterea ungurească, să arunce vitejia de departe din maşini, iar nici de cum la luptă dreaptă, românească. În timpul acesta ungurul, se aşezase dincolo de râul Olt, pe aproape de oraşul Făgăraş.

În zilele de la 27 august şi până la 2 septembrie, Regimentul întărit cu un batalion din Regimentul 28 Infanterie şi cu Divizionul 2[25] *din Regimentul 6 Artilerie se îndreaptă dinspre satul Szevestreny spre satul Bethlen, din marginea stângă a Oltului, aproape de Făgăraş, de unde avea să treacă peste Olt, pentru a lovi cu putere oastea ungurească, aşezată pe dealurile Calbor de lângă Făgăraş.*

[24] Ieşit din subordinea Brigăzii a 6-a Infanterie, batalionul a intrat în compunerea regimentului la 27 august, ca rezervă, ocupând poziții la nord–vest de pădurea Dumbrava Vadului.

[25] Divizionul "*Maior Ştefănescu*".

Luptele de la Bethlen şi Calbor

În noaptea de 2 septembrie la ora 2,20, Regimentul se găsea la Olt (satul Beclean), rânduit astfel: Batalionul I ca avantgardă. Batalionul II şi III din Regimentul 4 cu Batalionul II din Regimentul 28 şi Divizionul 2 din Regimentul 6 Artilerie şi Bateria de 53 mm. a Regimentului 4 lnfanterie grosul coloanei.

Oltul şerpuia în faţă; apele lui aveau sclipiri de argint în geana de lumină purpurie a răsăritului. În văzduh aripele morţii fluturau peste capetele ostaşilor ce treceau prin apă.

Batalionul II intră în linie la stânga Batalionului I; Compania a 8-a a viteazului printre viteji, căpitan Bălan Cristea, cam la vreun km. şi la stânga, ca flancardă mobilă.

Deodată din satul Calbor, de pe înălţimile lui, inamicul trimite o ploaie de gloanţe ca grindina din ceruri, asupra Companiei a 8-a. Curând apoi, două tunuri inamice aruncă obuz după obuz asupra luptătorilor; companiile 6 şi 7 aleargă în ajutor, apoi Batalionul II/28 Infanterie.

Inamicul dă înapoi, rândurile lui se răresc văzând cu ochii, tunurile lui amuţesc sub focul artileriei noastre.

În acest timp, restul Regimentului se îndreaptă spre Halmagy, chemat de Brigada a 6-a, care ducea luptă grea cu inamicul.

După amiază, ungurii strânşi cu uşa, au fugit; n-au cutezat să simtă baioneta românească.

Acum, frontul se întindea de la Halmagy spre răsărit până deasupra Calborului, peste piscul Plopului de la Halmagy, apoi spre stânga pe dealurile de la miazănoapte de satul Galaţi şi pe Dealul Crucii.

Lupta fusese destul de cruntă: zece viteji dormeau somnul de veci pe dealurile Calborului, iar brancardierii legau rănile la 33 de ostaşi ai Batalionului II.

A doua zi la 3 septembrie, inamicul ocupa dealurile Mesteacăn şi piscul Făgăraşilor, puternic întărite.

Batalionul I primi ordin să-i cadă în flanc prin valea Molon-Buciumeilor-Felmer, cota 509.

Ungurii se ţineau tare şi ploaia lor de gloanţe răniră şase ostaşi. Noaptea căzu şi inamicul o lumina cu rachete. Pierderi: şase răniţi.

De la 3 şi până la 15 septembrie, Regimentul înlocuit pe poziţie de trupele Brigăzii a 8-a Infanterie plecă spre Galaţi, Kiralyhalma, Also Comana, Kukşulata, Felso Komana, mergând spre Kobor.

În ziua de 14 septembrie, Regimentul ajunge la ora 9 seara în satul Kobor, instalându-se în cantonament de alarmă. Batalionul II, pune mâna pe satul Lemnek; dar rămâne pentru moment pe loc, căci dealurile de la miază-noapte de sat erau ocupate de unguri.

În răstimp, păsări de oţel duşmane, aruncaseră bombe asupra Regimentului, dar fără să atingă pe cineva.

Pasă-mi-te aveau ochii bufniţei în miez de zi!

Lupta de la Cincu Mare

La 15 septembrie, se plănui atacul inamicului pe dealurile de la miază-zi de Cincu Mare. Regimentul fără Batalionul III porni din Calbor în capul grosului coloanei, ca împreună cu Regimentul 28 Infanterie să atace pe inamic. Batalionul II flancgardă a Diviziei pe dreapta. Regimentul 28 loveşte inamicul, care pare că nu se clatină. Se încinge luptă grea. Un aeroplan inamic aruncă bombe. Regimentul se strecoară pe la stânga satului să lovească în coastă duşmanul. Acesta simte şi fuge mâncând pământul.

Un convoi inamic iese din sat în goană spre miază-noapte.

Dar ciocănitoarele noastre de oţel, aruncă mii de gloanţe spre căruţele duşmane, ai căror cai şi oameni fug îngroziţi.

Un obuz unguresc cade lângă locotenentul Duţoiu Niculae, şi-l sângerează alături de mitralierele lui.

Noaptea se lasă plumburie peste avantposturile obosite.

Santinele în picioare se zăresc ca nişte stane de piatră.

Undeva, departe spre miază-noapte şi răsărit, tunul bubuie cu înverşunare. Şi acolo tot de-ai noştri poartă cu trudă, dar vitejie, steagurile victorioase. Spre satul Cincu Mare, lătratul câinilor demască patrulele noastre, ce au pornit într-acolo să prindă urma oştilor duşmane învinse.

În zilele următoare şi până la 19 septembrie, Regimentul are o clipă de răgaz înaintând prin Prejmer către Kurpod fără lupte, dar mereu în spatele

inamicului, el se înapoiază în urma ordinului, Diviziei a III-a[26] *la Naghy-Şaroş lângă Mohu.*

Lupta de la Mohu

Noaptea de 19 septembrie era plină de lună; piscurile munților poleite cu argint, mângâiau înaltul cerului.

Păsări de noapte spintecau văzduhul liniştit, țipând a moarte.

Şi în lumina argintie, la miezul nopții, Regimentul în coloană de marş îndreptându-se spre satul Mohu, pe care trebuia să-l atace, părea un balaur uriaş, târându-se pe drumul prăfuit.

În mintea fiecărui ostaş se depănau gânduri felurite, dar toate mergând sau spre victoria de mâine, sau spre cei de acasă.

Parcă niciodată nu fusese atâta presimțire de moarte în lungul coloanei ca acum. Țipătul păsărilor de noapte, niciodată nu tulburaseră ca acum, sufletul viteaz.

Batalionul I era în avangardă, al III-lea şi Regimentul grosul coloanei.

În zorii zilei coloana se apropia de sat. Batalionul I pune mâna pe sat, unde prinde câteva patrule.

Dar, duşmanul se cuibărise pe înălțimile de la miază-noapte şi apus de sat.

Soarele era de o suliță pe cer. Regimentul ia formația de atac, în valuri de trăgători, înapoia dealului Galgenberg. O linişte adâncă se lăsa peste dealurile îmbrăcate de lumină. Cine se mai gândea acum aiurea decât la bârlogul duşman?

Ofițerii dădeau ordine scurte, cu glas metalic. Oamenii se aşezau la locurile lor, cu aceeaşi repeziciune şi siguranță ca pe câmpul de instrucție.

"Înainte", şi primul val sare pe creasta dealului.

Dar în aceeaşi clipă, două rachete mari, albe, ca două globuri de foc, s-au înălțat de la inamic, şi s-au lăsat drept deasupra valului de trăgători. Şi abia au căzut, că de dincolo de dealul din față pe care era inamicul, a început să curgă o ploaie de obuze.

Bucăți mari de pământ sar aruncate în sus cu frânturi de trupuri în ultima zvârcolire de viață.

---

[26] Divizia a 3-a Infanterie.

Bucățile de schijă sfârâie şi cântă pretutindeni, un cântec de moarte, alegându-şi locul unde să cadă.

Şi plouă, plouă mereu cu obuze, mii de obuze de toate mărimile.

Pare că toată urgia vrăşmaşului s-a pornit asupra Regimentului.

O furie fără de margini a cuprins pe argeşeni. Ei urlă şi suie pe creasta duşmană, prin ploaia de obuze. Glasul colonelului Urdăreanu s-aude îmbărbătând batalioanele.

Locotenentul Popescu Ioan[27] *îşi îndeamnă ostaşii tot înainte; nici nu bagă în seamă sângele ce-i curge din mâna stângă şi din umărul drept.*

Plutonierul major Ghemaru Niculae, strigă mereu în nebunia luptei "Înainte flăcăi" şi flăcăii nu-l fac de ruşine. Dar cât-mi-ți-e de mare bucata de obuz îi frânge picioarele, şi totuşi în genunchi, cu ultima frântură de viață, cu pumnii strânşi spre inamic, strigă mereu: "Tot înainte flăcăi".

Şi flăcăii, cuprinşi de nebunia luptei, aleargă înainte. Ei caută sânge, să curgă sânge duşman; cer răzbunare cei rămaşi în urmă fără viață. Obuzele cad acum mult în spate. Căştile inamicului răsar din pământ aliniate pe marginea parapetului.

Nimic nu-i opreşte pe argeşeni; focul omorâtor al duşmanilor adăpostiți în pământ, nu-i clatină.

N-au decât un gând: "la baionetă"; acolo-i puterea românului, acolo-i viața viteazului. "înainte, înainte", strigă toți.

Valurile curg unul după altul. Ei nu mai văd nimic înaintea ochilor, împlântă baioneta, care scârțâie în coastele duşmane şi dau cu patul puştii.

De data asta, nu le mai trebue nimic decât sânge, mult sânge; atâta i-a înverşunat ploaia de fier.

Inamicul fuge înspăimântat. Mitralierele noastre cosesc val după val; trupuri păgâne s-apleacă şi cad pentru vecie.

A fost cruntă lupta, noroc că noaptea s-a lăsat parcă înadins de vreme.

Cât sânge a curs pentru un petic de pământ. Şi poate că n-a curs încă mult, atâta e de scumpă o palmă de pământ românesc!

Apoi, s-a făcut linişte, o linişte adâncă. Şi-au început să curgă coloane de prizioneri, cu fețele holbate, unii aproape goi, cu mâinile în semn de rugăciune.

---

[27] Comandantul Companiei 1.

Luna aruncă lumină aurie peste ostaşii trudiţi, peste dealurile din preajma satului Mohu, şi peste cei treizeci de morţi şi o sută şaptezeci şi nouă de răniţi, a căror vaiete mai tulbură liniştea adâncă a nopţii senine.

După lupta de la Mohu, Regimentul, deşi victorios, a trebuit să se retragă în zilele de 20, 21 şi 22 septembrie spre Homorod, din cauză că duşmanul cu forţe mari spărsese frontul nostru la Făgăraş.

Regimentul ocupă poziţiile la miazăzi şi răsărit de Homorod, unde batalioanele se îngroapă în pământ.

Spre seară, puternice patrule inamice ies din sat îndreptându-se spre noi, dar câteva gloanţe zvârlite din mitraliera caporalului Manea Ion, le pune pe fugă.

Şi toată noaptea, rachetele aruncate de duşman, luminează poziţia noastră.

Când s-a crăpat de ziuă, mânia tunurilor ungureşti a început iarăşi. Văzduhul se cutremură de bubuiturile înfiorătoare. Şi în hăuitul acela asurzitor, duşmanul începe s-apară în valuri nenumărate, suind creasta spre noi. Dar şi bateriile tunurilor noastre din 6 Artilerie[28]*, încep asupra lor cu vajnică înverşunare, un foc omorâtor.*

Ah! cât ne-au răzbunat aceste baterii! Cum porneau hohotele de râs alor noştri, când vedeau duşmanii aruncaţi cu brazde de pământ în înaltul cerului, aşa cum şi ei aruncaseră pe ai noştri în lupta de la Mohu.

Şi cum fug furnicile zăpăcite, atunci când le scormoneşti muşuroiul, aşa fugeau vitejii unguri.

Dar, nu s-au lăsat cu sculele lor de oţel, căci după masă iar au început să toarne ploaie de obuze în tranşeele noastre. Şi după ce le-au pisat două ceasuri, iar au pornit vitezele furnici ungureşti la atac.

Şi i-am lăsat până aproape şi atunci a început prăpădul pământului. Mitralierele coseau valurile inamice, aşa cum coase acul maşinii în pânză.

Dar şi gloanţele lor bâzâiau pe la urechile noastre ca roiul de albine. Ochii înfioraţi, cătau în lungul puştii ţinta inamică.

Alături, pe un colţ de tranşee, caporalul Manea Ion, încremenise pe vecie, cu degetul pe trăgaciul mitralierei, în mijlocul servanţilor lui, ale căror suflete se ridicaseră în acelaşi timp cu al lui, sus, acolo unde Dumnezeu judecă pe fiecare după fapta sa.

---

[28] Regimentul 6 Artilerie.

Flăcăii se reped la atac cu baioneta ce sclipeşte în soare. Şi duşmanul fuge, aleargă înapoi de unde venise, dar cu mai multă repeziciune de data aceasta.

Într-un târziu, inamicul primi ajutoare nenumărate.

Şi atunci, încet, şi în ordine, deşi lovit necontenit de ploaia de obuze, Regimentul se retrase spre Satul-Lung.

Ajuns aici, ostenit de lupte, dar oțelit şi pururea viteaz, Regimentul primeşte ordin ca în ziua de 24 septembrie, să cucerească satul Sân Petru şi împrejurimile lui, ajutat de Batalionul III din Regimentul 28 Infanterie.

Veşti noi, spuneau că ungurii neputând dovedi vitejia românească, chemaseră în sprijin pe aliații lor germani, care şi sosiseră la început cu artileria lor multă şi tare, apoi şi cu infanteria.

Noi nu aveam atâtea scule, dar aveam în schimb pieptul de oțel iar dreptatea era de partea noastră şi Dumnezeu avea să pedepsească dacă nu acum, dar mai târziu, pe acei care voiau să ne pângărească casa şi ogorul strămoşesc.

Şi în ziua de 25 septembrie, la ora 8 dimineața, argeşenii, copii ai celor din 1877, se avântară la atac, cu vitejia pe care numai ostaşul român o poate avea.

Duşmanul fuge, ca întotdeauna şi se ascunde spre satele Botfalu şi Hălchiu, de unde începe iarăşi focul ucigător al gurilor de oțel. Obuz după obuz sfredeleşte pământul şi-l zvârle cu pocnete îngrozitoare.

Şi în fața acestui zid de nepătruns, Regimentul se opreşte o clipă ca un om obosit la capul unui urcuş de munte.

Atunci, inamicul încurajat de stavila maşinilor lui omorâtoare, ce ne pusese în cale, se aruncă asupra noastră.

Iată-i cum se apropie, cu frică, parcă cătând mai mult înapoi, spre sprijinul tunurilor lor, decât spre noi.

În aer, pluteşte moartea, cu fâlfâiri de aripi greoaie.

Nouraşi de fum, ca nişte bulgări enormi de vată, întunecă sclipirea soarelui sfânt, care încălzeşte deopotrivă şi pe cei răi ca şi pe cei buni.[29]

Se apropiaseră de noi ca la o azvârlitură bună de băț. Inima argeşenilor zvâcnea cu putere.

---

[29] În această luptă, artileria inamică a folosit proiectile cu gaze asfixiante care au făcut destule victime (dintre acestea amintim pe căpitanul Grigoriu Sergiu).

Şi atunci, ai noştri au pornit un prăpăd de foc, de credeai că s-a năruit pământul. Batalionul al III-lea aleargă din urmă în valuri dese, întărind liniile cu armele întinse, pentru asalt. O încăierare scurtă, dar înverşunată puse pe fugă pe inamic. Un salt în urma lor, fără un glonț tras şi peste o sută căzură prizonieri iar ceilalți fugiră, lăsând pe câmpuri, mormane de trupuri omeneşti, de arme şi mitraliere.

Noaptea se lasă pe dealuri. Departe înspre Râşnov ard cu lumini întunecate rafinăriile de petrol, umplând văzduhul de fum otrăvitor. Din gara Braşov, limbi mari de foc se ridică în înaltul văzduhului.

Din când în când, câte un obuz mai cade printre noi, cu zgomot ce înfioară până departe codrii deşi ai Braşovului.

Într-un târziu se face linişte adâncă. Luna răsare din dosul codrilor Carpaților, cu lumina ei palidă, mângâind fețele ostenite şi negre de fum şi de sudoare ale vitejilor argeşeni.

Şi acolo, pe câmpia Sân Petru, şaisprezece (16) morți şi două sute trei zeci şi cinci (235) de răniți[30] dintre care 12 ofițeri, sunt martori înaintea lui Dumnezeu, de cât ne-am străduit să oprim puhoiul barbar să cotropească moşia străbună, puhoi nenumărat, care făcu în noaptea aceea Regimentul victorios să se retragă spre Satul-Lung.

Regimentul nostru ca şi întreaga armată, pornise la luptă contra ungurilor, cu care aveam de răfuit o socoteală de atâtea veacuri. Dar, duşmanul acesta, nu s-a încumetat să se lupte singur cu noi, ci simțind vitejia românească, a chemat în ajutorul lor pe germani, pe bulgari şi pe turci, cu care erau aliați.

Noi luptam deci unul contra patru. Şi poate asta nu ne-ar fi necăjit atâta, că i-am fi răzbit noi pe toți, căci românul are şapte vieți în pieptu-i de aramă, dar, povestea este că duşmanii au venit nu numai mulți la număr, ci şi cu tot felul de scule, care de cari mai grozave: tunuri de care nu se mai auzise şi care aruncau de la zeci de kilometri, obuze atât de mari că abia zece oameni puteau mişca unul din loc, necum să îl bage în țeava. Şi-au mai venit şi cu mii de mitraliere, de avea aproape fiecare soldat câte una. Şi-au mai venit şi cu gaze otrăvitoare, pe care le aruncau din obuze sau din tot felul de maşini. Şi-au mai venit încă, Dumnezeu ştie cu câte alte năzbâtii cu care să ne prăpădească, dar, noi n-aveam nimic altceva decât pieptul, baioneta şi pe Dumnezeu.

---

[30] 237 dispăruți.

Şi totuşi, am luptat cu vitejie, şi am apărat pământul Țării noastre scumpe, pas cu pas, palmă cu palmă.

După ce am dat lupta de la Sân Petru, Regimentul din ziua de 26 septembrie şi până la 6 octombrie, a pornit a se retrage în jos, spre graniță, luptând zi şi noapte, mereu bombardat de artileria duşmană.

La 29 septembrie şefii noştrii, au despărțit Regimentul în două ca şi la 1877; batalioanele I şi III au plecat spre Bratocea, iar Batalionul II şi bateria noastră de tunulețe de 53 mm, spre vama Predeluş.

Lupta de la Predeluş

Dar abia despărțiți în două, în lacrimile fraților ce-şi luau rămas bun, căci despărțirea iar avea să fie lungă, că inamicul s-a şi repezit cu două batalioane[31] *pline de mitraliere asupra Batalionului II, pe care îl pisase mai întâi câteva ceasuri cu mii de obuze, trimise din patru tunuri mari cât casa.*

Lupta a fost înverşunată. Clocoteau văile şi se cutremura înaltul munților de bubuitul tunurilor şi păcănitul mitralierelor.

Bietele noastre tunişoare, mari cât să le iei în brațe, trăgeau şi ele cu pocnet de bici, dar nu asupra namilelor duşmane, pe care nici vorbă să le ajungă, ci asupra puzderiei de mitraliere şi asupra capetelor germane şi ungare ce se iveau din fundul şanțurilor adânci.

Apoi s-au retras mai jos, spre Trestieni, la casa pădurarului, purtând în spate 12 morți şi 44 răniți, obolul acestei zile de sânge.

În ăst timp, detaşamentul Bratocea, (căci aşa avem să-i spunem de aici înainte batalioanelor I şi III, spre deosebire de Batalionul II, căruia îi vom zice, detaşamentul Predeal, fiecare după locurile unde se îndreptaseră), s-a îndreptat spre Pasul Bratocea.

Până la 6 octombrie, amândouă detaşamentele au stat în fața inamicului, ciocănindu-l ici şi colo şi stându-i mereu în cale; unul (Predeal) pe muntele Unghia, iar celălalt (Bratocea) pe muntele Babeş, din creştetul Carpaților.

În dimineața de 6 octombrie ningea cu fulgi mari de zăpadă.

---

[31] Două batalioane de mitraliere şi patru tunuri de calibru mare.

Rețelele de sârmă ninse păreau, în fața șanțurilor, niște odgoane imense de vată. Un sat se întindea departe pe vale. Căsuțele pustii își așteptau parcă stăpânii.

Un câine urla a pustiu și din când în când un pocnet de armă, tulbura liniștea adâncă.

Nimic nu se vedea în față și cu toate acestea ființi nenumărate se pândeau cu dușmănie de fiară și cătau să se omoare una pe alta.

Lupta de pe muntele Ștevia

Inamicul stătea în fața detașamentului Predeal, pe muntele Ștevia la 1850 m. înălțime. Pe aproape de amiază sosește ordinul de atac. Batalionul [II], împreună cu câte un batalion din Regimentul 46, 21 și 33 lnfanterie trebuie să-l dea jos pe inamic de pe munte. Batalionul este avantgarda. Pornește. Nămeții sunt până la genuchi și gerul se lăsă năprasnic. Încep bubuituri de tun și ploaia de obuze cade cu nemiluita în viteji și în zăpada albă stropită pe alocurea de sângele alor noștri. Șuierături de gloanțe, repezite printre copaci, umplu pădurea cu sunet ascuțit.

Dar înainte!

Trăgătorii umplu pădurea de valuri, ce se împing unul pe altul în liniște.

Nu e mai mult de o sută de metri între ei și ai noștri poate și mai puțin. Mitralierele orăcăie ca niște broaște pe o margine de lac, și stoluri de gloanțe fâșâie pretutindeni.

Dar, iată-i că fug, vitejii dușmani lepădând armele și căștile țuguiate. Și cât ai clipi din ochi, au golit șanțurile și s-au repezit pe fundul văilor, ducând cu ei groaza sclipitului de baionetă română.

Gerul s-a lăsat mai năpraznic, odată cu vânătul amurg. În tranșeele înzepezite, observatorii privesc cu ochii aprinși, înainte, cu armele gata, pe când de sus cad peste ei, în sclipiri de argint, ace de gheață zvârlite de viscolul ce șuieră năprasnic prin crengile de brad.

Dar, în zorii dimineții, brancardierii, au scos de sub nămeții de zăpadă, trupurile înghețate pentru totdeauna a doisprezece viteji, dintre care locotenentul Stamatiu și sublocotenentul Bădoi, abia mai aruncau afară din gura rece, răsuflări puțin calde; erau în agonie.

Până la 15 octombrie, detaşamentele îşi întăresc poziţia în faţa inamicului, respingându-i încercările de zi şi noapte de a ne zvârli înapoi.

În ziua de 15 octombrie Detaşamentul "Predeal", se aruncă asupra unui batalion inamic, care înconjurase patru mortiere de tranşee ale Brigăzii a 8-a a noastră. Atacul a căzut ca un trăznet asupra duşmanului, care pusese ochii pe bună pradă.

Şi drept răsplată a vitejiei sale, detaşamentul este citat prin ordin de zi.

Până la 1 noiembrie, detaşamentele n-au mai dat lupte aprige. Şi ai noştri şi inamicul zvârleau doar din gurile de tun, obuze peste obuze zi şi noapte. Patrulele noastre căutau cu înfrigurare pe cele duşmane şi deseori, vânătoarea de oameni pornea cu furie din ambele părţi. Dar ciocnirile şi mai ales focul artileriei inamice, secerau zi cu zi vieţile vitejilor noştri, rărind rândurile batalioanelor, care se topeau văzând cu ochii.

În răstimp Batalionul I din Detaşamentul "Bratocea", scoborându-se prin Comarnic, s-a ridicat spre Predeluş, şi s-a alăturat de Batalalionul II al Detaşamentului "Predeal", încât în ziua de 1 noiembrie, Batalionul I se lega la dreapta prin Zănoaga Mortului cu Batalionul III "Bratocea" de pe Piscul Cailor, iar la stânga cu Batalionul I Predeal de pe muntele Unghia Mare.

Fraţii argeşeni se reîntâlniseră şi stăvileau cu piepturile lor în munţii Carpaţilor, năvălirea duşmanului peste ogoarele scumpe ale părinţilor noştri bătrâni, care cu sufletul senin, aşteptau rugând pe Dumnezeu să pedepsească duşmanul cotropitor.

Până la 22 noiembrie, ai noştri nu s-au clintit din loc.

În faţa Regimentului, o întreagă divizie germană se sbătea să străpungă Bratocea şi Predeluş, pentru ca să cadă în spatele trupelor noastre, care luptau la Sinaia. Toate atacurile lor de zi şi noapte, au fost sfărâmate.

Duşmanul străpunsese însă Carpaţii prin alte locuri, şi venea ca puhoiul fără sfârşit, târând după el, nenumărate maşini omorâtoare, de tot soiul.

Şi atunci, Regimentul primi ordin să se retragă!

De acum încep zilele triste ale retragerii; de acum începe adevărata suferinţă, fiindcă noi, o mână de oameni, fără hrană şi fără scule multe de război, ne încumetam să ţinem piept la patru neamuri străine, ce năvăliseră în ţară, hotărâţi să o prade până la cenuşa din vatră.

Şi ne-am retras, dar retragerea aceasta a costat viaţa a mulţi duşmani, căci ne-am retras încet, cu socoteală, în lupte de zi şi noapte.

Şi era frig şi lapoviţă; ba în munţi, potecile toate înzăpezite.

Sufletele tuturor erau ca vremea de afară.

Şi coborând la vale pe drumuri strâmte de munte, gândurile mâhnite ale argeşenilor se întorceau spre apus, acolo, la căminurile şi ogoarele lor, cotropite acum de batalioanele duşmane.

Caporalul Popa Ioan strângea cu înverşunare arma.

În mintea lui întunecată de vârtejul luptelor, el vede un neamț, ostaş ca şi el, e drept, dar nu de un sânge cu el, cum se aruncă asupra soției lui.

Ea se zbate cu toată puterea, şi dă să strige, dar cine să o audă! Şi chiar de-ar auzi-o, ce ar putea face cineva, când acum duşmanul e tare acolo! Dar iată-l pe bătrânul lui tată, că se scoală sprijinit de laviță, ridică cârja şi o repede în creştetul capului duşman. Un strigăt ca de fiară, o baionetă care iese din teacă şi se repede asupra pieptului bătrân, apoi caporalul Popa Ion, nu mai vede şi nu mai aude nimic; îl sprijină doi camarazi şi îl zgâlțâie să se trezească, fără să-i fi putut cineva smulge arma din mână.

— Ce e cu tine Popa, "îl întreabă sublocotenentul Vasilescu Ion, de leşini ca muierile, tu care ai frânt gâturile la atâția şoacăți şi ai băgat frigarea într-atâția nemți?"

— " N-am nimic, trăiți domnule sublocotenent, dar mi-a venit aşa ca o sfârşeală, fără să ştiu de ce".

— "Ai fi ostenit şi tu, măi Popa, că astă-noapte, toată noaptea ai umblat în patrulă," zise sergentul Lazăr Petre.

Şi Regimentul, fără Batalionul III, care rămăsese înapoi la dispoziția Diviziei a III-a[32]*, coboară la vale, spre Vălenii de Munte, ca de aici să se îndrepte spre Moldova. Aici pe un nou front de luptă de la gurile Siretului, până la Dorna prin Carpați, armata română trebuia să lupte sau să moară până la ultimul om.*

În seara de 25 noiembrie Regimentul ajunge în satul Ceptura, unde rămâne să doarmă o noapte chinuită, căci abia fiecare ostaş, ostenit de drum şi de lupte pusese capul să se odihnească, pe ranița tare, când veni ordinul să plece iarăşi.

Şi Regimentul la ora patru dimineața porni, spre satul Inoteşti[33]*.*

– Iar în retragere? se întrebau oamenii.

---

[32] Ca rezervă, în Mâneciu Ungureni. Batalioanele I şi II au continuat mişcarea de retragere pe direcția Vălenii de Munte–Valea Cricovului–Podenii Noi–Ceptura.

[33] Localitate în județul Prahova.

– Ba nu, zice că e ordin să atacăm inamicul din satul Crângu şi Loloiasa[34]*.*

Un fior de adâncă bucurie străbătu întregul Regiment. Atacul da să-i oprească şi să-i alunge, departe peste graniţe pe duşmani.

Regimentul mai avea în ajutor Batalionul III din Regimentul 5 "Vlaşca", în locul Batalionului III al nostru ce era rezerva Diviziei [3 Infanterie].

Lupta de la Inoteşti

La 9 dimineaţa, Regimentul ajunse în satul Inoteşti. Era o vreme mohorâtă de toamnă târzie.

De sus curgea ca prin sită o abureală de ploaie; prin sat noroiul era până la gleznă. În colţ lângă biserică se adunaseră toţi ofiţerii, în jurul colonelului[35]*.*

Pe hărţi întinse şi muiate de ploaie, fiecare căuta cu ochii aprinşi, direcţia de atac a unităţii sale.

Oamenii, în coloană de marş, aşteptau în mijlocul şoselei, semnalul de moarte. Ţigări peste ţigări se aprindeau şi iarba aceasta trasă, cu patimă până în fundul pieptului, alina parcă fiecăruia gândurile mohorâte. Şi totuşi ici colo, câte un hazliu, de care slavă Domnului Regimentul nu se putea plânge că nu are destui, trântea câte o glumă de răsuna văzduhul de râs, în ciuda obuzelor nemţeşti ce începuseră să se spargă prin marginea de miază-noapte a satului.

Uite şi un stol de aeroplane duşmane, sus, deasupra şoselei, că se îndreaptă spre Mizil, mergând încet, în bâzâit de bondari uriaşi.

Ofiţerii vin spre trupă, cu feţele vesele, cu sufletul plin de o speranţă neînţeleasă. Ei explică repede trupei ceva, apoi unităţile odată cu ieşirea din sat în spre apus, spre Loloiasa şi Crângu, se desfăşoară în trăgători, pe valuri, şi cu arma în cumpănire, înaintând.

Şi odată cu această înaintare, baterii de ale noastre, din dosul Inoteştilor şi a unor conace boiereşti, deschid un foc puternic, trimiţând obuz după obuz, în cetele nemţeşti din Loloioasa şi Crângu.

Dar iată că începe plescăitul gloanţelor nemţeşti.

---

[34] Loloiasca (n.n.).

[35] Colonelul Urdăreanu Nicolae, comandantul regimentului.

Valurile se opresc şi deschid focul, Batalionul I e în cap.

O ploaie de obuze inamice mari peste măsură, acoperă tot Regimentul. Şi curge fără sfârşit. Nimeni nu mai poate face un pas, nimeni nu se mai poate ridica de jos, nimeni nu mai poate trage un glonț.

A! tot asta le e puterea la aman; tot ăsta le este meşteşugul cu care înving vitejia noastră, a omului cinstit.

Iată-i că vin, se apropie în valuri dese şi nenumărate, trăgând din mers cu puşti mitraliere.

Îi zărim abia, prin valurile negre de fum ce le-a împânzit peste întregul Regiment, obuzele lor. O parte din ei, dar mulți la număr, se îndreaptă spre flancul nostru drept, ca să ne cadă în spate.

Şi atunci Regimentul ca un singur om, a sărit în picioare[36]*. Batalionul I aleargă în valuri, în timp ce al II-lea se îndreaptă spre dreapta, să facă fața duşmanilor şi să caute la rândul lui să-i întoarcă stânga. Artileria a încetat de amândouă părțile. Puştile mitraliere inamice cu sunetul lor guturăiat, cum şi mitralierele cu păcănitul lor regulat şi aspru, toacă fără încetare avântul vitejilor noştri, care umplu câmpul în zvârcoliri de moarte.*

Acum dreapta noastră e aproape învăluită şi atât Batatalionul II al nostru, cât şi III din 5 Vlaşca[37]*, nu poate interveni din cauza barajului de obuze imense, pe care inamicul le aruncă în fața celor două batalioane, țintuindu-le pe loc, despărțite de noi.*

Şi atunci iată-l pe sublocotenentul Vasilescu Ioan, cum fuge cu o mitralieră în brațe spre flancul drept, cum pune banda lungă de cartuşe în ea şi începe să trimită din arma ucigaşă, sărutul de moarte al celor ce se pregăteau să ne atace mişeleşte din spate. Şi iată-i cum cad ca spicele tăiate de mâna secerătorului, şi iată-i cum fug, tocmai în clipa când abia singur Batalionul II, reuşise să se strecoare printre obuze şi să facă față atacului inamic.

Dar, tocmai când obosit sublocotenentul Vasilescu se odihnea puțin, privind cu liniştea aceea adâncă a omului stăpân pe sine, spre duşman, un glonț ca un fulger scânteiat din cer, îl izbeşte drept în frunte, acolo, în locul unde de obicei se înseamnă în lupte, cei viteji.

---

[36] Regimentul a primit ordin să atace trupele inamice care ocupau Loloiasca–Crângu şi amenințau să întoarcă flancul drept al Diviziei 16 Infanterie.

[37] Regimentul 5 “Vlaşca”.

Şi cade lângă mitraliera lui, care îl slujise cu credință, stând martoră a vitejiei stăpânului ei, în fața mormanelor de leşuri nemțeşti.

A amurgit şi totuşi gloanțele şuieră pretutindeni, şi nimeni nu mai poate înainta prin negura nopții întunecoase.

Ostaşii îşi sapă adăposturi adânci; fețele lor asudate şi înegrite de fum, poartă oboseala unei zile de trudă amarnică. Lopețile lovesc pietrişul în noapte, cu un zgomot înăbuşit; oamenii parcă sunt ființe ce caută comori vechi ascunse în fundul pământului. Dar comoara ce fiecare sapă, poate că, în câteva clipe va fi mormântul său, odihna lui de întotdeauna.

Ce de mormane de trupuri schilodite; uite într-un loc, două trupuri încleştate pe vecie, ca doi iubiți în ultima strânsoare pe pământ; dar câtă deosebire: un sergent german şi un soldat de al nostru, dorm amândoi somnul veciei, cu mâinele încleştate în beregate!

Din când în când, duşmanul aruncă rachete şi câte o pocnitură de puşcă porneşte de la ei; ai noştri nu răspund, toată lumea sapă; sapă mereu în noaptea adâncă şi umedă de toamnă amară, în care suntem pribegi în țara noastră.

A doua zi, 27 noiembrie în zori, Regimentul formând flancgarda Diviziei a 16-a, s-a retras prin satele Ceptura şi Fântânele, către Mizil. Dar ce a mai rămas din falnicul nostru Regiment? Doar 250 de viteji, căci restul, dorm somnul veşnic cu trupul de pază în pământul strămoşesc, iar cu sufletul privind din ceruri şi încurajând de-a-pururi pe frații lor, pe care încă Dumnezeu nu-i luase acolo sus. La aceşti 250 argeşeni, se alăturaseră încă resturi din regimentele 5 şi 64 Infanterie.

Câtă obidă era în sufletul fiecăruia! Vitejii ostaşi ştiau că nu sunt, că nu pot fi învinşi, dar, oricât suflet şi oricâtă putere ar pune, nu puteau ține piept nenumăratelor oşti inamice ce se prăvăleau peste ei, întocmai ca un munte peste un vultur.

Şi-n mâhnirea aceea adâncă ce stăpânea pe fiecare, iată că se face parcă o clipă de senin. Dinspre miază-noapte, veneau călări, oşti multe ruseşti, regimente întregi, risipite pe tot câmpul, cât vedeai cu ochii spre Mizil şi Inoteşti, pe unde luptaserăm noi în ajun, să ne dea ajutor.

Aliații noştrii; sprijinul nostru. O, Doamne, câtă bucurie!

– Ehei Rumanski, na casa, na mămăliga, Ruski na război, zice unul înfipt pe cal.

Ostaşii, nu răspund nimic; cu ruşine pleacă capul în jos.

Pesemne puzderia aceea rusească nu mai luptase niciodată, că erau graşi şi îmbrăcaţi ca din fabrică, şi mândri pe cai frumoşi.

Ne-am văzut de drum; dar n-am mers mai mult ,ca o jumătate de ceas, că auzim în urma noastră clănţănind mitraliere multe. Ne gândeam: o să-i respingă puzderia rusească pe duşmani. Şi o veselie mare trecu printre rânduri. Uitasem vorbele lor înţepătoare.

Dar, iată că în curând auzim din urma noastră, tropote grozave de cai şi numai ce ne pomenirăm cu căzăcimea aceea, că fugea înapoi, de rupea pământul, trece de noi, ba să ne calce şi mai multe nu, şi "du-te".

Şi ai noştri, cât erau de necăjiţi, strigau după ei, cât îi luau gura: "Ruski, na război sau na ovăz?"

La 28 noiembrie, Regimentul se împarte în două: resturile din regimentele 5 şi 64 Infanterie formează un grup sub comanda colonelului nostru, Urdăreanu Nicolae, iar frânturile din batalioanele Regimentului 4, un alt grup sub comanda căpitanului Acrivescu.

Primul grup cu ordinul să reziste la Breaza, al doilea la Drăghiceşti.

Lupta de la Breaza

Abia grupurile au ajuns pe poziţii, că inamicul se aruncă cu o furie nebună asupra grupului colonel Urdăreanu. Din toate părţile sute de valuri cu mitraliere, înaintează, înconjurându-l.

Ostaşii noştri trag cu disperare: ţevile armelor se înroşesc, mormane de cadavre inamice acoperă câmpul, dar alţii răsar ca iarba din pământ şi vin în valuri fără sfârşit.

"La baionetă" strigă colonelul şi din mlaştinile puţin adânci, abia se mai ridică câţiva luptători ce mai sunt în viaţă. Cu revolverul ce-i fumegă în mână, el trage în gloata de germani ce se reped să-l prindă.

Dar bravul comandant se luptă pe viaţă şi pe moarte, nedând un pas înapoi, ca o pildă vie de eroism, până când sfârşit de oboseală, cade peste mormanul de trupuri inamice, de pe care îl smulge ceata duşmană[38].

[38] În această luptă au fost luaţi prizonieri colonelul Nicolae Urdăreanu, trei ofiţeri din regiment şi întregul Detaşament Breaza, comandat de colonel. Comanda regimentului a fost luată de căpitanul Dumitru Acrivescu (vezi C.S.P.A.M.I. – fond Direcţia Cadre şi Învăţământ (în continuare se va cita D.C.I), Memorii Bătrâni, litera "A", lt.col., crt. 57). Batalionul III, aflat la dispoziţia Diviziei a-3-a, a fost trimis la Scărişoara. Colonelul Urdăreanu s-a întors din prizonierat în ziua de 7 iunie 1918.

În ziua de 29 noiembrie, grupul căpitan Acrivescu adică însuşi Regimentul, afară de Batalionul IV [Batalionul III, n.n.] *care era la dispoziția Diviziei a III-a se retrage prin Ulmeni, Buzău, spre Râmnicu-Sărat.*

Regimentul mergea pe câmpurile desfundate, alături de şosea. Mii de căruțe în coloane fără sfârşit umpleau drumul, ducând povara averilor vrăfuite a celor ce fugiseră de urgia duşmană. Mame cu copii mici în brațe şi copii fără mame, bătrâni şi bătrâne uzi de ploaie şi slăbiți de nemâncare şi de nesomnul nopților chinuite de fugă, se târau în lungul drumului desfundat, în care căruțele intrau în noroaie până în butucul roților.

Din văzduh, stoluri de avioane inamice, aruncau bombe ucigătoare, fărâmând în bucăți ființele nevinovate.

Şi privind fără nici o putere de ajutorare, această durere cumplită, Regimentul, obosit şi nemâncat de trei zile, hărțuit continuu din spate de escadroanele de cavalerie duşmană, şi de sus de stolurile de avioane sălbatice ale inamicului, ajunse în miezul nopții de 30 noiembrie în Râmnicu-Sărat.

În timpul acesta Batalionul III, care făcea parte din grupul Buzău[39] *(Divizia a III-a), se hărțuia cu coloanele inamice pe stânga râului Buzău.*

Din Râmnicul-Sărat, Regimentul a pornit prin Băbeni şi s-a oprit în satul Dumitreşti[40]*, unde a rămas până la 13 decembrie.*

Abia aici oamenii s-au mai odihnit puțin câteva zile, s-au aşezat în unități bine închegate într-un singur batalion[41]*, şi s-au oțelit din nou, pentru luptele ce aveau să fie.*

Batalionul III vine şi el la Regiment şi Regimentul se încheagă din nou, pe două batalioane cam 500 oameni, sub comanda maiorului Nicolescu Alexandru, având comandanți de batalioane pe căpitanii Acrivescu Dumitru şi Bălan Cristea.

Hărțuit mereu în lupte de retragere, la Dumitreşti, la Mahriul, ca ariergardă a Brigăzii a 5-a, pe Dealul Pietrosu, la Baloteşti, la Găgeşti, ajunge în dimineața zilei de 23 decembrie în Măgura Odobeşti.

---

[39] Grupul Buzău – format din diviziile 3 şi 6 infanterie.

[40] Regimentul a ajuns la Dumitreşti în seara zilei de 4 decembrie.

[41] Din cauza pierderilor mari suferite în luptă, batalioanele I şi II s-au contopit într-un singur batalion. Comanda regimentului a fost luată de maiorul Alexandru Nicolescu, căpitanul Acrivescu luând comanda Batalionului I. Pe lângă cele 4 companii ale batalionului, regimentul mai dispunea de o companie de mitraliere şi de o baterie de 53 mm.

Lupta de la Schitul Tarniţa

Aci se afla la 1001 m. înălţime, un schit tainic, uitat de oameni; îi zicea Tarniţa. Trei călugări bătrâni înălţau în sfânta bisericuţă, rugăciuni fierbinţi lui Dumnezeu, pentru victoria armatei române. De ani de zile nu se mai întâmplase ca picior de om să ajungă până la ei. Nimeni, nu tulburase cu nimic, adânca pace sfântă a codrilor de stejar. Doar numai pasările cerului, aduceau alături de rugăciunile fierbinţi ale cuvioşilor călugări, ciripitul cântecului lor dumnezeesc.

Şi iată că, în dimineaţa ajunului de Crăciun, un obuz de tun duşman, sparse odată cu liniştea seculară şi Casa Domnului, împroşcând zidurile Sfântului Schit, cu sânge românesc.

Şi atunci, în timp ce batalioanele apărau Sfânta Mânăstioară, cuvioşii călugări, făcând adânc semnul crucii ca să alunge satana din cugetul inamicului, au intrat, senini şi liniştiţi în sfânta bisericuţă, au îngenunchiat, şi ridicând ochii spre Dumnezeu, s-au rugat; s-au rugat fierbinte în faţa altarului pe care un obuz inamic îl spărsese în două, în clipa când ei au intrat pe uşa sfântă a bisericuţei.

Şi au rămas acolo, mult timp; până când, rând pe rând, i-au acoperit mormanele de pietre şi cărămizi ce curgeau din păreţii şi bolta Casei lui Dumnezeu, sfărâmată până la pământ de obuzele de oţel al bandelor civilizate.

Afară, în preajma zidurilor mânăstirei, pe un picior de plai, Batalionul căpitanului Bălan, aştepta înfrigurat, dinspre apus, izbirea duşmană. Şi mai în jos puţin spre miazăzi, Batalionul căpitanului Acrivescu, având tovarăşi la dreapta şi la stânga lui, frânturi din batalioanele regimentelor 55 şi 68 Infanterie, aştepta şi el să oprească pe pângăritori.

Şi iată că dinspre apus, pădurea se umple cu puzderie inamică; pe cărarea tăinuită plină cu zăpadă, se ridică la deal pe piciorul de plai, firul inamic, venind agale, în gura morţii, şerpuind ca un balaur ucigaş, din poveşti. Şi căpitanul Bălan, păunaşul codrilor şi spaima nemţilor, îi lăsă să se apropie; aproape, cât mai aproape, iar degetul îi tremură nerăbdător pe trăgaciul mitralierei. Şi odată, Dumnezeu îi duce în minte, altarul sfărâmat de obuzul inamic din schitul Tarniţa, şi în urechi aude un cântec de rugăciune al mamei lui, de departe, din ţara cotropită de duşmani şi pe şosele vede în noroiul groaznic, zvârcolindu-se bătrâni, copii şi femei sub bomba aeroplanului inamic, şi atuncea apasă pe trăgaciul mitralierei.

Lupta începe. Pădurea hăuie de pocnetul obuzelor şi al grenadelor. Gloanțele plescăie prin pomi, parcă ar fi mii de păsărele ciocănitori. Trupurile căzute sângerează zăpada. Dar, cine mai poate lupta cu puzderia inamică care năvăleşte din toate părțile şi înconjoară batalionul, din care n-a mai rămas decât o mână de viteji?

Şi totuşi, nimeni nu se retrage. Iată-l pe căpitanul Bălan, mic şi îndesat, cu căciula în cap apăsată pe sprâncene, cu arma în mână acum, cu baioneta pusă, cum trage în toate părțile, în picioare, sprijinit de un stejar de veacuri, ca un haiduc din vremea lui Tudor.

Iată cum vitejii argeşeni se ridică cu toții în picioare şi rezemați de pomi, trag glonț după glonț, fără încetare.

Dar, alpinii germani vin necontenit, umplu golurile, răsar ca furnicile de pretutindeni, şi înconjoară batalionul.

Şi atunci aşezându-se în rânduri dese, ostaşii cu baioneta la armă, se reped asupra inamicului, într-un strigăt sălbatic de "Ura".

Un glonț, străpunge pe viteazul căpitan; dar el împunge mereu cu baioneta şi scârțâitul lamei ucigătoare în trupurile duşmane se amestecă cu acel al zăpezii înghețate sub picioarele luptătorilor, şi cu răcnetul luptei ce umple pretutindeni pădurea.

Sângele a umplut mantaua căpitanului Bălan şi curge râu în zăpada albă, roşind-o ca para focului. Şi viteazul îngălbeneşte sleit de puteri, brațele-i tremură, picioarele nu-l mai țin, pădurea se învârteşte în jurul lui, amețitor; abia simte cum brațe multe vânjoase îl apucă, ca prin vis aude vorbe străine de limba lui şi vede figuri aprinse, apoi cade cu arma în mână, şoptind printre buze: "Înainte copii", "Tot înainte, pentru Patrie şi Rege".

Aşa a fost şi la batalionul căpitanului Acrivescu.

Aşa s-au luptat pe viață şi pe moarte vitejii argeşeni contra batalioanelor de alpini germani. În fața locotenenților Ungureanu Ştefan şi Păun Gheorghe comandanții companiilor a 2-a şi a 3-a, mormane de trupuri inamice dormeau somnul de veci, pe care bravii ofițeri li-l trimiseră din arma şi din baioneta lor.

Şi numai izbiți de moarte, şi nemaiputând face nici o mişcare, a putut inamicul să pună mâna pe ei după ce îşi făcuseră datoria cu prisosință.

Iar resturile, copleşite de puzderia inamică, s-au retras încet, cu baionetele însângerate întinse, mereu cu fața la inamic, şi au coborât în vale spre satul Găgeşti, unde au întins avantposturile.

Noaptea se lasă din nou neagră şi îngheţată. O linişte adâncă, înfiorătoare, stăpâneşte toţi munţii; numai sus, deasupra, în creştetul înalt al muntelui, la schitul Tarniţa, un clopot dăngăne a jale.

Cum de-a mai rămas cu sunetul viu acest clopot şi cine l-o fi trăgând şi pentru ce?!

Şi această întrebare şi-o pune în minte fiecare din ostaşii chinuiţi, dar cu adâncă şi mare nădejde în puterea fără de margini a bunului Dumnezeu.

În noaptea anului nou 1917, Regimentul, din care nu mai rămăsese decât vreo 200 de oameni, se întări cu 600 de oameni străini trimişi de Centrul de Instrucţie şi ocupă terenul din marginea satului Ireşti şi până pe dealul Voloşcanilor.

Aici, a stat vreo săptămână, până în ziua de 6 ianuarie când veni vestea că ruşii o să ne schimbe de pe poziţie, că iar ne vin în ajutor. Dar, noi ştiam ajutorul lor, că îl mai cântărisem odată pe lângă Mizil.

Trecu o zi, dar nici urmă de rus. Comandantul Regimentului, maiorul Nicolescu Alexandru, întreabă Brigada la telefon, ce e cu ruşii?

Brigada îi răspunde: "Au plecat de ieri să vă schimbe, aveţi răbdare, ei merg încet, sunt oameni cu socoteală".

Pe la 5 după amiază, maiorul trimite pe sublocotenentul Bunescu[42]:

– Ia du-te dumneata, domnule, spre ei în recunoaştere, poate au greşit sectorul.

Ofiţerul pleacă. Începuse să se însereze. Se strecoară printr-o pădurice de tufe. Doi agenţi de legătură cu el. Coborând la vale, cum era întuneric, îl trăzneşte un miros straşnic de vin şi aude nişte cântece pe limbă străină.

– Mă, ce să fie asta, zice ofiţerul către agenţii lui?

– Trebuie să fie vreo cramă aproape, d-le sublocotenent.

La vreo 50 de paşi, într-adevăr o cramă.

Se apropie; în faţa cramei, vreo zece ruşi, trântiţi în zăpadă, dormeau somnul beţiilor; vreo patru cântau alăturea.

Ofiţerul cu oamenii intrară în cramă. Aprind o lumină; crama pe un sfert era plină cu vin, câteva butoaie săltate ca nişte bărci, pluteau în vin.

Lângă un butoi, doi ruşi, cărora numai capetele şi umerii li se vedeau din băutura vărsată, dormeau somnul drepţilor beţivi.

Trecuseră pe lumea cealaltă, aşa cum poate visaseră ei cândva, să moară înecaţi în vin.

---

[42] Sublocotenentul Bunescu Ioan, comandant de pluton la Compania a 3-a.

Scârbit, ofițerul iese în pragul cramei.

– Rumânski, Rumânski, na poziția noi. Noi avangarda Regiment, noi legătura Rumânski, predai poziția, zice unul din cei ce mai trăiau încă, pentru nefericirea noastră.

Ofițerul se uită lung la el. Ăştia ne sunt aliații, gândeşte el? Ăştia ne schimbă? În mâna ăstora, lăsăm noi sectorul? Ăştia ne apără? Ăstora să le încredințăm noi paza pământului scump şi sfânt ce ne-a mai rămas?

Rusul se uită la ofițer, cu o figură îndobitocită. Se scoală de jos şi clătinându-se se apropie.

– A, vinovat, vinovat gospodin Rumânski Ofițer.

Şi salutând gata să cadă, întinse mâna ofițerului.

Sublocotenentul Bunescu, îşi reținu două perechi de palme ce erau să-i scape pe obrazul soldatului rus, îi întoarse spatele şi împreună cu agenții de legătură plecă spre Regiment.

Începuse să ningă uşor.

În urma ofițerului, agenții vorbeau în şoaptă; îşi blestemau zilele.

Pe la vreo nouă ceasuri sublocotenentul Bunescu, ajunse la coliba maiorului.

A povestit tot ce a văzut, zicând că mai departe nu s-a mai dus, căci dacă avangarda rusească era aşa, ce trebuie să fi fost grosul.

Maioru, dădea din cap mereu; pe urmă după ce ofițerul a terminat, şi-a prins capul în podul palmelor şi sprijinindu-şi coatele pe genunchi, a rămas dus pe gânduri.

Afară ningea de-a binelea. Vântul zvârlea pumni de zăpadă prin frunzişul uscat al colibei maiorului.

În tranşeele înzăpezite, observatorii priveau cu ochii aprinşi, înainte, cu armele gata, pe când de sus cădeau peste ei milioanele de fulgi.

În sfârşit, a doua zi, ruşii ne-au schimbat[*]*.*

Regimentul a trecut să se odihnească în satele Străoani şi Drăguşani.

Aici, cu oamenii primiți, s-a întocmit din nou Regimentul pe trei batalioane.

După cinci luni de lupte şi de zbucium continuu, în care vitejii argeşeni luptaseră zi şi noapte, cunoscând atât zilele frumoase cât şi pline de amar, prin creştet de munți, prin văi, pe dealuri şi pe câmpii, tocmai din munții Făgăraşului şi până în cei ai Vrancei, iată în sfârşit că a venit o zi când pentru

---

[*] Schimbarea de poziții cu trupele ruse s-a încheiat la ora 4 p.m. în ziua de 8 ianuarie.

scurt timp, cei ce mai rămăseseră din vitejii luptători argeşeni, să poată dormi un somn liniştit, într-o casă omenească şi pe un pat creştinesc. De cinci luni dormeau numai pe pământul gol sau sub pământ, în apă, în noroi şi în zăpadă tremurând de ger sau de umezeală, osteniți, flămânzi şi goi şi fără adăpost.

Dar, o răsplată, trebuia să vie; cineva ştia suferințele lui 4 Argeş, şi acel cineva care le cunoaşte pe toate — M.S. Regele — veni în ziua de 16 ianuarie 1917 şi trecu Regimentul în revistă, îi mulțumi pentru curajul lui fără seamăn şi umplu drept răsplată cu decorații, pieptul ofițerilor şi soldaților viteji.

O lună de zile, schimbând din când în când cantonamentul, Regimentul s-a odihnit.

La 16 februarie, el porni în marş, spre satul Mărăşti, unde schimbă de pe poziție regimentele 62/70 şi 44/68 [infanterie].

Regimentul avea să arate iarăşi că, vitejia numelui său nu piere, şi că norii de o clipă ce aruncase puhoiul duşman, nu întunecă pentru multă vreme, seninul unei glorii străbune.

El se refăcu din nou, aproape cum plecase la început, întrucât primi atât ofițeri noi cât şi trupă proaspătă, care împreună cu vechiul rămas, număra acum peste 70 ofițeri şi 1662 trupă[43].

Iată ordinea de bătaie, la 21 februarie:

STAT MAJOR REGIMENT

Comandantul Regimentului, locotenent-colonel Atanasiu Atanasie

Ajutor-comandant, maior Nicolescu Alexandru

Ofițer adjutant, locotenent Ghiță Vasile

Medicul Regimentului, medic căpitan Faur Constantin

Farmacistul Regimentului, farmacist căpitan Cerchez Nicolae

Ofițer cu aprovizionarea, locotenent Mihai Gheorghe

Casierul corpului, administrator, locotenent Lesta M. Cristache

Comandantul Trenului de luptă, locotenent Constantinescu Florian

Ofițer informator, locotenent Bădărău Teodor

Preot-paroh pe Regiment, Buzescu P. Constantin

STAT MAJOR BATALIONUL I

Comandantul Batalionului, căpitan Petrică Octav

Ofițer adjutant, sublocotenent Drăguşanu Emil

Medicul batalionului, medic locotenent Atanasiu Mihail

---

[43] Conform ordinului Diviziei a 3-a Infanterie.

COMPANIA 1
Comandantul companiei, locotenent Constantinescu Gheorghe
Comandant de pluton, sublocotenent Hârsu Gheorghe
Comandant de pluton, sublocotenent Cartojan Emil
Comandant de pluton, plutonier Vărzescu Florian
COMPANIA a 2-a
Comandantul companiei, sublocotenent Olănescu Darie
Comandant de pluton, sublocotenent Ştefănescu Z. Mihail
Comandant de pluton, sublocotenent Teodorescu Ioan
Comandant de pluton, sergent instructor Mincu Badea
COMPANIA a 3-a
Comandantul companiei, locotenent Cinculescu Petre
Comandant de pluton, sublocotenent Stoica Filoti
Comandant de pluton,sublocotenent Dumitrescu Gheorghe
Comandant de pluton, plutonier-major Popescu G. Ioan
COMPANIA a 4-a
Comandant de companie, locotenent Mazilu Dumitru
Comandant de pluton, sublocotenent rezervă Dumitrescu Gheorghe
Comandant de pluton, sublocotenent rezervă Constantinescu Dumitru
Comandant de pluton, plutonier major Geantă Ioan
STAT MAJOR BATALIONUL II
Comandantul Batalionului, maior Nicolescu Alexandru
Ofițer adjutant, sublocotenent Enescu Olimpiu
COMPANIA a 5-a
Comandantul companiei, căpitan Dospinescu Alexandru
Comandant de pluton, sublocotenent Mălăncescu Nicolae
Comandant de pluton, sublocotenent Vasilescu Ioan
Comandant de pluton, sergent Patrăşescu Alexandru
COMPANIA a 6-a
Comandant de companie, locotenent Dumitrescu Emanoil
Comandant de pluton, sublocotenent Marinescu Vasile
Comandant de pluton, sublocotenent Martoiu Ioan
Comandant de pluton, ajutor-sublocotenent Badea Marin
COMPANIA a 7-a
Comandant de companie, locotenent Brătăşanu Alexandru
Comandant de pluton, sublocotenent Bunescu Ioan
Comandant de pluton, sublocotenent Bădoi Gheorghe

Comandant de pluton, plutonier-major Bădescu Bratu
COMPANIA a 8-a
Comandantul companiei, locotenent Broşteanu Constantin
Comandant de pluton, sublocotenent Lehrer Mihail
Comandant de pluton, sublocotenent Boboc Gheorghe
Comandant de pluton, plutonier-major Pandele Marin
STAT MAJOR BATALIONUL III
Comandantul Batalionului, căpitan Bărbulescu Mihail
Ofițer adjutant, sublocotenent Mirea Soare
Medicul Batalionului, sublocotenent Herşcovici Haim
COMPANIA a 9-a
Comandantul companiei, sublocotenent Tomescu Vasile
Comandant de pluton, sublocotenent Dumitrescu Ilie
Comandant de pluton, sublocotenent Florescu Pantilimon
Comandant de pluton, sublocotenent Cifu Rafail
COMPANIA a 10-a
Comandantul companiei, locotenent Badea Gheorghe
Comandant de pluton, sublocotenent Ghilencea Grigore
Comandant de pluton, sublocotenent Dinculescu Gheorghe
Comandant de pluton, sergent instrucție Barbu Radu
COMPANIA a 11-a
Comandant de companie, locotenent Gheorghe Marin
Comandant de pluton, sublocotenent Cristian Vasile
Comandant de pluton, sublocotenent Postelnicescu Gheorghe
Comandant de pluton, plutonier-major Fabriş Spirea
COMPANIA a 12-a
Comandantul companiei, căpitan Lilea Ioan
Comandant de pluton, locotenent Ionescu Grigore
Comandant de pluton, sublocotenent Bobocescu Constantin
Comandant de pluton, plutonier Uşurelu Gheorghe
COMPANIA 1 MITRALIERE
Comandantul companiei, sublocotenent Dobrinescu Ioan
Comandant de pluton, sublocotenent Tane Călin
COMPANIA a 2-a MITRALIERE
Comandantul companiei, locotenent Stroescu Ioan
COMPANIA a 3-a MITRALIERE
Comandantul companiei, sublocotenent Preotu Gheorghe

Comandant de Secție sublocotenent Marinescu Atanasie

Din luna februarie şi până la 9 iulie, Regimentul a stat oțelit în fața duşmanului, fără să dea lupte crunte, dar mereu încordat şi mereu aşteptând ziua de mâine, ziua asaltului crud, a dezrobirii, pe care fiecare o avea în gând, pe care o visa în fiecare noapte.

Zi cu zi trecea, când față în față cu inamicul, la Mărăşti, numai la 20 de paşi distanță de el, când în rezerva Diviziei a III-a la Schitul Muşunoaiele,—unde a fost văzut din nou la 23 aprilie de M.S. Regele,—când pe Valea-Albă şi Şuşița, la Răcoasa sau pe piscul lui Stănilă, până când în ziua de 9 iulie, s-a aşezat definitiv cam la răsăritul satului Mărăşti astfel:

Batalionul I, sectorul din dealul Bour şi până dincolo de cota 457.

Batalionul II, de la cota 457, vreo patru sute metri spre sud.

Batalionul III, în rezerva Regimentului, pe fundul văii pârâului Andrei.

Regimentul sub comanda locotenent-colonelului Atanasiu Atanase, avea onoarea, ca împreună cu Regimentul 2 Vânători, să formeze grupul de atac principal, cu misiunea să ia cu asalt poziția inamică pe dealul şi satul Mărăşti.

Lupta de la Mărăşti

La amiazi, în ziua de 9 iulie începu artileria noastră un uragan de foc asupra tranşeelor şi rețelelor de sârmă inamice.

Niciodată nu văzuseră argeşenii aşa ceva, şi niciodată nu le crescu inima ca atunci.

Era într-adevăr prăpădul lui Dumnezeu. Din tranşeele inamice săreau în înaltul cerului bucăți de pământ, amestecate cu trupuri de oameni, învelite cu sârma ghimpată, pe care obuzele o deslipeau de pe parii din fața şanțurilor duşmane.

Obuz după obuz muşca din pământ; cerul se cutremura de zgomot, pădurile clocoteau ducând ecoul supărării româneşti departe, spre țările duşmane; apele limpezi ale munților săltau mai voios în albioara lor de pietriş, iar soarele arunca zâmbind văpaia lui de lumină aurie ca o cunună, pe capul fiecărui ostaş român.

În acest timp compania 1, a 2-a, a 5-a şi a 7-a, pregăteau patrule tari, care imediat ce focul artileriei va înceta, să se repeadă, pentru a vedea dacă s-au făcut spărturi (breşe) de sârmă, prin care să treacă la atac, companiile.

Dar, tunurile n-au mai tăcut toată ziua, toată noaptea, şi au tras mereu şi în ziua de 10 iulie. Abia pe la ceasurile 17 (5 d.m.) au încetat.

Şi atunci patrulele, au pornit înainte cu repeziciunea unui glonț zvârlit din puşcă.

După un sfert de oră s-au înapoiat, comunicând că în multe părți ale frontului inamic, rețelele sunt rupte şi că doar numai ici şi colo inamicul mai trage cu mitralierele şi mai aruncă câte o grenadă.

Îi zăpăcise artileria noastră.

La ceasurile 17,30 (5,30 după amiază), tunurile noastre iar au început văpaia de foc, şi au ținut-o până la miezul nopții, când patrulele au pornit din nou să oprească inamicul de a-şi repara rețelele de sârmă, prin care aveam să trecem în curând. Şi în zorii zilei de 11 iulie 1917, batalioanele I şi II în linia I, iar al III-lea în linia a 2-a, legate la dreapta cu viteazul Regiment 18 Infanterie şi la stânga cu 2 Vânători, porniră la atac.

Era o dimineață caldă şi limpede de vară. Pădurea umedă de roua dimineții, acoperea cu frunzişul ei, înaintarea tainică a batalioanelor. De sus, cădeau printre copacii seculari, fâşii aurite de lumină.

În sufletele tuturor râdea speranța şi bucuria zilei de glorie, dar şi de răzbunare amarnică. Fețele vitejilor puțin încruntate, arătau nerăbdarea clipei mult aşteptate, a ceasului socotelii groaznice.

Întocmai ca la o vânătoare mare, puşcaşii în valuri dese, cu baioneta pusă, cu arma în cumpănire, călcau cu semeție prin frunzişul pădurii. Ochiul lor deprins să vadă cine ştie unde, întocmai ca al vulturului, scruta desişul pădurii. Coborau şi suiau mereu prin gropile de obuze nenumărate, presărate în calea lor.

Artileria noastră, pisa mereu tranşeele duşmane.

Iată-ne ajunşi lângă rețelele de sârmă inamice. Valurile se culcă, şi se târăsc în sus pe burtă.

Artileria noastră tace.

Şi atunci ca din pământ, de aievea, la un singur semnal de fluier ce se repetă cu repeziciune ici şi colo, vitejii noştri, se ridică ca un singur om, şi pornesc înainte prin sârma ghimpată, pe care artileria noastră, o spărsese pe alocuri.

Dar, inamicul nu fugise cu totul; focul artileriei noastre nu-l alungase. Băgat în caverne adânci, betonate, artileria nu avusese ce-i face.

El deschide focul, un foc puternic, ca-n iad, de arme, mitraliere şi grenade. Batalionul II sare peste ei în tranşee, şi Compania a 5-a, ocupă cea

dintâi, la ora 6,45, dealul Mărăştilor. Câteva mitraliere țin în loc Compania a 6-a. Atunci sublocotenetul Tane Călin, aleargă cu secția lui de mitraliere, o pune în spatele clănțănitoarelor nemțeşti şi trage. Cât ai clipi din ochi îi dă peste cap şi Compania a 6-a trece înainte.

Dar şi pe el îl pândea moartea, căci un duşman, ascuns după o tufă de ferigă, i-aruncă din armă un glonț, care îl izbeşte în piept şi Tane se prăvale peste mitraliera lui, cu care puțin înainte trimisese moarte duşmanilor, ce țineau în loc cu focul lor, o companie întreagă.

Batalionul I, sare de câteva ori la atac, dar dă înapoi, căci zeci de mitraliere îl țintuiesc şi-l seceră.

Batalionul III îl împinge şi atunci el trece prin miile de gloanțe şi de grenade şi cade peste duşman.

Mii de brațe aruncând armele se ridică în sus, în semn că se predau, dar vitejii argeşeni, n-au timp de tânguială, ei mânuiesc baioneta mereu şi trec mereu înainte, lăsând în grija Batatalionului III aceste treburi mărunte: s-adune miile de prizonieri, de arme, de mitraliere, de tunuri de tranşee, vagoane întregi cu cartuşe, grenade şi echipament de tot soiul.

La ora 8 amândouă batalioanele aleargă înainte spre Dealul Teiuşului, unde inamicul avea numeroase lucrări. Dar, iuțeala înaintării şi groaza ce ai noştri băgaseră în duşman, îl face pe acesta să fugă peste şanțurile lui şi să le uite neapărate.

La ora 11, batalioanele ocupau Dealul Teiuşului; Batalionul I cu fața spre satul Câmpurile, al II-lea spre satul Roşculeşti.

Dar, spre poiana din marginea drumului se reped plutoanele din Compania a 6-a.

Şi o încăierare scurtă, dar fără pocnet de arme, se petrece acolo.

Bată-i norocul să-i bată, uite câtă namila de tun nemțesc de 105 mm vor să aducă la deal! Şi înhămat gata de fugă! Săracii cai cum se întind în ştreanguri şi bicele pocnesc şi strigăte îi îndeamnă, şi ei suie coasta din spatele nostru, înspre Batalionul III din rezervă.

În acest timp batalioanele I şi II înaintează.

La mijlocul lor o vale, îi zicea "Valea Dracea Mare", în capul căruia pe Dealul Cotul Oroşca, inamicul se ținea tare.

Să tot fi fost 17,30 (5,30 după amiază), când deodată, o bubuitură groaznică, porneşte despre Batalionul III, şi vâjâind prin aer năprasnic, un obuz se sparge dincolo de satul Câmpurile, într-o poiană unde se vedeau trupe

nemțeşti adunate. Şi cât ai clipi din ochi, altă bubuitură urmă şi strigăte uriaşe de ura, şi trupele nemțeşti din poiană, alergară nebune spre pădure.

Hei, ce credeau ei că tunul cel mare, numai în mâinele lor poate trage? Numai ei îi cunosc meşteşugul? Uite că şi sublocotenetul Popescu Teodor cu echipa de artilerişti ai Regimentului, îi dibuise meşteşugul, şi acum trăgea cu el, în proprii lui stăpâni.

În zorii zilei de 12 iulie, mişcarea înainte se reia cu acelaşi avânt în vale, spre satul Câmpurile flăcări imense mistuie depozitele de muniții ale duşmanului ce fuge.

Regimentul, unit la dreapta tot cu Regimentul 18 Infanterie şi la stânga cu Regimentul 2 Vânători, ocupă cu Batalionul II satul Roşculeşti, alungând, aruncând frânturi din oastea nemțească îndesată cu mitraliere ce îndrăznesc să se mai opună vitejilor noştri.

Patrule de ale noastre intră în satele Roşculeşti şi Câmpurile.

Mulțimea de femei, bătrâni şi copii, rămân cu gurile căscate, cu palmele duse spre bărbie, în semn de nemărginită neîncredere.

– Ce te uiți aşa măi moşule, zice sergentul Coman Dumitru unui bătrân, care a rămas ca o statuie rezemat de un stâlp de poartă privind patrula noastră.

– Păi cum să nu mă uit, dragii tatei, că nu mai departe ca aci o jumătate de ceas, nemții care s-au dus din sat ziceau, că armată română de-a noastră, nu mai este, au prăpădit-o ei toată.

– Păi, vezi ai dracului! Este moşule, n-avea grijă, este numai bine cât trebuie să-i alunge din țară!

Dar încotro au apucat, vitejii ăştia după care fugim de trei zile şi nu-i mai putem ajunge?

– Uite pe aici, pe Tişița taică, zice bătrânul. De două zile de când fug nebuni peste tot locul, şi zic că vin franțujii peste ei.

– Păi da moşule, noi suntem franțujii care le vin de hac.

– C-aşa-i zău, să vă trăiască Dumnezeu de franțuji de-ai noştri, că bine le faceți. Azi, spre ziuă, un ghineral mare, nu ştiu ce-o fi fost, de-ai lor, că dormea la mine de vreo lună, atâta era de grăbit, că s-a suit într-o automobilă numai în cămaşă, şi-a uitat şi papucii la pat. Poftiți să vedeți ce hărmălaie mi-a lăsat în casă.

Şi patrula, zicând “Bună ziua”, plecă înainte, pe linia satului, în timp ce în jurul lor zeci de copii se țineau strigând: “Mergem şi noi să ne batem cu nemții”.

Patrulele s-au tot dus înainte, dar n-au mai dat de duşman, căci Dumnezeu ştie unde fugise.

În acest timp, comandanţii noştri găsiră de cuviinţă că Regimentul 4 de Argeşeni, îşi făcuse datoria îndeajuns, căci veni ordinul ca să-l schimbe Regimentul 31 Infanterie care odihnit va putea fugi mai repede după inamic să-l ajungă, iar Regimentul 4 să se adune ca rezervă a Diviziei în valea Dracea Mare, în cotul pădurii Teiuşului, pe unde luptase.

Ceea ce a şi făcut îndată ce Regimentul 31 Infanterie l-a schimbat.

Odată cu aceasta, reia comanda Regimentului colonelul Calotescu Constantin care în timpul atacului Mărăştilor fusese comandantul nostru de Brigadă.

Doamne, cât zbucium a fost în aste trei zile! Cât sânge a curs, câţi au rămas pentru totdeauna pe dealurile Mărăştilor! Dar, chiar dacă ar fi curs mai mult sânge, chiar dacă ar fi fost mai mult zbucium, nimeni n-ar putea descrie vreodată, bucuria cea mare ce-au simţit aceia care, intrând în satul Roşculeşti şi Câmpuri au găsit acolo fiinţe de un neam, de un sânge şi de-o lege, cărora le-au scuturat jugul pe care duşmanul lacom cotropitor li-l pusese în jurul gâtului.

Şi nimeni nu poate spune cât s-a înălţat sufletul luptătorului, când a văzut pe duşman fugând de pârâia pământul, zvârlind îngâmfarea în frunzişul pădurilor şi-n praful drumului.

E seară, amurgul vânăt se lasă peste păduri. Regimentul adunat în cotul pădurii Teiuşului a îngenunchiat spre răsărit.

O pace adâncă domneşte pe întinsul codrilor Vrancei. Departe doar, înspre răsărit se aud bufnituri de tun.

Tăcere!

Regimentul se roagă odată cu preotul său, pentru odihna camarazilor morţi, pentru sănătatea celor răniţi pentru Patrie şi Rege.

În sufletul fiecărui ostaş, o linişte mare s-a lăsat şi o părere de rău adâncă pentru cei de alt neam pe care fiecare i-a trimis acolo, sus, în împărăţia lui Dumnezeu, cu baioneta sau glonţul ucigaş.

Dar, Tu Doamne, vezi, auzi şi ştii să împarţi dreptatea şi să pedepseşti pe aceia, care au luat viaţa semenului lor cu cugetul cel rău şi fără de dreptate.

De aceea sufletul fiecăruia e liniştit şi curat.

Câteva zile Regimentul a stat cantonat în satul Roşculeşti, iar în ziua de 15 iulie a plecat spre Mănăstirea Caşin, unde se constituia rezerva Armatei a II-a.

Pe urmă, Regimentul, s-a dus la fabrica de sticlărie prin satul Curița, tot ca rezervă, apoi la Măgura Caşinului, la gura văii Vizantea Răzăşească.

Încetul cu încetul se apropia şi se pregătea să intre iarăşi pe poziție, că în rezervă nu-i plăcea.

La 25 iulie, soseşte pe Dealul Ceardacului. Pe la 2 august, ocupă front pe Dealul Giurgi, Fundu Secăturei şi Dealul Izvoarele. La dreapta era legat cu Regimentul 45/60, iar la stânga cu Regimentul 28 Infanterie.

În acest timp, nu numai Regimentul nostru bătuse pe inamic, ci pe întregul front, la Mărăşeşti, la Oituz trupele noastre, la cot cu cele ruseşti, bătuse inamicul care înspăimântat de izbirile puternice, privea înapoi, clătinându-se pe picioare, ca un om ameţit de-o lovitură puternică dată în cap.

O licărire de speranță lumina sufletul fiecăruia; de departe, din pământul cotropit de duşman, adieri de vânt aduceau în amurgul roşiatic, tânguiri de glasuri ale celor ce ne chemau în ajutor.

Oastea era puternică, suferințele trecuseră, nădejdea neamului reînviase.[…]

Lupta de la Dealul Poiana Calului

Ai noştri voiau să ştie însă ce fel de duşman au în față, şi unde anume se află el aşezat.

Şi atunci se dă ordin în ziua de 15 august ca o companie împreună cu un pluton de mitraliere, să atace inamicul din față, de pe Dealul Poiana Calului.

Sublocotenentul Cartojan Emil, se oferă numaidecât cu compania lui[*]*, iar cu mitralierele, sublocotenentul Vasilescu Ioan, care juca şi sărea de bucurie, ca un copil de şcoală când îi dă profesorul vacanță.*

Şi au plecat, împrăştiind compania, aşa cum ştiau ei mai bine.

Şi s-au apropiat de Dealul Poiana Calului; dar n-au mers mult, că a început vijelia de foc duşmană. Şi nimeni nu dădea înapoi; mitralierele lui Vasilescu tocau cum toacă la biserică de liturghie. Dar, inamicul se ținea bine,

---

[*] Compania a 9-a.

şi zvârlea şi el foc cu nemiluita. Au mai sărit în ajutor plutoanele sublocotenenților Păunescu şi Ghilencea, apoi şi al sublocotenentului Tomescu, toate din Compania a 11-a. Dar, zadarnică sforțarea. Sublocotenentul Vasilescu Ioan, trăgea bandă după bandă cu o mitralieră din plutonul lui. Fața îi era vânătă de mânie că nu poate stâlci toate capetele duşmane ce se iveau deasupra parapetelor. Dar, odată prăvale capul pe un umăr şi încet se razimă întâi de un servant al mitralierei culcat lângă el, apoi de mitralieră. Un şiroi roşu de sânge ca un fir de arnici îi ieşi de sub chipiu şi se prelingea la vale pe obrajii galbeni. N-a mai putut spune decât: "Nu-i lăsați fraților" şi s-a aşternut binişor peste mitraliera, care mai adineauri arunca valuri de moarte în duşmanul ascuns în şanțuri.

Când s-a înserat, plutoanele s-au retras spre dealurile ocupate de Regiment: îşi îndepliniseră misiunea. Şi încă cu prisosință!

Lupta de la Dealul Porcului

Câteva zile mai apoi, la 20 august, Batalionul III, sub comanda maiorului Acrivescu, fu împins ca rezervă la dreapta cotei 554 de pe Dealul Porcului, în vedere că ruşii se cam clătinau acolo, şi nemții înadins atacau mereu, drept în punctul unde trupele noastre se uneau cu cele ruseşti.

La 7 dimineața inamicul începe un bombardament năprasnic. Ruşii fug de pe poziție. Maiorul Acrivescu trimite Compania a 10-a şi 2 secții de mitraliere să contraatace.

Compania se aruncă asupra duşmanului; mitralierele noastre sub comanda sublocotenentului Preotu Gheorghe trag cu înverşunare.

Locotenentul Badea Gheorghe, comandantul companiei, cu revolverul în mână îndeamnă plutoanele la baionetă. Sublocotenentul Dinculescu Gheorghe cu plutonul lui se avântă dincolo de creastă în ploaia de gloanțe şi grenade.

Inamicul înspăimântat urlă de durere şi de turbare şi trage neîncetat. Un glonț vrăjmaş doboară, rănind grav, pe locotenentul Badea. O schijă de grenadă vine cântând prin aer şi sparge capul sublocotenentului Preotu Gheorghe, care cade mort alături de mitraliera cu care trăgea.

Iată-l puțin mai departe, văitându-se de amarnice dureri şi pe sublocotenentul Dinulescu Gheorghe; nici pe el nu l-a cruțat glonțul duşman!

Iar în vale, unde era rezerva (Batatalionul III), duşmanul doborâse pădurea cu miile de obuze.

Maiorului Acrivescu i se tulburase mintea de zgomotul năpraznic ce-a făcut un obuz căzând chiar lângă el, şi care omorâse toţi oamenii de prin prejur.

Batalionul, fără adăpost, şi gata să fie nimicit, aleargă spre vale în ploaia de obuze ce curgea peste el. Dar în curând îşi revine, se adună liniştit sub comanda sublocotenentului Cartojan Emil şi stă gata, ca rezervă să sprijine Compania a 10-a, care ocupase sectorul părăsit de ruşi.

"Regimentul moare dar nu dă înapoi"; aceasta este lozinca argeşenilor!

Şi duşmanul o ştie tot atât de bine ca şi şefii noştri, ca şi însuşi M.S. Regele.

Nu s-a uitat încă curajul pe care 1-a arătat Regimentul în lupta de la Mărăşti. Nu s-au uitat cei trei ofiţeri şi 360 germani prizonieri pe care argeşenii i-au trimis plocon şefilor lor. N-a uitat nimeni, nici tunul de 105 mm, nici cele patru tunuri de 57 mm, 12 mortiere tranşee, mortierul de 117 mm, şapte aruncătoare de grenade, 14 chesoane mitraliere, 700 arme infanterie precum şi vagoanele întregi de muniţiuni şi material de război capturate de al 4-lea [regiment] de infanterie.

Şi M.S. Regele răsplăteşte pe eroi. Iată-l sosind în ziua de 31 august 1917 în Poiana Ţigăncii.

Regimentul, falnic, este adunat pentru paradă, ca în zi mare de sărbătoare.

Drapelul fâlfâie zdrenţuit în vânt. M.S. Regele se apropie; liniştea adâncă înfioară. El îmbrăţişează pe comandant, apoi citind cu glas tare, Înaltul Decret Nr. 928/21 august 1917, agaţă de vulturul drapelului, panglica vişinie ca sângele închegat de care atârnă o cruciuliţă mică, albastră ca seninul cerului, cu marginile aurii, dar care este cea mai mare, cea mai înaltă răsplată a vitejiei în război "Ordinul Militar Mihai Viteazul".

"FERDINAND I"

Prin graţia lui Dumnezeu şi prin voinţa naţională

REGE AL ROMÂNIEI

La toţi de faţă şi viitori sănătate

Conferim DRAPELULUI Regimentului Argeş nr. 4, Ordinul Militar "Mihai Viteazul" cls. a III-a, pentru vitejia şi avântul extraordinar cu care au luptat ofiţerii, subofiţerii şi soldaţii Regimentului în aprigile lupte din iulie

1917. Primind ordinul de a străpunge puternicul front german, depe dealul Mărăşti, au plecat la atac în dimineața zilei de 11 iulie şi pătrunzând în tranşeele inamice, după o luptă învierşunată corp la corp, au continuat înaintarea către Valea Dracea Mare, iar în zilele următoare, acțiunea pentru ocuparea pozițiunei Roşculeț spre Câmpurile. S-au capturat 3 ofițeri, 360 trupă, 1 tun ungar de 105 mm, 4 tunuri de 57 mm, 12 mortiere de tranşee, 1 mortier de 117 mm, 7 aruncătoare de grenade, 14 chesoane, mitraliere, 700 arme infanterie, precum şi o enormă cantitate de munițiuni şi de material de război.

Drept care îi dăm acest brevet subscris de Noi şi învestit cu regescul Nostru sigiliu.

Dat în Iaşi la 21 august 1917.

(ss) FERDINAND.

Ministrul de război (ss) IANCOVESCU

Nr. Decretului 928

Nr. Brevetului 205

Şi Regimentul 4 Argeş, adică eroii lui au meritat cu prisosință această răsplată, căci ei au doborât la Mărăşti, zidul de nepătruns al germanilor, spărgând frontul vestitului Makensen, marele spărgător de fronturi duşmane, cum îl botezaseră ai lui.

Până la mijlocul lunei septembrie, Regimentul a stat liniştit în fața inamicului. Doar mici încăierări de patrule. Bombardamente tari, se succedau ziua şi noaptea dintr-o parte şi din alta; aeroplanele se învârteau mereu pe sus, printre nouraşii albi şi scămoşați pe care îi făceau împrejurul lor, tunurile antiaeriene în fiecare zi. Iar dezertorii inamici ce primeam în fiecare zi aproape, ne dezvăluiau secrete din partea alor lor: că o furtună avea să se mai dezlănțuie.

Duşmanul dăduse atacuri peste atacuri, pe noile fronturi pe care eram de o jumătate de an; dar toate se sfărâmaseră de oastea noastră, ca de un zid de granit. Şi neputând să ne birue nici cu glonțul, nici cu tunul, a recurs la otrava puternică, groaznică pentru cei slabi: "propaganda contra războiului".

A aruncat fel de fel de ziare scrise în româneşte şi tot felul de scrisori, prin care mințea că armata noastră va fi prizonieră, că ruşii ne vor trăda, că să nu mai luptăm căci e păcat să murim degeaba, promițându-ne tot felul de bunătăți. Ei urmăreau să ne facă să încetăm lupta, să ne predăm, ca apoi să-şi bată joc de noi şi să se arunce asupra aliaților noştri spre a-i sfâşia.

Uitaseră însă în socotelile lor, că românul nu e laş, nu-şi trădează propria lui țară!!

Ori de câte ori ai noştri simțeau patrule inamice apropiindu-se de rețelele de sârmă ca să arunce ziare le trimiteau câteva duzini de gloanțe, drept plată.

Pe la 20 octombrie, Regimentul a primit vizita domnului [Arthur] Mills, redactor şef al asociației presei din New-York.

Americanul, care fusese pe toate fronturile din apus, a rămas surprins când a văzut câtă veselie era în Regiment, şi cum nimeni nu se gândea la moarte, aşa cum s-ar fi aşteptat. Ofițerii noştrii l-au plimbat până în cele mai înaintate linii şi mai ales când a început şi un bombardament nemțesc destul de violent, ziaristul american nu se mai putea opri de a exclama tot: yes... yes,... (adică, da, da, pe englezeşte).

La două zile după el, ne-au mai vizitat ofițeri ai misiunilor: franceză, japoneză şi rusă, care au distribuit decorații eroilor de la Mărăşti[44]*.*

Peste o săptămână iată că vine în tranşeele argeşenilor, înfruntând gloanțele şi obuzele nemțeşti şi M.S. Regina.

Ea admiră pe luptători şi împarte daruri soldaților, iar ofițerilor fotografia Sa.

În timpul acesta, Regimentul stătea mereu de strajă în fața inamicului.

Zăpada începuse să cadă; iarna grea şi viforoasă venea agale dinspre miazănoapte, din Rusia cea înghețată, de unde vin toate relele în lume.

Pe la mijlocul lunii noiembrie, veniră în vizită la Regiment, o mulțime de doctori francezi[*]*. Ce s-au mai minunat şi aceia de găurile şi aşezările noastre subpământene.*

Dar, la 22 noiembrie, Regimentul primi o veste tristă, care zgudui sufletele tuturor. Armata rusească ne-a trădat; armata rusească a încheiat armistițiu cu inamicul!

Kerenski, care conducea Rusia, este răsturnat de revoluționari bolşevici ruşi şi înlocuit cu Troțki.

Disciplina în armata rusească era pierdută. Soldații încep să degradeze pe ofițeri şi frumoasa şi bogata armată rusă se transformă într-o hoardă de sălbatici, care părăsesc frontul şi jefuiesc satele şi oraşele noastre, vânzându-

[44] Însoțiți de comandantul Diviziei 3 Infanterie.

[*] La 18 noiembrie doctori francezi de la Spitalul din Coțofeneşti au vizitat frontul regimentului însoțiți de comandantul Corpului II Armată şi cel al Diviziei a 3-a Infanterie.

şi arma şi tunuri pentru băutură, otrava care degradează pe om şi-l face să uite de Patrie şi tot ce are mai scump şi mai sfânt.

Armata noastră trebuia acum să mai lupte şi contra noului duşman, care până ieri ne fusese aliat, să-l dezarmeze şi să-l trimită peste granițe, de unde venise cu gândul dovedit acum, nu de a ne ajuta, ci de a ne jefui. Şi atunci şi noi, nemaiavând pe nimeni să ne dea ajutor, căci aliații noştri erau departe, a trebuit să-l încheiem.

Şi a doua zi la ora 9, căpitanul Dumitrescu Emanoil, a trecut ca parlamentar, însoțit de un cornist şi un steag alb, ducând un plic al Diviziei a III-a, spre frontul duşman, pe drumul Ciuzgiu.

Nimeni n-ar putea spune câtă durere a sădit în sufletul tuturor această priveliște, şi cum lăcrimau ochii ostaşilor în tranşee, uitându-se cum se depărta pe drumul spre inamic, căpitanul român, cu steag alb.

Şi această umilință o datoram oastei ruseşti, acestui putregai pe care ni-l luasem drept aliat, încrezător în mărimea pământului ce stăpânea mulțimea fără număr, dar şi fără cap.

De aceea, când a venit în ziua de 2 decembrie, în tranşeele Regimentului, domnul general Averescu, comandantul Armatei a II-a, a găsit ostaşii trişti, cu gândurile duse departe, şi când marele comandant a pus pe pieptul vitejilor de la Mărăşti mulțime de decorații şi i-a îmbărbătat, pentru noi lupte, numai atunci parcă, o rază de lumină a străbătut prin sufletul lor.

Şi ca să se arate cât de viteaz e sufletul unui argeşan, iată ce zice brevetul de "Virtute Militară" cl. a II-a, al sergentului Ionescu Nicolae:

Se conferă "Virtutea Militară" cl. a II-a:

Sergentului Ionescu Nicolae, din Regimentul 4 Infanterie, pentru vitejia şi avântul cu care s-a distins în luptele de la Soropatz (Transilvania), Valea Călugărească în 1916 şi Pralea 1917.

S-a distins în serviciul de patrulă şi de recunoaşteri, pentru care se oferea singur. Astfel la 17 mai 1917, la Pralea ca şef de patrulă, a condus patrula până la rețelele de sârmă inamice, a atacat un post înaintat inamic şi omorând 4 santinele a reuşit a face recunoaşterea completă a poziției. A fost rănit de 4 ori în lupte şi a refuzat să fie reformat de Comisia medicală, cerând a servi mai departe în oştire.

A treia zi de Crăciun, un parlamentar german, a adus în liniile noastre, un vraf de scrisori pentru ofițerii noştri de pe front. Era prima veste din teritoriul ocupat. Dar, din toată scrisoarea nu puteai şti decât un singur

cuvânt: că acel ce scrie, trăieşte şi încolo nimic, căci pumnul cenzurei germane, zdrobea orice alt adevăr.

Şi totuşi, acolo, în fundul tranşeelor, fiecare citea zilnic de mii de ori scrisoarea scumpă, pe care curgeau şiroaie de lacrimi. Şi stând de vorbă cu sufletele puţin mai liniştite, dar pline de dor, ostaşii gustară la miezul nopţii, pentru prima oară, de atâta amar de vreme, câte un pahar de vin, în timp ce noul an 1918, afară alunga cu ciudă în noapte pe cel vechi.

În anul 1918, la o săptămână după anul nou, un soldat inamic din Regimentul 3 Ulani dezerta la noi, declarând că e mort de foame şi supt de muncă şi că toţi soldaţii ar dezerta din această cauză, dacă nu le-ar fi frică de şefii lor. Câtă mirare a produs în mintea ostaşilor noştri această destăinuire, nu se va putea spune niciodată. Un învingător să dezerteze de foame şi muncă!

Ce straşnică armată!...

Se auzise până departe că la 24 ianuarie, Regimentul 4 Argeş are sărbătoare la poalele Momâii. Nu aveau să se vadă nici torţe, nici măreţe decoruri, nici haine de sărbătoare, ci aşa, ca pe front: o sală înjghebată în grabă şi frumos împodobită cu brad, la câţiva paşi în spatele şanţurilor şi reţelelor de sârmă.

Acolo aveau să se adune ostaşii noştri, ca în această zi de sărbătoare, să-şi abată o clipă gândul la cei dragi de departe din ţara cotropită de duşmani, să-şi amintească de timpurile trecute, să-şi oţelească sufletul pentru cele ce vor mai veni.

Unsprezece regimente îşi înşiruiseră drapelele şi vitejii de-a lungul şoselei din valea Suşiţei!

Veniseră acolo comandantul armatei şi toate căpeteniile oştilor mai mici ca el; veniseră ofiţeri de-ai ţărilor aliate cu noi, şi toţi aşteptau un oaspete mare.

Şi deodată o goarnă sună prelung şi tremurat; drapelele se plecară şi Regina noastră, frumoasa şi viteaza noastră Regină, s-apropie, s-apleacă şi sărută crucea ce a întins preotul Regimentului.

Făcând semnul sfânt, Regina se ridică şi uitându-se în faţa oastei măreţe zice: "Bună ziua"!

Urale nesfârşite pornesc din piepturile ostaşilor şi lacrimi fierbinţi alunecă pe feţele oţelite de asprimea războiului.

Apoi, toată lumea a intrat în sala teatrului: "Momâia".

S-a cântat, s-au declamat versuri pline de înţelesuri; dar când pe scenă au apărut 12 flăcăi voinici, cu ochii plini de văpaie, îmbrăcaţi cu portul cel

frumos din munții Argeşului, şi când flăcăii aceştia care s-au zvârlit în brațele morții la Mohu, la Homorod, şi la Inoteşti, înfiorând pe duşmani cu îndrăzneala lor, când eroii de la Mărăşti au prins să fărâme pământul în sârbe fierbinți, în dansul căluşarilor, sau în figurile mlădioase ale Banului Mărăcine, nu a fost suflet să nu se deschidă, pentru a înțelege că însăşi firea noastră este chezăşia cea mai tare a puterii noastre de viață.

A fost neîncăpătoare sala şi fără ornamentații strălucite ca la teatrele mari; a fost mică sărbătoarea şi fără artişti încercați, dar poate că niciodată nu i s-a părut unei Regine, care se coboară din palatele Ei să vie în mijlocul ostaşilor care o apără cu cugetul curat, un teatru mai frumos ca cel de la Momâia şi nişte artişti mai mari şi mai perfecți ca ostaşii Regimentului 4 Argeş.

La poalele Momâii s-a întins hora mare, şi muzica cântă pentru prima oară de un an şi jumătate.

Şi în mijlocul horei, Regina noastră priveşte ostaşii cu sufletul adânc senin iar cerul, posomorât până acum, îşi descrețeşte şi el fruntea şi lasă să cadă raze de aur luminoase în calea Aceleia, ce a sădit o parte din sufletul Său în piepturile şoimilor Argeşului.

La 30 ianuarie, Regimentul fu schimbat de pe poziție şi trecu în rezerva armatei aproape de Oneşti.

Dar la 17 februarie 1918 ora 12, inamicul comunică, că armistițiul a fost denunțat.

Luptele vor începe iar! Sau pacea, o pace dureroasă! Dumnezeu să fie cu noi! Şi genunchii tuturor se plecară în rugi fierbinți către acel care le rânduieşte pe toate în lumea asta.

La 21 februarie, Regimentul are ordin să pornească spre răsărit. Trece prin Iaşi şi în ziua de 24 februarie la ora 15, trece Prutul în Basarabia.

Din clipa aceasta, începe renaşterea României!

Din clipa aceasta, Dumnezeu a deschis larg brațele Sale şi aşezându-le deasupra capului ostaşului român, i-a zis: "te binecuvântez, fii fericit".

Sfatul Țării la Chişinău hotărâse, în ziua de 27 martie 1918, unirea Basarabiei cu Patria Mamă.

Regimentul fusese chemat să respingă peste Nistru, toate bandele bolşevice, care încercau să treacă în Basarabia, cu gândul de a jefui.

În timpul acesta Regimentul începu să lupte cu alt duşman, mai grozav şi nemilos: "cu tifosul exantematic", această boală care toca atâta lume, şi pe

care ne-o adusese plocon tot ruşii, această pacoste stăpână a tot ce poate fi rău.

O veste tristă, neînchipuit de tristă, veni la 24 aprilie 1918 ora 12.

Pacea s-a încheiat.

Duşmanii ne ciuntiseră țara prin actul impus.

Dar, Dumnezeu era cu noi. Nu plecasem capul, nu fusesem învinşi; fusesem trădați.

Pe la începutul lunii mai, începe demobilizarea oamenilor şi a ofițerilor de rezervă, iar la sfârşitul lunii iunie armata este trecută pe picior de pace şi Regimentul ia reşedința la Huşi.

Se încheiase pacea; da, era adevărat, dar pacea în sufletul fiecărui român nu era încheiată atâta timp cât duşmanul era tot în țară, cât granițele ne erau ciuntite, atâta timp cât munții ne erau luați, cât aliații noştri nu erau învinşi, atâta timp cât mai era un român pe pământul românesc.

Şi din luna iulie şi până la 28 octombrie, am stat de veghe, cu ochiul aprins spre apus şi spre miazăzi, unde aliații noştri frângeau oştile duşmane zi cu zi, clipă cu clipă.

Umilința n-avea să țină multă vreme; dreptatea noastră trebuia să iasă deasupra ca untdelemnul în candela sfântă; tratatul impus trebuia rupt ca o bucată de hârtie netrebuitoare.

Şi armata română, care până acum a stat cu arma la picior, gata la prima chemare a Regelui ei, primeşte în ziua de 27 octombrie 1918, răvaşul scump şi sfânt al marelui ei căpitan, al viteazului ei Rege Ferdinand I cel mare şi iubit.

Două zile numai, după ce Regele şi-a chemat din nou oastea la arme; două zile numai, de când coloanele au început să se îndrepte din locurile lor spre duşman şi acesta înfricoşat de vuietul strigătelor noastre de vitejie, ceru armistițiu, rugare înaintaşe păcii, pe care aveau să ne-o facă curând, pace dreaptă ce aveam să le-o impunem noi şi aliații noştrii, şi poate prea blândă pentru răul nemăsurat de mare pe care ni-l făcuse atâta vreme.

Şi ordinul şefilor noştri, zicea că: "Ostilitățile vor înceta pe toate fronturile de luptă, astăzi 29 octombrie 1918 ora 13; în consecință trupele române se vor opri până la noi ordine, pe linia pe care vor ajunge capetele lor de coloană, în ziua şi ora arătată mai sus".

În ziua de 13 noiembrie, drapelul însoțit de o gardă şi un ofițer, a plecat la Bucureşti, pentru ca împreună cu toate drapelele regimentelor şi cu puține trupe să intre în ziua de 18 noiembrie în Bucureşti, în cap cu M.S.

Regele. Odată cu noi intrau şi trupe franceze şi engleze, în timp ce trupele duşmane, fugiseră în spre graniţă.

Pe la mijlocul lunii decembrie, Regimentul porneşte spre garnizoana lui de pace, spre Piteşti. La 24 decembrie, comanda Regimentului o ia colonelul Filip Ioan.

5. [PERIOADA INTERBELICĂ]

Dar, abia ajuns în Piteşti, Regimentul nu stă mult aici, căci în anul 1919, pe la sfârşitul lunii ianuarie, Regimentul plecă în garnizoana Bucureşti, unde duşmanii noştri neputând să se măsoare cu noi, cu armele, încercau să ne opue [opună, n.n.] *alt duşman: "bolşevismul", pe care îl infiltraseră în lucrătorii din fabrici.*

Regimentul se instalează în cazarma Regimentului 10 Artilerie "Malmaison" şi face gardă la diferite fabrici, patrulări prin oraş etc.

În acest timp armata noastră, ducea lupte grele cu bolşevicii unguri la Tisa. Regimentul 4 Infanterie nu a avut norocul să ia şi el parte la aceste lupte şi să intre victorios îu Budapesta, capitala Ungariei.

În anul 1920, la 25 februarie Regimentul pleacă din Bucureşti, în Basarabia.

În timpul acesta, armata noastră zdrobise pe unguri, şi pacea se încheiase, o pace dreaptă, o pace care făcuse România Mare.

Dumnezeu făcuse dreptate şi pedepsise pe cotropitori!

Duşmanii fugiseră din ţară cu mult mai repede decât se grăbiseră să intre; armata noastră şi aliaţii, îngenuncheaseră duşmanul comun.

Dar, un duşman ne mai rămăsese încă; un duşman mai periculos: aliatul nostru, nu ne mai era prieten şi frate; aliatul nostru rusul, pierise şi în locul său rămăsese în picioare un duşman aprig; "bolşevicul rus", care pândea din colţuri.

După ce ne trădase, voia acum să ne răpească fiica mai mică, Basarabia, care îngrozită de cnutul rusesc, abia se putuse ascunde la pieptul Patriei mame. De aceea Regimentul a plecat în Basarabia. La 24 mai M.S. Regele a văzut Regimentul. Pe feţele ostaşilor domnea adânca bucurie, că pot, după lupte crâncene, să-şi vadă Regele glorios.

La 10 octombrie, comanda Regimentului o ia locotenent-colonelul Teodoru Nicolae.

În anul 1921, la 2 august, comanda Regimentului o ia locotenent-colonelul Fröschel Richard.

În acest timp Regimentul sta de strajă mereu în Basarabia, pe malul Nistrului sau înăuntrul ei.

La 25 octombrie, se sărbătoreşte naşterea unui vlăstar domnesc, A.S.R. Principesa Moştenitoare Elena a României naşte un principe: "Mihai".

Dumnezeu să-l țină în sfânta lui pază, voinic şi sănătos, şi să fie tot atât de viteaz ca şi unchiul său!

În anul 1922, la 15 septembrie, Regimentul primeşte ordinul să plece spre casa lui, spre Piteşti.

Opt ani de zile ostaşii argeşeni, lipseau de lângă sălaşul lor!

Opt ani de zile, ei purtaseră drapelul glorios, pe pământul Ardealului şi Basarabiei dezrobite!

Opt ani de zile ei au stat de strajă şi au luptat contra duşmanului cotropitor!

Acum, ei se întorceau acasă, cu sufletul împăcat că-şi făcuseră datoria cu prisosință.

Nicăieri în cuprinsul României Mari, pe care ei o făuriseră, nu mai era picior de duşman.

Ogoarele nu mai erau pustii, tunul nu mai bubuia, lacrimile nu mai curgeau şiroaie din ochii celor rămaşi acasă. O linişte adâncă şi o pace sfântă domnea peste întreg cuprinsul României Mari, întocmai cum după furtună, seninul îşi întinde pretutindeni lumina lui dumnezeească.

Românul învinsese, pentru că de partea lui era dreptatea; pentru că Dumnezeu fusese cu el; pentru că Regele dusese cu înțelepciune şi vitejie oştile la victorie.

Şi atunci răsplata poporului, trebuia să vie pentru Rege şi poporul care era strâns legat cu Regele lui; trebuia să-i pună cununa de lauri pe frunte ca unui Rege, cu adevărat viteaz şi mare şi drept.

Şi cetatea aleasă de popor, în care avea să se încoroneze ca Rege al tuturor românilor, Ferdinand I, fu Alba Iulia, oraşul, care primise cu brațele deschise în sunetul de surle şi tobe, în anul 1559 (1599 n.n.), pe Mihai Viteazul, pe primul domn, care cutezase să unească sub un singur sceptru, poporul român.

Şi tot aci, mai târziu, între zidurile acestei cetăți, s-au stins înăbuşite pe roată glasurile de libertate ale lui Horia, Cloşca şi Crişan.

Acum însă, oştile române scuturaseră pentru totdeauna jugul fraţilor, şi vechea cetate avea să vadă, între zidurile ei, încoronarea primului Rege al tuturor Românilor, al marelui căpitan: Ferdinand I.

De la Nistru până la Tisa, din Maramureş şi până la Dunărea albastră, tot românul, cu faţa întoarsă spre cetatea sfântă ridica rugi fierbinţi către Atotputernicul ca să ţie întru mulţi ani pe făuritorul idealului nostru, iar glasul clopotelor de pe întinsul României Mari, uralele ostaşilor şi cântecele poporului, imnul muzicilor şi sunetul trompetelor anunţa lumii că, în ziua de 15 octombrie 1922, în cetatea sfântă Alba Iulia se încoronează Regele tuturor românilor.

Şi în acea zi, în cetatea pe unde trecuseră acum aproape 2000 de ani oştile împăratului Traian, s-au adunat oştile române să pună pe fruntea marelui lor Rege cununa de lauri.

A fost sărbătoare mare, şi din toate colţurile ţării au venit oşti cu drapele şi sfetnici de ai Tronului, şi multă suflare românească. Durerile s-au uitat, rănile făcute de urgia războiului s-au închis, lacrimile s-au uscat şi pretutindeni era veselie şi pace şi voie bună.

Şi de sus, din Ceruri, Dumnezeu binecuvânta această mare sărbătoare, în care Regele cu tovarăşa lui, Regina noastră blândă şi bună, se încoronau.

În anii 1923, 1924 şi 1925, Regimentul 4 Argeş a trecut zi cu zi în linişte sădind în sufletele tinerilor lui ostaşi, dragostea de Patrie şi Rege şi amintindu-le din când în când, cu evlavie, numele eroilor Regimentului, care îşi dăduseră viaţa pentru înfăptuirea României Mari».

*

*　　*

Din dorinţa de a prezenta cititorului istoricul unităţii până la desfiinţarea ei, redăm, în continuare, principalele repere ale evoluţiei acesteia în perioada anilor 1927–1946, în baza informaţiilor identificate în fondul de arhivă creat de Regimentul 4 „*Argeş*”, precum şi în alte fonduri de arhivă. Autorii au considerat necesară doar ilustrarea momentelor mai importante din istoricul acestuia de după anul 1927. Astfel se explică spaţiul mic acordat acestei perioade în antiteză cu cel atribuit perioadei anterioare anului 1927.

În perioada interbelică, Regimentul, încadrat cu efective de pace şi organizat pe trei batalioane de infanterie, o companie de mitraliere şi alta de specialităţi, a asigurat an de an instruirea efectivelor pentru a fi gata oricând să apere pământul patriei întregite.

Modificări au survenit în anul 1932, în denumirea Regimentului, când acesta a primit titulatura de Regimentul 4 Dorobanţi "*Argeş*", în conformitate cu Decretul regal nr. 1778 din 23 mai 1932.

În anul 1939 Regimentul a luat parte la manevrele regale de toamnă, care au avut loc în zona Huedin (Tetiş – Fildul de Jos – Almaş) între 22 august–11 octombrie, unde a executat instrucţie tehnică şi de specialitate şi aplicaţii, fiind apreciat cu ocazia inspecţiilor executate de către comandantul Brigăzii a 3-a Infanterie şi al Diviziei a 3-a Infanterie.[45]

După încheierea manevrelor, la 11 octombrie 1939, Regimentul s-a deplasat spre o nouă zonă de concentrare cu destinaţia Hanu Conache, Tudor Vladimirescu, judeţul Tecuci, unde a cantonat până la 18 octombrie 1939, când s-a deplasat în judeţul Râmnicu Sărat la Măicăneşti. În această zonă regimentul şi-a concentrat în serii scurte efectivele, executând instrucţie şi aplicaţii tactice.[46]

La 19 decembrie 1939 Regimentul 4 Dorobanţi îşi schimba din nou zona de dislocare, deplasându-se pe direcţia Măicăneşti, Năneşti – Hanul Conache – Tudor Vladimirescu, judeţul Tecuci, unde ajungea în cursul aceleiaşi zile şi se instala în cantonament în comuna Tudor Vladimirescu. În Măicăneşti rămânea o gardă de efectivul unui pluton, sub comanda unui ofiţer pentru paza materialelor rămase acolo.[47]

Pentru rezultatele obţinute la instrucţie şi aplicaţii şi modul cum a acţionat pentru „*organizarea poziţiilor de pe frontiera de est*", efectivul regimentului a fost citat prin ordin de zi de către comandant, colonelul Georgescu Vasile:

„*Peste tot aţi fost la înălţimea vremurilor. Elanul cu care aţi răspuns chemării Patriei, în martie şi august 1939, munca depusă zi de zi la instrucţie, trageri şi aplicaţiuni în teren, purtarea voastră civilizată prin satele în care aţi locuit, respectul faţă de avutul cetăţeanului român şi grija de averea statului încredinţată vouă, toate acestea m-au mulţumit şi mi-au dovedit că sunteţi urmaşii demni ai înaintaşilor voştri din 1916 – 1919 care au atârnat de drapelul regimentului nostru, marea decoraţie «Mihai Viteazul».*

---

[45] C.S.P.A.M.I., fond Regimentul 4 Dorobanţi „Argeş", dosar nr. 1133, f. 1-13.
[46] Ibidem, f. 13-21.
[47] Ibidem, f. 21.

Mi-ați mai dovedit iubiți ostaşi ai Regimentului 4 Dorobanți, că țara şi frontul se poate rezima pe voi cu toată încrederea, în orice împrejurare, chiar şi atunci când ni se va cere jertfa sângelui.

Sunt mândru de voi şi mă felicit că mi-a fost dat să comand un asemenea regiment."[48]

Prin Înaltul Decret nr. 2135 din 27 iunie 1940, întreaga armată era mobilizată, cu începere de la orele 24 cu efectivele aflate prezente în acel moment la unități. Prin ordinea de bătaie de mobilizare, regimentul se constituia pe 4 batalioane, stat major, companie comandă, companie de cercetare şi companie armament greu regimentar.[49]

La momentul respectiv, în urma concentrărilor pentru instrucție, Regimentul 4 Dorobanți se găsea dislocat pe zonă cu efectivele aproape complete, astfel:[50]

- Batalionul I la est de Prut, în capul de pod Răzeşti;
- Batalionul II la est de Prut, în capul de pod Leuşeni;
- Batalionul III în regiunea Suraia (Putna);
- Batalionul IV rezervă în Ghermăneşti (la vest de Prut).

În prima zi de mobilizare, în baza ordinului nr. 31059 din 28 iunie 1940 al Diviziei a 3-a Infanterie, unitatea ocupa pe malul de vest al Prutului următorul dispozitiv:[51]

- Batalionul IV la nord, inclusiv Ghermăneşti până la nord Drânceni şi între Răşeşti şi nord Pogăneşti sat;
- Compania Comandă de la nord Drânceni până la Valea Cânepii, inclusiv;
- Compania Cercetare ocupa Podul Leuşeni pentru a face siguranța trecerii trupelor din Basarabia.

Batalioanele I şi II primeau misiunea de a se deplasa la vest de Prut pe direcția Leuşeni – Drânceni.

Către sfârşitul zilei de 28 iunie, Regimentul 4 Dorobanți cu Batalionul Mitraliere Divizionar şi 2 Divizioane de Artilerie formau „*Gruparea Tactică Sud*".[52]

---

[48] Ibidem, f. 23.
[49] Ibidem, f. 35.
[50] Ibidem, f. 39.
[51] Ibidem, f. 39.
[52] Ibidem, f. 40.

În dimineața zilei următoare în baza ordinului de operații primit de la Grupare, Regimentul primea misiunea de a bara direcția Leuşeni – Huşi, instalându-se în apărare la vest de Prut cu Batalionul III la nord-vest Răşeşti, Batalionul I la vest de Pogoneşti, Batalionul IV cu companiile comandă şi cercetare, în rezervă la Odobeşti şi Batalionul II în capul de pod Leuşeni.[53]

În următoarele două zile, în conformitate cu ordinul primit de la Divizia a III-a Infanterie, Batalioanele II şi IV îşi schimbau dispozitivul, deplasându-se la vest Lăpuşna şi respectiv, în capul de pod Leuşeni, pentru a opri trecerea trupelor sovietice spre Prut, înainte de 3 iulie, ora 7, termenul prevăzut de Convenția de evacuare.

În toată această perioadă (28 iunie ziua cedării Basarabiei către Uniunea Sovietică şi 3 iulie 1940), regimentul a făcut siguranța evacuării trupelor şi populației civile care se refugia din Basarabia.[54]

După data de 3 iulie când s-a stabilit noua frontieră cu Uniunea Sovietică de către delegația română şi cea sovietică, Batalioanele II şi IV s-au retras în ordine, la vest de Prut fără incidente cu trupele sovietice.

Încadrat în Gruparea Tactică Sud, regimentul a rămas în dispozitiv de apărare pe înălțimile de la vest de Prut, până la 5 iulie când prin remanierea dispozitivului Diviziei a 3-a Infanterie a intrat în subordinea Grupării Tactice Centru, care avea misiunea de a interzice *„pătrunderea inamicului pe direcția Răzeşti – Huşi"*.[55]

Între 13 iulie – 12 august regimentul a ocupat poziții în sectorul limitat la nord: valea Cânepii, Mihail Kogălniceanu şi la sud Cota 147 – 305 – 111, unde a executat instrucție şi şi-a organizat pozițiile în teren, acționând în cadrul Grupării Tactice Centru.[56]

Conform ordinului Diviziei a 3-a Infanterie cu începere din 12 august regimentul se deplasa în regiunea Uricani, unde primea misiunea de a limita *„pătrunderea inamicului spre vest pe linia: Pădurea Apărătura – Pădurea Bălțați – Pădurea Cocrii – Epureni"*.[57]

La 8 septembrie 1940, împreună cu celelalte unități ale Diviziei 3 Infanterie, a fost dislocat temporar în Garnizoana Bucureşti şi a cantonat la Colentina având misiunea de a asigura ordinea publică. Câteva luni mai târziu,

---

[53] Ibidem, f. 40.
[54] Ibidem, f. 40-41.
[55] Ibidem, f. 41-43.
[56] Ibidem, f. 43-50.
[57] Ibidem, f. 50-51.

în zilele de 21 – 24 ianuarie 1941, Regimentul 4 Dorobanți a participat activ la lichidarea rebeliunii legionare din capitală.[58]

Perioada de dislocare în garnizoana Bucureşti s-a prelungit până la începutul lunii iulie 1941, când a revenit la Piteşti şi a procedat la demobilizarea unei părți din efective.

6. RĂZBOIUL ANTISOVIETIC

DRUMUL EROIC SPRE ODESSA

În prima decadă a lunii iulie partea operativă a Regimentului 4 *"Argeş"* se afla în Bucureşti, iar partea sedentară la Piteşti.

La numai câteva zile după terminarea demobilizării s-a trecut din nou la mobilizarea efectivelor sale, astfel că la data de 17 iulie 1941 Regimentul dispunea de un potențial ridicat: trupă=3.022, cai=897, trăsuri=257, arme=2.381, pistoale mitralieră=118, mitraliere=48, revolvere=719 şi aruncătoare de mine=36.

La numai patru zile de la intrarea României în război, pe când Regimentul se afla încă în tabără, către orele 5^{30} ale zilei de 26 iunie 1941, "*sirenele din oraş anunță alarma. Gornistul regimentului repetă şi toți intră în adăpost*". După câteva minute s-a auzit zgomot de avioane. Artileria antiaeriană a început să tragă asupra avioanelor ruseşti, care au lansat asupra oraşului mai multe bombe.

Către orele 11^{50} alarma a sunat din nou, ținându-i pe argeşenii Regimentului 4 Infanterie în adăpost până la orele 12^{20}, timp în care nu a apărut nimic deasupra Bucureştilor, deoarece aviația noastră a ieşit înainte, paralizând planul inamic[59].

Peste alte 35 de minute sirenele din oraş au anunțat din nou alarma aeriană, semnal preluat de gorniştii Regimentului, obligându-i pe militari să-şi reia locurile în adăpost. Alarma a durat o oră şi jumătate şi abia au intrat toți în barăci, când din nou la ora 2^{30} a sunat alarma, ce a ținut până la 3^{50}. De data asta s-a auzit zgomot de avion la înălțime foarte mare.

---

[58] Ibidem, f. 51-63.
[59] Ibidem, dosar nr. 1.436, f. 2.

Şi în următoarele zile, ultimele din luna iunie 1941, pregătindu-se de plecare pe front, Regimentul 4 *“Argeş”* a fost perturbat de numeroase alarme aeriene. Către orele 19^{45} ale zilei de 28 iunie 1941 trei avioane sovietice ce survolau cerul Bucureştiului au făcut să sune alarma. Artileria antiaeriană imediat a deschis foc, însă la semnalul unuia din avioanele noastre (o rachetă cu cinci stele roşii), a încetat tragerea, lăsându-i pe bravii piloți să-i pună pe fugă pe sovietici.

A doua zi, 29 iunie 1941, chiar dacă sirenele au început să sune alarma la orele 11^{40}, nici un avion inamic nu s-a arătat, aşa că după încetarea alarmei la 12^{25} Regimentul şi-a continuat pregătirile de plecare pe front[60].

Pe 1 iulie 1941 alarma aeriană a ținut aproape două ore (de la 20^{35} până la 22^{05}), timp în care avioanele sovietice au lansat câteva bombe asupra oraşului, profitând de camuflajul asigurat de plafonul de nori.

Peste două zile, din nou alarmă aeriană, care a încetat după numai 50 de minute, deoarece nici un avion inamic nu şi-a făcut simțită prezența deasupra Bucureştiului.

În toată această perioadă pregătirile au continuat, aşa că, începând cu 5 iulie 1941, când s-a primit ordinul Marelui Cartier General cu nr. 1.426, tot efectivul Regimentului era gata pentru “*sfânta luptă a muncii ogorului*”. Cu alte cuvinte, prin ordinul citat mai sus se dispunea reducerea efectivelor la 55 de ofițeri, 70 de subofițeri şi 1400 trupă şi retragerea părții sedentare în garnizoana de reşedință pentru a participa la campania agricolă. Aşa că între 6 iulie şi 9 iulie 1941, Regimentul 4 *“Argeş”* – partea sedentară a fost redislocat în Piteşti.

Nu pentru mult timp însă, căci pe 11 iulie 1941 s-a primit ordinul cu numărul 592[61] prin care se ordona mobilizarea întregului efectiv al Regimentului, operațiune ce s-a desfăşurat în zilele următoare, astfel că în 15 iulie “*efectivul în oameni şi materiale de rechiziție realizate*” a fost de 70%.

Mobilizarea completă a Regimentului nu s-a încheiat decât a doua zi, pe 16 iulie 1941, din cauza ploilor torențiale căzute în regiunea Piteştiului, care au distrus podurile de cale ferată, perturbând transportul.

Echipați şi pregătiți pentru dislocare în zona de operații, ostaşilor Regimentului 4 Infanterie li s-a citit Ordinul de zi nr. 1, prin care comandantul Diviziei III Infanterie, generalul Şteflea arăta următoarele:

---

[60] Ibidem, f. 3.
[61] Ibidem, f. 5.

“Ostaşi ai Diviziei a III-a,

Domnul General Antonescu, Conducătorul Statului, a hotărât ca şi trupa din fosta Domniei Sale Divizie să ia parte la războiul Sfânt, pentru dezrobirea Basarabiei şi Bucovinei.

Am fost lăsaţi să apărăm Capitala Ţării, iar acum când pericolul unui atac în forţă asupra Bucureştiului a fost înlăturat, Domnul General Antonescu ne-a făcut cinstea de a ne trimite în primele linii de luptă.

Să-i fim deci recunoscători pentru această deosebită cinste şi să ne arătăm vrednici de ea, prin faptele de arme ce le vom săvârşi în luptele cu inamicul cotropitor.

Ostaşi ai Diviziei a III-a,

Mergeţi înainte, cu deplină încredere în dreptatea sfântă a cauzei noastre, deoarece luptăm pentru dezrobirea pământului strămoşesc, răpit cu forţa de bolşevici şi pentru eliberarea de sub jugul sclaviei, a fraţilor noştri basarabeni şi bucovineni.

Dumnezeu este cu noi, pentru că dreptatea este de partea noastră.

Păstraţi neclintită încredere în destinele şi viitorul naţiunii noastre, pentru că de 2000 de ani luptăm pe aceste plaiuri şi din fiecare luptă, neamul românesc a ieşit tot mai întărit şi tot mai oţelit.

Aveţi o nestrămutată încredere în conducătorul tuturor românilor, Domnul General Antonescu, care prin muncă fără odihnă, dragoste de popor şi chibzuit a luat conducerea Ţării, s-a scris în Istoria Neamului ca trimisul Dumnezeirii şi pentru a salva Naţia de la prăbuşire şi a-i reda drepturile şi onoarea ce i se cuvine!

Avem nestrămutată încredere în victoria noastră alături de bravii camarazi germani care au dovedit în războiul ce ducem de 2 ani, ca şi în luptele ce duc contra bolşevismului din ultimele 3 săptămâni, că nu există adversar care li se mai poate împotrivi.

Aveţi deplină încredere în armamentul vostru.

Aveţi cele mai bune arme, mult mai bune decât ale inamicului bolşevic şi din belşug!

Aveţi desăvârşită încredere în şefii voştri, care au pus tot sufletul şi priceperea lor pentru a vă pregăti de Război şi care vă vor conduce la izbândă, cu curaj şi dibăcie!

Aveţi în sfârşit toată încrederea în voi, pentru că sunteţi doar urmaşii celor care au încărcat de glorie în războaiele trecute Drapelele Regimentului 1 Vânători, 4 Dorobanţi şi 30 Dorobanţi, 6 Artilerie şi 15 Artilerie.

Ostaşi ai Diviziei a III-a,

Fiţi încredinţaţi că practica îndelungată a şefilor voştri în meşteşugul armelor le va asigura de la început superioritatea în comandament asupra inamicului, precum şi coordonarea acţiunilor voastre în condiţiunile cele mai bune.

Fiţi încredinţaţi că vom învinge, oricât de grele ar fi piedicile ce se vor ivi în calea noastră.

Fiţi încredinţaţi, în sfârşit, că Divizia noastră va şti să-şi deschidă drumul victoriilor, cruţând vieţile scumpe ale ostaşilor, iar jertfele ce ni se vor cere vor fi prea bine cumpănite!

Pornind la îndeplinirea datoriei supreme, cu credinţă neclintită în biruinţa noastră deplină, să strigăm cu toţii:

Trăiască M.S. Regele Mihai I

Trăiască Domnul General Antonescu, Conducătorul Statului

Trăiască bravii noştri ostaşi ai Diviziei a III-a Infanterie”[62]

Îmbarcarea pentru dislocarea spre zona de operaţii a început în noaptea de 17 spre 18 iulie 1941, transportul făcându-se pe ruta Bucureşti–Feteşti–I.G. Duca–Barboşi–Tecuci–Bălăbăneşti.

La o lună de la intrarea României în cel de-al Doilea Război Mondial, în dimineaţa zilei de 22 iulie 1941, Regimentul 4 *“Argeş”* a trecut Prutul pe podul de la Fălciu şi pe cel de cale ferată de la Bogdăneşti, instalându-se pe poziţie pe Dealul Costeştilor, la sud-est de Ţiganca unde a staţionat până în cursul nopţii când s-a grupat la sud de Ţiganca.

În zilele următoare, prin marşuri grele pe drumuri desfundate de ploi, Regimentul a ajuns pe malul Nistrului la orele 13^{00} ale zilei de 2 august 1941 traversând fluviul pe un pod de vase pe la Vadul lui Vodă. Regimentul 4 “*Argeş*” a continuat deplasarea, ajungând fără nici un incident în noaptea de 3 spre 4 august 1941 la cota 212, unde a înlocuit trupele Diviziei 15 Infanterie.

În dimineaţa zilei de 4 august Regimentul 4 Dorobanţi a primit botezul focului când, pe timpul marşului pentru susţinerea unui batalion din Regimentul 35 Infanterie, a fost atacat cu “*focuri vii de artilerie, care produc mici pierderi în oameni şi materiale*”[63].

Înaintarea a continuat şi la ora 16^{00} Regimentul a ocupat poziţiile de atac, ce a fost declanşat peste o jumătate de oră de către batalioanele I şi II.

[62] Ibidem, f. 10-11.
[63] Ibidem, f. 14.

Acestea au fost "*primite cu foc extrem de puternic de arme automate, branduri şi artilerie*", motiv pentru care cele două batalioane au fost nevoite să se oprească. Mai mult decât atât, profitând de culturile de porumb şi floarea soarelui, sovieticii s-au infiltrat prin stânga Batalionului I, pe Valea Sibka, de unde au deschis foc cu arme automate şi branduri asupra punctului de comandă al Regimentului şi asupra bateriilor de artilerie. În urma acestui atac comandantul Regimentului, colonelul Locusteanu, a fost grav rănit, iar comanda întregului dispozitiv a fost luată de generalul Ioan Arhip, locțiitorul comandantului Diviziei a III-a Infanterie. Batalionul I a fost nevoit să se replieze pe linia de plecare, de unde a reluat atacul la ora 18^{00}, fără nici un rezultat.

După 15 minute generalul Şteflea sosit la punctul de comandă al Regimentului, a ordonat ca atacul să înceteze.

În urma acestor acțiuni Regimentul a suferit pierderi însemnate: 24 de morți din rândul trupei, 90 de răniți şi cinci dispăruți. Printre răniți amintim pe locotenent-colonelul Gheorghe Borş, locotenentul Gheorghe Dumitrescu, sublocotenentul (r) Petre Popescu şi plutonierul t.r. Nicolae Iordache[64].

Greu încercat în încleştările din cursul zilei de 4 august, Regimentul a fost nevoit să respingă şi puternicul atac inamic survenit la ora 2^{00} noaptea.

Ziua de 5 august 1941 a debutat cu bombardamentele aeriene şi de artilerie, pe care inamicul le-a executat în valuri: înainte de amiază două avioane sovietice au mitraliat pozițiile ocupate de Regiment, fără însă a produce vreo pagubă, apoi timp de 20 de minute artileria a bombardat punctul de comandă. Atacul aerian a fost reluat la ora 16^{00} când cinci avioane au mitraliat frontul Regimentului, producând pierderi materiale neînsemnate.

Cu această ocazie a fost rănit grav locotenentul Mărăcineanu Ionel.

Regimentul a început deplasarea către orele 14^{00} ale zilei de 6 august 1941, ajungând pe un nou aliniament – regiunea cotei 202 – către ora 4^{00} a zilei de 7 august 1941. Supus unui foc de artilerie, pe timpul deplasării Regimentul nu a suferit nicio pierdere.

De la cota 202 unitatea a declanşat atacul asupra satului Ploska, pe care l-a cucerit după lupte sângeroase în ziua de 7 august, astfel că pierderile din ultimele zile s-au ridicat la 4 morți, 18 răniți şi 4 dispăruți.

Aflată într-o permanentă mişcare, în cursul zilei de 8 august 1941 Divizia a III-a Infanterie a primit ordinul de a se deplasa în zona Maiaski–

[64] Ibidem, f. 14-15.

Mihaleva–Anastasievka–Novopetrovskoe, revocat în cursul zilei, noul aliniament fiind fixat în Valea Kuciurganului[65].

Către orele 2 din dimineața zilei de 9 august 1941, unitățile Diviziei a III-a Infanterie au primit ordinul de operații nr. 42, prin care se dispunea identificarea aliniamentului de rezistență inamică.

Trecând la executarea ordinului primit, grupările tactice ale Diviziei au intrat în contact direct cu inamicul pe noua linie de rezistență a acestuia la orele 11 şi au fost oprite pe aliniamentele satelor Bakalovi şi Poniatovka.

A doua zi, la ora 3, Regimentul 4 "*Argeş*" a declanşat atacul asupra acestui aliniament, ostaşii argeşeni fiind sprijiniți de Compania a 7-a Care de Luptă.

Elementul „surpriză" a fost complet realizat, batalioanele Regimentului 4 Dorobanți străpungând pozițiile inamice. Batalionul III a intrat în satul Bakalovi, apărat de puternice cuiburi de mitralieră, transformat într-o fortăreață, care însă a fost cucerit printr-o luptă aprigă, cu grenada. Dorobanții Batalionului III nu s-au oprit aici şi au continuat atacul spre satele Basileva şi Freidorf. Slaba rezistență încercată de inamic în Freidorf a fost repede înfrântă, batalionul continuându-şi înaintarea până în zona de staționare[66].

Ca rezultat al acestei dârze lupte încununate de succes, întreaga rezistență inamică a fost ruptă, capturându-se un bogat material de luptă: aruncătoare, tunuri anticar, mitraliere etc., fără să mai punem la socoteală 295 prizonieri, dintre care un ofițer, numeroşi alți morți şi răniți.

Din nefericire, nici pierderile infanteriştilor români nu au fost mici: 81 de răniți, 16 morți şi 5 dispăruți din rândul trupei, precum şi căpitanul Gheorghe Rizeanu, sublocotenentul Sabin Petrov, răniți, sublocotenentul (r) Ioan Popa, sublocotenentul Stan Dinoci şi locotenentul Atanasie Săvulescu, morți.

În ziua următoare, 11 august 1941, Regimentul 4 Infanterie a continuat înaintarea pe direcția Dimitrievka–Brianka–Evgorovka–Poliovo. Din cele trei batalioane ale Regimentului, cel de-al treilea, cel care a dus greul luptelor de la Bakalov şi Freidorf, avea să fie şi acum cel mai încercat, atunci când la intrarea în satul Eremievka, către orele 10^{30} a fost primit cu focuri de artilerie. Continuând înaintarea, la cota 106 a fost întâmpinat cu foc de arme automate şi artilerie. Atacul Companiei a 10-a, sub comanda locotenentului Rădulescu

[65] Ibidem, f. 16.

[66] Ibidem, f. 17-19.

Nicolae a reuşit să respingă elementele inamice. După circa 1000 m, Batalionul III a fost oprit de un puternic baraj de artilerie, branduri şi arme automate. Schimbul de focuri a continuat toată noaptea, ocazie cu care căpitanul Ionescu Tudor a fost rănit uşor.

Luptele au continuat pe întreaga durată a zilei de 12 august pentru a pune stăpânire pe înălțimile din partea de sud-est a stației Karpova, Regimentul fiind atacat de trei ori de aviația inamică, fără a i se provoca pierderi semnificative, acestea reducându-se numai la doi morți şi 20 de răniți din rândul trupei, cărora li s-a adăugat locotenentul (r) Gădinescu Ioan.

Tot în această zi au avut loc câteva modificări în ordinea de bătaie, dintre care o amintim doar pe cea mai importantă: comanda Regimentului 4 "*Argeş*" a fost preluată de locotenent-colonelul Georgescu Ioan din Regimentul 30 Dorobanți. Acesta a fost numit provizoriu la comanda Regimentului 4 "*Argeş*" în perioada 12–14 august 1941. La data de 14 august a fost rănit şi a fost înlocuit la conducere de colonelul Muțiu Ion[67].

Rezistența inamicului devenea din ce în ce mai înverşunată, astfel că în urma luptelor din 13 august la pierderi s-au mai adăugat alți cinci morți, opt răniți şi doi dispăruți din rândul trupei, de asemenea şi sublocotenentul (r) Gheorghe Păduroiu.

În cursul zilei de 14 august, Regimentul 4 Dorobanți (mai puțin Batalionul II) sprijinit de întreaga artilerie a Diviziei a III-a Infanterie a executat un atac cu obiectiv limitat pe direcția cota 92 de la vest de Limanul Kadeisk, pentru a repoziționa centrul diviziei. Începând cu ora 3,30 batalioanele au ocupat aliniamentul de atac, numai că Batalionul III aflat la o distanță mai mare a intrat în dispozitivul de atac la ora 7^{00}, adică pe lumină, aşa că dispozitivul a fost lovit intens de artileria inamică.

După o pregătire de artilerie de 20 de minute, atacul a fost declanşat la ora 10^{00}. Imediat după debuşare, cele două batalioane au fost primite cu focuri puternice de artilerie, brandt şi mitraliere. Către orele 11^{30}, batalioanele Regimentului 40 Infanterie au reuşit să cucerească cota 102. Însă, după 15 minute de la atingerea obiectivului, inamicul a dezlănțuit un puternic contraatac, sprijinit de un violent tir de mitraliere şi brandt-uri. Contraatacul a înaintat pe flancul stâng al trupelor româneşti, cauzând grele pierderi companiilor 10 şi 11. Comandantul batalionului respins de inamic a reuşit să-şi

---

[67] C.S.P.A.M.I., fond Regimentul 30 Dorobanți „Muscel", dosar nr. 1010, f. 120.

replieze forțele către baza de plecare. Compania a 9-a, care a sosit în timpul acestei replieri, a trecut imediat la atac, fără a mai restabili situația.

Contraatacul inamic a continuat, urmărind să rupă rezistența opusă de cele două batalioane. Ripostând cu un puternic foc de artilerie, brandt-uri şi mitraliere, dorobanții argeşeni au reuşit să-l oprească[68].

În aceste condiții, la orele 14^{00} Regimentul a primit ordin să treacă în zona cotei 119, deplasare ce s-a făcut în mici etape până spre ora 16^{00}. Inamicul era organizat perfect în terenul ce-l avantaja în cel mai mare grad: cu foarte bune observatoare, foarte bun câmp de tragere, mitralierele putând executa foc pe mare distanță razantă, adăposturi întărite, rețele de sârmă, posibilități de adăpostire a rezervelor înapoia crestelor, barajele interioare fiind perfect realizate, toate acestea făcând ca atacul să nu reuşească.

În urma acestui eşec, pe 15 august 1941 Regimentul 4 Infanterie a fost retras de pe poziție şi dispus în rezervă, reorganizându-se în regiunea cotei 119[69].

Mai mult decât atât, pierderile au fost foarte mari. Din rândul trupei au fost 81 de morți, 187 de răniți şi 166 de dispăruți. În rândul subofițerilor n-au existat decedați, printre răniți numărându-se plutonierii t.r. Vasile Coculescu şi Theodor Grigorescu şi plutonierul Ioan Model, iar sergenții majori Trifan Iliaş, Vlad Constantin, Nichifor Constantin şi Ghiță Petre au fost dați dispăruți. Din nefericire, numărul pierderilor din rândul ofițerilor a fost cel mai mare până în acel moment: sublocotenentul (r) Constantin Ioan a fost dat dispărut, răniți au fost locotenent-colonelul Ioan Georgescu (însuşi comandantul Regimentului), maiorul Daniel Copăcianu (comandantul Batalionului III), locotenentul Nicolae Popescu (comandantul plutonului transmisiuni), locotenentul Alexandru Ionescu, Toma Ionescu, Pericle Deparațeanu (comandantul Companiei I), Nicolae Rădulescu (comandantul Companiei a 10-a), Gheorghe Becleanu şi sublocotenenții Teodor Dobrescu, Ioan Mihai, Dumitru Chițu, Spiridon Popescu, Ioan Zamfirescu, Constantin Udeanu, Aurelian Ioniță[70].

Tot pe 15 august, conform ordinului Diviziei a III-a Infanterie cu nr. 1330/1941, comanda Regimentului 4 Infanterie a fost încredințată locotenent-colonelului Muțiu Ioan.

---

[68] C.S.P.A.M.I., fond Regimentul 4 Dorobanți „Argeş”, dosar nr. 1436, f. 21.
[69] Ibidem, f. 22-23.
[70] Ibidem, f. 22.

Din nefericire, nici în zona de reorganizare Regimentul nu a fost ocolit de artileria sovietică, în urma bombardamentelor s-a constatat că au mai fost victime: un mort, un dispărut şi cinci răniţi. În ziua de 17 august 1941 numărul pierderilor s-a ridicat la alţi şapte răniţi (cinci din rândul trupei şi alţi doi ofiţeri: sublocotenenţii (r) Nicolae Ştefănescu şi Ioan Popescu).

Pe data de 18 august numărul pierderilor a crescut: 11 morţi, 16 răniţi şi trei dispăruţi. La fel şi în ziua următoare, 19 august când printre cei 11 răniţi s-au numărat sublocotenentul (r) Stelian Popescu şi sergentul major Dumitru Botoc.

În după-amiaza zilei de 19 august 1941, profitând de înaintarea Diviziei 5 Infanterie pe flancul stâng al frontului, batalioanele Regimentului au atacat pe direcţia cotei 102, pentru a pune stăpânire pe înălţimile de la vest de Valea Sivanaia.

În cadrul acestor operaţiuni, Batalionul 5 a ajuns la Colhozul "Stern" de la cota 102, unde a primit ordin să cureţe de trupe inamice satele Novo Alexandrovska, Ianculiskino şi Jelenovska. Aceste acţiuni au fost executate în fiecare localitate de către o companie, după care la orele 18 Batalionul I s-a regrupat la Colhozul "Stern", unde a cantonat în noaptea de 20 spre 21 august 1941.

Celelalte batalioane ale Regimentului s-au grupat la 1 km. sud-est de Budjanski, unde au bivuacat în noaptea de 20 spre 21 august 1941.

În timpul acestor manevre pierderile au fost de un mort, cinci răniţi şi doi dispăruţi, numărul acestora putând fi mai mare dacă asaltul avioanelor inamice asupra Regimentului n-ar fi rămas fără nici un rezultat[71].

Din 21 august 1941, Divizia a 3-a Infanterie a fost retrasă de pe front pentru reorganizare, completare de efective, curăţenie şi repaus. Începând cu orele 14^{00} ale aceleiaşi zile, Regimentul 4 Infanterie a fost cantonat în satele Novo Alexandrovka, iar punctul de comandă la Ianculiskino.

Nu pentru mult timp însă, căci evoluţia frontului a făcut ca la orele 19^{50} Regimentul să primească ordinul Diviziei a III-a Infanterie de a se deplasa în zona de operaţii în cursul nopţii de 21 spre 22 august.

Către orele 4 ale zilei de 22 august, batalioanele I şi II au realizat dispozitivul ordonat "*în formaţie articulată"* la înălţimea staţiei Karpova. Batalionul III asigura rezerva în spate la 1 km.

---

[71] Ibidem, f. 28.

În vederea operațiunilor, în ziua de 23 august 1941, generalul Ilie Şteflea, comandantul Diviziei a 3-a Infanterie, a executat recunoaşterile împreună cu ceilalți comandanți de Regiment, divizia fiind introdusă în linie între Divizia 5 Infanterie şi Divizia 11 Infanterie.

Pentru a opri trupele române, sovieticii au atacat cu aviația dispozitivul întregului front românesc, bombardând şi mitraliind între orele 6^{50}–8^{30} şi 10^{00}–12^{00}, atac soldat cu şapte răniți din unitatea argeşeană.

A doua zi, pe 24 august – aflat între Regimentul 1 Vânători şi Regimentul 30 Dorobanți – Batalionul I al Regimentului 4 Dorobanți a pornit la atac la ora 11^{30}. În momentul inițierii atacului, artileria grea sovietică a executat puternice trageri la ieşirea din gara Vîgoda. După ce batalionul a parcurs 1 km., ajungând la primul canton de cale ferată, sovieticii au dezlănțuit un foc de brandt-uri, cauzând grele pierderi, fără însă a opri înaintarea. De la acest canton, batalionul a depăşit linia atinsă de unitățile din dreapta şi din stânga, fiind primit de tiruri tot mai îndârjite de brandt-uri şi mitraliere. Pe o distanță de 200 m de la drumul atins de militarii români, terenul era descoperit, pentru ca apoi să se continuie spre Dacinaia cu plantații de salcâmi. Încercările companiilor din primul eşalon de a străbate acest luminiş au rămas fără rezultat. Inamicul a dezlănțuit un puternic contraatac, pornit de la calea ferată spre aripa dreaptă a Regimentului 1 Vânători. Deşi au suferit pierderi mari, sovieticii au înaintat viguros spre aripa dreaptă a vânătorilor, care au început să cedeze[72].

Aflat în rezerva Regimentului 1 Vânători, Batalionul II al Regimentului 4 Dorobanți, mascat de o perdea de salcâmi, s-a apropiat şi a atacat perpendicular pe calea ferată. Surprins, inamicul a fost decimat, fiind făcuți mulți prizonieri.

Batalionul I a reluat înaintarea, a traversat luminişul, luând cu asalt zona de cuiburi de mitraliere camuflate în plantația de salcâmi. Două cuiburi de mitraliere, aflate în adăposturi acoperite cu traverse, au fost luate cu asalt şi servanții lor au fost omorâți.

La căderea serii un pluton din Compania a 3-a a ocupat cantonul de cale ferată.

Întrucât batalionul a pătruns 3 km în adâncimea teritoriului inamic, flancurile sale au rămas descoperite, aşa că au fost luate măsuri urgente pentru asigurarea tuturor punctelor vulnerabile.

---

[72] Ibidem, f. 34.

Numărul pierderilor a fost proporțional cu duritatea luptelor, astfel că în rândul trupei s-au numărat 16 morți, 86 de răniți şi 10 dispăruți, patru subofițeri au fost răniți: plutonierul t.r. Constantinescu Stan, plutonierul (r) Bălăşeanu Ştefan, sergentul major Murgoci Ioan şi plutonierul t.r. Safta Dumitru. De asemenea, şi dintre ofițeri au existat morți şi răniți: căpitanul (r) Olteanu Vasile, sublocotenentul (r) Florea Ştefan, respectiv căpitanul Pârvulescu Radu şi sublocotenentul (r) Ionescu Dumitru.

Din cauza unei neînțelegeri artileria grea germană a dezlănțuit un puternic atac asupra cantonului nr. 2, în dimineața zilei de 25 august, la ora 5^{30}. Plutonul care-l ocupa a fost nevoit să se retragă, cantonul luând foc. Sovieticii au profitat de retragere pentru a ocupa cantonul, pe care l-au întărit cu 4 mitraliere. Tot efortul militarilor argeşeni de a ocupa cantonul a rămas fără rezultat.

La orele 14, pe o furtună şi o ploaie puternică, inamicul a contraatacat, bombardând rezervele armatei române. După lupte grele, contraatacul a fost respins.

Bilanțul acestei zile însângerate a fost teribil: 25 de morți, 65 de răniți şi 8 dispăruți din rândul trupei; plutonierul Ioan Dinică şi plutonierul t.r. Angelescu Marin au fost răniți. De asemenea, sublocotenenții (r) Ioan Frățilă, Ioan Arsenescu, Dumitru Marin, Gheorghe Berechet, Ilie Oprea şi locotenentul (r) Gheorghe Olaru au fost răniți, iar maiorul Gheorghe Caciocianu şi căpitanul Ştefan Dumitrescu au fost omorâți.

Pentru luptele din aceste zile, generalul Ilie Şteflea, comandantul Diviziei 3 Infanterie, a evidențiat prin Ordinul de Zi nr. 6 din 24 august 1941 că "*în fruntea Batalionului I din Regimentul 4 Dorobanți, la atacul înălțimilor din zona SV Carpatova, în ziua de 14 august 1941, în primele linii a căzut vitejeşte, căpitanul Fulea Palada Eremia.*

Distins ofițer, eminent comandant şi ales camarad şi-a făcut datoria până la sfârşit cu prisosință.

Ne înclinăm în fața mormântului tău brav camarad şi prea slăvim memoria ta".

În ordinul cu nr. 7 din aceeaşi zi, generalul Şteflea aducea un ultim omagiu unui alt erou al Regimentului 4 Infanterie, lăsând scris că: "*În lupta aprigă pentru cucerirea înălțimilor din zona Est cota 102 (Gara Carpova), a căzut la datorie în fruntea plutonului său şi în fruntea Regimentului 4 Dorobanți, eroul sublocotenent Dumitrescu Marius, împreună cu tot plutonul său, după ce a asaltat la baionetă poziția duşmană.*

A căzut în luptă corp la corp cu un inamic mult mai numeros.

Cinste ție, eroule sublocotenent Dumitrescu şi vitejilor tăi ostaşi.

Şeful promoției de ofițeri "Mihai I", care acum trei luni, punând pe umăr tresa de sublocotenent, cu voce tunătoare îndemna pe toți la luptă aprigă şi sfântă, nu putea să aibă decât moarte de erou"[73].

Un nou atac a fost declanşat la orele 10^{30} ale zilei de 26 august 1941, fiind susținut de artilerie. Apropiindu-se pe flancuri până la limita de spargere a proiectilelor (30 m.), dorobanții argeşeni au pregătit grenadele pentru a lua cu asalt linia inamică. La ora 11 artileria a lungit tragerea, plutoanele luând cu asalt tranşeele inamice. A fost o luptă încrâncenată, inamicul necedând nici un pas, fiind distrus în adăposturi numai cu grenada. S-au făcut cinci prizonieri, restul fiind omorâți şi au fost capturate patru mitraliere.

La data de 29 august 1941 Regimentul 4 Infanterie era în rezerva Corpului 3 Armată, în cadrul diviziei, în satul Lenina. Avioane de bombardament sovietice survolează satul, lansând bombe asupra regimentului. Căpitanul dr. Petrovici şi 2 soldați au căzut victime bombardamentului.

La 31 august 1941, Regimentul a primit ordin de la Divizia 3 Infanterie să se deplasase pe următoarele direcții:

- Batalionul I pe CF Odessa până în zona de est a gării Vîgoda
- Batalionul II, la nord-vest de gara Vîgoda
- Batalionul III să rămână în satul Lenina.

S-au primit ordinele de operații nr. 66 şi 67 prin care s-au transmis ordinele de operații ale diviziei şi anume: înaintarea la nord-vest cota 76,7 (4 km. la vest Gara Dacinaia), grupul de case 2 km. sud Cobocenco; la sud-vest Octiabry (inclusiv) 700 m. Recunoaşterile au fost făcute în ziua de 31 august, iar intrarea în dispozitiv s-a făcut la 31 august spre 1 septembrie 1941. Inamicul a continuat să opună rezistență pe tot frontul. Batalionul I se afla în dreptul satului Octiabry, batalioanele II şi III la sud de gara Vîgoda[74].

În data de 1 septembrie, la orele 11^{30} s-a primit un ordin telefonic prin care Batalionul II urma să se deplaseze la colhozul Imenisevcenco şi de acolo la Octiabry, iar Batalionul III în locul Batalionul II. Batalionul I a rămas în acelaşi dispozitiv.

Batalionul II a fost pus la dispoziția Regimentului 1 Vânători. În ziua de 2 septembrie 1941, Batalionul II alături de Regimentul 1 Vânători acționează în

---

[73] Ibidem, f. 35.
[74] Ibidem, f. 37-39.

contraatac asupra trupelor inamice pe care le mitraliază, pierderile de la sfârşitul zilei fiind următoarele: 9 morți şi 29 de răniți.

În cursul serii de 2 septembrie Batalionul III a fost pus la dispoziția Regimentului 30 Infanterie, iar în cursul nopții sub ordinele Regimentului 1 Vânători. În data de 3 septembrie batalioanele II şi III au atacat pe direcția Bolşaia–Bilvicotrenia şi au reuşit, cu tot focul inamicului, să pătrundă în poziția inamică 1000 m. Inamicul a contraatacat cu care de luptă, fiind respins de Batalionul III (3 care de luptă au fost distruse)[75].

La data de 4 septembrie s-a primit ordinul de operații nr. 72 prin care Divizia 3 Infanterie avea misiunea de a curăța colhozul Imenisevcenco până la căile ferate inclusiv, iar în adâncime până la gara Greniacova. Curățirea se va executa de la est la vest. Înaintarea pe calea ferată a fost executată de Batalionului I, urmat de Batalionul I din Regimentul 30 Infanterie. Operațiunea Batalionul I a fost sprijinită şi protejată de 3 divizioane de la Divizia 11 Infanterie şi 4 divizioane grele. Acțiunea s-a desfăşurat în cursul zilei de 5 septembrie. S-au dus lupte grele, atacul oprindu-se la 50 m de tranşeele inamice. În timpul acțiunii batalionul a fost vizitat de generalul Ilie Şteflea, însoțit de o delegație de ofițeri germani. Au fost pierderi semnificative: 32 de morți, 90 de răniți, 2 dispăruți.

La data de 6 septembrie, Batalionul I rămăsese în ofensivă, dar în cursul nopții de 6/7 septembrie, conform ordinului Diviziei 3 Infanterie nr. 5758, a fost înlocuit de unități din Divizia 11 Infanterie şi dirijat la Berezeni pentru reorganizare şi completare. Batalionul III aflat în rezervă la Vajinii a fost îndrumat şi el la Berezeni. Batalionul II, la cererea comandantului Regimentului 1 Vânători a intrat în luptă înlocuind Batalionul II din Regimentul 1 Vânători. După 300 m de înaintare a fost oprit de focul inamicului şi s-a reorganizat pe teren. Pierderile au fost următoarele: 12 morți, 60 de răniți, 22 de dispăruți[76].

Pe 7 septembrie, conform ordinului Diviziei 3 Infanterie nr. 5760/1941, Batalionul I împreună cu Batalionul III a format un singur batalion. La aceeaşi dată s-a executat operațiunea de organizare şi curățenia oamenilor şi a armamentului. Batalionul II sub comanda maiorului Vasilescu Petre a rămas pe poziție, aviația inamică executând în timpul zilei atacuri cu mitraliere, iar în

[75] Ibidem, f. 40.
[76] Ibidem, f. 43.

timpul nopții bombardamente de avion. Batalionul a continuat să aibă pierderi umane.

În ziua de 9 septembrie Divizia 3 Infanterie a primit misiunea de a cuceri regiunea cotei 71 dealul Bolşaia–Bostănaia. Regimentului i-a revenit misiunea de a ataca în faza a III-a pentru a cuceri dealul Bolşaia–Bostănaia şi Bolşaia–Delnițcaia, apărând flancul stâng al Diviziei 7 Infanterie care era în prima linie. Pe 11 septembrie la ora 3,55 inamicul a dezlănțuit un puternic foc de artilerie, brandt-uri şi arme automate, după care, la ora 4,30 a pornit la atac. Cu toată presiunea inamicului, care a continuat până la ora 9,30, regimentul a rezistat eroic unei forțe cu mult superioare. Inamicul s-a retras lăsând pe teren morți şi răniți, precum şi 27 de prizonieri[77].

În dimineața zilei de 12 septembrie s-a pregătit atacul pentru cucerirea dealului Bolşaia–Bostănaia. Ofensiva a pornit la ora 8,30, iar Regimentul a înaintat fără ca inamicul să-i poată face față. La ora 8,45 o rachetă albă a vestit ajungerea Batalionului II din regiment la obiectivul fixat. Regimentul a rezistat pe dealul Bolşaia până la ora 17^{00} când au sosit Divizia 7 Infanterie şi Regimentul 1 Vânători. Victoria Regimentului a fost foarte importantă deoarece a reuşit să spulbere una din cele mai puternice poziții inamice (zona observatoarelor) care, timp de patru zile, produsese întregii divizii pierderi simțitoare. Prin ordinul de zi nr. 17 din 12 septembrie 1941, comandantul Diviziei 3 Infanterie, generalul Ilie Şteflea, a felicitat Regimentul 4 Infanterie pentru această răsunătoare victorie[78].

Pe 13 septembrie, Regimentul a primit ordin să cucerească creasta Bolşaia–Delnițcaia şi platoul Graliacova–Dalnic. Atacul a început la ora 9^{30}, iar până la 13^{30} Regimentul a înaintat 3 km. Inamicul profitând de faptul că partea stânga este complet descoperită s-a regrupat şi a contraatacat cu un puternic foc de artilerie, brandt-uri şi arme automate. Subunitățile din rezervă, avându-l în frunte pe maiorul Vasilescu Petre, au atacat inamicul ascuns în lanurile de porumb. Sublocotenentul Grätz Alfons a murit în această luptă. La 16^{30} contraatacul a fost respins. Regimentul a rămas pe poziții, nemaiputând înainta. Pe data de 16 Regimentul s-a retras în localitatea Berezeni, unde a început reorganizarea unităților, completarea cu armament, curățenia corporală, spălatul echipamentului, precum şi alte activități. În ziua de 17 septembrie a avut loc un atac al Regimentului asupra dealului Bolşaia–Delnițcaia acesta

[77] Ibidem, f. 44-45.
[78] Ibidem, f. 47-48.

reuşind din nou să cucerească dealul. Pe 18 septembrie, la orele 16^{25} inamicul a executat un puternic contraatac. Inamicul a avut intenția de a rupe rezistența de la Bolşaia–Delnițcaia. S-a ajuns la lupte corp la corp. Inamicul a fost respins, făcându-se şi numeroşi prizonieri.

Între 19 şi 23 septembrie Regimentul a rămas pe poziții, respingând zilnic atacurile inamicului. În ziua de 24 Regimentul a reuşit să ia prizonieri şi să captureze material de război. Pe 27 septembrie primeşte ordin ca batalioanele sale să se deplaseze pe direcția Imenisevcenko, postul de comandă al Diviziei 3 Infanterie

Divizia 3 Infanterie a fost schimbată de către Divizia 2 Infanterie, Regimentul primind ordin să urmeze itinerariul Vojnii–Berezeni–Kalinin–sovhozul Imenisevcenko – şoseaua de la vest de căile ferate Pervomaisk. Va staționa în zona Pervomaisk–Gradenița. Pe 30 septembrie a fost însărcinat să realizeze un baraj pe aliniamentul Vîgoda–gara Vîgoda–Petrovschi pentru a stopa o eventuală pătrundere a inamicului la est de această linie. De asemenea, a primit ordin să contraatace inamicul ce ar pătrunde din direcția Griliakova la nord, la sud şi din direcția Dalnik din flancul drept al Corpului 4 Armată.

În intervalul 1 octombrie–15 octombrie 1941 Regimentul a intrat în cantonament. S-a executat instrucție, au avut loc trageri, s-au săpat tranşee. Pe data de 6 octombrie în prezența comandantului Diviziei 3 Infanterie a avut loc decorarea celor care s-au distins pe câmpul de luptă. Cu ocazia acestei ceremonii s-a ținut o slujbă religioasă, s-a intonat imnul regal, s-au rostit poveşti de război, comandantul Regimentului 4 Infanterie locotenent-colonelul Muțiu Ioan a ținut o cuvântare. În tot acest timp au avut loc atacuri sporadice ale ruşilor asupra regimentului.

Pe data de 16 octombrie, printr-o telegramă a Corpului 1 Armată, s-a comunicat retragerea inamicului pe întregul front. Pe 17 octombrie, printr-un ordin de operații, regimentul trebuia să se deplaseze pe itinerarul Pervomaisk–Nikolaevka (conacul Gadiriu–conacul Kagarik Traitkoie). La ora 2^{00} Regimentul a primit ordin să treacă Nistrul spre vest, iar la orele 11^{00}, unitatea a început trecerea Nistrului, ajungând la ora 20^{30} în satul Moldova, unde a cantonat.

Pe 19 octombrie Regimentul 4 Infanterie, sub comanda locotenent-colonelui Muțiu Ioan, s-a deplasat pe itinerariul: Moldova–Ivăneşti–Faraon–Păuleni–Nicolaeni. La ora 22^{30} s-a primit ordinul nr. 6265 al Diviziei 3 Infanterie prin care Regimentul urma să se deplaseze în seara zilei de 20 octombrie 1941 la Borodino. S-a ajuns în locul stabilit la orele 20^{00}.

Pe 21 octombrie, conform ordinului Diviziei 3 Infanterie, Regimentul s-a deplasat la Tarutino, unde a cantonat până la îmbarcarea din stația Berezina. Până la 27 octombrie s-au luat măsuri ca unitățile să se prezinte în cele mai bune condiții din punct de vedere al administrației gospodăreşti, al trecerii în revistă şi al defilării. Pe 28 octombrie, în piața comunei Tarutino s-a oficiat o slujbă religioasă la care au luat parte toți ofițerii şi trupa regimentului. Au fost invitate şi autoritățile locale.

Între 30 octombrie şi 4 noiembrie 1941 Regimentul a fost transportat în garnizoana Piteşti, de unde a fost îndrumat în cantonament în satul Bradurile de Jos, unde a rămas până în dimineața zilei de 6 noiembrie, pregătindu-se pentru paradă. Pe 6 noiembrie s-a oficiat la catedrala oraşului un Te-Deum, după care generalul Ilie Şteflea, comandantul diviziei, a asistat la defilare. Au fost prezente oficialitățile şi un public numeros care a ovaționat trupele. După defilare, a avut loc o recepție la Cercul Militar. În ziua de 6 noiembrie 1941, în documentele de evidență ale unității s-a făcut ofițerilor, subofițerilor şi trupei înapoiate de pe front următoarea mutație: "*trecut cu Regimentul de la armata de operații la zona interioară*" – Ordinul de zi nr. 81 din 6 noiembrie 1941, astfel că la această dată Regimentul a fost demobilizat.

În anii 1942 şi 1943 Regimentul, aflat inițial în refacere, a efectuat instruirea efectivelor sale formate din recruți ori rezervişti concentrați, fiind dislocat în mai multe rânduri în zona Cincu–Făgăraş.

PE FRONTUL DIN MOLDOVA

Evoluția nefavorabilă a operațiilor militare în special pe frontul european în primăvara anului 1944 a creat o gravă amenințare pentru România. Pericolul a devenit iminent în martie 1944, când partea de nord-est a țării a fost transformată din nou în teatru de acțiuni militare.

În Bucovina, trupele Frontului 1 Ucrainean au forțat fluviul Nistru la 24 martie şi râul Prut la 29 martie, ocupând oraşul Cernăuți. Concomitent, în Basarabia armatele Frontului 2 Ucrainean au atins fluviul Nistru la 17 şi, respectiv, 18 martie, constituind mai multe capete de pod pe malul drept al acestuia. Dezvoltând ofensiva spre vest şi sud-vest, forțele sovietice au ajuns la

26 martie la nord de Iaşi pe râul Prut, ocupând un front de circa 85 km, pe care l-au forțat din mişcare la 28 martie[79].

Pentru a opri şi întârzia cât mai mult înaintarea inamicului, Marele Stat Major a dispus mobilizarea şi trimiterea în această zonă de conflict militar a noi unități militare. În conformitate cu ordinele telefonice primite de la eşaloanele superioare, la 27 martie 1944 Divizia 3 Infanterie, mobilizată cu efective totale, începea deplasarea pe zona de operații din Moldova cu unitățile din organică, între care şi Regimentul 4 Infanterie. Deplasarea unităților s-a executat eşalonat prin transporturi pe calea ferată, cu rapiditate şi în deplină ordine în perioada 27 martie–7 aprilie[80]. După ajungerea în zona de destinație cele trei batalioane ale regimentului au ocupat poziții în zona Grajduri, Valea-Satului, Slobozia, Lețcani, unde şi-au organizat dispozitivele de apărare[81].

În operațiile militare din Moldova, Regimentul 4 Infanterie a avut de îndeplinit misiuni din cele mai grele, acționând în cadrul Diviziei a III-a Infanterie, care, împreună cu Corpul 4 Armată român, făcea parte din Gruparea germană de Corpuri Mieth[*]. De la intrarea în acțiune pe frontul din Moldova a marii unități se disting două perioade[82]:

- de la 1 la 23 aprilie, când divizia s-a aflat pe poziția de fund Dealul Mare;
- de la 23 aprilie la 25 mai, timp în care divizia a acționat în poziția din capul de pod Iaşi, în luptă şi în contact strâns cu inamicul.

În prima perioadă, divizia aflându-se pe poziția de fund Dealul Mare şi având în față, în acoperire, Divizia 7 Infanterie şi Divizia 5 Cavalerie Moto, activitatea regimentului s-a rezumat la acțiuni de curățire a zonei ocupate de infiltrațiile inamice, unitatea desfăşurând acțiuni de luptă de importanță redusă[83].

În conformitate cu dispozițiile ordinelor de operații ale corpurilor 4 armată român şi german din zilele de 20 şi 21 aprilie, Divizia 3 s-a deplasat

---

[79] Florin Constantiniu, Alesandru Duțu, Mihai Retegan, *România în război. 1941-1945. Un destin în istorie*, Editura Militară, 1995, f. 115.

[80] C.S.P.A.M.I., fond Divizia 3 Infanterie, dosar nr. 2285, f. 10 şi fond D.C.I./1974, dosar nr. 14645, f. 82; dosar nr. 2416, nenumerotat.

[81] C.S.P.A.M.I., fond Divizia 3 Infanterie, dosar nr. 2285, f. 5,12; 24, 72-74.

[*] Grupul de Corpuri de Armată “Mieth” era compus din două corpuri de armată (4 german şi 4 român).

[82] Ibidem, f.79.

[83] Ibidem.

între 20–22 aprilie din zona pe care o ocupa în zona de fund Dealul Mare, schimbând în sector Regimentul 97 Infanterie şi Divizia 46 Infanterie germană şi părți din Divizia 7 Infanterie română. La 23 aprilie intra în acțiune în poziția de apărare a capului de pod Iaşi[84], pe aliniamentul Tăuteşti–Dealul din Mijloc–Dealul Siliştea. Regimentul 4 Dorobanți, mai puțin Batalionul II – aflat în rezerva Corpului 4 Armată –, sprijinit de Divizionul I al Regimentului 15 Artilerie, avea misiunea de a apăra sectorul cuprins între Fântâna lui Baban şi Dealul din Mijloc (inclusiv), cu un batalion şi o companie întărită în linia I, barând direcția Dealul din Mijloc–Bogonos, efortul fiind pe Dealul din Mijloc, pentru a menține, în special, cota 157[85].

După intrarea în sector regimentul a procedat la organizarea apărării pozițiilor, prin plantarea câmpurilor de mine şi construirea de obstacole contra infanteriei, executate numai noaptea, contactul cu inamicul fiind foarte strâns[86].

Între 23–25 aprilie 1944 inamicul a adus continuu întăriri, atât elemente de infanterie, cât şi artilerie de toate calibrele şi aruncătoare. Focul artileriei grele a bătut în special zonele în care inamicul bănuia că s-ar afla rezerve: cota 183 (la Părul Țiganului) şi P.T. 190 Bogonos. Intensitatea de foc mai mare a fost la stânga Diviziei 18 Vânători Munte cu care Divizia 3 făcea legătura în regiunea Dealul Împuțitu. În cursul zilei de 25 aprilie şi-a amplificat atacurile şi aviația inamică[87].

În dimineața zilei de 26 aprilie 1944, la orele 4^{45} trupele sovietice au început acțiunea ofensivă prin dezlănțuirea unui puternic bombardament de artilerie, brandt-uri şi katiuşe pe întreg frontul diviziei, cu intensitate maximă asupra Regimentului 4 Dorobanți în zona cotei 157 (Dealul din Mijloc) şi pe Dealul Talpalariu. Un îngrozitor bombardament se executa în acelaşi timp şi la dreapta regimentului, în sectorul Diviziei 18 Vânători Munte[88].

În această situație comandantul Regimentului, colonelul Stanciu Ştefan, a dat ordin verbal Regimentul 15 Artilerie să deschidă focul asupra bateriilor inamice instalate în satele Epureni, Isvoarele şi Ursoaia, locul de origine al focului de artilerie îndreptat în sectorul regimentului[89].

---

[84] Ibidem dosar nr. 2286, f.30.
[85] Ibidem, f. 31.
[86] Ibidem, f. 32.
[87] Ibidem, f.33.
[88] Ibidem, f.58.
[89] Ibidem.

După aproape o oră de bombardament infernal, o escadrilă de 50 de avioane inamice, apărute din direcția Horlești, a bombardat și mitraliat sectorul Regimentului 4 Dorobanți, atât linia I, cât și pozițiile artileriei și postul de comandă al regimentului, inclusiv Valea Bahluiului. Cu toată reacțiunea apărării antiaeriene, avioanele inamice au reușit să-și execute misiunea, atacând în valuri tot sectorul Regimentului. A fost un haos de nedescris, comunicațiile telefonice nemaifiind posibile din cauza bombardamentului de artilerie, peste care s-a suprapus bombardamentul de aviație[90].

La ora 6 dimineața inamicul a debușat la atac pe tot frontul, protejat de focul de artilerie, brandt-uri și katiușe. Sub protecția carelor de luptă și-a dirijat atacurile pe direcția Valea Bogonos, Dealul Talpalariu și Valea lui David[91]. Au urmat scene de luptă de un dramatism și eroism impresionante. Efectivul Regimentului a dezlănțuit focul cu tot armamentul, concentrând focul artileriei în fața cotei 157, unde inamicul presa puternic și la Valea Fântâna lui Baban, unde acesta grupase trupe de infanterie și care de luptă numeroase. Infanteria inamică a fost oprită în fața pozițiilor ocupate de Regiment la cota 157, iar carele de luptă care au pătruns în poziție au fost atacate cu deosebit curaj de vânătorii de care și tunurile anticar[92].

Atacul inamic a continuat cu furie și în dreapta sectorului Regimentului, sector ocupat de Divizia 18 Vânători de Munte[93].

La ora 6^{45} carele inamice intrate în poziția de la Dealul Talpalariu au fost nevoite să se retragă, mai puțin patru dintre ele, care au fost distruse în următoarele împrejurări[94]:

"*În sectorul grupei comandate de către sergentul Ştefănoiu Gheorghe, care deși nu era vânător de care, s-a descălțat de bocanci spre a fi mai ușor, s-a urcat pe tanc i-a acoperit vizorii cu foaia de cort, iar când personalul a vrut să iasă din tanc a deschis focul cu pistolul mitralieră și a aruncat o grenadă în interior, incendiind tancul cu personal cu tot. După câtva timp a apărut al doilea tanc din cele care au atacat în sectorul Companiei a 3-a. Încurajat de succesul repurtat s-au repezit și asupra acestuia, ajutat de sergentul major Şerban Gheorghe Ion și de soldatul Ştirboiu Constantin din Compania a 4-a, s-a urcat pe tanc deschizând capacul turelei cu târnăcopul, iar cu pistolul*

[90] Ibidem.
[91] Ibidem.
[92] Ibidem.
[93] Ibidem.
[94] Ibidem, f. 58-59.

mitralieră a împuşcat servanții în număr de trei”. Alte două tunuri, care încercau să coboare spre Valea Bogonos, au fost distruse de tunurile anticar din Bateria a 3-a Anticar, care le-a lăsat să se apropie şi au deschis focul asupra lor[95].

Atacul inamic de pe Dealul Talpalariu a fost, de asemenea, respins[96].

La orele 7^{00}, trupele sovietice şi-au reluat ofensiva asupra cotei 157, pe care au atacat-o cu foc de artilerie şi aruncătoare, urmată imediat de un nou val de cinci care de luptă trimise în sprijinul infanteriei oprite în fața pozițiilor regimentului. Concomitent, au fost executate trageri şi asupra sectorului Regimentului 30 Dorobanți[97].

Protejate de carele de luptă, trupele sovietice au reuşit să pătrundă în poziția ocupată de Compania a 2-a din Batalionul I/Regimentul 4 Dorobanți, dar au fost imediat respinse de contraatacul Companiei Pionieri pusă la dispoziția batalionului, din ordinul Diviziei 3 Infanterie. Atacul impetuos al ostaşilor argeşeni a determinat infanteria şi carele de luptă inamice să se retragă. O parte dintre soldații români, urcați pe carele de luptă ce se retrăgeau, a deschis focul din spatele turelelor asupra infanteriei inamice în retragere, pătrunzând astfel până în liniile inamice unde au produs mari pierderi[98].

Demn de relevat în aceste împrejurări este exemplul personal al căpitanului Stamin Marin, comandantul Companiei a 2-a, care deşi rănit la antebrațul drept a refuzat să fie evacuat rămânând în mijlocul soldaților săi pentru a-i încuraja[99].

După circa două ore, inamicul a atacat puternic la dreapta Diviziei 3 Infanterie, pe Movila lui Samoilă în sectorul Diviziei 18 Vânători Munte. Deşi sprijiniți de focul artileriei diviziei, vânătorii de munte au fost nevoiți să se retragă, lăsând descoperit flancul drept al Regimentului 4 Dorobanți. Presând puternic, inamicul a reuşit să ocupe Movila lui Samoilă, înaintând spre sud[100].

Continuându-şi ofensiva, acesta a atacat din nou cu care de luptă întreg frontul regimentului, spre Dealul Talpalariu, Dealul Împuțitu şi la cota 157 pe care inamicul, văzând rezistența ce i s-a opus, a încercat s-o cucerească printr-o mişcare de învăluire pe flancul drept. Sprijinit de Compania de Aruncătoare a

---

[95] Ibidem, f. 59.
[96] Ibidem.
[97] Ibidem.
[98] Ibidem, f. 35.
[99] Ibidem.
[100] Ibidem.

Regimentului 30 Dorobanți şi de un divizion de artilerie grea, Batalionul I al Regimentului a respins atacurile inamice, cu această ocazie fiind distruse încă patru care de luptă care pătrunseseră în poziție[101].

Pentru limitarea pătrunderii inamice în zona Movila lui Samoilă şi pentru restabilirea situației în acest sector s-a constituit din ordinul şi în subordinea Diviziei 3 Infanterie "*Detaşamentul General Dumitrescu*", în compunerea căruia intra, printre alte unități, şi Batalionul II al Regimentului 4 Dorobanți, aflat în rezerva diviziei. Misiunea acestei grupări de forțe era aceea de a menține forma de teren cu cota 184 şi de a recuceri Movila lui Samoilă[102].

Pentru ziua de 27 aprilie 1944, Divizia 3 Infanterie a primit ordinul să contraatace prin surprindere cu "*Detaşamentul General Dumitrescu*", în vederea cuceririi Movilei lui Samoilă[103].

În zorii zilei Batalionul II al Regimentului 4 Dorobanți a atacat pe direcția pantele de sud Dealul Împuțitu–Movila lui Samoilă, pe care a şi cucerit-o după o scurtă, dar violentă luptă. Locotenent-colonelul Tătaru, căruia i se încredințase conducerea acestui atac, a fost rănit în timpul luptelor purtate cu acest prilej[104].

La cota 157 carele de luptă inamice, văzând că soldații argeşeni nu părăsesc pozițiile şi le apără cu îndârjire, au trecut peste gropile în care aceştia se găseau adăpostiți, strivindu-i, deoarece pereții gropilor au cedat. Cu toată presiunea exercitată de inamic, toate atacurile acestuia au fost respinse, tancurile retrăgându-se în spatele pozițiilor inamice[105].

În pofida rezistenței înverşunate şi eroice opuse de Compania a 6-a din cadrul batalionului, care a suferit pierderi însemnate, inamicul a ocupat Dealul Împuțitu şi Dealul Talpalariu, reuşind să se infiltreze între Dealul Împuțitu şi Movila lui Samoilă[106].

În vederea umplerii golurilor ce se creaseră în dispozitiv prin această infiltrare inamică, în timpul nopții Regimentul instala o companie pe Dealul Bogonos şi o alta între Dealul Împuțitu şi Movila lui Samoilă. La ordinul

[101] Ibidem.
[102] Ibidem, f. 36.
[103] Ibidem, f. 38.
[104] Ibidem.
[105] Ibidem, f. 39.
[106] Ibidem.

Diviziei 3 Infanterie, Batalionul II era trecut în rezerva Regimentului, fiind înlocuit pe poziţie de Batalionul I din Regimentul 1 Vânători[107].

În cursul zilei următoare inamicul a reluat atacul printr-un puternic bombardament de artilerie şi katiuşe pe Dealul Împuţitu şi Dealul Bogonos, urmat de atacul carelor de luptă în sectorul Regimentului 1 Vânători, pe Movila lui Samoilă şi în dreapta, în poziţiile Regimentului 4 Dorobanţi pe dealurile Talpalariu şi Împuţitu[108]. Unitatea din urmă, deschizând focul cu artileria de sprijin, a respins inamicul păstrându-şi poziţiile ocupate în ziua anterioară.

În ziua de 29 aprilie, în scopul restabilirii vechiului aliniament, Divizia 3 Infanterie, în colaborare cu Divizia 24 Blindată germană şi Divizia 18 Vânători română, au procedat la executarea unui puternic atac pe direcţia Iaşi–Horleşti, cu care de luptă, artilerie şi aviaţie[109].

Trupele diviziei, pornite la atac, au înaintat şi au reuşit să ocupe Movila lui Samoilă şi Dealul Talpalariu. Regimentul 4 Dorobanţi a atacat cu dreapta sa în legătură cu Regimentul 1 Vânători, înfrângând rezistenţa inamicului[110].

În concluzie, în cursul acestor patru zile de lupte continue, atacat de forţe inamice net superioare în efective şi tehnică de luptă (armament greu, tancuri, aviaţie), Regimentul, prin lupte dârze şi pline de hotărâre, şi-a păstrat intacte poziţiile în ciuda înverşunatelor încercări de străpungere ale adversarului, reuşind în acelaşi timp să recucerească terenul pierdut de vânătorii de munte.

Prin această dârză rezistenţă, Regimentul argeşean a constituit pivotul apărării în sectorul imediat la vest de Iaşi, care a permis desfăşurarea cu succes a ofensivei Corpului 4 Armată de la sfârşitul lunii aprilie.

În aceste lupte, Regimentul 4 a reuşit să provoace inamicului pierderi însemnate, înscriind în istoria militară pagini de frumoasă vitejie, fiind citat prin Ordinul de Zi nr. 61 din 1 mai 1944[111].

Pentru priceperea, energia, curajul şi avântul cu care şi-a condus unitatea în lupte comandantului Regimentului, colonelul Stanciu Ştefan, i-a fost conferit Ordinul “Coroana României” clasa a III-a în grad de comandor, cu panglică de “Virtute Militară”[112].

---

[107] Ibidem.
[108] Ibidem, f. 40.
[109] Ibidem, f. 42.
[110] Ibidem, f. 43.
[111] Ibidem, f. 46; vezi şi dosar nr. 2.362, f. 64.
[112] C.S.P.A.M.I., fond D.C.I/1974, dosar nr. 14.645.

La 1 mai, în urma succesului repurtat după contraatacul din ziua de 29 aprilie , unităţile Diviziei 3 Infanterie se găseau pe aliniamentul: 400 m nord Tăuteşti–Dealul Talpalariu–Dealul din Mijloc (cota 157)–Dealul Siliştea, apărând această poziţie, fără gând de retragere[113]. Inamicul, din cauza pierderilor suferite în luptele de la 26 la 29 aprilie 1944, a fost nevoit să înceteze ofensiva începută pentru cucerirea capului de pod Iaşi. În zilele care au urmat, acesta a păstrat o atitudine rezervată, aducând din spate noi forţe, pentru a-şi completa pierderile. Atacurile şi contraatacurile din primele zile ale lunii mai au fost locale şi de mică anvergură, inamicul reacţionând totuşi imediat şi puternic la incursiunile făcute de Regiment şi unităţile diviziei, cu scopul de a lua prizonieri[114].

În ziua de 4 mai mareşalul Ion Antonescu a inspectat marile unităţi din zona de luptă Iaşi–Leţcani, dorinţa sa fiind de a inspecta "*mai îndeaproape trupele Diviziei 3 Infanterie, care s-a luptat aşa de bine în zilele de 26–29 aprilie. Din cauza ploii care a căzut către orele 15^{00}, această dorinţă nu s-a putut înfăptui*". Prin urmare, mareşalul a dat dispoziţie generalului de divizie Cornel Calotescu, comandantul diviziei, de a transmite "*cele mai vii mulţumiri ale sale ofiţerilor, subofiţerilor şi trupei Diviziei 3 Infanterie şi în special regimentelor 4 dorobanţi şi 1 vânători […], care prin puterea lor de rezistenţă, avântul lor în atac şi iscusinţa vânătorilor de care şi a tunurilor anticar, precum şi a tragerilor precise şi la timp dezlănţuite au dobândit o victorie atât de frumoasă, aducând atâtea pierderi duşmanului şi atrăgând admiraţia aliaţilor […] germani şi a tuturor eşaloanelor ierarhice*"[115].

În perioada 1–13 mai, Divizia 3 Infanterie şi unităţile din organică s-au aflat la aripa stângă a Corpului 4 Armată român, extinzându-şi frontul spre vest până la Foleşti (exclusiv), prin constituirea şi intrarea în subordinea sa a "*Detaşamentului Dumeşti*". În următoarele două zile, ca urmare a remanierii dispozitivului Corpului 4 Armată, marea unitate a trecut la aripa dreaptă a Corpului, predând Diviziei 18 Vânători Munte sectorul dintre Valea Bogonos şi Valea Ilenei şi primind în schimb sectorul cuprins între Valea Lupului şi Valea Moineşti[116]. Conform propunerilor şi dispoziţiilor Diviziei 3 Infanterie, în noaptea de 12/13 mai, Batalionul II/Regimentul 4 schimba pe poziţii

[113] C.S.P.A.M.I., fond Divizia 3 Infanterie, dosar nr. 2.286, f. 49.
[114] Ibidem, f. 54.
[115] Ibidem, dosar nr. 2.362, f. 19.
[116] Ibidem, dosar nr. 2.286, f. 51.

Batalionul III din Regimentul I Vânători, care se aduna în Valea Lupului, introducând în linia întâi şi Batalionul II[117].

Operaţiunea de remaniere a dispozitivului s-a finalizat în cursul nopţii de 13/14 mai, când divizia a preluat comanda întregului sector, mutându-şi punctul de comandă de la Cucuteni la Mirăslău[118].

În noaptea de 14/15 mai 1944 s-au executat ultimele mişcări pentru completarea dispozitivului. Tunurile anticar germane au intrat în dispozitiv, înlocuind pe cele ale Diviziei 18 Vânători Munte. Batalionul I din Regimentul 4 Dorobanţi a fost schimbat pe poziţia ce o ocupa pe Dealul din Mijloc (cota 157) şi trecut în rezerva Regimentului, instalându-se pe formele de teren cu P.T. Bogonos şi cota 184 pentru a organiza un centru de rezistenţă. Astfel, în dimineaţa zilei de 16 mai, toate unităţile diviziei se găseau pe poziţia din noul sector[119].

După 15 mai până la 29 mai 1944, unităţile din compunerea Diviziei 3 Infanterie s-au aflat în ofensivă, fără gând de retragere, în sectorul Pădurea Tălmaciu inclusiv – Horleşti (exclusiv)[120].

Pentru a-şi îmbunătăţi traseul de luptă propriu, Corpul 4 Armată român şi Gruparea de Corpuri *„Mieth”* au luat hotărârea de lărgire a capului de pod Iaşi, prelungind linia de luptă pe înălţimile imediat sud Jijia, operaţiune care la 23 mai primea denumirea codificată de “*Sonia*”[121].

Problema lărgirii capului de pod Iaşi a rezultat, aşa cum consemnează comandantul Corpului 4 Armată, generalul Nicolae Stoenescu, din hotărârea nestrămutată a mareşalului Ion Antonescu de a se păstra oraşul Iaşi cu orice preţ[122].

În cadrul acestei operaţiuni Divizia 3 Infanterie acţiona cu unităţile din subordine, cu Corpul 4 Armată român, diviziile 23 şi 24 blindate germane (Eşalonul blindat), Divizia 79 Infanterie germană şi Divizia 11 Infanterie română[123]. Eşalonul blindat german trebuia să execute o manevră de înfăşurare a rezistenţelor inamice situate la sud de Jijia, atacând pe direcţia: Rediul Aldei–Stânca–pantele sud Popricani–Rediul Mitropoliei. Corpul 4 Armată român,

---

[117] Ibidem, f. 51-52.
[118] Ibidem, f. 53.
[119] Ibidem.
[120] Ibidem, f. 111.
[121] Ibidem şi loc. cit., f. 132 şi colecţii arhivistice, fond nr. 339, dosar nr. 145, f. 1-4.
[122] C.S.P.A.M.I., colecţii arhivistice, fond nr. 339, dosar nr. 145, f. 2.
[123] C.S.P.A.M.I., fond Divizia 3 Infanterie, dosar nr. 2.286, f. 132.

profitând de acțiunea executată de Grupul Blindat german, avea misiunea de a cuceri şi rectifica poziția de rezistență printr-o acțiune de pivotare şi împingere continuă a frontului Diviziei 3 Infanterie până pe aliniamentul: înălțimile Popricani–Rediul Mitropoliei–Pădurea Răchitei–şipotul Onofrei–cota 151 (80 m)–nord-vest Zahorna–Hârtopul lui Baban–Dealul din Mijloc[124].

În baza ordinului de operații primit de la Corpul 4 Armată la 24 mai, Divizia 3 Infanterie a trecut la executarea acțiunii de întoarcere şi anihilare a rezistențelor inamice din sectorul său de acțiune[125].

Acțiunea eşalonului blindat a început în zorii zilei de 30 mai în condiții de vizibilitate foarte puțin favorabile atacului, concomitent cu un bombardament foarte puternic executat de câteva sute de avioane în zonele: Stânca, Măgura Vulturului şi Popricani, fiind susținută de focul artileriei Diviziei 3 Infanterie îndreptat asupra întregului front inamic şi în special în fața Regimentului 4 Dorobanți şi Regimentului 1 Vânători[126].

Eşalonul blindat înaintând cu mare dificultate din cauză că inamicul dispunea în zona Stânca de o foarte puternică apărare anticar şi opunea o rezistență îndârjită, s-a ordonat ca Regimentul 4 Dorobanți să sprijine acțiunea Regimentului 19 Infanterie şi să pornească la atac imediat ce acesta cucerea Dealul Boldişor[127].

În momentul când acesta din urmă se găsea cu partea dreaptă la circa 700 m. sud de cota 158 pe Dealul Stânca, Batalionul II al Regimentului 4 Dorobanți şi-a îndreptat atacul asupra cotei 162 (Dealul Budăul Împuțit) pe care, după lupte grele, ajungând chiar până la lupta la baionetă, a reuşit să o cucerească la orele 19^{00}. Din cauza pierderilor suferite nu s-a putut continua înaintarea spre cota 161, Batalionul oprindu-se pe înălțimea cucerită[128].

În acest timp, Batalionul I al Regimentului a împins dreapta ocupând colțul de nord-est al satului Vulturul[129].

În vederea operațiunilor din ziua următoare, Batalionul III din cadrul Regimentului 4 Dorobanți a fost înaintat în cursul serii în spatele Batalionului II între cota 156 şi cota 154 (şoseaua spre Budăul Împuțit)[130].

---

124 Ibidem.
125 Ibidem.
126 Ibidem, f. 136.
127 Ibidem, f. 136.
128 Ibidem, f. 137.
129 Ibidem.
130 Ibidem.

În zorii zilei de 31 mai 1944, Eşalonul blindat german şi-a reînnoit atacul, susținut ca şi în ziua precedentă de un puternic bombardament de aviație. Aviația inamică a ripostat la rându-i, urmată de contraatacul carelor de luptă proprii pe Valea Neagră, care au înaintat spre sud pe pantele vest Valea Neagră, o parte strecurându-se pe Valea Boldişor, până în spatele Batalionului II al Regimentului, aflat la cota 162[131].

Asaltată de carele inamice, compania Regimentului 19 Infanterie, care ocupa poziții la dreapta Batalionului, s-a retras, lăsându-i flancul drept descoperit[132]. Au urmat momente de grea încercare pentru subunitate.

Aflat în mare dificultate, fiind atacat din față şi din flanc de circa 13 care de luptă însoțite de infanterie, Batalionul II s-a apărat cu îndârjire, trăgând "*puternic contra carelor de luptă cu tunurile a.c. proprii şi cu două tancuri a.c. ruse*" capturate cu o zi înainte, imobilizând o parte din ele. Celelalte tancuri continuând să atace silesc batalionul, care suferise noi pierderi, să se replieze întâi spre păduricea din nord la cota 156, apoi până în colțul de nord al Pădurii Tălmaciu, odată cu Batalionul III al Regimentului 4 Infanterie (aflat în pădurice) spre a se evita o încercuire[133].

Ulterior, Batalionul III a primit ordin să contraatace imediat pentru cucerirea terenului pierdut, Batalionul II fiind retras pentru reorganizare.

Contraatacând la orele 9,30 Batalionul III reuşea să cucerească în scurt timp cota 156, trimițând o patrulă către cota 162. În după-amiaza zilei şi-a dezvoltat atacul, fiind susținut în dreapta de Divizia 14 Blindată germană, care a cucerit cota 162, iar Batalionul III păduricea din nordul cotei 165[134].

În dimineața zilei de 1 iunie 1944 inamicul, contraatacând puternic cu care de luptă secondate de bombardamentul aviației în sectorul Valea Neagră şi Budăul Împuțit, silea trupele germane să se retragă şi să cedeze cota 162. Batalionul III, deşi afectat de bombardament de brandt-uri şi de atacul inamic de la cota 162, s-a menținut totuşi pe poziție, intervenind cu focul său în sprijinul Diviziei 14 germane, care până seara reuşea să recucerească înălțimea Budăul Împuțit, mai puțin cota 162[135].

Rezistența puternică opusă de inamic în zona Stânca a impus o modificare a acțiunii Eşalonului blindat german pentru ziua de 2 iunie. Divizia

---

[131] Ibidem.
[132] Ibidem.
[133] Ibidem.
[134] Ibidem.
[135] Ibidem, f. 139.

24 Blindată germană, mutată în cursul nopții la flancul stâng al Diviziei 3 Infanterie trebuia să atace de la sud-vest către nord-vest, pe direcția colțul de nord al Pădurii Mârzeşti, cota 144, nord Zahorna, înălțimile dintre Popricani şi sud Rediul Mitropoliei[136].

Conform ordinului Corpului 4 Armată român, Divizia 3 Infanterie schimba trupele Diviziei 14 Blindate germane aflate la cota 162, prelungindu-şi partea dreaptă până la vechea limită[137].

În acest context, după o luptă grea, la 2 iunie Batalionul I al Regimentului 4 Dorobanți *"Argeş"* reuşea să cucerească cota 137[138].

În cursul zilei de 3 iunie 1944, Eşalonul blindat a atacat pe direcția nord-est – Zahorna, cota 144, apoi spre est. Deşi acesta nu cucerise încă Dealul Olarilor, cum era prevăzut, la ora 10^{00} s-a ordonat totuşi Detaşamentului "*General Dumitrescu*" să atace cu Batalionul I al Regimentului 1 Vânători spre cota 161, în legătură la dreapta cu Divizia 24 Blindată germană şi la cota 152 (Dealul Frasinului) cu Batalionul I aparținând Regimentului 4 Dorobanți. Batalionul III/Regimentul 4 Dorobanți rămânea în rezerva detaşamentului[139].

Întâmpinat cu foc puternic de armament automat, brandt-uri şi katiuşe, Batalionul I/Regimentul 4 Dorobanți n-a reuşit să continuie atacul spre cota 152. Mai mult, acțiunea puternică a apărării anticar inamice a determinat tunurile de asalt date în sprijinul său să se retragă[140].

În cursul nopții, reluându-şi atacurile, Batalionul I/Regimentul 4 Dorobanți a pus stăpânire pe cota 162, procedând apoi la lichidarea unui grup inamic, care se strecurase în spatele său[141].

În ziua de 4 iunie, batalioanele I şi III ale Regimentului 4 au întreprins atacuri, fără rezultate pozitive însă, asupra cotelor 135 şi, respectiv, 161[142].

A doua zi, în baza dispozițiilor primite, Batalionul III/Regimentul 4 intra, alături de Batalionul I al Regimentului 1 Vânători, în subordinea Diviziei 14 Blindate germane, luând parte cu două regimente ale acesteia la luptele de cucerire a cotelor 161 şi 163[143].

---

[136] Ibidem.
[137] Ibidem.
[138] Ibidem, f. 140.
[139] Ibidem, f. 141-142.
[140] Ibidem, f. 142.
[141] Ibidem.
[142] Ibidem, f. 143.
[143] Ibidem.

Atacul dezlănţuit la ora 7^{00} de către Divizia 14 Blindată a debutat în condiţii bune, reuşindu-se să se pună stăpânire, după lupte grele, pe cotele 161 şi 163. Batalionul II al Regimentului 4 Dorobanţi a continuat înaintarea pe pantele de nord-vest la cota 163 şi cota 149, ajungând până la cota 129 (nord-est Dealul Frasinului). Batalionul II al respectivului regiment a avansat pe poziţii pentru a umple golul dintre batalioanele I şi III, care ajunsese în zona cotei 161.

În seara zilei s-a primit ordin de la Gruparea Mieth ca Regimentul 4 Dorobanţi (batalioanele I şi II) să preia sectorul ocupat de cele două regimente din Divizia 14 Blindată germană (regimentele 103 şi 108), care treceau la dreapta Regimentului 4, operaţiune executată în cursul nopţii de 5/6 iunie 1944[144].

Acţiunea din ziua de 6 iunie s-a continuat cu atacuri executate de Divizia a 3-a cu grosul forţelor pe direcţia Măgura Vulturului–Dealul Rusului, pentru a cuceri pantele nord Măgura Vulturului şi Dealul Rusului[145].

Atacul trupelor diviziei a fost oprit de inamic, care, retras pe linia sud Popricani, Pădurea Ciriteii Mari, Pădurea Ciriteii Mici, Măgura Vulturului, colţul de nord-vest – Pădurea Stânca, a opus o rezistenţă viguroasă şi înverşunată, împiedicând înaintarea spre obiectivul final: înălţimile – sud Jijia[146].

În noaptea de 6/7 iunie 1944, Regimentul 4 Dorobanţi, cu cele două batalioane din linia I (batalioanele I şi II), a intrat în dispozitiv defensiv pe linia atinsă[147].

În urma schimbării sectorului între Divizia 3 Infanterie şi trupele germane în noaptea de 7/8 iunie şi intrării în apărare a acesteia, Regimentul 4 Dorobanţi primea misiunea de a bara compartimentul Valea Neagră, mai puţin batalionul aflat în rezerva diviziei, în zona vest cota 161, cota 77, Valea Budăul Împuţit[148].

La 8 iunie, Divizia ocupa aliniamentul limitat la est: liziera est Cârligul cota 162 (inclusiv) vest liziera – nord-vest Pădurea Mârzeşti, cota 180 (inclusiv)[149].

---

[144] Ibidem, f. 144.
[145] Ibidem, f. 144-145.
[146] Ibidem, f. 145.
[147] Ibidem.
[148] Ibidem, f. 163.
[149] Ibidem.

Inamicul, în urma pierderilor suferite, a fost nevoit să se retragă pentru reorganizare pe înălțimile imediat sud Jijia, limitându-şi acțiunile doar la incursiuni, încercări de infiltrare în pozițiile unităților diviziei sau atacuri cu forțe de tăria până la a unui batalion. Astfel, în noaptea de 8/9 iunie un grup de circa 70 de ruşi s-a infiltrat pe Valea Rotundă până în spatele Batalionului III al regimentului. Lupta angajată cu ostaşii Grupului de comandă al regimentului, care le sesizaseră la timp prezența, a durat circa două ore, ajungându-se până la lupta corp la corp; 26 de ruşi au fost luați prizonieri, unii grav răniți, iar restul s-au retras în grabă[150].

În după-amiaza zilei de 9 iunie şi în cursul nopții de 9/10 iunie s-au produs noi atacuri din partea inamicului spre Valea Neagră, respinse însă de regiment[151].

În serile de 12 şi 13 iunie 1944, inamicul şi-a intensificat bombardamentul asupra sectorului ocupat de Regiment şi unitățile diviziei, încercând apoi să atace. De fiecare dată însă a fost respins[152].

Prin înlocuirea Batalionului III/Regimentul 4 Dorobanți în ziua de 12 iunie 1944, de către o unitate din Divizia a 7-a şi trecerea acestuia în rezerva diviziei în Pădurea Tălmaciu, sectorul acestei mari unități s-a micşorat cu circa 1 km., noua limită fiind următoarea: liziera est Pădurea Mârzeşti – liziera vest Popricani[153]; cu începere din 15 iunie aceasta trecea în defensivă pe pantele sud Jijia, în sectorul Stânca (exclusiv), Popricani (inclusiv)[154].

După 15 iunie inamicul a continuat să execute trageri de hărțuială pe întreg frontul şi să aducă noi forțe pe care le-a grupat, în special, în zona Popricani–Ciriteii Mari şi să lucreze intens la organizarea terenului[155].

Această situație relativ calmă s-a menținut pe front până în dimineața zilei de 29 iunie, când inamicul a trecut la atac, după o puternică pregătire de artilerie grea şi aruncătoare, în zona Biserica Stânca, cucerită de Divizia a 79-a Infanterie germană cu o zi înainte, precum şi în sectorul Batalionului II/Regimentul 4 Dorobanți[156].

---

150 Ibidem.
151 Ibidem, f. 163-164.
152 Ibidem, f. 164.
153 Ibidem, f. 162.
154 Ibidem.
155 Ibidem, f. 164.
156 Ibidem, f. 165.

Riposta Regimentului a fost imediată, acesta dezlănţuind tragerile cu armamentul automat şi greu, precum şi tragerile de oprire ale artileriei de sprijin. Duelul de artilerie a continuat până la ora 7^{30}, când a slăbit în intensitate[157].

În această acţiune s-au distins în mod deosebit căpitanul Tomiuc Nicolae, comandantul Batalionului II, sublocotenentul Rada Gheorghe, comandantul Companiei a 6-a, precum şi sergenţii Stoia Marin şi Radu Gheorghe, ambii căzuţi în mod eroic, primul în fruntea Plutonului 2, al doilea în fruntea grupei[158].

Atacul reluat de inamic în acelaşi sector, în cursul zilei, a fost respins din nou de batalion[159].

În concluzie, cu toate pierderile suferite şi epuizarea fizică a oamenilor în urma celor opt zile de lupte grele ofensive date după aproape două luni de defensivă, fără posibilitatea de repaus, regimentul a făcut faţă în mod exemplar tuturor acţiunilor inamice[160].

Peste câteva zile, la 3 iulie, două batalioane ale Regimentului treceau în rezerva Corpului 4 Armată pentru refacere şi completarea instrucţiei, fiind înlocuite în sector de subunităţi ale Regimentului 30 Infanterie.

Replierea de dispozitiv prelungea frontul diviziei spre est cu circa 200 m. sud-vest Biserica Stânca. În această situaţie, în caz de urgenţă, Regimentul 4 Dorobanţi avea misiunea de a interveni, la ordin, în sprijinul Diviziei 7 Infanterie pe direcţia generală Pădurea Breazu–Pădurea Mârzeşti–Horleşti, sau al Diviziei 3 Infanterie pe direcţia Pădurea Breazu–Dealul Frasinului–Pădurea Ciriteii Mari[161]. Efectivul Regimentului a fost cantonat pentru refacere în zona Munteni–Şcoala Normală Copou[162].

O nouă modificare de dispozitiv survenea în ziua de 9 iulie, când Batalionul I al Regimentului era deplasat la colţul de sud al Pădurii Tălmaciu, pentru a executa lucrări de întărire a poziţiilor.

Prin Ordinul special nr. 58 al Corpului 4 Armată, Divizia 3 Infanterie trecea în spatele frontului pentru refacere, fiind înlocuită în sector la 20 iulie de

---

[157] Ibidem.
[158] Ibidem.
[159] Ibidem, f. 166.
[160] Ibidem, f. 166.
[161] C.S.P.A.M.I., colecţii arhivistice, fond nr. 339, dosar nr. 146, f. 11; fond Regimentul 4 Dorobanţi „Argeş”, dosar nr. 1807, f. 102.
[162] C.S.P.A.M.I., colecţii arhivistice, fond nr. 339, dosar nr. 146, f. 14, 20, 29.

Divizia 5 Cavalerie. Regimentul 4 Dorobanţi cu cele trei batalioane din organică a rămas, în continuare, în rezerva Corpului 4 Armată, în zona pădurea Breazu, cu misiunea fixată prin ordinul special nr. 57 din 3 iulie[163]. S-a comunicat Grupului Mieth că această măsură de înlocuire a fost ordonată de mareşalul Antonescu, fiind necesară pentru reorganizarea diviziei şi s-a intervenit pentru a se aproba de urgenţă această înlocuire, fapt care s-a obţinut abia la 26 iulie.

În cursul zilei de 4 august a sosit pe zonă, în sprijinul regimentului, Batalionul de Marş, care a fost cantonat în localitatea Valea Adâncă.[164]

Fiind în refacere, Regimentul 4 Dorobanţi nu a mai luat parte la acţiuni ofensive, reducându-şi activitatea la executarea lucrărilor de organizare a terenului (câmpuri de mine, reţele de sârmă, adăposturi, amplasamente de tragere) şi la instrucţia efectivului. În dimineaţa de 20 august, la orele 5 şi 10 minute, inamicul a început ofensiva între Rediul Mitropoliei (12 km NNE Iaşi) şi 5 km N Erbiceni şi pe întreg frontul ocupat de Corpul 4 Armată, prin dezlănţuirea unei puternice pregătiri de artilerie şi aviaţie, cu o durată de o oră şi 45 de minute, de o violenţă nemaiîntâlnită. După terminarea pregătirii de foc „*infanteria inamică a debuşat la atac pătrunzând în propriul baraj de artilerie, pentru a anihila astfel efectele barajului nostru general, ale căror riscuri ar fi fost mult mai mari pentru inamic. Din cauza prafului şi a fumului vizibilitatea a fost complet anihilată iar transmisiunile, în special, în interiorul unităţilor din poziţia de rezistenţă au fost rupte*”.[165]

Focul puternic de artilerie a fost urmat de atacul infanteriei şi tancurilor sprijinite şi de aviaţia de asalt.

Puternic atacat de forţe superioare inamice, Corpul 4 Armată a solicitat Grupului Mieth să i se pună la dispoziţie Divizia a 3-a Infanterie, sau cel puţin Regimentul 4 Dorobanţi, care se găsea dislocat în zona Munteni, Cârligul.[166]

Aprobarea comandantului grupului german întârziind, la orele 9^{35} comandantul Corpului 4 Armată dădea ordin colonelului Stanciu, comandantul regimentului, să ia măsuri pentru bararea comunicaţiei Horleşti – Iaşi, prin ocuparea poziţiei Tătarul – Dealul Holnu – Tătăruş.[167]

---

[163] Ibidem, f. 54, 56.
[164] Ibidem, f. 104.
[165] Ibidem, f. 105-156.
[166] Ibidem, f. 158-159.
[167] Ibidem, f. 160.

Din cauza timpului prea scurt avut la dispoziție, regimentul n-a putut îndeplini însă misiunea încredințată. În jurul orei 12 elemente înaintate sovietice însoțite de care de luptă pătrundeau în Tătăruş. Până la orele 13 trupele sovietice intrau în oraşul Iaşi şi la sud de Bahlui, în zona Podul – Iloaiei.[168]

La sfârşitul zilei, regimentul se replia pe forma de teren cuprinsă între Pădurea Breazu până la Podgoria Copou, în subordinea Diviziei a 5-a Cavalerie, Divizia a 3-a Infanterie aflându-se în defensivă pe înălțimile Bahluiului.[169]

Fără a se mai putea intra în luptă, la 22 august 1944, regimentul a început retragerea pe direcția Vaslui, Tecuci, Focşani, Râmnicu Sărat, Buzău, Costeşti, Poienarii Apostoli.[170]

După transmiterea la radio, în seara zilei de 23 august, la orele 23, a proclamației Regelui Mihai privind încetarea stării de război cu Rusia Sovietică, unitățile armatei române, angajate în lupte sau aflate în retragere, s-au aflat într-o situație paradoxală. Pe de o parte, au întors armele împotriva fostului aliat, iar pe de alta trebuiau să evite capturarea lor de către sovietici, care nu au luat în considerare proclamația regală. În această situație dificilă s-a aflat şi Regimentul 4 Dorobanți, care pe tot timpul retragerii a trebuit să lupte pentru a evita încercuirea de către trupele sovietice sau germane.

În timpul luptelor din aprilie – august 1944, regimentul a suferit pierderi materiale şi umane însemnate: 449 militari morți, 1311 răniți şi 963 dispăruți, pierderi ce i-au diminuat în mare măsură forța combativă.

7. PE FRONTUL ANTIHITLERIST

Actul de la 23 august 1944 a găsit partea activă a Regimentului 4 Dorobanți pe frontul din Moldova, activitatea sa în primele zile de după întoarcerea armelor împotriva Germaniei hitleriste urmând obiectivele Directivei operative date de Marele Stat Major în seara zilei de 23 august. La data de 28 august 1944 a primit misiunea de a supraveghea, împreună cu alte

[168] Ibidem, f. 160-161.
[169] Ibidem, f. 163.
[170] Ibidem, f. 170-228.

unități române, șoseaua București–Ploiești în zona Miroslăvești și de a lichida trupele germane aflate în retragere spre Ploiești și Brașov.

Partea sedentară a Regimentului aflată la Pitești, în conformitate cu ordinele primite de la Divizia 3 Infanterie, trebuia să trimită unitățile de recruți, prin marșuri forțate, în regiunea Brașov, pentru a le pune la dispoziția Armatei a IV-a.

În dimineața zilei de 24 august detașamentul de recruți, organizat pe două batalioane, s-a pus în mișcare pe itinerariul Pitești–Câmpulung–Rucăr–Bran–Brașov, după o scurtă staționare la 25 august 1944, la Rucăr, ajungând în dimineața zilei de 27 august la Râșnov, unde intra în subordinea directă a Corpului de Munte.[171]

În cursul aceleiași zile se primea, de la comandantul Corpului de Munte, ordinul de intrare în acțiune.

Batalionul I sub comanda căpitanului Ionașcu Vasile urma să se deplaseze în dimineața zilei de 29 august 1944 la Întorsura Buzăului pentru a bara șoseaua și calea ferată pe care nemții o foloseau pentru a se retrage în Ungaria.

La 29 august, Batalionul I s-a îmbarcat în gara Brașov participând la operațiunile de dezarmare și aflându-se în rezerva Corpului de Munte, până în seara zilei de 13 septembrie, când Regimentul s-a regrupat în comuna I.G. Duca.

Batalionul II al Regimentului, în cursul aceleiași zile, sub comanda maiorului Călinescu Ion, s-a deplasat în comuna Satu Lung, unde așteaptă să primească noi ordine. De aici, în ziua următoare, conform ordinului telegrafic al Corpului de Munte, s-a îmbarcat în gara Dârste, cu direcția Feldioara, unde a coborât, a trecut Oltul și a cantonat în comuna Hoghiz.

La 31 august Batalionul II/Regimentul 4 Dorobanți a intrat în subordinea operativă a "*Detașamentului Belin*" înființat la 30 august, sub comanda colonelului Ionescu Stoian.

În baza ordinului de operații primit de la Corpul de Munte la 31 august, acest detașament primea misiunea de a trece frontiera spre a veni în sprijinul trupelor românești din acest sector, care suferiseră mari pierderi, din cauza deselor incursiuni inamice.

---

[171] Ibidem*,* fond 1025, dosar nr. 2, f. 11.

Pentru intrarea în dispozitiv, Batalionul II s-a deplasat prin Măeruş în comuna Apaţa, unde a cantonat în noaptea de 31 august 1944, trimiţând ca element de siguranţă un pluton pe Valea Oltului.

Ziua de 1 septembrie a fost zi de recunoaştere a dispozitivelor ofensive, pentru toţi comandanţii unităţilor din compunerea "*Detaşamentului Belin*".

Conform ordinului de operaţii al comandantului detaşamentului, în dimineaţa zilei de 2 septembrie Batalionul II trebuia să atace pe direcţia Aita Mare, Aita Mijlocie, Aita Seacă, având la dreapta Regimentul 1 Vânători şi la stânga "*Detaşamentul General Dumitriu*". Focul de artilerie era asigurat de o secţie din Divizionul 1 Obuziere Munte.

Fără a întâlni mari rezistenţe inamice, la 2 septembrie, Regimentul ocupa comuna Aita Mijlocie şi, ulterior, Valea Zălanului, la 3 septembrie 1944 rămânând în dispozitiv de luptă pe înălţimile de la est de sat.

De remarcat că au rămas pe aceste poziţii fără legătură în dreapta şi stânga deoarece Regimentul 1 Vânători şi unităţile "*Detaşamentului Dumitriu*" n-au putut progresa conform ordinelor primite.

Neputându-se baza pe sprijinul regimentelor 3 şi 19 Infanterie, Batalionul II/Regimentul 4 Dorobanţi "*rămâne complet izolat şi prea înaintat de restul unităţilor vecine şi în situaţia de a fi decimat sau aproape în întregime capturat*"[172].

În aceste condiţii s-a dat ordin de repliere pe poziţiile care dominau Aita Seacă – ocupată de germani.

Ordinul de operaţii primit în dimineaţa zilei de 5 septembrie a stabilit menţinerea Batalionului II la Aita Seacă, pentru a închide orice pătrundere dinspre sud şi est. Detaşamentul format dintr-un batalion din compunerea Regimentul 19 Infanterie şi Batalionul II/Regimentul 4 Dorobanţi urma să bareze pătrunderea inamicului dinspre Micloşoara.

Către orele 14^{00}, inamicul pornind din localitatea Chepeţ, sprijinit şi de care de luptă, a atacat de la nord spre sud.

În urma acestui atac inamicul reuşeşte să ocupe localităţile Micloşoara şi Aita Mare. În această situaţie inamicul ocupase linia de comunicaţie, iar Detaşamentul era ca şi înconjurat. Pentru a restabili situaţia Detaşamentului, s-a hotărât ca, în cursul nopţii de 6 septembrie 1944, să se contraatace pentru a recuceri localitatea Aita Mare: "*Situaţia creată prin ocuparea localităţii Aita Mare era foarte critică. Inamicul ameninţă direct localitatea Aita Mijlocie,*

---

[172] Ibidem, f. 12.

care era apărată de Batalionul Maior Drăgan din Regimentul 3 Olt şi prin aceasta tăia legătura Batalionului II/Regimentul 4 Dorobanţi şi Batalionului din Regimentul 19 Infanterie – de restul unităţilor "Detaşamentului Belin"[173].

Într-adevăr, către ora 19, localitatea Aita Mijlocie care era apărată de batalionul din Regimentul 3 Olt este atacată de germani. Concomitent cu atacul asupra localităţii Aita Mijlocie, inamicul a atacat şi în sectorul Batalionului II/Regimentul 4 Dorobanţi şi al Batalionului din Regimentul 19 Infanterie, acestea fiind obligate să se replieze – primul pe forma de teren 676 Forhnan, al II-lea pe înălţimea Miholyha, cotele 691 şi 695.

Situaţia creată prin ocuparea localităţii Aita Mijlocie a dus la replierea întregului Detaşament spre Belin.

În ziua de 7 septembrie 1944 ordinul de operaţii primit dispunea intrarea "*Detaşamentului Belin*" în compunerea Diviziei 3 Infanterie, care avea misiunea de a ataca pe direcţia Aita Mare, Aita Seacă, Malnaş-Băi.

Ziua de 8 septembrie 1944 debutează cu pregătirile Detaşamentului pentru atac. A doua zi, ordinul de operaţii al "*Detaşamentului Belin*" fixa gruparea grosului trupelor în zona cotelor 645–705, rămânând la Belin un batalion din Regimentul 30 Dorobanţi, o companie şi Batalionul II/Regimentul 4 Dorobanţi. Companiile a 6-a comandată de locotenent (r) Vasilescu şi a 7-a, ambele din Batalionul II/Regimentul 4 Dorobanţi, continuau să rămână la Apaţa şi Măeruş.

Cel de-al doilea ordin de operaţii primit în cursul acestei zile determină o regrupare a trupelor, detaşamentul având următorul dispozitiv pentru noaptea de 9 septembrie 1944:

- întreg Regimentul 30 Dorobanţi în sectorul de până la Belin;
- Compania a 7-a din Batalionul II urma să se deplaseze spre cota 645–705, sub comanda maiorului Călinescu Ion, în rezerva detaşamentului.

În dimineaţa zilei de 10 septembrie 1944, către ora 9 au apărut primele trupe venind de pe şoseaua Sfântul Gheorghe pe traseul Aita Mijlocie–Micloşoara spre Baraolt.

Inamicul a început retragerea, detaşamentul trecând la urmărire.

Ordinul de operaţii primit în cursul zilei stabileşte pentru "*Detaşamentul Belin*" rămânerea în dispozitiv pe aliniamentul Racoşul de Sus–sud Baraolt, iar pentru Batalionul II/Regimentul 4 Dorobanţi rămânerea în

---

[173] Ibidem.

dispozitiv de apărare pe pantele de la est de satul Chepeț, în rezerva detaşamentului, cu misiunea de a interveni la ordin pe direcția cota 580 Baraolt sau de a apăra linia pe care se afla.

Ziua următoare se continuă urmărirea inamicului pe itinerariul: Baraolt, Racoşul de Sus, Ocland, Orăşeni, Daia, Ighiu, Ulieşul, Mugeni.

În ziua de 13 septembrie 1944, în localitatea I.G. Duca, Regimentul 4 Dorobanți se regrupează pentru prima oară de la 29 august 1944, prin înapoierea Batalionului I, care operase dezarmarea unităților germane la Întorsura Buzăului, după ce între timp fusese şi în rezerva Corpului de Munte.

Ordinul de operații al Diviziei 3 Infanterie, primit în seara zilei de 13/14 septembrie 1944, stabileşte ca Regimentul 4 Dorobanți să intre în compunerea Grupării "*General Dumitrescu*", comandantul Brigăzii 3 Infanterie şi să înainteze pe direcția: I.G. Duca, Cecheşti, Avrămeşti, Andreeni, Geoagiu, Bezid, Sângeorgiu de Pădure, Viforoasa, Neaua, Dumitreşti, pentru a cantona în Neaua.

La ieşirea din satul Bezid, spre Sângeorgiu de Pădure, artileria inamică ripostează, coloana oprindu-se în satul Bezid. Aici, Regimentul 4 Dorobanți a rămas să cantoneze şi peste noapte, cu toate că fusese informat de lichidarea rezistenței inamice din Sângeorgiu de Pădure, localitate ocupată inițial jumătate de germani, jumătate de ruşi.

Pe data de 15 septembrie 1944, Regimentul 4 Dorobanți intră primul în Adrianul Mare, unde rămâne în aşteptarea noilor ordine, datorită informațiilor primite de la Gruparea "*General Dumitrescu*", potrivit cărora avangarda era oprită de rezistența inamică pe malul de nord-est al Nirajului.

În ziua următoare Gruparea "*General Dumitrescu*" reia înaintarea pe direcția Adrianul Mic, Găleşti, pe drumul de care ce ducea în şoseaua Lăureni spre vest Ogari, Iedul, în acelaşi dispozitiv ca în ziua precedentă – Regimentul 1 Vânători avangardă, Regimentul 4 Dorobanți şi Regimentul 30 Dorobanți.

Regimentul 4 Dorobanți s-a pus în mişcare spre Găleşti.

În momentul când avangarda s-a angajat pe drumul Găleşti–Maiad, a fost primită cu focuri de arme automate din direcția cota 511, Dealul Irom–cota 493.

Regimentul 1 Vânători a suferit pierderi considerabile. Regimentul 4 Dorobanți s-a angajat în traversarea râului Niraj, fiind primit cu focuri de artilerie. În aceste condiții şi ca urmare a intrării în acțiune a trupelor sovietice, Regimentul primeşte ordin să rămână pe loc şi oamenii să se îngroape în teren. Regimentul a stat în această situație toată ziua, fiind tot timpul bombardat.

În ziua de 17 septembrie 1944, conform ordinului primit de la Gruparea "*General Dumitrescu*", Regimentul se deplasa în satul Sântvasii, unde ocupa partea de vest a satului în aşteptarea noilor ordine. În bombardamentele inamice şi-a pierdut viaţa sublocotenentul Constantin I. Gheorghe.

După lupte grele, Regimentul 4 Dorobanţi a înfrânt toate atacurile inamicului în sectorul său şi a reuşit să-l respingă peste Târnava până la Valea Nirajului. Continuând înaintarea, ostaşii argeşeni au ajuns în zona Acăţari–Corunca–Târgu Mureş, unde inamicul a ripostat energic.

La Acăţari a fost întâlnită o puternică rezistenţă inamică ce a durat timp de 9 zile (20–28 septembrie 1944).

Data de 20 septembrie 1944 a găsit Regimentul 4 Dorobanţi pe terenul cucerit în ziua precedentă: Batalionul II la 300 m. sud, iar Batalionul I mai înapoi, în raport cu obiectivul – creasta Acăţari.

Regimentului 4 Dorobanţi i-a revenit misiunea de a forţa înaintarea în eventualitatea că atacul în partea dreaptă al Diviziei 1 Munte va reuşi, pentru a cuceri creasta.

Datorită faptului că Divizia 1 Munte nu a putut înainta mai mult de 200 m. pe tot parcursul zilei, Regimentul 4 Dorobanţi a stat în poziţie, suportând trageri de brandt-uri.

În noaptea de 20/21 septembrie, Regimentul 4 Dorobanţi şi-a menţinut poziţia urmând să atace în momentul când Divizia 1 Munte va veni pe linie.

Situaţia era dificilă – în urma regrupării Batalionului 9 Dorobanţi producându-se un gol în dreapta, iar legătura cu Divizia 1 Munte făcându-se cu două plutoane.

Către ora 12^{45} a avut loc un puternic baraj de artilerie şi brandt-uri inamice, vânătorii de munte s-au retras fiind atacaţi şi de tancuri germane.

Spre seară, la întrevederea pe care o are cu generalul Dumitriu – comandantul Diviziei 3 Infanterie, comandantul Regimentului 4 Dorobanţi este informat că satul Murgeşti este ocupat de germani.

Generalul Dumitriu îi încredinţează Regimentului o companie din Detaşamentul "*Colonel Grosu*" care să facă legătura cu dreapta trupelor române şi să înainteze spre Murgeşti.

La ora 21^{00} germanii au început să facă propagandă la microfon, s-a auzit muzică, după care au început să vorbească româneşte cerând nominal ofiţerilor să nu mai lupte.

În noaptea de 21/22 septembrie se primeşte ordinul de operaţii de la Divizia 3 Infanterie, potrivit căruia atacul urma să înceapă la ora 8^{00}.

Pe tot parcursul zilei situația a fost confuză, Regimentul 4 Dorobanți fiind singurul care a reuşit să se mențină pe poziție timp de două zile.

Până a doua zi, conform ordinelor primite, Regimentul a rămas pe loc, urmând să reia atacul pe 23 septembrie.

Şi pe parcursul acestei zile inamicul a opus o rezistență puternică.

Situația s-a dovedit a fi mai dificilă în dreapta, spre satul Murgeşti, unde plutonul de legătură din Batalionul 9 Dorobanți a părăsit poziția de luptă. Căpitanul Tomiuc Nicolae a reuşit cu greu să oprească ostaşii care, atacați cu grenade, fugeau.

În cursul nopții s-au luat măsuri de siguranță, atât la dreapta, cât şi la stânga.

Şi în următoarele zile inamicul a ripostat energic, în ziua de 26 septembrie respingând incursiunea pe direcția Acățari – cota 462.

În cursul zilei de 26 septembrie comandantul Regimentului 4 Dorobanți, colonelul Stanciu Ştefan, este înştiințat de comandantul Diviziei 3 Infanterie că urma să i se pună la dispoziție Compania de Artilerie 120 mm., care în noaptea de 26/27 septembrie trebuia să intre pe poziție.

Şi în această zi inamicul a făcut propagandă la megafon îndemnând ofițerii, subofițerii şi trupa să nu mai lupte şi să se predea.

În ziua de 27 septembrie şi noaptea de 27/28 septembrie patrulele trimise pentru incursiune au fost respinse cu focuri de armă, neputând înainta.

La ora 8, în dimineața zilei de 28 septembrie s-a ajuns pe creastă. S-a primit ordin să se înainteze pe direcția Acățări–Stejeriş–satul Budiul Mic.

Pe parcursul acestor lupte pentru cucerirea crestei Acățari pierderile au fost mari de ambele părți. Din rândurile ostaşilor români au căzut în luptă printre alții: locotenentul Elefterescu Vasile, sublocotenentul Mitrescu Gheorghe, sergentul major Pricop Ion.

În ziua de 29 septembrie 1944 au fost înmormântați cu onorurile cuvenite, în curtea bisericii creştine din comuna Acățari, județul Mureş, sublocotenentul Mitrescu Gheorghe, sergentul major Pricop Ion şi 34 de grade inferioare, toți din Regimentul 4 Dorobanți. Tot în curtea bisericii au fost înmormântați 3 ostaşi sovietici şi 1 ostaş german[174].

De la Acățari, Batalionul II s-a îndreptat spre Mureş prin comunele Cocoşi, Mureşel, trecând râul Mureş în noaptea de 30 septembrie 1944. Terenul a fost cucerit pas cu pas, iar pădurea Berghia ocupată. S-a distins în

---

[174] C.S.P.A.M.I., fond Regimentul 4 Dorobanți „Argeş”, dosar nr. 1797, f. 105.

mod deosebit Batalionul II al Regimentului care, realizând un intrând în dispozitivul inamic, a reuşit să-l respingă, cauzându-i pierderi umane şi materiale însemnate şi obligându-i să se retragă.

Pe data de 9 octombrie 1944, ordinul de operaţii primit de la Divizia 3 Infanterie stabilea continuarea deplasării spre satul Berghia, pentru reorganizare.

A doua zi Regimentul şi-a continuat marşul pe direcţia Berghia–Band, în ordinea: Regimentul 1 Vânători, Regimentul 30 Dorobanţi şi Regimentul 4 Dorobanţi.

Ordinul de operaţii primit în cursul aceleiaşi zile permite continuarea înaintării pe direcţia Band–Şeulia, în aceeaşi ordine. Totuşi, înainte de a intra în satul Şeulia, generalul Dumitriu, comandantul Diviziei 3 Infanterie, anunţa schimbarea direcţiei de mers spre Grebenişul de Câmpie.

În asemenea condiţii, Regimentul s-a pus în mişcare în ziua de 11 octombrie 1944 pe itinerariul: Grebenişul de Câmpie–Geaca–Sucutard–Gherla.

În cursul nopţii inamicul a fost nevoit să se retragă la nord-vest de satul Geaca. Aici a căzut la datorie sublocotenentul Roşu Stan din Compania I.

A doua zi, pe 13 octombrie 1944 ambele batalioane continuau înaintarea după Regimentul 1 Vânători, pe direcţia Legii–Petea–Mureşenii de Câmpie, care însă a fost schimbată în timpul marşului pe itinerariul: Sucutard–Ghiolţ–Sântioana–Fizeşul Gherlei–Gherla. Informaţia primită de la ruşi, cum că Gherla nu e ocupată şi că frontul e aproape, determină luarea hotărârii de a cantona în Fizeşul Gherlei.

Divizia 3 Infanterie şi-a continuat înaintarea pe direcţia Gherla–Sic–Coasta.

Pe data de 16 octombrie 1944, ordinul de operaţii stabilea intrarea Diviziei 3 Infanterie sub comanda operativă a Corpului 6 Armată şi astfel înaintarea urma să se facă pe direcţia Recea-Criştur–Panticeu–Voivodeni–Hida–Racoş–Chendrea–Gâlpâia–Romita. A doua zi, în comuna Chendrea, generalul Dumitriu comunica trecerea Regimentului 4 Dorobanţi în rezerva Corpului 6 Armată. Înaintarea se făcea greoi şi la orele 20^{00} Regimentul a intrat în cantonament în satul Moigrad, unde a rămas şi peste noapte.

În zilele următoare Regimentul a continuat înaintarea, prin atacuri vijelioase, cum au fost cele de la pădurea Secherişul Mare, de la Ciumeşti şi Marna Nouă, urmărirea inamicului, pentru a nu-i da posibilitatea să se fixeze în teren.

Pe data de 25 octombrie 1944 inamicul s-a retras. La ora 3^{30} noaptea satul Ciumeşti a fost ocupat de către Batalionul I, pentru ca două ore mai târziu să fie ocupat şi satul Foeni.

La ora 8^{00} dimineața înaintarea a fost reluată pe direcția Berea–Ponovosul Nou–Cermei–Bela–Nyirpilis. La ora 17^{00} frontiera între România şi Ungaria era trecută.

Pe teritoriul Ungariei Regimentul 4 Dorobanți a întreprins ample acțiuni operative, cum au fost cele pentru lărgirea capului de pod pe Tisa, eliberarea localităților Csobaj şi Mezözombor, în urma cărora a cauzat inamicului pierderi serioase în oameni şi armament.

În apropiere de Tisa, Batalionul I a trecut în refacere, completându-se cu trupele venite de la partea sedentară, apoi a schimbat Regimentul 1 Vânători pe malul de est al Tisei.

În data de 1 noiembrie 1944, la ora 14^{45} s-a ajuns la Tisa. "*Se fac recunoaşteri şi se văd ungurii săpând şi amplasamentele armelor automate*"[175]. Noaptea, Batalionul I se cantona în lunca Tisei, iar Batalionul II la ferma Szabo In.

Timp de câteva zile s-a stat în apărare, pentru ca apoi, schimbați de Divizia 1 Cavalerie, să se îndrepte prin Niregyháza spre Tiszalök.

În seara de 11 spre 12 noiembrie 1944 s-a trecut Tisa, trecerea râului fiind îngreunată din cauza tragerilor de artilerie grea executate de inamic.

Până la ora 7^{30} s-a executat trecerea cu toată trupa. Armamentul greu a fost trecut mai târziu, întrucât bacul fusese distrus.

După trecere, au început recunoaşterile. Regimentul 2 Dorobanți, pe care-l schimba Regimentul 4 Dorobanți, se afla pe dig. După terminarea recunoaşterilor, la ora 9^{30} Batalionul I se instala pe dig, unde se mai aflau şi regimentele 3 Dorobanți, 2 Dorobanți şi restul efectivului Regimentului 4 Dorobanți.

La ora 9,45 s-a primit ordin de la Divizia 3 Infanterie ca începând cu ora 10^{00} să se treacă la atac, manevrele având loc la est de satul Csobaj[176].

Atacul a început la ora stabilită, dar se înainta greu din cauza focului inamic.

---

[175] C.S.P.A.M.I., colecții arhivistice, fond nr.1025, dosar nr. 2, f. 23.
[176] Ibidem, f. 24.

La ora 14^{30} s-a primit ordin să se atace cu ambele batalioane "*şi prin orice mijloace şi orice sacrificii să se ocupe satul Csobaj*"[177].

În acţiunea de trecere a Tisei, din ziua de 11 noiembrie, Regimentul a avut următoarele pierderi în personal: 14 grade inferioare morţi, 1 ofiţer, 2 subofiţeri răniţi, 34 grade inferioare răniţi, 8 grade inferioare dispăruţi, 1 grad inferior bolnav evacuat, la care s-au mai adăugat şi cele din localitatea Csobaj – de pe malul Tisei, înregistrate în ziua de 12 noiembrie 1944: 8 grade inferioare morţi, 6 ofiţeri răniţi, 2 subofiţeri răniţi, 28 grade inferioare răniţi, 21 grade inferioare dispăruţi, 1 grad inferior bolnav şi evacuat[178].

După câteva zile de lupte, inamicul a fost nevoit să se retragă.

Pe data de 14 noiembrie 1944, în conformitate cu ordinul telegrafic al Direcţiei Personal din cadrul Ministerului de Război nr. 2846/20 octombrie 1944, comanda Regimentului 4 Dorobanţi Argeş a fost luată de locotenent-colonelul Popescu Anton Emil, colonelul Stanciu Ştefan fiind mutat la comanda Cercului Teritorial Dâmboviţa.

Vitejia şi eroismul dovedite de ostaşi în luptă au fost elogiate în ordinul de zi pe comandament numărul 195 din 15 noiembrie 1944 dat de colonelul Stanciu Ştefan cu ocazia predării comenzii:

"*Am comandat Regimentului 4 Dorobanţi "Argeş" puţin timp în garnizoana de pace la Piteşti, cea mai mare parte din timp, pe câmpul de luptă din Moldova, în Ardeal pentru dezrobirea lui, în Ungaria pentru distrugerea inamicului de veacuri.*

În toate luptele ce aţi purtat, dragi ostaşi v-aţi acoperit de glorie.

Şefii voştri, marii comandanţi au recunoscut vitejia voastră.

[...]

Vitejia şi sacrificiul vostru a fost de admirat; cu sângele şi sudoarea voastră, fraţii noştri în Ardealul de nord sunt astăzi liberi.

Atâtea lupte aţi purtat iubiţi ostaşi şi în toate aţi biruit.

Care inimă nu tresare şi care ochi nu se umezesc când aud pomenindu-se numele atâtor lupte glorioase în care camarazi ofiţeri, subofiţeri, sergenţi, caporali şi ostaşi şi-au dat viaţa şi vărsat sângele făcându-şi datoria.

Slavă, glorie şi pomenire eroilor noştri din al 4-lea Regiment de Dorobanţi "Argeş".

Aţi fost bravi şi viteji iubiţi ostaşi!

---

[177] Ibidem.

[178] C.S.P.A.M.I., fond Regimentul 4 Dorobanţi „Argeş", dosar nr. 1797, f. 227-229; 242-244.

Am fost în mijlocul vostru, alături de voi în cele mai grele clipe; sufletul meu a tremurat pentru fiecare din voi.

Acum când sunt chemat la o altă comandă şi predau Regimentul bunului meu camarad şi prieten Lt. col. Popescu Emil Anton, simt o strângere de inimă că vă las, dar am nădejdea şi credința că voi, mergând înainte, veți adăuga noi fapte glorioase, care vor atârna greu în campania de închegare a României Mari.

Dragi ostaşi, gândul şi inima mea va urmări paşii voştri biruitori, grijile şi greutățile voastre le voi împărtăşi cu toată ființa mea.

Să trăiască eroicul Regiment 4 Dorobanți "Argeş"„[179].

La rândul său, locotenent-colonelul Popescu Emil a afirmat, atunci când a preluat comanda Regimentului 4 Dorobanți:

"*Stăpânit de cele mai frumoase sentimente şi încrezător în ofițerii, subofițerii şi trupa, sunt sigur că de acum înainte, în operațiunile viitoare, Regimentul nostru va păşi în aceeaşi cadență glorioasă ca şi până acum.*

Cer din partea tuturor să se gândească că acționăm pe teritoriu străin şi de felul cum ne purtăm, atârnă prestigiul Armatei şi Neamului Românesc.

Sunt sigur că ostaşii mei, vor fi la înălțimea aşteptărilor mele şi vom merge mereu spre victoria finală"[180].

Înaintarea s-a continuat prin lupte pe direcția Tarczal, pe data de 23 noiembrie fiind cucerit orăşelul Mezözombor.

Referindu-se la acțiunea Regimentului în luptele pentru eliberarea orăşelului Mezözombor, comandantul Diviziei 11 Infanterie (marea unitate în subordinea căreia acționase regimentul în această luptă), generalul Edgar Rădulescu aducea mulțumiri printr-o scrisoare trimisă comandantului regimentului:

"*Binevoiți a primi Dumneavoastră personal şi a transmite ofițerilor, subofițerilor şi trupei Regimentului 4 Dorobanți mulțumirile mele pentru modul cum Regimentul 4 Dorobanți a luptat pe timpul de la 21 noiembrie – 27 noiembrie 1944.*

Luptele din zona Mezözomborului, precum şi ocuparea acestui oraş, înscriu o nouă pagină de glorie în trecutul acestui brav regiment.

[179] C.S.P.A.M.I., colecții arhivistice, fond nr.1025, dosar nr. 2, f. 25-26.
[180] Ibidem, f. 30.

Mă închin în fața celor ce şi-au vărsat sângele pentru victoria şi gloria neamului”[181].

În perioada 1–12 decembrie 1944 Regimentul, reintegrat Diviziei 3 Infanterie, a participat la ultima acțiune de amploare pe teritoriul ungar – eliberarea localității puternic fortificate Halmaj:

“*Satul Halmaj, nod important de comunicații dominat la est şi vest de înălțimi, călare chiar pe lunca Hernadului, prevăzut cu un canal de 2 m adâncime, obstacol natural în calea atacatorului puternic organizat şi apărat de inamic, a constituit bastionul şi cheia de boltă a apărării inamice*”[182].

Atacurile repetate date de Divizia 3 Infanterie pentru cucerirea satului Halmaj au constituit una din acțiunile cele mai grele, dar şi cele mai glorioase ale Diviziei 3 Infanterie.

În atacurile pentru cucerirea satului Halmaj s-a distins în mod deosebit Regimentul 4 Dorobanți, care a înscris cea mai frumoasă pagină de glorie din lungul şir de fapte glorioase ale acestei unități.

De la data de 1 decembrie 1944, dată când Regimentul a luat contact cu inamicul, ce ocupa liziera de sud a satului şi până în noaptea de 12/13 decembrie 1944, dată la care a cucerit definitiv satul Halmaj, Regimentul 4 Dorobanți prin atacuri de zi şi de noapte, făcând față vitejeşte contraatacurilor inamice, a măcinat zi de zi apărarea inamică şi a produs pierderi serioase inamicului.

Luptele duse de Regiment s-au desfăşurat pe ploaie şi frig, într-un teren descoperit şi mocirlos, dominat de înălțimi şi sub vederea şi focul permanent al inamicului, făcând imposibilă orice fixare în teren. Într-adevăr, certitudinea comandantului Regimentului 4 Dorobanți *“Argeş”* “*sunt sigur că ostaşii mei vor fi la înălțimea aşteptărilor mele*” a fost confirmată, căci “*numai datorită bravurii, tenacității şi voinței ferme a ostaşilor, atacul pentru cucerirea localității a putut fi dus la bun sfârşit*”[183]. Eforturile au fost supraomeneşti, se menționează într-un document al timpului.

Atacul a fost foarte puternic, prin lupte corp la corp şi cu grenada, din casă în casă, sprijiniți de aruncătoare şi tunurile anticar, o mâna de oameni a izbutit să cucerească până la orele 23 satul Halmaj, înfrângând ultima rezistență inamică.

---

[181] Ibidem, f. 28-29.
[182] C.S.P.A.M.I., fond Regimentul 4 Dorobanți „Argeş”, dosar nr. 1794, f. 61.
[183] Ibidem.

În acest atac vijelios s-au capturat peste 200 prizonieri (ofițeri, subofițeri şi trupă), trei tunuri anticar, două aruncătoare de 60 mm, trenul de luptă al unui batalion şi multă pradă de război.

La Halmaj s-au dat luptele cele mai grele, lupte care s-au soldat cu foarte mari pierderi proprii, dar care au fost încununate de cele mai răsunătoare succese, căpitanul Tomiuc Nicolae, comandantul Batalionului II, fiind citat la radio şi în ziarele româneşti.

Prin Ordinul de zi al Diviziei 3 Infanterie nr. 120 din 20 decembrie 1944 au fost citați pentru fapte de arme Regimentul, bravul său comandant locotent-colonelul Popescu Emil "*care în tot timpul în linia I, a îmbărbătat, impulsionat şi comandat trupa sa*"[184], batalioanele I şi II comandate de căpitanii Drăguț Dumitru şi Tomiuc Nicolae, ofițerii – căpitanii Iorga Ilie, Georgescu Florea, sublocotenentul Enăchescu Florea, precum şi sergentul-major Ruceanu Gheorghe.

În încheierea ordinului, comandantul Diviziei 3 Infanterie adăuga:

"*În fața morților şi răniților mă închin cu smerenie şi amintirea lor va rămâne veşnic neştearsă în cartea de aur a Diviziei a 3-a Infanterie şi a Neamului*"[185].

După căderea satului, inamicul s-a retras, iar Batalionul II şi-a continuat înaintarea până în comuna Detek unde a fost completat cu efective sosite la 15 decembrie 1944.

În aceeaşi zi Batalionul II a ocupat poziție la liziera N Detek, sub comanda căpitanului Iorga Ilie, căpitanul Tomiuc Nicolae fiind evacuat ca bolnav, a atacat pădurea de la nord-est de satul Detek, pe care a cucerit-o pentru scurt timp deoarece un contraatac inamic i-a provocat mari pierderi – peste 50 de oameni au fost dați dispăruți. Majoritatea pierderilor au fost suferite de companiile 7 şi 8.

Înaintarea s-a reluat spre satele Buzica, Branlok şi Tarnic, care au fost luate cu asalt de către Compania a 6-a în urma unor lupte foarte grele

Pe data de 19 decembrie 1944 Regimentul „*cu greutăți mari, oameni obosiți, prin ger, cu materialul pe ei*"[186] reuşeşte să ajungă în satul Hylveg-Hardo, unde va cantona.

---

[184] Ibidem.

[185] C.S.P.A.M.I., colecții arhivistice, fond nr. 1025, dosar nr. 2, f. 41.

[186] Ibidem, f. 39.

În zilele de 21 şi 22 decembrie 1944 Regimentul "*se deparazitează şi se reorganizează*", pentru ca apoi să se pună în mişcare pe direcția Viszlo-Rakacsa-Krasznokvajda.

„*Se mărşăluieşte bine, însă pe un ger de minus 8–10 grade sub zero*"[187].

De Crăciun s-a primit ordin de a schimba pe poziție Regimentul 1 Vânători, care trebuia să plece la Torna, localitatea fiind luată de inamic.

Revelionul s-a sărbătorit într-un cadru restrâns "*simplu, sobru şi ostăşeşte*"[188].

În ordinul de zi din 31 decembrie 1944, generalul de Corp de Armată Gheorghe Avramescu le transmitea următoarele cuvinte ostaşilor noştri:

"*În pragul Anului Nou 1945, gândul meu se îndreaptă către voi, cari înfruntați şi învingeți greutățile acestor vremuri.*

Țara noastră a cărei soartă este astăzi în mâinile voastre, aşteaptă de la voi să-i cuceriți prin luptă un loc de frunte în rândul popoarelor libere.

Vă urez, vouă şi familiilor voastre, sănătate şi noroc.

Să dea Dumnezeu ca Noul An să fie anul victoriei româneşti"[189].

Pe teritoriul cehoslovac activitatea operativă a Regimentului s-a concretizat printr-un nestăvilit ritm ofensiv, în pofida terenului foarte accidentat şi înzăpezit şi a înverşunatei rezistențe inamice favorizată de terenul stâncos, presărat la tot pasul cu cazemate şi mine.

La sfârşitul lui decembrie 1944 şi începutul lui ianuarie 1945 au avut loc o serie de deplasări şi organizări de poziții.

Au urmat luptele de la Plešivec, Paskova, Teplica, cota 478, lupte care au durat de la 11 ianuarie până la 24 ianuarie 1945.

În ziua de 10 ianuarie 1945 Batalionul I ocupă poziție în stânga satului Agtelek şi sub comanda unui corp rusesc s-a pornit la atac în ziua de 12 ianuarie 1945 pentru a se sparge linia de fortificații inamică bazată pe vechile cazemate cehoslovace.

Atacul reuşeşte, nemții fiind împinşi înapoi.

În aprigele lupte desfăşurate în intervalul 12–15 ianuarie 1945 Regimentul 4 Dorobanți a fost condus de maiorul Ioanid Alexandru*, "*un om*

---

[187] Ibidem, f. 41.
[188] Ibidem, f. 44.
[189] C.S.P.A.M.I., fond Regimentul 4 Dorobanți „Argeş",dosar nr. 1794, f. 115.
* Maiorul Alexandru Ioanid s-a aflat, provizoriu, la comanda Regimentului în perioada 12–15 ianuarie 1945, înlocuindu-l pe locotenent-colonelul Popescu Emil Anton, acesta fiind bolnav.

distins", pentru care "*îndeplinirea datoriei era un crez*"[190]. În ziua de 13 ianuarie 1945, prin exemplul său personal, maiorul a antrenat atacul Batalionului 1 asupra înălțimilor Tătarca, pe care le-a cucerit cu mari sacrificii şi a uşurat acțiunea Batalionului II, de la stânga, deschizând drumul regimentului şi capturându-se pe lângă o mare cantitate de muniții şi un tun A.C. german de 75 mm.

În după amiaza zilei de 13 ianuarie 1945 după ce Batalionul I a cucerit cota 325 (vest Ardovo) şi un contraatac inamic a fost dirijat în flancul Batalionului I, amenințându-i dreapta, maiorul Ioanid, personal, a tras cu mitraliera în inamic, reuşind să oprească şi să sfarme contraatacul duşman, iar Batalionul I să rămână pe poziția cucerită.

În noaptea de 13 spre 14 ianuarie în legătură cu Regimentul 1 Vânători este ocupat oraşul Plešivec mai înainte ca inamicul să arunce podurile în aer.

A doua zi, pe 15 ianuarie la ora 8 prin ordinul de operații numărul 134 al Diviziei 3 Infanterie se ordona ca Batalionul II să se deplaseze la S-V de Paskova, pentru ca împreună cu Batalionul I, care cobora de la cota 568, să cucerească satul Kunova Teplica.

Atacul începe cu întârziere şi se înaintează foarte greu. Batalionul I nu poate avansa decât până la drumul spre cota 694, unde este contraatacat şi revine la poziția inițială, în timp ce Batalionul II atacă, însă din cauza "*focului extraordinar de artilerie şi a armelor automate*"[191] nu poate înainta decât până la înălțimile de sud-vest ale satului Teplica.

În cursul nopții Regimentul 4 Dorobanți a trecut prin momente dificile. Inamicul s-a strecurat prin spate ajungând în poziția de tragere a artileriei Divizionului III al Regimentului 6 Artilerie, unde a produs mari pierderi, apoi a intrat în satul Paskova unde "*era o mare mulțime de oameni români şi ruşi – căruțe şi posturi de comandă şi depozite de muniții*"[192].

În lumina satului incendiat şi sub focurile trase, în învălmăşeala creată s-au produs pierderi, fiind luați prizonieri şi de la alte unități.

A doua zi, la ora 4, în timp ce nemții luau prizonieri din satul Paskova, două tancuri inamice au venit din Teplica spre Paskova.

În drum, au trecut prin poziția Batalionului II, care din cauza situației create în sat şi a faptului că partea stângă se retrăgea, este nevoit să se replieze.

---

[190] Ibidem, f. 178.
[191] C.S.P.A.M.I., colecții arhivistice, fond nr. 1025, dosar nr. 2, f. 51.
[192] Ibidem.

În timp ce urca spre cota 568, este primit cu focuri de armă de către nemți, iar grupul de comandă, printr-o acțiune curajoasă, scapă de capturare.

Totuşi, până la ora 14^{00}, Regimentul 30 Dorobanți cu cele două batalioane din subordine, reuşeşte să strângă majoritatea oamenilor şi să pornească atacul pentru cucerirea satului Teplica. Se înaintează greu, până seara ajungându-se doar până la sud de sat.

În aceste lupte s-au distins în mod deosebit Compania a 3-a de sub comanda locotenentului Olivotto Amelio ce a căzut ca un erou în fruntea subunității sale şi Batalionul II comandat de căpitanul Iorga Ilie.

În ciuda pierderilor grele suferite, luptele au fost încununate de succes şi inamicul a fost silit să se retragă pe direcția Rozložná–Gocaltovo–Štitnik.

Trupele româneşti au intrat în Slovacia. A fost ocupat oraşul Štitnik, apoi s-a schimbat direcția ocupându-se localitatea Revúca. A urmat apoi satul Murán (Murán-Dlhá-Lúka), unde inamicul s-a dovedit a fi bine organizat, având rețele de sârmă, şanțuri de tragere şi comunicații, adăposturi de arme automate.

Cu toate eforturile făcute nu s-a putut înainta.

Ziua următoare, pe 27 ianuarie 1945, Regimentul a atacat cu ambele batalioane în linie reuşind să treacă peste rețelele de sârmă şi să ocupe satul Murán-Dlhá-Lúka.

La apropierea de satul Murán, cele două batalioane, respectiv Batalionul – căpitan Drăguț şi Batalionul – căpitan Iorga, au fost întâmpinate de focuri de arme automate.

După o luptă destul de serioasă, nemții, în dezordine, s-au retras spre Tisovec.

Pe data de 28 ianuarie 1945 cele două batalioane ale Regimentului, cărora li se alătură şi Regimentul 27 Infanterie, intră în Tisovec.

"*Din cauza podurilor aruncate în aer şi din cauza câmpurilor de mine, sub zăpadă, cărucioarele cu muniție şi căruțele cu mâncare nu pot să urmeze trupa*"[193].

În Tisovec se stă două zile, după care se continuă deplasarea spre oraşul Brezno unde au avut loc lupte grele, cu un inamic dârz şi bine organizat în cazemate, lupte care au durat toată luna februarie.

[193] Ibidem, f. 58.

La data de 1 februarie 1945 s-a continuat înaintarea prin marginea de est a oraşului Brezno, ținta fiind cota 583. La comanda Batalionului I a venit căpitanul Tacu Mihai.

Atacul a început în jurul orei 11^{00} dar, din cauza focurilor puternice de arme automate şi a ceții, nu s-a putut cuceri cota 583, rămânându-se şi peste noapte în aceiaşi situație.

Ordinul de operații primit în dimineața zilei de 3 februarie 1945 dispunea continuarea atacului pentru cucerirea cotei 583.

După o tragere de artilerie de trei minute, batalioanele încep mişcarea, însă reacția inamicului, printr-un foc viu cu arme automate şi brandturi, face ca batalioanele să nu înainteze decât maximum 100 m.

S-a luat hotărârea de a se rămâne pe această poziție, să se eşaloneze dispozitivul mult în adâncime şi să se îngroape în teren, lucru ce nu putea fi realizat decât seara, dată fiind apropierea de inamic.

În zilele de 1, 2 şi 3 februarie 1945, în acțiunea desfăşurată în oraşul Brezno Regimentul a suferit următoarele pierderi: 17 morți, 42 de răniți şi 2 bolnavi evacuați[194].

Şi pe data de 5 februarie 1945 rezistența inamicului s-a dovedit a fi foarte puternică.

Date fiind condițiile, comandantul Diviziei 3 Infanterie, generalul Popescu, a dat ordin "*să se îngroape la teren toată lumea şi numai unde este posibil să se facă infiltrări*"[195].

Acțiunea de infiltrare nu a reuşit datorită rezistenței şi vigilenței inamicului.

Şi în a şasea zi de atac asupra cotei 583 situația a rămas aceiaşi, neputându-se înainta din cauza focului puternic al inamicului. "*Afară ninge, nu se vede nimic, oamenii sunt obosiți, uzi, înghețați*"[196].

Atacul continuă, formându-se echipe din Compania a 2-a din Regimentul 4 Dorobanți şi Compania a 5-a din Regimentul 30 Dorobanți, iar în acest atac căpitanul Drăguț este rănit.

În luptele de la cota 583, aflată la 1600 m sud-sud-est de înălțimea Landt Wirt Schule, s-au distins în mod deosebit căpitanul Iancu Mihai, comandantul Batalionului I, precum şi Compania a 2-a comandată de

[194] C.S.P.A.M.I., fond Regimentul 4 Dorobanți „Argeş", dosar nr. 1797, f. 1080 – 1081.
[195] C.S.P.A.M.I., colecții arhivistice, fond nr. 1025, dosar nr. 2, f. 66.
[196] Ibidem, f. 67.

sublocotent Teodorescu Radu şi Compania 1 comandată de sublocotenent Ioniță Tăsică.

Prin focul puternic şi continuu al armelor automate şi al artileriei inamice, pe un teren greu de parcurs şi descoperit ostaşii acestor companii au atacat cu îndârjire, sfidând moartea ce-i amenința la fiecare pas.

Mărturie a forței şi dârzeniei inamice şi a hotărârii nestrămutate a ostaşilor companiilor 1 şi a 2-a de a pune stăpânire pe cotă este numărul mare de morți şi răniți al Batalionului, care atinge aproape 1/3 din totalul luptătorilor din linia 1.

Pentru curajul, bărbăția şi spiritul de sacrificiu de care au dat dovadă comandantul Batalionului I, precum şi ostaşii Companiei a 2-a comandată de sublocotenent Teodorescu Radu şi Compania 1, comandată de sublocotenent Ioniță Tăsică, pe tot timpul luptelor din intervalul 2–7 februarie 1945, au fost citați prin ordin de zi pe Regiment.

În încheiere, comandantul Regimentului 4 Dorobanți adăuga: "*Morților din Batalionul I din Regimentul 4 Dorobanți aducem prinosul nostru de recunoştință.*

Numele şi faptele lor vor rămâne neşterse din inimile noastre şi din Cartea de Aur a Regimentului 4 Dorobanți"[197].

La 8 februarie 1945 Batalionul I sub comanda căpitanului Georgescu a început înaintarea pe direcția satului Kram.

Aici s-a distins soldatul T. R. Paul Săndulescu, care a executat câteva incursiuni la inamic aducând informații prețioase.

Într-o altă acțiune întreprinsă de patrula de cercetare condusă de soldatul T. R. Săndulescu, pe pantele de vest ale cotei 833, s-a ajuns la un grup de trei cabane în care fuseseră germani. A fost găsit aici un slovac care a comunicat unde sunt amplasate mijloacele de foc ale inamicului.

Ordinul de operații al Diviziei 3 Infanterie din 21 februarie 1945 dispunea gruparea Regimentului la Nowi Kram.

În ziua următoare unitățile ajungeau la Nowi Kram, urmând să se pună în mişcare pe direcția: Nowi Kram–Balog–Lom–Hriňova, excepție făcând Batalionul II, care rămânea pe poziție până în ziua de 23 februarie 1945.

[197] C.S.P.A.M.I., fond Regimentul 4 Dorobanți „Argeş", dosar nr. 1794, f. 148.

Marşul s-a executat în condiții foarte grele din cauza drumului care urca şi "*din cauză că soldații sunt foarte extenuați, iar caii extrem de slăbiți, din lipsa furajelor în această regiune*"[198].

La data de 23 februarie 1945 Regimentul ajungea în Krivec, unde cantona în condiții foarte grele, mulți soldați dormind afară. Conform instrucțiunilor din ordinul de operații primit, acesta a trecut la efectuarea de recunoaşteri în zona Detva şi spre front.

Cel ce a plecat în recunoaştere a fost căpitanul Georgescu – şeful Biroului Operații pe itinerariul: Krivec–Detva–Gusova.

Trei zile mai târziu Regimentul 4 Dorobanți se punea în mişcare pe şoseaua Krivec–Kriváň–Detva, urmând să staționeze în pădure la un km. vest de Detva.

Înaintarea s-a făcut destul de greu de teama aviației inamice, iar pe timpul marşului trupa nu s-a odihnit.

Regimentul a intrat la adăpost în pădure – 1 km. vest de Detva, unde s-a odihnit deşi era frig şi ningea.

La ora 13^{30} s-a primit ordin ca Regimentul să se deplaseze spre poziție. "*Până la ora 23^{00} se face marşul prin pâraie cu apă şi bălți până la genunchi. Uzi, obosiți, aşa intră pe poziție ostaşii care a doua zi trebuiau să atace*"[199].

În ziua de 27 februarie 1945, la ora 5^{00} s-a primit ordinul de operații al Diviziei 3 Infanterie, prin care se ordona: baza de plecare la atac pe înălțimea satului Očová, cota 378, Zvol Slatina, între 500 m sud Očová şi cota 378 inclusiv.

La ora 15^{00} a fost ocupat primul obiectiv, malul râului Slatinski. Cu toate încercările făcute de a se trece apa, nu a fost posibil din cauza focului puternic al inamicului. Batalionul a suferit mari pierderi.

S-a dat ordin să se facă treceri peste râul Guciova, cu mijloace de trecere aduse de Compania a 3-a Pionieri a Diviziei.

Şi a doua zi s-a încercat trecerea râului Guciova, însă nu a fost posibil.

În cursul dimineții, din ordinul Diviziei, Batalionul I – căpitan Tacu trimitea patrule de cercetare. Acțiunea întreprinsă nu a avut succes, subofițerul comandant al patrulei fiind omorât, iar ostaşii răniți.

A urmat apoi pregătirea focului de artilerie pe întreg sectorul, continuată de atacurile aliaților.

---

[198] C.S.P.A.M.I., colecții arhivistice, fond nr. 1025, dosar nr. 2, f. 78.
[199] Ibidem, f. 80.

La ora 20^{00} se comunica de către Divizia 3 Infanterie ca la ora 23^{00} să înceapă acțiunea de forțare a râului.

În cursul nopții, de la ora 23^{05} şi până la ora 7^{50} s-au încercat atacuri după atacuri, însă nu s-a putut înainta deloc din cauza focului năprasnic al inamicului.

Pe data de 1 martie 1945 a continuat atacul început la ora 23^{05}, însă din cauza rezistențelor inamice nu s-a putut înainta.

La ora 7^{50} s-a primit ordin ca Batalionul I din Regimentul 4 Dorobanți cu compania din dreapta şi Batalionul II din Regimentul 30 Dorobanți cu compania din stânga să continue atacul, după o pregătire de artilerie de 5 minute. S-a trecut la atac, însă nu s-a putut progresa din cauza focului inamic foarte intens. S-a primit ordin ca Batalionul II să schimbe Batalionul I şi apoi să se înceapă atacul pentru trecerea râului Hucava.

În timp ce mare parte din Batalionul I era schimbat s-a primit ordin telefonic de la Divizia 3 Infanterie ca Regimentul 4 Dorobanți să fie scos din linia întâi, urmând ca Batalionul II să fie pus la dispoziția Regimentului 1 Vânători, care avea misiunea de a ataca la nord-est de Očová, baza de plecare la atac, spre cota 435 – Zolná.

Pe data de 2 martie 1945, Batalionul I din cadrul Regimentului 4 Dorobanți se afla pe pantele de est ale cotei 378, iar Compania de Pionieri în Hriňová, rămânând în rezerva Diviziei.

Artileria inamică a executat trageri masive asupra satului Očová, ocupat în întregime de aliați, precum şi pe drumul de la Gor– Hriňová.

Maiorul Alexandru Ioanid, ajutorul comandantului, a căzut grav rănit la 200 m vest de satul Gor, într-un bombardament de artilerie, iar în ziua de 4 martie 1945, cu toate intervențiile medicilor de a-l salva, a murit. În noaptea de 6 spre 7 martie Regimentul 4 Dorobanți a trecut prin Očová de curând cucerită şi a schimbat Regimentul 1 Vânători. Fiind pe poziție la cota 435, inamicul, instalat în pădure, a ripostat dur.

Ordinul de operații primit în dimineața zilei de 8 martie 1945 încredința Regimentului 30 Dorobanți şi Batalionului II din Regimentul 4 Dorobanți misiunea de a ataca pe direcția grupului de case de la marginea de sud-est a localității Zolná, pentru a cuceri acest grup de case şi a pătrunde apoi în Zolná.

Batalionul I din Regimentul 4 Dorobanți şi Batalionul II din Regimentul 1 Vânători urmau să atace şi să fixeze inamicul de la colțurile de pădure est şi vest cota 435 cu scopul de a asigura atacul Regimentului 30 Dorobanți şi al Batalionului II din Regimentul 4 Dorobanți.

În această zi căpitanul Tacu Mihail, comandantul Batalionului I din Regimentul 4 Dorobanți, a organizat o grupă de şoc[200] compusă din sergentul major Ioan Nache, sergentul Constantin Stancu şi soldatul Constantin Vieru pentru asaltarea punctului de sprijin inamic de la 500 m. sud-vest de cota 435. Grupa de şoc a înaintat printr-o viroagă până la 30 m. de punctul de sprijin inamic şi la ora 12^{00} l-a asaltat cu grenade reuşind să-l cucerească. Inamicul a lăsat pe teren 3 morți, 1 caporal prizonier, 1 mitralieră grea, 1 pistol mitralieră, 1 armă cu tromblon, 1 binoclu, 2 carabine, toate în stare bună. Prin acest succes s-a dezorganizat apărarea inamicului în regiunea cotei 435.

Pentru bravura şi curajul excepțional de care au dat dovadă sergentul major Ioan Nache, sergentul Constantin Stancu şi soldatul Constantin Vieru au fost decorați cu Medalia "Virtutea Militară" clasa a II-a.

Pe data de 11 martie 1945, prin Ordinul de operații nr. 195 al Diviziei 3 Infanterie se făcea cunoscut faptul că inamicul rezistă cu îndârjire la cota 435, satul Zolná, pârâul Zolná, satul Liescovec.

În ziua de 12 martie 1945 s-a stabilit ca sectorul Regimentului 4 Dorobanți întărit cu Batalionul I/Regimentul 1 Vânători să fie preluat de unități din Divizia 9 Infanterie. După înlocuire, Regimentul 4 Dorobanți urma să se grupeze pe formațiuni de grupe şi cel mult de plutoane, pe pantele de la nord de şoseaua Očová–Zolná.

Deplasarea urma să se facă pe itinerariul Očová–Zvol. Slatina–pădure 2 km vest cota 389, în următoarea ordine: Compania Pionieri, Batalionul I, Batalionul II şi Compania A.C.

În baza recunoaşterilor făcute în ziua de 14 martie 1945, Ordinul de operații din ziua de 15 martie 1945 stabilea ca Batalionul I/Regimentul 4 Dorobanți şi Compania Comandă să se instaleze pe baza de plecare la dreapta Regimentului 30 Dorobanți – la nord de pădurea Zolná – astfel ca până la ivirea zorilor mişcarea să fie terminată.

Batalionul II/Regimentul 4 Dorobanți urma să rămână în zonă ca rezervă a Diviziei, gata de a se mişca spre nord la ordinul acesteia.

S-a intrat pe poziție la nord-est de satul Lukové în ziua de 15 martie 1945.

În ziua următoare trupele noastre au pornit la atac.

[200] C.S.P.A.M.I., fond Regimentul 4 Dorobanți „Argeş", dosar nr. 1794, f. 183.

Până la ora 11^{00} a fost ocupat obiectivul 1, liziera de nord a pădurii. Mai târziu, generalul Popescu, comandantul Diviziei 3 Infanterie a ordonat reluarea înaintării pentru a se ajunge la încrucişarea de drumuri est, cota 487.

Cu toate că a primit ordinul, căpitanul Tacu nu l-a putut îndeplini, din cauza focului intens al inamicului.

În cele din urmă, satul Lukové a fost cucerit şi înaintarea a continuat.

La data de 19 martie 1945 au avut loc lupte în sectorul Hron–Breznica şi gara Gunda, în care a fost rănit la picior de un glonț inamic locotenent-colonelul Emil Anton Popescu, în timp ce făcea recunoaşterea râului Gron (Hron) şi a bazelor de foc.

"*Regimentul se găsea în ajunul operațiunilor de forțarea râului Gron la vest de oraşul Zvolen. Malul opus al râului era străjuit de un munte stâncos în formă de perete puternic apărat de inamic cu numeroase arme automate, grenade şi branduri*"[201]. Rănit fiind, comanda Regimentului a fost preluată de căpitanul Groşescu[*], comandantul Batalionului II/Regimentul 4 Dorobanți.

Din înscrisurile ordinului de zi nr. 653 din 21 martie 1945 aflăm ce le-a spus locotenent-colonelul Anton Emil Popescu, la plecare, ostaşilor săi: "*Ofițeri, subofițeri şi trupă, caporali şi ostaşi ai Regimentului 4 Dorobanți, am luat comanda acestui Regiment la data de 13 noiembrie 1944 când erați în lupte grele pentru cucerirea localității Csobaj. [...]*

Acum, când pentru îndeplinirea datoriei am fost rănit în prima linie şi mă despart de voi cu strângere de inimă, țin să vă mulțumesc ostăşeşte la toți de felul cum prin lupta voastră ați ştiut să ridicați numele regimentului aşa de sus.

Vă las cu bine ofițeri, subofițeri, caporali şi ostaşi ai viteazului Regiment de Argeşeni şi Dumnezeu să vă aducă sănătoşi la căminurile voastre dragi"[202].

În baza ordinului Diviziei 3 Infanterie nr. 12.825 din 21 martie 1945, comanda Regimentului 4 Dorobanți a fost luată de locotenent-colonelul Remus Cornățeanu. La primirea comenzii, acesta a rostit următoarele cuvinte: "*Urez ofițerilor, subofițerilor şi trupei acestui brav regiment izbândă şi să răzbune suferințele ce încearcă distinsul comandant al acestui Regiment, domnul*

[201] C.S.P.A.M.I., fond D.C.I., 1974, dosar nr. 3994, f.64.
[*] A avut comanda provizorie a Regimentului în perioada 20–21 martie.
[202] C.S.P.A.M.I., colecții arhivistice, fond nr. 1025, dosar nr. 2, f. 93.

locotenent-colonel Emil Popescu, rănit în ziua de 21 martie 1945”[203] (19 martie 1945 – n.n.).

Printr-o operație de mare îndrăzneală şi energie întreprinsă de Batalionul eroicului căpitan Tacu, din stânga dispozitivului, care s-a cățărat pe ruinele unui pod ce fusese aruncat în aer, Regimentul 4 Dorobanți a reuşit să treacă râul, să ocupe stația Dubrova pe data de 23 martie 1945.

Luptele au durat până în ziua de 28 martie 1945, când Batalionul a trecut în rezerva Diviziei, constituindu-se apoi detaşamentul căpitanului Mihail Tacu (Batalionul I împreună cu 3 grupe de la Compania a 3-a Pionieri).

În ziua de 30 martie 1945 s-a dat ordin ca la ora 9^{00} detaşamentul căpitanului Tacu să atace pe direcția Ladno–Klacioni, pentru a ocupa inițial Ladno, iar ulterior înălțimile de la est de pârâul Igraci. Printr-un foc viu şi prin curajul ostaşilor, Batalionul a pus pe fugă inamicul reuşind să cucerească satul Ladno pe data de 30 martie 1945.

Ziua următoare a continuat înaintarea până aproape de Kremnica.

În urma ordinului primit în timpul zilei de la comandantul Diviziei 3 Infanterie, generalul Ioan Popescu şi de la şeful de stat major, atacul a fost dirijat pe direcția Iastraba–Bartosova Lehótka, pentru cucerirea acestor sate, trupele oprindu-se pe înălțimile din partea de nord. Până la căderea serii ambele sate au fost ocupate.

Pe 1 aprilie 1945 s-a primit ordinul de operații care prevedea ca Regimentul 4 Dorobanți să atace pe direcția Bartosova Lehótka, cota 609, marginea sud Kunešov, pentru cucerirea satului Svale, pe la est de obiectivul nr. 1, urmând ca apoi atacul să continue până la ocuparea sectorului nord-est Gron–Kremnica. La sfârşitul zilei cele două obiective erau atinse.

În noaptea de 1 spre 2 aprilie 1945 a fost cucerit satul Horni-Ves de către Batalionul I.

La ora 13^{00}, cota 609, poziția cheie a oraşului Kremnica a fost cucerită. Ambele batalioane s-au reorganizat, având pierderi.

Aflați în fruntea soldaților, îmbărbătându-i şi luptând alături de ei, au fost răniți căpitanul Mihail Tacu, comandantul Batalionului I şi sublocotenentul Alexandru Vasile din Compania a 2-a, comanda Batalionului preluând-o locotenentul Mihail Vasilescu.

În ziua de 3 aprilie 1945 a fost ocupată cota 938, unde a căzut eroic căpitan Vasile Grosescu din Batalionul II/Regimentul 4 Dorobanți, comanda

[203] Ibidem, f. 93-94.

Batalionului fiind preluată de căpitanul Iorga Ilie. De asemenea, în aceeaşi zi a fost ocupată şi cota 919.

A doua zi, Regimentul 4 Dorobanţi şi-a continuat atacul pe direcţia: cota 919, cota 928, Sklene, cota 825, după care a continuat înaintarea spre marginea de est a zonei Sklene.

În cursul zilei Batalionul I a ocupat cota 593, precum şi liziera nord Sklene, înaintarea fiind reluată în ziua de 6 aprilie 1945 pe direcţia crestei cu cotele 862–787–698, Nem Pravno, cu scopul de a cuceri cotele 787 şi 810.

Batalionul I trebuia să acţioneze spre cota 719 – Ava Guti, pentru ca a doua zi dimineaţa să-şi reia înaintarea spre Iasenovo. Totul a decurs conform planului, iar satul a fost ocupat pe 7 aprilie 1945.

În perioada 8–11 aprilie 1945, Regimentul 4 Dorobanţi a intrat sub ordinele Diviziei 8 Cavalerie. Pe 11 aprilie 1945 dimineaţa, Regimentul 4 Dorobanţi, aflat din nou sub ordinele Diviziei 3 Infanterie, s-a deplasat spre Tužina. În cursul aceleiaşi zile, Batalionul "*Căpitan Iorga Ilie*" a primit ordinul de a ataca şi a cuceri înălţimile de nord-est ale satului Čičmany.

Inamicul a opus rezistenţă, iar la 12 aprilie 1945 Regimentul a fost oprit cu focuri puternice de pe pantele nordice – cota 974 şi de pe înălţimile nord-estice ale satului Čičmany. Batalionul I a reuşit să respingă inamicul în timp ce Batalionul II a capturat un prizonier, care informa că s-a făcut împrospătarea cu muniţii a liniei 1.

Rând pe rând cele două batalioane au atins obiectivul nr. 2, creasta nord-estică a satului Čičmany.

În ziua de 14 aprilie 1945 Regimentul a trecut în apărare. În cursul zilei au fost semnalate o serie de contraatacuri la Compania Pionieri şi Batalionul II, soldate cu pierderi mari şi capturarea unui inamic.

Atacul a fost reluat pe 15 aprilie 1945: Batalionul I ataca pe înălţimile nord-est Čičmany – cota 737; Batalionul II biserica Čičmany – cota 853, iar Compania Pionieri în sectorul sud-vest Čičmany.

Patrulele de cercetare trimise la sfârşitul zilei de către fiecare batalion au constatat că Batalionul I se confrunta cu mari pierderi, nemaiputând face nicio mişcare şi că inamicul era foarte bine organizat şi că nu intenţiona să se retragă.

În ziua de 16 aprilie 1945 Regimentului 4 Dorobanţi a luat în primire şi sectorul ocupat de Regimentul 30 Dorobanţi. Pe întregul sector "*domneşte o*

perioadă de acalmie”[204]. Ordinul de zi primit a impus Regimentului să păstreze cu orice preț satul Vrhovany şi păduricea de la nord-est, cotele 979, 974, 737 şi regiunea împădurită de la nord, barând direcțiile Čičmany–Tužina, Čičmany–Gapel, cota 979 şi satul Tužina.

În noaptea de 16/17 aprilie 1945, ca urmare a ordinului primit, Regimentul 4 Dorobanți şi-a reluat atacul pe direcția stabilită pentru cucerirea satului Čičmany.

S-au remarcat sergentul-major Constantin Iftodeanu care împreună cu plutonul său din Compania a 7-a a contraatacat şi a reuşit să respingă inamicul în poziția inițială, precum şi Compania Pionieri a sublocotenentului Ungureanu care a dat dovadă de bună inițiativă, hotărâre şi “*numai datorită acestei companii cota 974 nu a putut fi ocupată*”[205].

Inamicul a opus o rezistență puternică pe tot parcursul zilei de 18 aprilie. Spre seară, în baza ordinului telefonic primit de la Divizie, Regimentul ordona Batalionului I, Batalionului II şi Companiei Pionieri să execute în cursul acelei nopți o incursiune pentru capturarea de prizonieri pe următoarele direcții: păduricea de la 1200 m. sud-vest cota 974, spre 691; drumul de care imediat nord cota 974; viroaga nord–Vrhovany – podețul 2200 m. nord-est satul Čičmany. Datorită bunei organizări a inamicului, acțiunile întreprinse nu au avut niciun rezultat.

În ziua de 19 aprilie au continuat contraatacurile inamice, iar în cursul nopții de 19/20 aprilie s-au executat din nou incursiuni.

Ordinul telefonic primit în dimineața zilei de 20 aprilie stabilea ca Batalionul II să atace cu 2 companii pe direcția cotei 737, drumul de care spre Čičmany, satul Čičmany, bifurcația 1400 m. nord Čičmany, iar Batalionul I ataca pe direcția înălțimilor nord-est Čičmany. Batalioanele au înaintat foarte greu din cauza focului intens dezlănțuit de inamic.

Batalioanele I şi II nu au putut înainta din cauza focului puternic de infanterie şi brandt-uri al inamicului, atacul continuând şi în ziua următoare. Inamicul a încercat să pătrundă în sectorul Batalionului II şi în dreapta Batalionului I, dar fără niciun rezultat.

Pe timpul nopții a fost linişte.

---

[204] Ibidem, f. 108.
[205] Ibidem, f. 110.

După lupte extrem de violente, în ziua de 22 aprilie 1945 Regimentul a ocupat înălțimile nord-est Čičmany, silind inamicul să se retragă, abandonându-şi pe câmpul de luptă morții şi armamentul.

În ziua de 23 aprilie 1945, Regimentul a primit ordin să atace pe direcția cotei 777 apoi în lungul şoselei către Košeca. Pe parcursul zilei inamicul a fost respins, dar înaintarea s-a făcut destul de greu.

În ziua următoare atacul a început, Regimentul înaintând spre obiectivul stabilit: ocuparea cotei 777, apoi a cotei 842, asigurând stânga Regimentului 30 Dorobanți. După lupte violente, Batalionul II a ocupat cota 777. A urmat o serie de contraatacuri ale inamicului, care au fost respinse.

În zilele de 25 şi 26 aprilie 1945 Compania Pionieri a cucerit zona de la nord-vest de cota 729, iar Batalionul II cota 925.

Pe 27 aprilie 1945 Regimentul a fost schimbat cu Batalionul 53, urmând să se deplaseze pe itinerariul: Zliechov–Valaska Bela–Čierna Lehota–Slatina–Bos Neporata–Iostrania–Rakolubi–Izbite–Strane–Uhersky Brod–peste Váh.

Regimentul 4 Dorobanți s-a regrupat la Zhiechov, de unde a fost transportat la Uherski Brod, iar a doua zi, după odihnirea trupei, a început să facă recunoaşterea poziției şi a situației inamicului. În cursul zilei s-a primit ordin telefonic de la Divizie să se deplaseze la Legotha, unde urma să schimbe un batalion din Regimentul 34 Dorobanți.

Pe 24 aprilie 1945 ordinul de operații stabilea ca Regimentul să atace pe direcția Lehota–Cestkov, pentru a distruge rezistențele inamice şi a pune stăpânire pe cota 338.

Batalionul II a ajuns la cota 329, unde a întâlnit o puternică rezistență inamică, "*cuiburi de arme automate*"[206] împotriva cărora Batalionul II cerea ajutorul artileriei. Spre seară inamicul a fost forțat să se predea. Regimentul a ajuns la liziera de nord a pădurii, iar către ora 21^{50} a atins obiectivul nr. 1.

Pe 30 aprilie 1945 Regimentul a reluat atacul. Seara s-a ordonat ca armamentul greu, observatoarele şi artileria să fie împinse cât mai aproape de linia 1, în vederea atacului din ziua de 1 mai 1945.

Atacul a continuat şi în ziua de 1 mai 1945 pentru a se ajunge pe înălțimile de la sud de pârâul Drevnica. A fost cucerit satul Cestkov, iar Batalionul II se confruntă cu rezistența inamicului în drumul său pentru cucerirea satului Svarov. S-au dat lupte grele pentru cucerirea satului, iar către

[206] Ibidem, f. 116.

orele 20^{00} satul a fost cucerit. Batalionul a primit ordin să-şi strângă armamentul greu şi să rămână pe obiectivul ocupat.

A doua zi a continuat înaintarea spre Salaş, drumul fiind foarte greu. Până la Salaş s-a înaintat fără rezistență, dar regimentul a fost oprit de inamicul ce se afla la nord de Salaş, la marginea pădurii. Dimineața a fost reluată înaintarea pe linia: cota 217 – Ramnice (exclusiv). Batalioanele au trecut râul Ramnice la nord de satul Leuki. Înaintarea s-a făcut greu din cauza flancului stâng descoperit, a timpului ploios şi a zăpezii. Au fost făcuți 11 prizonieri, iar Regimentul l-a pierdut pe sergentul major Gheorghe Receanu din Compania Pionieri. La ora 7^{00} dimineața, în ziua de 4 mai 1945 batalioanele au reluat înaintarea către cota 309 pentru a ieşi din pădurice şi a ajunge la obiectivul fixat – marginea de nord a pădurii, jalonată de localitățile Mislecievik, Lehitile, Rascova.

În pădure batalioanele au întâmpinat o rezistență dublă. La ieşirea din pădure, în fața satului Gostiseva batalioanele sunt întâmpinate cu focuri de brandt-uri şi de arme automate. Către ora 14^{00} satul Gostiseva (Gobseva) a fost ocupat şi Regimentul a fost oprit în partea de nord a satului cu focuri puternice de arme automate, brandt-uri şi artilerie. Cu toate că se depuneau eforturi, înaintarea nu se mai putea realiza şi, astfel, Regimentul a rămas pe linia atinsă pe timpul nopții.

Pe parcursul nopții de 4/5 mai 1945 s-a mai încercat înaintarea, însă, cu toate eforturile depuse, aceasta nu s-a putut realiza decât dimineața.

Atacul a fost reluat în ziua de 6 mai 1945. În ajutorul Regimentului a mai venit şi Batalionul II/Regimentul 30 Dorobanți neîntâlnind nicio opoziție până la ocuparea obiectivului 2, întrucât adversarul s-a retras în cursul nopții.

Seara, Regimentul a primit ordin să se deplaseze pe itinerariul: Miscovice–Malenovice–Napajedla–Kiri–Golencovice–Nov Dedina–Vezdsko, unde a staționat. În Vezdsko, locul de cantonament, s-a aşteptat ordinul de operații.

Marşul până la satul Vezdsko s-a făcut cu greutate din cauză că oamenii erau "*extrem de extenuați, fiind după mai multe zile şi nopți de acțiune continuă*"[207].

Ziua de 8 mai 1945 a găsit Regimentul la Doloplazy (Vezdsko–Zdenuki –Djino–Morjica–Doloplazy), unde a rămas în cantonament în aşteptarea Batalionului de marş, pentru a-şi completa efectivul în vederea intrării în

[207] Ibidem, f. 121.

acțiune. Odată cu sosirea Batalionului de marş, ce avea un efectiv de 4 ofițeri, 3 subofițeri şi 317 trupă, s-a trecut la reorganizarea unităților.

În dimineața zilei de 9 mai 1945 Regimentul a primit ordin să se pună în mişcare, pentru a depăşi Regimentul 1 Vânători, care se găsea în linia 1 şi să urmărească inamicul, care se retrăsese în cursul nopții, având ca obiectiv satul Raiet. Drumul până la satul Raiet s-a dovedit a fi dificil, regimentul având de străbătut o regiune împădurită şi un teren accidentat pe o distanță de 18 km.

Ziua următoare Regimentul s-a pus în mişcare, fiind stabilit ca loc de cantonare satul Krisidla. Înainte de aceasta, comandantul Regimentului 4 Dorobanți, colonelul Dumitrescu, inspectase ținuta Regimentului şi dăduse ordin referitor la modul de comportare cu populația civilă.

Marşul spre satul Krisidla s-a executat în condiții foarte grele din cauză că şoseaua era aglomerată de toate marile unități şi de materialul german ce fusese distrus în timpul retragerii.

S-a continuat deplasarea spre satul Karlov şi satul Ticgai, unde Regimentul îşi stabilise cantonamentul pentru ziua de 12 mai 1945. În cantonament au fost luate măsuri de siguranță, iar fiecare batalion a constituit câte un detaşament de "*tăria*" unui pluton pentru cercetarea pădurii din zona cantonamentului. Cu ocazia aceasta au fost capturați 9 bărbați şi 11 femei, toți civili, de origine germană ce se îndreptau spre localitățile natale. În cantonamentul din satul Ticgai s-a făcut deparazitarea, curățirea armamentului şi a echipamentului. S-a oficiat şi un serviciu religios de către preotul Regimentului, căpitanul Constantin Ionescu, în memoria eroilor căzuți pe câmpul de luptă.

În ziua de 15 mai 1945 Regimentul a fost adunat în pădurea de la sud-vest de satul Ticgai, în vederea oficierii unui serviciu religios de către P.S. Episcopul Nicolae al Oradei.

Generalul Tănăsescu, comandantul Brigăzii 3 Infanterie, din ordinul ministrului de Război, a dăruit câte un ceas de mână ofițerilor, subofițerilor şi trupei, care s-au distins pe câmpul de luptă.

În perioada 16–31 mai 1945 Regimentul şi-a continuat programul care cuprindea instrucție, activități administrative şi de igienă (deparazitare).

Ziua de 27 mai 1945 a debutat cu o serbare cu caracter ostăşesc în cadrul Regimentului. După terminarea serbării au urmat dansurile populare ale ostaşilor Regimentului, acompaniate de muzica Regimentului 1 Vânători.

Ca o concluzie, putem afirma că de la începutul lunii martie şi până la victoria finală, în mai 1945, Regimentul 4 Dorobanți a desfăşurat cu tenacitate

acţiuni de luptă variate, a respins şi a urmărit inamicul ce încerca să-şi prelungească agonia.

Pe data de 8 iunie 1945 preotul Regimentului a efectuat un serviciu religios, cu ocazia sfinţirii unei troiţe ridicată în satul Ticgai, în memoria ostaşilor din Regiment căzuţi pe câmpul de luptă.

În cursul zilei a fost primit ordinul prin care trupele urmau să pornească marşul pe itinerariul: Mesto–Jdear–Kionov–Brno–Austerlitz–Godonin–Miava, Glogovetz – Slate-Moravce – Ban Stiavnite – Szecxeni – Eger – Tiszafüred–Békécsaba – Ineu.

Regimentul 4 Dorobanţi intra în componenţa Grupării nr. 2, comandată de generalul Tănăsescu Ioan, alături de cartierul Brigăzii 3 Infanterie, Regimentul 1 Vânători, Compania de asanare, Regimentul 30 Infanterie.

Prin Ordinul de operaţii nr. 102 din 9 iunie 1945 se stabilea deplasarea către ţară a Diviziei. Pe data de 11 iulie 1945 Regimentul a trecut frontiera româno-maghiară pe la punctul de frontieră Vârşand, unde Regimentul a fost primit de populaţia civilă românească cu mult entuziasm. La data de 15 iulie 1945 Regimentul a trecut prin Ineu, fiind întâmpinat de un număr mare de oameni ce salutau sosirea mult aşteptată. În perioada 16–31 iulie 1945 Regimentul a staţionat în localităţile Aldeşti şi comuna Buteni.

Pe data de 13 august 1945 Regimentul a trecut prin Sibiu, unde a defilat în faţa comandantului Armatei a IV-a şi al Corpului 7 Armată, defilare la care a asistat şi un număr impresionant de cetăţeni ai oraşului şi din împrejurimi, care au primit unităţile cu urale de bun venit şi cu flori.

În ziua de 19 august 1945 Regimentul a revenit în garnizoana sa de reşedinţă, Piteşti. Aici a defilat în faţa comandantului Diviziei a II-a de voluntari români "*Horea, Cloşca şi Crişan*", a comandantului Garnizoanei Piteşti şi a unui număr mare de piteşteni "*care aşteptau cu nerăbdare reîntoarcerea Regimentului în care au luptat şi au învins acoperindu-se de glorie majoritatea din fii acestor meleaguri*"[208].

După defilare Compania a 7-a din Regiment, sub comanda sublocotenentului Eugen Popa, a luat parte la o manifestare în grădina publică, unde reprezentanţii oraşului şi ai judeţului au adresat ostaşilor cuvinte de bun venit. Regimentul s-a prezentat "*într-o ţinută şi atitudine ostăşească demnă de toată lauda*"[209].

---

[208] Ibidem, f. 136.
[209] Ibidem.

Către orele 14[30] Regimentul, mai puțin Compania a 7-a, a intrat în zona de staționare: comanda Regimentului şi companiile neîmbatalionate în comuna Topoloveni; Batalionul I în comuna Leordeni şi Batalionul II în comuna Călineşti, unde s-a reorganizat pe trei batalioane, trecând la organizarea de pace, conform instrucțiunilor speciale 56500 / 24 iulie 1945.[210]

La 2 octombrie 1945 se înființa în cadrul regimentului un nou compartiment de activitate Serviciul Educație, Cultură, Propagandă, ce avea ca atribuții conducerea activității educative, culturale şi propagandistice din cadrul acestuia, conform Ordinului general nr. 113 din 2 octombrie 1945.[211]

Răsplata faptelor de arme săvârşite de eroii regimentului stă înscrisă pe drapelul regimentului, pe care flutură cea mai înaltă distincție de război „*Ordinul Mihai Viteazul*”.

Regimentul 4 Dorobanți a fost desființat la data de 15 iunie 1946, ca urmare a reorganizării armatei, prin Ordinul Cabinetului Ministrului nr. 20057 din 9 aprilie 1946 şi Instrucțiunile speciale nr. 50200 din 10 iunie 1946, ale M.St.M., Secția I.[212]

---

[210] C.S.P.A.M.I., fond Regimentul 4 Dorobanți „Argeş”, dosar nr. 1929, f. 61.
[211] C.S.P.A.M.I., fond Divizia a 3-a Infanterie, dosar nr. 2684, f. 96.
[212] *Ibidem*, dosar nr. 2858, f. 3.

II. COMANDANȚII REGIMENTULUI 4 „*ARGEŞ*”

1. LISTA COMANDANȚILOR

1. Colonel GORJAN AUGUST (1877; 1884–1887)
2. Locotenent-colonel HERFNER GHEORGHE (1877–1880)
3. Locotenent-colonel ULESCU EFTIMIE (1880–1883)
4. Colonel IVANOVICI MIHAIL (1883)
5. Colonel MĂLDĂRESCU GHEORGHE (1883–1884)
6. Colonel ŞIŞMAN ŞTEFAN (1884)
7. Colonel PAPADOPOL ALEXANDRU (1887–1894)
8. Colonel BĂDULESCU VASILE (1894–1898)
9. Colonel BUDIŞTEANU IOAN (1898–1902)
10. Colonel VLĂDOIANU LUCA (1902–1908)
11. Colonel NICULESCU MARIN (1908–1911)
12. Colonel BĂBEANU ALEXANDRU (1911–1914)
13. Colonel SCĂRLĂTESCU GHEORGHE (1914–1916)
14. Colonel URDĂREANU NICOLAE (1916)
15. Locotenent-colonel ATANASIU ATANASIE (1916–1917)
16. Colonel CALOTESCU CONSTANTIN (1917–1918)
17. Colonel FILIP IOAN (1918–1920)
18. Locotenent-colonel THEODORU NICOLAE (1920–1921)
19. Colonel FRÖSCHEL RICKARD (1921–1925)
20. Colonel PÂRÂIANU BARBU (1925–1930)
21. Colonel PĂUNESCU GHEORGHE (1930–1934)
22. Colonel CALOTESCU CORNELIU (1934-1936)
23. Colonel GEORGESCU DUMITRU (1936–1938)
24. Colonel GEORGESCU VASILE (1938–1940)
25. Colonel LOCUSTEANU AUREL (1940–1941)
26. Colonel MUȚIU ION (1941–1943)
27. Colonel STANCIU ŞTEFAN (1943–1944)
28. Locotenent-colonel POPESCU A. EMIL (1944-1945)
29. Locotenent-colonel CORNĂȚEANU REMUS (1945)
30. Colonel COLTOFEANU DUMITRU (1945–1946)
31. Locotenent-colonel PRISICEANU N. ION (1945)

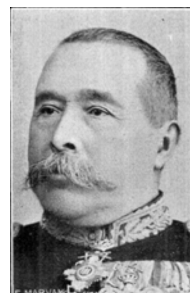
2. REPERE BIOGRAFICE

GORJAN AUGUST[213]

Născut: la data de 1 august 1837 la Vălenii de Munte, județul Prahova, fiul lui Ioan şi al Eufrosinei. A murit la Viena, la 20 mai 1900.

Grade:

- 16 aprilie 1856 – soldat
- 1 mai 1856 – sergent
- 15 noiembrie 1856 – juncăr
- 26 mai 1860 – sublocotenent
- 6 iunie 1862 – locotenent
- 1 august 1864 – căpitan; comandant de companie
- 2 octombrie 1867 – maior
- 1 ianuarie 1872 – locotenent-colonel
- 1 ianuarie 1878 – colonel
- 30 iulie 1895 – general de brigadă

Unități militare în cadrul cărora a activat:

- 1856, Regimentul 1 Infanterie;
- 1856 – 1862, Regimentul 3 Infanterie;
- 1862 – 1866, Batalionul 1 Vânători;
- 1866 – 1867, Batalionul 2 Vânători;
- 1867 – 1868, Corpul Grănicerilor;
- 1868 – 1872, Batalionul 4 Vânători;
- 1872, Regimentul 7 Infanterie;
- 1872 – 1875, Regimentul 8 Infanterie;
- 1875, Regimentul 4 Dorobanți*;
- 1875 – 1876, Regimentul 3 Dorobanți;
- 1876 – 1877, Regimentul 6 Infanterie;

---

213 C.S.P.A.M.I., fond D.C.I., Registru foi matricole ofițeri activi infanterie, bătrâni, vol. 1, f. 538.

* Apare şi sub denumirea de Regimentul 4 Infanterie.

- 1877 – 1878, Regimentul 3 Dorobanți (creat din nou);
- 1878, Regimentul 2 Dorobanți;
- 1878 – 1882, Regimentul 4 Infanterie;
- 1882 – 1883, Regimentul 7 Dorobanți;
- 1883 – 1884, Regimentul 7 Dorobanți şi Brigada 8 Ploieşti, comandant;
- 1884 – 1887, Regiment 4 Dorobanți *„Argeş”*şi Brigada 3 Infanterie, comandant;
- 1887 – 1889, Regimentul 2 Linie, comandant;
- 1889 – 1893, Regimentul 21 Dorobanți şi Brigada 8 Infanterie, comandant;
- 1893 – 1894, Piața Bucureşti, comandant;
- 1894, Regiment IV Ilfov nr. 21, comandant;

Decorații:

- Ordinul Imperial *„Medgidie”* clasa a IV-a, cu ocazia vizitei Domnitorului Alexandru la Constantinopol în anul 1860;
- Semnul onorific de argint pentru serviciul de 18 ani în armată;
- Ordinul Regal “*Crucea de Cavaler al Mântuitorului*”, conferit de Majestatea Sa Regele Elenilor;
- Ordinul “*Vulturul Roşu*” clasa a III-a, conferit de Împăratul Germaniei;
- Ordinul “*Coroana de Fier*” clasa a III-a conferit de Împăratul Austro-Ungariei;
- Ofițer al Ordinului “*Steaua României*” – 1878;
- Medalia “*Virtutea Militară*” – 1878;
- Medalia *„Crucea Trecerii Dunării*”;
- Medalia “*Apărătorilor Independenței*”;
- Semnul onorific de aur pentru serviciul militar de 25 de ani;
- Comandor al Ordinului “*Coroana României*” – 1888;
- Ordinul “*Steaua României*” clasa a III-a – 1891;
- Comandor al Ordinului “*Republica Liberia*” – 1892

Campanii:

A participat la campania din 1877–1878

HERFNER GHEORGHE[214]

Născut: la data de 23 februarie 1837 la Iaşi, fiul lui Joseph şi al Anei. A murit la 24 aprilie 1912 la Bucureşti.

Grade:

- 31 decembrie 1854 – cadet;
- 25 ianuarie 1856 – sublocotenent;
- 1 octombrie 1858 – locotenent;
- 26 august 1861 – căpitan;
- 26 septembrie 1868 – maior,
- 6 iulie 1872 – locotenent-colonel;
- 1 iulie 1887 – colonel;
- 10 mai 1910 – general de brigadă în retragere.

Unități militare în cadrul cărora a activat:

- 1858 – 1861, Regimentul 5 Infanterie;
- 1861 – 1868, Batalionul 1 Vânători;
- 1868 – 1869, Regimentul 8 Infanterie;
- 1869 – 1872, Batalionul 1 Vânători;
- 1872 – 1876, Regimentul 3 Infanterie;
- 1876 – 1877, Regimentul 2 Dorobanți;
- 1877 – 1880, Regimentul 4 Dorobanți;
- 1880, Regimentul 7 Dorobanți *„Prahova”*;
- 1880 – 1883, Regimentul 30 Dorobanți *„Muscel”*;
- 1883, Regimentul 12 Dorobanți *„Tutova”,* comandant;
- 1883 – 1887, Regimentul 24 Dorobanți *„Tecuci”,* comandant;
- 1887 – 1889, Regimentul 15 Dorobanți;
- 1889 – 1891, Regimentul 14 Dorobanți;

Decorații:

- Cavaler al Ordinului „*Steaua României*”, Decret 1/1 ianuarie 1881;
- Ofițer al Ordinului „*Steaua României*”, Decret 3314/31 decembrie 1881;
- Ofițer al Ordinului „*Coroana României*”, Decret 1743/14 aprilie 1882;
- Medaliile „*Crucea trecerii Dunării*” şi „*Apărătorii Independenței*”;
- Semnul onorific de argint pentru serviciul militar de 18 ani;

---

[214] Ibidem, vol. 1, f. 608.

- Semnul onorific de aur pentru serviciul militar, de 25 de ani.

Campanii:

A participat la campania din Bulgaria (1877–1878)

ULESCU EFTIMIE[215]

Născut: la data de 10 octombrie 1843 la Bucureşti, fiul lui Alexandru şi al Joiței. A murit la 11 februarie 1883 la Piteşti.

Grade:

- 1 ianuarie 1861 – soldat;
- 1 iulie 1861 – sergent;
- 1 aprilie 1863 – sergent adjutant;
- 30 august 1863 – sublocotenent;
- 12 mai 1866 – locotenent;
- 10 martie 1871 – căpitan;
- 1 ianuarie 1875 – maior;
- 1 ianuarie 1880 – locotenent-colonel.

Unități militare în cadrul cărora a activat:

- 1861, Regimentul 1 Infanterie;
- 1861 – 1863, Batalionul de Geniu;
- 1863, Regimentul 1 Infanterie;
- 1863 – 1871, Regimentul 7 Infanterie;
- 1871 – 1872, la Granița Predeal, căpitan;
- 1872, Piața Gura Ialomiței, maior;
- 1872 – 1875, Regimentul 3 Dorobanți;
- 1875 – 1879, Regimentul 6 Infanterie;
- 1879 – 1880, Batalionul 1 Vânători, comandant;
- 1880, Regimentul 17 Dorobanți;
- 1880 Regimentul 2 Infanterie;
- 1880 – 1883, Regimentul 4 Dorobanți „*Argeş*", comandant.

Decorații:

- Semnul onorific de argint pentru serviciul militar de 18 ani – 1879;
- Cavaler al Ordinului „*Steaua României*" – 1878;
- „*Virtutea Militară*" – 1878;

[215] Ibidem, vol. 2, f. 1858.

- Medalia„*Crucea Trecerii Dunării*”;
- Medalia „*Apărătorii Independenței*”;
- *„Medalia Comemorativă Rusă”*;
- Ofițer al Ordinului „*Crucea de Tacova*”;
- Medalia „*Coroana de fier”* austriacă.

Campanii:
A participat la campania din Bulgaria – 1877–1878

IVANOVICI MICHAIL[216]

Născut: la data de 23 august 1839 la Iaşi, fiul lui Gheorghe şi al Raliței.

Grade:

- 1 aprilie 1858 – cadet;
- 18 octombrie 1858 – sublocotenent;
- 26 august 1861 – locotenent;
- 16 iulie 1863 – căpitan;
- 16 noiembrie 1870 – maior;
- 8 aprilie 1879 – locotenent-colonel;
- 10 mai 1891 – colonel.

Unități militare în cadrul cărora a activat:
- 1858 – 1859, Regimentul 4 Infanterie;
- 1859 – 1866, Regimentul 5 Infanterie;
- 1866 – 1869, Batalionul 1 Vânători;
- 1869 – 1871, Regimentul 6 Infanterie;
- 1871 – 1872, Batalionul 1 Grăniceri;
- 1872 – 1873, Regimentul 4 Dorobanți;
- 1873 – 1879, Batalionul 4 Vânători;
- 1879 – 1880, Regimentul 3 Dorobanți;
- 1880 – 1881, Regimentul 18 Dorobanți „*Gorj*”;
- 1881 – 1883, Regimentul 9 Dorobanți;
- 1883, Regimentul 4 Dorobanți „*Argeş*”, comandant;
- 1883 – 1886, Regimentul 2 Dorobanți, comandant;
- 1886, Regimentul 2 Infanterie;
- 1886 – 1888, Regimentul 5 Infanterie;

[216] Ibidem, vol. 1, f. 681.

- 1888 – 1891, Regimentul 2 Linie;
- 1891, Regimentul 6 Linie, comandant;
- 1891, Regimentul 12 „Cantemir”, comandant;
- 1891, Regimentul 18 Infanterie, comandant;
- 1892 – 1896, Regimentul 2 *„Vâlcea”*;
- 1896, Regimentul 8 *„Dragoş”* nr. 29, comandant;

Decorații:

- Semnul onorific de argint pentru serviciul militar – 18 ani – 1876;
- Medalia de aur „*Virtutea Militară*” – pentru fapte de curaj şi devotament săvârşite în ziua de 26 aprilie 1877, cu ocazia bombardării Calafatului;
- Cavaler al Ordinului „*Steaua României*” – 1878;
- Semnul onorific de aur pentru serviciul militar – 25 ani – 1883;
- Medalia„*Crucea Trecerii Dunării*”;
- Medalia„*Apărătorii Independenței*”;
- Ofițer al Ordinului „*Coroana României*” – 1893.

Campanii:

- 3 iulie 1863 – Costanglia;
- 1866 – Argeş;
- 1877–1878 – Bulgaria.

MĂLDĂRESCU GEORGE[217]
(în documente apare şi cu prenumele GHEORGHE)

Născut: la data de 20 octombrie 1838 la Măldăreşti, județul Vâlcea, fiul lui Constantin şi al Siței. A murit la 5 martie 1895 la Bucureşti.

Grade:

- 23 decembrie 1855 – soldat;
- 1 iunie 1856 – sergent;
- 1 noiembrie 1857 – subofițer;
- 10 octombrie 1859 – sublocotenent;
- 24 ianuarie 1861 – locotenent;
- 30 august 1863 – căpitan;
- 10 noiembrie 1868 – maior;

[217] Ibidem, vol. 2, f. 1087.

- 1 ianuarie 1875 – locotenent-colonel;
- 1 decembrie 1877 – colonel.

Unități militare în cadrul cărora a activat:

- 1855 – 1859, Regimentul 2 Infanterie;
- 1859 – 1860, Compania de Grăniceri; la graniță;
- 1860 – 1868, Regimentul 7 Infanterie;
- 1868 – 1874, Batalionul 2 Vânători, comandant;
- 1874 – 1876, Regimentul 8 Infanterie;
- 1876 – 1877, Regimentul 6 Dorobanți;
- 1877, Regimentul 10 Dorobanți;
- 1877 – 1878, Regimentul 4 Infanterie, comandant;
- 1878 – 1883, Regimentul 2 Dorobanți *„Vâlcea”*;
- 1883 – 1884, Regimentul 4 Dorobanți *„Argeş”* şi Brigada 3 Piteşti, comandant;
- 1884 – 1889, Regimentul 3 Dorobanți şi Brigada 4 Infanterie, comandant;
- 1889 – 1891, Regimentul 4 Linie;
- 1891 – Regimentul 18 *„Gorj”*, comandant.

Decorații:

- Semnul onorific de argint pentru serviciul militar de 18 ani – 1874;
- Cavaler al Ordinului „*Steaua României*” – 1877;
- Ofițer al Ordinului „*Steaua României*” – 1878;
- Semnul onorific de aur pentru serviciul militar de 25 ani;
- „*Virtutea Militară de aur*” – 1877;
- Medalia„*Crucea Trecerii Dunării*”;
- Medalia„*Apărătorii Independenței*”;
- Comandor al Ordinului „*Coroana României*” – 1888;
- „*Sf. Stanislav*” clasa a II-a şi „*Sf. Ana*” clasa a II-a – medalii comemorative ruseşti.

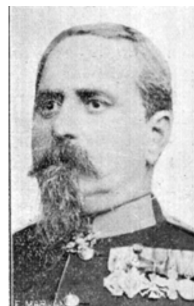
Campanii:

- Argeş – 1866;
- campania din Bulgaria 1877–1878.

ŞIŞMAN ŞTEFAN[218]

Născut: la data de 13 mai 1839 la Ploieşti, fiul lui Constantin şi al Smarandei.

Grade:

- 10 iulie 1857 – elev Şcoala Militară;
- 10 iulie 1859 – sublocotenent;
- 24 ianuarie 1861 – locotenent;
- 30 august 1863 – căpitan;
- 26 septembrie 1868 – maior;
- 1 ianuarie 1875 – locotenent-colonel;
- 1 ianuarie 1878 – colonel;

Unități militare în cadrul cărora a activat:

- 1859 – 1861, Regimentul 2 Infanterie;
- 1861 – 1863, Batalionul 1 Geniu;
- 1863 – 1867, Regimentul 7 Infanterie;
- 1867 – 1868, Regimentul 5 Infanterie;
- 1868, Regimentul 6 Infanterie, şef de batalion;
- 1868 – 1871, Regimentul 8 Infanterie, şef de batalion;
- 1871 – 1872, Inspectoratul 1 Grăniceri;
- 1872 – 1875, Regimentul 1 Infanterie;
- 1875, Regimentul 3 Dorobanți;
- 1875 – 1876, Regimentul 1 Infanterie;
- 1876 – 1877, Regimentul 8 Dorobanți;
- 1877 – 1880, Regimentul 8 Dorobanți, comandant;
- 1880, Regimentul 30 Dorobanți *„Tulcea”*, creat din nou;
- 1880 – 1882, Regimentul 7 Dorobanți *„Prahova”*;
- 1882, Regimentul 4 Linie;
- 1882 – 1883, Regimentul 8 Dorobanți;
- 1883, Regimentul 22 Dorobanți şi Brigada 7 Târgovişte, comandant;
- 1884, Regimentul 4 Dorobanți *„Argeş”* şi Brigada 3 Infanterie, comandant;
- 1884 – 1889, Regimentul 7 Dorobanți, comandant;
- 1889 – 1890, Regimentul 6 Linie;

[218] Ibidem, vol. 2, f. 1687.

- 1890 – 1894, Regimentul 7 Dorobanți şi Brigada 9 Infanterie, comandant.

Decorații:

- Semnul onorific de argint pentru serviciul militar de 18 ani – 1875;
- Ofițer al Ordinului „*Steaua României*” – 1878;
- Semnul onorific de aur pentru serviciul militar de 25 ani – 1882;
- „*Virtutea Militară de aur*” – 1878;
- „*Sf. Stanislav*” clasa a III-a;
- „*Sf. Vladimir*” clasa a IV-a;
- Medalia„*Crucea Trecerii Dunării*”;
- Medalia„*Apărătorii Independenței*”;
- „*Medalia Comemorativă Rusă*”;
- Comandor al Ordinului „*Steaua României*” – 1893;
- Ofițer al Ordinului „*Coroana României”* – 1910.

Campanii:

Campania din Bulgaria – 1877–1878;

PAPADOPOL ALEXANDRU[219]

Născut: la data de 30 august 1836 la Bucureşti, fiul lui Ion[*]. A murit la 6 ianuarie 1902 la Piteşti.

Grade:

- 7 aprilie 1854 – elev la Şcoala Militară;
- 7 aprilie 1856 – sublocotenent;
- 20 februarie 1860 – locotenent;
- 24 ianuarie 1863 – căpitan;
- 2 octombrie 1867 – maior;
- 16 noiembrie 1870 – locotenent-colonel;
- 1 ianuarie 1876 – colonel.

Unități militare în cadrul cărora a activat:

- 1856 – 1861, Regimentul 1 Infanterie;
- 1861 – 1862, Regimentul 5 Infanterie;
- 1862 – 1866, Regimentul 4 Infanterie;
- 1866 – 1867, Batalionul 2 Vânători;

---

[219] Ibidem, vol. 2, f. 1369.

[*] Numele mamei nu este precizat în foaia matricolă.

- 1867 – 1869, Regimentul 5 Infanterie;
- 1869 – 1872, Regimentul 6 Infanterie;
- 1872 – 1873, Regimentul 7 Infanterie;
- 1873 – 1878, Regimentul 2 Dorobanţi, comandant;
- 1878, Regimentul 14 Dorobanţi;
- 1878 – 1880, Regimentul 3 Dorobanţi;
- 1880, Regimentul 5 Infanterie;
- 1880, Regimentul 25 Dorobanţi *„Vaslui”*;
- 1880 – 1883, Regimentul 23 *„Ialomiţa”*;
- 1883 – 1884, Regimentul 3 Dorobanţi şi Brigada 4 *„Slatina”*, comandant;
- 1884 – 1887, Regimentul 1 Dorobanţi şi Brigada 2 Infanterie, comandant;
- 1887 – 1894, Regimentul 4 Dorobanţi *„Argeş”* şi Brigada 5 Infanterie, comandant.

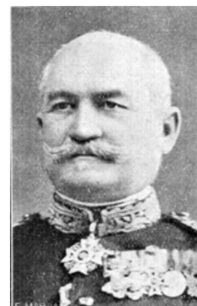
Decoraţii:

- Semnul onorific de argint pentru serviciul militar de 18 ani – 1872;
- Ofiţer al Ordinului „*Steaua României*” – 1878;
- Semnul onorific de aur pentru serviciul militar de 25 de ani – 1879;
- Medalia„*Crucea Trecerii Dunării*”;
- Medalia„*Apărătorii Independenţei*”;
- Ordinul „*Coroana României*” în grad de comandor – 1889.

Campanii:

A participat la campania din Bulgaria – 1877 – 1878

BĂDULESCU VASILE[220]

Născut: la data de 1 ianuarie 1847 la Bucureşti, fiul lui Vasile şi al Zamfirei. A murit la 25 aprilie 1910 la Bucureşti.

Grade:

- 12 mai 1864 – elev la Şcoala Militară;
- 12 mai 1866 – sublocotenent;
- 15 noiembrie 1868 – locotenent;

[220] Ibidem, f. 99.

- 1 ianuarie 1872 – căpitan;
- 1 iulie 1877 – maior;
- 8 aprilie 1886 – locotenent-colonel;
- 1 ianuarie 1894 – colonel;
- 1 ianuarie 1908 – general de brigadă (rez.)

Unități militare în cadrul cărora a activat:

- 1866 – 1867, Compania 2 Săpători;
- 1867 – 1871, Batalionul 1 Geniu;
- 1871 – 1873, Justiția Militară, raportor la Consiliul de revizie;
- 1873 – 1877, Comisia Criminală a Diviziunii 2, auditor;
- 1877 – 1881, Regimentul 1 Infanterie;
- 1881, Regimentul 12 Dorobanți „*Tutova*";
- 1881, Regimentul 10 Dorobanți *„Putna"*;
- 1881 – 1883, Regimentul 8 Dorobanți „*Buzău*";
- 1883, Divizia 6 Focşani, şef de Stat Major;
- 1883 – 1884, Regimentul 8 Dorobanți „*Buzău*" ;
- 1884 – 1890, Consiliul permanent de revizie, comisar regesc;

-1890–1893, Regimentul 28 Dorobanți, comandant şi adjutant comandant;

- 1893 – 1894, Regimentul 20 *„Teleorman",* comandant;
- 1894, Regimentul 16 *„Suceava",* comandant;
- 1894 – 1898, Regimentul 4 *„Argeş"*, comandant;
- 1898 – demisionat şi trecut în retragere.

Decorații:

- Cavaler al Ordinului „*Steaua României*" – 1878;
- Semnul onorific de argint pentru serviciul militar de 18 ani – 1881;
- Medaliile„*Crucea Trecerii Dunării*" şi „*Apărătorii Independenței*";
- Semnul onorific de aur pentru serviciul militar de 25 de ani – 1888;
- Ofițer al Ordinului „Coroana României" – 1892;
- Ofițer al Ordinului „*Steaua României*" – 1896;
- Ordinul „Coroana de fier" clasa a II-a conferit de Împăratul Franz Iosef – 1896;
- Mare Ofițer al Ordinului „*Coroana României*" – 1909.

Campanii:

A participat la campania din Bulgaria 1877 – 1878.

BUDIŞTEANU IOAN[221]

Născut: la data de 30 iunie 1852 la Piteşti, fiul lui Dimitrie şi al Elenei. A murit la 15 mai 1902 în Bucureşti.

Grade:
- 1 august 1871 – elev la Şcoala Militară;
- 1 august 1873 – sublocotenent;
- 16 octombrie 1877 – locotenent;
- 20 ianuarie 1882 – căpitan;
- 1 iulie 1890 – maior;
- 10 mai 1895 – locotenent-colonel;
- 7 aprilie 1900 – colonel.

Unități militare în cadrul cărora a activat:
- 1873 – 1875, Batalionul 3 Vânători;
- 1875 – 1877, Regimentul 7 Dorobanți;
- 1877, Regimentul 13 Dorobanți;
- 1877 – 1879, Batalionul 3 Vânători;
- 1879 – 1880, Regimentul 4 Dorobanți *„Argeş”*;
- 1880, Regimentul 30 *„Muscel”*;
- 1880 – 1882, Regimentul 4 *„Argeş”*;
- 1882 – 1883, Regimentul 30 *„Muscel”*;
- 1883 – 1885, Divizia 2 *„Piteşti”*;
- 1885 – 1890, Regimentul 4 Dorobanți *„Argeş”*;
- 1890 – 1891, Regimentul 16 Dorobanți;
- 1891 – 1895, Regimentul 4 Dorobanți *„Argeş”*;
- 1895 – 1897, Şcoala de Ofițeri;
- 1897- 1898 , Regimentul 31 „*Calafat*”;
- 1898 – 1902, Regimentul 4 *„Argeş”*, comandant.

Decorații:
- Cavaler al Ordinului *„Steaua României”* – 1877;
- *„Sf. Stanislav”*, clasa a III-a;
- Medalia*„Crucea Trecerii Dunării”*;
- Medalia*„Apărătorii Independenței”*;
- Semnul onorific de argint pentru serviciul militar de 18 ani – 1889;

[221] Ibidem, vol. 1, f. 202.

- Ordinul *„Coroana României”* în gradul de Ofițer, clasa a IV-a – 1894;
- Semnul onorific de aur pentru serviciul militar de 25 de ani – 1896.

Campanii:
- A participat la campania din Bulgaria – 1877 – 1878

VLĂDOIANU LUCA[222]

Născut: la data de 22 august 1858 la Pitești, fiul lui Șerban și al Joiței.

Grade:

- 1 iulie 1877 – elev la Școala Militară;
- 1 iulie 1879 – sublocotenent;
- 20 ianuarie 1882 – locotenent;
- 10 mai 1885 – căpitan;
- 1 decembrie 1891 – maior;
- 8 aprilie 1897 – locotenent-colonel;
- 10 mai 1903 – colonel;
- 1 aprilie 1910 – general de brigadă în rezervă.

Unități militare în cadrul cărora a activat:
- 1879 – 1880, Batalionul 1 Vânători;
- 1880 – 1882, Batalionul 2 Geniu;
- 1882 – 1891, Regimentul 1 Geniu;
- 1891, Școala Subofițerilor;
- 1891 – 1894, Regimentul 2 Dorobanți;
- 1894 – 1897, Regimentul 18 *„Gorj”*;
- 1897 – 1902, Regimentul 2 *„Vâlcea”*;
- 1902 – 1908, Regimentul 4 *„Argeș”,* comandant;
- 1908 – 1910, Brigada 4 Infanterie, comandant.

Decorații:
- Cavaler al Ordinului *„Steaua României”* – 1895;
- Semnul onorific pentru serviciul militar de 25 de ani – 1903;
- Ofițer al Ordinului *„Coroana României”* – 1904;
- Medalia jubiliară *„Carol I”* – 1906.

---

[222] Ibidem, vol. 2, f. 1952.

NICULESCU MARIN[223]

Născut: la data de 1 noiembrie 1859 la Craiova, fiul lui Nicolae şi al Ştefanei. A murit la 11 februarie 1919 la Târgu Jiu.

Grade:

- 9 mai 1878 – soldat;
- 5 octombrie 1878 – brigadier;
- 1 iunie 1879 – sergent;
- 2 iulie 1882 – sublocotenent;
- 8 aprilie 1886 – locotenent;
- 1 decembrie 1891 – căpitan;
- 16 decembrie 1897 – maior;
- 1904 – locotenent colonel;
- 1908 – colonel;
- 1913 – general de brigadă;

Unități militare în cadrul cărora a activat:

- 1878 – 1882, Regimentul 1 Artilerie;
- 1882, Regimentul 1 Geniu;
- 1882, Regimentul 3 Linie;
- 1882 – 1886, Regimentul 2 Linie;
- 1886 – 1887, Regimentul 17 Dorobanți;
- 1887 – 1888, Regimentul 8 Linie;
- 1888 – 1889, Regimentul 17 Dorobanți;
- 1889, Regimentul 20 Dorobanți;
- 1889 – 1890, Regimentul 26 Dorobanți;
- 1890 – 1891, Batalionul 1 Vânători;
- 1891, Batalionul 3 Vânători;
- 1891 – 1894, Comandamentul Corpului III Armată, şef de birou;
- 1894 – 1896, Regimentul 28 *„Radu Negru”*;
- 1896 – 1897, Statul Major General;
- 1897, Regimentul 16 *„Suceava”*;
- 1897 – 1898, Regimentul 2 *„Vâlcea”*;
- 1898, Corpul III Armată, subşef de Stat Major;
- 1898 – 1900, Administrația Centrală a Războiului;
- 1900, Regimentul V *„Ialomița”* nr. 23;

[223] Ibidem, f. 1302; (în documente apare şi cu numele Nicolescu Marin).

- 1900 – 1902, Regimentul 28 *„Radu Negru”*;
- 1902 – 1903, Divizia Activă;
- 1903 – 1904, Divizia 4 Infanterie;
- 1904 – 1905, Regimentul 2 *„Romanați”* nr. 19;
- 1905 – 1907, Marele Stat Major;
- 1907, Regimentul 7 *„Prahova”*;
- 1907, Regimentul 14 *„Roman”,* comandant;
- 1907 – 1908, Corpul 4 Armată, şef de Stat Major;
- 1908 – 1911, Regimentul 4 *„Argeş”,* comandant;
- 1911 – 1913, Brigada 2 Infanterie, comandant;
- 1913 – 1914, Brigada 5 Infanterie, comandant;
- 1914, Corpul 1 Armată;
- 1914, Comandamentul I Teritorial;
- 1914 – 1916, Comandamentul II Teritorial;
- 1916 – 1917, Divizia 3 Infanterie, comandant.

Decorații:
- Ordinul *„Coroana României”* în grad de Cavaler – 1894;
- Ordinul *„Steaua României”* clasa a V-a – 1897;
- Semnul onorific de aur pentru 25 de ani de serviciu militar – 1904;
- Ofițer al Ordinului *„Coroana României”* – 1907;
- Ordinul *„Steaua României”* clasa a IV-a – 1912.

BĂBEANU ALESSANDRU[224]

Născut: la data de 6 octombrie 1856 în Bucureşti, fiul lui Ion şi al Elenei. A decedat la 8 mai 1918 în comuna Valea Satului, județul Vaslui.

Studii:
- 1875 – 1880, elev la Şcoala Militară de Infanterie şi Cavalerie Bruxelles.

Grade:
- 20 mai 1882 – sublocotenent;
- 10 mai 1885 – locotenent;
- 28 noiembrie 1890 – căpitan;
- 28 noiembrie 1898 – maior;

[224] Ibidem, vol. 1/2 (3), f. 60.

- 10 mai 1908 – locotenent-colonel;
- 7 aprilie 1911 – colonel;
- 1 aprilie 1916 – general de brigadă (rez.).

Unități militare în cadrul cărora a activat:

- 1875 – 1880, Batalionul 1 Geniu, soldat voluntar şi elev la Şcoala Militară de la Bruxelles;
- 1880 – 1882, Batalionul 2 Geniu;
- 1882, Regimentul 1 Geniu;
- 1882, Batalionul 4 Vânători;
- 1882 – 1890, Şcoala Militară de Infanterie şi Cavalerie;
- 1890 – 1898, Regimentul 6 Dorobanți;
- 1898 – 1905, Regimentul *„Dâmbovița”* nr. 22;
- 1905 – 1908, Regimentul 6 *„Mihai Viteazul”*;
- 1908 – 1910, Regimentul 2 *„Romanați”*;
- 1910 – 1911, Regimentul 30 *„Muscel”*;
- 1911 – 1914, Regimentul 4 *„Argeş”,* comandant;
- 1914, Serviciul comandamentelor armatei;
- 1914 – 1916, Regimentul 7 *„Prahova”*.

Decorații:

- Cavaler al Ordinului *„Coroana României”* – 1892;
- Semnul onorific de aur pentru serviciul militar de 25 ani – 1905;
- Medalia Jubiliară *„Carol I”* din 1906;
- Cavaler al Ordinului *„Steaua României”* – 1909;
- Ordinul *„Coroana României”* – 1912.

SCĂRLĂTESCU GHEORGHE[225]

Născut: la data de 11 februarie 1867 la Giurgiu, fiul lui Vasile şi al Elenei.

Grade:

- 1885 – 1887 elev, Şcoala de Ofițeri
- 1 iulie 1887 – sublocotenent;
- 1 august 1891 – locotenent;
- 8 aprilie 1897 – căpitan;

[225] Ibidem, 4/2/vol. 1, f. 791.

- 11 mai 1907 – maior;
- 1 aprilie 1911 – locotenent-colonel;
- 1 aprilie 1914 – colonel;
- 1 septembrie 1917 – general de brigadă

Unități militare în cadrul cărora a activat:

- 1887 – 1889, Batalionul 3 Vânători;
- 1889 – 1892, Regimentul 30 Dorobanți;
- 1892 – 1893, Regimentul 31 *„Calafat”*;
- 1893 – 1896, Marele Stat Major;
- 1896 – 1897, Regimentul 6 „Mihai Viteazul”;
- 1897, Regimentul 33 *„Tulcea”*;
- 1897 – 1899, Regimentul 32 *„Mircea”*;
- 1899, Comandamentul Diviziei 5 Infanterie;
- 1899, Şcoala de Ofițeri;
- 1899 – 1900, Regimentul 16 *„Suceava”*;
- 1900 – 1902, Comandamentul Diviziei 3 Infanterie;
- 1902 – 1903, Regimentul 3 *„Olt”*;
- 1903 – 1904, Divizia 3 Infanterie;
- 1904, Marele Stat Major;
- 1904 – 1905, Regimentul 3 *„Dâmbovița”* nr. 22;
- 1905 – 1907, Marele Stat Major;
- 1907 – 1908, Divizia 6 *„Focşani”*;
- 1908 – 1911, Şcoala Superioară de Război;
- 1911 – 1913, Batalionul 2 Vânători, comandant;
- 1913 – 1914, Marele Stat Major;
- 1914 – 1916, Regimentul 4 *„Argeş”*, comandant;
- 1916 – 1917, Serviciul Comandamentelor;
- 1917 – 1918, Brigada 18 Infanterie, comandant;
- 1918 – 1921, Şcolile Militare de Infanterie şi Administrație, comandant.

Decorații:

- Cavaler al Ordinului *„Coroana României”* – 1906;
- Medalia jubiliară *„Carol I”* – 1906;
- Semnul onorific de aur pentru serviciul militar de 25 ani – 1910;
- Ordinul *„Steaua României”* clasa a V-a – 1912.

URDĂREANU NICULAE[226]

Născut: la data de 21 noiembrie 1864 la Craiova, fiul lui Gheorghe şi al Rucsandei. A murit la data de 30 octombrie 1921.

Studii: 1885 – 1887 – Şcoala de Ofițeri

Grade:
- 1 iulie 1887 – sublocotenent;
- 1 august 1891 – locotenent;
- 8 aprilie 1897 – căpitan;
- 24 ianuarie 1909 – maior;
- 1 aprilie 1914 – locotenent-colonel;
- 15 august 1916 – colonel.

Unități militare în cadrul cărora a activat:
- 1887 – 1891, Batalionul 1 Vânători;
- 1891 – 1892, Regimentul 32 *„Mircea”*;
- 1892 – 1895, Batalionul 1 Vânători;
- 1895 – 1897, Şcoala fiilor de militari – Craiova;
- 1897 – 1898, Regimentul 3 *„Olt”*;
- 1898 – 1899, Şcoala fiilor de militari – Craiova;
- 1899, Regimentul 1 *„Dolj”*;
- 1899 – 1909, Batalionul 1 Vânători;
- 1909, Corpul Instructorilor Militari;
- 1909 – 1910, Ministerul de Război;
- 1910 – 1911, Batalionul 9 Vânători;
- 1911 – 1914, Batalionul 6 Vânători;
- 1914 – 1916, Regimentul 6 *„Mihai Viteazul”*;
- 1916, Regimentul 4 *„Argeş”*, comandant.

Decorații:
- Cavaler al Ordinului *„Coroana României”* – 1901;
- Medalia Jubiliară *„Carol I”* – 1906.

[226] Ibidem, vol. 2, f. 1871.

ATANASIU ATANASIE[227]

Născut: la data de 15 decembrie 1874 în Galați, fiul lui State şi al Mariei.

Studii: septembrie 1894 – iulie 1895 – Şcoala de Ofițeri Bucureşti

Grade:

- 1 iulie 1896 – sublocotenent;
- 10 mai 1899 – locotenent;
- 1 ianuarie 1907 – căpitan;
- 1 iulie 1914 – maior;
- 1 noiembrie 1916 – locotenent colonel;
- 1 octombrie 1930 – colonel în rezervă.

Unități militare în cadrul cărora a activat:

- 1896 – 1897, Regimentul „*Cantemir*” nr. 12;
- 1897 – 1899, Regimentul „*Siret”* nr. 11;
- 1899, Regimentul V „*Ialomița”* nr. 23;
- 1899 – 1907, Regimentul „*Siret”* nr. 11;
- 1907, Regimentul VI „*Tecuci”* nr. 24;
- 1907 – 1914, Regimentul „*Siret”* nr. 11;
- 1914, Regimentul 51 Infanterie;
- 1914 – 1916, Regimentul „*Călugăreni”* nr. 40;
- 1916, Regimentul „*Siret”* nr. 11;
- 1916 – 1917, Centrul de Instrucție Bacău;
- 1917, Regimentul C, regiment improvizat la Centrul de Instrucție al Armatei a II-a, alături de care a plecat pe frontul de la Mărăşti în calitate de comandant;
- 1917 – 1918, Regimentul 4 *„Argeş”*, comandant provizoriu şi ajutor de comandant;
- 1918, Regimentul de Marş al Diviziei 1, comandant, Divizia 2 Vânători şi la dispoziția Marelui Cartier General; la Regimentul 51 Infanterie;
- 1918 – 1920, Regimentul 64 Infanterie, comandant;
- 1920 – 1921, Regimentul 50/64 Infanterie, comandant;
- 1921, Cercul de Recrutare Tecuci, comandant;
- 1921 – 1923, Regimentul 50/64 Infanterie, comandant;

---

[227] C.S.P.A.M.I., fond D.C.I., Memorii bătrâni, litera A, colonei, dosar nr. 38.

- 1923 – 1 octombrie 1930, Cercul de Recrutare Covurlui, ajutor al comandantului.

Decorații:

- Medalia Jubiliară *„Carol I”*;
- Medalia *„Avântul Țării”*;
- Medalia *„Crucea Comemorativă a Războiului 1916 - 1919”* cu baretele: *„Ardeal”, „Carpați”, „Mărăşti”*;
- Semnul onorific de 25 de ani de serviciu;
- Ordinul *„Coroana României”* cu spade clasa a IV-a şi panglică de *„Virtute Militară”*.

Campanii:

Campania din 1913. În Primul Război Mondial a participat la luptele de la Mărăşti, unde i s-a încredințat comanda Regimentului 4 „*Argeş*” pentru zilele de 11 şi 12 iulie.

CALOTESCU CONSTANTIN[228]

Născut: la data de 26 octombrie 1864 la Brăila, fiul lui Tiberiu şi al Sevastiei.

Grade:

- 20 septembrie 1881 – soldat;
- 28 martie 1882 – caporal;
- 7 ianuarie 1883 – sergent;
- 1 noiembrie 1885 – sublocotenent;
- 8 aprilie 1890 – locotenent;
- 8 aprilie 1896 – căpitan;
- 7 aprilie 1909 – maior;
- 1 aprilie 1916 – locotenent-colonel;
- 1 septembrie 1917 – colonel.

Unități militare în cadrul cărora a activat:

- 1881 – 1882, Regimentul 4 Linie;
- 1882 – 1883, Regimentul 1 Linie;
- 1883 – 1885, Şcoala de Subofițeri;
- 1885 – 1888, Regimentul 6 Dorobanți;

[228] C.S.P.A.M.I., fond D.C.I., Registru foi matricole ofițeri activi infanterie, bătrâni, vol. 1, f. 978.

- 1888, Regimentul 6 Linie;
- 1888 – 1890, Regimentul 21 Dorobanți;
- 1890 – 1896, Regimentul 28 Dorobanți;
- 1896, Regimentul 4 *„Argeş”*;
- 1896 – 1910, Regimentul 28 *„Radu Negru”*;
- 1910 – 1912, Regimentul 30 *„Muscel”*;
- 1912 – 1916, Regimentul 28 *„Radu Negru”*;
- 1916 – 1918, Regimentul 68 Infanterie;
- 1918 – 1921, Regimentul 4 Infanterie (1918 - comandant);
- 1921 – 1922, comandant, Brigada 48 Infanterie.

Decorații:

- Semnul onorific de aur pentru serviciul militar de 25 de ani – 1907.

FILIP IOAN[229]

Născut: la data de 22 august 1875 în Bucureşti, fiul lui Ioan şi al Aghiftei.

Studii:

- 1895 – 1896 – Şcoala de Subofițeri – Bistrița;
- 1896 – 1898 – Şcoala de Ofițeri – Bucureşti;
- Şcoala Superioară de Război;
- 1924 – Şcoala de comandanți de pe lângă Şcoala Superioară de Război.

Grade:

- 1 octombrie 1892 – soldat;
- 1 iulie 1898 – sublocotenent;
- 10 mai 1902 – locotenent;
- 10 mai 1907 – căpitan;
- 1 noiembrie 1914 – maior;
- 1 noiembrie 1916 – locotenent-colonel;
- 1 septembrie 1917 – colonel;
- 25 martie 1928 – general.

Unități militare în cadrul cărora a activat:

- 1892 – 1895, Regimentul 10 Artilerie;

[229] C.S.P.A.M.I., fond D.C.I., Memorii bătrâni, generali, litera “F”, dosar nr. 13.

- 1898 – 1905, Regimentul 6 *„Mihai Viteazul”*;
- 1905 – 1909, Regimentul 4 *„Argeş”;*
- 1909, Marele Stat Major;
- 1909 – 1911, Regimentul 6 *„Mihai Viteazul”*;
- 1911 – 1913, Corpul IV Armată;
- 1913 – 1914, Divizia a 9-a Infanterie;
- 1914 – 1915, Regimentul 8 *„Buzău”*;
- 1915 – 1916, Regimentul 4 *„Argeş”*;
- 1916 – 1917, Regimentul 3 *„Dâmbovița”* nr. 22, comandant;
- 1917 – 1918, Regimentul 44 Infanterie, comandant;
- 1918 – 1920, Regimentul 4 *„Argeş”*, comandant;
- 1920 – 1927, Comandamentul Teritorial al Corpului II Armată, şef de Stat Major;
- 1928 – 1931, Corpul II Armată;
- 1931 – 1932, Divizia 4;
- 1932, Inspectoratul General al Cavaleriei;
- 1932 – 1934, Comandamentul 2 Teritorial;
- 1934, trecut în rezervă – Corpul 7 Armată.

Decorații:

- Medalia Jubiliară *„Carol I”* – 1906;
- Medalia *„Bărbăție şi Credință”*, clasa I – 1913;
- Semnul onorific de aur pentru 25 ani serviciu;
- Medalia *„Avântul Țării”* – 1914;
- Ordinul *„Steaua României”*, clasa a IV-a, cu spade şi panglică de Virtute Militară;
- Medalia Crucea Comemorativă cu baretele *„Ardeal şi Carpați”* – 1918;
- Ordinul *„Coroana României”* în grad de comandor (de pace) – 1924;
- Ordinul *„Vulturul Alb”*, clasa a III-a – 1923.

Campanii:

- 1913;
- 1916, rănit în luptele de pe V. Râmnicului.

TEODORU NICOLAE[230]

Născut: la data de 12 aprilie 1880 la Craiova, fiul lui State şi al Mariei. A decedat la 15 decembrie 1934.

Studii:
- 1896 – 1900, Şcoala Fiilor de Militari Craiova;
- 1900 – 1902, Şcoala de Infanterie şi Cavalerie;
- Şcoala Superioară de Război;
- 1908 – 1910 – Stagiu în armata austro-ungară.

Grade:
- 1 iulie 1902 – sublocotenent;
- 10 mai 1907 – locotenent;
- 1 octombrie 1911 – căpitan;
- 1 noiembrie 1916 – maior;
- 1 septembrie 1917 – locotenent-colonel;
- 1 octombrie 1928 – colonel.

Unități militare în cadrul cărora a activat:
- 1902 – 1911, Regimentul 4 *„Argeş”;*
- 1911 – 1913, Regimentul 7 *„Rahova”* nr. 25;
- 1913 – 1914, Regimentul 4 *„Argeş”*;
- 1914 – 1915, Comandamentul Diviziei 1;
- 1915 – 1916, Comandamentul Corpului II Armată;
- 1916, Regimentul 4 *„Argeş”*;
- 1916, Comandamentul Diviziei 16 Infanterie;
- 1916 – 1918, Regimentul 102 *„Feldioara”;*
- 1918, Regimentul 68 Infanterie;
- 1918 – 1921, Regimentul 4 Infanterie (1920-1921 - comandant);
- 1921, Regimentul 20 Infanterie;
- 1921 – 1922, Cercul de Recrutare Argeş;
- 1922 – 1928, Regimentul 4 Infanterie;
- 1928 – 1931, Cercul de Recrutare Teleorman;
- 1931 – 1932, Comenduirea Pieței Piteşti, comandant;
- 1932 – 1934, Regimentul 20 Infanterie, comandant;
- 1932 – 1934, Brigada 4 Infanterie.

---

[230] Ibidem, colonei, litera “T”, dosar nr. 68.

Decorații:
- Medalia Jubiliară *„Carol I"* – 1906;
- Medalia *„Avântul Țării"* – 1914;
- Medalia Jubiliară de 40 de ani de domnie a împăratului Franz Iosef;
- Ordinul *„Coroana României"*;
- *„Crucea comemorativă a războiului 1916 – 1918"* – 1920;
- *"Semnul onorific de 25 ani"* – 1921;
- Ordinul *„Coroana României"* în grad de Ofițer – 1922;
- Ordinul *„Steaua României"* în grad de Cavaler – 1928;
- Ordinul *„Steaua României"*, clasa a IV-a – 1931.

Campanii
- 1913;
- 1916 – 1918.

FRÖSCHEL RICHARD[231]

Născut: la data de 31 octombrie 1872 la Cernăuți, fiul lui Franz şi al Matildei. A fost primit în armata română la 1 decembrie 1919 din armata austro-ungară. În perioada 1890 – 1919 a făcut parte din armata austro-ungară.

Studii:
- Şcoala reală superioară cu bacalaureat;
- 2 ani filozofie (matematică) la Universitatea din Cernăuți;
- Şcoala de Aplicație - în armata austro-ungară;
- Şcoala de Tragere a Infanteriei - în armata austro-ungară;
- Şcoala de Conducere Superioară - în armata austro-ungară;
- Şcoala de Tragere de Artilerie în armata română;
- Cursul de gaze Bucureşti;
- Cursul de informații la Regimentul Carelor de luptă – 1930.

Grade:
- 3 august 1893 – sublocotenent;
- 1 septembrie 1897 – locotenent;
- 1 mai 1908 – căpitan;
- 1 noiembrie 1915 – maior;
- 1 noiembrie 1917 – locotenent-colonel;

[231] Ibidem, colonei, litera "F", dosar nr. 22.

- 31 martie 1923 – colonel.

Unități militare în cadrul cărora a activat:

- 1919 – 1920 – Marele Cartier General;
- 1920, Regimentul 14 *„Roman”*;
- 1920 – 1921, Regimentul 22 Infanterie;
- 1921 – 1925, Regimentul 4 Infanterie, comandant;
- 1925 – 1930, Regimentul 29 Infanterie;

Decorații:

- Ordinul *„Coroana României”* în grad de Ofițer – 1922;
- Ordinul *„Steaua României”* în grad de Ofițer – 1928.

În armata austro-ungară:

- *„Coroana de fier”*, clasa a III-a, cu săbii – 1918;
- *„Crucea de merit pentru bravură”* – 1916;
- *„Medalia de merit pentru bravură”* – 1917;
- *„Crucea de serviciu pe frontul luptei”* a lui Carol – 1917;
- *„Crucea pentru îngrijirea răniților”* – 1916;
- *„Crucea pentru serviciu militar”* – 25 ani.

Campanii

- 1914 – 1918, în armata austro-ungară;
- (Galiția, Wolhynia, Carpați, Tirol);
- Rănit în luptele de la Ivangorod.

PÂRÂIANU BARBU[232]

Născut: la data de 23 martie 1884 în comuna Andreeşti, județul Gorj, fiul lui Ioniță şi al Floarei.

Studii: Şcoala Fiilor de Militari din Craiova;

Şcoala Militară de Ofițeri de Infanterie şi Cavalerie Bucureşti;

Grade:

- 1898 – 1904, elev la Şcola Militară
- 15 februarie 1904 – sublocotenent;
- 28 noiembrie 1907 – locotenent;

[232] C.S.P.A.M.I., fond D.C.I., Memorii bătrâni, jandarmi, litera P, generali, dosar nr. 1.

- 1 aprilie 1913 – căpitan;
- 1 aprilie 1917 – maior;
- 1 aprilie 1919 – locotenent-colonel;
- 1 aprilie 1920 – colonel;
- 15 aprilie 1933 – general de brigadă;

Unități militare în cadrul cărora a activat:
- 1904, Regimentul 1 Artilerie
- 1904 – 1905, Regimentul 1 *„Dolj”*
- 1905, Batalionul 1 Vânători
- 1905 – 1907, Regimentul 26 *„Rovine”*
- 1907 – 1908, Batalionul 6 Vânători
- 1908 – 1910, ataşat pentru stagiu la Regimentul 14 Infanterie din armata austro – ungară
- 1910 – 1912, Regimentul 5 *„Ialomița”* nr. 23
- 1912 – 1913, Brigada 7 Infanterie
- 1913 – 1914, Regimentul 15 *„Războieni”*
- 1914 – 1917, Regimentul 55 Infanterie
- decembrie 1917 – ianuarie 1918, prizonier şi evadat din captivitate
- 1918 – 1920, Corpul 1 Armată
- 1920, Marele Stat Major, Secția 6
- 1920 – 1921, Divizia 18 Infanterie, şef de stat major
- 1921 – 1925, Divizia 21 Infanterie, şef de stat major
- 1925 – 1930, Regimentul 4 Infanterie, comandant
- 1930 – 1932, Divizia 18 Infanterie
- 1932 – 1933, Brigada 3 Grăniceri
- 1933, Subinspectoratul General de Jandarmi ,,Vest”
- 1933 – 1938, Inspectoratul General al Jandarmeriei, inspector

Decorații:
- Medalia Jubiliară *„Carol I”* – Înalt Decret nr. 5384/1905;
- Medalia *„Avântul Țării”*, 1913;
- Ordinul *„Coroana României”* clasa a IV-a – Înalt Decret nr. 5286/1922;
- Ordinul *„Steaua României”* clasa a IV-a cu panglică de *„Virtute Militară”;*
- *„Crucea Comemorativă”* 1916 – 1918 cu baretele *„Ardeal”*, *„Carpați”* şi *„Bucureşti”*;

- Ordinul *„Steaua României”* în grad de Ofițer – Înalt Decret nr. 3781/1924;
- Ordinul *„Coroana României”* în gradul de Comandor - Înalt Decret 109/1929;
- Semnul onorific *„25 de ani de serviciu”* – Înalt Decret nr. 1858/1923.

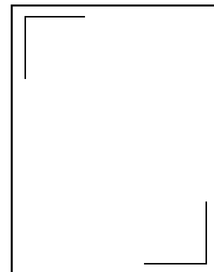
Campanii:
- 1913;
- 1916 – 1918;
- 1918 – 1921.

PĂUNESCU GHEORGHE[233]

Născut: la data de 3 octombrie 1882 la Roşiorii de Vede, Teleorman, fiul lui Tache şi al Tudorei.

Studii: 1901 – 1903 – Şcoala Militară de Infanterie şi Cavalerie;

Grade:

- 1 iulie 1903 – sublocotenent;
- 1 iulie 1907 – locotenent;
- 1 aprilie 1913 – căpitan;
- 1 aprilie 1917 – maior;
- 1 aprilie 1919 – locotenent - colonel;
- 1 ianuarie 1926 – colonel;
- 9 mai 1947 – general de brigadă în retragere, onorific;

Unități militare în cadrul cărora a activat:
- 1903 – 1905, Regimentul 30 *„Muscel”;*
- 1905 – 1907, Gimnaziul Militar – Craiova;
- 1907, Regimentul 1 *„Dolj”*;
- 1907 – 1911, Regimentul 6 *„Tecuci”* nr. 24;
- 1911 – 1913, Statul major General;
- 1913, Comandamentul Brigăzii 10 Infanterie;
- 1913 – 1914, Regimentul 8 *„Buzău”*;
- 1914 – 1927, Regimentul 4 *„Argeş”*;

[233] C.S.P.A.M.I., fond D.C.I., Registrul foi matricole ofițeri activi infanterie, bătrâni, 6/3 vol. 2, f. 1.517.

- 1927 – 1929, Cercul de Recrutare Argeş, comandant;
- 1929 – 1930, Regimentul 20 Infanterie;
- 1930 – 1934, Regimentul 4 *„Argeş”,* comandant;
- 1934 – 1937, Comandamentul 1 Teritorial, inspector al cercurilor de recrutare;

Decorații:

- Medalia Jubiliară *„Carol I”* – 1906;
- Semnul onorific de aur pentru 25 de ani de serviciu – 1922;
- Semnul onorific de 40 de ani de serviciu – 1938.

CALOTESCU CORNELIU[234]

Născut: la data de 19 noiembrie 1889 la Piteşti.

Studii:

- 1908 – 1910 – Şcoala Militară de Infanterie;
- 1912 – 1913 – Şcoala de Tragere a Infanteriei;
- 1913 – Şcoala Specială de Infanterie;
- 1920 – 1922 – Şcoala Superioară de Război;
- Cursul de formare a maiorilor.

Grade:

- 1 iulie 1910 – sublocotenent;
- 1 octombrie 1913 – locotenent;
- 1 noiembrie 1916 – căpitan;
- 1 septembrie 1917 – maior;
- 1 iulie 1927 – locotenent-colonel;
- 10 mai 1934 – colonel;
- 25 octombrie 1939 – general.

Unități militare în cadrul cărora a activat:

- 1910 – 1918, Regimentul 30 *„Muscel”;*
- 1918 – 1919, Divizia 1 Vânători;
- 1919 – 1920, Ministerul de Război, Secretariatul General;
- 1922 – 1929, Marele Stat Major;

[234] C.S.P.A.M.I., fond D.C.I., Memorii bătrâni, colonei, litera C, dosar nr. 7.

- 1929 – 1930, Regimentul 21 Infanterie;
- 1930 – 1934, Marele Stat Major;
- 1934 – 1936, Brigada 3 Infanterie, Regimentul 4 Dorobanți, comandant;
- 1936 – 1937, Corpul V Armată, şef de Stat Major;
- 1938 – 1939, Divizia 17 Infanterie, comandant de brigadă;
- 1939 – 1940, Divizia 5 şi Armata a IV-a, comandant de brigadă şi şef de Stat Major;
- 1940 – 1943, S.S.A.U., Secretariatul General;
- 1941 – 1943, Guvernator al Bucovinei;
- 1942 – 1943, Divizia 3 Infanterie, comandant;
- 1945, Marele Stat Major.

Decorații:
- Medalia comemorativă *„Avântul Țării”* – 1913;
- Ordinul Militar *„Mihai Viteazul”* clasa a III-a – 1917;
- Ordinul *„Steaua României”* clasa a V-a cu panglică de „*Virtute Militară*” – 1920;
- Ordinul *„Crucea de Război”* – franceză;
- Ordinul rusesc *„Sfânta Ana”* cu fundă;
- Medalia comemorativă a războiului cu baretele *„Ardeal”, „Carpați”, „ Mărăşti”, „ Mărăşeşti”* – 1918 – 1919;
- Medalia *„Victoria”* a Marelui război – 1921;
- *„Semnul onorific de aur”* – 1929;
- Ordinul *„Steaua României”* în grad de Ofițer – 1931.

Campanii:
- 1913;
- 1916 – 1918;
- 1918 – 1919.

GEORGESCU DUMITRU[235]

Născut: la data de 14 ianuarie 1891 în Racovița, județul Dâmbovița.

Studii:
- 1909 – 1911 – Şcoala Militară de Infanterie;
- 1913 – Şcoala de tragere a Infanteriei;

[235] C.S.P.A.M.I., fond Comisariatul Militar Bucureşti, generali, dosar nr. 81.

- 1914 – Şcoala de comandament de pe lângă Şcoala Superioară de Război;
- 1919 – 1920 – Şcoala Superioară de Război;

Grade:
- 1 iulie 1911 – sublocotenent;
- 1 noiembrie 1914 – locotenent;
- 1 aprilie 1917 – căpitan;
- 1 ianuarie 1921 – maior;
- 1 octombrie 1929 – locotenent-colonel;
- 1 aprilie 1936 – colonel;
- 6 septembrie 1943 – general de brigadă.

Unități militare în cadrul cărora a activat:
- 1911 – 1916, Regimentul 7 *„Prahova";*
- 1916 – 1917, Comandamentul Etapelor Armatei II;
- 1917 – 1918, Comandamentul Armatei II, Biroul Operații;
- 1918 – 1919, Comandamentul Corpului I Armată;
- 1920 – 1921, Marele Stat Major, Secția Operații;
- 1921, Regimentul 6 *„Mihai Viteazul"*;
- 1921 – 1927, Marele Stat Major, Secția Operații;
- 1927 – 1928, Regimentul 6 *„Mihai Viteazul"*;
- 1928 – 1930, Şcoala Militară de Infanterie nr. 1.
- 1930 – 1932, Corpul V Armată;
- 1932 – 1934, Inspectoratul General Sanitar, şef de Stat Major;
- 1934 – 1936, Inspectoratul General al Jandarmeriei;
- 1936 – 1938, Regimentul 4 Dorobanți, comandant;
- 1938 – 1939, Inspectoratul General al Intendenței, şef de Stat Major;
- 1939 – 1940, Brigada 29 Infanterie, comandant;
- 1940 – 1941, Brigada 31 Infanterie;
- 1941 – 1942, Divizia 5 Infanterie, comandant secund;
- 1942, Ministerul Apărării Naționale, Direcția Pensii Militare;
- 1942 – 1943, Comandamentul 2 Teritorial;
- 1943 – 1944, Marele Stat Major

Decorații:
- Medalia *„Avântul Țării"* – 1913;
- Medalia *„Crucea Comemorativă"* din 1916 cu baretele *„Ardeal"* şi *„Carpați"*;

- Medalia *„Victoria”* – 1923;
- Ordinul *„Steaua României”* cu spade clasa a V-a şi panglică de *„Virtute Militară”* – 1919;
- Ordinul *„Coroana României”* clasa a IV-a – 1922;
- Ordinul *„Coroana României”* clasa a V-a;
- Medalia *„Răsplata muncii pentru învățământ”*, clasa I – 1931;
- *„Semnul onorific de aur”* –1930;
- „*Meritul Sanitar*” clasa I – 1933;
- Ordinul *„Steaua României”* în grad de Cavaler – 1931;
- Medalia *„Bărbăție şi credință”* clasa I – 1935;
- Ordinul *„Steaua României”* în grad de Ofițer – 1939;
- Ordinul *„Coroana României”* cu spade clasa a III-a şi panglică de *„Virtute Militară”*;
- Ordinul *„Crucea de fier”* clasa a II-a – germană.

Campanii:
- 1913;
- 1916 – 1918;
- 1918 – 1920.

GEORGESCU VASILE[236]

Născut: la data de 13 iunie 1889 la Foleşti, județul Vâlcea, fiul lui Pavel şi al Catrinei.

Studii:
- 1914 – Şcoala Militară de Infanterie;
- 1926 – Şcoala Superioară de Război.

Grade:

- 1 iulie 1914 – sublocotenent;
- 1 noiembrie 1916 – locotenent;
- 1 septembrie 1917 – căpitan;
- 1 iulie 1924 – maior;
- 10 mai 1934 – locotenent-colonel;
- 1938 – colonel.

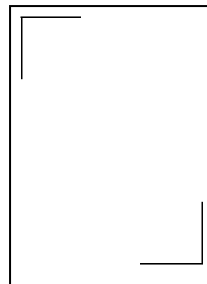
[236] C.S.P.A.M.I., fond D.C.I., Memorii bătrâni, litera “G”, colonei, dosar nr. 11.

Unități militare în cadrul cărora a activat:
- 1912 – 1913, Regimentul 2 *„Vâlcea”,* soldat*;*
- 1914 – 1916, Regimentul 3 *„Olt”*;
- 1917 – 1919, Regimentul 26 *„Rovine”*;
- 1919 – 1921, Regimentul 1 Grăniceri;
- 1921, Regimentul 43/59 Infanterie;
- 1921 – 1922, Cercul de Recrutare Olt;
- 1922, Regimentul 3 *„Olt”*;
- 1922 – 1924, Şcoala de Tragere a Infanteriei;
- 1924 – 1926, Regimentul 3 *„Olt”*;
- 1926 – 1928, Regimentul 21 Artilerie;
- 1928 – 1936, Divizia 11 Infanterie;
- 1936 – 1938, Şcoala de Ofițeri de Infanterie “Principele Carol”;
- 1938 – 1940, Regimentul 4 Dorobanți, comandant.

Decorații:
- Medalia *„Avântul Țării”* – 1914;
- Ordinul *„Coroana României”* în grad de Cavaler – 1922;
- *„Crucea Comemorativă a Războiului”* 1916 – 1919 cu baretele *„Dobrogea”, „Bucureşti”, „Mărăşeşti”*;
- Medalia *„Victoria”* – 1921;
- Ordinul *„Steaua României”* în grad de Cavaler – 1928;
- Medalia *„Ferdinand I”* cu spade – 1932.

Campanii:
- 1913;
- 1916 – 1918.

LOCUSTEANU AURELIAN[237]

Născut: la data de 28 mai 1894 în Locusteni, Dolj, fiul lui Constantin şi al Mariei.

Studii: 1914 – 1916 - Şcoala Militară de Infanterie;

Grade:
- 1 iulie 1916 – sublocotenent ;

[237] C.S.P.A.M.I., fond D.C.I., Registrul foi matricole ofițeri activi infanterie, bătrâni, dosar 10/7 vol.I, f. 49.

- 1 septembrie 1917 – locotenent;
- 1 aprilie 1920 – căpitan;
- 10 mai 1929 – maior;
- 1 ianuarie 1937 – locotenent-colonel;
- 8 iunie 1940 – colonel;
- 14 iunie 1945 – general de brigadă;

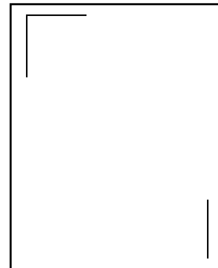
Unități militare în cadrul cărora a activat:
- 1916 – 1920, Regimentul 54 Infanterie;
- 1920 – 1922, Regimentul 83 Infanterie;
- 1922 – 1924, Comandamentul Corpului VI Armată;
- 1924 – 1929, Regimentul 83 Infanterie;
- 1929 – 1931, Regimentul 21 infanterie;
- 1931 – 1933, Corpul II Armată;
- 1933 – 1936, Marele Stat Major;
- 1936 – 1938, Regimentul 2 Vânători de Gardă nr.9 *„Regele Alexandru al Iugoslaviei”*;
- 1938 – 1939, Marele Stat Major;
- 1939 – 1940, Inspectoratul General al Infanteriei;
- 1940, Batalionul I Infanterie uşoară, comandant;
- 1940, Regimentul de Gardă *„Mihai Viteazul”*, comandant;
- septembrie 1940 – septembrie 1941, Regimentul 4 *„Argeş”*, comandant;
- 1941 – 1942, Corpul I Armată;
- 1942, Comandamentul General al Teritoriului;
- 1942 – 1944, Direcția Superioară a Infanteriei;
- 1944 – 1945, Şcoala Superioară de Război;
- 1945 – 1947, Inspectoratul General al Infanteriei, şef de Stat Major;
- 1948 – clasat invalid de război cu procentaj de 80% - rănit pe front.

Decorații:
- Semnul onorific pentru 25 de ani de serviciu militar.

MUȚIU IOAN[238]

Născut: la data de 13 octombrie 1891 la Răşinari, Sibiu, fiul lui Aleman şi al Stancăi.

Studii: 2 ani Facultatea de Litere şi Filosofie;
1914 – 1916, Şcoala Pregătitoare de Ofițeri Activi;
Şcoala de Ofițeri Activi de Infanterie Bucureşti;

Grade:
- 1 iulie 1916 – sublocotenent;
- 1 aprilie 1921 – căpitan;
- 1 octombrie 1930 – maior;
- 31 martie 1938 – locotenent-colonel;
- 31 octombrie 1941 – colonel.

Unități militare în cadrul cărora a activat:
- 1916, Regimentul 83 Infanterie;
- 1916 – 1924, Regimentul 6 Infanterie *„Mihai Viteazul”*;
- 1924 – 1933, Marele Stat Major;
- 1933 – 1935, Regimentul 30 Dorobanți *„Muscel”*;
- 1935 – 1937, Inspectoratul de Pregătire Premilitară Tulcea;
- 1937 – 1939, Marele Stat Major (Serviciul Istoric);
- 1939, Regimentul 30 Dorobanți, ajutor comandant;
- 1939, Regimentul 66 Infanterie;
- 1939 – 1940, Regimentul 26 Infanterie, ajutor comandant;
- 1940, Regimentul 30 Dorobanți;
- 1940, Batalionul Mitraliere al Diviziei a 3-a Infanterie, comandant;
- 1940 – 1941, Regimentul 30 Dorobanți, comandant secund;
- 1941 – 1943, Regimentul 4 Dorobanți, comandant;
- 1943 – Corpul I Armată;
- 1943 – 1945 – Comenduirea Pieței Bucureşti.

Decorații:
- Ordinul *„Steaua României”* cu spade în grad de Cavaler cu panglică de *„Virtute Militară”* - 1916
- Ordinul *„Coroana României”* în grad de Ofițer - 1924

---

[238] C.S.P.A.M.I., Comisariatul Militar Oraş Bucureşti, colonei, litera “M”, dosar nr. 494.

- *„Crucea Comemorativă”* cu baretele *„Dunărea”*, *„Dobrogea”*, *„Carpați”*: 1918 - 1919
- Medalia *„Victoria”* - 1921
- Medalia *„Ferdinand I”* - 1931
- Medalia *„Apărătorii Galaților”* - 1918
- Insigna pentru 7 ani serviți în Regimentul 6 *„Mihai Viteazul”* - 1933
- Centenarul *„Regele Carol I”* - 1929
- Ordinul *„Steaua României”* în grad de Ofițer cu spade şi panglică de *„Virtutea Militară”* - 1942

Campanii:

- 1916 – 1918
- 1941 – 1943

Rănit, de două ori, în luptele de pe valea Buzăului şi valea Prahovei.

STANCIU ŞTEFAN[239]

Născut: la data de 28 octombrie 1894 în comuna Cioroiaşi, sat Trocheşti, județul Dolj, fiul lui Constantin şi al Stanei.

Studii:

- 1916 – 1917 – Şcoala Militară de Infanterie Botoşani;
- 1924 – 1925 – Şcoala Specială a Infanteriei la Corpul 1 Armată Craiova;
- 1943 – Cursul de comandant la Centrul de Instrucție al Infanteriei Făgăraş.

Grade:

- 1 aprilie 1917 – sublocotenent;
- 1 octombrie 1919 – locotenent;
- 15 februarie 1925 – căpitan;
- 1 martie 1935 – maior;
- 8 iunie 1940 – locotenent-colonel;
- 31 octombrie 1943 – colonel;
- 24 aprilie 1947 – general de brigadă.

Unități militare în cadrul cărora a activat:

- 1916 – 1919 – Regimentul 5 Vânători;

[239] C.S.P.A.M.I., fond D.C.I., 1974, dosar nr. 14645.

- 1919 – 1922 – Regimentul 17 Vânători;
- 1922 – 1925 – Liceul Militar Craiova;
- 1925 – Cercul de Recrutare Soroca;
- 1925 – 1931 – Regimentul 1 Vânători;
- 1931 – 1934 – Batalionul 1 Infanterie Uşoară;
- 1934 – 1938 – Regimentul 17 Infanterie *„Ştirbei Vodă”*;
- 1938 – 1940 – Divizia 1 Infanterie;
- 1940 – 1943 – Regimentul 5 Vânători;
- 1943 – 1944 – Regimentul 4 Infanterie, comandant;
- 1944 – 1946 – Cercul Teritorial Dâmbovița, comandant.

Decorații:

- Ordinul *„Coroana României”* clasa a V-a, în gradul de Cavaler cu panglică de Virtute Militară pentru fapte de arme în 1917;

- *„Crucea de Război”* cu bareta *“Mărăşeşti”*;

- Medalia *„Victoria”*;

- Ordinul *„Steaua României”*, clasa a V-a în gradul de Cavaler;

- Ordinul *„Coroana României”*, clasa a IV-a în gradul de Ofițer, cu spade şi panglică de *„Virtute Militară”*;

- Ordinul *„Coroana României”*, clasa a III-a în gradul de Comandor, cu spade şi panglică de *„Virtute Militară”*.

Campanii:

A luat parte la toate acțiunile de luptă din sectoarele Movilița, Muncelul, Mănăstirea, precum şi în Basarabia şi Transilvania.

În timpul celui de-al doilea război mondial a participat la operațiunile militare din Rusia (septembrie 1941 – aprilie 1943), ca ajutor de comandant şi comandant secund la Regimentul 5 Vânători şi a condus Regimentul 4 Dorobanți *„Argeş”* în aprigele lupte din anul 1944 din Moldova, de pe Valea Nirajului şi Tisei.

POPESCU EMIL ANTON[240]

Născut: la data de 5 septembrie 1897 în comuna Mihăileni, județul Dorohoi, fiul lui Anton şi al Sofiei.

[240] Ibidem, dosar nr. 13265.

Studii:
- 1916 – 1917, Şcoala Militară de Infanterie.

Grade:
- 1 iunie 1917 – sublocotenent
- 1 octombrie 1919 – locotenent
- 15 februarie 1925 – căpitan
- 10 mai 1937 – maior
- 10 mai 1941 – locotenent-colonel
- 1 octombrie 1945 – colonel
- 9 august 1946 – trecut în cadru disponibil

Unități militare în cadrul cărora a activat:
- 1917 – 1918, Regimentul 37 Infanterie;
- 1918 – 1920, Brigada 16 Infanterie Botoşani;
- 1920 – 1925, Regimentul 37 Infanterie *„Alexandru cel Bun”*;
- 1925 – 1928, Cercul de Recrutare Cetatea Albă, şef birou mobilizare;
- 1928 – 1929, Regimentul 35 Infanterie;
- 1929 – 1932, Regimentul 10 Vânători;
- 1932 – 1934, Liceul Militar Chişinău;
- 1934 – 1935, comandant Compania 12 mitraliere şi comandant batalion, Regimentul 7 Vânători;
- 1935 – 1936, Cercul de Recrutare Lăpuşna;
- 1936 – 1938, Regimentul 7 Vânători, comandant de batalion;
- 1938 – 1939, Tribunalul Militar al Corpului 3 Armată Chişinău;
- 1939 – 1940, Cercul de Recrutare Lăpuşna, şef Birou 1 recrutare;
- 1940, Regimentul 64 Infanterie, concentrat în Basarabia, comandant de batalion;
- 1940, Comandamentul Armatei a 3-a, şef Birou adjutantură;
- 1940 – 1941, Comandamentul 5 teritorial, şef Birou adjutantură;
- 1941 – 1944, Institutul Militar de Educație fizică (Colegiul Militar Galați), comandant;
- 1944, Regimentul 33 Dorobanți, comandantul Detaşamentului 133 Infanterie;
- 1944, Regimentul 23 Infanterie, comandant provizoriu;
- 1944, Centrul de Instrucție al Diviziei 10 Infanterie, comandant;
- 1944 – 1945, Regimentul 4 Dorobanți, comandant;
- 1945 – 1946, Colegiul Militar Calafat, comandant.

Decorații:

- Ordinul *„Steaua României”* în grad de Ofițer, cu spade şi panglică de *„Virtute Militară”* şi frunze de stejar clasa a IV-a;
- Ordinul *„Coroana României”* în grad de Comandor cu spade, panglică de *„Virtute Militară”*, frunze de stejar;
- Ordinul *„Steaua României”* în grad de Comandor cu spade şi panglică de *„Virtute Militară”*, frunză de stejar;
- Medalia *„Victoria”*;
- „*Crucea de război cehoslovacă*”;
- „*Medalia comemorativă slovacă*”.

Campanii:

Campania din 1916 – 1918, participând la luptele din regiunile Măgura Caşinului, Oituz, Târgu Ocna.

În timpul celui de-al II-lea Război Mondial a fost, începând din octombrie 1944, pe front, în calitate de comandant al Regimentului 4 Dorobanți Argeş. A participat la luptele din Ungaria şi Cehoslovacia până la 20 martie 1945, când a fost rănit de un glonț la picior în lupta de la Brezniča.

REMUS CORNĂȚEANU[241]

Născut: la data de 5 mai 1898 în comuna Şocariciu, județul Ialomița, fiul lui Ştefan şi al Ecaterinei.

Studii:

- Şcoala Militară de Ofițeri de Infanterie (1915-1916);

- Şcoala franceză de mitraliere a Corpului V Armată (Brodoc –Vaslui) în perioada decembrie 1916 – februarie 1917;

- Şcoala de gaze (1925).

Grade:

- 1 octombrie 1916 – sublocotenent;
- 1 octombrie 1919 – locotenent;
- 10 mai 1925 – căpitan;

[241] Ibidem, dosar nr. 3994.

- 31 octombrie 1936 – maior;
- 25 octombrie 1942 – locotenent-colonel;
- 23 august 1945 – colonel;
- 9 august 1946 – trecut în cadrul disponibil;

Unități militare în cadrul cărora a activat:
- 1916, Batalionul 10 Vânători;
- 1917 – 1920, Regimentul 5 Vânători, comandant pluton;
- 1920 – 1922, Cercul de Recrutare Orhei, şef al Biroului adjutantură;
- 1922 – 1925, Regimentul 15 Infanterie;
- 1925, Liceul Militar *„Mănăstirea Dealul”,* ofițer instructor;
- 1925 – 1927, Şcoala de Subofițeri Oradea, comandant de companie;
- 1927 – 1929, Regimentul 38 Infanterie;
- 1929 – 1931, Regimentul 8 Infanterie, comandant de companie;
- 1931 – 1933, Regimentul 5 Jandarmi, şef al Biroului mobilizare;
- 1933 – 1937, Centrul de Instrucție Jandarmi nr. 5, şef al Biroului mobilizare;
- 1937 – 1939, Regimentul 33 Dorobanți, şef al Biroului mobilizare;
- 1939 – 1943, Subinspectoratul de Pregătire Premilitară Tulcea, subinspector;
- 1942 – 1943, detaşat la Cercul de Recrutare Ismail, pentru instrucția basarabenilor;
- 1943 – 1945, Centrul de instrucție nr. 5 Sărata, comandant al Batalionului 1010 Lucru şi al Sectorului şi Subsectorului Oravița;
- ianuarie – februarie 1945, Regimentul 1 Vânători, comandant;
- 21 martie 1945 – 5 mai 1945, Regimentul 4 Infanterie, comandant;
- 1945 – 1946, Cercul Teritorial Tulcea, ajutor administrativ.

Decorații:
- Ordinul *„Steaua României”* cu spade şi panglică de *„Virtute Militară”*, în gradul de Cavaler, 1920;
- Ordinul *„Coroana României”* cu spade şi panglică de *„Virtute Militară”* în grad de Cavaler, 1919;
- Medalia *„Ferdinand I”*, 1932;
- Ordinul *„Steaua României”* cu spade şi panglică de *„Virtute Militară”* cu frunze de stejar, pentru fapte de arme în campania din 1945;
- *„Crucea comemorativă a războiului”,*1916 – 1919;
- *„Eliberarea de sub jugul fascist”*, 1954;

- *„Crucea de război cehoslovacă”*, 1947;
- Medalia *„Victoria”*, sovietică, 1947.

Campanii:
- 1917;
- 1919;
- 1945.

COLTOFEANU DUMITRU[242]

Născut: la data de 26 octombrie 1895 în localitatea Bodeşti, judeţul Vaslui, fiul lui Gheorghe şi al Eufrosinei.

Grade:
- 1 aprilie 1915 – soldat T.R.;
- 15 septembrie 1915 – elev plutonier;
- 1 aprilie 1916 – administrator sublocotenent (r);
- 1 octombrie 1917 – administrator locotenent;
- 1 mai 1918 – a trecut în rândul cadrelor active ale armatei;
- 29 noiembrie 1919 – locotenent;
- 15 octombrie 1922 – căpitan;
- 15 aprilie 1933 – maior;
- 1 iunie 1938 – locotenent-colonel;
- 18 iulie 1942 – colonel.

Unităţi militare în cadrul cărora a activat:
- 1918 – 1919 – Regimentul 14 *„Roman”*;
- 1919 – 1922 – Regimentul 93 Infanterie;
- 1922 – 1923 – Regimentul 1 *„Dolj”*;
- 1923 – 1932 – Regimentul 93 Infanterie;
- 1932 – 1933 – Marele Stat Major;
- 1933 – 1935 – Divizia 1 Cavalerie;
- 1935 – 1945 – M.St.M. – Secţia a 2-a Informaţii (Serviciul extern);
- 1945 – 1946 – Regimentul 4 Infanterie, comandant;
- 1946 – 1947 – Cercul Teritorial Argeş.

[242] Ibidem, dosar nr. 3127.

Decorații:
- Ordinul *„Steaua României”* clasa a V-a cu spade;
- *„Crucea Comemorativă a războiului”*;
- Medalia *„Victoria”*;
- Medalia *„Ferdinand”* cu panglică – făcând parte şi colaborând cu Corpul voluntarilor ardeleni şi bucovineni;
- Ordinul *„Coroana României”* clasa a IV-a;
- Medalia *„Centenarul Regelui Carol I”*;
- Medalia *„Virtutea Militară de pace”*.

Campanii:
- A luat parte la luptele din Ardeal în anul 1919 la trecerea munților Apuseni şi la luptele de pe Tisa.
- În timpul celui de-al Doilea Război Mondial a condus pe front, pe lângă Comandamentul Armatei a IV-a, Eşalonul I, organul informativ şi contrainformativ al Marelui Stat Major, denumit Centrul de Informații “C”, lucrând pentru culegerea de informații în folosul Armatei a IV-a române, Comandamentului grupului de armate rus şi Marelui Stat Major român.

PRISICEANU N. ION[243]

Născut: la data de 25 noiembrie 1900 în Târgovişte, județul Dâmbovița, fiul lui Nicolae şi al Paraschivei.

Studii:

- 1920 – 1922 – Şcoala Militară de Ofițeri de Infanterie nr. 3 Sibiu;

- 1924 – 1925 – Şcoala Specială a Infanteriei.

Grade:
- 1 iulie 1922 – sublocotenent
- 1 aprilie 1926 – locotenent

[243] C.S.P.A.M.I., fond Comisariatul Militar al Regiunii Argeş, ofițeri, dosar nr. 2745 şi Regimentul 4 Dorobanți „Argeş” , registru control model „G”, ofițeri, dosar nr. 2090, f.14 [Nu a fost comandant titular al Regimentului. A deținut comanda provizorie a acestui Regiment în perioada în care titularul, colonelul Coltofeanu a fost bolnav sau în concediu].

- 8 iunie 1934 – căpitan
- 10 mai 1941 – maior
- 1 aprilie 1945 – locotenent-colonel
- 31 august 1946 – trecut în cadru disponibil
- 22 iulie 1947 – trecut în rezervă.

Unități militare în cadrul cărora a activat:
- 1922 – 1926, Regimentul 22 Infanterie;
- 1926 – 1929, Liceul Militar *„Regele Ferdinand”* din Chişinău;
- 1929 – 1939, Regimentul 22 Infanterie;
- 1939 – 1941, Şcoala de Ofițeri Infanterie Sibiu;
- 1940, Regimentul 90 Infanterie;
- 1941, Regimentul 3 Dorobanți;
- 1941 – 1944, Colegiul Militar *„Mareşal Ion Antonescu”*;
- 1944, Regimentul 37 Infanterie;
- 1944, Regimentul 14 Dorobanți, ajutor de comandant;
- 1944, Colegiul Militar Curtea de Argeş;
- 1945, Regimentul 4 Dorobanți, comandant secund;
- 1945 – 1946, Cercul Teritorial Argeş;
- 1946, Colegiul Militar Curtea de Argeş.

Decorații:
- *„Crucea de Fier”* germană clasa a II-a în 1942;
- Ordinul *„Steaua României”* clasa a V-a cu spade şi panglică de *„Virtute Militară”* în 1942.

Campanii:

A participat pe frontul antisovietic din iulie 1941 cu Regimentul 3 Dorobanți în funcția de comandant de batalion în regiunea Odessa până la Vîgoda. În august a fost evacuat fiind rănit. A participat pe frontul antihitlerist cu Regimentul 14 Dorobanți în funcția de ajutor al comandantului în regiunea Câmpia Turzii până la Zalău, până în noiembrie 1944, când a venit în zona interioară. La 8 mai 1945 a plecat din nou pe front în Cehoslovacia, cu Regimentul 4 Dorobanți, în funcția de comandant secund. Nu a luat parte la lupte deoarece, când a ajuns, operațiunile încetaseră.

III. EROII REGIMENTULUI

1. RĂZBOIUL DIN 1877 – 1878

Nr. crt.	Nr. matricol	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL		Localitatea unde a murit
					Judeţul	Comuna	
OFIŢERII							
	4	Giurescu Dimitrie	Maior		Ilfov	Bucureşti	Rahova
	13	Bordeanu Pavel	Locotenent		Fălticeni	Suceava	Rahova
GRADE INFERIOARE							
	1438	Mitu Nicolae	Caporal		Muscel	Poenari	Rahova
	827	Marin Florea	Soldat		Muscel	Valea Mare	Rahova
	111	Mitulescu Toma	Caporal		Muscel	Domneşti	Rahova
	84	Grigorescu Ion	Soldat		Muscel	Domneşti	Rahova
	1010	Ispas Gheorghe	Soldat		Muscel	Câmpulung	Rahova
	765	Popescu Ştefan	Soldat		Muscel	Glodeni	Rahova
	1395	Aurel Gheorghe	Soldat		Muscel	Aninoasa	Rahova
	221	Copac Ştefan	Soldat		Muscel	Câmpulung	Rahova
	270	Oprea Hera	Soldat		Muscel	Câmpulung	Rahova
	1039	Derian Ion	Caporal		Muscel	Dragoslavele	Rahova
	338	Niţescu Oprea	Soldat		Muscel	Văleni	Rahova
	1162	Butoi Ion	Soldat		Muscel	Voineşti	Rahova
	141	Mircea Bucur	Soldat		Muscel	Dragoslavele	Rahova
	310	Chivaşcu Ioan	Soldat		Muscel	Rucăr	Rahova
	1206	Gruncea Nicolae	Soldat		Muscel	Rucăr	Rahova
	1052	Simion S. Durdun	Soldat		Muscel	Maţău	Rahova
	145	Puicuşi Josef	Soldat		Muscel	Valea-Foii	Rahova
	1620	Paicu Stoian	Soldat		Mehedinţi	Deveselu	Rahova
	366	Ologelu Ion	Soldat		Muscel	Bădeni-Pămînteni	Rahova
	159	Ţuţulea Ion	Soldat		Muscel	Rucăru	Rahova
	296	Soceanu Gheorghe	Soldat		Muscel	Lereşti	Rahova
	1537	Mitrache Ion	Sergent		Dolj	Segarcea	Rahova
	1104	Stancu Niţă	Caporal		Muscel	Valea-Popii	Rahova
	790	Ene Manolache	Soldat		Muscel	Ciumeşti	Rahova
	800	Vlăsceanu Niţă	Soldat		Muscel	Ţiţeşti	Rahova
	808	Buga Ene	Soldat		Muscel	Coşeşti	Rahova
	1100	Niţă Şerban	Soldat		Muscel	Valea-Popii	Rahova
	1102	Ion Dumitru	Soldat		Muscel	Hârtieşti	Rahova
	1091	Matei Gheorghe	Soldat		Muscel	Mihăeşti	Rahova
	1378	Micuţu Dumitru	Soldat		Muscel	Hârtieşti	Rahova
	1366	Tănăsescu Nicolae	Soldat		Muscel	Corbu	Rahova
	1347	Vasile Mihai	Soldat		Muscel	Coşeşti	Rahova
	1095	Boteanu Niţă	Soldat		Muscel	Băjeşti	Rahova
		Buda Ion	Soldat		Mehedinţi	Burila–Mică	Rahova

Nr. crt.	Nr. matricol	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL		Localitatea unde a murit
					Județul	Comuna	
		Budică Ion	Soldat		Mehedinți	Izimşea	Rahova
		Balboşanu Adam	Soldat		Mehedinți	Bucura	Rahova
		Băluiescu Florea	Soldat		Mehedinți	Jiana–Mare	Rahova
		Marin Ion	Soldat		Muscel	Țiteşti	Rahova
	1342	Potângu Ion	Soldat		Muscel	Boteni	Rahova
	1759	Panțurescu Ion	Soldat		Argeş	Ungheni	M. lui Omer
	1978	Ivaşcu Teodor	Soldat		Muscel	Topoloveni	M. lui Omer

2. RĂZBOIUL DIN 1916 – 1918

Ofițeri:

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Locul unde a decedat
1.	Arsenescu Gheorghe	Locotenent (a)	Găuriciu
2.	Drăghici Ion	Sublocotenent (r)	Inoteşti
3.	Tane Călin	Sublocotenent (r)	Mărăşti
4.	Vasilescu Ion	Sublocotenent (r)	Dealul Poiana Calului
5.	Preotu G. Gheorghe	Sublocotenent (r)	Dealul Porcului
6.	Netzler A. Iosif	Sublocotenent (r)	Zimnicea
7.	Ionescu Emanoil	Sublocotenent (r)	Zimnicea
8.	Dumitrescu I. Nicolaie	Sublocotenent (r)	Zimnicea
9.	Albescu Ioan	Sublocotenent (r)	Zimnicea
10.	Zarvă I. Nicolae	Sublocotenent (r)	Prin înecare în râul Siret

Subofițeri şi soldați:

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
1.	Chiriță Constantin	Plutonier	1911	Costeşti	Argeş	Homorod
2.	Ghemaru Nicolae	Plutonier major	1904	Piteşti	Argeş	Spitalul "Regina Elisabeta" Războieni
3.	Dumitrescu Dumitru	Plutonier sanitar	1908	Uda de Sus	Argeş	Dealul Teişului
4.	Roşescu Radu	Plutonier	1913	Dănicei	Argeş	Spitalul Mobil al Corpului 4 Armată
5.	Barbu Ilie	Sergent instrucție	1913	Broşteni	Argeş	Dealul Porcului
6.	Grigore I. Teodor	Plutonier (r)	1912	Piteşti	Argeş	Lagăr Ploieşti
7.	Postelnicu Marin	Plutonier	1918	Moşoaia	Argeş	Spitalul nr. 220 Bacău
8.	Bădescu Nicolae	Sergent instrucție	1910	Vălcelele	Argeş	Infirmeria Găneşti
9.	Enache Gheorghe	Soldat	1907	Drăguşeni	Vaslui	Infirmeria Vedea
10.	Răducănoiu Ion	Sergent	1908	Vâlcelele	Argeş	Spitalul nr. 251 Vaslui
11.	Negrilă Marin	Soldat	1908	Fâlfani	Argeş	Calbor
12.	Nicolescu Marin	Soldat	1908	Băbana	Argeş	Calbor
13.	Răncău Marin	Soldat	1908	Moşoaia	Argeş	Spital Braşov
14.	Bratu Stan	Soldat	1908	Gliganu	Argeş	Mohu
15.	Urseanu Marin	Soldat	1908	Ciomăgeşti	Argeş	Mohu
16.	Popi Dumitru	Soldat	1908	Tutana	Argeş	Mohu
17.	Dragomir Marin	Soldat	1908	Bradu	Argeş	Mohu
18.	Manea Dumitru	Soldat	1908	Țuțuleşti	Argeş	Mohu
19.	Nicolae Stan	Soldat	1908	Săpata de Jos	Argeş	Mohu
20.	Păun Ion	Soldat	1908	Albota	Argeş	Mohu
21.	Tufeanu Marin	Soldat	1908	Bascovele	Argeş	Spitalul Militar "Regina Elisabeta"

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Judeţul	
22.	Ţiganu Marin	Soldat	1908	Şerbăneşti	Argeş	Predeluş
23.	Baciu Pandelică	Soldat	1908	Curtea de Argeş	Argeş	Spitalul nr. 3 Etape
24.	Tomescu Ion	Soldat	1908	Olanu	Argeş	Mohu
25.	Baicea Flora	Soldat	1908	Pădureţi	Argeş	Spitalul Militar "Regina Elisabeta"
26.	Voicu Marin	Soldat	1908	Bradu	Argeş	Spitalul de Evacuare nr. 3
27.	Boroiu Dumitru	Soldat	1908	Păduroiu	Argeş	Spitalul nr. 219 Bacău
28.	Niţu Gheorghe	Soldat	1908	Săpata de Jos	Argeş	Spitalul nr. 264 Strunga
29.	Barbu Stan	Soldat	1908	Gliganu	Argeş	Spitalul nr. 264 Strunga
30.	Turcu Marin	Soldat	1908	Groşi	Argeş	Infirmerie Satu Nou
31.	Radu Ilie	Soldat	1908	Ţuţuleşti	Argeş	Inoteşti
32.	Popa Dumitru	Soldat	1908	Şuici	Argeş	Spitalul Ambulanţă al Diviziei I Infanterie
33.	Encuţu Gheorghe	Soldat	1908	Măcăi	Argeş	Centrul de Instrucţie al Armatei a 2-a
34.	Petcu Grigore	Soldat	1908	Stoileşti	Argeş	Spitalul nr. 220 Bacău
35.	Duţă Toma	Soldat	1908	Cocu	Argeş	Dealul Porcului
36.	Vlad Marin	Soldat	1908	Bascovele	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
37.	David Vasile	Soldat	1908	Curtea de Argeş	Argeş	Inoteşti
38.	Ioniţă Gheorghe	Caporal	1909	Urlueşti	Argeş	Predeluş
39.	Stănică Ion	Caporal	1909	Milcoiu	Argeş	Inoteşti
40.	Diaconescu Constantin	Caporal	1909	Moşoaia	Argeş	Lazaretul nr. 220 Bacău
41.	Iacob Marin	Caporal	1909	Păduroiu	Argeş	Marele Triaj Bacău
42.	Soare Dumitru	Soldat	1909	Läunele de Jos	Argeş	Mohu
43.	Dinu Florea	Soldat	1909	Poiana Lacului	Argeş	Mohu
44.	Pârvulescu Marin	Soldat	1909	Galicea	Argeş	Mohu
45.	Preoteasa Savu	Soldat	1909	Tutana	Argeş	Mohu
46.	Marin D. Gheorghe	Soldat	1909	Piteşti	Argeş	Mohu
47.	Petre Iancu	Soldat	1909	Poiana Lacului	Argeş	Mohu
48.	Apostol Gheorghe	Soldat	1909	Şuici	Argeş	Mohu
49.	Pătraşcu Paraschiv	Soldat	1909	Albota	Argeş	Mohu
50.	Tafarangă Badea	Soldat	1909	Gliganu	Argeş	Gliganu
51.	Popa Gheorghe	Soldat	1909	Rociu	Argeş	Muntele Ţigaia
52.	Duroiu Pătru	Soldat	1909	Boişoara	Argeş	Predeluş
53.	Andrei Simion	Soldat	1909	Groşi	Argeş	Spitalul Mobil al Corpului 4 Armată
54.	Simion Ion	Soldat	1909	Ciofrângeni	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
55.	Gheorghe S. Gheorghe	Soldat	1909	Hinţeşti	Argeş	Spitalul nr. 414 Burdujeni
56.	Comănescu Ion	Soldat	1909	Moşoaia	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
57.	Nicolescu Radu	Soldat	1909	Stoileşti	Argeş	Infirmeria Părţii Sedentare
58.	Ion Dumitru	Soldat	1909	Bascov	Argeş	Spitalul Mobil nr. 1
59.	Duţă Nicolae	Soldat	1909	Şuici	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
60.	Paroş Gheorghe	Soldat	1909	Boişoara	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
61.	Ivaşcu Marin	Soldat	1909	Oarja	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
62.	Nicolae Constantin	Soldat	1909	Pădureţi	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
63.	Checiu Marin	Soldat	1909	Dobrogostea	Argeş	Spitalul de Evacuare nr. 3 Sascut
64.	Albu Florea	Soldat	1909	Săpunari	Argeş	Spitalul nr. 42
65.	Moşteanu Gheorghe	Soldat	1909	Tigveni	Argeş	Dealul Porcului
66.	Petre Ion	Soldat	1909	Corbi	Argeş	Dealul Porcului
67.	Simionescu Gheorghe	Soldat	1909	Jiblea	Argeş	Centru Triaj Gârleni
68.	Broscuţă Gheorghe	Soldat	1909	Berislăveşti	Argeş	Centru Triaj Gârleni
69.	Enache Mihai	Soldat	1909	Poiana Lacului	Argeş	Spitalul de Evacuare nr.1
70.	Brăncău Marin	Soldat	1909	Moşoaia	Argeş	Bascov
71.	Stanciu Constantin	Soldat	1909	Tigveni	Argeş	Schitu Tarniţa
72.	Ilinca Florea	Soldat	1909	Şuici	Argeş	-
73.	Văcaru Ion	Soldat	1909	Trepteni	Argeş	Partea Activă
74.	State Marin	Soldat	1909	Bascovele	Argeş	Casa din stradra Mănoiul nr. 24

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Judeţul	
75.	Eftimie Constantin	Soldat	1909	Ţiteşti	Argeş	Spitalul Militar "Regina Elisabeta"
76.	Ioniţă Ion	Soldat	1909	Bârsoiu	Argeş	Lazaretul de Prizonieri Star Pomerania
77.	Ilinca Constantin	Soldat	1909	Berislăveşti	Argeş	Infirmeria Prijedor, Bosnia
78.	Florea Toma	Soldat	1909	Gliganu	Argeş	Baraca Prijedor, Bosnia
79.	Jianu Marin	Sergent	1910	Pădureţi	Argeş	Predeluş
80.	Trandafir Aurel	Caporal	1910	Piteşti	Argeş	Mohu
81.	Ene Şerban	Caporal	1910	Căteasca	Argeş	Trenul Sanitar nr. 12
82.	Dumitru Ion	Caporal	1910	Drăganu	Argeş	Spitalul Hălăuceşti
83.	Popescu D. Constantin	Caporal	1910	Rociu	Argeş	Infirmeria Părţii Sedentare
84.	Janţă Gheorghe	Caporal	1910	Păduroiu	Argeş	Spitalul Mobil nr. 2
85.	Dinu Marin	Caporal	1910	Gruiu	Argeş	Dealul Poiana Calului
86.	Nedelea Gheorghe	Caporal	1910	Cerbu	Argeş	Spitalul Sculeni
87.	Marinică Marin	Caporal	1910	Găvana	Argeş	Inoteşti
88.	Gheorghe I. Ioan	Caporal	1910	Cocu	Argeş	Lazaretul Şindrilari
89.	Stroe Dumitrache	Caporal	1910	Braduri	Argeş	Comuna Volteşti, Covurlui
90.	Draghici Dumitru	Soldat	1910	Jiblea	Argeş	Satu Mândra
91.	Ştefănescu Stan	Soldat	1910	Costeşti	Argeş	Trecerea Oltului
92.	Badea Constantin	Soldat	1910	Răteşti	Argeş	Mohu
93.	Rotărescu I. Nicolae	Soldat	1910	Richiţele de Sus	Argeş	Mohu
94.	Uţă Constantin	Soldat	1910	Fedeleşoiu	Argeş	Mohu
95.	Nicolae Constantin	Soldat	1910	Costeşti	Argeş	Batfolu
96.	Ştefan Gheorghe	Soldat	1910	Gliganu	Argeş	Predeluş
97.	Iliescu Constantin	Soldat	1910	Curtea de Argeş	Argeş	Spitalul Militar "Regina Elisabeta"
98.	Ion Constantin	Soldat	1910	Lăunele de Jos	Argeş	Spitalul nr. 365 Bacău
99.	Dorobanţu Ion	Soldat	1910	Pleşoiu	Argeş	Spitalul nr. 228 Piatra Neamnţ
100.	Geangavelea Ion	Soldat	1910	Şerboieni	Argeş	Spitalul nr. 42 Râşca
101.	Marin Ion	Soldat	1910	Gruiu	Argeş	Spitalul Mobil al Diviziei I Infanterie
102.	Langă Gheorghe	Soldat	1910	Olanu	Argeş	Spitalul Mobil al Diviziei I Infanterie
103.	Călin Stancu	Soldat	1910	Stolnici	Argeş	Infirmeria Satu Nou
104.	Bărbulescu Gheorghe	Soldat	1910	Lăunele de Jos	Argeş	Infirmeria Găneşti
105.	Androne Ion	Soldat	1910	Cremenari	Argeş	Spitalul de Covalescenţi Bacău
106.	Dumitru Ion	Soldat	1910	Broşteni	Argeş	Centrul de Instrucţie Bacău
107.	Cârlea Dumitru	Soldat	1910	Trepteni	Argeş	Spitalul nr. 262 Paşcani
108.	Moloiu Ion	Soldat	1910	Sălătruc	Argeş	Spitalul nr. 222 Piatra Neamnţ
109.	Vasilescu Aurel	Soldat	1910	Piteşti	Argeş	Spitalul Militar Târgu Frumos
110.	Butuc Ion	Soldat	1910	Milcoiu	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
111.	Uşurelu Ion	Soldat	1910	Curtea de Argeş	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
112.	Căpănoaia Nicolae	Soldat	1910	Curtea de Argeş	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
113.	Grindei Nedelea	Soldat	1910	Ţuţuleşti	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
114.	Vasile Tănase	Soldat	1910	Fâlfani	Argeş	Spitalul de Campanie nr. 2
115.	Sima Marin	Soldat	1910	Richiţele de Sus	Argeş	Spitalul nr. 425 Iaşi
116.	Marin Voicu	Soldat	1910	Broşteni	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
117.	Langă Alexandru	Soldat	1910	Olanu	Argeş	Caşin
118.	Sandu Constantin	Soldat	1910	Albota	Argeş	Mărăşti
119.	Sanda Constantin	Soldat	1910	Merişani	Argeş	Mărăşti
120.	Anghel Gheorghe	Soldat	1910	Suseni	Argeş	Spitalul Ambulanţă al Diviziei I Infanterie
121.	Dănac Radu	Soldat	1910	Broşteni	Argeş	Cota 464
122.	Manu Gheorghe	Soldat	1910	Braduri	Argeş	Spitalul Mobil nr. 12
123.	Păduroiu Alexandru	Soldat	1910	Lunca Corbului	Argeş	Dealul Porcului
124.	Stancu Preda	Soldat	1910	Broşteni	Argeş	Dealul Porcului
125.	Badea Ion	Soldat	1910	Mareş	Argeş	Ambulanţa Diviziei III

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Judeţul	
						Infanterie
126.	Popa Ilie	Soldat	1910	Săpata de Jos	Argeş	Varniţa
127.	Alexandrescu Alexandru	Soldat	1910	Piteşti	Argeş	Spitalul nr. 31 Piatra Nemanţ
128.	Păsat Marin	Soldat	1910	Băbuleşti	Argeş	Infirmeria Satu Nou
129.	Cuceanu Savu	Soldat	1910	Băbuleşti	Argeş	Spital Iaşi
130.	Maria Dumitru	Soldat	1910	Băbuleşti	Argeş	Spitalul de Contagioşi nr. 2
131.	Teşa Ion	Soldat	1910	Perişani	Argeş	Centrul de Tuberculoşi Truşeşti
132.	Panait Ion	Soldat	1910	Trepteni	Argeş	Centrul de Tuberculoşi Truşeşti
133.	Constantin Ion	Soldat	1910	Săpata	Argeş	Partea Activă
134.	Paraschivescu Cristea	Soldat	1910	Piteşti	Argeş	Partea Activă
135.	Mihalcea Ion	Soldat	1910	Vâlcele	Argeş	Partea Activă
136.	Florea Nicolae	Soldat	1910	Richiţele de Sus	Argeş	Dealul Porcului
137.	Porceanu Gheorghe	Soldat	1910	Tutana	Argeş	Spitalul de Cruce Roşie
138.	Bugan Ion	Soldat	1910	Gruiu	Argeş	Lazaret Bacău
139.	Muşuleţe Ion	Soldat	1910	Olanu	Argeş	La domiciliul său
140.	Ştefan B. Ion	Soldat	1910	Bercioiu	Argeş	Lagărul de Prizonieri Corabia
141.	Stroe Radu	Soldat	1910	Martalogi	Argeş	Gohor Tutov
142.	Ilie Mihaiu	Soldat	1910	Mareş	Argeş	La casa sa
143.	Galice Grigore	Soldat	1910	Bercioiu	Argeş	La casa sa
144.	Mirea Florea	Soldat	1910	Läunele de Jos	Argeş	Lazaretul Şindrilari
145.	Vlăşceanu Marin	Soldat	1910	Scheiu	Argeş	Infirmeria Prijedor
146.	Glibă Ion	Soldat	1910	Ciofrângeni	Argeş	Infirmeria Prijedor
147.	Petrică Petre	Soldat	1910	Ioneşti	Argeş	La domiciliul său
148.	Boboc Gheorghe	Soldat	1910	Budeşti	Argeş	Lagărul Dellinger
149.	Păunescu Constantin	Soldat	1910	Urşi	Argeş	Infermiria Zvornic Prijedor
150.	Anghel Dumitru	Soldat	1910	Suseni	Argeş	Spitalul "Filantropia" Bucucureşti
151.	Radu Constantin	Soldat	1910	Căteasca	Argeş	Homorod
152.	Stoianovici Nicolae	Sergent	1911	Piteşti	Argeş	Sân Petru
153.	Pavelescu Dumitru	Sergent	1911	Goleşti	Argeş	Predeluş
154.	Lazăr Petre	Sergent	1911	Boişoara	Argeş	Inoteşti
155.	Scarlat Ilie	Sergent	1911	Piteşti	Argeş	Vizantea
156.	Ionescu Gheorghe	Sergent	1911	Brătieni	Argeş	Bâlca
157.	Diaconu Florea	Sergent	1911	Broşteni	Argeş	La domiciliul său
158.	Anghel Ion	Caporal	1911	Braduri	Argeş	Mândra
159.	Dumitrescu Petre	Caporal	1911	Buzeşti	Argeş	Predeluş
160.	Zamfir Ion	Caporal	1911	Slătioare	Argeş	Spitalul Comunal Bacău
161.	Gheorghe Cristea	Caporal	1911	Silişteni	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
162.	Rizoiu Ion	Caporal	1911	Budeşti	Argeş	Spitalul "Carmen Silva"
163.	Diaconu Ion	Soldat	1911	Blidari	Argeş	Mândra
164.	Mănescu Ion	Soldat	1911	Jiblea	Argeş	Calbor
165.	Tudose Gheorghe	Soldat	1911	Sălătruc	Argeş	Mohu
166.	Călin Gheorghe	Soldat	1911	Dângeşti	Argeş	Muntele Tigaia
167.	Constantin Gheorghe	Soldat	1911	Oarja	Argeş	Predeluş
168.	Văcălie Nicolae	Soldat	1911	Urlueşti	Argeş	Predeluş
169.	Deaconu Alexandru	Soldat	1911	Tutana	Argeş	Unghia Mare
170.	Bălan Dumitru	Soldat	1911	Bârsoiu	Argeş	Inoteşti
171.	Toma Stan	Soldat	1911	Şerbăneşti	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
172.	Chera Gheorghe	Soldat	1911	Runcu	Argeş	Ambulanţa Diviziei III Infanterie
173.	Lungu Ion	Soldat	1911	Stoileşti	Argeş	Ambulanţa Diviziei III Infanterie
174.	Paraschiv Ion	Soldat	1911	Poiana Lacului	Argeş	Spitalul Mobil nr. 3
175.	Pătrănaru Nicolae	Soldat	1911	Răteşti	Argeş	Spitalul Mobil nr. 3
176.	Ghiţă Gheorghe	Soldat	1911	Cepari	Argeş	Spitalul nr. 221 Bacău
177.	Modoran Gheorghe	Soldat	1911	Berislăveşti	Argeş	Spitalul de Contagioşi nr. 3
178.	Burete Radu	Soldat	1911	Pădureţi	Argeş	Mărăşti
179.	Gheorghe Florea	Soldat	1911	Săpata de Jos	Argeş	Mărăşti
180.	Barbu Marin	Soldat	1911	Poiana Lacului	Argeş	Mărăşti

Nr. crt.	NUMELE ȘI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
181.	Stoiculescu Gheorghe	Soldat	1911	Dănicei	Argeș	Mărăști
182.	Oancea Dobre	Soldat	1911	Săpata de Jos	Argeș	Ambulanța Diviziei III Infanterie
183.	Gheorghe Pătru	Soldat	1911	Gruiu	Argeș	Dealul Poiana Calului
184.	Lița Ion	Soldat	1911	Mârghia	Argeș	Răchitași
185.	Nicola Ion	Soldat	1911	Moșoaia	Argeș	Dealul Porcului
186.	Enache Ion	Soldat	1911	Băbuești	Argeș	Spitalul nr. 168 Piatra Neamț
187.	Marin Nicolae	Soldat	1911	Moșoaia	Argeș	Spitalul Bisericani
188.	Mihai Constantin	Soldat	1911	Șuici	Argeș	Doftana
189.	Marmolea Vasile	Soldat	1911	Băbuești	Argeș	D. Candea
190.	Tolbaru Gheorghe	Soldat	1911	Șuici	Argeș	Spitalul de Contagioși nr. 2
191.	Mihalcea Ion	Soldat	1911	Vâlcele	Argeș	Partea Activă
192.	Olteanu Petre	Soldat	1911	Cepari	Argeș	Partea Activă
193.	Păsat Marin	Soldat	1911	Băbulești	Argeș	Partea Activă
194.	Ene Moise	Soldat	1911	Ciofrângeni	Argeș	Dealul Porcului
195.	Cosma Nicolae	Soldat	1911	Jiblea	Argeș	Spitalul Militar "Regina Elisabeta"
196.	Ion Marin	Soldat	1911	Bascov	Argeș	La domiciliul său
197.	Iliescu Dumitru	Soldat	1911	Silișteni	Argeș	Ambulanța Diviziei III Infanterie
198.	Burciu Marin	Soldat	1911	Stolnici	Argeș	Spitalul nr. 143
199.	Gogoanță Ion	Soldat	1911	Bascovele	Argeș	Infirmeria Prijedor Bosnia
200.	Nilă Nicolae	Soldat	1911	Lăunele de Sus	Argeș	Bârsoiu Argeș
201.	Toma Gheorghe	Soldat	1911	Ciofrângeni	Argeș	Infirmeria Prijedor Bosnia
202.	Beznea Ion	Soldat	1911	Șuici	Argeș	Spitalul Civil Pitești
203.	Anghel Ion	Soldat	1911	Suseni	Argeș	La domiciliul său
204.	Bănuță Gheorghe	Soldat	1911	Ciofrângeni	Argeș	La domiciliul său
205.	Olaru Dumitru	Sergent	1912	Bârsoiu	Argeș	Spitalul nr. 3 Etapă
206.	Oprea Marin	Sergent	1912	Țuțulești	Argeș	Muntele Tigaia
207.	Tudorache Radu	Sergent	1912	Moșoaia	Argeș	Spitalul nr. 147 Ploiești
208.	Dobrin Florea	Sergent	1912	Bleici	Argeș	Spitalul nr. 219 Bacău
209.	Oprea Ion	Sergent	1912	Moșoaia	Argeș	Inotești
210.	Angheloiu Ion	Sergent	1912	Corbi	Argeș	Dealul Porcului
211.	Cârstoveanu M.	Sergent	1912	Martalogi	Argeș	Spitalul de Cruce Roșie – (Liceul de Băieți Pitești)
212.	Lăpușanu Ion	Sergent	1912	Racovița	Argeș	Lazaretul Lagărului nr.1 Cresis Prusia
213.	Anghel Ion	Caporal	1912	Braduri	Argeș	Mândra
214.	Minciună Ion	Caporal	1912	Tigveni	Argeș	Mohu
215.	Prodănel Gheorghe	Caporal	1912	Richițele de Sus	Argeș	Ambulanța Diviziei III Infanterie
216.	Popescu Nicolae	Caporal	1912	Șerbănești	Argeș	Ambulanța Diviziei III Infanterie
217.	Radu Dumitru	Caporal	1912	Găvana	Argeș	Ambulanța Diviziei III Infanterie
218.	Minciună Nicolae	Caporal	1912	Tigveni	Argeș	Schitul Tarnița
219.	Manea Mihail	Caporal	1912	Câineni	Argeș	Spitalul Militar "Regina Elisabeta"
220.	Răbigan Constantin	Soldat	1912	Hințești	Argeș	Spitalul nr. 80 Câmpulung
221.	Stătică Gheorghe	Soldat	1912	Cepari	Argeș	Mohu
222.	Alexe Ion	Soldat	1912	Broșteni	Argeș	Mohu
223.	Lungu Gheorghe	Soldat	1912	Cepari	Argeș	Mohu
224.	Mihai Ion	Soldat	1912	Lăunele de Jos	Argeș	Mohu
225.	Ilie Gheorghe	Soldat	1912	Gliganu	Argeș	Mohu
226.	Epure Preda	Soldat	1912	Bascovele	Argeș	Batfolu
227.	Ion Toma	Soldat	1912	Borlești	Argeș	Batfolu
228.	Șelăvărțea Toma	Soldat	1912	Lăunele de Jos	Argeș	Batfolu
229.	Slăboiu Dumitru	Soldat	1912	Stoilești	Argeș	Batfolu
230.	Tănase Stancu	Soldat	1912	Gliganu	Argeș	Predeluș
231.	Goarlă Gheorghe	Soldat	1912	Scheiu	Argeș	Spitalul "I.C.Brătianu" Pitești
232.	Velea Dumitru	Soldat	1912	Richițele	Argeș	Spitalul nr. 237 Piatra Neamț
233.	Vaparu Gheorghe	Soldat	1912	Fâlfani	Argeș	Partea Activă Verdea
234.	Begheanu Vasile	Soldat	1912	Dănicei	Argeș	Inotești

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Judeţul	
235.	Ion Nicolae	Soldat	1912	Poenari	Argeş	Spitalul nr. 367 Bacău
236.	Marin Grigore	Soldat	1912	Ţuţuleşti	Argeş	Infirmeria Părţii Sedentare
237.	Ion B. Ion	Soldat	1912	Lăunele de Jos	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
238.	Ilina Florea	Soldat	1912	Şuici	Argeş	Spitalul Mobil nr.1
239.	Tănase Ion	Soldat	1912	Giurgiuveni	Argeş	Spitalul Mobil nr.1
240.	Boşoagă Dumitru	Soldat	1912	Jiblea	Argeş	Infirmeria Găneşti
241.	Bratu Nicolae	Soldat	1912	Tutana	Argeş	Spitalul Militar Târgu Frumos
242.	Nopteşeanu Ion	Soldat	1912	Curtea de Argeş	Argeş	Spitalul Mobil nr. 3
243.	Radomir Lepădatu	Soldat	1912	Racoviţa	Argeş	Spitalul de Evacuare nr. 3
244.	Marin Ion	Soldat	1912	Oarja	Argeş	Roşculeţi
245.	Duţu Ion	Soldat	1912	Urşi	Argeş	Roşculeţi
246.	Luţă Toma	Soldat	1912	Gliganu	Argeş	Mărăşti
247.	Neguţ Dumitru	Soldat	1912	Gliganu	Argeş	Spitalul nr. 221 Bacău
248.	Căpăţână Ion	Soldat	1912	Uda de Sus	Argeş	Dealul Poiana Calului
249.	Catrina Mihail	Soldat	1912	Piteşti	Argeş	Dealul Poiana Calului
250.	Stanciu Ion	Soldat	1912	Hârseşti	Argeş	Dealul Poiana Calului
251.	Călin Constantin	Soldat	1912	Bascov	Argeş	Dealul Porcului
252.	Olaru Vasile	Soldat	1912	Berislăveşti	Argeş	Spitalul de Evacuare nr.1
253.	Borţoiu Constantin	Soldat	1912	Berislăveşti	Argeş	Şuşiţa
254.	Iatagan Gheorghe	Soldat	1912	Şuici	Argeş	Cireşoaia
255.	Nicolae Gheorghe	Soldat	1912	Deduleşti	Argeş	Spitalul "Brâncovenesc" nr. 272
256.	Berbecel Gheorghe	Soldat	1912	Fedeleşoiu	Argeş	Spitalul nr. 31 Piatra Neamţ
257.	Ene Apostol	Soldat	1912	Slătioare	Argeş	Ireşti Putna
258.	Milcioiu Ion	Soldat	1912	Trepteni	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
259.	Bălteanu Nicolae	Soldat	1912	Tigveni	Argeş	Inoteşti
260.	Nicolae M. Alexandru	Soldat	1912	Piteşti	Argeş	Partea Activă
261.	Alexe Ion	Soldat	1912	Broşteni	Argeş	Mohu
262.	Lăutaru Nicolae	Soldat	1912	Dobrogostea	Argeş	-
263.	Pârvu Dumitru	Soldat	1912	Milcoiu	Argeş	-
264.	Constantinescu N.	Soldat	1912	Hârseşti	Argeş	Spitalul Rusesc Bicaz
265.	Tantana Gheorghe	Soldat	1912	Titeşti	Argeş	La domiciliul său
266.	Bujoreanu Ion	Soldat	1912	Găvana	Argeş	Spitalul Kasarasker nr. 2
267.	Vulparu Ion	Soldat	1912	Fedeleşoiu	Argeş	Lagărul Lansdorf
268.	Croia Ştefan	Soldat	1912	Curtea de Argeş	Argeş	La domiciliul său
269.	Bălaşa Florea	Soldat	1912	Stoileşti	Argeş	La domiciliul său
270.	Cazacu Nicolae	Soldat	1912	Câineni	Argeş	Infirmerie Prijedor Bosnia
271.	Mircea Neacşu	Soldat	1912	Răteşti	Argeş	Spital Bosnia
272.	Mirea Gheorghe	Soldat	1912	Cremenari	Argeş	Spitalul nr. 2 Tuchel
273.	Ungureanu Ion	Soldat	1912	Cremenari	Argeş	Lagărul de Prizonieri Zvor
274.	Badea Nicolae	Soldat	1912	Valea Danului	Argeş	Lagărul de Prizonieri Zvor
275.	Neacşu Gheorghe	Soldat	1912	Cepari	Argeş	Lagărul de Prizonieri Zvor
276.	Tuguriu Ion	Soldat	1912	Valea Danului	Argeş	Lagărul Prijedor Bosnia
277.	Mandea Nicolae	Soldat	1912	Boişoara	Argeş	Lagărul Prijedor Bosnia
278.	Tuşca Ion	Soldat	1912	Richiţele de Sus	Argeş	-
279.	Dumitru Marin	Sergent	1913	Braduri	Argeş	Inoteşti
280.	Iliescu Petre	Sergent	1913	Gliganu	Argeş	Inoteşti
281.	Călin Nicolae	Sergent	1913	Richiţele de Jos	Argeş	Dealul Poiana Calului
282.	Bădescu Marin	Sergent	1913	Vâlcelele	Argeş	Ambulanţa Diviziei III Infanterie
283.	Petrescu Marin	Sergent	1913	Săpunari	Argeş	-
284.	Bulacu Marin	Sergent	1913	Tutana	Argeş	La domiciliul său
285.	Sârbu Constantin	Caporal	1913	Fedeleşoiu	Argeş	Inoteşti
286.	Mandea Nicolae	Caporal	1913	Boişiara	Argeş	Infirmeria Găneşti
287.	Diaconu Nicolae	Caporal	1913	Groşi	Argeş	Spitalul Regional Burdujeni
288.	Şova Nicolae	Caporal	1913	Ciofrângeni	Argeş	Spitalul nr. 218 Bacău
289.	Duca Constantin	Caporal	1913	Moşoaia	Argeş	Spitalul de Campanie nr. 5
290.	Bălan Nicolae	Caporal	1913	Poenari	Argeş	Spitalul Rusesc Sculeni
291.	Minculescu Petre	Caporal	1913	Prundu	Argeş	Unghia Mică
292.	Popa Pătru	Caporal	1913	Perişani	Argeş	Spitalul de Cruce Roşie Stăniţa Roman
293.	Voicu Dumitru	Soldat	1913	Ciofrângeni	Argeş	Calbor

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Judeţul	
294.	Pleşiţă Petre	Soldat	1913	Ciofrângeni	Argeş	Mohu
295.	Neferu Florea	Soldat	1913	Deduleşti	Argeş	Mohu
296.	Ioniţă Petre	Soldat	1913	Şuici	Argeş	Satu Lung
297.	Costache Tudor	Soldat	1913	Păduroiu	Argeş	Spitalul Militar "Regina Elisabeta"
298.	Tudorache Nicolae	Soldat	1913	Suseni	Argeş	Muntele Tigaia
299.	Constantin Badea	Soldat	1913	Albota	Argeş	Predeluş
300.	Popa Ion	Soldat	1913	Groşi	Argeş	Inoteşti
301.	Oprea Constantin	Soldat	1913	Albota	Argeş	Spitalul nr. 471 Bârlad
302.	Radu Stan	Soldat	1913	Mârghia	Argeş	Verdea Putna
303.	Neacşu Ion	Soldat	1913	Crucişoara	Argeş	Schitu Tarniţa
304.	Şelaru Ion	Soldat	1913	Dângeşti	Argeş	Inoteşti
305.	Jianu Nicolae	Soldat	1913	Ciofrângeni	Argeş	Orbeni
306.	Dolga A. Gheorghe	Soldat	1913	Găvana	Argeş	Centrul de Instrucţie al Armatei a II-a
307.	Sima Nicolae	Soldat	1913	Broşteni	Argeş	Spitalul nr. 220 Bacău
308.	Dicu Ion	Soldat	1913	Dănicei	Argeş	Spitalul Mobil nr. 1
309.	Dibă Florea	Soldat	1913	Fâlfani	Argeş	Verdea Putna
310.	Belicaru Marin	Soldat	1913	Măcăi	Argeş	Centrul de Instrucţie al Armatei I
311.	Cârstei Constantin	Soldat	1913	Costeşti	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
312.	Manea Marin	Soldat	1913	Măcăi	Argeş	Infirmeria Părţii Active
313.	Chirea Nicolae	Soldat	1913	Boişoara	Argeş	Spitalul nr. 464
314.	Ileana Pătru	Soldat	1913	Fedeleşoiu	Argeş	Ambulanţa Diviziei III Infanterie
315.	Dima Ion	Soldat	1913	Groşi	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
316.	Stroe Gheorghe	Soldat	1913	Sămara	Argeş	Spitalul de Evacuare nr. 3
317.	Matei Ion	Soldat	1913	Runcu	Argeş	Spitalul "Sf. Spiridon" nr. 239
318.	Dobrin Ion	Soldat	1913	Albota	Argeş	Mărăşti
319.	Şerban Gheorghe	Soldat	1913	Budeasa	Argeş	Spitalul de Evacuare nr. 1
320.	Cornea Petre	Soldat	1913	Boişoara	Argeş	Spitalul de Evacuare nr. 1
321.	Briceag Marin	Soldat	1913	Hinţeşti	Argeş	Dealul Porcului
322.	Ciucă Alexandru	Soldat	1913	Moşoaia	Argeş	Dealul Porcului
323.	Ţiţa Alexandru	Soldat	1913	Slătioare	Argeş	Dealul Porcului
324.	Vochin Marin	Soldat	1913	Braduri	Argeş	Spitalul Mobil nr.1
325.	Sereciu Nicolae	Soldat	1913	Runcu	Argeş	Spitalul Mobil nr. 217 Bacău
326.	Enache Dumitru	Soldat	1913	Drăganu	Argeş	Spitalul de Contagioşi Tecuci
327.	Ion Mihail	Soldat	1913	Piteşti	Argeş	Spitalul Mililitar "Regina Elisabeta"
328.	Sandu Marin	Soldat	1913	Dobrogostea	Argeş	Partea Activă
329.	Negescu Marin	Soldat	1913	Bascovele	Argeş	Muntele Râşca
330.	Ciobanu Matei	Soldat	1913	Tutana	Argeş	Alexandria
331.	Truţă Ion	Soldat	1913	Săpata de Jos	Argeş	Lazaretul de români Târgovişte
332.	Florea Nicolae	Soldat	1913	Tutana	Argeş	Lazaretul Tuchel
333.	Sima Gheorghe	Soldat	1913	Fedeleşoiu	Argeş	La domiciliul său
334.	Marin Dumitru	Soldat	1913	Silişteni	Argeş	Ambulanţa Diviziei III Infanterie
335.	Vuţă Ion	Soldat	1913	Titeşti	Argeş	La domiciliul său
336.	Baicu Gheorghe	Soldat	1913	Fedeleşoiu	Argeş	Lagărul de prizonieri Lansdorf
337.	Pană Vasile	Soldat	1913	Richiţele de Jos	Argeş	La domiciliul său
338.	Bulearcă Gheorghe	Soldat	1913	Dănicei	Argeş	Lazaretul Zvornic Prijedor
339.	Iordache Sima	Soldat	1913	Stoiceşti	Argeş	Lagărul Trofiach
340.	Nodă Ion	Soldat	1913	Cepari	Argeş	Spitalul de Contagioşi nr.2 Adjud
341.	Stanca Vasile	Soldat	1913	Şerbăneşti	Argeş	Lagărul Prijedor Bosnia
342.	Tache Gheorghe	Soldat	1913	Ciofrângeni	Argeş	Lagărul Prijedor Bosnia
343.	Berechet Ion	Sergent	1914	Moşoaia	Argeş	Verdea Putna
344.	Feţeanu Constantin	Sergent	1914	Perişani	Argeş	Schitu Tarniţa
345.	Oprea Nicolae	Sergent	1914	Tutana	Argeş	Inoteşti

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Judeţul	
346.	Ion Stan	Sergent	1914	Cerbu	Argeş	Inoteşti
347.	Bărsan Ştefan	Sergent	1914	Bârşoiu	Argeş	Spitalul nr. 380 Botoşani
348.	Olteanu Petre	Sergent	1914	Drăganu	Argeş	Dealul Poiana Calului
349.	Leonte Cristea	Sergent	1914	Piteşti	Argeş	Pe câmpul de luptă
350.	Dobre Radu	Sergent	1914	Săpata de Jos	Argeş	Spital Bacău
351.	Marin Nanu	Caporal	1914	Oarja	Argeş	Satu Lung
352.	Marin Florea	Caporal	1914	Săpata de Jos	Argeş	Vest Vama Bratocea
353.	Iorga Alexandru	Caporal	1914	Costeşti	Argeş	Inoteşti
354.	Balasache Constantin	Caporal	1914	Bârsoiu	Argeş	Inoteşti
355.	Beţivu Nicolae	Caporal	1914	Măcăi	Argeş	Spitalul nr. 220 Bacău
356.	Sârbu Constantin	Caporal	1914	Fedeleşoiu	Argeş	Inoteşti
357.	Cârstoiu Ion	Caporal	1914	Şuici	Argeş	Spitalul de Etape nr. 3
358.	Iordache Paraschiv	Soldat	1914	Dănicei	Argeş	Calbor
359.	Cârstea Tănase	Soldat	1914	Săpata de Sus	Argeş	Spitalul nr. 151 Ploieşti
360.	Bălan Dumitru	Soldat	1914	Budeşti	Argeş	Mohu
361.	Iordan Constantin	Soldat	1914	Jiblea	Argeş	Homorod
362.	Catrina Toma	Soldat	1914	Vâlcele	Argeş	Sân Petru
363.	Bădoi Gheorghe	Soldat	1914	Răteşti	Argeş	Depozitul de Convalescenţi
364.	Ştefănescu Nicolae	Soldat	1914	Olanu	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
365.	Martin Nicolae	Soldat	1914	Racoviţa	Argeş	Inoteşti
366.	Ghiţă Ion	Soldat	1914	Suseni	Argeş	Inoteşti
367.	Popa Petre	Soldat	1914	Berislăveşti	Argeş	Inoteşti
368.	Dumitru Radu	Soldat	1914	Silişteni	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
369.	Gheorghe Marin	Soldat	1914	Sătioare	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
370.	Văduva Nicolae	Soldat	1914	Olanu	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
371.	Bănică Gheorghe	Soldat	1914	Răteşti	Argeş	Infirmeria Diviziei III Infanterie
372.	Nicolae Irimia	Soldat	1914	Gruiu	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
373.	Stroe Radu	Soldat	1914	Silişteni	Argeş	Spitalul Militar Târgu Frumos
374.	Gheorghe Badea	Soldat	1914	Braduri	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Gârleni
375.	Păduroiu Andrei	Soldat	1914	Pădureţi	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
376.	Gojgorea Gheorghe	Soldat	1914	Richiţele de Sus	Argeş	Spitalul nr. 464 Strunga
377.	Ducu Ion	Soldat	1914	Cepari	Argeş	Spitalul Militar Târgu Frumos
378.	Neagoe Dumitru	Soldat	1914	Ioneşti	Argeş	Paşcani
379.	Niţă Tănase	Soldat	1914	Gruiu	Argeş	Roşculeşti
380.	Clipici Nicolae	Soldat	1914	Galicea	Argeş	Roşculeşti
381.	Angelescu Nicolae	Soldat	1914	Şuici	Argeş	Roşculeşti
382.	Chirilă Gheorghe	Soldat	1914	Cepari	Argeş	Spitalul nr. 232 Piatra Neamţ
383.	Martalog Ioan	Soldat	1914	Bascovele	Argeş	Spitalul de Evacuare nr. 3
384.	Sămăreanu Nicolae	Soldat	1914	Silişteni	Argeş	Dealul Poiana Calului
385.	Vălug Ion	Soldat	1914	Galicea	Argeş	Spitalul Regimentului nr. 120
386.	Dina Constantin	Soldat	1914	Ciuteşti	Argeş	Depozitul de Convalescenţi Bacău
387.	Prepeliţă Ion	Soldat	1914	Richiţele de Jos	Argeş	Spitalul Diviziei I Infanterie
388.	Barbu Ion	Soldat	1914	Titeşti	Argeş	Spitalul nr. 220 Bacău
389.	Neacşu Ion	Soldat	1914	Fâlfani	Argeş	Mărăşti
390.	Gigică Grigore	Soldat	1914	Jiblea	Argeş	Spitalul nr. 229 Piatra Neamţ
391.	Stan Andrei	Soldat	1914	Valea Danului	Argeş	Infirmeria Satu Nou
392.	Anuţescu Ion	Soldat	1914	Bascovele	Argeş	Calbor
393.	Duşcă Gavrilă	Soldat	1914	Ciofrângeni	Argeş	Schitu Tarniţa
394.	Bercu Constantin	Soldat	1914	Stoileşti	Argeş	S. 31 C. Bălţăţeşti
395.	Florian M. Ion	Soldat	1914	Piteşti	Argeş	Ambulanţa Diviziei III Infanterie
396.	Dulică Calomfir	Soldat	1914		Argeş	Spitalul “I.C. Brătianu”

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Judeţul	
						Piteşti
397.	Albu Marin	Soldat	1914	Mareş	Argeş	La domiciliul său
398.	Mihai Dumitru	Soldat	1914	Budeşti	Argeş	-
399.	Deaconu Mirea	Soldat	1914	Ciomăgeşti	Argeş	-
400.	Anca Neacşu	Soldat	1914	Pădureţi	Argeş	-
401.	Florea Constantin	Soldat	1914	Băseni	Argeş	-
402.	Ilie Ion	Soldat	1914	Cocu	Argeş	Spitalul Prijedor Bosnia
403.	Istrate Simion	Soldat	1914	Perişani	Argeş	Infirmeria Spitalului Prijedor Bosnia
404.	Ştefănescu Dumitru	Soldat	1914	Deduleşti	Argeş	Spital Râmnicu Sărat
405.	Jianu Ilie	Soldat	1914	Ciofrângeni	Argeş	Lagărul de Prizonieri Lansdorf
406.	Şerban Linu	Soldat	1914	Stolnici	Argeş	Lagărul Feldbach
407.	Traşcă Marin	Soldat	1914	Bălceşti	Argeş	Lagărul Ploieşti
408.	On Gheorghe	Soldat	1914	Fedeleşoiu	Argeş	Spitalul Zvornic Prijedor
409.	Vasile Ion	Soldat	1914	Poiana Lacului	Argeş	Infirmeria Zvornic
410.	Ciurică Nicolae	Soldat	1914	Bercioiu	Argeş	Lagărul Arad
411.	Ilie Nicolae	Sergent	1915	Stoiceni	Argeş	Predeluş
412.	Nedelea Ion	Sergent	1915	Cocu	Argeş	Inoteşti
413.	Dumitrana Ion	Sergent	1915	Uda de Sus	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
414.	Iancu Ion	Sergent	1915	Costeşti	Argeş	Spitalul Mobil nr. 3
415.	Simescu Nicolae	Sergent	1915	Hârseşti	Argeş	Dealul Poiana Calului
416.	Popa Ioan	Sergent	1915	Sălătruc	Argeş	La domiciliul său
417.	Muşat Ion	Caporal	1915	Moşoaia	Argeş	Unghia Mare
418.	Meculescu Nicolae	Caporal	1915	Vâlcele	Argeş	Vest Vama Bratocea
419.	Minciună Nicolae	Caporal	1915	Tigveni	Argeş	Schitu Tarniţa
420.	Magraon Gheorghe	Caporal	1915	Curtea de Argeş	Argeş	Inoteşti
421.	Zincu Alexandru	Caporal	1915	Silişteni	Argeş	Infirmeria Găneşti
422.	Rizescu Nicolae	Caporal	1915	Richiţele de Jos	Argeş	Spitalul “Regina Maria”
423.	Popa Ion	Caporal	1915	Groşi	Argeş	Inoteşti
424.	Grigore Andrei	Soldat	1915	Ţuţuleşti	Argeş	Calbor
425.	Orjanu Constantin	Soldat	1915	Suseni	Argeş	Mohu
426.	Geambei Nicolae	Soldat	1915	Ciofrângeni	Argeş	Batfolu
427.	Ciolampea Dumitru	Soldat	1915	Tutana	Argeş	Sân Petru
428.	Tudor Nicolae	Soldat	1915	Piteşti	Argeş	Sân Petru
429.	Corvaciu Marin	Soldat	1915	Bradurile	Argeş	Predeluş
430.	Păun Nicolae	Soldat	1915	Curtea de Argeş	Argeş	Predeluş
431.	Miroiu Voicu	Soldat	1915	Silişteni	Argeş	Vest Vama Bratocea
432.	Martin Constantin	Soldat	1915	Titeşti	Argeş	Vest Vama Bratocea
433.	Danciu Ion	Soldat	1915	Hinţeşti	Argeş	Predeluş
434.	Ene Florea	Soldat	1915	Sămara	Argeş	Spitalul nr. 114 Cotroceni
435.	Cristea Gheorghe	Soldat	1915	Runcu	Argeş	Centrul de Instrucţie al Armatei a II-a
436.	Gârţă Stoica	Soldat	1915	Gruiu	Argeş	Inoteşti
437.	Tudora Stelian	Soldat	1915	Piteşti	Argeş	Inoteşti
438.	Bica Dumitru	Soldat	1915	Tutana	Argeş	Inoteşti
439.	Răducu Nicolae	Soldat	1915	Măcăi	Argeş	Inoteşti
440.	Ciobănică Marin	Soldat	1915	Măcăi	Argeş	Inoteşti
441.	Maria Marin	Soldat	1915	Richiţele de Sus	Argeş	Inoteşti
442.	Zarioiu Nicolae	Soldat	1915	Goleşti	Argeş	Centrul de Instrucţie al Armatei a II-a
443.	Popa Ion	Soldat	1915	Tutana	Argeş	Infirmeria Satu Nou
444.	Popa Constantin	Soldat	1915	Săpata de Sus	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
445.	Gheorghe Marin	Soldat	1915	Hinţeşti	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
446.	Frunţeanu Nicolae	Soldat	1915	Jiblea	Argeş	Ambulanţa Diviziei III Infanterie
447.	Dumitrescu Constantin	Soldat	1915	Borleşti	Argeş	Ambulanţa Diviziei III Infanterie
448.	Andrei Ion	Soldat	1915	Bârsoiu	Argeş	Spitalul de Convalescenţă nr. 3
449.	Rizoiu Tudor	Soldat	1915	Budeşti	Argeş	Partea Activă
450.	Nicolescu Ilie	Soldat	1915	Stoileşti	Argeş	Spitalul Dumbrava

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Judeţul	
451.	Cârcei Ion	Soldat	1915	Cocu	Argeş	Spitalul nr. 220 Bacău
452.	Cristescu Nicolae	Soldat	1915	Vâlcelele	Argeş	Infirmeria Satu Nou
453.	Pătuleanu Dumitru	Soldat	1915	Piteşti	Argeş	Trenul de Etape nr. 5
454.	Dina Florea	Soldat	1915	Ciuteşti	Argeş	Spitalul de Evacuare nr. 3
455.	Mierlă Constantin	Soldat	1915	Hârseşti	Argeş	Spitalul de Evacuare nr. 4
456.	Rădoi Ion	Soldat	1915	Urlueşti	Argeş	Roşculeşti
457.	Mihai Iordache	Soldat	1915	Ciuteşti	Argeş	Spitalul "Regina Maria"
458.	Blanca Ion	Soldat	1915	Boişoara	Argeş	Dealul Poiana Calului
459.	Puiu Dumitru	Soldat	1915	Trepteni	Argeş	Dealul Poiana Calului
460.	Neagoe Vasile	Soldat	1915	Valea Danului	Argeş	Dealul Poiana Calului
461.	Curcă Emilian	Soldat	1915	Săpunari	Argeş	Spitalul Mobilil nr. 12
462.	Mandea Ion	Soldat	1915	Boişoara	Argeş	Dealul Poiana Calului
463.	David Ştefan	Soldat	1915	Cepari	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
464.	Şuţă Constantin	Soldat	1915	Mareş	Argeş	Cireşoaia
465.	Pătru Nicolae	Soldat	1915	Urlueşti	Argeş	Spitalul de Contagioşi nr. 4
466.	Cătana Gheorghe	Soldat	1915	Poenari	Argeş	Dealul Periş Putna
467.	Ghenoiu Gheorghe	Soldat	1915	Goleşti	Argeş	Dealul Periş Putna
468.	Radu Marin	Soldat	1915	Bălceşti	Argeş	Spitalul Corpului 4 Armată
469.	Duţă Ilie	Soldat	1915	Şuici	Argeş	Partea Activă
470.	Alexe Vasile	Soldat	1915	Răteşti	Argeş	Spitalul "I.C. Brătianu" Piteşti
471.	Zaharia Ilie	Soldat	1915	Bârseşti	Argeş	Dealul Porcului
472.	Ene Ion	Soldat	1915	Boişoara	Argeş	Spitalul Militar nr.210
473.	Ciogoianu Ion	Soldat	1915	Ciofrângeni	Argeş	-
474.	Iordache Constantin	Soldat	1915	Lăunele de Sus	Argeş	-
475.	Nedelea Constantin	Soldat	1915	Lăunele de Jos	Argeş	-
476.	Trochiţă Constantin	Soldat	1915	Deduleşti	Argeş	-
477.	Ion C. Ion	Soldat	1915	Săpata de Jos	Argeş	-
478.	Deaconescu D.	Soldat	1915	Tutana	Argeş	La domiciliul său
479.	Duţă Gh. Ion	Soldat	1915	Piteşti	Argeş	La domiciliul său
480.	Meleacă Dumitru	Soldat	1915	Tutana	Argeş	Lagărul de Prizonieri Târgovişte
481.	Dumitrescu D.	Soldat	1915	Cocu	Argeş	Lagărul Ostiffiazonofa
482.	Mihalcea S. Fl.	Soldat	1915	Piteşti	Argeş	La domiciliul său
483.	Pantelică Ion	Soldat	1915	Fedeleşoiu	Argeş	Infirmeria Prijedor Bosnia
484.	Dumitru Nicolae	Soldat	1915	Soileşti	Argeş	Spital Timişoara
485.	Oprea Dumitru	Soldat	1915	Valea Danului	Argeş	Lagărul Ostffiazonofa
486.	Răiculescu Filim.	Soldat	1915	Suseni	Argeş	Lagărul Kiralighida
487.	Mustăţea Marin	Soldat	1915	Stoiceni	Argeş	Lagăr Bosnia
488.	Enache Const.	Soldat	1915	Băiculeşti	Argeş	Spitalul nr. 144 Iaşi
489.	Alexe Gheorghe	Soldat	1915	Poenari	Argeş	Lagăr Alexandria
490.	Gherghiceanu I.	Soldat	1915	Cremenari	Argeş	Infirmeria Prijedor Bosnia
491.	Sechel Ferentz	Soldat	1915	Piteşti	Argeş	Spitalul de Cruce Roşie nr. 267 filiala Iaşi
492.	Roman Gheorghe	Soldat	1915	Fedeleşoiu	Argeş	Spitalul nr. 271 Iaşi
493.	Mehedinţu Petre	Soldat	1915	Săpunari	Argeş	Spital Mobil
494.	Năstase Constantin	Soldat	1915	Mârghia	Argeş	Lagărul de Prizonieri Prijedor Zvornik
495.	Din Marin	Soldat	1915	Albota	Argeş	Lagărul de Prizonieri Prijedor
496.	Moşteanu Ion	Sergent	1916	Blidari	Argeş	Dealul Porcului
497.	Dumitru Gheorghe	Sergent	1916	Groşi	Argeş	Şuşiţa
498.	Olteanu Nicolae	Caporal	1916	Drăganu	Argeş	Inoteşti
499.	Stoica Marin	Caporal	1916	Fâlfani	Argeş	Inoteşti
500.	Zinca Ion	Caporal	1916	Tutana	Argeş	Infirmeria Satu Nou
501.	Gherghina Stan	Caporal	1916	Poiana Lacului	Argeş	Dealul Varlan
502.	Margă Nicolae	Caporal	1916	Hârseşti	Argeş	Spitalul nr. 464 Strunga
503.	Voinea Constantin	Caporal	1916	Racoviţa	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
504.	Nicolae Ene	Caporal	1916	Lunca Corbului	Argeş	Spitalul Mobil nr. 1
505.	Duminică Gheorghe	Caporal	1916	Vâlcele	Argeş	Dealul Porcului
506.	Ceauşescu Gheorghe	Caporal	1916	Ciofrângeni	Argeş	Sărata Basarabia
507.	Dumitru Ioan	Caporal	1916	Săpata de Jos	Argeş	-
508.	Ionescu D. Ioan	Caporal	1916	Piteşti	Argeş	La domiciliul său

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Judeţul	
509.	Tudor Ion	Caporal	1916	Mareş	Argeş	Cătăuţi
510.	Ispas Constantin	Soldat	1916	Bârseşti	Argeş	Calbor
511.	Anuţescu Ion	Soldat	1916	Bascovele	Argeş	Calbor
512.	Stăriceanu Ion	Soldat	1916	Pădureţi	Argeş	Spitalul nr. 162 Sinaia
513.	Şchiopu Vasile	Soldat	1916	Ţuţuleşti	Argeş	Mohu
514.	Oprea Marin	Soldat	1916	Sămara	Argeş	Mohu
515.	Popescu Alexandru	Soldat	1916	Trepteni	Argeş	Mohu
516.	Nicolae Marin	Soldat	1916	Broşteni	Argeş	Mohu
517.	Marin Dumitru	Soldat	1916	Şuici	Argeş	Batfolu
518.	Drăguşin Gheorghe	Soldat	1916	Richiţele de Sus	Argeş	Sân Petru
519.	Motaghiu Păun	Soldat	1916	Broşteni	Argeş	Sân Petru
520.	Nicolae Petre	Soldat	1916	Măcăi	Argeş	Sân Petru
521.	Piscotan Nicolae	Soldat	1916	Richiţele de Sus	Argeş	Sân Petru
522.	Băran Alexandru	Soldat	1916	Bascovele	Argeş	Sân Petru
523.	Creangă Ion	Soldat	1916	Stoileşti	Argeş	Muntele Tigaia
524.	Ţâu Ion	Soldat	1916	Bârsoiu	Argeş	Predeluş
525.	Matei Dumitru	Soldat	1916	Bălceşti	Argeş	Predeluş
526.	Peleaşă Nicolae	Soldat	1916	Uda de Sus	Argeş	Predeluş
527.	Dima Gheorghe	Soldat	1916	Runcu	Argeş	Predeluş
528.	Dumitra Vasile	Soldat	1916	Giurgiuveni	Argeş	Predeluş
529.	Negrilă Dumitru	Soldat	1916	Tutana	Argeş	Predeluş
530.	Neacşa Coanstantin	Soldat	1916	Drăganu	Argeş	Mohu
531.	Bujor Dumitru	Soldat	1916	Cepari	Argeş	Unghia Mică
532.	Oprescu Dumitru	Soldat	1916	Păduroiu	Argeş	Predeluş
533.	Cârstea Gheorghe	Soldat	1916	Crângurile	Muscel	Piscu Bobului
534.	Dumitrache Ion	Soldat	1916	Sămara	Argeş	Spitalul nr. 76 Alexandria
535.	Popescu Ion	Soldat	1916	Vâlcele	Argeş	Centrul de Instrucţie Bacău
536.	Ion Pătru	Soldat	1916	Bârsoiu	Argeş	Spitalul nr. 464 Strunga
537.	Petre Marin	Soldat	1916	Albota	Argeş	Spitalul nr. 464 Strunga
538.	Bănică Nicolae	Soldat	1916	Tutana	Argeş	Inoteşti
539.	Stoicănescu Ion	Soldat	1916	Olanu	Argeş	Inoteşti
540.	Smaranda Nicolae	Soldat	1916	Goleşti	Argeş	Inoteşti
541.	Niţă Constantin	Soldat	1916	Piteşti	Argeş	Spital Bacău
542.	Melcioiu Ion	Soldat	1916	Galicea	Argeş	Centrul de Instrucţie Bacău
543.	Florea Tudor	Soldat	1916	Piteşti	Argeş	Spital Bacău
544.	Neacşu Gheorghe	Soldat	1916	Hârseşti	Argeş	Spitalul nr. 223 Bacău
545.	Petroşel Gheorghe	Soldat	1916	Galicea	Argeş	Infirmeria Găneşti
546.	Vâjă Nicolae	Soldat	1916	Măcăi	Argeş	Spital Bacău
547.	Bobică Constantin	Soldat	1916	Sălătruc	Argeş	Spital nr. 221 Bacău
548.	Drăghici Ion	Soldat	1916	Berislăveşti	Argeş	Spitalul Mobil nr.1
549.	Dinu Marin	Soldat	1916	Fedeleşoiu	Argeş	Spital Bacău
550.	Tomescu Ilie	Soldat	1916	Scheiu	Argeş	Ambulanţa Diviziei III Infanterie
551.	Anuţa Gheorghe	Soldat	1916	Jiblea	Argeş	Ambulanţa Diviziei III Infanterie
552.	Văduva Constantin	Soldat	1916	Şuici	Argeş	Spitalul nr. 220 Bacău
553.	Pişcotan Vasile	Soldat	1916	Richiţele de Sus	Argeş	Spitalul Buhoci Bacău
554.	Nicolae M. Alexandru	Soldat	1916	Piteşti	Argeş	Depozitul de Contagioşi Gârleni
555.	Opincă Gheorghe	Soldat	1916	Stoileşti	Argeş	Spitalul Hălăuceşti
556.	Guşoi Marin	Soldat	1916	Trepteni	Argeş	Spitalul Mobil nr. 1
557.	Marin Călin	Soldat	1916	Gliganu	Argeş	Spitalul de Radiologie nr. 3
558.	Tedot Ignat	Soldat	1916	Aidemir	Silistra	Spital Pângăraţi
559.	Roman Ion	Soldat	1916	Fedeleşoiu	Argeş	Mărăşti
560.	Dinu Ioan	Soldat	1916	Şerboeni	Argeş	Mărăşti
561.	Pavel Nicolae	Soldat	1916	Runcu	Argeş	Câmpurile
562.	Creţu Stan	Soldat	1916	Fâlfani	Argeş	Spitalul nr. 2 Odesa
563.	Costescu Ioan	Soldat	1916	Săpunari	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
564.	Dumitru Ion	Soldat	1916	Mareş	Argeş	Dealul Poiana Calului
565.	Tănăsoiu Constantin	Soldat	1916	Bârsoiu	Argeş	Ambulanţa Diviziei III Infanterie
566.	Ghiţă Clement	Soldat	1916	Băseni	Argeş	Dealul Porcului
567.	Radu Ion	Soldat	1916	Richiţele de Sus	Argeş	Dealul Vizantea
568.	Triveleanu Marin	Soldat	1916	Săpunari	Argeş	Dealul Vizantea

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Judeţul	
569.	Ceauşescu Nicolae	Soldat	1916	Ciofrângeni	Argeş	Dealul Poiana Calului
570.	Stanca Dumitru	Soldat	1916	Fedeleşoiu	Argeş	Spitalul nr. 661 Roman
571.	Florea Nicolae	Soldat	1916	Richiţele de Sus	Argeş	Dealul Poiana Calului
572.	Tudorache Florea	Soldat	1916	Mareş	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
573.	Untaru Gheorghe	Soldat	1916	Corbi	Argeş	Ambulanţa Diviziei 7
574.	Frujină Gheorghe	Soldat	1916	Ciofrângeni	Argeş	Spitalul nr. 427 Piatra Neamţ
575.	Pandelică Grigore	Soldat	1916	Băiculeşti	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
576.	Ilie Ion	Soldat	1916	Dănicei	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
577.	Marin Dumitru	Soldat	1916	Şerboeni	Argeş	Spitalul Mobil nr. 6
578.	Popescu Ştefan	Soldat	1916	Pădureţi	Argeş	Spitalul de Contagioşi nr.4
579.	State Constantin	Soldat	1916	Urlueşti	Argeş	Spitalul nr. 168 Bacău
580.	Flocan Constantin	Soldat	1916	Fedeleşoiu	Argeş	Spitalul nr. 168 Bacău
581.	Petre Marin	Soldat	1916	Albota	Argeş	Spitalul nr. 464 Strunga
582.	Ioan Pătru	Soldat	1916	Bârsoiu	Argeş	Spitalul nr. 464 Strunga
583.	Gâju Ioan	Soldat	1916	Lăunele de Sus	Argeş	Spitalul de Contagioşi nr. 2
584.	Orăşanu Ion	Soldat	1916	Urşi	Argeş	Spitalul de Campanie nr. 5
585.	Bădeţ Dumitru	Soldat	1916	Săpata de Sus	Argeş	Spitalul de Contagioşi nr. 2
586.	Zuduluf Constantin	Soldat	1916	Lăunele de Jos	Argeş	Lăunele de Jos, Argeş
587.	Andrei M. Gheorghe	Soldat	1916	Olanu	Argeş	Trenul Sanitar nr. 27
588.	Neaţă Florea	Soldat	1916	Ioneşti	Argeş	-
589.	Rusu Ion	Soldat	1916	Richiţele de Sus	Argeş	Spitalul Corpului 4 Armată
590.	Stoica Marin	Soldat	1916	Măcăi	Argeş	La domiciliul său
591.	Popa Gheorghe	Soldat	1916	Milcoiu	Argeş	-
592.	Rusu Ioan	Soldat	1916	Richiţele de Sus	Argeş	-
593.	Ion Constantin	Soldat	1916	Poiana Lacului	Argeş	La domiciliul său
594.	Iatagan Ion	Soldat	1916	Şuici	Argeş	La domiciliul său
595.	Sava I. Constantin	Soldat	1916	Aidemir	Durostor	La domiciliul său
596.	Tache Gheorghe	Soldat	1916	Titeşti	Argeş	La domiciliul său
597.	Alexe Constantin	Soldat	1916	Mareş	Argeş	Lagărul Ostffiazonofa
598.	Porojan Ion	Soldat	1916	Răteşti	Argeş	Infirmeria Prijedor Bosnia
599.	Niculicea Gheorghe	Soldat	1916	Moşoaia	Argeş	Bibicani
600.	Pană Nicolae	Soldat	1916	Richiţele de Jos	Argeş	Spital Zvornic Prijedor
601.	Bucuroiu Simion	Soldat	1916	Curtea de Argeş	Argeş	Lagărul Prijedor Zvornic
602.	Dicu Teodor	Soldat	1916	Piteşti	Argeş	Lagărul Prijedor Zvornic
603.	Dumitrescu Ion	Soldat	1916	Braduri	Argeş	Lagărul Prijedor Zvornic
604.	Niţescu Paul	Soldat	1916	Câmpulung	Muscel	Lagărul Ostffiazonofa
605.	Mihăescu I. Mihai	Caporal	1916	Piteşti	Argeş	Lagărul Ostffiazonofa
606.	Georgescu G. Gheorghe	Soldat	1916	Piteşti	Argeş	Spitalul nr. 31 Bălţăteşti
607.	Tomşeneanu Ion	Soldat	1916	Ţuţuleşti	Argeş	Prijedor Bosnia
608.	Neacşu Nicolae	Soldat	1916	Cocu	Argeş	Prijedor Bosnia
609.	Barbu Ion	Soldat	1917	Răteşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
610.	Bumbac Gheorghe	Soldat	1917	Uda de Jos	Argeş	Infirmeria Găneşti
611.	Dobra Florea	Soldat	1917	Deduleşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
612.	Drăguţ Constantin	Soldat	1917	Milcoiu	Argeş	Infirmeria Găneşti
613.	Ion Ion	Soldat	1917	Gruiu	Argeş	Infirmeria Găneşti
614.	Pătraşcu Nicolae	Soldat	1917	Oarja	Argeş	Infirmeria Găneşti
615.	Smărăndoiu Ion	Soldat	1917	Dănicei	Argeş	Spital Piatra Neamţ
616.	Ghebaru Marin	Soldat	1917	Braduri	Argeş	Centrul de Instrucţie al Armatei a II-a
617.	Constantin Gheorghe	Soldat	1917	Milcoiu	Argeş	Spitalul nr. 366 Ateneu
618.	Porfire Constantin	Soldat	1917	Jiblea	Argeş	Spitalul nr. 235 Piatra Neamţ
619.	Constantin L. Ilie	Soldat	1917	Piteşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
620.	Andrei Gheorghe	Soldat	1917	Cepari	Argeş	Infirmeria Găneşti
621.	Şocărăl Ion	Soldat	1917	Bleici	Argeş	Infirmeria Găneşti
622.	Ţuţulan Gheorghe	Soldat	1917	Sălătruc	Argeş	Infirmeria Găneşti
623.	Săndulescu Ion	Soldat	1917	Băbueşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
624.	Popescu Constantin	Soldat	1917	Bârsoiu	Argeş	Infirmeria Găneşti
625.	Oprea Gheorghe	Soldat	1917	Giurgiuveni	Argeş	Infirmeria Găneşti
626.	Pârcălăbelu Ion	Soldat	1917	Stoileşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
627.	Vuţă Ion	Soldat	1917	Curtea de Argeş	Argeş	Infirmeria Găneşti

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Judeţul	
628.	Ignat Gheorghe	Soldat	1917	Jiblea	Argeş	Infirmeria Găneşti
629.	Lazăr Ion	Soldat	1917	Bascov	Argeş	Infirmeria Găneşti
630.	Zuduluf Marin	Soldat	1917	Lăunele de Jos	Argeş	Infirmeria Găneşti
631.	Zamfirescu Filip	Soldat	1917	Soileşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
632.	Bărzoi Ion	Soldat	1917	Giurgiuveni	Argeş	Infirmeria Găneşti
633.	Răpan Gheorghe	Soldat	1917	Gruiu	Argeş	Infirmeria Găneşti
634.	Diţa Constantin	Soldat	1917	Berislăveşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
635.	Brătulescu Badea	Soldat	1917	Gliganu	Argeş	Centrul de Instrucţie Bacău
636.	Vlădescu Gheorghe	Soldat	1917	Vâlcele	Argeş	Centrul de Instrucţie Bacău
637.	Toma Ion	Soldat	1917	Sălătruc	Argeş	Centrul de Instrucţie Bacău
638.	Ciobanu Constantin	Soldat	1917	Bercioiu	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
639.	Voinea Nicolae	Soldat	1917	Perişani	Argeş	Infirmeria Găneşti
640.	Andrei Ion	Soldat	1917	Bleici	Argeş	Infirmeria Găneşti
641.	Gheorghiţescu Ştefan	Soldat	1917	Urşi	Argeş	Infirmeria Găneşti
642.	Dobre Ion	Soldat	1917	Richiţele	Argeş	Infirmeria Găneşti
643.	Berechet Gheorghe	Soldat	1917	Hârseşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
644.	Voicu Lazăr	Soldat	1917	Tutana	Argeş	Infirmeria Găneşti
645.	Enache Ilie	Soldat	1917	Cocu	Argeş	Infirmeria Găneşti
646.	Negrilă Ilie	Soldat	1917	Tutana	Argeş	Infirmeria Găneşti
647.	Boroghină Constantin	Soldat	1917	Goleşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
648.	Colţoi Dumitru	Soldat	1917	Bârsoiu	Argeş	Infirmeria Găneşti
649.	Zarioiu Constantin	Soldat	1917	Goleşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
650.	Micilă Gheorghe	Soldat	1917	Cepari	Argeş	Infirmeria Găneşti
651.	Duminică Ion	Soldat	1917	Sămara	Argeş	Infirmeria Găneşti
652.	Ciomag Anghel	Soldat	1917	Gliganu	Argeş	Infirmeria Găneşti
653.	Buliga Dumitru	Soldat	1917	Răteşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
654.	Cocoş Nicolae	Soldat	1917	Jiblea	Argeş	Infirmeria Găneşti
655.	Moţatu Nicolae	Soldat	1917	Bradurile	Argeş	Infirmeria Găneşti
656.	Petre Constantin	Soldat	1917	Broşteni	Argeş	Infirmeria Găneşti
657.	Flocăneci Constantin	Soldat	1917	Fedeleşoiu	Argeş	Infirmeria Găneşti
658.	Babă Marin	Soldat	1917	Bascovele	Argeş	Centrul de Instrucţie Bacău
659.	Bruhucu Nicolae	Soldat	1917	Racoviţa	Argeş	Lungani, Iaşi
660.	Dumitrache Ion	Soldat	1917	Ioneşti	Argeş	Sanatoriu Bârnova
661.	Olteanu Eftimie	Soldat	1917	Piteşti	Argeş	Sanatoriu Bârnova
662.	Porojan Constantin	Soldat	1917	Richiţele de Jos	Argeş	Spital Bacău
663.	Alexe Stan	Soldat	1917	Tutuleşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
664.	Ionescu Dumitru	Soldat	1917	Uda de Sus	Argeş	Infirmeria Găneşti
665.	Stancu Alexandru	Soldat	1917	Ciomăgeşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
666.	Ţopan Florea	Soldat	1917	Broşteni	Argeş	Infirmeria Găneşti
667.	Procopie Florea	Soldat	1917	Runcu	Argeş	Infirmeria Găneşti
668.	Duţan Vasile	Soldat	1917	Măcăi	Argeş	Infirmeria Găneşti
669.	Anghel Gheorghe	Soldat	1917	Oarja	Argeş	Infirmeria Găneşti
670.	Baciu Gheorghe	Soldat	1917	Girgiuveni	Argeş	Infirmeria Găneşti
671.	Despina Gheorghe	Soldat	1917	Trepteni	Argeş	Infirmeria Găneşti
672.	Iordana Ion	Soldat	1917	Tigveni	Argeş	Infirmeria Găneşti
673.	Ciovână Grigore	Soldat	1917	Berislăveşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
674.	Gâdoiu Barbu	Soldat	1917	Bârseşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
675.	Romete Tudor	Soldat	1917	Curtea de Argeş	Argeş	Infirmeria Găneşti
676.	Grigore Gheorghe	Soldat	1917	Lăunele de Sus	Argeş	Centrul de Instrucţie Bacău
677.	Ioniţă Nicolae	Soldat	1917	Căteasca	Argeş	Centrul de Instrucţie Bacău
678.	Teodorescu Petre	Soldat	1917	Boişoara	Argeş	Infirmeria Găneşti
679.	Tănase Cristea	Soldat	1917	Bascov	Argeş	Spitalul de Campanie nr.3
680.	Opriţescu Dumitru	Soldat	1917	Bercioiu	Argeş	Infirmeria Găneşti
681.	Stan Nicolae	Soldat	1917	Oarja	Argeş	Infirmeria Găneşti
682.	Vlad Ion	Soldat	1917	Lăunele de Jos	Argeş	Infirmeria Găneşti
683.	Lungu Constantin	Soldat	1917	Cepari	Argeş	Infirmeria Găneşti
684.	Ion Ştefan	Soldat	1917	Piteşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
685.	Bărăscu Florea	Soldat	1917	Trepteni	Argeş	Infirmeria Găneşti
686.	Ştefănescu Vasile	Soldat	1917	Cepari	Argeş	Infirmeria Găneşti
687.	Cârlea Florea	Soldat	1917	Măcăi	Argeş	Infirmeria Găneşti
688.	Florescu Gheorghe	Soldat	1917	Bascov	Argeş	Infirmeria Găneşti
689.	Şandru Ion	Soldat	1917	Câineni	Argeş	Infirmeria Găneşti
690.	Onete Gheorghe	Soldat	1917	Perişani	Argeş	Infirmeria Găneşti
691.	Popescu Ion	Soldat	1917	Milcoiu	Argeş	Infirmeria Găneşti

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Judeţul	
692.	Sima Dumitru	Soldat	1917	Păduroiu	Argeş	Spitalul nr. 232 Piatra Neamţ
693.	Ioniţă Nicolae	Soldat	1917	Uda de Sus	Argeş	Spitalul Veniamin Costache
694.	Mihai Constantin	Soldat	1917	Mareş	Argeş	Infirmeria Găneşti
695.	Popa Ion	Soldat	1917	Stoiceni	Argeş	Infirmeria Găneşti
696.	Ciupăgică Dumitru	Soldat	1917	Deduleşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
697.	Rizea Voicu	Soldat	1917	Albota	Argeş	Infirmeria Satu Nou
698.	Giura Ion	Soldat	1917	Boişoara	Argeş	Infirmeria Satu Nou
699.	Iancu Năstase	Soldat	1917	Sămara	Argeş	Depozitul de Convalescenţi Bacău
700.	Niţă Ion	Soldat	1917	Fâlfani	Argeş	Infirmeria Găneşti
701.	Oprea Preda	Soldat	1917	Prundu	Argeş	Infirmeria Găneşti
702.	Sârbeanu Ion	Soldat	1917	Boişoara	Argeş	Infirmeria Găneşti
703.	Bunescu Constantin	Soldat	1917	Şuici	Argeş	Infirmeria Găneşti
704.	Lixandru Ilie	Soldat	1917	Şuici	Argeş	Infirmeria Găneşti
705.	Tudor Costache	Soldat	1917	Săpata de Jos	Argeş	Infirmeria Găneşti
706.	Dinu Ion	Soldat	1917	Hinţeşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
707.	Diţoiu Ion	Soldat	1917	Galicea	Argeş	Infirmeria Găneşti
708.	Stan Oprea	Soldat	1917	Vâlcele	Argeş	Infirmeria Găneşti
709.	Nică Neculae	Soldat	1917	Olanu	Argeş	Infirmeria Găneşti
710.	Constantin Dumitru	Soldat	1917	Ciuteşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
711.	Ruşeţ Dumitru	Soldat	1917	Cocu	Argeş	Spitalul nr. 423 Iaşi
712.	Mandi Gheorghe	Soldat	1917	Goleşti	Argeş	Spitalul nr. 423 Iaşi
713.	Predoi Oprea	Soldat	1917	Curtea de Argeş	Argeş	Spitalul nr. 4 Bacău
714.	Negoiţă Ion	Soldat	1917	Perişani	Argeş	Spitalul Militar Târgu Frumos
715.	Ţicu Ştefan	Soldat	1917	Bascov	Argeş	Spitalul Mobil nr. 3
716.	Traşcă Neculae	Soldat	1917	Stoileşti	Argeş	Spitalul Mobil nr. 3
717.	Zamfir Ion	Soldat	1917	Sămara	Argeş	Spitalul Mobil nr. 3
718.	Constantin Florea	Soldat	1917	Stoileşti	Argeş	Spitalul Mobil nr. 3
719.	Colţea Dumitru	Soldat	1917	Fedeleşoiu	Argeş	Spitalul Mobil nr. 3
720.	Tudor Constantin	Soldat	1917	Corbi	Argeş	Infirmeria Găneşti
721.	Sgârţă Marin	Soldat	1917	Tigveni	Argeş	Spitalul Mililitar Târgu Frumos
722.	Ciucă Gheorghe	Soldat	1917	Pădureţi	Argeş	Spitalul de Evacuare nr. 3
723.	Popescu Gheorghe	Soldat	1917	Stoileşti	Argeş	Sanatoriu Bisericani
724.	Vâlcioiu Gheorghe	Soldat	1917	Tutana	Argeş	Sanatoriu Bisericani
725.	Enculescu Virgil	Soldat	1917	Piteşti	Argeş	Spital Gârleni
726.	Iacob Mihăilă	Soldat	1917	Racoviţa	Argeş	Spital Târgu Frumos
727.	Brătulescu Nicolae	Soldat	1917	Piteşti	Argeş	Spital Târgu Frumos
728.	Anghel Ion	Soldat	1917	Goleşti	Argeş	Spital Târgu Frumos
729.	Şerban Ion	Soldat	1917	Gliganu	Argeş	Spital Târgu Frumos
730.	Călin Dumitru	Soldat	1917	Dănicei	Argeş	Spital Târgu Frumos
731.	Drăghici Nicolae	Soldat	1917	Căteasca	Argeş	Spital Târgu Frumos
732.	Duminică Toader	Soldat	1917	Groşi	Argeş	Spital Târgu Frumos
733.	Stancu Constantin	Soldat	1917	Corbi	Argeş	Spital Târgu Frumos
734.	Dulică Marin	Soldat	1917	Drăganu	Argeş	Spital Târgu Frumos
735.	Leca Gheorghe	Soldat	1917	Cepari	Argeş	Spital Târgu Frumos
736.	Mihăiţă Petre	Soldat	1917	Rociu	Argeş	Spital Târgu Frumos
737.	Poenaru Nicolae	Soldat	1917	Runcu	Argeş	Spital Târgu Frumos
738.	Diaconu Gheorghe	Soldat	1917	Cocu	Argeş	Spital Târgu Frumos
739.	Lincă Marin	Soldat	1917	Stoileşti	Argeş	Spital Târgu Frumos
740.	Rizea Florea	Soldat	1917	Urşi	Argeş	Spital Târgu Frumos
741.	Piroiu Constantin	Soldat	1917	Găvana	Argeş	Spital Târgu Frumos
742.	Mischinu Gheorghe	Soldat	1917	Trepteni	Argeş	Spital Târgu Frumos
743.	Simeanu Gheorghe	Soldat	1917	Ciofrângeni	Argeş	Spital Târgu Frumos
744.	Stanciu Badea	Soldat	1917	Ţuţuleşti	Argeş	Spital Târgu Frumos
745.	Petrescu Ion	Soldat	1917	Săpunari	Argeş	Spital Târgu Frumos
746.	Bratu Stancu	Soldat	1917	Gliganu	Argeş	Spital Târgu Frumos
747.	Raicu Nicolae	Soldat	1917	Pădureţi	Argeş	Spital Târgu Frumos
748.	Constantin Constantin	Soldat	1917	Runcu	Argeş	Spital Târgu Frumos
749.	Eva Dumitru	Soldat	1917	Şuici	Argeş	Spital Târgu Frumos
750.	Voicea Dumitru	Soldat	1917	Richiţele de Sus	Argeş	Spital Târgu Frumos
751.	Pleşa Alexandru	Soldat	1917	Groşi	Argeş	Spital Târgu Frumos
752.	Dina Stan	Soldat	1917	Căteasca	Argeş	Spital Târgu Frumos

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Judeţul	
753.	Olaru Gheorghe	Soldat	1917	Bârsoiu	Argeş	Spital Târgu Frumos
754.	Stanca Marin	Soldat	1917	Oarja	Argeş	Spital Târgu Frumos
755.	Anca Gheorghe	Soldat	1917	Tutana	Argeş	Spital Târgu Frumos
756.	Zinca Constantin	Soldat	1917	Curtea de Argeş	Argeş	Spital Târgu Frumos
757.	Martin Gheorghe	Soldat	1917	Richiţele de Sus	Argeş	Spital Târgu Frumos
758.	Rădulescu Marin	Soldat	1917	Richiţele de Sus	Argeş	Spital Târgu Frumos
759.	Ciuculete Alexandru	Soldat	1917	Olanu	Argeş	Spital Târgu Frumos
760.	Bulearcă Dumitru	Soldat	1917	Dănicei	Argeş	Spital Târgu Frumos
761.	Bondoc Ion	Soldat	1917	Stoiceni	Argeş	Spital Târgu Frumos
762.	Cilipan Tudor	Soldat	1917	Drăganu	Argeş	Spital Târgu Frumos
763.	Stan Radu	Soldat	1917	Costeşti	Argeş	Spital Târgu Frumos
764.	Căldăraru Constantin	Soldat	1917	Bercioiu	Argeş	Spitalul Mobil nr.3
765.	Pârvu Constantin	Soldat	1917	Bălceşti	Argeş	Spital Târgu Frumos
766.	Mănescu Ion	Soldat	1917	Drăganu	Argeş	Spital Târgu Frumos
767.	Giurcă Gheorghe	Soldat	1917	Milcoiu	Argeş	Spital Târgu Frumos
768.	Andrei Ion	Soldat	1917	Tutana	Argeş	Spital Târgu Frumos
769.	Linte Constantin	Soldat	1917	Bascov	Argeş	Spital Târgu Frumos
770.	Ţiulete Neculae	Soldat	1917	Trepteni	Argeş	Spital Târgu Frumos
771.	Trăistăroaia David	Soldat	1917	Sălătruc	Argeş	Spital Târgu Frumos
772.	Graur Anghel	Soldat	1917	Uda de Jos	Argeş	Spital Târgu Frumos
773.	Gheorghe Marin	Soldat	1917	Mareş	Argeş	Spital Târgu Frumos
774.	Piţigoi Andrei	Soldat	1917	Câineni	Argeş	Spitalul nr. 155 Bistriţa
775.	Popa Neculae	Soldat	1917	Sălătruc	Argeş	Spitalul nr. 155 Bistriţa
776.	Neagu Constantin	Soldat	1917	Bascov	Argeş	Spitalul Militar Târgu Frumos
777.	Sima Ion	Soldat	1917	Şuici	Argeş	Spitalul de Evacuare nr. 4
778.	Baciu Ion	Soldat	1917	Curtea de Argeş	Argeş	Mărăşti
779.	Mustăţea Ion	Soldat	1917	Blidari	Argeş	Mărăşti
780.	Durdui Gheorghe	Soldat	1917	Groşi	Argeş	Mărăşti
781.	Stan Savu	Soldat	1917	Săpunari	Argeş	Mărăşti
782.	Apostu Constantin	Soldat	1917	Dănicei	Argeş	Spitalul de Evacuare nr. 1
783.	Lăzăroiu Nicolae	Soldat	1917	Săpunari	Argeş	Ambulanţa Diviziei III Infanterie
784.	Lazăr Constantin	Soldat	1917	Măcăi	Argeş	Spitalul de Evacuare nr. 4
785.	Ionescu Alexandru	Soldat	1917	Drăganu	Argeş	Dealul Poiana Calului
786.	Viziru Marin	Soldat	1917	Moşoaia	Argeş	Dealul Poiana Calului
787.	Costache Florea	Soldat	1917	Milcoiu	Argeş	Dealul Poiana Calului
788.	Voicu Constantin	Soldat	1917	Bercioiu	Argeş	Dealul Poiana Calului
789.	Pandelică Ion	Soldat	1917	Piteşti	Argeş	Dealul Poiana Calului
790.	Oprea Gheorghe	Soldat	1917	Bascov	Argeş	Dealul Poiana Calului
791.	Rădulescu Marin	Soldat	1917	Drăganu	Argeş	Dealul Poiana Calului
792.	Vişan Ion	Soldat	1917	Ţuţuleşti	Argeş	Spitalul nr. 220 Bacău
793.	Rădulescu Ştefan	Soldat	1917	Piteşti	Argeş	Dealul Poiana Calului
794.	Mirea Gheorghe	Soldat	1917	Tigveni	Argeş	Dealul Poiana Calului
795.	Gogorici Ion	Soldat	1917	Ciomăgeşti	Argeş	Dealul Poiana Calului
796.	Labă Anghel	Soldat	1917	Poiana Lacului	Argeş	Bâlca
797.	Pisică Dumitru	Soldat	1917	Drăganu	Argeş	Vizantea
798.	Ene Moise	Soldat	1917	Ciofrângeni	Argeş	Dealul Porcului
799.	Cercel Nicolae	Soldat	1917	Galicea	Argeş	Dealul Poiana Calului
800.	Roşu Tudose	Soldat	1917	Răteşti	Argeş	Spitalul nr. 235 Piatra Neamţ
801.	Buzescu Ion	Soldat	1917	Moşoaia	Argeş	Sanatoriu Bisericani
802.	Duţu Florea	Soldat	1917	Urşi	Argeş	Spitalul nr. 220 Bacău
803.	Matache Ion	Soldat	1917	Ciofrângeni	Argeş	Ambulanţa Diviziei III Infanterie
804.	Jerdel Neculae	Soldat	1917	Jiblea	Argeş	Spitalul nr. 8 Bacău
805.	Radu Constantin	Soldat	1917	Bascov	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamţ
806.	Oprea Ilie	Soldat	1917	Poiana Lacului	Argeş	Sptialul de Cruce Roşie nr. 257
807.	Dobra Neculae	Soldat	1917	Ciomăgeşti	Argeş	Varniţa
808.	Toma Barbu	Soldat	1917	Stoileşti	Argeş	Spitalul "Regina Maria"
809.	Luca Marin	Soldat	1917	Bascov	Argeş	Spitalul "Regina Maria"
810.	Mustaţă Dumitru	Soldat	1917	Blidari	Argeş	Spitalul nr. 42 Roşca
811.	Câţă Tudorache	Soldat	1917	Urşi	Argeş	Spitalul de Contagioşi

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Judeţul	
						nr.220
812.	Pandelică Nicolae	Soldat	1917	Stoileşti	Argeş	Spitalul nr. 31 Piatra Neamţ
813.	Catrinescu Nicolae	Soldat	1917	Cepari	Argeş	Spitalul nr. 31 Piatra Neamţ
814.	Titescu Ion	Soldat	1917	Bercioiu	Argeş	Spitalul nr. 216 Bacău
815.	Neguţ Teodor	Soldat	1917	Gliganu	Argeş	Spitalul Târgu Frumos
816.	Guţă Ion	Soldat	1917	Stoiceni	Argeş	Spitalul Târgu Frumos
817.	Traşcă Gheorghe	Soldat	1917	Bleici	Argeş	Spitalul Târgu Frumos
818.	Iorga Gheorghe	Soldat	1917	Berislăveşti	Argeş	Dealul Bălan
819.	Badea Constantin	Soldat	1917	Groşi	Argeş	Spitalul Iaşi 264
820.	Puiu Nicolae	Soldat	1917	Tigveni	Argeş	Spitalul Regimentului 13 Infanterie
821.	Ştefan Gheorghe	Soldat	1917	Ciofrângeni	Argeş	Spitalul Băltăţeşti
822.	Popa Florea	Soldat	1917	Bârsoiu	Argeş	Spitalul Bacău 220
823.	Bărăgan Ilie	Soldat	1917	Hârseşti	Argeş	Spitalul de Contagioşi nr. 2
824.	Nodea Ion	Soldat	1917	Cepari	Argeş	Spitalul de Contagioşi nr. 2
825.	Nicolae Vasile	Soldat	1917	Piteşti	Argeş	Spitalul 168 Piatra Neamţ
826.	Tache Vasile	Soldat	1917	Borleşti	Argeş	Spitalul nr. 42 Râşca
827.	Matei Dumitru	Soldat	1917	Ciofrângeni	Argeş	Centru Triaj Gârleni
828.	Mărgineanu Cristea	Soldat	1917	Tutana	Argeş	Spitalul Regimentului 13 Infanterie
829.	Bica Marin	Soldat	1917	Lunca Corbului	Argeş	Giurgia
830.	Ciobanu Radu	Soldat	1917	Şerboeni	Argeş	Spitalul Lazaret Bacău
831.	Tănase Ion	Soldat	1917	Milcoiu	Argeş	
832.	Ion Mihai	Soldat	1917	Cocu	Argeş	Ambulanţa Diviziei III Infanterie
833.	Anghelescu Ion	Soldat	1917	Bascovele	Argeş	La domiciliul său
834.	Groşanu Dumitru	Soldat	1917	Slătioare	Argeş	Spitalul de Cruce Roşie nr. 227 filiala Iaşi
835.	Ilie Constantin	Soldat	1917	Racoviţă	Argeş	Spitalul de Cruce Roşie nr. 227 filiala Iaşi
836.	Arsene Neculae	Soldat	1917	Tutana	Argeş	Spitalul Strunga Roman
837.	Lăcureanu Ion	Soldat	1917	Ciofrângeni	Argeş	Spitalul de Izolare nr. 270
838.	Constantin Marin	Caporal	1918	Săpata de Sus	Argeş	Spitalul de Contagioşi nr. 2
839.	Bâcu Ion	Soldat	1918	Budeşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
840.	Drăghici Marin	Soldat	1918	Richiţele de Sus	Argeş	Infirmeria Găneşti
841.	Dinu Dumitru	Soldat	1918	Oarja	Argeş	Infirmeria Găneşti
842.	Ghiţă Năstase	Soldat	1918	Dângeşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
843.	Olaru Petre	Soldat	1918	Berislăveşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
844.	Burciu Radu	Soldat	1918	Fâlfani	Argeş	Infirmeria Găneşti
845.	Popa Nicolae	Soldat	1918	Valea Danului	Argeş	Infirmeria Găneşti
846.	Barbu Alexandru	Soldat	1918	Bascov	Argeş	Infirmeria Găneşti
847.	Popescu Emilian	Soldat	1918	Săpunari	Argeş	Centrul de Instrucţie Bacău
848.	Botea Ion	Soldat	1918	Silişteni	Argeş	Spitalul Brâncovenesc nr. 272
849.	Grigorescu Radu	Soldat	1918	Găvana	Argeş	Spitalul Militar Târgu Frumos
850.	Ştefan Constantin	Soldat	1918	Racoviţa	Argeş	Infirmeria Găneşti
851.	Tănase Alexandru	Soldat	1918	Costeşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
852.	Chiţulescu Constantin	Soldat	1918	Şuici	Argeş	Spitalul Militar Târgu Frumos
853.	Bărboi Ion	Soldat	1918	Olanu	Argeş	Infirmeria Găneşti
854.	Pescaru Ion	Soldat	1918	Sălătruc	Argeş	Spitalul Regina Elisabeta nr. 106
855.	Safta Gheorghe	Soldat	1918	Titeşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
856.	Ghiţă Florea	Soldat	1918	Costeşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
857.	Brizianu Constantin	Soldat	1918	Piteşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
858.	Cojocaru Florea	Soldat	1918	Ciomăgeşti	Argeş	Infirmeria Găneşti
859.	Dobrică Traian	Soldat	1918	Fedeleşoiu	Argeş	Spitalul nr. 263 Iaşi
860.	Sandu Marin	Soldat	1918	Brătieni	Argeş	Infirmeria Găneşti
861.	Ştefan Brandi	Soldat	1918	Turnu Severin	Mehedinţi	Infirmeria Găneşti
862.	Georgescu Gheorghe	Soldat	1918	Dănicei	Argeş	Infirmeria Găneşti

Nr. crt.	NUMELE ȘI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
863.	Rizea Ion	Soldat	1918	Broșteni	Argeș	Infirmeria Gănești
864.	Cireașă Marin	Soldat	1918	Dănicei	Argeș	Infirmeria Gănești
865.	Ion Alexandru	Soldat	1918	Pădureți	Argeș	Infirmeria Gănești
866.	Anghel Marin	Soldat	1918	Suseni	Argeș	Infirmeria Gănești
867.	Bănică Ion	Soldat	1918	Milcoiu	Argeș	Infirmeria Gănești
868.	Guliman Ion	Soldat	1918	Bascovele	Argeș	Infirmeria Gănești
869.	Marin Ion	Soldat	1918	Racovița	Argeș	Infirmeria Gănești
870.	Drăghici Mihai	Soldat	1918	Groși	Argeș	Infirmeria Gănești
871.	Predescu Ion	Soldat	1918	Sămara	Argeș	Spital Bacău
872.	Grigore Nicolae	Soldat	1918	Pădureți	Argeș	Infirmeria Gănești
873.	Jianu Dumitru	Soldat	1918	Cocu	Argeș	Infirmeria Gănești
874.	Ghencea Gheorghe	Soldat	1918	Trepteni	Argeș	Infirmeria Gănești
875.	Horici Dumitru	Soldat	1918	Pitești	Argeș	Infirmeria Gănești
876.	Croitoru Gheorghe	Soldat	1918	Ciofrângeni	Argeș	Infirmeria Gănești
877.	Sanda Constantin	Soldat	1918	Merișani	Argeș	Infirmeria Gănești
878.	Popa Nicolae	Soldat	1918	Valea Danului	Argeș	Infirmeria Gănești
879.	Țurlescu Constantin	Soldat	1918	Dedulești	Argeș	Infirmeria Gănești
880.	Albină Gheorghe	Soldat	1918	Lăunele de Jos	Argeș	Infirmeria Gănești
881.	Făiniță Nicolae	Soldat	1918	Berislăvești	Argeș	Infirmeria Gănești
882.	Barbu Griogore	Soldat	1918	Valea Danului	Argeș	Infirmeria Gănești
883.	Sămăreanu Tudor	Soldat	1918	Sămara	Argeș	Infirmeria Gănești
884.	Creangă Ion	Soldat	1918	Ciutești	Argeș	Spitalul nr. 224 Iași
885.	Mușulete Florea	Soldat	1918	Olanu	Argeș	Spitalul nr. 264 Iași
886.	Nicolae Dumitru	Soldat	1918	Ciofrângeni	Argeș	Infirmeria Gănești
887.	Despa Ion	Soldat	1918	Mârghia	Argeș	Infirmeria Gănești
888.	Stan Gheorghe	Soldat	1918	Suseni	Argeș	Infirmeria Gănești
889.	Tița Nicolae	Soldat	1918	Vâlcele	Argeș	Infirmeria Gănești
890.	Ivașcu Ion	Soldat	1918	Suseni	Argeș	Spital Târgu Frumos
891.	Baibarac Stan	Soldat	1918	Moșoaia	Argeș	Spital Târgu Frumos
892.	Zdiarschi Anton	Soldat	1918	Găvana	Argeș	Spital Târgu Frumos
893.	Andrei Ilie	Soldat	1918	Broșteni	Argeș	Spital Târgu Frumos
894.	Dincă Florea	Soldat	1918	Poiana Lacului	Argeș	Spital Târgu Frumos
895.	Mihalache Tudor	Soldat	1918	Borlești	Argeș	Spital Târgu Frumos
896.	Ioniță Dumitru	Soldat	1918	Bărsești	Argeș	Spital Târgu Frumos
897.	Crăcan Iancu	Soldat	1918	Fălfani	Argeș	Spital Târgu Frumos
898.	Enișor Gheorghe	Soldat	1918	Olanu	Argeș	Spital Târgu Frumos
899.	Popian Filip	Soldat	1918	Galicea	Argeș	Spital Târgu Frumos
900.	Florea Gheorghe	Soldat	1918	Ionești	Argeș	Spital Târgu Frumos
901.	Stan Ion	Soldat	1918	Săpata de Jos	Argeș	Spital Târgu Frumos
902.	Călin Dumitru	Soldat	1918	Tutana	Argeș	Spitalul nr. 424 Iași
903.	Țițirigă Constantin	Soldat	1918	Richițele de Jos	Argeș	Spitalul nr. 424 Iași
904.	Dina Ion	Soldat	1918	Valea Danului	Argeș	Spitalul nr. 424 Iași
905.	Popescu Gheorghe	Soldat	1918	Șuici	Argeș	Spitalul nr. 424 Iași
906.	Micu Vasile	Soldat	1918	Șuici	Argeș	Spitalul nr. 424 Iași
907.	Limpezoiu Ilie	Soldat	1918	Lăunele de Jos	Argeș	Spitalul nr. 424 Iași
908.	Popescu Toma	Soldat	1918	Pădureți	Argeș	Spitalul nr. 424 Iași
909.	Sandu Drăghici	Soldat	1918	Țuțulești	Argeș	Spitalul nr. 424 Iași
910.	Dumitru Ristea	Soldat	1918	Bascov	Argeș	Spitalul nr. 424 Iași
911.	Proslopeanu Constantin	Soldat	1918	Drăganu	Argeș	Spitalul nr. 424 Iași
912.	Anghel Gheorghe	Soldat	1918	Prundu	Argeș	Spitalul nr. 424 Iași
913.	Barbu Ștefan	Soldat	1918	Vâlcele	Argeș	Spitalul nr. 424 Iași
914.	Șchiopu Dumitru	Soldat	1918	Jiblea	Argeș	Spitalul nr. 424 Iași
915.	Bigan Constantin	Soldat	1918	Sămara	Argeș	Spital Gârleni
916.	Iordan Ion	Soldat	1918	Șuici	Argeș	Spital Târgu Frumos
917.	Mocanu Gheorghe	Soldat	1918	Pădureți	Argeș	Spitalul nr. 242 Roman
918.	Răbăcel Florea	Soldat	1918	Fedeleșoiu	Argeș	Spitalul de Evacuare nr. 4
919.	Țurlea Marin	Soldat	1918	Tutana	Argeș	Spital Târgu Frumos
920.	Ioan Ion	Soldat	1918	Băseni	Argeș	Spitalul de Chirurgie Roman
921.	Petrică Ilie	Soldat	1918	Țuțulești	Argeș	Spital Târgu Frumos
922.	Magraon Marin	Soldat	1918	Bârsoiu	Argeș	Spitalul nr. 4 Sanitar
923.	Vlăsceanu Nicolae	Soldat	1918	Băiculești	Argeș	Spitalul Brâncovenesc nr. 272
924.	Neacșu Ștefan	Soldat	1918	Stoilești	Argeș	Dealul Budiașului
925.	Dumitru Ion	Soldat	1918	Mârghia	Argeș	Cota 464
926.	Dogaru Gheorghe	Soldat	1918	Cremenari	Argeș	Dealul Porcului

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
927.	Drăghici Mihai	Soldat	1918	Groşi	Argeş	Dealul Porcului
928.	Constantin Marin	Soldat	1918	Corbi	Argeş	Lazaretul nr. 220 Bacău
929.	Melchioi Dumitru	Soldat	1918	Richițele	Argeş	Lazaretul nr. 220 Bacău
930.	Nițu Constantin	Soldat	1918	Suseni	Argeş	Spitalul Regina Maria
931.	Ciucă Marin	Soldat	1918	Bleici	Argeş	Spitalul de Contagioşi nr. 4
932.	Ilie Şerban	Soldat	1918	Săpata de Sus	Argeş	Dealul Porcului
933.	Gin Ion	Soldat	1918	Bleici	Argeş	Spitalul de Contagioşi nr. 4
934.	Merluş Constantin	Soldat	1918	Fedeleşoiu	Argeş	Sanatoriu Bisericani
935.	Marin Ion	Soldat	1918	Oarja	Argeş	Spitalul nr. 168 Piatra Neamț
936.	Toma Gheorghe	Soldat	1918	Dănicei	Argeş	Spitalul nr. 31 Piatra Neamț
937.	Loşeanu Marin	Soldat	1918	Ioneşti	Argeş	Lazaretul Bacău
938.	Logofeteasa Florea	Soldat	1918	Hârseşti	Argeş	Spitalul nr. 221 Bacău
939.	Călinescu Nicolae	Soldat	1918	Groşi	Argeş	Dealul Bălan
940.	Frântu Mihail	Soldat	1918	Câineni	Argeş	Spitalul Regimentului 13 Infanterie
941.	Ciocândel Marin	Soldat	1918	Merişani	Argeş	Lazaretul nr. 220 Bacău
942.	Dinu Gheorghe	Soldat	1918	Hințeşti	Argeş	Spitalul nr. 260 Iaşi
943.	Şerban Nicolae	Soldat	1918	Slătioare	Argeş	Spitalul de Contagioşi nr. 2
944.	Dorobanțu Ion	Soldat	1918	Pleşoiu	Argeş	Spitalul Piatra Neamț
945.	Radu Ion	Soldat	1918	Slătioare	Argeş	Spitalul Mobil nr. 3
946.	Grădinaru Florea	Soldat	1918	Bascov	Argeş	Spitalul de Cruce Roşie filiala Iaşi
947.	Tache Vasile	Soldat	1918	Borleşti	Argeş	Spitalul nr. 42 Râşca
948.	Constantin Anghel	Soldat	1918	Ioneşti	Argeş	Sanatoriul Militar Acherman
949.	Duță Constantin	Soldat	1918	Jiblea	Argeş	Spital Târgu Frumos
950.	Pungoci Ion	Soldat	1918	Băiculeşti	Argeş	Spitalul Sf. Spiridon Iaşi
951.	Stanciu Oprea	Soldat	1918	Moşoaia	Argeş	La domiciliul său
952.	Aldescu Ion	Soldat	1918	Deduleşti	Argeş	Spitalul de Convalescenți Bacău
953.	Pâcu Ion	Soldat	1918	Budeşti	Argeş	InfirmeriaGăneşti
954.	Vlădoiu Ion	Soldat	1918	Richițele de Sus	Argeş	Spitalul de Contagioşi Roman
955.	Mitu Mihail	Soldat	1918	Titeşti	Argeş	Spitalul de Cruce Roşie nr. 267 filia Iaşi
956.	Oprea Marin	Soldat	1918	Albota	Argeş	Spitalul de Chirurgie nr. 242 Roman
957.	Dumitrescu C.	Soldat	1918	Păduroiu	Argeş	Spitalul Depozit de Convalescenți Bacău
958.	Nistor Dumitru	Soldat	1918	Uda de Jos	Argeş	Spitalul nr. 220 Bacău
959.	Coman Constantin	Soldat	1918	Ciomăgeşti	Argeş	Spitalul nr. 221 Bacău
960.	Trică Ilie	Soldat	1918	Oarja	Argeş	Spitalul Militar nr. 271 Iaşi
961.	Sălcescu Victor	Soldat	1918	Bascovele	Argeş	Spitalul nr. 375
962.	Dogaru Gh. Ion	Soldat	1919	Tițeşti	Argeş	Spitalul nr. 464 Strunga
963.	Pleşan Gheorghe	Soldat	1919	Cocu	Argeş	Infirmeria Părţii Sedentare
964.	Gheorghe Constantin	Soldat	1919	Sămara	Argeş	Spitalul Hălăuceşti
965.	Ion R. Gheorghe	Soldat	1919	Drăganu	Argeş	Spitalul Hălăuceşti
966.	Prodan Ion	Soldat	1919	Suseni	Argeş	Spitalul Hălăuceşti
967.	Florea Florea	Soldat	1919	Drăganu	Argeş	Spitalul Hălăuceşti
968.	Stănculescu Ion	Soldat	1919	Drăganu	Argeş	Spitalul Cuza Vodă Roman
969.	Tromocia Ion	Soldat	1919	Lăunele de Jos	Argeş	Centrul de Instrucție Bacău
970.	Barbu Gheorghe	Soldat	1919	Albota	Argeş	Centrul de Instrucție Bacău
971.	Tudor Dumitru	Soldat	1919	Mârghia	Argeş	Centrul de Instrucție Bacău
972.	Stan Florea	Soldat	1919	Urşi	Argeş	Centrul de Instrucție Bacău
973.	Dobrin Gheorghe	Soldat	1919	Suseni	Argeş	Infirmeria Părții Sedentare
974.	Tomescu Petre	Soldat	1919	Dănicei	Argeş	Infirmeria Părții Sedentare
975.	Paraschivescu Ion	Soldat	1919	Albota	Argeş	Infirmeria Părții Sedentare
976.	Popescu Constantin	Soldat	1919	Uda de sus	Argeş	Infirmeria Părții Sedentare
977.	Tudor Constantin	Soldat	1919	Lăunele de Jos	Argeş	Infirmeria Părții Sedentare
978.	Clenci Nicolae	Soldat	1919	Băiculeşti	Argeş	Infirmeria Părții Sedentare
979.	Doncea Marin	Soldat	1919	Pădureți	Argeş	Infirmeria Părții Sedentare
980.	Albu Ilie	Soldat	1919	Mareş	Argeş	Infirmeria Părții Sedentare
981.	Stan Dumitru	Soldat	1919	Şerboeni	Argeş	Infirmeria Părții Sedentare
982.	Țicu Tănase	Soldat	1919	Hințeşti	Argeş	Infirmeria Părții Sedentare
983.	Catrinescu Constantin	Soldat	1919	Uda de Jos	Argeş	Infirmeria Părții Sedentare

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Judeţul	
984.	Moţoc Gheorghe	Soldat	1919	Câineni	Argeş	Infirmeria Părţii Sedentare
985.	Dumitru Ion	Soldat	1919	Broşteni	Argeş	Infirmeria Părţii Sedentare
986.	Bubulică M. Alexandru	Soldat	1919	Trepteni	Argeş	Infirmeria Părţii Sedentare
987.	Fumuru Grigore	Soldat	1919	Galicea	Argeş	Infirmeria Părţii Sedentare
988.	Niţă Ion	Soldat	1919	Tiţeşti	Argeş	Infirmeria Părţii Sedentare
989.	Martalogu Toma	Soldat	1919	Bârsoiu	Argeş	Infirmeria Părţii Sedentare
990.	Dragomir Anghel	Soldat	1919	Mârghia	Argeş	Infirmeria Părţii Sedentare
991.	Tănase Ion	Soldat	1919	Sămara	Argeş	Infirmeria Părţii Sedentare
992.	Dobrin Ion	Soldat	1919	Perişani	Argeş	Spitalul Podu Iloaei
993.	Zidaru Florea	Soldat	1919	Dobrogostea	Argeş	Spitalul Hălăuceşti
994.	Trandafir Marin	Soldat	1919	Silişteni	Argeş	Spitalul nr. 464 Strunga
995.	Duţă Dumitru	Soldat	1919	Tiţeşti	Argeş	Infirmeria Corpului Părţii Sedentare
996.	Diaconu Ion	Soldat	1919	Ciuteşti	Argeş	Spital Târgu Frumos
997.	Biban Gheorghe	Soldat	1919	Silişteni	Argeş	Spital Târgu Frumos
998.	Nedelea Trandafir	Soldat	1919	Suseni	Argeş	Spital Târgu Frumos
999.	Ion Marin	Soldat	1919	Silişteni	Argeş	Spitalul Hălăuceşti
1000.	Neacşu Constantin	Soldat	1919	Mârghia	Argeş	Centrul Sanitar Negri
1001.	Simţion Mihai	Soldat	1919	Piteşti	Argeş	Spital Târgu Frumos
1002.	Toma Dumitru	Soldat	1919	Groşi	Argeş	Spitalul de Contagioşi nr. 3 Roman
1003.	Pârvulescu Gheorghe	Soldat	1919	Drăganu	Argeş	Ambulanţa Diviziei a 13-a
1004.	Chirilă Ion	Soldat	1919	Cepari	Argeş	Spitalul nr. 81 Câmpulug
1005.	Roman Duminică	Soldat	1919	Fâlfani	Argeş	Spitalul Podul Iloaei
1006.	Filimon Vasile	Soldat	1919	Piteşti	Argeş	Spitalul nr. 464 Strunga
1007.	Rizea Ion	Soldat	1919	Urşi	Argeş	Spitalul nr. 464 Strunga
1008.	Duminică Ioan	Soldat	1919	Groşi	Argeş	Spitalul nr. 422
1009.	Mihai Petre	Soldat	1919	Hârseşti	Argeş	Spitalul de Evacuare nr. 13
1010.	Tudor V. Ghica	Soldat	1919	Tutana	Argeş	Spitalul Barăci Roman
1011.	Burtan Radu	Soldat	1919	Şerboeni	Argeş	Spitalul I.C. Brătianu Piteşti
1012.	Hristea N. Hristea	Soldat	1920	Tutana	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
1013.	Dinu Ion	Soldat	1920	Silişteni	Argeş	Trenul Sanitar nr. 9
1014.	Iliescu Gheorghe	Soldat	1920	Slătioare	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
1015.	Manea Florea	Soldat	1920	Slătioare	Argeş	Trenul Sanitar nr.9
1016.	Nedelea Dumitru	Soldat	1920	Cocu	Argeş	Infirmeria Corpului
1017.	Popescu Nicolae	Soldat	1920	Galicea	Argeş	Spitalul Hălăuceşti
1018.	Vasilescu Radu	Soldat	1920	Piteşti	Argeş	Spitalul Hălăuceşti
1019.	Luca Marin	Soldat	1920	Groşi	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
1020.	Gheorghe Petre	Soldat	1920	Slătioare	Argeş	Trenul Sanitar nr. 11
1021.	Merlea Ion	Soldat	1920	Uda de Sus	Argeş	Spitalul Cuza Vodă Roman
1022.	Zugravu Dumitru	Soldat	1920	Lăunele de Jos	Argeş	Lazaretul 220 Bacău
1023.	Chiţan Ştefan	Soldat	1920	Pădureţi	Argeş	Infirmeria Corpului
1024.	Ionescu Paraschiv	Soldat	1920	Mareş	Argeş	Infirmeria Corpului
1025.	Stancu Ion	Soldat	1920	Pădureţi	Argeş	Infirmeria Corpului
1026.	Neagoe Florea	Soldat	1920	Şerbăneşti	Argeş	Infirmeria Corpului
1027.	Nedelcu Gheorghe	Soldat	1920	Pădureţi	Argeş	Infirmeria Corpului
1028.	Stănescu Gheorghe	Soldat	1920	Tutana	Argeş	Infirmeria Corpului
1029.	Leanca Polifron	Soldat	1920	Uda de Jos	Argeş	Infirmeria Corpului
1030.	Mardele Nicolae	Soldat	1920	Titeşti	Argeş	Infirmeria Corpului
1031.	Piuaru David	Soldat	1920	Câineni	Argeş	Infirmeria Corpului
1032.	Vlăsceanu Marin	Soldat	1920	Pădureţi	Argeş	Infirmeria Corpului
1033.	Giurcă Ion	Soldat	1920	Tutana	Argeş	Infirmeria Corpului
1034.	Dumitrescu Vasile	Soldat	1920	Pădureţi	Argeş	Infirmeria Corpului
1035.	Dumitru Dumitru	Soldat	1920	Uda de Jos	Argeş	Infirmeria Corpului
1036.	Bădiţă Florea	Soldat	1920	Martalogi	Argeş	Infirmeria Corpului
1037.	Manea Dumitru	Soldat	1920	Piteşti	Argeş	Infirmeria Corpului
1038.	Anghel Gheorghe	Soldat	1920	Groşi	Argeş	Infirmeria Corpului
1039.	Stănescu Ion	Soldat	1920	Pădureţi	Argeş	Infirmeria Corpului
1040.	Rădulescu Ion	Soldat	1920	Ţuţuleşti	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
1041.	Lungu M. Dumitru	Soldat	1920	Piteşti	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău

Nr. crt.	NUMELE ŞI PRENUMELE	GRADUL	Contingent	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Judeţul	
1042.	Mihalache Florea	Soldat	1920	Suseni	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
1043.	Stănescu Şerban	Soldat	1920	Martalogi	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
1044.	Grigore Cristea	Soldat	1920	Pădureţi	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
1045.	Tudor Ion	Soldat	1920	Mareş	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
1046.	Ena Ilie	Soldat	1920	Pădureţi	Argeş	Spitalul de Convalescenţi Bacău
1047.	Matei Gheorghe	Soldat	1920	Slătioare	Argeş	Spitalul nr. 218 Bacău
1048.	Paraschivescu Ion	Soldat	1920	Piteşti	Argeş	Spital Târgu Frumos
1049.	Varfolea Ştefan	Soldat	1920	Piteşti	Argeş	Spitalul Buhoci Bacău
1050.	Paraschiv Vasile	Soldat	1920	Suseni	Argeş	Spitalul nr. 366 Botoşani
1051.	Olaru Ion	Soldat	1920	Bârsoiu	Argeş	Spital Târgu Frumos
1052.	Pavel Ene	Soldat	1920	Găvana	Argeş	Spital Târgu Frumos
1053.	Marin I. Constantin	Soldat	1920	Goleşti	Argeş	Spitalul Cuza Vodă Roman
1054.	Mihai Ilie	Soldat	1920	Lăunele de Jos	Argeş	Spitalul Hălăuceşti
1055.	Beu M. Ion	Soldat	1920	Poenari	Argeş	Spitalul Militar Târgu Frumos
1056.	Mihăescu Nicolae	Soldat	1920	Perişani	Argeş	Spitalul nr. 264 Roman
1057.	Ion Sebastian	Soldat	1920	Piteşti	Argeş	Spital Târgu Frumos
1058.	Nica Marin	Soldat	1920	Urşi	Argeş	Spital Târgu Frumos
1059.	Dumitru S. Ion	Soldat	1920	Mareş	Argeş	Infirmeria Corpului

3. RĂZBOIUL DIN 1941 – 1944

Nr. crt.	Gradul	Numele şi prenumele	Locul şi data naşterii		Localitatea şi data unde a căzut	
			Locul naşterii	Data naşterii	Localitatea	Data
1.	Maior	Cocioceanu Gh.	Topoloveni	1898	Vîgoda	25.08.1941
2.	Locotenent	Săvulescu Atanasie	Vloşcani	17.11.1909	Spitalul Campanie Chişinău	10.08.1941
3.	Sublocotenent	Dumitrescu Marius	Ploeşti	12.08.1920	Cota 102	14.08.1941
4.	Căpitan	Dumitrescu Ştefan	Suica	31.03.1905	Vîgoda	25.08.1941
5.	Căpitan rez.	Olteanu Vasile	Bascov	14.11.1898	Vîgoda	24.08.1941
6.	Sublocotenent	Răducanu Ilie	Vâlcele	02.09.1914	Cota 102	14.08.1941
7.	Sublocotenent	Săbiescu Ion	-	-	Cota 102	14.08.1941
8.	Sublocotenent	Florea Ştefan	Curtea de Argeş	03.01.1914	Vîgoda	24.08.1941
9.	Maior	Crudu G. Ion	Bascov	08.06.1900	Octiabri	03.09.1941
10.	Medic căpitan	Petrovici Teodor	-	-	Perniciania-Lenina	30.08.1941
11.	Locotenent	Jacotă Vasile	Sârbi	05.11.1909	Vîgoda	03.09.1941
12.	Sublocotenent	Popescu Marin	Martalogi	26.02.1914	Octiabri	03.09.1941
13.	Sublocotenent	Zamfir Petre	-	02.03.1912	Octiabri	03.09.1941
14.	Sublocotenent	Crăciun Mihalache	Bucureşti	09.09.1916	Vîgoda	04.09.1941
15.	Sublocotenent	Dumitru Marin	Sămara	24.04.1913	Vîgoda	04.09.1941
16.	Căpitan	Anton Vasile	Târgu Neamţ	19.12.1903	Bostănaia	23.09.1941
17.	Căpitan	Rădulescu Pompiliu	-	-	Octiabri	20.09.1941
18.	Căpitan	Fulea Eremia	Bucureşti	25.03.1908	-	14.08.1941

C.S.P.A.M.I., fond Marele Stat Major (în continuare se va cita M.St.M), Serviciul Statistic, dosar nr. 526, f. 86.

Nr. crt.	Gradul	Numele şi prenumele	Data la care a căzut
1.	Căpitan	Stamin F. Marin	26.04.1944
2.	Căpitan	Gheorghiu Aurel	29.06.1944
3.	Locotenent (r)	Camen Iulian	26.04.1944
4.	Sublocotenent (r)	Ionescu Stan	26.04.1944
5.	Sublocotenent	Dumitru Vasile	26.04.1944
6.	Sublocotenent (r)	Cârlea C. Ioan	26.04.1944
7.	Sublocotenent (r)	Nisipeanu N. Constantin	26.04.1944
8.	Sublocotenent (r)	Nicolescu C. Aurel	29.04.1944
9.	Sublocotenent	Nicolescu Gheorghe	03.06.1944
10.	Sublocotenent (r)	Munteanu Ion	01.06.1944
11.	Sublocotenent	Iliescu Traian	05.06.1944

C.S.P.A.M.I., fond Divizia 3 Infanterie, dosar nr. 2286, f. 47, 150 şi dosar nr. 2470, f. 17v.

CERCUL TERITOR[illegible]AL ARGES

TABEL NOMINAL

De pierderile î n morţi trupă pe frontul de Est ale Regimentului 4 Dorobanţi.-

Nr. crt.	Numele şi Pronumele	Gradul	Ctg.	Data şi locul naşterii: Anul	Luna	Ziua	Comuna	Judeţul	Numele părinţilor: Tata	Mama	Data şi locul morţii: Anul	Luna	Ziua	Localit.
1.	Botar Gheorghe	Sold.	1941	1919	5	21	Buia	Tr.Mare	Ion	Ana	1941	8	14	Evgorov
2.	Buzică Victor	"	194o	1916	2	24	Giurgiu	Vlaşca	"	Rada		-"-		Cartova
3.	Zăbavă Ioan	"	1937	1915	6	18	Pădureţi	Argeş	-	Gherghina		-"-		
4.	Ilie Gheorghe	Serg.	1939	1917	1	27	Pălfani	"	Marin	Rada		-"-		Cota lo
5.	Duca Gheorghe	"	1937	1913	3	23	Ciuteşti	"	C-tin	Gherghina		-"-		
6.	Angelescu Petre	"	"	1915	9	1o	Serbăneşti	"	Stan	Maria				
7.	Grigorescu Marin	"TR.	1931	19o6	9	24	Băseni	"	Ion	"		-"-		
8.	Duicu Ioan	Cap.	1939	1917	1	26	Stîrbei	R-ţi	-	Păuna		-"-		
9.	Olteanu C-tin	"	"	1919	5	3	Ciupele	Argeş	Radu	Maria		-"-		
1o.	Vinulescu Ioan	"	1934	1912	11	2o	Mareş	"	Grigore	"		-"-		
11.	Gherase Manole	Frt.	1939	1919	1o	31	Brătieni	"	Tudose	Ecaterina		-"-		
12.	Petrache Gheorghe	Sold.	1938	1914	4	18	Poenari	"	Florea	Floarea		-"-		
13.	Dănică Ilie	"	1936	"	4	17	Stoileşti	"	"	Alexandrina		-"-		
14.	Mariniţă Ion	"	"	"	1o	27	Cocu	"	-	Ioana		-"-		
15.	Nuţă Gheorghe	"	"	"	6	7	Berislăveşti	"	Nicolae	Floarea		-"-		
16.	Dincă F.Nicolae	"	1935	1912	5	2	Pălfani	"	Florea	"		-"-		
17.	Cosmescu Gheorghe	"	"	"	5	2	Săpunari	"	Ion	Anghelina		-"-		
18.	Stoenescu Niculae	"	1934	1911	11	24	V-lea Mărului		Gh.+	Gherghina Joiţa		-"-		
19.	Voican Ilie	"	1932	191o	2	6	Coteşti	Muscel	Nicolae	Ioana		-"-		
2o.	Ilie N.Dumitru	"	1936	1914	1o	12	Vălcelele	Argeş	Nae +	Maria		-"-		
21.	Coman A.Tănase	"	1933	191o	-	-	Isvorul	"	Alex.	Gherghina		-"-		
22.	Rouă C.Gheorghe	"	"	1911	2	23	Titeşti	"	Petre	Maria		-"-		
23.	Ivan Florea	"	1936	1912	9	1	Oarja	"	Serban +	"		-"-		
24.	Pătru Gheorghe	Serg.	1938	1916	4	22	Hărtieşti	Muscel	Ghorghe	Sava		-"-		
25.	Bănică Ion	"	1934	1912	11	2o	Zărneşti	Argeş	Ion	Sabina		-"-		
26.	Nenciu Ion	Cap.	1932	191o	1	1o	Vrăneşti	Muscel	D-tru	Gheorghiţa		-"-		
27.	Florea C-tin	Sold.	1936	1914	1o	3o	V.Danului	Argeş	Ion	Maria		-"-		
28.	Rotaru Ion	"	1935	1913	7	13	Muşeteşti	"	Gheorghe	Ana		-"-		
29.	Popovici Victor	"	1941	1919	9	19	Gostăvăţ	R-ţi	Dumitru	Maria		-"-		
3o.	Popa Vasile	"	1936	1914	8	19	Corbeni	Argeş	Ion	Filofteia		-"-		
31.	Bogdan Ion	"	1941	1919	6	28	Slobozia	"	"	Voica		-"-		
32.	Neamţu C-tin	"	1937	1915	4	6	Galicea	"	Florea +	Ioana		-"-		
33.	Serban Ion	"	1931	19o8	5	31	Stoiceni	"	D-tru	Dumitra		-"-		
34.	Niculescu D-tru	"	1933	1911	5	15	Olanu	"	"	Rada		-"-		
35.	Radu I.Niculae	"	1941	1919	3	14	Buzoeşti	"	Ion	Floarea		-"-		
36.	Zăvoianu Gh.	"	1936	1914	9	26	Fedeleşoiu	"	" +	Maria		-"-		
37.	Tudorache Gheorghe	Frt.	1936	"	1	24	L.Corbului	"	Alex.	Alexandra		-"-		
38.	Duţă Nelae	Sold.	1933	1911	5	19	Mălureni	"	C-tin	Maria		-"-		
39.	Fila Ioan	"	1941	1919	8	15	Selşul Mare	Tr.Mare	Ion +	"		-"-		
4o.	Bondoc Mihaiu	"	"	"	12	19	Streješti	R-ţi	Dumitru	"		-"-		
41.	Bărbărie Niculae	"	1932	191o	1o	27	Leordeni	Muscel	C-tin	Ioana +		-"-		
42.	Popescu Ioan	Serg.	1936	1914	8	14	Mălureni	Argeş	D-tru	Joiţa		-"-		
43.	Mucenic D-tru	Cap.	1935	1913	3	1	Racoviţa	"	"	Ilinca		-"-		
44.	Badea F,Gheorghe	Sold.	1938	1916	8	1	Bascovele	"	Florea +	Elisabeta		-"-		
45.	Tuţă Florea	"	1937	1915	1o	19	Trepteni	"	Gheorghe	Ioana		-"-		
46.	Langă Ilie	"	1936	1914	6	17	Olanu	"	"	Floarea		-"-		
47.	Grigore Nic.	"	1936	1914	5	11	Runcu	"	C-tin	Maria		-"-		
48.	Muşat D Ion	"	"	1913	7	27	Săpata	"	Dragomir	Ioana		-"-		
49.	Ion M Oprea	"	1932	1909	6	12	Mozăceni	"	Marin +	Maria		-"-		
50.	Zink Martin	"	1936	1914	11	8	Zibert	Tr.Mare	Mihail	Agnita		-"-		
51.	Piloiu Chirilă	"	"	1914	5	13	Boisoara	Argeş	Chirilă	Maria		-"-		
52.	Strie Florea	Cap.	1934	1912	10	16	Sămara	"	Ion	Ioana		-"-		
53.	Maria Gh.	Sold.	1941	1919	11	2	Căteasca	"	Petre	C-tina		-"-		
54.	Cipana Gh.	"	1935	1914	8	6	Boişoara	" "	"	Ilinca		-"-		
55.	Nedelcu C-tin	"	"	1913	1	4	C.Argeş	"	Tudor +	Maria		-"-		
56.	Iordan Florea	Cap.	1934	1912	7	8	Stoileşti	Argeş	Radu	Ileana		-"-		
57.	Teleşman Ion	Sold.	1941	1919	7	12	Trepteni	"	Nic.	Floarea		-"-		
58.	Apostol Anton	"	1940	1916	8	18	Lăunele Jos	"	Gh.	Ioana		-"-		
59.	Olteanu Stefan	"	1935	1913	1	14	Hinţeşti	"	D-tru	"		-"-		
60.	Petrescu Ioan	"	1931	1909	11	11	Băiculeşti	"	Haralamb	Alexandrina		-"-		
62.	Târcu Ioan	"	1937	1915	9	20	Păduroiu	"	Stan	Tinca		-"-		
63.	Târcu Gh.	Cap.	1931	1909	6	26	"	"	Marin	Maria		-"-		
64.	Scarlat Anghel	Sold.	1936	1914	2	26	Căteasca	"	Ion	"		-"-		
65.	Grigore Ioan	"	1941	1919	11	15	Găvana	"	Radu	Tinca		-"-		
66.	Radu Marin	"	1934	1912	11	12	"	"	D-tru	C-tina		-"-		
67.	Chiriţă Gh.	"	1938	1916	8	9	Mălureni	"	Gh.	Maria		-"-		
68.	Scarlat Alex.	"	1935	1913	5	23	Albeşti	"	Petre	Ileana		-"-		
69.	Vlăsceanu D-tru	"	1938	1916	6	11	Galicea	"	Nicolae	D-tra		-"-		
70.	Opricel G Ion	"	1940	1921	4	5	Bucinişu	R-ţi	Gh.	Paraschiva		-"-		
..	Popa Mucenic	"	1935	1913	10	5	Corbeni	Argeş	Ion +	Ioana		-"-		
72.	Diaconu Ion	Cap.	1938	1919	6	27	Poiana L.	"	C-tin	Paraschiva		-"-		
73.	Constantin Gh	Sold.	1941	"	5	5	Stolnici	"	D-tru	D-tra		-"-		
74.	Cârstea Ioan	"	1938	1916	3	15	Slătioarele	"	Ilie	Matilda		-"-		
75.	Ducan Vasile	"	"	"	4	8	Purcăreni	Muscel	Grigore	Maria		-"-		
76.	Stanciu Alex.	Frt.	1941	1919	7	-	Isvoru	Olt	C-tin	"		-"-		
77.	Marinescu D-tru	Sold.	1938	1916	12	18	Dărmăneşti	Muscel	Gh.+	Elisabeta		-"-		
78.	Tudor Matei	"	1935	1913	9	30	Ungheni	Argeş	Alex.+	Ioana		-"-	15.	Danciova Ucr
79.	Toader Florea	"	1941	1919	6	1	Bercioiu	"	Ion +	Maria		-"-	17.	Cota 102. "
80.	Forică C-tin	"	1936	1913	2	22	Dobrogostea	"	Gh.	"		-"-		Danciova Ucr.
81.	Momete Marcu	"	1941	1919	3	21	Deleni	Olt	Ion	Stana	1941.		18.	Cota 102. "
82.	Constantin Gh.	Frt.	"	"	5	5	Stolnici	Argeş	D-tru	D-tra	1941.	8.	14.	Cota 102.
83.	Stericiu Alex.	Serg.	1939	1917	3	8	Băiculeşti	"	Nic.	Elena	"		" 13.	N.E.Karpov
84.	Pantelie Ioan	Sold.	1941	1919	2	10	XXXXXXX Călineşti	Muscel	Apostol	Ioana	"		" 20.	Danciova
85.	Mircea G Alex.	Serg.TR	939	1916	3	24	Piteşti	Argeş	Vasile	Maria	"		" 24.	Vigoda
86.	Bocai I Florea	Cap.	1933	1911	10	4	Guivăreşti	R-ţi	Florea	Stana	"	"	"	

Nr. Crt.	Numele şi Pronumele	Gradul	Ctg.	Data şi locul nasterii: Anul	Luna	Ziua	Comuna	Judeţul	Numele părinţilor: Tata	Mama	Data morţii şi locul: Anul Luna Ziua	Locul
87.	Păcăleanu N-lae	Sold.	1936	1914	11	23	Urlueşti	Argeş	Ion	Floarea	1941 8 24	Vigoda
88.	Nicolae Trandafir	Frt.	1941	1919	10	22	Prundu	"	Radu +	Stefana +	"	
89.	Stăniloiu Dumitru	Sold.	1932	1910	-	-	Piteşti	"	D-tru	D-tra +	"	
90.	Gârbaciu Triţă	"	1937	1914	8	10	Guivăreşti	R-ţi	Stan +	Stana	"	
91.	Oprescu St Gh.	Serg.	1936	1916	8	26	Băjeşti	Muscel	Stefan	Maria +	"	
92.	Stata G Vasile	Cap.	1939	1916	5	9	Cepari	Argeş	Gh.	Elena	"	
93.	Leca I Vasile	Sold.	1939	1916	6	10	V.Danului	"	Ioan +	Dumitra	"	
94.	Iunch Cristofor	"	1938	1916	2	9	Gheglevici	Timis T	Alex.	Varvara	"	
95.	Duţu Gheorghe	Serg.	1935	1913	8	19	Cerbureni	Argeş	D-tru	Filofteia	"	
96.	Tenţea Ilie	Cap.	1940	1917	4	16	Vrăneşti	Muscel	Nicolae +	Ana	"	
97.	Olteanu Ion	Sold.	1941	1919	2	8	Piteşti	Argeş	Alex.	Floarea	"	
98.	Barbu F Petre	"	"	"	11	15	Vulpeşti	"	Florea	Mina	"	
9	Maurer Gh.	"	1932	1910	6	5	Stâna	Tr.Mare	Gh.	Ana	"	
100.	Comana Ioan	"	1939	1914	1	23	Slobozia	Argeş	D-tru	Rada	1941.V111.25.	Vigoda
101.	Butuc Ioan	"	1930	1908	9	22	Galicea	"	Ilie	"	"	
102.	Lupu Stancu	"	1931	1909	5	15	Priboeni	Muscel	Ion +	Floarea	"	
103.	Din D Ioan	"	1936	1914	7	18	Suseni	Argeş	D-tru	Ioana	"	
104.	Raiciu Tudor	"	1929	1907	11	28	Bârlogu	"	Serban	Ilinca	"	
105.	Stefan N Ioan	Cap.TR	1931	1909	4	16	Albeşti	"	Nica	Paraschiva	"	
106.	Mocanu C-tin	Sold.	1933	1911	10	14	Trepteni	"	Ion	Ioana	"	
107.	Nicolau St Mircea	"	1937	1915	5	4	Piteşti	"	Stefan	Elena	"	
108.	Lăcusteanu Gh.	Cap.	1933	1911	12	15	Urşi	"	Mihai	C-tina	"	
109.	Stănescu Gh.	Sold.	1930	1908	9	13	Perşani	Făgăraş	Nic.	Eva	"	
110.	Gherman Anton	Serg	1937	1915	8	23	Scheiu	Argeş	Petre	C-tina	"	
111.	C[illegible]stea Gh.	Sold.	1934	1912	9	-	Poeana L	-"-	Staicu	Voica	"	
112.	I[illegible]nca G.Alex.	"	1941	1918	11	26	Richiţele	"	Gh.	Stana	"	
113.	Florea I Nic.	"	1938	1916	-	-	Bârzeşti	Muscel	Ion	Ioana	"	
114.	Olteanu Marin	"	1936	1914	4	17	Silisteni	Argeş	Stan	Veta	"	
115.	Ciucă Ioan	Cap.	1935	1913	3	27	Moşoaia	"	Gh.	Maria	"	
116.	Popescu Tudor	Sold.	1931	1907	4	26	Piteşti	"	D-tru	Maria +	"	
117.	Diaconescu C-tin	"	1938	1916	10	29	Teiu	"	Vasile	Vasilica	"	
118.	Serban Ioan	Cap.	1931	1908	5	3	Stoiceni	"	D-tru	D-tra	"	
119.	Popescu C-tin	Sold	1931	1909	5	21	Tutuleşti	"	Ene	Nedela	"	
120.	Anghel Nicolae	"	1935	1913	4	14	Mălureni	"	Marin	Maria	"	
121.	Pălfănescu Ioan	SergTR.	1939	1916	9	8	Pălfani	"	Petre +	Ioana	"	
122.	Androne Ioan	Sold.	1934	1910	2	27	Budeşti	"	Gheorghe	Maria	1941.V111.26.	Vigoda.
123.	Mi Schmidt Gh,	"	1941	1919	1o	12	Jibert	Tr.Mare	Mihail +	Anita	-"-	
124.	Chebaru Petrica	Frt.	1931	19o9	6	1	Hărseşti	Arges	Nae	Ioana	-"-	
125.	Dincă Ioan	Sold.	"	"	1o	18	Suici	"	N-lae	Alexandrina	-"-	
126.	Costea Oprea	"	193o	19o7	1o	13	Grebleşti	"	Gh.	Floarea +	-"-	
127.	Gruianu Ioan	"	1928	19o8	11	21	Bradul de Jos	"	Ilie	Ioana	-"-	
128.	Dobre Cristea	"	1937	1915	5	31	Gliganul Sus	"	Ioan	"	-"-	
129.	Munteanu C-tin	"	193o	-	-	-	V-lea Mărului	"	C-tin	Maria	-"-	
13o.	Florea Teodor	"	1937	1914	-	-	Perişani	"	N-lae	Ilinca	-"-	
131.	Serban Gh.	"	193o	19o9	5	31	V,Mărului	"	Gavrilă	Paraschiva	-"-	
132.	Langă Ioan	Frt.	1937	1915	5	15	Bârseşti	"	Gh.	Filofteia	1941.VIII.27	Vigoda
133.	Preda C-tin	Cap.	1938	1916	1o	2	Cepari	"	Spiridon+	D-tra	1941.VIII.12	NE.Satul Carpova
134.	Petre D.Alexandru	Sold.	1937	1915	7	14	Recea	"	Dragomir	C-tina	-"-	
135.	Din Gh.Ioan	Frt.	1936	1914	7	12	Tuţuleşti	"	Gh.	Ioana +	-"-	
136.	Mă tăsaru Gh.	"	1937	1913	11	11	Stoileşti	"	Ion +	"	1941.VIII.18	NE.Carpo
137.	Olteanu Traian	Sold.	1938	1916	2	11	Călineşti	Muscel	Ghiţă	D_tra	-"-	
138.	Crăşmac Tudor	"	1937	1915	5	19	Rociu	Argeş	Badea	-	-"-	
139.	Nel Iosif	"	"	"	11	2	Cicăneşti	"	N-lae	Maria	-"-	
14o.	Neacşu Gh.	Sold.T.R.	941	1917	2	17	Braduri	"	Andrei	Ioana	-"-	
141.	[illegible]ican Alex.	"	1929	19o7	3	28	Sălătrucel	"	C-tin	"	1941.VIII.25	SE.Gara [illegible]pova.-
142.	Florea Niculae	"	1938	1916	-	-	Bârzeşti	Muscel	Ion+	"	1941.VIII.14	Danciova Cota 1o2
143.	Gut Nicolae	"	1939	1915	11	29	Camloşul Mic	T.Toront.	Anton	Margareta	-"-	
144.	Arganini Gh.	Frt.	1936	1912	5	22	Piteşti	Argeş	Stefan	Elena	-"-	
145.	Pănoiu Gh.	Cap.	1931	19o9	5	1	Miceşti	Muscel	Nica	Ileana	-"-	
146.	C-tin Radu	Sold.	1934	1912	6	19	Săpata Sus	Argeş	D-tru	Ioana	1941.VIII.17	Cota 1o2
147.	N-lae Gh.	"	1938	1916	7	2o	Galeşu	"	Ioan	Ecaterina	1941.VIII.19	" "
148.	Petcu Marin	"	1941	1919	4	6	Gariasa	R-ţi	C-tin	Maria	1941.VIII.23	Vigoda
149.	Grigore D-tru	"	1935	1911	7	4	Răteşti	Argeş	Costea	Tudora	-"-	
15o.	Isac Octavian	"	1941	1919	12	2	Mihăeşti	Olt	Petre	Ioana	-"-	
151.	Gonoiu I.Gh.	"	1936	1914	5	23	Giurgiuveni	Argeş	D-tru	Floarea	1941.VIII.24	"
152.	Ioan Niculae	"	194o	1918	4	7	Greci	D-ţa	Gh.	Rada	-"-	
153.	Velescu N-lae	Serg.	1929	19o7	1	2o	Slatina	Olt	Stefan	Victoria	-"-	
154.	Badea P.I.Ioan	Cap.	1937	1915	5	8	Suici	Argeş	Ilie	Gheorghiţa	-"-	
155.	Diaconu Virgil	Sold.	1935	1912	9	2o	Malul cu Flori	Muscel	Petre	Anastasia	-"-	
156.	Vâlcu Alex.	"	1937	1915	6	22	Urlueşti	Argeş	Ion	Ioana	-"-	
157.	Budoiaşi C-tin	"	193o	1913	5	21	Băbuieşti	"	N-lae	Dumitra	1941.VIII.15	"
158.	Blejan D-tru	"	1929	19o5	5	21	Ciofrângeni	"	Nica	C_tina	-"-	
159.	Măcă ră scu Ioan	Serg.	1932	191o	7	21	V-lea Mare	Muscel	Gh.	Elisab.	-"-	
16o.	Sica I.Gh.	Sold.	1933	1911	6	15	Suici	Argeş	Ion	Ioana	-"-	
161.	Serban Gh.	"	1928	19o6	3	16	Mozăceni	"	-		1941.VIII.26	"
162.	Bărănescu Ioan	"	1936	1913	12	31	C.Argeş	"	Tudor	Maria	-"-	
163.	Marin C.Mihalache	"	1941	1919	2	25	I.G.Duca	Muscel	C-tin	Ioana	-"-	
164.	Ignat Gh.	"	193o	19o7	7	12	Runcu	Argeş	N-lae	Maria +	-"-	
165.	Rădoi Ioan	Serg.	1935	1913	6	6	Humele	"	Ion	Ioana	1941.VIII.27	Piervile
166.	Radu Petre	Sold.	"	"	9	11	Brădetu	"	"	Sultana	1941.VIII.14	Cota 1o2
167.	Niţă Z.Dumitru	Serg.	1936	1914	1o	15	Budeasa	"	Zamfir	Elisabeta	-"-	
168.	Bădoi F.Marin	Cap.	1935	1913	9	11	Sămara	"	Florea	Dumitra	-"-	
169.	Petre R.Gh.	Sold.	1937	1915	4	1o	Oarja	"	Radu	Badea	-"-	
17o.	Tititigă V-le	"	1936	1914	3	5	Richiţelele Sus	"	Marin	C-tina	-"-	
171.	Mircea Florea	Frt.	1941	1919	9	13	Bleici	"	Gh.	Maria	-"-	
172.	Talpoş Gh.	Sold.	1937	1915	9	11	Boişoara	"	Andrei+	Paraschiva	-"-	
173.	Linte I.Florea	"	1936	1914	11	4	Poenari	"	D-tru +	Ioana	-"-	
174.	Petre C-tin	"	1934	1912	2	1o	Albeşti	"	Natural	Ilinca	-"-	
175.	Sega Ion	Serg.	1938	1916	1	16	C.Lung	Muscel	"	"	-"-	

131

Nr. Crt.	Numele și Pronumele	Gradul	Ctg.	Data și locul nașterii					Numele părinților		Data morții și locul	
				Anul	Luna	Ziua	Comuna	Județul	Tata	Mama	Anul Luna Ziua	Locul
176.	Gânjă Ion	Sold.	1936	1914	1	13	Pârâu	Făgăraș	Andrei	Gheorghița	1941.VIII.14	Cota 1
177.	Burcea D-tru	"	1935	1913	1o	5	Bârlogul	Argeș	Marin	Rada	-"-	
178.	Matei R.Ioan	Cap.	1934	1912	2	22	Săpata Sus	"	Radu	Tihca	-"-	
179.	Popa Nicolae	Serg.	1935	1913	1o	21	Tutana	"	D-tru	Maria	-"-	
18o.	Scoroja Alex.	Sold.	1937	1915	[illegible]	[illegible]	Bascov	"	Vasile	"	-"-	
181.	C-tin P.Gh.	"	1939	1917	11	9	Cerșani	"	Pârvu	"	-"-	
182.	Gunciu Gh.	"	1938	1916	2	14	Stolnici	"	Stan	"	-"-	
183.	Voicu Ilie	Cap.	1934	1912	1	17	Glig.Sus	"	Ioan	D-tra	-"-	
184.	Dragnea Ioan	"	194[illegible]	1918	6	9	Drăganul	"	"	Ioana	-"-	
185.	Barbu Toma	Serg.	1938	1916	11	2	M.cu Flori	Muscel	C-tin	Ana	-"-	
186.	Costache F.Ioan	Cap.	1937	1915	1	14	Ungheni	Argeș	Zamfir	Paraschiva	-"-	
187.	Tița Marin	Sold.	1934	1912	8	7	Pleșoiu	"	Gheorghe	Maria	-"-	
188.	Rastu Petru	Cap.	1932	1916	3	26	Corbi	Muscel	Iosif	Filofteia	-"-	
198.	Cornea Gh.	Sold.	1933	1911	9	13	Boișoara	Argeș	Gh.	Ilinca	-"-	
199.	Teodorescu Mircea	Cap.	"	"	11	14	Sămara	"	Ion	Elisabeta	-"-	
2oo.	Blegu Ilie	Sold.	1941	1919	7	3o	V.Danului	"	Natural	Filofteia	-!-	
2o1.	Cioacă Gh.	"	1933	19o9	-	-	Slobozia	"	Andrei	Vasilica	-"-	
2o2.	Pieraru Marin	"	1938	1914	1o	27	Goșesti	Muscel	Gh.	Maria	-"-	
2o3.	Stefănescu Ioan	Serg.	1931	19o8	4	11	Rucăr	"	Ion	Potinica	-"-	
2o4.	Mierlă C-tin	Sold.	1934	1912	7	1	Bascov	"	Duminică	Păuna	-"-	
2o5.	Parpală Marin	"	194o	1918	8	3o	Răsuc.Sus	Vlașca	Petre	Chiriaca	-"-	
2o6.	Zetler Ioan	"	1934	1912	5	17	Veseu	Tr,Mare	Ion	Maria	-"-	
2o7.	Cocea C-tin	"	194o	1912	6	1	Sălătruc	Argeș	V-sile	Gheorghița	-"-	
2o8.	Geican C-tin	"	1941	1919	6	3	Bălțați	Olt	Marin	Lixandra	-"-	
2o9.	Mild Mihai	"	1935	1913	11	21	Peligor	Tr.Mare	Mihail	Ecaterina	-"-	
21o.	Grama Virgil	Cap.	1931	19o9	5	1	Luța	Făgăraș	N-lae	Maria	-"-	
211.	Bădescu Ioan	Serg.T.R.	939	1918	3	18	Corbeni	Argeș	Ioan	Constanța	-"-	
212.	Visan Ioan	Cap.TR.	1932	191o	4	1	Hârsești	"	Marin	Ileana	-"-	
213.	Manu C-tin	Serg.	1938	1916	6	22	Cepari	"	Gh.	Joița	1941.VIII.24	Vigoda
214.	Sandu R.Anghel	Sold.	1936	1914	6	3	Gliganul Sus	"	Radu	Voica	-"-	
215.	Răducu B.Marin	"	1934	1912	7	25	Mozăcani	"	Badea	Ioana	1941.VIII.3o	Lenina
216.	Tamașiu I.Alex.	Frt.	1935	1911	6	27	Găgeni	Buzău	Ion	Ilina	-"-	
217.	Petculescu T.Ioan	Sold.	1936	1914	2	14	Urzica	R-ți	Toma	"	1941.IX. 3	Octiab
218.	Voicu I.Stan	Serg.	1935	1913	9	22	Săpata Sus	Argeș	Ioan	Maria	-"-	
219.	Călin C.Gh.	"	"	"	2	18	Groși	"	C-tin	Voica	-"-	
22o.	Matei Gh.Ioan	"	1936	1914	4	2	"	"	Gh.	Ioana	-"-	
221.	Pantazescu A.Alex.	Sold.	1934	1912	3	29	Bălilești	Muscel	Alex.	Elena	-"-	
222.	Stănescu T.Gh.	"	1938	1916	5	3	Davidești	"	Toma	Anica	-"-	
223.	Mustață I.Gh.	Serg.	1939	1919	4	19	Leordeni	"	Ion	Ecaterina	1941.IX.- 3	Vigoda
224.	Păiuș P.Dumitru	Cap.	1934	1911	6	6	Barza	"	Petre	C-tina	-"-	
225.	Lincă B Marin	Sold.	1941	1919	2	26	Isbiceni	R-ți	Badea	Maria	-"-	
226.	Duță D Haralab.	"	1938	1914	10	24	C.De Argeș	Argeș	D-tru	"	-"-	
227.	Constantin S Marin	"	1931	1909	1	6	Bascov	"	Simion	Ioana	-"-	
228.	Lăzărescu P Petre	Frt.	1938	1916	10	9	Mușetești	"	Petre	Maria	-"-	
229.	Oprea Z. Gh.	Sold.	1935	1911	12	6	Albești	"	Zamfir	"	-"-	
230.	Diaconu M Ioan	Cap.	1931	1907	9	13	Mălureni	"	Nic.	Nicula	-"-	
231.	Debu I Gh.	"	1938	1914	12	2	Sercăița	Făgăraș	Ioan	Maria	-"-	
232.	Sârbu N Gh.	Serg.	1928	1906	9	26	C.de Argeș	Argeș	Nic.	Ioana	-"-	
233.	Dănescu I Marin	"	"	"	7	17	Bucuresti	Ilfov	Ion	"	-"-	
234.	Albu B Ion	Sold.	1935	1913	8	16	Recea	Argeș	Badea	Floarea	-"-	
235.	Nițu F Nic.	"	1936	1914	4	18	Săpata Sus	"	Florea	Rada	-"-	
236.	Ciocănea I Ion	"	1941	1919	9	3	Bălilești	Muscel	Ion	Ileana	-"-	
237.	Marin G Păun	Cap.	1940	1918	9	26	Greci	D-ța	Gh.	Stana	-"-	
238.	Busuioceanu A Nic.	Serg.	1935	1913	1	10	Grădistea	Vâlcea	Andrei	Ecaterina	-"-	
239.	Coman D Ioan	Sold.	1936	1914	1	23	Slobozia	Argeș	D-tru	Rada	-"-	
240.	Vasilecu I Ilie	Serg	1937	1915	9	6	Olanu	"	Ion +	Gheorghița	-"-	
241.	Preoțescu I C-tin	"TR.	1938	1915	6	2	Berislăvești	"	Ion	Floarea	-"-	
242.	Ciurmel St Ion	Sold.	1935	1913	7	13	Săpata Sus	"	Stan	Gherghina	-"-	
243.	Gheorghe C Ilie	Cap.	1933	1911	3	12	Oarja	"	C-tin	Ioan a	-"-	
244.	Langă I Gh.	Sold.	1935	1913	7	23	Dârlos	Tr. Mare	Ion	Fănica	-"-	
255.	Stanciu G Ioan	"	1941	1919	6	29	V.Danului	Argeș	Gh.	-	-"-	
256.	Anghel M D-tru	"	1933	1908	7	10	Budeasa	"	Marin	Anica	-"-	
257.	Berja I Radu	"	1941	1919	4	14	Martalogi	"	Ion	Stanca = +	-"-	
258.	Leanca Gr Ion	"	1836	1914	8	20	Galați	Făgărași	Grigore	Maria	-"-	
259.	Oprea I D-tru	"	1929	1905	6	3	Bălcești	Argeș	Ion	Ioana	-"-	
260.	Burluș N Gh.	"	1930	1906	9	24	Bălilești	Muscel	Nic.+	Tudora	-"-	
262.	Vasica G Nic.	"	1936	1914	5	10	Bascovele	Argeș	Gh.+	Filofteia	-"-	
263.	Iacob F Petre	"	"	1912	-	-	Oești	"	Natural	Floarea	-"-	
264.	Vlad D Florea	"	1935	1913	4	9	Albesti	Olt.	D-tru	Ilinca	-"-	
265.	Ticu V Gh.	"	1936	1910	9	15	Berislăvești	Argeș	Vasile	Gheorghița	-"	
266.	Petrescu G C-tin	Cap	1930	1907	9	19	Pitești	"	Gh.	D-tra	-"-	
267.	Lăcureanu N Gh.	Sold.	1939	191[illegible]	3	23	Ciofrângeni	"	Nic.	Maria	1941.IX.-4.	Octiabri
268.	Bundă G Ion	"	1934	1912	5	10	C.Lung	Muscel	Gh.	Ana	"	Vigoda .
269.	Popescu C C-tin	Serg.tr.	1932	1908	7	27	Cremenari	Argeș	C-tin	Maria	-"-	Octiabri
270.	Dinescu C Vasile	Serg.	1933	1911	11	1	Oești	"	"	Ioana	-"-	S.E."Vigo
271.	Bădăuță C Gh.	"	1939	1920	11	27	Zâmbreasca	Teleorman	Gh.	"	-"-	
272.	Niță L D-tru	"	1936	1914	6	18	Racovița	Argeș	Lepădat	Ilinca	-"-	
273.	Duminică C D-tru	Sold.	1941	1919	9	19	Vața	Olt	C-tin	D-tra	-"-	
274.	Puican C D-tru	"	1935	1912	9	2	Fedeleșoiu	Argeș	"	Maria	-"-	
275.	Vătafu N Nic.	"	1934	"	5	16	Stoilești	"	Năstase	Gherghina	-"-	
276.	Creangă D.Petre	Frt.	194o	1916	1o	18	Stoilești	"	Dumitru	Floarea	-"-	
277.	Pirciu C-tin	Sold.	1941	1919	8	9	Groși	"	Ilie	Ilinca	-"-	
278.	Ungheanu I Ioan	Serg.	1938	1916	12	26	Vlădești	Muscel	Ioan +	Maria	-"-	Octiabri
279.	Ciontâc T D-Tru	Sold.	1933	1911	3	12	Deagurile	Argeș	Tudor	Stana	-"-	
280.	Bărbulescu Vasile	"	1935	1913	9	15	Merișani	"	Păun	Ioana	-"-	
281.	Doncea G Nic.	"	1941	1919	7	8	Groși	"	Gh.	Sora	-"-	
282.	Stefănel N Vasile	Serg,	1928	1905	12	29	Ciofrângeni	"	Nicolae	Floarea	-"-	S.W.Vigoda
283.	Dina I Anghel	Sold.	"	"	1	5	Tutulesti	"	Ioan	Ioana	-"-	
284.	Duminică I Florea	"	1936	1912	4	28	Cremenari	"	Ilie	"	-"-	
285.	Tatu I Ioan	Frt.	1939	1920	12	6	Ungheni	"	Ion	Rada	-"-	
286.	Beleuță T Leon	Serg.	1930	1908	8	27	Mândra	Făgăraș	Teodor	Maria	-"-	
287.	Motocescu I Ion	Sold.	1938	1916	7	20	Dragoslavele	Muscel	Ion	Elisabeta	-"-	
288.	Puican N Gh.	"	1930	1908	6	24	Goranu	Argeș	Nae	Ecaterina	-"-	

115

Nr. Crt.	Numele și Pronumele	Gradul	Ctg.	Data și locul nașterii: Anul	Luna	Ziua	Comuna	Județul	Numele părinților: Tata	Mama	D[illegible] morții și l[illegible]: Anul [illegible]na Ziua Loca[illegible]
289.	Daneș I.Nicolae	Serg.	1935	1913	3	18	Căineni	Argeș	Ioan	Floarea	1941.IX. 4 S.W.Vigoda
29o.	Sora I.Petre	Sold.	194o	1916	4	16	G.L.Sărat	Buzău	" +	C-tina	1941.IX. 4 Octiabri U
291.	Duță C.Ion	"	1931	19o9	1o	27	Mălureni	Argeș	C-tin	Chirița	-"-
292.	Trandafir St.Marin	"	1936	1914	8	1	Broșteni	"	Natural	Stana	1941.IX. 5 Vigoda
293.	Megheș Gh.Ioan	"	1931	19o9	8	12	C.de Argeș	"	Gh.	Maria +	-"-
294.	Or[illegible]oiu N.Ioan	"	"	"	1o	23	Oești	"	N-lae	"	-"-
295.	Popescu N.Iulian	Serg.TR.	937	1915	1	11	Humele	"	"	Paraschiva	-"-
296.	Răcoare C.Ioan	Frt.	1941	1922	2	9	Cepari	"	C-tin	Elisabeta	-"-
297.	Bălan C.C-tin	"	"	1919	4	19	Dăești	"	"	Gheorghița	-"-
298.	Matei I.Petre	Serg.	1928	19o7	4	26	Zigoneni	"	Ioan	Elena	-"-
299.	Olteanu I.Ioan	Frt.	1937	1915	4	4	Drăganul	"	"	Ana	-"-
3oo.	Gheorghe P.Ilia	Serg.TR.	93o	19o8	1	5	Cerbul	!	Petre	Ileana	-"-
3o1.	Stoica C.C-tin	Serg.	1939	1919	9	2o	Cătească	"	C-tin	Gherghina	1941.IX. 5 Octiabri
3o2.	Ohăi D.Ioan	Cap.	1936	1914	9	25	Golești	"	D-tru	Ileana	-"-
3o3.	Rog T.Ioan	"	"	"	7	11	Bercioiu	"	Florea +	Gherghina+	-"-
2o4.	Banu Gr.C-tin	Sold.	"	1913	4	-	Milcoiu	"	Grigore+	Ioana+	-"-
2o5.	Răduț P.Gh.	"	1941	1919	4	26	Albești	Olt	Petre	Leanca	-"-
2o6.	Baboi C.Ioan	"	1933	1911	11	25	Bârlogul	Argeș	C-tin	Tudora	-"-
2o7.	Călinescu A.Ioan	"	1938	1916	3	18	Pucheni	Muscel	Alex.	Joița	-"-
2o8.	Cosma I.Vasile	"	1931	19o9	8	16	Sălcău	Tr.Mare	Ioan	Teodora	-"-
2o9.	Popa M.Ioan	"	1933	1911	1	7	Budești	Argeș	Marin	Ecaterina	-"-
21o.	Crudu I.N-lae	"	1934	1912	9	-	V.Danului	Argeș	Ion	Maria	-"-
211.	Vlădănău P.Gh.	"	1928	19o5	3	5	Bunești	"	Pandele	Ioana	-"-
212.	Hodoș Gh.Ioan	"	1941	1919	4	4	Aref	"	Gh.	Elisabeta	-"-
213.	Zamfir C.Tănase	"	1935	1913	11	5	Sămara	"	C-tin	Ioana	-"-
214.	Catrina C.Ioan	"	1928	19o5	1o	12	Tutana	"	"	Elisabeta	-"-
215.	Radu M.Marin	"	1937	1913	6	-	Oarja	"	Marin +	Maria	-"-
216.	Comănecu V.Florea	"	1941	1919	3	-	Vlaici	Olt	Vasile	Veta	-"-
217.	Iliescu N.Gh.	Serg.	1935	1913	4	4	Racovița	Argeș	Nicolae	Ioana	-"-
218.	Tavă C.Ioan	Cap.	1936	1914	5	31	Bârsești	"	C-tin+	Maria	-"-
219.	Broc I.C-tin	Sold.	1935	1913	2	22	Mălureni	"	Ioan	Ioana	-"-
22o.	Dumitru P.Ilie	"	194o	1918	6	24	Fălfani	"	Petre	/	-"-
221.	Mihăilescu T.Ilie	"	1936	1914	2	16	Lăunele Sus	"	Toma +	"	-"-
222.	Spătaru S.Năstase	"	"	"	8	3	Recea	"	Stan	Dobra	-"-
223.	Stefan Gh.Dumitru	"	"	"	11	7	Oarja	"	Gh.	Gherghina	-"-
224.	Tătaru F.Vasile	"	1941	1919	1	24	Humele	"	Florea	Joița	1941.IX. 6 C.F.Vigoda
225.	Coleș I.Ioan	"	1931	19o9	7	3	Rucăr	Muscel	Ioan	Maria	-"-
226.	Cioancă N.C-tin	Cap.	1933	1911	7	22	Păduroiu	Argeș	N-lae	C-tina	1941.IX. 6 Octiabri
227.	Pătruț D.Ioan	"	1936	1914	5	2	V.Danului	"	Dănilă	Maria	-"-
228.	Pelian S.Valeriu	"	193o	19o8	9	6	Veneția Sus	Făgăraș	Sofran	"	-"-
229.	Popa F.Gh.	"	1936	1914	4	29	Suici	Argeș	Florea +	Floarea	-"-
23o.	Bordeianu G.Petre	Cap.	1928	19o6	11	28	Bughia	Muscel	Gh.	Maria	-"-
231.	Chiroiu D.Ioan	Sold.	1931	19o9	2	26	Bârlogul	Argeș	Dumitru	Ioana	-"-
232.	Bulf M.Gh.	"	1934	1912	4	13	Sămara	"	Marin	Maria	-"-
233.	Tănăsoiu St.Ioan	"	1935	1913	1	5	Slobozia	"	Stan +	Pena	-"-
234.	Iordache N.Ioan	"	1929	19o7	1o	12	V.Mănăstirii	Muscel	N-lae	Ileana	-"-
235.	Păunescu N.Spiridon	"	1935	1912	3	8	Cerbureni	Argeș	"	Elisabeta	1941.IX. 7 Octiabri
236.	Popescu I.Marin	"	1934	1912	5	17	Groși	"	Iordache	Ioana	-"-
237.	Bălescu Gh.N-lae	"	1928	19o4	12	14	Teiul Vale	"	Gh.	Elena	-"-
238.	Gogoașă Gh.Ioan	"	1934	1912	4	3	Sămara	"	Gh.	Tudora	-"-
239.	Belivacă I.Nicolae	"	1931	19o9	1o	22	Budești	"	Ion+	Maria	-"-
24o.	Spânu I.Ioan	"	"	"	6	26	Lăicăi	Muscel	Iosif	Victoria	-"-
241.	Tuță P.Ioan	Cap.	1929	19o7	7	18	Hințești	Argeș	Petre	Paraschiva	-"-
242.	Olteanu I.Ioan	Sold.	1934	1912	5	26	Dedulești	"	Ioan	Floarea +	-!-
243.	[illegible]vel M.Ioan	"	1933	1911	1	3	Frumoasa	Teleorm.	Manole	Tinca	1941.IX. 8 Octiabri
244.	[illegible]mescu Gh.N-lae	Frt.	1931	19o9	4	24	Aref	Argeș	Gh.	Gheorghița	1941.IX. 3 Cota 83,6 Bostănaia
245.	Florea Gh.Ioan	"	1929	19o7	6	1o	Găleșești	"	Gh.	Maria	-"-
246.	Florea N.Marin	Cap.	1928	19o5	7	15	C.de Argeș	"	Nae	Alexandrina	-"-
247.	Purcel S.Petre	Sold.	193o	19o8	3	1	Slobozia	"	Stan+	Lixandra	1941.IX. 4 Cota 83,6 Bostănaia
248.	Vișan I.Mihai	"	1939	192o	5	3	Mogoșaia	"	Ilie	Dumitra	1941.VIII.3o Lenina Uc
249.	Predescu Sebastian	Cap.	1936	1914	11	29	Păduroiu	"	Marin	Floarea	1941.IX.5 S.Gara Vigoda
25o.	Miu N.C-tin	Sold.	1937	1915	6	8	Poiana Lacului	"	Nicolae	Ana	-"-
251.	Banu B.Petre	"	1936	1914	3	8	Albești	"	Bucur +	Anica	1941.IX.5 Octiabri
252.	Antonescu N.Anton	Serg.	1939	192o	1	3o	Cosești	Muscel	N-lae	Pălofteia	-"-
253.	Petrescu N.Simion	"	1928	19o5	3	19	Tutana	Argeș	"	Petria	1941.IX.6 Octiabri
254.	Bărbuțu E.Marin	Sold.	1937	1915	6	12	Mozăceni	"	Ene	Ioana	1941.IX.11 Octiabri
255.	Zenst Nicolae	"	1936	1914	8	14	Tuțulești	"	Stăncilă+	Maria +	1941.IX. 3 SW.Gara Vig
256.	Lazăr M.Ioan	"	"	"	7	1o	Corbeni	"	-	"	-"-
257.	C-tin N.Stan	"	1933	1911	9	23	Albota	"	Marin	C-tina	1941.IX.1941 S.W.Vidoda
258.	Matei M.Gh.	"	1935	1913	1	1	Milcoiu	"	" +	"	-"-
259.	[illegible]jan Gh.Badea	"	1928	19o6	2	21	Ciofrângeni	"	Gh.	Ioana	1941.IX.4 S.W.Vigoda
26o.	Stănila D.Nanania	"	"	"	1o	5	Albești	"	D_tru	Leana	-"-
261.	Gheorghe F.Andrei	"	"	"	9	15	Fântânele	Constanța	Florea	Voica	-"-
262.	Petre B.Ioan	"	1931	19o9	3	2o	Slobozia	Argeș	Badea	Păuna	-"-
263.	Olteanu N.Stefan	"	193o	19o8	3	23	Bratia	"	N_lae	Maria	-"-
264.	Marin F.C-tin	"	1935	1913	5	26	Dbrogostea	"	Florea	"	1941.IX. 6Octiabri
265.	Anton B.Gh.	"	193o	19o8	5	23	Humele	"	Barbu	Rada	-"-
266.	Rădoi L.Vasile	"	1936	1914	9	18	Dobrești	Muscel	Liviu	Lina	-"-
267.	Gheorghe G.C-tin	"	"	"	6	13	Tuțulești	Argeș	Gh.	D-tra &	-"-
268.	Ică H.Ion	"	1938	1915	8	28	Mălureni	"	Cristea	Busa	1941.IX. 7 Octiabri
269.	Fugaru I.Ilie	"	"	1916	3	6	Mălăești	Dolj	Ilie	Dumitra	1941.IX. 4 E.Cota 83,6 Bostănaia
27o.	Drăgan Ioan	"	1933	1911	5	5	Dedulești	Argeș	C-tin	Maria	1941.IX.12 Octiabri
371.	Rizea C.Ion	"	1936	1912	9	1o	Zărnești	"	"	Ioana	-"-
372.	Coman Stan	Cap.	"	1914	9	23	Bârlogul	"	Gh.	C-tina	-"-
373.	Văcaru Gh.	Sold.	"	1912	5	27	Bercioiu	"	Gh.+	Maria +	-"-
374.	Popa Ioan	"	1933	1911	1	7	Budești	"	Marin	Ecaterina	-"-
375.	Militaru C-tin	Serg.	1934	1912	3	23	Corbeni	"	Ion	Petri	-"- 12 Gara Vigod
376.	Obăgilă Spiridon	Sold.	1937	1913	5	8	Albești	"	Andrei	Floarea	-"-
377.	Petre Marin	"	1933	1911	8	3	Găvana	"	Pavel	Petria	-"-
378.	Lică Gh.	"	1941	1919	3	4	Milcoiu	"	Gh.	Gherghina	"-
379.	Nicolae R.Ilie	"	1937	1915	8	8	Cerbu	"	Radu	Maria	1941.IX. 13 Octiabri

Nr. Crt.	Numele şi Pronumele	Gradul	Ctg.	Data şi locul naşterii: Anul	Luna	Ziua	Comuna	Judeţul	Numele părinţilor: Tata	Mama	Data morţii şi locul: Anul Luna Ziua	Localitatea
380.	Aldescu CTin	Sold.	1936	1914	3	lo	Pedeleşoiu	Argeş	C-tin	Floarea	1941.IX.13	Octiabri Uc
381.	Stângă C-tin	Frt.	1937	1915	7	lo	Piteşti	"	Haralambie	Ioana	-"-	
382.	Tudor C-tin	Sold.	1941	19o4	8	4	Râul Alb	D-ţa	Ghiţă	Ana	1941.IX.13	Bostânaia U
383.	Scărlătescu D_tru	Serg.	193o	19o6	3	17	Stoiceni	Argeş	Marin+	Ioana +	1941.IX.13	Vigoda Ucr.
384.	Checiu I.Alex.	Sold.	1941	1919	3	2o	Săpunari	"	Natural	Floarea	-"-	
385.	Radu C-tin	Cap.	1931	19o9	-		Perişani	"	Bujor	Stanca	1941.IX.13	Bostânaia
386.	Iancu Ilie	"	1939	1919	4	26	Pădureţi	"	Ioan	Duca	-"-	
387.	Doldoran Gh.	Sold.	1937	1915	-	-	Perişani	"	N-lae	Maria	-"-	
388.	Ciobănică Gh.	"	1934	1912	5	8	Cuca	"	Ioan	C-tina	-"-	
389.	Negoescu Ioan	Serg.	1929	19o7	3	lo	Griuiu	"	Marin	Ioana	-"-	
39o.	Ciutescu C-tin	Sold.	193o	19o6	5	lo	Ciuteşti	"	Gh.	"	-"-	
391.	Blejdea Ioan	-	1936	1913	2	11	Sămara	"	Lisandru	Rada	-"-	
392.	Vâlcu Ioan	"	1931	19o9	8	1	Tutana	"	Iordache	Maria	-"-	
393.	Ureche N-le	"	1936	1914	5	22	Câineni	"	C-tin	Anica +	-"-	
394.	Neacşu C-tin	"	1934	1912	5	-	Costeşti	"	Florea	Ioana	1941.IX.13	Octiabri
395.	Dumitrana Marin	"	1935	1913	5	3	Tuţuleşti	"	Rizea	Manta	-"-	
396.	Iancu D.Gh.	"	1933	191o	8	4	Ungheni	"	Dumitru	Ioana+	-"-	
397.	Năulea Z.Marin	"	1935	1913	-	-	Urşi	"	Zamfir	Dumitra	-"-	
398.	Sima Gh.	"	1931	19o9	4	7	Broşteni	"	Gh.	Floarea	-"-	
399.	Ilie C.Barbu	Cap.	-	-	-	-	-	-	-	-	-"-	
4oo.	Neaţă I.Ioan	"	1936	1914	3	4	Topoloveni	Muscel	Iancu	Voica	-"-	
4o1.	Dincă Gr.Ioan	Sold.	1934	1912	2	lo	Pădureţi	Argeş	Grigore	Dumitra	-"-	
4o2.	Popa I.Toader	"	1933	1911	6	-	Perişani	"	Ilie	Floarea	-"-	
4o3.	Rujan Stefan	"	1938	1916	5	12	Boteni	Muscel	Gh.	Ana	-"-	
4o4.	Păunescu Ioan	"	1941	1919	5	9	Săpunari	Argeş	Natural	Domnica	-"-	
4o5.	Iova Dumitru	"	"	"	12	1	Sloveni	R-ţi	Marin -	Maria	-"-	
4o6.	Despă Petre	"	1937	1915	8	lo	Bascovele	Argeş	Ioan +	Safta	1941.IX.13	Vigoda
4o7.	Manda C-tin	"	"	"	1	9	Colibaşi	Muscel	Petre	Maria	-"-	
4o8.	Petrică Ioan	"	1941	1919	5	9	Reşca	R-ţi	N-lae	"	1941.IX.15	Octiabri
4o9.	Bălăşan C-tin	"	1937	1913	5	28	Cremenari	Argeş	Ioan +	"	-"-	
41o.	Aguş P.D-tru	"	1931	19o9	lo	29	Budeşti	"	Petre	Ioana	-"-	
411.	Diaconu Ioan	"	1934	1912	2	16	Oarja	"	Gh.	Leana	1941.IX.17	Octiabri
412.	Nicolae V.Gh.	"	1935	1913	lo	28	Gruiu	"	Vasile	Dumitra	-"-	
413.	Androne Marin	"	1933	19o7	,9	8	Budeşti	"	Ioan	C-tina	-"-	
414.	Marin Florea	"	1941	1919	5	8	Slătioarele	"	Radu	Ioana	1941.IX.17	Vajnie Ucr.
415.	Costache Florea	"	1934	1912	2	24	Pădureţi	"	C.I.	Ileana	1941.IX.18	Bostânaia
416.	Roşu Anton	"	1932	191o	7	21	Deagurile	"	Marin	Reda	-"-	
417.	Palaloga Toma	!	194o	1916	5	12	Galeşu	"	Ioan	Maria	-"-	
418.	Duţu Marin	"	1936	1914	8	17	Săpunari	"	"	"	-"-	
419.	Siţoianu C_tin	"	"	"	lo	19	Titeşti	"	C-tin	Floarea	-"-	
42o.	Bădescu C-tin	"	1939	1917	6	15	Băiculeşti	"	"	Ana	1941.IX.18	Octiabri
421.	Dăncilă D-tru	"	1931	1919	7	16	Rucăr	Muscel	Nicolae	Maria	-"-	
422.	Mocanu Petre	Serg.TR.	1938	19o6	7	14	Cotmeana	Argeş	Florea	D-tra	-"-	
423.	Căpăţină Iordache	Sold.	1928	19o6	1	11	Olanu	"	Mocanu	Stanca	-"-	Bostânaia Ucra
424.	Răducanu Eugen	Sold.	1932	191o	1	14	Retev	Muscel	C-tin	Smaranda	-"-	
425.	Popa David	"	1936	1914	8	30	Sinca N.	Făgăraş	David	Maria	-"-	
426.	Cârstea Ioan	Frt.	1941	1919	11	26	Dângeşti	Argeş	Nic.	Ilinca	-"-	
427.	Anghel Marin	Serg.	193o	19o8	1	3	Mozăceni	"	"	Rada	-"-	
428.	Florea St.Ioan	"	1933	1911	2	24	Gruiu	"	Stoian	Ghiţa	-"-	
429.	Smădu C.Gh.	"	"	"	lo	22	Albeşti	"	C-tin	Anastasia	1941.IX.19	Vajnie-Ucra
43o.	Borcan Ilie	Sold.	1936	1914	6	1	Vlădeşti	Muscel	Ioan	Paraschiva	1941.IX.19	S.W.Coleace
431.	Pătraşcu Ion	Serg.	1934	1912	1	27	Bascovele	Argeş	D-tru	Petria	1941.IX.19	Bostânaia
432.	Anghel St.Marin	Sold.	1929	19o7	7	1	Leşole	"	Stan	Stana	1941.IX.2o	Octiabri
433.	Croitoru Nic.	"	1933	1911	8	lo	Trepteni	"	C-tin	Floarea	-"-	
434.	Guinea I.Marin	"	1941	1919	2	7	Băr.Vede	Olt	Tudor	Ioana	1941.IX.21	S.E.45oc
435.	Vâlcu Petre	"	1935	1915	7	1	Perişani	Argeş	Ioan	Sofia	1941.IX.21	S.W.Coleace
436.	Stan Vasile	"	1928	19o6	5	24	Corbeni	"	Petre	Sofia	1941.IX.22	Octiabri
437.	Dorobete I.Ilie	"	1931	19o9	11	14	Dănicei	"	Ioan	Ilinca	-"-	
438.	Nicolae Marin	"	1937	1915	6	9	Săpata Sus	"	"	C-tina	-"-	
439.	Eizenburg Martin	"	1941	1919	12	29	Sacs.	Tr.Mare	Mihail	Maria	1941.IX.24	Octiabri
44o.	Comanac Haralambie		1936	1914	3	18	C.Argeş	Argeş	Gheorghe	Anica	-"-	
441.	Nuţă Petre	"	1941	1919	8	6	Budeasa	"	Ioan	Maria	1941.IX.25	S.E.Octiabri
442.	Paladoiu Alex.	"	193o	19o8	5	1	Uda Jos	"	Natural	Floarea	-"-	
443.	Chivu Vasile	"	194o	1916	6	17	Măneşti	D-ţa	Gh.	Filofteia	-"-	
444.	Ivan C-tin	"	1941	1919	7	6	Budeşti	Olt	Ilie	Nastasia	1941.IX.26	Vajnie
445.	Grosu Badea	Serg.	1936	1914	7	14	Teiul	Argeş	Gh.	Rada	1941.IX.26	Octiabri
446.	Adam Vasile	Sold.	1941	1919	6	27	Retevoeşti	Muscel	D-tru	Leanca	-"-	
447.	Preda C-tin	Cap.	1938	1916	lo	12	Cepari	Argeş	Spiridon	Dumitra	1941.VIII.12	N.E.Dancic
448.	Petre D.Alex.	Sold.	1937	1915	7	14	Recea	"	Dragomir	C-tina	-"-	
449.	Mătăsaru Gh.	Frt.	1937	1913	11	11	Stoileşti	"	Ioan	Ioana	1941.VIII.18	N.Gara Ca
45o.	Olteanu Traian	Sold.	1938	1916	2	11	Călineşti	Muscel	Ghiţă	D-tra	-"-	
451.	Crăşmac Tudor	"	1937	1915	5	19	Rociu	Argeş	Badea	-	-"-	
452.	Nel Iosif	"	"	"	11	2	Cicăneşti	"	N-lae	Maria	-"-	
453.	Neacşu A.Gh.	Sold.TR.	1941	1917	2	17	Braduri	"	Andrei	Ioana	-"-	
454.	Negrilă Năstase	Sold.	1937	1915	7	8	Ungheni	"	Gh.	Anghelina	1941.VIII.28	Preidental
455.	Florescu C.Emil	"	1941	1919	lo	11	Ioneşti	"	Cristea	Ioana	-"-	
456.	Cioban Vasile	Serg.	1939	1919	lo	5	Corbeni	"	Natural	Ecaterina	-"-	
457.	Dumitru Marin	Frt.	1937	1914	12	12	V.Mărului	"	C-tin +	Petria+	1941.VII[1].28	Octiabri
458.	Trancă Alex.	Sold.	"	1915	lo	15	Cornăţel	"	Toma	C-tina	1941.IX.23	Dealul Delme
459.	Ioniţă N-lae	Serg.	1933	"	lo	15	Sămara	"	Marin	Maria	-"-	
46o.	Bărbulescu Alex.	"	1934	1912	2	27	Trepteni	"	Gh.	Elena	-"-	
461.	Nicolaescu Marin	Frt.	1936	1914	2	27	Bâlceşti	"	Marin	C-tina	-"-	
462.	Stoian C-tin	Sold.	1937	1912	lo	29	Olanu	"	N-lae	Floarea	-"-	
463.	Pană Gh.	"	1933	1911	9	24	Pădureţi	"	Manu	Mariaa	-"-	
464.	Stancu Gh.	"	1938	1916	7	4	Teiul	"	Marin	Tudora	-"-	
465.	Stana Dumitru	"	1941	1919	9	2o	Mirceşti	Olt	Marin	C-tina	-"-	
466.	Dumitru V.D-tru	"	1936	1914	lo	19	Corbi	Argeş	N-lae	Petria	-"-	
467.	Văduva Ioan	Frt.	1938	1916	6	16	Greci	R-ţi	"	Sofia	-"-	
468.	Coculaescu Grigore	Sold.	1937	1915	7	2	Cocu	Argeş	Ioan	Maria	-"-	
469.	Tupeneanu Marin	Sold.	"	"	7	15	Bercioiu	"	"	Elena	-"-	
47o.	Nicolae Florea	"	"	1913	4	23	Găujani	"	Gh.	C-tina	-"-	
471.	Lusch Frederich	"	1939	1916	3	4	Vulcan	Tr,Mare	Andrei	Sara	-"-	
472.	Tiţa Z.Ioan	Sold.	194o	1916	12	13	Recea	Argeş	Zamfir	D-tra	1941.IX.12	Octiabri
473.	Mostoc Vasile	Serg.	1934	1912	11	1	Ceşti	"	Nicolae	Aneta	-"-	

Nr. crt.	Numele și Pronumele	Gradul	Ctg.	Anul	Luna	Ziua	Comuna	Județul	Tata	Mama	Data morții (Anul Luna Ziua)	Localitatea
474.	Buzatu Ioan	Serg.	1933	1911	1	3	Hârsești	Argeș	Sandu	Floarea	1941.IX.12	Octiabri
475.	Ene I.Dumitru	Sold.	1936	1914	8	8	Dălcești	"	Ion	Anastasia	1941.IX.13	Octiabri
476.	Popescu Tudor	"	1932	191o	3	2o	Măcăi	"	Marin	Maria	-"-	
477	Bâlea Niculae	"	193o	19o8	1	1	Căineni	"	Mihai	Ilinca	1941.IX.14	Octiabri
478.	Ciutacu Marin	"	1926	19o4	10	6	Blidari	"	Nicolae	C-tina	1941.IX.17	Octiabri
479.	Rad. C-tin	Serg.	1927	1915	12	24	Bârsești	"	D-tru	Sanda	1941.IX.17	Vigoda
48o.	Ciurea C-tin	Sold.	1935	1913	5	17	Budeasa	"	Gh.	Elisabeta	1941.IX.17	Octiabri
481.	C-tinescu C-tin	"	1941	1919	12	25	Bechet	R-ți	Costică	Floarea	-"-	
482.	Chiriță Anghel	"	193o	19o8	3	1	Oarja	Argeș	-	Badea	1941.IX.12	Octiabri
483.	Pană Dumitru	"	1936	1914	12	13	Ungheni	"	Ioan	Ioana	1941.IX.13	Octiabri
484.	Olărescu Gh.	Cap.	193o	19o7	4	13	Stroești	"	Marin	Paraschiva	-"-	
485.	Vlădescu Gh.	"	1928	19o6	1	8	Drăganu	"	Ion	Elisabeta	-"-	
486.	Pârlea I.Mirea	Sold.	1937	1914	2	4	Slătioarele	"	Ioniță	Maria	1941.IX.13	Bostănaia
487.	Andrei Petre	"	1934	1911	8	13	Mălureni	"	Păun	"	-"-	
488.	Mihai Alex.	"	"	1912	4	-	Bârsoiu	"	Ion	Floarea	1941.IX.13	Octiabri
489.	Ilinca M.Marin	"	1932	191o	8	8	Rătești	"	"	Stana	-"-	
49o.	Dumitru C.Ion	"	1935	1913	1	23	Săpunari	"	C-tin	Tudora	-"-	
491.	Mocanu C-tin	"	1928	19o6	1	15	Mozăceni	"	Ioniță	Rada	1941.IX.14	Octiabri
492.	Comăneci D-tru	"	1929	19o7	12	26	Rucăr	Muscel	Gh.	Stana	1941.IX.7	Octiabri
493.	Stanciu Ilie	"	1941	1919	7	18	Titu	Argeș	Ion	Ana	1941.VIII.18	Danciova
494.	Belu Marin	"	"	"	5	24	Bârlogul	"	Badea	Ioana	1944.IV.26	Dealul Imp tului
495.	Matei Tudor	"	1943	1921	12	22	Ulmeni-Băneasa	Tel.	Pareaschi	Stana	1944.V. 2	Spit.15 Ca
496.	Diaconu Mihai	"	1937	1915	1o	13	Sămara	Argeș	Vasile	Constanța	1944.V. 1	"
497.	Micu Petre	"	1936	1914	9	11	V.Mănăstirii	Muscel	Manole	Elisabeta+	1944.V. 3	"
498.	Mircanu Ovidiu	"	1944	1922	4	18	Ghoroiu	Vâlcea	Ilie	Varvara	1944.V.3	Cota 157-D.I
499.	Petcu C-tin	Cap.	1943	1921	11	1	Leordeni	Muscel	N-lae	Elena	1944.IV.27	Cota.16o.
5oo.	Cavaleru Ioan	Sold.	1938	1916	8	14	Băjești	"	Sandu	Floarea	1944.IV.1	"
5o1.	Zăbavă Ioan	"	1934	1912	1o	5	Ungheni	Argeș	Radu	Maria	1944.IV.28	"
5o2.	Sobaru Ioan	"	1944	192o	6	2	Bârsoiu	"	Ion	C-tina	1944.IV.26	"
5o3.	Popescu C_tin	"	1934	1912	11	26	Păduroiu	"	"	Gherghina	1944.IV.27	"
5o4.	Stoican Daniel	Cap.	1944	1922	2	13	Jidioasa	Severin	D-tru	Maria	1944.IV.27	"
5o5.	Pănescu Gh.	"	1943	1921	1	25	Purduiești	Argeș	Florea	"	-"-	
5o6.	Grasiu David	"	1938	1916	6	27	București	Ilfov	D-tru	"	1944.IV.29	Cota.157.
5o7.	Gheorghiuș Florea	"	1943	1921	4	23	Bârsoiu	Argeș	Florea+	Ioana	-"-	
5o8.	Vădava D-tru	"	1944	1922	2	16	Frățila	Vâlcea	Marin	"	1944.IV.27	Cota 16o
5o9.	Milandră Ioan	"	1943	1921	1	6	Stefănești	Muscel	Gh.	Elena	1944.IV.26	Lețcani-Ia
51o.	Stoica D-tru	"	1942	192o	7	27	Hârsești	Argeș	D-tru+	Badea	-"-	Cota 19o
511.	Marin Gh.Marin	Sold.	1943	1921	9	2	Oarja	"	Gh.	Ioana	1944.IV.28	Cota 157.D
512.	Taraș Gh.	"	"	"	3	13	Rucăr	Muscel	Ion	Ecaterina	1944.IV.26	Cota 181
513.	Stănculescu Ioan	Serg.	1941	1919	7	31	Ploești	Prahova	"	Ioana	-"-	
514.	Marga Dobre	"	1935	1913	7	19	Hârsești	Argeș	Gh.	Anca	-"-	
515.	Veta D-tru	Sold.	1944	1922	1o	7	V.Iașului	"	Toma	Elisabeta	-"-	
516.	Vlad Marin	"	1934	1912	3	28	Săpata	"	Dumitru	Maria	-"-	
517.	Ciobanu Ioan	!	1944	1921	6	1o	Râncăciov	Muscel	Gh.	Alexandrina	1944.IV.3o	
518.	Stoian Ion	"	"	1922	1o	15	Berislăvești	Argeș	N-lae	Ioana	-"-	
519.	Dima C-tin	"	1937	1915	6	23	Găujani	"	Toader	Săftița	1944.IV.26	
52o.	Ochia Gh.	"	1944	1922	6	9	Ghioroiu	Vâlcea	Natural	Ana	1944.IV.29	
521.	Melcu Gh.	"	1943	1921	1o	29	Serbănești	Muscel	D-tru	Elena	1944.IV.27	
522.	Trușcă I.Ioan	"	1944	1922	7	8	Slătărei	Vâlcea	Natural	Stanca	-"-	
523.	Icălaș Petre	"	1937	1915	8	22	Basarabi	Dolj	Petre	Ana	1944.IV.29	
524.	Cârjan Victor	"	1943	1921	1o	27	Bodești	Vâlcea	C-tin	Ecaterina	1944.IV.26	
525.	Stan Ioan	"	1936	1914	7	19	Slătioarele	Argeș	Bălășcan	Ioana	1944.IV.27	
526.	Albu Nic.	"	1935	1913	7	25	Scheiul	"	Ion	C-tina	1944.IV.29	
527.	N.strea Ioan	"	1936	1914	9	14	Cicusor	Făgăraș	Moise	Zenovia	1944.IV.28	
528.	Anca Stefan	Cap.	1935	1913	9	25	Focșani	Putna	Dumitru	Ioana	1944.IV.26	
529.	Moise Gh.	Sold.	1943	1921	5	15	Mălureni	Argeș	Ion	Paraschiva	"-	
53o.	Cămin Gh.	"	1936	1914	3	9	Jiblea	"	Florea+	Ioana	1944.IV.27	
531.	Cichia I.Gh.	"	1937	1915	2	6	Rost	Dolj	Ion	Floarea	-"-	
532.	Stan Toader	"	1942	1918	4	16	Gălesești	Argeș	D-tru	Mar ia	1944.IV.28	
533.	Smarand I.Ioan	"	1943	1921	7	11	Groși	"	Ion	"	1944.IV.27	Balasnovic:
535.	Zăvoianu Gh.	Cap.	"	"	1o	1o	Stoiceni	"	Florea	Rada	1944.IV.28	"
536.	Andrei Badea	"	1933	1911	6	1	Isvorul	"	Radu	Stanca	-"-	
537.	Rizea Gh.	Sold.	1944	1922	2	13	Galicea	"	Ion	Tudorina	-"-	
538.	Ionescu D-tru	"	"	"	3	15	Băbana	"	Neacșu	Ilinca	-"- 29.	"
539.	Covaci Mihail	"19XXXX	1943	1921	5	15	Nădlac	Arad	Mihai	Maria	-"- 28.	"
54o.	Vasile P.Gh.	"	"	"	8	18	Dănicei	Argeș	Petre	"	1944.IV.26	Dealul Bog
541.	Matei Gh.Gh.	Serg.T.R.	1941	1919	11	12	V.Iașului	"	Gavrilă +	"	-"-	
542.	Curcă Alex.	Sold.	1933	1911	6	3o	Săpunari	"	Marin	Gherghina	1944.IV.26	Balasnovic:
543.	Berbecea Gh.	"	1936	1914	8	28	Gorunu	"	Ion+	Elena	-"- 29	"
544.	Oranu Teodor	Frt.	1938	1916	2	27	Cund	Tr.Mică	Natural	Istina	1944.IV.28	Spit.15 Ca
545.	Predescu Gh.	Cap.	1944	1922	5	3	Stoiceni	Argeș	Ion	Ioana	1944.V.14	Spit.445 Z
546.	Marina C-tin	Sold.	"	1919	11	7	V.Iașului	"	C-tin	Maria	1944.V. 8	P.Mărnei-I
547.	Vlad Dragomir	Cap.	"	1922	3	24	Păduroiu	"	D-tru	"	1944.V. 3	Cota 157
548.	Pahonțu I.C-tin	Sold	"	1919	3	1	Donca	R-ți	Ion	Floarea	1944.IV.27	M.Samoilă
549.	Dobre Alex.	"	"	1922	5	1o	Bărbătești	Argeș	D_tru	Ioana	-"-	
55o.	Vișoiu Marin	"	"	"	4	13	Făurești	Vâlcea	Vasile	Maria	1944.IV.29	Cota 19o
551.	Diță D.Victor	"	"	"	6	7	Roiești	"	D-tru	Elisabeta	-"- 27	" "
552.	Imănel C-tin	"	"	"	1o	7	Bulfești	Hunedoara	Ion	Ana	1944.V. 4	Cota 157
553.	Anastasoiu C-tin	"	"	1921	3	7	Pitești	Argeș	Gh.	Elisabeta	1944.IV.27	" "
554.	Pantan Ion	"	"	1922	3	11	Meria	Hunedoara	Ion	Maria	-"- 28	" "
555.	Dincă Victor	"	"n	"	6	21	Bătășani	Vâlcea	Gh.	Elena	1944.IV.26	Balasnovic:
556.	Ghiță Gh.	"	"	"	9	23	Corbi	Argeș	Marin	Profira	-"-	
557.	Pietriș Gh.Radu	Cap.	"	"	11	2	Fălfani	"	Gh. +	Ileana	-"-	
558.	Drăgan Dănilă	"	"	"	3	17	Jidioara	Severin	Dănilă	Ioana	1944.IV.29	Cota 157
559.	Tucă C-tin	"	"	"	6	2o	Rătești	Argeș	Ilie	Erica	1944.IV.26	" "
56o.	Burdușel Ioan	"	"	"	11	2o	Petoiu	Vâlcea	N-lae	Ilina	-"-	
561.	Ioan R.Gh.	Sold.	1943	1921	7	3	Galicea	Argeș	Radu	Floarea	1944.IV.29	Cota 19o
562.	Radu Sev stian	"	"	"	6	21	Ricit.Jos	"	Gh.	Maria	-"-	
563.	Tudosaia Alex.	"	"	"	6	2o	Poiscore	"	Ioan	Filofteia	1944.IV.27	M.lui Samoi
564.	Uță A.Traian	"	"	"	3	11	Dănicei	"	Alex.	Gherghina	1944.IV.26	N.W.Balasno
565.	Sorete B.Ioan	"	"	"	9	21	Băjești	Muscel	Petre	Artia	1944.IV.27	D.Impuțitul
566.	Peru Gh.	"	"	"	6	25	Drănicu	Dolj	Ion	Elena	1944.IV.26	Cota 157
567.	Stoica Ioan	Frt.	"	"	4	3	Căteasca	Argeș	Soare+	Victoria	-"-	

568.Dobrin Dumitru	Cap.	1943	1921	2	3	Slobozia	Argeş	Petre	Arghiuţa	1944.IV.27 M.lui S 11
569.Duţă Oprea	"	"	"	1	4	Cornăţel	"	Stefan	Frusina	-"- Cota 19o
57o.Bărdiciu C-tin	"	"	"	4	3	Galeşul	"	Toma +	Maria	-"-
571.Rădulescu N.Iosif	Sold.	"	"	5	3	Băiculeşti	"	N-lae	"	-"- M.Samoil
572.Dumitru C-tin	Cap.	"	"	4	23	V-lea Popii	"	C-tin	"	1944.IV.26 Balasnov
573.Ispas Aurel	"	"	"	3	17	Lăiceşti	Muscel	Gh.	Maria +	-"-
574.Bica Ioan	Serg.	"	"	9	16	L.Corbului	Argeş	Ion	C-tina	-"-
575.Stoian Marin	"	"	"	3	11	Slăvuţa	Dolj	N-lae	"	-"- Cota 154
576.Stoian Dobre	"	"	b"	8	18	Mozăceni	Argeş	Ioniţă+	Floarea	-"- Cota 157
577.Iordache Gh.Ioan	Sold.	1942	192o	9	27	Brrislăveşti	"	Gh.	"	1944.IV.27 Cota 15
578.Manafu Grigore	"	"	1919	3	14	Bodeşti	Vâlcea	Ion	Alexandra	1944.IV.28 " "
579.Ivaşcu D-tru	Cap.	"	192o	9	16	Bârlogul	Argeş	C-tin	Dragomira	-"-26 Balasnov
58o.Băleanu Achim	Serg.	"	1919	11	3o	Brătieni	"	"	Maria	-"- Cota 154
581.Pitpeleche N-lae	"	1943	1921	2	2	Fălfani	"	Ion	Ioana	1944.V. 8 Uricani Iaşi
582.Raicu Ioan	Sold.	1941	1919	4	3o	Donca	R-ţi	"	Floarea	1944.IV.27 M.Samoi
583.C-tin I.C-tin	"	"	-	-	-	Bercioiu	Argeş	"	Rada	-"- 29 D.Imput Cota 19
584.Popescu Spiridon	Frt .	"	1919	8	26	Brastavăţ	R-ţi	C-tin	Opréca	-"- 27 Cota 15
585.Enuţă C-tin	Sold.	1939	1917	11	5	Drăganul	Argeş	Toma +	Maria	-"- 29 D.Imput
586.Gh.Ioan	Serg.	1943	192o	3	11	Bucureşti	Ilfov	Natural	D-tra	-"- 27 Balasnov
587.Moraru Gh.	Sold.	1936	1914	9	24	Ianca	R-ţi	Staraş	Ioana	-"- 26 "
588.Geambaşu C-tin	"	1935	1913	4	7	Coşeşti	Muscel	Ion	Ana	-"- 29 "
589.Gheorghe I.Gh.	"	"	"	7	26	B.Negreşti	"	" +	Ioana	-"- 26 "
59o.Muşat Gh.	"	1938	1916	7	11	Albeşti	"	Gh.	Elisabeta	-"- 29 D. Imput
591.Casapu Gh.	"	"	"	-	-	Senokia	C-ţa	N-lae	Gheraţa	-"-
592.Dobre Alex.	"	1937	1915	2	8	Mareş	Argeş	Ion	Gherghina	"-
593.Popescu Marin	Cap.	1936	1914	11	22	Runcu	"	"	Floarea	-"- 28 "
594.Jupânu Florea	Sold.	1935	1913	6	19	Bârlogul	"	N-lae	Badea	-"- 26 "
595.Neagoe M.Mihai	Serg.	1938	1916	11	8	Pucheni	Muscel	D_tru	Filofteia	-"- 26 Dl.Mijl Cota 15
596.Picui Gh.	Sold.	1937	1915	4	23	Răchiţele Sus	Argeş	Natural	Safta	-"-
597.Costin Gh.	"	1936	1914	8	7	Săpata Jos	Argeş	C-tin	Ioana	-"-
598.Braican N-lae	"	1935	1913	6	12	Nenciuleşti	Vâlcea	Stan	Dobriţa	-"-
599.Dinu D-tru	Serg.	"	"	1o	1	Găvana	Argeş	Ion	Maria	1944.V. 3 Cota 15
6oo.Giuroiu Stefan	Sold.	"	"	2	18	Aghighiol	Tulcea	Stefan	Stahca	1944.IV.3o " . "
6o1.Ionescu Stefan	"	"	"	7	2	Siliştenl	Argeş	Alex.	Stoiana	-"- 26
6o2.Diaconescu C-tin	Sr.TR.	1932	191o	11	11	Teiul Deal	"	Ioniţă+	Maria	-"- 8
6o3.Simian Gh.	Sold.	1937	1915	12	22	Ceperi	"	Gh.	"	-"- 27
6o4.Vâlcu Alex.	"	1935	1913	1	5	Periţani	"	Pătru	Ioana	1944.V. 1 Balasnov
6o5.Ilie Gh.	"	1933	1911	3	25	Domneşti	Muscel	Alex.	Filofteia	1944.V. 4 Ft.Vizi Iaşi
6o6.Vidraşcu Gh.	"	"	"n	1o	3	Sapte Sate	Lăpuşna	Ion	Maria	-"- 8
6o7.Ciolan Nicolae	"	1932	191o	1o	8	Streşti	Argeş	"	Ana	1944.IV.29 Cota 19
6o8.Răpeanu F.Ioan	"	1934	1912	4	13	Bărbăteşti	"	Florea	Filofteia	-"- 26
6o9.Răducu Gh.	"	1932	191o	1o	23	Cuca	"	"	Petria	-"- 3o Cota 15
61o.Bărăscu Ioan	Cap.	"	".	10	20	Bărbătesti	"	D-tru	Maria	+IV 26.Balasnov
611.Cornoiu I Gh.	Sold.	1944	1919	3	12	Brosteni	Vâlcea	Ilie	Ioana	V.5 Z.I.162
612.Croitoru C-tin	"	1909		-	-	Hâncesti	Lăpuşnsa	Ion	Ecaterina	1V.30.D.Imput
613.Dianu D-tru	Serg.	1935	1913	4	17	Bărsoiu	Argeş	"	Maria	1944.1V.N.V.Balas
614.Dumitru C-tin	Sold.	1934	1912	27	27	Ciofrângeni	"	Lamăr	Floarea	" .V.3.Cota 157
615.Răpeanu F Ioan	"	"	"	4	13	Bărbătesti	"	Florea	Filofteia	" .1V.26.Cota 1
616.Stici T Trifon	"	"	"	7	4	Moruzeni	Orhei	Trifon	Eugenia	" .1V.29 -"-
617.Maria Nicolae	Cap.	"	"	3	20	Rădesti	Muscel	Petre	Elisabeta	-"- 26.Cota 1
618.Gigoi I Badea	Sold.	1933	1911	5	29	Rociu	Argeş	Ion	D-tra	-"- 27.M.Samo
619.Diaconu C-tin	"	"	"	8	20	Boldurești	Lăpusna	Carp	Agapia	-V- 5.Cota 18
620.Vidrasu Gh.	"	"	"	10	3	Sapte Sate	"	Ion	Maria	-"- 8.F.Vizit
621.Stefan Florea	"	1943	1921	8	7	Bărsoiu	Argeş	Florea	Gheorghita	-"-11.N.V. Balasnovici.Iaş
622.Breazu Ruseliu	"	1944	1920	10	24	V.Lungă	Severin	Ion +	Paraschiva	1944.V.25.Spit.M 130.Lugoj
623.Dumitrache Ioan	"	1943	1921	5	-	Dăesti	Argeş	Nicolae	Ana	1944.V.5.Amb.D.
624.Balea Teofil	"	1936	1914	2	6	Părău	Făgăraş	"	Elisabeta	1944.V.4. -"-
625.Nicolae I Manole	"	1932	1910	-	-	Aninoasa	Muscel	Ion+	Ioana	" 1V.12. -"-
626.Proteasa Gh.	Serg.	1939	1917	1	24	Humele	Argeş	Ion	Paraschiva	" V.15.N.V.B
627.Lucan Marin	Cap.	1943	1921	9	1	Găujani	"	Stan	Floarea	" v!12. -"-
628.Niţă Ioan	Sold.	1944	1922	16	2	Humele	"	Ion	Paraschiva	" V.15. -"-
629.Popescu Ioan	Frt.	"	1921	1	6	Moşoaia	"	Gh.	Nastasia	" 1V.29.Amb.D
630.Dumitru N Gh.	Sold.	"	1919	10	26	Cerbu	"	Nic.	C-tina	" 1V.30. -"-
631.Titu Grigore	"	1936	1914	11	3	Uda Jos	"	Grigore	Gherghina	" V.28.Satu Vulturul Iaşi
632.Nicolae C-tin	"	1944	1922	3	26	Gorănesti	Vâlcea	Ion	Ana	1944.V.28. -"-
633.Ticu Aurel	"	1941	1919	6	26	Bârlogu	Argeş	D-tru	D-tra	1944.V.24. .Bal
634.Costea I Gh.	Cap.	1944	1922	10	22	Blideri	"	Ion	Maria	" V. 6.Amb.Div
635.Olaru C Pârvu	Sold.	"	"	3	23	Recea	"	C-tin	Gherghina	" V.26.Vulturul
636.Habacec Emil	"	"	1920	8	8	Eilental	Severin	Ion	Ana	" V.26.Cota 13
637.Cojocaru Mircea	Cap.	"	1922	10	11	Gorunesti	Vâlcea	Marin	Elisabeta	" V.30.Pd.Tălm
638.Nicu N Nic.	Sold.	"	1922	9	12	Oiteţ	"	Nicolae	Elena	" V.30.Cota 16
639.Butaru Mihai	Cap.	"	"	3	14	Suici	Argeş	Gh.	Ana	" -"- " 16
640.Trainea I D-tru	Sold.	1943	1921	11	3	Smeurat	Vâlcea	I n	"	" V.29.Cota 13
642.Pârvu G.Tudor	"	"	"	4	15	Priboeni	Muscel	Gheorghe	Maria	" -"-Vâlturul
643.Lemneanu Ion	Frt.	"	"	9	8	Bucureşti	Ilfov	Natural	Gheorghiţa	" V.30.P.Talue Iaşi
644.Burdealã Gh.	"	"	"	8	13	Corbeni	Argeş	Vasile	Joiţa	" -"-Cota 163
645.Ionică C Ion	Sold.	"	"	10	27	C.Traian	Dolj	C-tin	Elena	" -"- -"-
646.Muşetoiu Nic.	"	"	"	10	7	Voineşti	Muscel	Nic.	Filofteia	" V.31. -"-
647.Stama I Gh.	"	"	"	4	20	Bârseşti	Argeş	Ion	Petria	" V.30 Vultur
648.Gruianu Mari	Serg TR.	1942	1920	10	15	Bradul de Sus	"	Radu	Alexandrina	" "-Cota 162
649.Caprian Romulus	Sold.	1944	1922	9	2	Mociova	Severin	Romulus	Iuliana	" V.31.Cota 1
650.Blegu Ion	"	"	"	12	26	Cocu	Argeş	Mihail	Floarea	" Iaşi
651.Pavel Vasile	"	!	1921	1	11	RUNCU	"	C-tin	Paraschiva	" V.31.Cota 1
652.Gheorghe A Ilie	Cap.	1944	1922	7	8	Lădeşti	Vâlcea	Alexandru	Maria	" -"-
653.Musc... I Ilie	Sold.	"	"	2	20	Mozăceni	Argeş	Ilie	Ioana	" -"-
654.Voi... Pătru	"	"	"	1	29	Fărling	Severin	Petre	Ileana	" V.30. -"-

COMANDANTUL CERCULUI TERITORIAL ARGES
Colonel

Sef.Bir.Mob.
Maior
Marinescu Olt

C.S.P.A.M.I., fond M.St.M., Serviciul Statistic, dosar nr.526, f. 114-117.

4. RĂZBOIUL DIN 1944 – 1945

Reg. 4 [illegible] 05.

Evidenţa

Tabel Nominal

de Ofiteri Subofiteri şi Trupa morţi dela data de 23. VIII 1944. până la 10. Mai 1945 în Campania din Vest.

Nr. crt.	Numele şi Pronumele	Gradul	Unitatea din care făcea parte	Locul Naşterii: Comuna	Locul Naşterii: Judeţul	Data Naşterii: Anul	Data Naşterii: Luna	Data Naşterii: Ziua	Rezultatul faptelor de arme	Împrejurimea morţii	Decoraţii de Război
1	Ioanid Alexandru	Maior	R. 48.		–	-	-	-	Cdt. Bat.	Mort amb. Div. 3	-
2	Grasescu Vasile	Căp. a	"	C. Lung.	Muscel.	-	-	-	Cdt. Bat.	N. W. Kemnecia	-
3	Elefteriu Vasile	Locotr.	"	–	–	-	-	-	Cdt. Camp	Acatari-Mureş	-
4	Duma P. Ioan.	Locotr.	"	–	–	-	-	-	Cdt. Camp	" "	Ord. Cor. Rom. Cl. V cu [illegible]
5	Olivotto Amelie	" r.	"	C. Lung.	Muscel.	-	-	-	Cdt. Camp	U.R.S.S. Pd. Tătarca	[illegible]
6	Mitrescu Gheorghe.	Slt. r.	"	–	–	-	-	-	Cdt. Plot.	Acatari-Mureş	-
7	Constantin I. Gh.	Slt. a.	"	Brodeni	Argeş	-	-	-	Cdt. Camp	[illegible]	–
8	Radu P. Ilon.	Slt. r.	"	Silistea	Argeş	-	-	-	Cdt. Plot.	Greaca Cluj	Nu are
9	Mlădiniţă Nicolae	Slt. r.	"	Bărbăteşti	Olt	-	-	-	Cdt. Plot	Mort prin [illegible]	Nu are
10	Românescu Şt.	Slt. r.	"	–	–	-	-	-	Cdt. Camp	Decedat Amb. Div. 3	-
11	Brătăşanu Petre	" r.	"	Piteşti	Argeş	-	-	-	Cdt. [illegible]	N. W. [illegible] Ung.	Nu are
12	Aveslan Ionel	" r.	"	Brăila	Brăila.	-	-	-	Cdt. Pluton	Spit. [illegible] Camp.	-
13	Geambaşu Marin	" r.	"	–	–	-	-	-	Cdt. Camp.	"	-
14	Vişitiu Dumitru	" r.	"	–	–	-	-	-	Cdt. Camp.	Pd. Tătarca	Nu are
15	Ilie Ioan.	" r.	"	Alexandria	Teleorman	-	-	-	Cdt. Camp	Oeiova	Nu are
16	Duca Teodor.	" r.	"	–	–	-	-	-	Cdt. Camp	Breznica	Nu are
17	Popteanu Ghe.	" a	"	Bis. Cluj. [illegible]		-	-	-	Cdt. Camp	Ciaomegny	-
18	Mater Ioan.	Locotr.	"	Cănu	Argeş	-	-	-	Cdt. Bat.	Spit. Sighişoara	-
19	Morea Simion.	Slt. r.	"	Mozăceni	Argeş	-	-	-	Cdt. Camp.	Amb. Div. 3 [illegible]	Nu are
1	Pricop. Ioan	Serg. Maj.	R. 48.	–	–	-	-	-	Cdt. Pluton	Acatari-Mureş	Nu are
2	Softaru Mihai	" r.	"	Ciumbeşti	Baia	-	-	-	"	Caró: Mare Sola	-
3	Aldea. Constantin	" a.	"	Călinea	Argeş	-	-	-	"	Aszalo Ungar.	Nu are
4	Nodaleanu Ioan	" a	"	–	–	-	-	-	"	Csobbay. Ung.	-
5	Lungu Zaharia.	" a	"	–	–	-	-	-	Cdt. Plot. Arun.	Pd. U.R.S.S. Tătarca.	Mor. Virtutea Mil. Cl. II
6	Ursulescu C-tin	" r.	"	–	–	-	-	-	Cdt. Plot. T. U.	Tătarca U.R.S.S.	–
7	Negoiu Gheorghe	" a	"	Cateasca	Argeş	-	-	-	Cdt. Plot. [illegible]	Muranie Slovacia	Nu are
8	Galici Vladimir	" r.	"	Buzău	Ilfov.	-	-	-	Cdt. Plot.	Oeiova.	Med. Virt. Mil. Cl. II
9	Grigoraş Teodor	" r.	"	Vădele	Vlaşca	-	-	-	Cdt. Plot.	Spit. Zb. Camp.	-
10	Lăcătuşu Nicolae	" a	"	Vorduri	Neamţ.	-	-	-	Cdt. Plot	Breznica Morava	
	Coadă Marin	" a	"	Galicea	Argeş	-	-	-	Cdt. Plot.	"	Med. Virt. Mil. Cl. II
	[illegible]mescu. Ştefan	" a	"	Meriţani	Argeş	-	-	-	Cdt. Plot. Pr[illegible]	N. E. Hor. Veo.	Nu are
	[illegible]oceanu. Ghe.	" a.	"	Bârlogu	Argeş	-	-	-	Cdt. Plot.	Zlin.	Med. Virt. Mil. Cl. II
	[illegible] Ilie	Cap.	"	Dobreşti	Vâlcea.	1922.	–	–	Puşcaş	Arta. Mecrie [illegible]	Nu are
2	Fica I. Gheorge.	Sold.	"	Mihăeşti	Muscel.	1923.	–	–	Puşcaş	Arta. Sceaq. [illegible]	- - -
3	Toiu N. Dumitru.	"	"	Lăculete	Săbăoani	"	–	–	Puşcaş	"	[illegible]
4	Radu I. Ghe.	"	"	Slobozia	Argeş	"	-	-	Telefonist.	Galati-Mureş	[illegible]
5	Grigore D. Petre	"	"	Buzău	Ilfov.	"	-	-	Puşcaş.	"	[illegible]

Nr. crt.	Numele și Pronumele	Gradul	Unitatea din care face parte	Locul Nașterii: Comuna	Județul	Data Nașterii: Anul	Luna	Ziua	Rezultatul faptelor de arme	Împrejurimea morții	Decorații de Război
6	Mihai I. Nicolae	Sold.	R. 40	Gruiu	Argeș	1913	–	–	pușcaș	Gălești-Mureș	Nu are
7	Badea P. Ioan	"	"	Tutana	Argeș	"	–	–	pușcaș	Acățari-Mureș	---
8	Matei Ioan	"	"	Albești	Argeș	"	–	–	[illegible]	" "	---
9	Mihăescu Dumitru	Cap.	"	Valea-Iuz.	Muscel	1916	–	–	agent.	"	Bărb. și Cred. cl. III P.M.
10	Cătănescu Apostol	Frt.	"	Coltu	Argeș	1921	–	–	pușcaș	"	---
11	Dănciu Ștefan	Sold.	"	Măciuca	Vâlcea	1922	–	–	pușcaș	"	---
12	Ivascu Constantin	Sold.	"	Buciumeni	D-ița	1923	–	–	Trg. Mitr.	"	---
13	Preda Gheorghe	"	"	Frățești	Vlașca	"	–	–	pușcaș	"	---
14	Tandu Marin	"	"	Costești	Argeș	"	–	–	pușcaș	"	---
15	Iacob Dumitru	"	"	Finta	D-ița	"	–	–	pușcaș	"	---
16	Câmpeanu Ghe.	"	"	Jersoeni	Argeș	"	–	–	Cdt. T.A.	"	---
17	Cătinaru Ioan	"	"	Uda-Jos	Argeș	"	–	–	telefonist	"	---
18	Manea Ștefan	"	"	Colacu	D-ița	"	–	–	pușcaș	"	---
19	Ciciou Gheorghe	"	"	[illegible]	Argeș	"	–	–	pușcaș	"	---
20	Ciripau Gheorghe	"	"	Drăganu	Argeș	"	–	–	Agent. Ofiț.	"	---
21	Cristache Nicolae	"	"	Păduroiu	Argeș	"	–	–	telefonist	"	---
22	Gheorghițescu Ioan	"	"	Hoiceni	Argeș	"	–	–	ochit. T.A.	"	---
23	Horicău Marin	"	"	Frasinu	Vlașca	"	–	–	[illegible]	"	---
24	Preoteasa Ioan	"	"	Fătfani	Argeș	"	–	–	pușcaș	"	---
25	Stancu Pompiliu	"	"	Recea	Argeș	"	–	–	pușcaș	"	---
26	Joceanu Ioan	"	"	Goran	Argeș	"	–	–	Pioner	"	Nu are
27	Androne Nicolae	"	"	Dobra	D-ța	"	–	–	pușcaș	"	---
28	Tărlă Ilie	"	"	Păduroiu	Argeș	"	–	–	pușcaș	"	---
29	Bulf Florea	"	"	Samoba	Argeș	"	–	–	pușcaș	"	---
30	Vârfea Vasile	"	"	V. Lungă	D-ța	"	–	–	Trg. P.M.	"	---
31	Chiricu I. Mircea	"	"	Vizirești	"	"	–	–	pușcaș	"	---
32	Voicu V. Ioan	"	"	Slătioara	Argeș	"	–	–	Tr. T.A.	"	---
33	Gheorghiță Ioan	-"-	"	Izvoru	Argeș	"	–	–	pușcaș	"	---
34	Miroiu Gheorghe	-"-	"	Uda-Jos	Argeș	"	–	–	pușcaș	"	---
35	Pipan Vasile	Cap.	"	Șopotu	Vâlcea	"	–	–	Trg. P.M.	"	Bărb. și Cred. cl. III P.M.
36	Popescu Ioan	Sold.	"	Sălătrucu	Argeș	"	–	–	pușcaș	"	Nu are
37	Mater Nicolae	"	"	Contești	D-ța	"	–	–	[illegible]	"	---
38	Trache Florea	"	"	[illegible]	D-ța	"	–	–	pușcaș	"	---
39	Ioan Dumitru	"	"	Bălteni	"	"	–	–	pușcaș	"	---
40	Radu Gheorghe	Cap.	"	Mihăiești	Argeș	1919	–	–	Agent. Ofiț.	"	---
41	Dumitru M. Dumitru	Frt.	"	Ștefănești	Muscel	1922	–	–	Pioner	"	---
42	Ilie Marin	Sold.	"	Homești	D-ița	1923	–	–	pușcaș	"	---
43	Marcu Marin	"	"	Săpata-Jos	Argeș	"	–	–	pușcaș	"	Bărb. și Cred. cl. III P.M.
44	Paraschiv A. Ioan	"	"	Ciocănești	Argeș	"	–	–	pușcaș	"	---
45	Sorbu I. Gheorghe	"	"	Ștefănești	Muscel	"	–	–	telefonist	"	---
46	Dănciu Ghe. Petre	"	"	Beleți	Argeș	"	–	–	pușcaș	"	Nu are
47	Ganea Ioan	Cap.	"	Cotu	Argeș	1922	–	–	pușcaș	"	---

Nr. crt.	Numele și Pronumele	Gradul	Unitatea din care face parte	Locul Nașterii: Comuna	Județul	Data Nașterii: Anul	Luna	Ziua	Rezultatul faptelor de arme	Împrejurimea morții	Decorații de Războiu
68	Coaliciu Ioan.	Sold.	2 A.A.	Sedulești	Argeș	1923	-	7	pușcaș	Mort Scafari-Mureș	Bărb. și Cred. cl. III P.M.
69	Zlodiu. Carp.	Sold.	"	Găsca.	Tighina	"	-	2	pușcaș	"	Idem
50.	Marin. Lazăr	"	"	V. Mareului	Argeș	"	-	5	telefonist	"	Bărb. și Cred. cl. III P.M.
51	Anghel Gh. Victor.	"	"	Bilcesti	"	"	-	5	pioner	"	Idem
52	Manda. Marin	"	"	Sarta	Vlașca	"	-	5	telefonist	"	---
53	Rudeanu. Aurel.	"	"	Zărnești	Argeș	"	-	2	Radio. Tel.	"	---
54	Dragomir Ilie.	"	"	Comoteț	Ilfov	"	-	[illegible]	auto. Cet.	"	---
55	Macarie. Chirca.	"	"	Buteni	Lăpușna	"	-	[illegible]	pușcaș	"	---
56	Sontu. Gh. Florea	"	"	Frătești.	Vlașca	"	-	[illegible]	pușcaș	"	---
57	Sârbu. Petre.	"	"	Mozăceni	Argeș	"	-	[illegible]	Trg. Mitr.	"	Bărb. și Cred. cl. III P.M.
58.	Sandu. Nicolae.	"	"	Izvoru.	Argeș	"	-	[illegible]	pușcaș	"	
59.	Bădița. Dumitru	"	"	Morteni	Ilfov	"	-	[illegible]	Ipîș T.A.	"	---
60.	Neacșa Victor.	"	"	Tutana.	Argeș	"	-	-	ochit. T.A.A.	"	---
61	Mitrofan Adrian	"	"	Oești	Argeș	"	-	[illegible]	pușcaș	"	---
62	Savu. Justin.	"	"	Albești	Argeș	"	-	[illegible]	pușcaș	"	---
63	Ștefan. Marin.	"	"	Colibași	Argeș	1919.	-	[illegible]	pioner.	"	---
64	Dumitru C. Ioan.	"	"	Richitele	Argeș	1923.	-	[illegible]	...	"	Idem
65	Ilie. D. Ilie	"	"	Albești	Argeș	"	-	[illegible]	pușcaș	"	---
66.	Crudulecu Ghe.	"	"	Jiblea	"	"	-	[illegible]	pușcaș	"	---
67	Moiceanu. Gh.	"	"	C. lung.	Muscel.	"	-	[illegible]	pușcaș	"	---
68	Ilie Gh. Ioan.	"	"	Ionești	Ilfov	"	-	[illegible]	Trg. P.M.	"	---
69.	Tudor. Radu.	"	"	Lăpăt. Vus.	Argeș	"	-	[illegible]	pușcaș	"	---
70.	Ștefan. Ioan.	"	"	Pădureți	Argeș	"	-	[illegible]	pioner.	"	Bărb. și Cred. cl. III P.M.
71	Hongă. Constantin	Cap.	"	Poenari	Argeș	"	-	[illegible]	pușcaș	"	Idem
72	Zamfir. I. Alex.	Sold.	"	Budișteni	Muscel.	"	-	[illegible]	pușcaș	"	---
73	Ghiță Dumitru.	"	"	Găești	Dâmb.	"	-	[illegible]	Trg. P.M.	"	---
74	Iordan. Gh. Marin	"	"	Mircea Vodă.	Vlașca	"	-	[illegible]	pușcaș	"	---
75	Graur. Pantelimon.	"	"	Malești	Lăpușna	"	-	[illegible]	telefonist	"	---
76	Agachi: Ament.	"	"	Lozana.	"	"	-	[illegible]	centr. list.	Vasna Mureș	Bărb. și Cred. cl. III P.M.
77	Rosu. C. Ioan.	"	"	Budișteni	Muscel.	"	-	-	Rad. Tel.	"	---
78	Rotaru. A. Vasile	"	"	Vârfuri.	Dâmbovița	"	-	[illegible]	Agent.	Acatari: Mureș	Idem
79	Radu. Nicolae.	Serg.	"	Dobrotești	Argeș	1910.	-	[illegible]	Agent.	Sântioana.	Bărb. și Cred. cl. III P.M.
80	Turcu. Ioan.	Cap.	"	Bădeni	Argeș	1922.	-	[illegible]	pușcaș	"	---
81	Tudorache. Petre.	"	"	Jilișteni	"	"	-	-	pușcaș	"	---
82	Motorac: Ilie.	Sold.	"	Sura. Fat	Ilfov	1923.	-	-	telef.	"	---
83	Voicu. M. Ioan.	"	"	Izvoru.	Argeș	"	-	[illegible]	pușcaș	Iscalari-Mureș	Idem
84	Barbu. Ioan.	Sold.	"	Musetești	Argeș	"	-	[illegible]	pușcaș	Hotel Mureș	Bărb. și Cred. cl. III
85	Nicula. Ilie.	"	"	Jâmbora.	"	"	-	[illegible]	pușcaș	Sântioana Mș.	---
86	Ștefanescu. Toma	Serg.	"	Pecheni:	Muscel	1916.	-	[illegible]	pușcaș	"	Idem
87	Turcitu Carol.	Sold.	"	Albești	Argeș	1923.	-	[illegible]	pușcaș	"	---
88	Munteanu. Vasile.	Sold.	"	Blidari	Argeș	1922.	-	[illegible]	Trg. P.M.	"	---
89.	Olteanu. Dumitru	"	"	Ciupa.	"	1923.	-	[illegible]	pușcaș	Noșna-Mureș	Bărb. și Cred. cl. III

Nr. crt.	Numele și Pronumele	Grad	Unitatea din care face parte	Locul Nașterii: Comuna	Județul	Data Naști: Anul Luna Ziua	Rezultatul faptelor de arme	Împrejurimile morții	Decorat de Război
90	Neagoe Marin	Sold.	R. 4 A.	—	—	1923	pușcaș	Geaca-Cluj	Nu are
91	Popa Florea	Fr.	„	Orlea	R. [illegible]	1919	pușcaș	„	---
92	Andrei Emanoil	Fr.	„	—	—	„	pușcaș	„	Bărb. și Cred. cl. III
93	Bodea P. Ioan	Cap.	„	—	—	„	pușcaș	[illegible] Sălaj	Nu are
94	Petre R. Ioan	Sold.	„	—	—	1923	telef.	„	Bărb. și Cred. cl. III
95	Aruiu Florea	Sold.	„	Studenta	R.[illegible]	„	telefonist	Nord Petrești Sălaj	---
96	Iordache Chirita	„	„	—	—	„	pușcaș	Cizmești Sălaj	---
97	Ilie Augustin	„	„	—	—	„	pionier	„	---
98	Rădulea Ioan	„	„	—	—	„	Agent	„	Nu are
99	Oprea N. Mihai	„	„	—	—	„	Radiotel.	„	---
100	Neagu Ion	„	„			„	pușcaș	„	---
101	Ene P. Ioan	„	„			„	Arme A.C.	„	---
102	Jărăcită Vasile	„	„			„	[illegible]	Bezdead Ungaria	---
103	Paran A. Marca	Serg.	„			1920	pușcaș	Nyirbrani(?) Ungaria	Bărb. și Cred. cl. III
104	Gheorghe Gh. Ghe.	Sold.	„			1923	pușcaș	Cizmești Sălaj	---
105	Ene Mihai	Cap.	„			1922	pușcaș	Bezdead Ungaria	---
106	Nitu I. Alexandru	Sold.	„			1919	Trg. Mitr.	Santioana Mureș	---
107	Cârjaliu Marin	Sold.	„			1923	Trg. Mitr.	Cizmești Sălaj	---
108	Tepeica C-tin	„	„			„	pușcaș	„	Nu are
109	Bodea C-tin	Fr.	„			1920	pușcaș	la Rac. Tisei	Bărb. și Cred. cl. III
110	Vlăiceanu N-lae	Sold.	„			1923	pușcaș	„	---
111	Neagu Marin	„	„			„	telef.	„	---
112	Prejoianu Ghe.	„	„			1922	pionier	„	---
113	Visinoiu Alex.	„	„			1923	pușcaș	„	---
114	Hate M. Marin	Sold.	„			„	Arc. Adiu.	„	---
115	Mină Dumitru	Fr.	„			1921	„	„	Nu are
116	Anca M. Constantin	Sold.	„			1923	pușcaș	„	---
117	Deaconu Nicolae	„	„			„	pușcaș	„	---
118	Podeanu Iordan	„	„			1921	Trg. P. Mit.	„	---
119	Mihoilă Ioan	„	„			1923	pușcaș	„	---
120	Hama Alexandru	Cap.	„			1921	pușcaș	„	---
121	Ionita Gheorghe	Sold.	„			1922	pușcaș	Gioblay(?) Ung.	Bărb. și Cred. cl. III
122	Manole Ioan	Fr.	„	Amărăști	Vâlcea	„	Trg. P.A.C.	„	---
123	Pârlogea Mihai	Sold.	„	Dragna	Prahova	„	pușcaș	„	---
124	Ioan Ștefan	Sold.	„	Poduval(?)	Ilfov	1923	pușcaș	„	---
125	Dumitrescu Ghe.	„	„	Tigveni	Argeș	1922	pușcaș	„	Nu are
126	Cojocaru Ștefan	„	„	Sălătr.	Argeș	„	Trg. P.A.C.	„	---
127	Porcălăbelu Fl.	Serg.	„	Zăpata(?)	Argeș	1920	[illegible]	„	---
128	Brădeanu Ștefan	„	„	Fratu(?)	„	1921	pușcaș	„	---
129	Vlăjeeanu C-tin	Sold.	„	Brădet	„	1923	pușcaș	„	Bărb. și Cred. cl. III
130	Mutu Ilie	„	„	Rechita	„	„	Echip. Gr.	„	---
131	Băcanu Z. Mihai	„	„	Hărăgești(?)	Ilfov	1922	pușcaș	„	---

103

Nr. crt.	Numele și Pronumele	Gradul	Unitatea din care face parte	Locul Nașterii: Comuna	Județul	Data Nașterii: Anul	Luna	Ziua	Repart. felul faptelor de arme	Împrejurările morții	[illegible]
u X 132	Stoie. Ioan.	Sold.	R.4.A.	Golești	Argeș	1922.	-	-	pușcaș	Ciobaj Ungaria	Nu are
u X 133	Păunescu. Ghe.	Sold.	"	Colmeanu	"	1923.	-	-	trag. P.Mitr.	"	---
u X 134	Petre Ioan.	"	"	Ungureni	D-vița	"	-	-	pușcaș	"	---
u X 135	Simeanu. C-tin	"	"	Ciofrângeni	Argeș	"	-	-	pușcaș	"	---
u X 136	Avram. Aurică	"	"	Bujoreni	"	"	-	-	pioner.	"	---
x u X 137	Ionescu. Alex.	"	"	Siliștea	Argeș	"	-	-	pioner.	"	---
u X 138	Alexandru. Ghe.	Cap.	"	Vladesti	Argeș	1922.	-	-	contr. tir	"	---
u X 139	Drăgoi. Constantin	Sold.	"	Izvorul	Argeș	"	-	-	pușcaș	"	---
u X 140	Sinu. M. Ioan.	"	"	Corbeni	Argeș	1923.	-	-	pușcaș.	"	---
u X 141	Nițu. Iulian	"	"	Siliștea	Argeș	"	-	-	trc. Gam	"	Băiculești Cred. Cl. III
u X 142	Tudora Nicolae.	Serg.	"	Olanu.	"	1922.	-	-	pușcaș	"	---
u X 143	Bălan. Gheorghe.	Fr.	"	Hoberi	D-vița	"	-	-	Artilerie	"	---
u X 144	Popescu. Ghe.	Sold.	"	Sălătruc	Argeș	1921.	-	-	"	"	---
u X 145	Năstase Nicolae.	Sold.	"	Olanu.	Argeș	"	-	-	"	"	---
u X 146	Gheorghe. C-tin	"	"	Dragodana	D-vița	1923.	-	-	pușcaș	"	---
u X 147	Mătăluș Ioan.	"	"	Teiș	D-vița	"	-	-	pușcaș	"	---
u X 148	Coman. Petre.	Serg.	"	—	—	1921.	-	-	pușcaș	"	---
u X 149	Gentorău M. Andrei	Sold.	"	Stoenești	Muscel	"	-	-	telef.	"	---
u X 150	Creangă M. Marin	"	"	Stoenești	Argeș	1923.	-	-	trag. Mitr.	"	---
u X 151	Păcurariu A. Nicolae	"	"	V. Mănăstirii	Argeș	1922.	-	-	trag. T.A.C.	"	---
u X 152	Anghel. Ioan.	Cap.	"	—	—	1921.	-	-	pușcaș	"	---
u X 153	Gărișeanu. Mihai	"	"	Moșoaia	Argeș	"	-	-	pușcaș	"	---
u X 154	Rădulescu. Ioan.	Fr.	"	Nucșoara	Muscel	1922.	-	-	pușcaș	"	---
u X 155	Boeria. Apostol	Cap.	"	—	—	1921.	-	-	telefonist.	"	---
u X 156	Dumitru Florea.	Sold.	"			1923.	-	-	Radio tel.	"	---
u X 157	Dobrin F. Ioan.	"	"	Gligorești	Argeș	1922.	-	-	Pioner	Jud. Ferma Nagyvarad	---
u X 158	Hretenie Nicolae.	"	"	Izvoru	Argeș	1923.	-	-	pușcaș	"	---
u X 159	Nica. S. Dumitru.	"	"	Cojasca	D-vița	"	-	-	pușcaș	"	Nu are
u X 160	Tanescu C-tin	"	"	Redea	Argeș	1922.	-	-	telef.	"	---
u X 161	Sovulescu. I. Gheorghe	"	"	"	Argeș	1923.	-	-	"	"	---
u X 162	Popescu. Preda.	Serg.	"	Grănari	Vâlcea	1922.	-	-	pușcaș	"	---
u X 163	Dumitru Gheorghe.	Fr.	"	Beleți	Argeș	1923.	-	-	pușcaș	"	---
u X 164	Lungu. Ioan.	Sold.	"	—	—	"	-	-	pușcaș	Armaș div. 3	---
u X 165	Găulea Gheorghe.	Cap.	"	—	—	1922.	-	-	trag. Mitr.	"	---
u X 166	Ranea. Oprea	Sold.	"	—	—	1923.	-	-	ochit. T.A.C.	"	Băiculești Cred. Cl. III
u X 167	Botis. Andrei	"	"			1922	-	-	infanterie	Prugy Ungaria.	---
u X 168	Bunea M. Alexandru	"	"	Găujani	Vlașca	1923.	-	-	"	"	Nu are
u X 169	Vasile C-tin	Cap.	"	Costești	Argeș	1921.	-	-	"	"	Băiculești Cred. Cl. III
u X 170	Olaru. Gheorghe.	Sold.	"	Ledulești	"	1923.	-	-	Trag. Mitr.	Ciobaj Ung.	---
u X 171	Stanei. Vasile	Cap.	"	Corbeni	Argeș	1921	-	-	"	N.W. Prugy.	Nu are
X 172	Pantazi Gheorghe.	Sold.	"	Tântari	Brașov	1922	-	-	pușcaș	"	Băiculești Cred. Cl. III
X 173.	Marin I. Constantin	"	"	Orlești	Vâlcea	1923.	-	-	pușcaș	"	---

	Nr. crt.	Numele şi Pronumele	Gradul	Unitatea din care făcea parte	Locul Naşterii: Comuna	Judeţul	Data Naşterii: Anul	Luna	Ziua	Rezultatul faptelor de arme	Împrejurimea morţii	Decoraţii de război
Xu	174	Pătrunjanu Simion	Sold.	Rus.	Hrăutr.	D. Iulia	1920	-	-	puşcaş	Mezofaurs.	Bărb. şi Cred. cl. III
Xu	175	Crivăţ. Ioan.	"	"	'		1921	-	-	puşcaş	Mezofolcu	— (109)
Xu	176	Savu. Florea.	Serg.	"	Cicănești	Argeş	1922	-	-	Te af.	Nizala Ungaria	
+u	177	Popa I. Pavel.	Fr.	"	Bernitorea	Argeş	1923	-	-	Agent.	"	Nu are
Xu	178	Manolache Ioan	Cap.	"	Jalcaş.	Prahova	1921	-	-	Cdt. grupă	"	—
Xu	179	Tătaru. I. Ghe.	Serg.	"	—	—	1920	-	-	Cdt. grupă	"	—
Xu	180	Moldoveanu. Dumitru	Cap.	"	B. Arabkoy	Cine	1917	-	-	Trg. P. Mitr.	"	Bărb. şi Cred. cl. III
XuX	181	Asprica. Petre	Serg.	"	Aninoasa	Muscel	1916	-	-	Cdt. T.A.C.	"	—
Xu	182	Palaghiu. Nicolae.	Cap.	"	Capul Piscului	Muscel	"	-	-	Cdt. gr.	"	
xuX	183	Betcanu Gheorghe	Cap.	"	Burghela.	[illegible]	"	-	-	Trg. P. Mitr.	"	—
Xu	184	Petla. Nicolae	"	"	Pod. Brătianu	Argeş	1922	-	-	puşcaş	"	—
Xu	185	Mărgescu. Ghe.	Sold.	"	Penoiu	Muscel	1923	-	-	puşcaş	"	—
xuX	186	Enache Dumitru	"	"	Mozăceni	Argeş	1922	-	-	Agent.	"	Nu are
Xu	187	Mirea. Petre	"	"	Vişag	Severin	"	-	-	Telef.	"	Bărb. şi Cred. cl. III
Xu	188	Matache. Ioan.	Serg.	"	Cioflanu	Argeş	1916	-	-	puşcaş	"	—
	189	Calor Traian.	Sold.	"	Camp.	Bihor.	1921	-	-	puşcaş	"	—
uX	190	Popa. Dumitru	"	"	Tutana.	Argeş	1923	-	-	infasp.	"	—
uX	191	Talavac. Alex.	"	"	Budeasa	Argeş	"	-	-	Agent.	"	—
uX	192	Petcu. Ioan.	"	"	'	—	"	-	-	pionier.	"	Nu are
uX	193	Coca. Vasile.	"	"	Bod.	Braşov	1922	-	-	pionier.	N. Mezölo	Bărb. şi Cred. cl. III
uX	194	Cucu. Constantin	"	"	Huembar.	[illegible]	1923	-	-	Radio Teleg.	"	Nu are
uX	195	Crăciun Petre.	Cap.	"	—	—	1921	-	-	Cdt. gr. T.A.C.	"	—
uX	196	Dumitru Nicolae	Sold.	"	Cobea.	Dâmboviţa	1923	-	-	puşcaş	Hălmaj Ungaria	Bărb. şi Cred. cl. III
uX	197	Dragnea F. Ioan	Fr.	"	Tutana.	Argeş	"	-	-	puşcaş	"	Nu are
uX	198	Drăguşin Marin.	Serg.	"	Pleniţa	Olt.	1919	-	-	puşcaş	"	Bărb. şi Cred. cl. III
uX	199	Vidan Candrea.	Cap.	"	—	—	1921	-	-	Art. 120 mm.	"	—
Xu	200	Moraru. Ioan.	Serg.	"	Sofelig	Tr. Mare.	1919	-	-	"	"	—
Xu	201	Florea Ioan.	Sold.	"	Măgura.	Ilfov.	1922	-	-	"	"	—
+u	202	Benciu Gheorghe.	"	"	—	—	"	-	-	Art. 44 mm.	"	Nu are
Xu	203	Niţu. Gheorghe.	Cap.	"	Gorgota	Prahova	"	-	-	Ar. 6 mm.	"	Bărb. şi Cred. cl. III
Xu	204	Hurzu. Eugen.	Sold.	"	Lăpuşata	Vâlcea	1929	-	-	Bg. Mitr.	"	—
XuX	205	Dumitrescu Ghe.	"	"	Cilea.	Argeş	1922	-	-	puşcaş	"	—
xuX	206	Uţă Constantin	"	"	Drăgoteşti	Vâlcea	"	-	-	puşcaş	"	—
cX	207	Miton. Nicolae.	Fr.	"	—	—	"	-	-	Trg. Mitr.	Bupita	Nu are
X	208	Olteanu Dumitru	Cap.	"	—	—	"	-	-	Trg. Mitr.	Ambul. Div. 2 Inf.	—
X	209	Ciobanu. Stelian.	Serg.	"	C. Lung	Muscel	1919	-	-	puşcaş	Spit. Hr. Camp.	Bărb. şi Cred. cl. III
X	210	Grigorie Anagnostor	Sold.	"	Rocnelu	Argeş	1922	-	-	Mitraliar	"	Nu are
X	211	Tănase Gheorghe	Cap.	"	Ciupelniţa	Prahova	1921	-	-	puşcaş	"	—
X	212	Brundeanu. Ioan.	Serg.	"	Rotunda	Argeş	"	-	-	puşcaş	"	—
X	213	Motan Anghel.	Sold.	"	—	—	1923	-	-	puşcaş	"	Bărb. şi Cred. cl. III
	[illegible]	Iordache. A[illegible]	Sold.	"	Bu[illegible]		1915	-	-	puşcaş		Nu are

	Nr. crt.	Numele și Pronumele.	Gradul	Unitatea din care făcea parte	Locul Nașterii		Data Nașterii			Rezultatul faptelor de arme.	Împrejurimile morții	Decorații de Războiu
					Comuna.	Județul	Anul	Luna	Ziua			1
XJX	215	Ciorăscu. Ghe.	Sold.	Rus.	Sedulești	Argeș	1923.			Agent.	[illegible] 16 Camp	Nu are
XJX	216	Zoican. Pete	"	"	V.Hernihei	Argeș	"			pușcaș	"	Bărb. și Cred. Cl. III
XJX	217	Manu. B. Nicolae.	Frt.	"	Berevoești	Muscel	1921.			pușcaș	"	—
XJX	218	Baciu Gheorghe.	Serg.	"	—	—	1915			pușcaș	"	—
XJ	219	Ureche. Ghe.	Sold.	"	Topoloveni	Muscel.	1923.			telefonist.	"	—
XU	220	Bor Aurel.	Serg.	"	—	—	1919.			[illegible] T.A.C. 76.	Szir. ungureni	—
XUX	221	Ilie Gheorghe.	Sold.	"	—	—	1922.			[illegible] T.A.C.	"	—
XU	222	Brezoagă Nicolae	"	"	—		1921.			"	"	—
XU	223	Ioana. Constantin	"	"	—	—	"			"	"	—
XU	224	Marin Constantin	"	"			"			"	"	—
XU	225	Lazăr Nicolae.	"	"	—	—	1920.			pușcaș	"	—
XU	226	Nițu Nicolae	"	"	—	—	1919			pușcaș	"	—
XU	227	Pete Ioan.	"	"	—	—	1922			pușcaș	"	—
XU	228	Barbu. Mihai	Frt	"	—	—	1916.			Radio Tel.	"	—
XU	229	Radu. Fe. Ioan.	Cap.	"	—	—	1910			[illegible]	"	—
XU	230	Stochițeanu Alex.	Sold.	"	—	—	1921			pușcaș	"	—
XJ	231	Beraiaiu Dumitru	"	"	—	—	1923.			pușcaș	[illegible] 3 Inf.	Nu are
XJX	232	Tăgârță Ioan	"	"	—	—	1921.			pionier.	"	Bărb. și Cred. Cl. III
JX	233	Costache Ioan.	"	"	—	—	1922.			Agent.	"	—
JX	234	Lungu Alexandru	Cap.	"	—	—	1921			Telef.	"	—
JX	235	Nițu Ștefan.	Sold.	"	—	—	1923.			cal. [illegible]	"	—
JX	236	Florea. Gheorghe.	"	"	—	—	"			pușcaș	"	Nu are
	237	Stanciu Constantin	"	"	Cap Dealu	Muscel.	1919.			pușcaș	URSS Pd. Tătarca.	Bărb. și Cred. Cl. III
	238	Dumitru Marin	Fr.	"	Topoloveni	Muscel	1921.			pușcaș	"	—
	239	Seceanu Teodor.	Sold.	"	Bratova	Argeș	1918.			pușcaș	"	—
	240	Ureche. Gheorghe.	Serg.	"	Căiceni	Argeș	1921.			cdt. grupă	"	—
JX	241	Puiu. S. Ionel	Sold.	"	Pitești	Argeș	1922			pușcaș	[illegible] 16. Camp.	Nu are
	242	Mate. Ioan.	Cap.	"	Nădăr	Olt.	1919.			[illegible] P.M.	[illegible] Pd. Tătarca	Bărb. și Cred. Cl. III
?_	243	Boldici Ilie	Sold.	"	Botoaia	Vâlcea	1922.			pușcaș	"	—
-	244	Gheorghe U. Ghe.	"	"	Hintești	Argeș	1923.			pușcaș	"	—
	245	Dragomir. Marin	"	"	Chiturgi	Ilfov.	1922.			pușcaș	"	—
	246	Radu. Marin	"	"	Făurdoreg	Constanța	"			pușcaș	Pd. Tătarca	—
	247	Ban. Ioan.	Cap.	"	—	—	1910.			[illegible] P.M.	"	—
	248	Soroban. Pete	Serg.	"	Lugoj	Severin	1916.			cdt. grupă	"	Nu are
	249	Militaru Ioan.	"	"	Moldar	Olt.	1919			cdt. gr. [illegible]	"	—
	250	Barbu St. Ion.	Fr.	"	Bărbăgu	Argeș	1923			"	"	—
	251	Ferari. N. Ioan.	Sold.	"	Petrovești	Muscel.	"			pușcaș	"	—
	252	Niță Teodor.	Serg.	"	—	—	1924.			pușcaș	"	—
	253	Stanciu Vasile.	Sold.	"	—	—	1919.			pușcaș	"	—
?	254	Iancu Ioan.	Sold.	"	—	—	1923.			Agent.	"	—
	255	Bucur. Victor.	Cap.	"	[illegible]	[illegible]	1921			pușcaș	"	—
	256	Bordan. Ioa[illegible]	[illegible]	"	[illegible]	[illegible]	1918			pușcaș	"	Bărb. și Cred. Cl. III

Nr. crt.	Numele și Pronumele	Gradul	Unitatea din care făcea parte	Locul Nașterii: Comuna	Județul	Data Nașterii: Anul	Luna	Ziua	Rezultatul faptelor de arme	Împrejurimea morții	Decorații de Război
257	Tolea. Petre	Serg.	R. 4 s.	Runcu	Muscel	1915	-	-	pușcaș	Pd. Tătarca.	Bărb. și Cred. cl. III
258	Manda N[icola]e	Sold.	"	Săcet	Teleor.	1912		-	pușcaș	"	---
259	Bolos. Ioan.	"	"	Jost. Chy.	Turda	1919			pușcaș	"	---
260	Jovu. Ioan.	"	"	Jepani	Severin	1922			trg. P. Mitr.	"	---
261	Tanase. Gheorghe.	"	"	Mincești	Prahova	1925			"	"	---
262	Florea Ștefan.	"	"	—	—	1922.			pușcaș	"	---
263	Draghia Mihai	"	"	Buiasca	S[uceava]	1920.			pușcaș	"	---
264	Gheorghe Ioan.	Serg.	"	Vătăsești	Argeș	1921.			Cdt. T. ...	"	Nu are
265	Zbarlea. Dumitru	Sold.	"	Mărunțiș	Vâlcea	1922			pușcaș	"	—
266	Ștefan Nicolae	Serg.	"	Sligaru.	Argeș	1921.			Cdt. gr. ...	"	Bărb. și Cred. cl. III
267	Bolea Aurel	Cap.	"	Cornu.	Prahova	1919.			trg. Mitr.	"	---
268	Bucătaru D[umi]tru	Sold.	"	Suici.	Argeș	1923			pușcaș	"	---
269	Zerfina. Petre	"	"	—	—	1920.			pușcaș	"	Nu are
X 270	Bogdan. C[onstanti]n	Fr.	"	Bradești	Ilfov.	"			...	Scufundat în ... div. 3	Bărb. și Cred. cl. III
271	Tănase I. Dumitru	Sold.	"	Morăreni	Argeș	1923			pușcaș	N. Pd. Tătarca	Nu are
272	Banu. I. Ghe.	Serg.	"	Vătășești	Argeș	1921			Cdt. T. A.C.	"	Bărb. și Cred. cl. III
X 273	Baidea. Florea	Cap.	"	B. Palanga	Prahova	1923.			mitr. A.C.	Pd. Kovar	---
X 274	Cristescu Ghe.	Fr.	"	Pitești	Argeș	1922.			mitr. A.C.	"	---
X 275	Dobrin Vasile	Sold.	"	Arefu.	"	1921			pușcaș	"	---
X 276	Mihăescu Nistor	Sold.	"	Vălenii	Muscel	"			pușcaș.	S.K. Teplitz	Nu are
X 277	Candea. Nicolae	"	"	Pietroșani	"	"			pușcaș	"	Bărb. și Cred. cl. III
X 278	Mihaloche. N[icola]e	"	"	Ceparii	Argeș	"			pușcaș	"	Nu are
X 279	Baidea Marin	"	"	Lesile	"	1919			pușcaș	"	Bărb. și Cred. cl. III
X 280	Vaicu I. D[umi]tru	Serg.	"	P. Lacului	"	1922			Radio-Tel.	"	---
X 281	Manu. Ioan.	Cap.	"	Hoișești	Argeș	"			pușcaș	"	Nu are
X 282	Iordan Gheorghe	Sold.	"	Suici	Argeș	1917			pușcaș	Scufundat ... div. 3	---
X 283	Cofrina Gheorghe	Sold.	"	Calti	Argeș	1923			pușcaș	"	---
X 284	Șerban Nicolae	Serg.	"	Hăbăcani	Prahova	1921.			pușcaș	"	---
X 285	Dragomir. Ioan.	Sold.	"	Vârfuri	Dâmbov.	1922			pușcaș	"	Bărb. și Cred. cl. III
X 286	Anghel. Dumitru	"	"	—	—	"			pușcaș	"	---
X 287	Sbârceanu. Ioan.	"	"	Udești	Argeș				telef.	"	—
X 288	Machebec. Vasile	"	"	Pitești	Argeș	1923.			pioner.	"	---
X 289	Obăgilă Gheorghe	Cap.	"	—	—	1922.			mitr. T.N.	"	—
X 290	Radu. Ion.	"	"	—	—	1921.			mitr. T.N.	"	—.
291	Trandafir. Vasile	Sold.	"	—	—	"			pușcaș	Revuca Ceho-Slovacia	Nu are
292	Banica Nicolae.	"	"	Zărnești	Argeș	1923.			pușcaș	"	---
293	Luca. I. Vasile.	Serg.	"	Poduri	"	1919			pușcaș	"	Bărb. și Cred. cl. III
294	Drăcea. Marin.	"	"	Pădureți	Argeș	1922.			pușcaș	"	---
295	Nicolae Adam	Sold.	"	Costești	Muscel	1923.			pușcaș	"	---
296	Jaraon Ghe.	"	"	Hoești	Vâlcea	"			A. gent.	"	---
297	Petrescu Nicolae	"	"	Isteu	Muscel	"			trg. arc. ...	Brezno Cehosl.	---
298	Badea Manole.	"	"	Albești	Argeș	"			"	"	---

Nr. crt.	Numele și Pronumele	Gradul	Unitatea din care face parte	Locul Nașterii: Comuna	Locul Nașterii: Județul	Data Nașterii: Anul	Luna	Ziua	Repartizat faptelor de arme	Împrejurimile morții	Decorații de Război
299	Zorioiu Petre √	Fr.	R. 4 V.	M. Beșt.	Argeș	1922			pușcaș	Brașov - Cheb	Bărb. și Cred. cl. III
300	Nisipeanu Nicolae. √	Sold.	"	Bătani	Sibiu	1923			pușcaș	"	---
301	Iaur. Constantin √	Fr.	"	Colibași	Muscel.	"			tr. T.A.A.	"	Nu are
302	Hănescu. Gheorghe √	Sold.	"	Racari	Sibiu	"			pușcaș	"	Bărb. și Cred. cl. III
303	Sofica. Ioan. √	"	"	Cantești	Muscel	1921			pușcaș	"	---
304	Grefe. Ioan. √	Fr.	"	Armeni	Sibiu.	1915			pioner.	"	---
305	Manea Ioan. √	Serg.	"	Coiseni	Argeș	1920			telefonist	"	---
306	Niculicioiu. Ioan. √	Sold.	"	Troianu	Teleorm.	1921			pușcaș	"	---
307	Garița Virgil C. √	"	"	—	—	1923			pușcaș	"	Nu are
308	Sandu. Nicolae. √	"	"	Măleni	Argeș	1919.			cal. T.A.C.	"	Bărb. și Cred. cl. III
309	Pecoru. Petre √	"	"	Cioleta	Muscel.	1921			mitr. rsp.	"	---
310	Beleoca. Gheorghe √	"	"	Pădureți	Argeș	1923			ochit. T.A.C.	"	---
311	Meleancu C-tin √	"	"	Frâncești	Vâlcea	1921			tr. T.A.A.	"	---
312	Fulger. Florea √	"	"	Stigărani	Argeș	1922.			pușcaș	"	---
313	Grigoroiu. C-tin	"	"	Căpenii	Argeș	1922			pușcaș.	Secol. Anul. Ar. 3-e	---
314	Moare Filip	Fr.	"	Goileea.	Argeș	1923			pușcaș	"	---
315	Rau Ilan.	Serg.	"	Nedeleni	Argeș	1922.			catig. tr. Rc.	"	---
316	Tudor. Marin √	Sold.	"	L. Corbului	Argeș	"			mitr. rsp.	Brașov.	---
317	Coavoiu. C-tin √	Serg.	"	—	—	1920			mitr. rsp.	"	---
318	Croitorescu Ghe. √	Sold.	"	—	—	1922			pușcaș	"	Nu are
319	Găureanu Ghe. √	Sold.	"	—	—	1920			pușcaș	"	---
320	Cojocaru. Nicolae √	Cap.	"	—	—	1922.			Serg. P.M.S.	"	---
321	Ioniță Tănase. √	Fr.	"	Lotrioara	Sibiu	1923			mitr. rsp.	"	Bărb. și Cred. cl. III
322	Sumuțu Victor. √	Sold.	"	Frătea.	Vâlcea	1922			mitr. rsp.	"	---
323	Cortag. Constantin √	"	"	Craiula	Dolj.	1920			pușcaș	"	Nu are
324	Ioniță - Nicolae. √	Serg.	"	Bereoti V.	Olt.	1919.			pușcaș	"	---
325	Marinescu. Dumitru √	Cap.	"	Nărăoara	Argeș	"			pușcaș. T.P.M.	"	---
326	Calină. Nicolae. √	Sold.	"	Ișcei	Argeș	1921			tr. T.A.A.	"	---
327	Marculescu Arsene. √	"	"	Troianu	Sibiu	1923.			pușcaș	"	---
328	Iordan. Constantin √	"	"	Uncani	Hunedoara	1921.			pușcaș	"	Bărb. și Cred. cl. III
329	Banoiu. Nicolae √	Fr.	"	Cremenari	Argeș	1921			telefonist	"	Nu are
330	Moise Nicolae.	"	"	Căpăceni	Vâlcea	1922			caporal.	Anul. Ar. 3-e Inf.	Bărb. și Cred. cl. III
331	Stancu. Aurel.	Sold.	"	Topoloveni	Muscel.	1921.			pușcaș.	"	Nu are
332	Ginescu. Nicolae.	"	"	V. Danului	Argeș	1922.			mitr. pușcaș.	Kram.	Bărb. și Cred. cl. III
333	Bucuroiu Ioan √	"	"	Vulcana Băi	Sibiu	1919.			"	Brașov	Nu are
334	Udrescu. Mihai √	"	"	Holboci	Argeș	1923			pușcaș	"	---
335	Bandoiu. Marin √	"	"	Creața Lacu	Ilfov.	"			pușcaș	"	---
336	Vasile Alexandru √	"	"	Stolnici	Argeș	1921.			pușcaș	"	---
337	Gheorghe Nicolae √	"	"	Colibași	Muscel	"			pușcaș	"	---
338	Letica Dumitru. √	"	"	P/o ab. Bădeanu		1920			pușcaș	"	Bărb. și Cred. cl. III
339	Ghimeș. Ștefan √	"	"	Hârtești	Argeș	1923.			pușcaș	"	Nu are

10

Nr. crt.	Numele și Pronumele	Gradul	Unitatea din care face parte	Locul Nașterii: Comuna	Județul	Data Nașterii: Anul	Luna, ziua	Rezultatul foștilor de arme	Împrejurimile morții	Decorații de război
340	Nedelcu I. Dumitru	Sold.	Rus.	I.G. Duca	Ilf.	1915		pușcaș	Bresno.	Nu are
341	Lascu Marin	"	"	Naparni	Argeș	1919		pușcaș	"	---
342	Fântanu Gheorghe	"	"	Pădureni	Muscel	1921		pușcaș	"	---
343	Mandăr Mihai	"	"	Tigănești	Muscel	1922		telefonist	Ociova	Bărb. și Cred. Cl. III
344	Niță Vasile	Fr.	"	Mărnate	Teleorman	"		"	"	---
345	Ilea Stan	Sold.	"	Hagiești	Vlașca	1923		pionier	"	---
346	Prodiscanu Ioan	"	"	Bărăsani	Argeș	1921		Radio Teleg.	"	Nu are
347	Dumitru Neculai	"	"	Lozovata	D-vița	1920		pușcaș	"	---
348	Ipas Gheorghe	"	"	—	—	"		pușcaș	Sub. Div. 3-a	Bărb. și Cred. Cl. III
349	Niță I. Nicolae	"	"	Gorgota	D-vița	1923		pușcaș	Ociova	---
350	Alex. M. Constantin	"	"	—	—	"		pușcaș	"	---
351	Copăceanu Ioan	"	"	Lunca	Argeș	"		pionier	"	Nu are
352	Bogdan Ioan	"	"	Zolatru	Argeș	1921		telefonist	"	Bărb. și Cred. Cl. III
353	Văcaru Nicolae	"	"	"	"	1921		"	"	---
354	Bicirigă Ioan	"	"	Tolnic	Botoșani	1922		Sub. Div. 3-a	"	---
355	Corogeta I. Gh.	"	"	Tigveni	Argeș	1923		Pion. ~~[illegible]~~	Ociova	Nu are
356	Popovici Aurel	Serg.	"	Stoișeni	~~Argeș~~ Mehedinți	1919		"	"	---
357	Mitulan Teodor	Sold.	"	Zlătăru	Argeș	1920		pușcaș	"	---
358	Vlad I. Gheorghe	"	"	Cobia	D-vița	1923		pușcaș	"	---
359	Neagu Ilie	"	"	Bragadiru	Tel.	1921		Radio Tel.	"	Bărb. și Cred. Cl. III
360	Ghiță B. Ilie	"	"	Cosmești	Argeș	1928		pușcaș	"	Nu are
361	Sima M. Vasile	"	"	Mogoșani	D-vița	"		pușcaș	"	Bărb. și Cred. Cl. III
362	Butoianu S. Gh.	"	"	Bărăști	D-vița	"		Telefonist	"	---
363	Munteanu Nicolae	"	"	Săucea	Vâlcea	"		pușcaș	Sub. Div. 3-a	---
364	Verdeață Constantin	"	"	Ferbane	D-vița	"		pușcaș	"	Nu are
365	Unteșu I. Stan	"	"	Jegarcea	Anc. Tele.	1921		ochit. T.H.C.	"	Bărb. și Cred. Cl. III
366	Ionita A. Ioan	"	"	—	—	1923		[illegible] T.D.C.	Spit. 26 Camp.	---
367	Preda Florian	Cap.	"	—	—	1915		pușcaș	"	---
368	Jandu M. Ioan	Sold.	"	Ungureni	D-vița	1923		pușcaș	Ociova	Nu are
369	Sirica M. Ioan	Sold.	"	Ungureni	D-vița	1905		telef.	"	---
370	Manolache Ștefan	Cap.	"	Recea	Argeș	1921		[illegible]	"	Bărb. și Cred. Cl. III
371	Ghetea V. Ioan	Sold.	"	Pitaru	Vlașca	1916		pușcaș	"	---
372	Mihai I. Marin	Cap.	"	Rocin	[illegible]	1922		ch. grupa	"	Nu are
373	Vasile Petre	Sold.	"	Loiteni	D-vița	1921		pușcaș	Hran. Bistrița	Bărb. și Cred. Cl. III
374	Stoica I. Nicolae	"	"	B. Sebeș	Muscel	1923		pușcaș	Spit. 26 Camp.	Nu are
375	Ilioseu Ioan	"	"	Fieni	D-vița	1922		pușcaș	"	Bărb. și Cred. Cl. III
376	Costinu Dumitru	"	"	Gavrile	Vlașca	"		[illegible]	Hran. Bistrița	---
377	Bițea Gh. Gheorghe	Cap.	"	~~[illegible]~~ Văcăreni	~~[illegible]~~ D-vița	"		pionier	"	---
378	Bodea R. Ioan	Sold.	"	V. Aracila	Constanța	1923		pionier	"	Nu are
379	Bălan Marin	Serg.	"	Drăgan	Argeș	1921		pionier	"	Bărb. și Cred. Cl. III

Nr. crt.	Numele și Pronumele		Gradul	Unitatea din care face parte	Locul Nașterii: Comuna	Județul	Data Nașterii: Anul	Luna	Ziua	Specialitatea / fapta de arme	Împrejurarea morții	Decorații de Război
380.	Soare. Marin	√	Sold.	Rus.	Izvoru	Argeș	1923			pușcaș	Hor. Bistrița.	Bărb. și Cred. cl. III
381	Luta: Marin	√	Cap	"	Recea	"	1922.			pușcaș.	"	—
382	Vasile H. Gheorghe	√	"	"	Costeni	Argeș	"			pușcaș	"	—
383	Vlăsceanu Grigore.	√	Sold	"	Corbeni	Jud. Vlașca	1924.			pușcaș	"	Nu are
384	Gheorghe Ilie	√	Sold	"	Gresoaia	Jud. Vlașca	1923.			pușcaș	"	—
385	Stanciu D. Ioan.	√	"	"	Pătrunsa	"	"			tr. A.T.R.	"	—
386	Zovoie. I. Virgil.	√	"	"	Găiești	Jud. Vlașca	1923.			"	"	—
387	Draghia. C-tin	√	"	"	Sântionești	Dâmbovița	"			Agr. Lo pușc.	"	—
388	Potra Ilie	√	Fr.	"	Colonești	Argeș	1922.			aruncător grenade	Ambul. Sibiu	Bărb. și Cred. cl. III
389.	Petisor Grigore.	√	Sold.	"	Mozăceni	"	"			aruncător T.H.C.	"	Nu are
390.	Voinea. Gheorghe.	√	"	"	Ludești	Jud. Vlașca	1923			pușcaș	"	Bărb. și Cred. cl. III
391	Teoleanu Victor	√	"	"	Găiceni	Vâlcea	"			pușcaș	"	Nu are
392	Saragiu. Constantin	√	"	"	Ițcani	Argeș	"			Tr. T.A.A.	"	Bărb. și Cred. cl. III
393	Brătilă Vasile	√	"	"	Gura-Foii	Jud. Vlașca	"			Tr. T.A.C.	"	—
394.	Georgescu. Ghe.	√	Ofițer	"	București	Ilfov	"			pușcaș	Spit. de Camp.	Nu are
395	Marin P. Ioan.	√	Sold.	Rus.	Cătunu	Jud. Vlașca	1923.			Ag. de legătură	Spit. de Camp.	Bărb. și Cred. cl. III
396.	Popa. I. Stan	√	Cap	"	Stăncești	"	1922.			pușcaș	N.E. Satu Mare Hor. Vas.	Nu are
397	Tonopol. C-tin	√	Serg.	"	Coropceni	"	"			pușcaș	"	—
398	Alexe. Marin	√	Sold.	"	Oarja	Argeș	"			telemetrist	"	—
399	Judițu. Marin	√	"	"	Teiu	Argeș	"			radio-Tg.	"	—
400	Valimăreanu. Ioan	√	Fr.	"	Morgliș	"	1921			"	"	—
401	Jama Vasile	√	Cap	"	Chișineu	Severin	"			Cdt. grupa	N.V. Kemnitz	Bărb. și Cred. cl. III
402	Moraru Vasile.	√	Sold.	"	—	—	"			pușcaș	Tușita.	—
403	Potâchia. Virgil.	√	Serg.	"	Izbiceni	Romanați	1919.			pușcaș	"	—
404	Manea. Sanau.	√	Fr.	"	Mărgăritești	R. Sărat	1922.			telef.	Ambul. Div. 3-a	—
405	Sima. P. Chiru.	√	Sold.	"	Catrinău	Jud. Vlașca	"			telef.	Germania	—
406.	Chelu. G. Dumitru	√	"	"	Remeu.	"	1921.			pușcaș	"	—
407	Tudor. G. Ioan.	√	"	"	Găvănești	Jud. Vlașca	1923.			Radio Telegr.	"	—
408	Sima. B. Marin	√	Serg.	"	Fălfani	Argeș	1922.			pușcaș	"	—
409	Petre Constantin	√	"	"	Ianca J.	Argeș	1919			Ar. 120 mm.	"	—
410	Dobroche. N-lae	√	Sold.	"	Cobea Mus.	Jud. Vlașca	1923			Ar. 60 mm.	"	—
411	Ghita Ioan.	√	"	"	V. Mare.	Muscel	1923			"	"	—
412	Filip Nicolae.	√	"	"	Lunghea	Brașov	"			aruncător T.A.C.	"	—
413	Pătrașcu N-lae	√	Cap	"	Hăiăuți	Argeș	"			pionier	"	—
414	Ioan. I. Ioan.	√	Fr.	"	Târgoviște	Jud. Vlașca	"			"	"	—
415	Cremene. N-lae.	√	Sold.	"	Bohești	"	"			pușcaș	"	Nu are
416	Serban. C. Constantin	√	"	"	Gârceni	Vaslui	"			pușcaș	"	—
417	Popa Vasile	√	"	"	Schit. Gol. Ș.	Muscel	"			"	"	Bărb. și Cred. cl. III
418	Petra I. Ghe.	√	"	"	Crovu.	Jud. Vlașca	"			"	"	Nu are
419	Nedelcu P. Anton	√	"	"	Stoenești	Romanați	"			pușcaș	"	—
420.	Jugătaru Traian	√	"	"	Lart...	Jud. Vlașca	1922			"	"	Bărb. și Cred. cl. III

409

Nr. crt.	Numele și Pronumele	Gradul	Intrat în ...	Locul Nașterii: Comuna	Județul	Data Nașterii: Anul	Luna	Ziua	Rezultatul faptelor de arme	Împrejurimea morții	Decorații de război
421	Pavel Constantin	Sold.	R.4.2	Böbeni	Dâmbovița	1922		-	puscaș	Mort. Cirimow. Ceho.	Nu are
422	Ștefan Gheorghe	"	"	Prisăcani	Muscel	1923	-	-	puscaș	"	Bărb. și Cred. Cl. III
423	Jitaru Dumitru	"	"	Mitra. Sup.	Brașov	1921	-	-	frg. P.M.	"	---
424	Gherghina Traian	"	"	Mareste	Argeș	"	-	-	ciupsapT.D.C.	"	---
425	Borza Ghe.	"	"	Benvoved	Argeș	1922		-	puscaș	"	---
426	Neacșu D. Ghe.	Fr.	"	Tătărani	Dâmbovița	1923	-	-	Coll. grupe.	"	---
427	Prodan Nicolae	"	"	Hroaste	Baia	"	-	-	pioner.	"	---
428	Grinis Gheorghe	Sold.	"	Hogoasele	Romanați	"	-	-	telefonist	"	---
429	Răduleanu Paul	Cap.	"	Vrâne	Dâmbovița	1922	-	-	frg. Mitr.	"	Nu are
430	Enache Stan	Sold.	"	Voievozi	Dâmbovița	"	-	-	ciupsa T.D.I.	"	Bărb. și Cred. Cl. III
431	Madan Ioan	Fr.	"	Bughea de Jos	Muscel	1923	-	-	puscaș	"	---
432	Jurea Dumitru	Cap.	"	Gulvița	Ialomița	1914	-	-	puscaș	"	---
433	Gaiton Constantin	Sold.	"	Intors. Bogata	Brașov	1922	-	-	puscaș	"	---
434	Petrea Gheorghe	"	"	Tătărani	Baia	1923	-	-	telef.	"	---
435	Teodorescu Dumitru	"	"	Dogelu	Romanați	"	-	-	centre ecib	Zovorov.	---
436	Zăbădeanu Constantin	Fr.	"	Morele	Romanați	"	-	-	ochit. br. 120	"	Nu are
437	Pădureanu Ludovic	Sold.	"	Cernica Tânganu	Ilfov	"	-	-	ciupsar	"	---
438	Coflan Ch. Constantin	"	"	Prisaca	Dâmbovița	"	-	-	puscaș	Cirimay.	
439	Vasile M. Ioan	Cap.	"	V. Popescu	Prahova	1921	-	-	puscaș	"	Bărb. și Cred. Cl. III
440	Marin Constantin	Sold.	"	Vișina	Dâmbovița	1923	-	-	puscaș	Zavorov.	Nu are
441	Mitu Gh. Ioan	"	"	Berevoești	Muscel	"	-	-	ciupsa br. 81	"	---
442	Tarean Gheorghe	"	"	Holmicea	Baia	"	-	-	"	"	---
443	Circă Petre	"	"	Cremenari	Argeș	1921	-	-	"	-	Bărb. și Cred. Cl. III
444	Podeanu Dumitru	Serg.	1939	Bătrâneanu	Prahova	1917	-	-	Cdt. grupă	"	---
445	Ungureanu V. Dumitru	Sold.	1945	[illegible]	Dâmbovița	1923	-	-	ciupsa	Zlin.	Nu are
446	Vasilescu Alex.	"	"	Frasin	Dâmbovița	"	-	-	puscaș	Zavarov	Bărb. și Cred. Cl. III
447	Coleer Ioan	"	"	Baicor	Brașov	1922	-	-	puscaș	Kaništovo	Nu are
448	Pavel Ștefan	"	"	Izuga	Prahova	1920	-	-	puscaș	Odikova	Bărb. și Cred. Cl. III
449	Micu Ștefan	"	"	Săcele	Brașov	1923	-	-	telef.	"	---
450	Pitoi I. Cristea	"	"	Broșteni	Dâmbovița	1922	-	-	puscaș	"	---
451	Anghel Gheorghe	"	"	Broșteni	"	"	-	-	puscaș	Techovtza	Nu are
452	Tuța Alexandru	"	"	Broșteni	Argeș	1923			puscaș	Lehotka	Bărb. și Cred. Cl. III

Se certifică de noi prezentul tabel.

Șeful Biroului Mobilizării

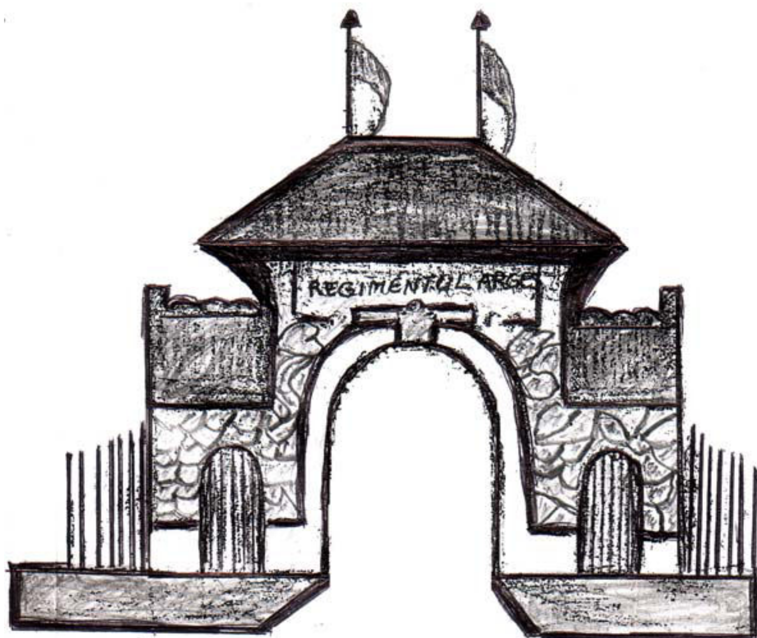
Lt. Gl. [signature]

Poarta Eroilor la 9 mai 1976
- veteranii de război 1916 -1918, 1941-1945 -

IV. IN MEMORIAM

1. POARTA EROILOR

Poporul român şi-a cinstit întotdeauna eroii care-şi dorm somnul de veci pe teritoriul țării sau în cimitirele străine. Fii acestui popor au mers la război cu entuziasm şi au murit conştienți că se jertfesc pentru o cauză dreaptă, aşa cum reiese din scrisoarea unuia dintre aceşti eroi, trimisă celor dragi cu doar câteva zile înainte de a cădea vitejeşte în luptă: „De-o fi să mor …mor pentru Patria unde m-am născut şi unde ştiu că are să trăiască în pace şi fericire copiii, părinții şi familia mea …Moartea pentru țară este o mare cinste, fiindcă pecetluim imn de veci României cu moartea noastră”.

În amintirea celor care, pentru îndeplinirea datoriei față de patrie, şi-au dat ce aveau mai scump - viața – au fost ridicate o serie de complexe monumentale, monumente, obeliscuri, statui, plăci comemorative. Acestea au devenit un simbol sacru al respectului pe care, dintotdeauna, am ştiut să-l purtăm eroilor, un adevărat loc de reculegere, de pioşenie şi rugăciune. Multe dintre ele poartă pecetea talentului unor maeştri ai sculpturii româneşti: Constantin Brâncuşi, Cornel Medrea, Ion Irimescu, Vida Gheza etc. Cele mai multe, însă, sunt creația unor meşteri anonimi.

Indiferent de dimensiuni sau de cei care le-au creat, toate poartă recunoştința şi mândria față de izbânda înaintaşilor, de la care am moştenit o țară liberă, unită, independentă şi suverană.

Legând trecutul de viitor, eternizând vitejia ostaşilor regimentelor 4 şi 44 dorobanți, a fost construită, în Piteşti, "*Poarta Eroilor*", la inițiativa colonelului Barbu Pârâianu, comandantul Regimentului 4 Dorobanți "*Argeş*", secondat de ajutorul său, locotenent-colonelul Constantin Bengliu. Veritabil arc de triumf care străjuieşte intrarea în fosta cazarmă a Regimentului 4 Dorobanți, monumentul a fost construit în anul 1926 din fondurile muzicii şi din cele de întreținere alocate regimentului şi cu concursul ofițerilor şi trupei.

Lucrare monumentală, "*Poarta Eroilor*" este ridicată sub forma unui arc simplu susținut de stâlpi masivi. Pe plăci mari de marmură, sus, de o parte şi de alta a porții, s-au înscris pentru veşnicie, cu litere de aur, numele celor 20 de ofițeri din cele două regimente (4 şi 44 dorobanți), toți argeşeni, morți pe frontul sfânt al reîntregirii naționale[244]. Mai jos, pe plăci mari de tablă de oțel zidite în poartă şi acoperite cu sticlă, au fost inscripționate numele celor 2300 de ostaşi care au murit, alături de ofițerii lor, pentru împlinirea aceluiaşi ideal. În partea de jos a stâlpilor porții erau "*înfipte două şipote, din care* […] *curgea o apă limpede ca lacrima – care să [a]stâmpere întotdeauna setea trecătorilor osteniți*". În interiorul stâlpilor porții a fost amenajat un mic muzeu militar, unde erau expuse trofeele de război luate de ostaşii Regimentului 4 Dorobanți în luptele de la Mărăşti: "*aruncătoare de bombe, puşti şi carabine, săbii şi grenade* [...] *care erau înfipte în picioarele porții* […]". Pe peretele din interior, deasupra acestor exponate, erau rânduite tablouri cu chipurile ofițerilor morți în lupte. Pe frontispiciul monumentului erau inscripționate următoarele: "*Regimentul Argeş nr. 4. Poarta Eroilor 1918. Morți pentru țară, pentru Rege*

[244] Col. dr. Florian Tucă, Mircea Cociu, *Monumente ale anilor de luptă şi jertfă*, Editura Militară, Bucureşti, 1983, p. 302.

şi Drapel", […], cuvinte pentru care eroii înscrişi pe această monumentală poartă "*şi-au sacrificat ce au avut mai scump*". Mai erau înscrise cuvintele: "*Ei n-au murit, trăiesc în noi, că sunt eroi*", pentru ca generațiile ce se vor perinda pe sub acest monument să învețe cultul eroilor, care este însuşi "*cultul patriei*".

Pe stâlpii "*Porții Eroilor*" erau dăltuite denumirile unor localități sau zone în care s-au desfăşurat luptele din anii 1916–1917 (Bran, Dragoslavele, Mărăşti, Mohu, ş.a.).

Inaugurarea monumentului a avut loc în ziua de 26 septembrie 1926 – o zi frumoasă de toamnă – într-un cadru festiv deosebit. Aşa cum consemna un ziar al vremii – "*s-a adunat lume multă ca să sfințească acest monument şi să pomenească numele celor înscrişi pe el* […]. *S-au adunat, cu zgomot de sărbătoare şcoli, armată multă, văduve şi orfani de război, pururea cu ochii înlăcrimați şi lume multă piteşteană*"[245].

La această solemnă manifestație au asistat înalte personalități militare, oficialități ale oraşului, demnitari, ofițeri pensionari, reprezentanți ai clerului, invitați.

Dintre aceştia îi amintim pe: generalul Dumitrescu Constantin, comandantul Corpului 1 Armată, generalul Stambulescu Gheorghe, comandantul Diviziei a 3-a Infanterie şi subşeful său de stat major, Spiroiu Mişu, comandantul Regimentului 6 Artilerie, Ştefănescu Alexandru, comandantul Brigăzii a 2-a Artilerie, medicul şef al Diviziei a 3-a, Negoescu Budeanu, comandantul Cercului de Recrutare Argeş, Ovid Bădulescu, prefectul de Argeş, Mişu Păunescu, subprefectul județului, primarul urbei, Ştefan Martinescu, senatorii: Iancu Purcăreanu şi inginerul Baranga, deputații: general Iancovescu, Ion Posescu, Honoriu Bănescu, colonel Homoriceanu; inspectorul general sanitar Vasile Teodorescu, primul preşedinte al "*Tribunalului Argeş*" Zenovie Damian, director al poliției, Manole Dumitrescu, director de bancă, Episcopul de Argeş, protopopul Vintilescu, preotul Mateescu, confesorul garnizoanei, ofițeri activi şi de rezervă din cadrul regimentului, întregul corp ofițeresc din garnizoana Piteşti, locotenentul Nicolae Copaciu, delegatul Societății "*Mormintele Eroilor*" din Bucureşti ş.a[246].

Începând cu orele 9^{00} mulți localnici au început să se îndrepte spre monument, pentru a-şi ocupa locurile la tribună şi pe trotuare. Au început apoi

---

[245] C.S.P.A.M.I., Biblioteca arhivistică, Registrul Istoric al Regimentului 4 Dorobanți „Argeş", dosar nr. 720 bis, f. 20.

[246] „România Eroică", nr. 1, anul 1927, p. 7-8.

să sosească delegațiile societăților, ale şcolilor, văduvele şi orfanii de război şi lume foarte multă, din toate clasele sociale. Foarte bine primită a fost sosirea Societății "*Munții Coți*", a demobilizaților din Argeş, "*care au venit în formație ostăşească, cu drapel şi trompeți militari*"[247].

La orele 11 comandantul Corpului 1 Armată, generalul Constantin Dumitrescu, cu statul său major, a trecut în revistă trupele din garnizoana locală, care erau dispuse pe trotuare în fața monumentului. S-a făcut prezentarea oficialităților, a ofițerilor superiori şi a invitaților[248].

La orele 11[20] a început solemnitatea printr-o slujbă religioasă oficiată de I.P.S. Episcopul Argeşului, însoțit de clerul din Piteşti, care s-au rugat "*pentru cei morți şi pentru cei vii, stropind cu apă sfințită monumentul şi tablourile ce cuprind numele eroilor adormiți întru Domnul, cum şi peste capetele dreptcredincioşilor adunați la marea sărbătoare*"[249].

Acest moment a fost urmat de discursul de deschidere rostit de colonelul Barbu Pârâianu, comandantul Regimentului 4 Dorobanți, care, deşi nu a luptat în război cu acest regiment ci cu Regimentul 55 Infanterie, "[…] *a simțit ca o sfântă datorie să-şi amintească de vitejii argeşeni şi în amintirea lor, să ridice această poartă monumentală a eroilor*". Vocea sa, când liniştită şi duioasă când zbuciumată şi puternică, evocă, pe rând, faptele de vitejie pe care le-au făptuit în urmă cu zece ani, ostaşii argeşeni la Bethlen, Calbor, Cincu Mare, Mohu şi Homorod şi la Sânpetru în Transilvania, la Predeluş, pe muntele Ştevia, la Inoteşti, pe Valea Buzăului, la Schitul Tarnița, şi la Mărăşti[250].

Redăm, mai jos, câteva pasaje din cuvântarea colonelului Pârâianu[251]:

"*În războiul dezrobirii neamului, județul Argeş dând jertfă pe altarul Patriei 20 de ofițeri şi 2300 de soldați, am căutat să eternizez această vitejie, ridicând acest monument, acest arc de triumf, la poarta Regimentului 4 Argeş. Pentru ca toți să cunoască faptele de glorie ale regimentelor 4 şi 44 infanterie* […]. *Fiți mândri de regimentele ce au luptat atât de brav. Prin jertfa a 20 de ofițeri şi 2300 soldați, v-ați deschis loc de cinste în cartea de aur a neamului nostru. Eu, comandantul Regimentului 4 Argeş, convins fiind că războiul de mâine este războiul sufletului, că cinstea eroilor de ieri făureşte pe eroii de mâine, am ridicat cu modestele mijloace ale corpului acest portal monument,*

247 Ibidem, p.8.
248 Ibidem.
249 Ibidem.
250 Ibidem.
251 Ibidem.

dându-i numele de "Poarta Eroilor", pentru a eterniza vitejia fără seamăn a eroilor acestor două regimente din Argeş.

Pe sub poarta aceasta copiii, bătrânii, soldaţii, concentraţii, femeile care îşi vor căuta feciorii se vor opri o clipă, îşi vor înălţa gândul către Cel de Sus şi vor aduce o lacrimă ca prinos de recunoştinţă în faţa acestor pomelnice de eroi, realizând astfel prin pilde şi fapte, educaţia ostăşească şi naţională. Am ţinut ca pe bolta acestui monument să scriu crezul nostru ostăşesc prin cuvintele: "Pentru Ţară, Pentru Regi şi Drapel" [...] cuvinte pentru care eroii ce-i priviţi şi-au sacrificat ce au avut mai scump.

Aceste cuvinte să vă fie şi vouă crezul de mâine, spre a fi demni urmaşi ai celor care s-au luptat la Bran, Calbor, la Homorod – Iztleter, Mărăşti, ori la Boiţa, Şelimberg, Tălmaci şi Mormântul.

Ostaşi,

Frumoasă moştenire ne-au lăsat părinţii şi fraţii noştri care au luptat pentru întregirea neamului.

Fiţi mândri, voi argeşeni, de gloria înscrisă de ei în cartea de aur. Dar o datorie sfântă vă leagă: Este datoria de a păstra neatinsă moştenirea ce ne-au lăsat. Duşmani mulţi ne pândesc de la hotare, dornici de a ne rupe din sfântul pământ al Patriei. În sufletul vostru curat şi în braţul vostru de oţel, se reazemă siguranţa zilei de mâine. Fiţi demni de cei 2300 de eroi; fiţi demni de numele de Români.

În aceste momente înălţătoare mai avem o scumpă datorie, este aceea de a ne îndrepta gândul către Acela care a fost simbolul vitejiei fără seamăn, către Marele nostru Căpitan, către Majestatea Sa Regele Ferdinand, făuritorul României Mari şi rugăm pe bunul Dumnezeu, să-i dea zile multe, pentru a duce mai departe pe căile înţelepte destinele acestui neam."

Cuvântarea a fost încununată de "*urale nesfârşite, pornite cu toată puterea din pieptul tuturor*".

A urmat expunerea protoiereului Vintilescu care, în cuvinte emoţionante, a evidenţiat faptele de arme ale eroilor argeşeni[252]:

"*Cine dintre noi nu ştie, fraţi români, drept-credincioşi, că sunt unele clipe, unele ceasuri ale vieţii, când tăcerea, lacrimile, amintirea şi speranţa mută sunt tot ceea ce poate să exprime inima. Aşa încât trebuie să mărturisesc că cuvântul nu mi se pare tocmai potrivit în acest moment şi în acest loc. Singure două vorbe ar forma cea mai frumoasă cuvântare panegirică şi*

---

[252] Ibidem, p. 9.

patriotică: 1916-1918! Să dăm drumul amintirii să cutreiere toate direcțiile în întinsul patriei noastre, prin văile Dunării, Tisei, Jiului, Oltului, Argeşului, Buzăului, peste dealuri şi crestele munților, prin trecătoarele lor şi peste şesuri. Să ne întoarcem apoi aici şi să lăsăm inimile să se reverse în sentimente de admirațiune pentru eroii noştri în rugăciuni pentru odihna sufletelor lor în fericirea eternă şi în urări patriotice pentru propăşirea viitoarei Românii Mari".

În încheiere, după un exemplu frumos din Biblie, potrivit cu situația, Sfinția Sa încheie cuvântarea în modul următor:

"*Mântuitorul a zis: Rămâneți întru mine şi Eu întru voi, căci fără mine nu puteți face nimic. Eu sunt uşa, prin mine, de va intra şi va ieşi şi păşune va afla.*

Fie ca această poartă monumentală să însemne învierea tuturor virtuților ostăşeşti, de-a lungul generațiilor care vor intra şi vor ieşi printr-însa".

Momentul festiv dedicat inaugurării porții monumentale a "*Eroilor*" s-a încheiat prin tăierea panglicii tricolore din jurul monumentului şi defilarea trupelor şi şcolilor pe şoseaua care ducea spre parcul Trivale[253].

La banchetul care a avut loc, după-amiază, în saloanele Cercului Comercial şi Industrial au luat parte Episcopul de Argeş, generalii Constantin Dumitrescu, Gheorghe Stambulescu, Lişcu, Iancovescu, Ştefănescu Alexandru, parlamentarii, tot corpul ofițeresc al garnizoanei "*în mare ținută*" şi invitații[254].

Un emoționant cuvânt de încheiere a ținut avocatul Velicu Athanasie, ofițer de rezervă în Regimentul 4 Dorobanți[255]:

"*Ca argeşean mândru de regimentele argeşene şi ca fost ofițer al Regimentului 4 Argeş, țin să felicit din toată inima, pentru inițiativa frumoasă a d-lui colonel Pârâianu şi pentru hotărârea cu care a ştiut să ducă la bun sfârşit, monumentul pentru comemorarea eroilor argeşeni*.

I se cuvine cu atât mai multă laudă, cu cât fără să fi comandat Regimentul vreodată, a avut toată delicatețea sufletească să-şi ia asupra sa o sarcină care incumba altora. Se simțea de multă vreme nevoie de omagiul adus Regimentului 4 Argeş, care în momentele de restrişte când înghețase orice speranțe românimii, a făcut pentru prima oară să încolțească o rază de

[253] Ibidem.
[254] Ibidem.
[255] Ibidem, p. 9-10.

nădejde în sufletele tuturor, şi a încununat drapelul judeţului de o glorie eternă.

Numai cine a trăit ziua de 11 iunie 1917, în Moldova, care a prins pe chipurile copiilor şi ale bătrânilor lacrimile de bucurie la vestea victoriei de la Mărăşeşti, şi care a călcat la urmă pe urmele eroilor pe acolo pe unde s-a desfăşurat gigantica sforţare a trupelor argeşene, numai aceia pot să înţeleagă ce mare datorie de recunoştinţă au contractat urmaşii, pentru aceşti eroi.

De aceea, înaintea d-lui colonel Pârâianu, judeţul întreg trebuia să ia această iniţiativă, ca să lase urmaşilor în mijlocul oraşului, monumentul care să comemoreze pentru eternitate gloria fiilor judeţului,

I-a fost dat d-lui colonel Pârâianu să risipească cel dintâi cenuşa uitării, care prea de timpuriu începuse să se aştearnă peste amintirea acelora care îşi dorm somnul veşniciei, risipiţi de-a lungul ţării.

Numai aşa se pot întări sufletele, şi numai aşa sacrificiile celor 2300 de soldaţi morţi, nu vor rămâne zadarnice.

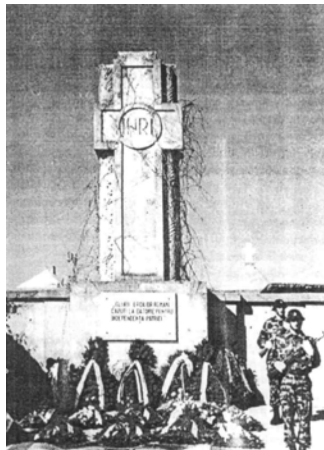
De azi înainte tânărul care vine să-şi facă datoria către patrie va trebui să treacă pe sub poarta eroilor şi sigur că va ajunge la regiment mai bun, să urmeze pilda lor. Dar monumentul aşezat acolo unde este aşezat, pe drumul spre minunata noastră Trivale, va aminti şi trecătorilor, care se duc să respire aerul ei curat, că fără sacrificiul celor 2300 eroi, România Mare n-ar fi fost făcută şi ei nu s-ar mai fi putut bucura de frumuseţile Trivalei ca liberi cetăţeni. De aceea închin paharul meu, în sănătatea d-lui colonel Pârâianu, urându-i să ajungă cât mai sus în cariera sa, pentru a dovedi că are un suflet mare”.

“*Poarta Eroilor*” a fost restaurată în anul 1971, prin grija edililor municipiului Piteşti, suferind unele mici modificări, păstrându-se însă măreţia şi frumuseţea din anul inaugurării.

2. CIMITIRUL EROILOR

După Marele Război pentru Reîntregirea Neamului, Societatea “*Mormintele Eroilor căzuţi în război*” a fost una dintre organizaţiile şi asociaţiile care şi-au propus şi în mare măsură chiar au reuşit să pună piatră de temelie la construirea şi afirmarea spiritului civic în societatea românească. Dacă ne gândim la drama cotidiană din anii de război, la realităţile postbelice

care, nu de puţine ori, au mai stăvilit entuziasmul regăsirii între aceleaşi hotare, în societatea românească erau mai mult decât necesare astfel de iniţiative.

Monumentul de la Cimitirul Eroilor

În spiritul vremii, Societatea "*Mormintele Eroilor căzuţi în război*" şi-a propus ca prin îngrijirea mormintelor militarilor să păstreze vie în conştiinţa contemporanilor sentimentul datoriei faţă de neam şi ţară, aducându-şi astfel contribuţia la marele efort de educaţie naţională[256]. Acest obiectiv, printre altele, s-a materializat în numeroase activităţi edilitar-gospodăreşti, de un real folos pentru comunitatea locală. În acest sens, un exemplu concret este Cimitirul Eroilor din Piteşti, care, aşa cum vom vedea în cele ce urmează, avea nevoie de asemenea iniţiative.

Cimitirul, în care la 1924 se regăseau mormintele a peste 1900 de eroi de diferite naţionalităţi, a fost amenajat şi împrejmuit cu zid de către autorităţile militare germane în timpul ocupaţiei.[257]

Într-un interval de timp relativ scurt, de aproape trei ani (1918–1921), vremea şi vremurile au făcut ca paragina să fie atotstăpânitoare, aşa cum arăta la 7 iunie 1921 sublocotenentul Ionescu Eftimie, fost secretar al Societăţii "*Mormintele Eroilor*" filiala Piteşti.[258] Cu excepţia celor câtorva morminte individuale de la intrarea principală, reamenajate în grabă cu ocazia inaugurării la 9 iunie 1920, în restul cimitirului nu s-a făcut nimic, astfel că pe mormintele comune şi pe alei iarba crescuse în voie, fiind numai bună de cosit. Mai mult decât atât, din cauza ploilor şi a greutăţii pământului mormintele îşi pierduseră forma, aducând mai mult a gropi. Peste acest cimitir domneau pălămida, pirul şi scaieţii ce nu putuseră fi cosiţi.

În anul următor, 1921, odată cu numirea sublocotenentului Ionescu Eftimie ca administrator la 17 aprilie, s-a purces la reamenajarea şi îngrijirea cimitirului. În primul rând s-au făcut demersurile necesare pentru aplicarea ordinelor în vigoare, şi anume s-a convocat o adunare cu comandanţii unităţilor

[256] Înaltul Decret 4106 din 12.09.1919 şi Înaltul Decret 5833 din 08.12.1923.
[257] C.S.P.A.M.I., fond Garnizoana Piteşti, dosar nr. 32, f. 7.
[258] Ibidem*,* dosar nr. 6, f. 122-126.

din garnizoană, de la care s-a obținut promisiunea detaşării unor militari în termen pentru organizarea unui detaşament de lucru. Astfel, Regimentul de Obuziere dorea să participe cu 3 oameni, partea sedentară a Regimentului 28 Infanterie cu 1 om, la fel şi partea sedentară a Regimentului 4 Infanterie şi Batalionul 2 al Regimentului 44/68. Cei mai mulți oameni, 40 la număr, i-a dat Batalionul 2 Jandarmi. Deci, în total 46 de militari. Am putea spune că era un detaşament destul de numeros cu care se putea face treabă serioasă însă, aşa cum arăta sublocotenentul administrator, greu de adunat: în fiecare dimineață mergea la unități ca să obțină aceşti oameni şi nu de puține ori i se spunea că nu se poate deoarece sunt inspecții, sau zi de îmbăiere etc. Ba mai mult, în scurta perioadă cât a administrat cimitirul, până la 14 mai 1921, s-a întâmplat să fie şi Sfintele Sărbători de Paşte, astfel că nu a mai primit nici un om, toți plecând în permisii. După Paşte, Batalionul de Jandarmi, care avea cea mai consistentă contribuție, nu a mai dat nici un militar deoarece trebuiau supliniți cei plecați la şcoala de cadre.

Cu toate astea, cu puținii oameni avuți la dispoziție, s-a trecut la lucru: cu sapa şi cu lopețile Linemman a fost tăiată iarba până la adâncimea de un lat de palmă. Astfel, după deștelenire au rezultat zeci de căruțe de iarbă şi pământ, cantitate cărată de soldați cu mantalele şi cu brațele în afara zidurilor şi în râpa din fața cimitirului căci, dacă s-ar fi folosit căruțele pentru cărat, s-ar fi stricat aleile şi poate chiar unele morminte. După aceea s-a trecut la amenajarea mormintelor. Mormintele comune au fost umplute cu pământul care s-a luat prin săparea potecilor dintre ele şi au fost aranjate la linie. Locul de unde s-a luat pământul s-a amenajat în formă de alee, peste care s-a turnat nisip. Aleea din mijloc, singura care se mai cunoştea puțin, a fost dusă până la fund, la mausoleu. La fel au fost amenajate şi cele de pe margine. Bazinul din mijlocul cimitirului a fost împărțit în patru părți egale, însă numai trei au fost curățate, deoarece a patra parte era o groapă mare, care a fost astupată. Acest bazin a fost împărțit şi amenajat pentru plantarea florilor. După ce au fost săpate 400 de gropi şi după vreo 2–3 drumuri la ocolul silvic s-au obținut brazii ce au fost plantați punându-li-se la rădăcină pământ amestecat cu nisip. Ceea ce trebuia udat se făcea cu o stropitoare, cu apa dintr-o groapă din cimitirul civil şi dintr-o fântână din apropiere. Iarba crescută pe brazdele vechi, la care nu s-a umblat, lemnul câinesc şi iarba din cele două ronduri de la intrare au fost tăiate cu foarfeca şi greblate. Lunea, miercurea şi vinerea se aducea nisip din albia Argeşului, care era folosit la amenajarea aleilor. Pentru refacerea crucilor a fost

angajat un sculptor, care a şi gravat numele militarilor înmormântaţi, regăsite în registrul de evidenţă al administraţiei cimitirului Sfântul Gheorghe.

Reamenajarea a continuat şi în următorii ani însă lipsa unei constante activităţi şi lipsa fondurilor au făcut ca toate eforturile să nu fie suficiente pentru a aduce cimitirul la starea care i se cuvenea. În acest sens stă mărturie raportul din 22 noiembrie 1923 al comandantului Cercului de Recrutare Argeş, colonelul Burleanu, către comandantul garnizoanei, totodată şi preşedinte al Societăţii "*Mormintele Eroilor*" din Piteşti, unde sunt prezentate neajunsurile cu care încă se mai confrunta administraţia cimitirului: zidul de împrejmuire, crucile, plantaţiile impuneau o neîntârziată reparaţie. Cu această ocazie făcea şi o serie de propuneri pentru remedierea situaţiei, mai ales pentru găsirea fondurilor necesare. Prin urmare propunea implicarea Primăriei şi Prefecturii, care să prevadă în bugete sumele de bani pentru plata unui îngrijitor, a unui grădinar, întreţinerea anuală cu lemne şi iluminat şi mai ales pentru aducerea conductei de apă până la cimitir, deoarece toate solicitările ca apa să fie adusă cu sacalele de la pompieri fuseseră refuzate.[259]

Cu puţinii bani agonisiţi în anii 1922–1923 de către Comitetul Judeţean al Societăţii "*Mormintele Eroilor*" s-a reuşit ca în vara lui 1923 să se ridice zidul de împrejmuire pe o lungime de 350 de metri, renovarea capelei cimitirului şi construirea unui corp de gardă la intrarea cimitirului. Totodată s-au mai plantat brazi şi merişor în tot cimitirul, aleile şi mormintele au fost curăţate de iarbă. Ceea ce mai rămânea de făcut era completarea zidului de împrejmuire pe o porţiune de 35 de metri şi tencuirea întregii zidării.[260]

Pentru adunarea sumelor necesare s-a trecut la încasarea cu regularitate a cotizaţiilor membrilor societăţii care, aşa cum se lasă de înţeles, a fost o soluţie extremă, căci nu se prea înghesuiau la plata acesteia. O altă sursă a fost organizarea balurilor în diferite localităţi din judeţ cu ocazia acţiunilor de recrutare. În felul acesta, la 3 ianuarie 1924 societatea dispunea de 12.526,60 lei, sumă cu care, luându-se în calcul şi cotizaţiile pe 1924, se spera a se "*readuce cimitirul la splendoarea şi mândria ce i se cuvenea*".[261]

Considerăm pe cât de interesantă, pe atât de importantă prezentarea acestor demersuri pentru a readuce în atenţia concitadinilor o clipă din istoria urbei noastre. Moştenire a efemerei ocupaţii germane, preluat şi înnobilat cu

[259] Ibidem, dosar nr. 32, f. 16.
[260] Ibidem, f. 7.
[261] Ibidem, f. 3.

noi valenţe, transformarea acestui cimitir într-un spaţiu al identităţii locale denotă spiritul civic caracteristic comunităţii piteştene, în eforturile de a depăşi trauma anilor de ocupaţie şi regăsirea normalităţii cotidiene în România Reîntregită.

3. TROIȚA EROILOR REGIMENTULUI 4 „*ARGEŞ*”

Ordin de Zi pe Unitate nr. 62/26.10.2007.

“Întru pomenirea jertfelor aduse de ostaşii Regimentului 4 Argeş în războaiele purtate de neamul românesc pentru menținerea ființei naționale, de la a cărui înființare se împlinesc 130 de ani şi drept mulțumire pentru ajutorul bunului Dumnezeu, personalul Centrului de Studii şi Păstrare a Arhivelor Militare Istorice a ridicat prin contribuție proprie o troiță amplasată în fața clădirii de comandament. Troița a fost sculptată din lemn de stejar masiv de către Rodoş Ion, meşter popular din comuna Nucşoara, județul Argeş, iar postamentul a fost realizat prin contribuția firmei S.C. Construct ECI Company 2000 S.R.L. Piteşti. Slujba de Sfințire s-a făcut în ziua de 26

octombrie 2007 de Sărbătoarea Sfântului Dumitru izvorâtorul de Mir, care a devenit cu acest prilej patronul spiritual al unității noastre.

Semnează comandantul Centrului de Studii şi Păstrare a Arhivelor Militare Istorice, colonel dr. Cornel Carp".

Cu aceste cuvinte, înscrise în ordinul de zi al unității, a început locțiitorul comandantului, locotenent-colonel Petrişor Florea, festivitatea de Sfințire a Troiței şi pomenire a eroilor fostului Regiment 4 Dorobanți "Argeş".

Dacă Poarta Eroilor a fost ridicată în cinstea celor căzuți în Războiul de Independență şi în cel de Reîntregire a neamului românesc, Troița are menirea de a completa acest ansamblu monumental, fiind dedicată vitejilor care şi-au sacrificat viața pe altarul patriei în cel de-al Doilea Război Mondial, ea reprezentând nu numai un reper sacru, religios, ci o deschidere către o altă dimensiune, locul de veşnicie al nemuritorilor eroi.

Troița îşi găseşte justificarea, în primul rând, în rațiunea istorică şi morală pentru care a fost ridicată, de cinstire a eroilor Regimentului 4 Dorobanți Argeş şi comemorare perpetuă a faptelor lor de vitejie.

În asentimentul celor spuse de unul dintre comandanții Regimentului 4 Argeş, colonelul Barbu Pârâianu, cu ocazia înălțării Porții Eroilor, că: "*cinstirea eroilor de ieri făureşte pe eroii de mâine*" s-a ridicat această Troiță pentru a eterniza faptele de arme şi sacrificiul de sine, fără seamăn, al soldaților acestui istoric Regiment al armatei române. Troița a fost realizată în urma inițiativei comandantului Centrului, colonel dr. Cornel Carp şi prin contribuția financiară benevolă a angajaților Centrului şi a firmelor S.C. Marcotrans S.R.L. Piteşti şi S.C. Construct ECI Company 2000 S.R.L. Piteşti,care au sponsorizat şi au ajutat la împrejmuirea troiței, punerea plăcii de marmură şi turnarea postamentului.

Data de 26 octombrie nu a fost aleasă întâmplător, sărbătoarea Sfântului Dumitru amintindu-ne în fiecare an că eroii Regimentului 4 Dorobanți din Războiul de Independență, din Primul şi din al Doilea Război Mondial nu au fost şi nu vor fi niciodată dați uitării.

Sculptată în lemn de meşterul popular Rodoş Ion din comuna Nucşoara, județul Argeş, troița eroilor regimentului, având o înălțime de 3 m, este o îmbinare de elemente florale şi motive populare specifice zonei de nord a Argeşului. Amplasată în fața Comandamentului, pe un postament din beton placat cu mozaic spălat, troița este împrejmuită de piloni de ciment legați între ei prin lanțuri metalice, iar pe placa de marmură se găseşte gravat*: „26*

octombrie 2007/ Centrul de Studii şi Păstrare a Arhivelor Militare Istorice „General Radu Rosetti” - 130 de ani de la înfiinţarea Regimentului 4 Argeş”.

La solemna manifestare au luat parte angajaţii Centrului, precum şi foştii comandanţi ai acestuia, începând cu anul 1973, an în care Depozitul de arhivă al Ministerului Apărării a fost dislocat din garnizoana Râmnicu-Sărat în garnizoana Piteşti.

Foştii comandanţi ai Centrului: colonelul (r) Gică Pintilie (1969-1988), colonelul (r) Gheorghe Nicolescu (1988-2001) şi colonelul (r) Puiu Diţă (2001-2002) împreună cu actualul comandant al acestuia, colonelul dr. Cornel Carp, au fost, ca de altfel toţi cei prezenţi, marcaţi de însemnătatea momentului.

Un sobor format din 4 preoţi din localitate împreună cu preotul garnizoanei, părintele Matei, au ţinut o frumoasă slujbă de sfinţire a monumentului şi de pomenire a eroilor. Cu această ocazie, întru cinstirea celor ce şi-au jertfit viaţa pentru apărarea patriei, au fost împărţite elevilor de la Şcoala Specială – Valea Mare pachete cu alimente, procurate prin contribuţia întregului personal militar şi civil al unităţii.

Mândria de a fi argeşean şi onoarea de a păşi zi de zi pe acest loc încărcat de istorie, unitatea noastră fiinţând în cazarma Regimentului 4 Argeş, ne obligă să păstrăm vie şi neîntinată frumoasa şi valoroasa moştenire pe care ne-au lăsat-o înaintaşii noştri, care au luptat pentru independenţa, întregirea şi apărarea neamului. Numele acestor eroi vor rămâne veşnic înscrise în cartea de aur a neamului românesc, iar sângele vărsat de ei va sfinţi pe veci pământul patriei.

Generaţiile ce se vor perinda pe lângă acest sfânt monument vor învăţa cultul eroilor, care este însuşi cultul neamului nostru.

Societatea modernă şi viaţa de zi cu zi ne fac ca, de cele mai multe ori, de eroi să ne aducem aminte doar la momente festive. Nu trebuie să se uite niciodată că: *“Ei n-au murit trăiesc în noi, că sunt eroi”.*

V. ÎN SLUJBA REGIMENTULUI

1. DISCIPOLII LUI HYPOCRAT

Chiar dacă, prin natura profesiei, medicii militari nu acționează în prima linie a frontului, un rol important în Primul Război Mondial l-au avut şi aceştia.

Bolile datorate războiului (tifosul exantematic, febra recurentă, icterul infecțios, bolile venerice, etc.), nu au făcut deosebirea dintre general şi soldatul de rând şi, de asemenea nu au ocolit personalul medical aflat în permanență în mijlocul bolnavilor.[262] În noaptea de 14/27-15/28 august 1916, alături de trupele combatante, a fost mobilizat şi Serviciul sanitar al armatei, cu 120 de formațiuni, 42 de trenuri sanitare, 500 de spitale interioare şi zeci de ambulanțe, spitale mobile, puncte de prim-ajutor, centre de triaj etc., în care au lucrat aproximativ 2400 de ofițeri sanitari şi alte câteva mii de persoane, alcătuind personalul sanitar mediu şi inferior (un sistem care a redus numărul pierderilor de vieți omeneşti în armata română şi în rândul civililor.[263])

La regimentele de infanterie, deci şi la Regimentul 4 Argeş, Serviciul sanitar avea mijloace sanitare repartizate pe oameni, la companii şi batalioane, pentru a putea satisface numeroasele necesități sanitare ale regimentului în marş, în staționare şi în luptă.[264] Medicul şef al Serviciului sanitar regimentar avea îndatorirea de a asigura bunul mers al Serviciului, fiind subordonat în mod direct comandantului. Era subordonat, de asemenea, pe linie de specialitate medicului şef al diviziei.

Medicii batalioanelor mergeau în timpul marşului în urma acestora, la trenul de luptă, fiind însoțiți de sanitarii şi brancardierii companiilor, precum şi de trăsura sanitară batalionară şi samarul cu pansamente de la trenul de luptă al Batalionului.[265]

---

[262] Petre Tudose, *Medici argeşeni în cel De-al Doilea Război Balcanic şi Războiul pentru Întregirea Neamului,*Editura Tiparg,2007.
[263] *Istoria Militară a Poporului Român,* volumul V, Editura Militară, Bucureşti, 1988, p.375.
[264] Medic colonel dr. Vasile Popovici, locotenent-colonel Gheorghe-Popovici, *Cunoştințe elementare despre serviciul sanitar în companie,* Tipografia “Gheorghe Vlădescu şi fiul”,Câmpulung,1926,p.73.
[265] *Ibidem*, p.79.

În timpul marşurilor, Serviciul sanitar regimentar dispunea lăsarea bolnavilor şi invalizilor ce nu puteau însoţi unitatea, la posturile înfiinţate de divizie şi de corpul de armată de-a lungul drumului urmat de acestea. Pe durata luptei, serviciul sanitar al Regimentului avea misiunea de a ridica răniţii de pe câmpul de luptă şi de a-i adăposti de focul inamic, de a le acorda primul ajutor, precum şi de a-i transporta spre a fi evacuaţi. De asemenea, medicul şef stătea în apropierea comandantului de regiment pentru a primi sau a transmite subordonaţilor ordine privind funcţionarea serviciului sanitar.[266]

Dintre medicii militari din cadrul Regimentului 4 Argeş îi prezentăm în continuare *„aşa cum au fost văzuţi de comandanţi sau camarazi de arme”* pe următorii: colonel medic **Constantinescu Nicolae**, locotenent-colonel medic **Grigoriu Amedeu**, căpitan medic **Blidescu Ioan**, colonel medic **Faur I. Constantin**.

Primul dintre aceştia, colonelul medic **Constantinescu Nicolae,** s-a născut la 17 martie 1870, la Piteşti, judeţul Argeş. A fost fiul lui Nae Constantinescu şi al Elisabetei. S-a căsătorit la 22 iunie 1906 cu Elena Roşianu.

„Era un om robust şi rezistent. Se prezenta bine, ţinută îngrijită şi aspect fizic mulţumitor. Avea bună înţelegere şi judecată, bun simţ şi spirit de ordine. Foarte disciplinat şi supus. Pătruns de simţul datoriei. Bun camarad. Inteligent, având judecată şi concepţii bune. Posedă curajul răspunderii, al opiniei şi expunerii personale”[267].

A absolvit cursurile Institutului Medico-Militar şi ale Facultăţii de Medicină din Bucureşti, obţinând titlul de doctor în medicină şi chirurgie; bun cunoscător al limbii franceze. În timpul facultăţii s-a dedicat în totalitate studiului. La 1 aprilie 1898 a fost repartizat la Regimentul 4„Dorobanţi” Argeş cu gradul de locotenent, ca medic al Batalionului II, unde a rămas până la 1 august 1899.

Până în anul 1914, când a fost încadrat din nou la Regimentul 4 „Dorobanţi” Argeş, medicul Constantinescu Nicolae şi-a desfăşurat activitatea şi la alte unităţi.

Mutat din Regimentul 28 „Radu Negru” în Regimentul 4 „Dorobanţi” Argeş pe 1 aprilie 1914, acum maiorul Constantinescu Nicolae avea să se familiarizeze cu noii camarazi cu ocazia manevrelor, dovedind profesionalism şi achitându-se cu onoare de serviciile încredinţate. Aptitudinile au fost

---

[266] *Ibidem*, p.86.
[267] C.S.P.A.M.I., fond D.C.I., Memorii bătrâni, colonei, litera „C”, dosar nr.141, f.26, 34.

remarcate de toată lumea şi consemnate de comandanţii săi. Astfel, comandantul Regimentului, colonelul Scărlătescu îl aprecia drept *„un foarte bun medic militar. Se ocupă îndeaproape şi cu tragere de inimă de starea sanitară a corpului şi de bolnavii săi. A urmat corpul în toate marşurile. S-a ocupat de brancardieri şi a executat practica serviciului sanitar în campanie în aplicaţiunile tactice ale unui batalion şi ale Regimentului. Pe timpul concentrărilor excepţionale din acest an a dat dovadă de un zel deosebit, utilizând cu pricepere pe medicii concentraţi şi aflaţi la dispoziţia sa şi îngrijind de starea sanitară a corpului cu efectivul său sporit. În vederea mobilizării şi-a aprovizionat la vreme materialul trebuincios şi se ocupă de buna lui conservare”.*[268]

După concentrarea din anul 1915 acelaşi comandant avea să constate că: *„medicul maior Constantinescu Nicolae continuă a-şi îndeplini serviciul şi a se ocupa îndeaproape de sănătatea oamenilor şi instrucţia subalternilor săi, cu acelaşi zel, devotament şi tragere de inimă ca în trecut. Pe timpul concentrărilor a condus o manevră sanitară, cu profit. E un foarte bun şi harnic medic militar”.* [269] Cu mai multă exigenţă avea să-l caracterizeze, însă, medicul şef al Regimentului, locotenent-colonelul Ionescu: *„Foarte bun ofiţer sanitar îşi îndeplineşte serviciul exact şi conştiincios; pune mult interes pentru sănătatea oamenilor. Este în curent cu problemele ştiinţei medicale. A pus deosebită solicitudine pentru completarea şi conservarea materialului sanitar al companiei. A instruit destul de bine brancardierii pe care personal i-am inspectat şi m-am convins că posedau toate cunoştinţele necesare la îngrijirea unui rănit”*[270]. Notă pe care avea să o păstreze şi cu ocazia acordării calificativului după concentrarea din 1915: *„acest ofiţer sanitar îşi îndeplineşte serviciul în mod destul de mulţumitor, fiind cu totul devotat profesiunii sale de medic militar. Îşi dă destulă silinţă în aplicarea măsurilor higienice şi îngrijirea sănătăţii oamenilor. Nu a avut boli contagioase în campanie. Este în curent cu progresul ştiinţei medicale”.*[271]

---

[268] Ibidem, f.49.
[269] Ibidem, f.50.
[270] Ibidem, f.49.
[271] Ibidem, f.50.

La 15 august 1916 a intrat în campanie, ca şef al ambulanţei regimentare. La toate acţiunile militare la care a luat parte regimentul în Transilvania, a dat *„tot concursul pentru ajutorarea răniţilor”*.[272]

A rămas la Regiment până în februarie 1917, când a fost avansat la gradul de locotenent-colonel şi mutat la Spitalul Diviziei a 9-a Infanterie.

Grigoriu Amedeu

Grigoriu Amedeu, născut la 20 noiembrie 1883 în Bucureşti, avea să devină medicul Regimentului 4 „Dorobanţi” Argeş începând cu 1 ianuarie 1913 când, prin Înaltul Decret 5294, a fost repartizat la acest Regiment. Aici a fost bine primit, calităţile sale permiţându-i să se integreze rapid şi să fie apreciat de colegi, dovadă fiind frumoasele cuvinte pe care comandantul Regimentului le consemna în foaia calificativă anuală: *„Se prezintă bine. Ţinuta regulamentară. Este sănătos şi rezistent. Inteligent. Judecă drept şi cu bun simţ. Ca medic concentrat, de la 1 la 20 iunie a secondat prea bine pe medicul corpului. Are o cultură generală foarte dezvoltată. În curent cu ştiinţa profesională, a asistat pe profesorii Hutinel şi Vidal din Paris. Elev al Institutului Pasteur, se aplică foarte mult studiului profesional. Îndeplineşte prea bine şi cu multă pricepere serviciul său. Temperament blând, a arătat întotdeauna bunăvoinţă şi zel. Are simţul datoriei foarte dezvoltat. Devotat serviciului, a obţinut foarte bune referinţe de la medicul corpului de modul cum l-a secondat. Atât în concentrare, cât mai ales în campanie, a adus reale servicii corpului. Are ştafeta unui eminent medic*”.[273]

Tânărul medic sublocotenent avea să primească botezul focului pe frontul din Balcani, fiind mobilizat pe 23 iunie 1913 la Batalionul II al Regimentului, mobilizare ce a durat 65 de zile, perioadă în care şi-a făcut datoria cu prisosinţă. Mărturie pentru modul cum şi-a servit patria pe frontul din Balcani stau calificativele primite de la comandanţii săi. Maiorul Dumitrescu, comandantul Batalionului II din Regimentul 4 Argeş, spunea: *„Şi-a îndeplinit serviciul cu un devotament şi cu un spirit de sacrificiu demne de toată lauda, împingându-l până la expunerea vieţii sale la pericol.*

Am admirat dragostea neţărmurită ce-o avea pentru ostaşi, precum şi activitatea neobosită de a îngriji de cei care prezentau simptome de holeră, cu

[272] Ibidem ,f.53.
[273] Ibidem*,* locotenenţi colonei, litera „G”, dosar nr.38, f.4.

un curaj ce rar am văzut, îi asculta punând capul său pe pieptul bolnavilor, şi-i injecta nu numai ziua, dar şi noaptea. Într-un cuvânt, un foarte conştiincios medic, pe care se poate conta în toate împrejurările, fie ele cât de grele. Rezultatele date în starea sanitară a Batalionului al-II-lea, unde a făcut serviciul, au fost bune. Merită a înainta prin excepţiune, iar pentru devotamentul, curajul şi munca ce a depus, îl propun de a fi decorat cu Ordinul „Coroana României" în grad de cavaler. Răsplată bine meritată şi care ar servi ca o frumoasă pildă".[274] Decoraţia nu avea să o primească atunci, ci peste aproximativ patru ani, fiind răsplătit cu Medalia Comemorativă *„Avântul Ţării".*

După campania din Bulgaria a fost trecut în rezervă. Până la izbucnirea Primului Război Mondial, contactul său cu militarii argeşeni s-a rezumat doar la perioadele de concentrare executate în anii 1914-1915 la Regimentul 44 Infanterie, regimentul de dublură organizat de Regimentul 4 Dorobanţi. Pentru modul cum şi-a făcut datoria în timpul concentrării din 1914, a câştigat stima şi respectul comandantului Regimentului 44 Infanterie, locotenent-colonelul Lişcu, care-l caracteriza drept *„ [...] foarte activ, cu multă iniţiativă, prevedere şi putere de lucru. Bolnavii constataţi în corp au fost cu seriozitate trataţi şi mai toţi vindecaţi. Pătruns de simţul disciplinei şi al datoriei, autoritar, foarte devotat pentru binele serviciului. Demn şi moral. În scopul de a preveni provocarea vreunei maladii contagioase în corp, a luat toate măsurile preventive şi a reuşit, căci în efectivul de peste 2000 trupă nu s-a ivit timp de 60 de zile nici un caz. Eminent medic".*[275]

Aceleaşi gânduri de bine le împărtăşea şi comandantul Regimentului 4 Dorobanţi, colonelul Scărlătescu: *„mi-a dat dovezi că sunt bine meritate frumoasele aprecieri ale comandantului său de Regiment. Cunoaşte foarte bine regulamentele serviciului sanitar. Pătruns de simţul datoriei s-a îngrijit de aproape de oameni. [...] Este un foarte bun medic militar, foarte activ în serviciu. Când va îndeplini vechimea cerută de lege, cu distincţiune se va propune: merită a înainta".*[276]

Pe timpul războiului, locotenentul Grigoriu Amedeu a continuat să-şi îngrijească răniţii cu aceeaşi dăruire dând dovadă, ca şi până atunci de bună pregătire profesională, fapte ce au atras numai cuvinte de laudă de la

---

[274] Ibidem, f.5.
[275] Ibidem, f.6.
[276] Ibidem, f.7.

comandantul regimentului care afirma: *„[...] în campanie a îndeplinit serviciul de medic de batalion, serviciu care l-a îndeplinit cu priceperea şi râvna unui adevărat erou. Sub focul duşman, în ploaia de proiectile a alinat suferinţele celor răniţi îmbărbătându-i în durerea lor. În rezumat doctorul Grigoriu este cea mai frumoasă chezăşie a bărbatului pătruns de datorie, a sufletului care înţelege sacrificiul. Propun să fie înaintat la gradul de locotenent în rezervă şi decorat cu ordinul „Steaua României" clasa a-V-a pentru purtarea bravă sub focul duşman"*[277]. Frumoasele aprecieri ale comandantului regimentului şi le-a însuşit şi comandantul Batalionului III, care a apreciat bunăvoinţa medicului locotenent Grigoriu Amedeu în îndeplinirea datoriei sale: *„Medicul locotenent de rezervă Grigoriu Amedeu, la decretarea mobilizării a fost numit medic al Batalionului III. A luat parte la toate luptele regimentului în Transilvania, unde a dat dovadă de sânge rece, devotament pentru răniţi, stând în continuu în spatele liniei de foc. La luptele de la Cincul Mare, Baranicuţ, Sf.Petru, a depus cel mai mare devotament pentru ajutorarea grabnică a răniţilor sub focul omorâtor al artileriei. [...]Cunoaşte meseria sa mai presus de orice laudă. Pentru capacitatea sa şi pentru modul cum s-a condus în timpul campaniei, îl propun la avansare la gradul de medic, căpitan de rezervă".*[278]

Notele de campanie îi sunt favorabile, respectarea jurământului lui Hypocrat nefiind numai o datorie, ci un crez, fapt subliniat şi de comandantul părţii active a Regimentului 31 Calafat P.C.: *„Rezistent şi sănătos, a suportat cu uşurinţă greutăţile campaniei. A intrat în campanie cu Batalionul III din Regimentul 4 Argeş, îngrijind cu multă bunăvoinţă şi devotament de răniţi, în ofensiva din Transilvania, în jurul oraşelor Braşov şi Făgăraş. În timpul retragerii, a îngrijit de răniţi în toate luptele de la Râmnicu-Sărat, până la Cota 1001 (podgoriile Odobeştilor) tot cu acea unitate. Pe timpul refacerii, combătând febra recurentă la Regimentul 4 Argeş, cade bolnav de această boală, fiind evacuat la Spitalul 235 Piatra Neamţ. Ieşind din spital la 20 martie 1917, renunţă la convalescenţa de 45 de zile ce i se dase şi face serviciul de medic al Şcoalei Militare Dorohoi, până la 25 mai 1917, unde a depus acelaşi mult zel şi devotament".*[279]

---

[277] Ibidem, f.8.
[278] Ibidem, f.9.
[279] Ibidem, f.11.

Un alt medic care şi-a adus o contribuție importantă în îngrijirea militarilor argeşeni şi nu numai a fost **Blidescu Ioan,** născut la Bacău pe 16 aprilie 1890.

S-a distins încă de când a fost mobilizat ca elev plutonier în campania din Bulgaria din 1913, în urma căreia, pentru activitatea sa a fost decorat cu medalia *„Avântul Țării”,* întărind astfel spusele directorului Institutului Medico-Militar *„va deveni un medic militar bun”*[280]. Sosit pentru prima dată la Regimentul 4 Argeş, într-o concentrare de aproape trei luni (19 iulie – 1octombrie 1914), prin zelul şi devotamentul de care a dat dovadă a reuşit să câştige respectul camarazilor şi comandanților săi. Stau mărturie consemnările medicului şef al Regimentului, maiorul Constantinescu, ce nota astfel în foaia personală a acestuia: *„Dotat cu bună judecată şi înțelegere. Este disciplinat, supus, promite a deveni un bun medic militar. Îşi cunoaşte datoria, îndeplinind-o foarte conştiincios. […] Are foarte bună conduită. Foarte activ. Posedă o putere de muncă mare. A căutat a-şi completa instrucția medicală cât a fost concentrat, consultând diferiți autori la diferite cazuri ce s-au ivit în serviciu”.*[281]

Doi ani mai târziu, medicul locotenent Blidescu Ioan a primit însărcinarea de medic al Batalionului III, din Regimentul 4 Dorobanți, după cum reiese din declarația sa: *„La 16 august 1916 – eram medic sublocotenent elev în ultimul an la Institutul Medico-Militar din Bucureşti, de unde, prin ordinea de bătaie, fiind repartizat la Regimentul Argeş nr.4, cu reşedința în Piteşti, m-am prezentat acelui corp, primind însărcinarea de medic al Batalionului III. Cu acest Batalion am luat parte atât la înaintare cât şi la retragere până la 1 martie 1917”.*[282] Primele luni ale campaniei militare pentru reîntregirea neamului avea să le petreacă îngrijind cu bunăvoință şi devotament rănițiii Regimentului 4 Argeş. Efort apreciat pe măsură de comandantul Batalionului III, care spunea despre medicul locotenent Blidescu Ioan: *„[…] activ, conştiincios în îndeplinirea misiunii sale. În lupte a dat probe de mult curaj şi abnegație, pansând în locurile cele mai critice. Este*

Blidescu Ioan

[280] Ibidem, căpitani, litera “B”, dosar nr.306, f.4.
[281] Ibidem, f.5.
[282] Ibidem*,* f.9.

stăpân pe meseria sa. […] Merită a face obiectul unei propuneri speciale de decorare şi înaintare în grad".[283]

Faur I. Constantin – născut la 16 ianuarie 1884 în Odobeşti, județul Prahova.

A fost medic căpitan la Regimentul 4 Infanterie pentru o perioadă scurtă de timp, din 20 februarie 1917 până în 14 aprilie 1917, îngrijindu-şi camarazii cu profesionalism, pricepere şi râvna unui adevărat erou, întărind astfel, prin atitudinea sa, spusele comandantului Batalionului 1 Artilerie Cetate : *„Nu am destule cuvinte de laudă pentru acest distins medic militar, la care priceperea şi mai ales îngrijirea de soldat nu cunoaşte limită"*[284], dar şi pe cele ale comandantului Regimentului 10 Putna: *„Medicul maior Faur Constantin este de un caracter cum rar se întâlneşte, o educație aleasă, moral în toată puterea cuvântului, disciplinat".*[285]

Chiar dacă împrejurările au făcut ca tânărul medic să fie alături de ostaşii Regimentului 4 Infanterie aproximativ 2 luni, devotamentul şi calitățile lui profesionale i-au dat prilejul să se remarce în orice împrejurare, mărturie pentru prețuirea cu care a îngrijit ostaşii fiind şi medaliile primite: *Medalia Bărbăție şi Credință,* clasa I în anul 1911, *Medalia „Avântul Țării",* 1913; *Ordinul Coroana României* clasa a-IV-a, *Medalia Crucea Comemorativă*.

Aceştia au fost doar o parte din medicii Regimentului 4 Argeş, care, sub focul duşman, în ploaia de proiectile au alinat suferințele celor răniți în campania din Bulgaria şi pe frontul reîntregirii naționale, îmbărbătându-i în durerea lor.

2. CALVARUL PRIZONIERILOR ARGEŞENI

Gloria s-a obținut, din nefericire, prin inimaginabile suferințe, căci războiul înainte de toate înseamnă durere, distrugeri şi nenorociri. Aşa că, în cele ce urmează, încercăm să prezentăm cealaltă față a zeului Marte, dând cuvântul unor altfel de eroi.

Pentru argeşenii Regimentului 4 Infanterie şi nu numai pentru ei, drama tranşeelor nu avea să fie singura încercare la care avea să-i supună soarta.

[283] Ibidem, f.7.
[284] Ibidem, colonei, litera "F", dosar nr.17, f.8.
[285] Ibidem, f.16.

Calvarul prizonieratului s-a dovedit a fi o grea cumpănă pentru cei pe care destinul îi cruțase de obuz, glonț, baionetă sau gaze asfixiante.

Mulți, chiar prea mulți au fost izbăviți de deflagrația vreunui obuz, şuierul glonțului, străpunşi de baionete sau doborâți de necruțătorul bacil tifotic. Cei care au scăpat aveau să-şi poarte mai departe crucea grea a vieții, fie pe fronturile Moldovei, fie departe, departe printre străini. Astfel, drama prizonieratului s-a dovedit o cumpănă la fel de mare pentru cei cărora destinul le mai dăduse o şansă. Din nefericire, nu prea mare şi nici măcar egală pentru toți, aşa că mulți, chiar prea mulți nu s-au mai întors, pierzându-li-se urma pe alte meleaguri.

Când cei pentru care viața s-a îndurat, dându-le zile de trăit, au ajuns acasă, parcă au găsit o altă lume. Multe, chiar prea multe se schimbaseră. Au trecut şi peste asta şi au luat totul de la capăt, însă nu mică le-a fost surpriza când, după război s-au trezit cu fel de fel de comisii militare, venite să-i chestioneze asupra momentului când au căzut prizonieri, prin ce lagăre au fost şi cum au dus-o pe acolo. Dintre aceste întrebări, prima interesa cel mai mult, fiindcă autoritățile militare aflate încă sub nefericita impresie a dramaticei prăbuşiri din toamna anului 1916, căutau să stabilească vinovații. Vinovați pe care sperau să-i găsească printre bieții prizonieri, asupra cărora plana bănuiala că s-ar fi dat prinşi, numai să scape de urgia frontului. Amarnice gânduri! Chiar dacă au mai existat cazuri de noncombat, numeroase sunt mărturiile care dovedesc că tăvălugul duşmanului şi incompetența unor comandanți au făcut ca multe unități să fie făcute prizoniere, fără a avea nici cele mai mici şanse de salvare.

Iată numai două dintre miile de declarații, în care, în câteva fraze laconice sunt surprinse toată durerea şi suferința din anii prizonieratului resimțite de doi săteni din Sămara, județul Argeş.

Marin Nicolae, soldat în Regimentul 44 Infanterie, a luptat sub comanda căpitanului Ştefănescu până la 9 septembrie, când a fost rănit, aşa cum avea să declare: "*Am fost rănit la Gusterița la 9 septembrie 1916, după prânz. (exact după cunoştința mea proprie). M-a dus într-o zonă în sat şi de aici m-au dus nemții în spital la Iugolstadt (Bavaria). Eu am fost rănit la măna stângă, clavicula dreaptă, la cap şi picior. Am stat până la 28 februarie 1918 când am venit acasă. Sunt reformat definitiv*"[286].

[286] C.S.P.A.M.I., fond Cercul de Recrutare Argeş, dosar nr. 12, f. 24–27.

Mărturie ce avea să convingă comisia de anchetă, care l-a declarat "*prizonier de război, rănit, invalid*".

Cel de-al doilea, Stănilă Tudor, contingent 1901, a luptat sub comanda căpitanului Nicolescu Florea din Regimentul 4 Infanterie până când a căzut prizonier, după cum avea să declare: "*Am căzut prizonier la Sălătruc, la 4 noiembrie 1916. Fusesem pus pe un deal la apus de Sălătruc şi mi s-a rupt linia pe vale în sat. Nu am putut lupta cu baioneta, dar am luptat cu focuri de armă. M-a dus la Sibiu, la Tukol, la Sedan (Alsacia) 4 zile, la Fabrica de cherestea, unde am stat până la 15 zile înainte de Paşti şi am fost dus la Constanța la tranşee la Mamaia şi am stat până la 20 iulie 1918 şi la 22 iulie 1918 am fost acasă*"[287].

Şi pe el comisia l-a declarat prizonier de război.

Miile de pagini de declarații şi dovezi, rodul activității acestor comisii, devin astăzi neprețuite documente, căci numai aşa dramele celor "*mici*", ale celor mulți şi neînsemnați, care au trecut prin viață fără a lăsa prea multe urme, în afara unor vagi amintiri printre urmaşi, demonstrează că şi ei au făcut istoria.

Mergând din sat în sat, asemenea comisii aveau misiunea de a constata modul cum foştii mobilizați au căzut prizonieri pentru ca, în felul acesta, să hotărască dacă poate fi declarat prizonier sau dezertor. Clasare ce se dovedea foarte importantă, căci pe lângă răsplata morală în fața satului, se întrezăreau şi oarece compensații materiale din partea statului, vorbe despre reforma agrară auzindu-se tot mai des. Supuşi, aşteptau în tăcere verdictul domnilor ofițeri. Însă anii grei de război i-au făcut ceva mai curajoşi, aşa că greşita cumpănire i-a determinat să-şi pledeze cauza.

Şi aşa ne vom opri tot la Sămara anului 1919, când mulți dintre consătenii celor doi au fost nevoiți să îndure necazurile anatemei de "*prizonier de voie*" sau "*dezertor*". Întăriți de sentimentul datoriei împlinite, au reuşit să obțină dreptatea. Printre ei, soldatul Niță Ilie, cel care declara următoarele:

"*Am căzut prizonier la Valea Slănicului la 25 noiembrie 1916. Eram două grupe în avanposturi, în susținerea coloanei Regimentului spre Teşila. Şi retrăgându-se, noi n-am ştiut şi am plecat dimineața şi pe drum ne-a ieşit o patrulă inamică de cavalerie, 7–10 oameni. Noi am tras focuri, dar cu baioneta n-am luptat. M-a dus la Ploieşti şi am stat în lagărul cazărmii trei zile, apoi în Târgovişte. De aici ne-a dus în lagăr la Piteşti, la Regimentul 28 Infanterie. Şi am fugit seara (nu ştiu ziua), sărind pe la armurărie. În comună*

---

[287] Ibidem, f. 30–31.

am fost în ziua de 4 decembrie. Efectele le-am ținut pitit şi mi le-a luat astă iarnă în lagăr”.

Deliberând, comisia l-a declarat prizonier de voie. Verdict care mult l-a mai mâhnit pe bietul soldat Niță Ilie, aşa că nu i-a mai rămas decât să facă recurs, spunându-şi năduful într-o patetică petiție[288]:

„*Domnule Comandant*

Subsemnatul Niță Ilie, soldat contingentul 1909, domiciliat în comuna Sămara, acest județ, am luptat cu drag sub cutele drapelului nostru național în Regimentul Argeş nr. 4, în luptele date pentru întregirea neamului şi desrobirea fraților subjugați. Am comptat (sic!) de la mobilizare ca combatant(sic!) în Batalionul 2, Compania 5, comandată de domnul locotenent Stamatiu. Am luat parte în luptele de la Bran, Valea Mărului, Mohu, la Homorod, la Satul Lung-Braşov. Ordonându-se retragerea, am venit luptând până la Muntele Unghia Mare, Prahova. În retragerea trupelor am venit încadrat în companie până la Teşila. Aici am fost puşi în serviciul de avanposturi. De aici am venit la Valea Slănicului. În drumul spre Valea Slănicului am fost întâlniți de un domn sublocotenent, comandant al unei companii din alt regiment, pe care nu mi-l amintesc, întrucât am fost încadrați noaptea. Atacați în cursul nopții de nemți, am fost prinşi în noaptea zilei de 25 noiembrie 1916. De aici ne-a adus în lagărul Ploieşti, apoi la Piteşti, de acolo am fugit la domiciliul meu. În anul 1917 am fost reluat în lagăr, rămânând până la demobilizarea ostaşilor noştri. Am căzut cu caporalul Zaharia Alexandru, din acelaşi regiment, de fel din Piteşti, cu Mirica Ion, soldat, cu Stancu Ion din Giurgiu. Fiind cercetat de Onor Comisiunea trimisă spre a ne cerceta şi clarifica situația, am fost dat ca prizonier de voie. Sunt nemulțumit de această clasare, căci am servit în conştiință Țara şi Drapelul.

Solicit Onor Dumneavoastră binevoitoarea dispozițiune de a ordona să fiu cerut în fața unei alte comisiuni ce cred că se va constitui la Cercul ce cu onoare comandați, spre a fi apreciat ca prizonier de război. Orice alte desluşiri voi fi la ordinele Dumneavoastră a le adăuga când voiu fi întrebat.

Primiți vă rog Domnule Comandant asigurarea respectului meu.

/ss/ Niță Ilie

Soldat Regimentul 44 Infanterie, domiciliat Sămara

Domniei Sale, Domnului Comandant al Cercului de Recrutare Argeş”.

[288] Ibidem, f. 35–37.

Punând rezoluția pe această petiție, locotenent-colonelul Nițescu a ordonat revenirea asupra cazului, solicitându-se relații de la foştii comandanți ai soldatului Niță Ilie, adică de la comandantul plutonului, sergentul instructor Gheorghe Ion, comandantul companiei, locotenentul Stamatiu şi de la comandantul batalionului, maiorul Niculescu Alexandru.

La dosarul cazului nu există nicio depoziție a celor trei de mai sus. În schimb există declarația locotenentului de rezervă Vasile Marinescu din Regimentul 4 „*Argeş*”, domiciliat în Piteşti, care, pe 2 februarie 1920, mărturisea următoarele:

«*Declarație*

Subsemnatul, Vasile Marinescu, locotenent de rezervă din Regimentul „Argeş” nr. 4, fost comandant al Companiei a 5-a din sus-zisul regiment, în privința căderii ca prizonier a soldatului Niță Ilie însumat în compania mea declar următoarele:

Subsemnatul am avut ordin să fac avanposturi deasupra satului Teşila, cu fața spre Comarnic, iar cu ordin să mă încolonez la o oră după scurgerea regimentului formând avangarda regimentului.

Oricum, în acel moment toate sondele din Prahova ardeau, cum timpul era supraomeneşte greu şi cum oamenii erau complet dezbrăcați, şi mai ales cum marşurile erau peste măsură de lungi şi grele, o bună parte din oamenii debili au rămas în urmă.

Dintre aceştia, după cum şi fața l-arată, face parte şi acest Sold., pe care îl cunosc ca om al datoriei, şi cum împrejurările le cunosc, am credință nestrămutată că este prizonier din forță majoră"[289]*.*

Locotenent de rezervă

/ss / Vasile Marinescu

Din Regimentul „Argeş” nr. 4».

Mărturie întărită de declarația sublocotenentul Țițirigă Ioan, astfel:

«Declarație

Astăzi 21.II.1920

Subsemnatul adjutant sublocotenent Țițirigă Ioan din Şcoalele Militare de Infanterie, Geniu şi Administrație, declar următoarele:

În campania din 916 am fost plutonier major al Companiei a 5-a din Regimentul „Argeş” 4. Soldatul Niță Ilie, contingentul 1909 din comuna Sămara, județul Argeş, a fost în Compania a 5-a şi a luat parte în luptele din

---

[289] Ibidem, f. 40.

Transilvania şi Carpaţi, la retragere a fost trimis în avanposturi şi spre Slănic a fost făcut prizonier.

Soldatul a fost un element foarte bun, în toate luptele avute a luat parte, fiind trimis în nenumărate rânduri în patrulă, unde şi-a făcut datoria pe deplin. Dacă a căzut prizonier, vina nu este a lui ci a împrejurărilor în care ne găseam, retragerea grăbită pe timp rău şi în munţi[290].

Aceasta este declaraţiunea.

Adjutant sublocotenent.

/ss/ Ţiţirigă Ion»

Atât aceste două depoziţii, cât şi certificatul de bună purtare pe timpul ocupaţiei eliberat de Primăria Comunei Sămara cu nr. 1196 din 27 octombrie 1920, în care se consemna că Niţă Ilie "*fiind făcut prizonier s-a înapoiat în comună prin decembrie 1916. Numitul a avut şi are frumoasă purtare în societate, n-a fost în serviciul inamicului şi nu a favorizat întreprinderile sale*", toate acestea au făcut ca "Onor Comisiunea" să rectifice verdictul din „*dezertor*" în „*prizonier de forţă majoră*".

Aceeaşi soartă au avut-o şi alţi consăteni ai săi şi numai insistenţa cu care şi-au cerut dreptatea i-a făcut să scape de anatema pusă de "onor comisia" de cercetare.

Căci iată ce declara Diaconu Vasile, născut în decembrie 1885, rezervist al Regimentului "*Argeş*" nr. 4, plecat pe front cu Compania a 4-a a Regimentului 44 Infanterie: "*Am căzut prizonier în dimineaţa de 16 septembrie 1916 la Tălmaci. Noi, Batalionul I luptasem în stânga pantei pe deal şi noaptea am trecut înapoi pe o frunte. Am fost duşi din ordin sub malul gârlei. Am mers pe aici până ni s-a semnalat inamicul în sat, care se apropia de noi. Am fost opriţi de domnii ofiţeri şi am stat la sfat ce să facem. Domnul locotenent Popescu D. Ion a fost de idee să luptăm la baionetă. Domnul sublocotenent Eftimescu a început a plânge de necaz, iar domnul căpitan Hagi a spus că nu mai este posibil să luptăm şi ştim când dumnealui a zis să se ridice batiste albe. Am văzut şi eu vreo trei batiste, nu ştiu cine le-a ridicat. Noi stam strânşi în picioare grămadă cam 400 oameni, în neregulă. Nu s-a tras un singur foc de armă, ca semnal şi în toată dimineaţa aceia nu s-a luptat cu focuri, căci n-am avut ordin. Nici la baionetă nu s-a luptat. M-a dus la Orlat, şi Arad, Cluj, la Ostffaguszoruffa până la 18 noiembrie 1916. apoi la o lucrare la Presberry la ianuarie 1917, la Ostffaguszoruffa pe la 15 iunie 917, la muncă*

---

[290] Ibidem, f. 50–52.

la civili două săptămâni, apoi la un spital la Miszkoltz două săptămâni, apoi la lagărul Cascha (Ungaria) două, trei săptămâni, apoi iar la lagăr pe la 15 septembrie 19, la o fabrică de zahăr în Maghiarfallo trei săptămâni, apoi iar la lagăr până la 14 octombrie 917, apoi trei săptămâni iar în lagărul O. ne-a pornit în Dalmația (Igolo, Melenic, Zelenic) două săptămâni, zece zile în spitalul vapor în Golful Zelenic, apoi la Bosniabrod zece zile, apoi la un lagăr Ostergon (Austria) trei săptămâni, apoi iar la lagăr două săptămâni şi la 5-6 mai 1918 am plecat, şi la 13 mai am sosit acasă"[291].

Iată o adevărată odisee trăită de caporalul rezervist Diaconu Vasile prin zona balcanică a Imperiului austro-ungar, care însă nu avea să convingă membrii comisiei, clasându-l "*prizonier de voie*".

Nedreptatea l-a revoltat.

Ştiindu-se nevinovat, Diaconu Vasile a avut puterea să adreseze o suplică comandantului Cercului de Recrutare Argeş, în care scria: *«[...] supun prea plecat la cunoştința Dumneavoastră următoarele: deşi am fost mobilizat cu acel Regiment (44 infanterie n.n.) în captivitate, mă văd astăzi, când timpurile sunt atât de grele, tocmai în toiul muncilor, că sunt concentrat pentru a fi trimis la munci agricole cu un batalion de exploatare, alcătuit numai de oameni a căror situațiune cu ocazia revizuirei situației mobilizaților este aceea de prizonieri de voie. Cum mi-am făcut cu prisosință datoria către țară, şi chiar mai mult, am servit şi chinurile prizonieratului în țară inamică, vă rog umil să binevoiți a dispune ca să se cerceteze din nou cu deamănuntul cazul meu de cădere în prizonierat şi în urmă să se aplice orice pedeapsă, în cazul că aş fi vinovat.*

Situația mea de fost prizonier se prezintă astfel. Am căzut prizonier în dimineața zilei de 16 septembrie, la satul Tălmaci, făcând parte din Batalionul I, însărcinat cu susținerea retragerii prin defileul Oltului. Contam în Compania a 4-a, comandată de domnul locotenent, până în ziua de 15 septembrie, care fiind bolnav a lăsat comanda companiei domnului sublocotenent Nicolescu Eugeniu şi domnului sublocotenent Popescu, ca înlocuitor al său, care au căzut prizonieri odată cu mine, împreună şi cu ceilalți domni ofițeri de la companiile 1, 2 şi 3, anume: domnul locotenent Popescu D. Ioan, comandantul Companiei 1, domnul căpitan Hagiu, comandantul Companiei a 2-a, sublocotenentul Eftimescu Angeliu Alexandru, şi alt domni sublocotenenți de la companiile 2 şi 3 care nu-i mai țin minte.

---

[291] Ibidem, f. 60.

Domnii ofițeri aceştia au fost judecați şi avansați ca fiind găsiți nevinovați. Cu atât mai mult mă miră faptul că am fost clasat ca prizonier de voie. Situația mea a fost revizuită la comuna Sămara de către domnul locotenent rezervă Ion Dumitru, care necercetându-mi bine cazul de fost prizonier, m-a clasat "*prizonier de voie*".

Cu respect şi supus la ordine,

/ss/ Cap. Diaconu Vasile, Regimentul 44 Infanterie»

Domniei Sale,

Domnului Comandant al Regimentului 44 Infanterie"*»*

Petiție căreia i s-a dat curs, obținându-se referințe de la un fost ofițer al acelei subunități, sublocotenentul de rezervă Nicolescu Luca Eugeniu, domiciliat pe strada Poştei Vechi nr. 14 din Bucureşti, care, în a sa declarație, avea să spună că "*acest caporal în tot timpul campaniei s-a achitat cu prisosință de ordinele date (sic!) şi căderea sa ca prizonier a fost forțată, iar nicidecum de bună voie*".

Petiție şi declarație care au convins "*onor comisiunea*" să schimbe încadrarea, astfel că noul şef al comisiei, sublocotenentul rezervă Ion Sămărescu, învățător de profesie, în cele din urmă a pus rezoluția "*suntem de părere că Diaconu Vasile este prizonier de război*".

Soartă împărtăşită şi de Bulf Florea, născut la 20 martie 1884, care în declarația dată în fața comisiei povestea cum s-au întâmplat faptele de a căzut prizonier tot în luptele de la Tălmaci: "*[...] Am venit cu batalionul pe partea stângă a Oltului, până în dreptul Tălmaciului. Am trecut unii pe punte, alții prin râu şi am fost aşezați în partea stângă a gării, parte în trăgători, parte sub mal. Am luptat şi cu focuri de armă, dar cu baioneta nu. Se dăduse ordin de domnul locotenent Popescu, dar domnul căpitan Hagi a ordonat să nu luptăm. Am auzit pe domnul căpitan Hagi zicând să se ridice batiste. Ne-am predat. Am fost dus la Orlat, Arad, Cluj, Ostffz – o lună jumătate, Zarengkeszi, la Schörönneck – o lună, Osffalösyi o lună, apoi pe frontul italian, la zăpadă o lună jumătate, în spitalul Innsbruck o lună, lagăr o lună [...]. La 23 mai 1918 am sosit acasă*"[292].

Aventură care nu a reuşit să convingă comisia, clasându-l "*prizonier de voie*".

Numai declarația căpitanului (rez.) Petre Simion , sub comanda căruia luptase Bulf Florea avea să schimbe încadrarea comisiei, ofițerul rezervist

---

[292] Ibidem, f. 60–62.

mărturisind că “*după contraatacul de la Tălmaci, având sector de pază de la fabrica de cherestea la râul Cibin, pe o noapte întunecoasă am trimes pe caporalul Bulf Florea, ca om de încredere, ca post înaintat înaintea fabricii. Regimentul încă de cu seară, primind ordin de retragere, detaşamentul subsemnatului n-a fost anunțat, probabil că oamenii de legătură nu şi-au făcut datoria. Ne-am trezit la miezul nopții fără nicio legătură şi ne-am retras fără ordin, anunțând şi posturile înaintate, dar era cam târziu căci inamicul deja ocupase satul Tălmaci în spatele nostru, şi la apropiere am fost primiți cu focuri de salvă. S-a produs învălmăşeală, deoarece era o surprindere, noi crezând că satul e ocupat de ai noştri. S-a încercat o luptă de stradă, dar n-a reuşit din cauza întunericului, iar inamicul era numeros. Am trecut râul prin apă ca să nu cădem prizonieri, dar parte din oameni, printre care şi sus-numitul caporal, fortamente s-au răsleţit de companie în timpul atacului pe toate uliţele satului*”.

Ne oprim aici cu sentimentul că cele prezentate mai sus au reuşit să schițeze tabloul deloc glorios al războiului, război care, înainte de toate, înseamnă dezastru şi mizerie, într-un cuvânt drama ființei umane.

Jurnalul de prizonierat al căpitanului Catrina D. Marin, Erou al Regimentului 4 „*Argeş*”

3. ION TRIVALE

Numele de Iosif Netzler, cunoscut sub pseudonimul literar de Ion Trivale, este înscris la loc de cinste în "*Cartea eroilor*" dedicată argeşenilor şi muscelenilor ce s-au jertfit pentru recucerirea independenței de stat şi realizarea unității naționale.

Documentele păstrate în arhivă ne ajută să conturăm imaginea drumului străbătut de către Ion Trivale de la încorporarea sa ca soldat cu termen redus în Regimentul 4 Dorobanți "*Argeş*" până în ziua de 10 noiembrie 1916, când ploaia de gloanțe şi obuze inamice frângea brutal firul vieții unui talent literar incontestabil. Despre acesta, George Călinescu scria în a sa capodoperă "*Istoria Literaturii Române*": "*Dacă Ion Trivale n-ar fi murit tânăr, critica română ar fi avut astăzi un alt aspect, căci nu e greu de ghicit în fireasca stângăcie a începuturilor lui pătrunderea unui viitor remarcabil critic (...). Cronicile lui reprezintă, pentru anii când au fost scrise (1912, 1913), cele mai serioase şi mai substanțiale foiletoane critice*"[293].

Iosif A. Netzler

Naşterea fiului lui Adolf Netzler, care avea în acel moment vârsta de 31 de ani şi al Şarlotei, de 23 de ani, este consemnată în registrul actelor de naştere al comunei urbane Piteşti pe ziua de 13 mai 1889, evenimentul având loc în casa cu numărul 13 din strada Crinului (numită pe atunci Bucureşti). Tatăl său, "*de profesiune comerciant*", domicilia aici din anul 1887. Dintr-o adeverință eliberată de direcția Liceului "*I.C. Brătianu*" din Piteşti reiese că Ion Trivale a absolvit cursurile acestei şcoli în anul 1907, eliberându-i-se, la 10 iulie acelaşi an, certificatul de absolvire nr. 323.

Ajuns la vârsta îndeplinirii obligațiilor militare, tânărul este chemat în fața Comisiei de revizie în primăvara anului 1910. Acesta, fiind student la Facultatea de Litere şi Filozofie, este reprezentat de către tatăl său. Pe baza certificatului eliberat de facultate, Ion Trivale este admis pentru serviciul militar, arma infanterie, ca soldat cu termen redus la un an.

[293] Călinescu, George, *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, Fundația Regală pentru Literatură şi Artă, Bucureşti, 1941.

Printre cei care se prezentau pentru încorporare, la 5 noiembrie 1910, la Regimentul 4 Dorobanți "*Argeş*", se afla şi un tânăr cu părul castaniu, fața roşcovană, ochi căprui, fruntea potrivită, cu talia de 1,77 m. Era Ion Trivale, proaspăt absolvent al Facultății de Litere şi Filozofie, după cum consemnează foaia sa matricolă. Conform prevederilor legilor specifice acelor vremi, rămâne ca soldat cu termen redus până la 1 noiembrie 1911, când este trecut în completare, urmând ca după efectuarea unui stagiu la trupă, să fie avansat plutonier şi, ulterior, sublocotenent în rezervă.

Mobilizat la partea operativă a Regimentului 4 Dorobanți "*Argeş*", în vara anului 1913 participă la campania din acest an – între 23 iunie şi 27 august – când a fost demobilizat. Referindu-se la această perioadă, comandantul Companiei 1, din care făcuse parte Ion Trivale, consemna: "*soldatul cu termen redus Netzler Iosif a făcut campania din anul trecut sub comanda mea şi în tot timpul a dat dovadă de cea mai mare dragoste de serviciu, îndurând toate greutățile şi dând probe de multă pricepere. S-a prezentat bine sub toate raporturile şi nu am avut decât cuvinte de laudă pentru purtarea sa, căci cu toate titlurile academice, nu s-a dat înapoi de la îndeplinirea datoriei de simplu soldat.*"

Dovada calităților necesare unui ofițer în rezervă fiind făcută, la 1 august 1914 este avansat la gradul de plutonier în rezervă. Peste 10 zile, la 11 august, Ion Trivale se adresa, printr-un raport, comandantului Regimentului 4 Dorobanți "*Argeş*", solicitându-i să înainteze Ministerului de Război cererea sa de a i se acorda gradul de sublocotenent declarând, totodată, că îşi procura singur echipamentul de ofițer, fără a mai solicita prima de echipare. În vederea avansării în grad i s-a întocmit o caracterizare de către comandantul de companie, în care erau consemnate calitățile sale. Se sublinia faptul că are o constituție robustă, un fizic plăcut, o educație aleasă – studiile sale constituind şi ele o garanție a unei conduite ireproşabile – dovedind multă voință, fiind foarte inteligent, meritând cu prisosință gradul de sublocotenent în rezervă. Acesta îi este acordat la 16 octombrie 1914.

Pregătirea intrării României în războiul pentru realizarea deziderattului său național determină şi concentrarea Batalionului IV, din cadrul Regimentului 4 Dorobanți "*Argeş*", la data de 24 iulie 1916.

Ion Trivale, care în momentul concentrării sale primeşte funcția de comandant al Plutonului 1 din Compania a 4-a a Batalionului IV, rămâne în garnizoana Piteşti până la 31 iulie 1916 când, conform ordinului Corpului II

Armată, Batalionul IV a fost dislocat la Smârdioasa, în rezerva de sector a zonei de acoperire Alexandria.

Din momentul decretării mobilizării şi declanşării ostilităților de către armata română, plutonul comandat de Ion Trivale, împreună cu întreg batalionul din care făcea parte, se deplasează la Zimnicea, cu misiunea de a asigura paza graniței şi de a împiedica o eventuală forțare a trecerii Dunării prin această zonă de către forțele inamicului dislocate la sud de fluviu.

Lunile septembrie şi octombrie se scurg fără acțiuni de luptă importante, trupele participând la amenajarea genistică a terenului din jurul oraşului Zimnicea, ostilitățile limitându-se la dueluri de artilerie. Această linişte relativă este întreruptă brutal la 10 noiembrie 1916, când inamicul declanşează operațiunea de trecere a Dunării. Încă de dimineață, bateriile de artilerie de pe malul bulgăresc dezlănțuie, împreună cu cele de pe monitoarele ce navigau pe fluviu, un foc violent, atât asupra oraşului, cât şi asupra zonei de la nord de acesta. Sub protecția tăvălugului de foc are loc debarcarea unor importante forțe inamice ce se îndreaptă spre partea de nord-vest a oraşului Zimnicea.

Comandamentul român ia măsuri de contracarare a acțiunilor inamice. Printre unitățile destinate să intervină se afla şi Batalionul IV din Regimentul 4 Dorobanți. Compania din care făcea parte Ion Trivale se deplasează, odată cu întreg batalionul, la sud de Gara Ulmulețu. Alte trupe inamice debarcă la est de insula Bujorescu şi înaintează spre Zimnicea şi Zimnicelele, reuşind să pătrundă în oraş la orele 14. Batalionul argeşean primeşte ordin să se dispună în linie de coloane şi plutoane şi să pătrundă în oraş pentru a respinge inamicul. Lupta a durat necontenit până la orele 18. Cu toate eforturile depuse, cu toată vitejia şi spiritul de sacrificiu dovedite de ofițerii şi trupa batalionului, inamicul, mult superior în efective şi dotat cu numeroase mitraliere, pune stăpânire pe oraş. Argeşenii reuşesc să-i stăvilească înaintarea, capturând doi prizonieri şi trei mitraliere. După miezul nopții, atacurile şi contraatacurile se reiau. În această luptă înverşunată cade la datorie şi comandantul Plutonului 1 din Compania a 4-a, sublocotenentul de rezervă Ion Trivale.

Cu câteva zile înainte de această încleştare cu inamicul, comandantul de Batalion înainta Brigăzii 43 Infanterie propunerea de acordare a gradului de locotenent tânărului Ion Trivale. Ca o recunoaştere a meritelor sale deosebite şi jertfei supreme făcute pentru apărarea pământului românesc i se acordă acest grad "*Post Mortem*", la 26 ianuarie 1917, cu vechimea de la 1 noiembrie 1916 şi este decorat cu Medalia "*Crucea Comemorativă*" cu bareta "*Dunărea*".

Amintindu-şi de prezența lui Ion Trivale în campanie şi de împrejurările morții acestuia, unul dintre camarazii săi de arme, Onicescu spunea: "*În ziua de 31 iulie (13 august) 1916, Batalionul 4 din Regimentul Argeş pleacă din Piteşti la Găuriciu (Teleorman), unde stă până la declararea mobilizării, 15 (28) august 1916, când, din cauza unui atac provocat de monitoarele austriece la Zimnicea, trimite pe Iosif Netzler acolo cu Plutonul 1 din Compania a 4-a, al cărui comandant era, fiind primul care intră în foc.*

De atunci Batalionul 4/4 a făcut necontenit paza sectorului Zimnicea; Iosif Netzler, ofițerul datoriei, era însărcinat întotdeauna cu misiunile cele mai grele. Muncind încordat zi şi noapte alături de soldații săi, fie la întărirea acestui sector, fie la paza lui, reuşise să facă din ostaşi oameni mândri de misiunea lor, ca ei să-l urmeze până la moarte.

Când Batalionul hotărăşte ca şi unități de ale sale să calce țărmul bulgăresc, ca răspuns la desele incursiuni provocate de inamic pe malul nostru, destinează tot pe sublocotenentul Netzler ca, cu unitatea sa, să treacă în bărci pe țărmul opus, să prade şi să se înapoieze. Netzler se achită de această sarcină în noaptea de 23 octombrie (5 noiembrie) 1916.

Deşi convins de slaba noastră putere de rezistență în cazul unui atac serios din partea inamicului, totuşi nu a ezitat să-şi facă datoria. Mitralierele, grenadele şi armele trăncănesc din toate părțile. Nouă ne era speranța în baionetă, deoarece tunuri şi mitraliere nu aveam, iar armele nu funcționau. Până acolo rămân puține de tot, batalionul este pus în cea mai groaznică derută, soldații se retrag cu sufletul sfâşiat pe unde pot, unitate de conducere nu mai există, ordine nu se mai primesc.

Şi în acest haos groaznic în care puținii scăpați căutau să-şi apere viața cum pot, unul singur se ridică deasupra acestei întregi frământări, liniştit, imperturbabil la ceea ce se petrece înapoia lui, veşnic cu gândul la datorie, fără a concepe putința unei retrageri din fața inamicului până ce nu se va primi ordin de la comandanți. Era Netzler! Stăpânind cu arma soldații ce-i rămăsese şi îndemnându-i să tragă fără şovăire în inamicul ce înainta victorios, el era convins că dacă prin sacrificiul vieții lui va putea să întârzie o secundă pe duşman, va aduce un mare serviciu patriei. Din ce în ce mai singur şi mai apropiat de inamicul ce înainta dârz, rezistența lui se frânge şi este copleşit de rândul nesfârşit al germanilor care îl doboară.

Târziu spre seară, când batalionul şi-a adunat din nou resturile risipite, s-a văzut că din mijlocul lui lipseşte Iosif Netzler. Soldații care putuseră scăpa

de lângă el în ultimul moment au povestit ardoarea cu care a luptat până ce a fost omorât, iar ofițerii s-au descoperit în fața eroului lor Iosif Netzler.”

La 17 noiembrie 1933, osemintele locotenentului Iosif Netzler-Ion Trivale au fost aduse şi reînhumate cu onorurile cuvenite în Bucureşti. Legat de acest moment, Saşa Pană nota: “*17 noiembrie 1933. Criticul literar Ion Trivale (alias profesorul de liceu Iosif Netzler) a căzut cu fața spre inamic în luptele de la Zimnicea, la 10 noiembrie 1916. Anul acesta, în iulie, au fost descoperite şi identificate rămăşițele sale pământeşti. Azi, prin grija asociației Cultul Eroilor, a fost adus în Gara de Nord şi de acolo transportat la Cimitirul Filantropia unde a fost reînhumat în mod solemn. Erau de față reprezentanții autorităților româneşti şi ai Comunității evreilor precum şi numeroşi foşti prieteni, colegi de învățământ, elevi. Dar în după-amiaza asta nu eram în Bucureşti. Îl comemorez recitindu-i* ***Cronicile literare****, care au apărut cu un an înainte de moartea sa. Oarecum dogmatice. E doar unul din elevii lui Mihail Dragomirescu. În anii care au precedat războiul, Ion Trivale a fost cronicarul literar la* ***Noua Revistă Română****, de sub direcția filozofului C. Rădulescu Motru. În această revistă, la care tata era abonat, elev de gimnaziu fiind, m-am întâlnit prima dată cu semnătura Ion Trivale. Mai târziu am aflat că Trivale e un minunat parc cu aleile în serpentină, din Piteşti de unde criticul era originar.*”

Literatura română pierdea un critic de valoare, România câştiga încă un erou!

VI. ANEXE

1. DOCUMENTE

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1. *Bucureşti, 26 noiembrie 1876.* Raportul colonelului George Slăniceanu, ministru de Război, şi Decretul privind crearea a încă 8 regimente de dorobanţi.

2. *Bucureşti, 9 mai 1877.* Înalt Decret nr. 1098 / 1977 referitor la fixarea culorilor jaloanelor celor 8 regimente de Dorobanţi create în anul 1876.

3. *10 noiembrie 1877.* Ordin de zi al colonelului George Slăniceanu, comandantul Corpului dintre Vid şi Isker, prin care evidenţiază comportarea vitejească a trupelor de sub comanda sa cu ocazia cuceririi Rahovei.

4. Act de mulţumire adresat Prefecturii Argeş de către soldaţii români răniţi şi internaţi în diferite spitale temporare din Piteşti.

5. Brevet de decorare a drapelului Regimentului 4 Argeş cu Ordinul „Mihai Viteazul" clasa a III-a, pentru vitejia de care au dat dovadă ostaşii regimentului în luptele din iulie 1917.

6. Telegrama nr. 97 901 din 5 iunie 1944 a Corpului 4 Armată către Grupul de Armate Wöhler, Grupul de Corpuri Mieth şi Armata a IV-a, privitoare la acţiunile militare desfăşurate de Divizia 3 Infanterie sprijinită de alte unităţi, printre care şi Regimentul 4 Dorobanţi în perioada 29 mai-5 iunie 1944.

7. *P.C. Tarczal, 26 noiembrie 1944.* Comandantul Diviziei 11 Infanterie, generalul Edgar Rădulescu adresează Regimentului 4 Dorobanţi mulţumirile sale pentru modul strălucit cum a luptat pe timpul de la 21 septembrie – 27 noiembrie 1944.

8. *Szemere, 20 decembrie 1944.* Ordinul de zi nr. 120 din 20 decembrie 1944 dat de comandantul Diviziei 3 Infanterie, prin care îşi manifestă recunoştinţa şi certitudinea că amintirea bravilor ostaşi ai Regimentului 4 Dorobanţi ce şi-au pierdut viaţa în luptele de la Halmaj va rămâne veşnic înscrisă în cartea de aur a Diviziei 3 Infanterie.

9. *Szemere, 22 decembrie 1944.* Adresa de mulţumire a comandantului Corpului 6 Armată – generalul Gh. R. Gheorghiu, către

comandantul Regimentului 4 Dorobanți – colonel Popescu Emil Anton, pentru ajutorul prețios dat în bătălia Hernadului (13 – 18 decembrie 1944).

10. Ordinul de zi nr. 568 din 4 februarie 1945 al comandantului Armatei a 4-a în care citează pe armată pentru vitejia dovedită pe câmpul de luptă pe cei ce s-au distins în luptele pentru cucerirea oraşelor Plesiveč şi Paskova.

11. Ordin de zi pe regiment nr. 531 prin care sunt citați pentru faptele de arme şi spiritul de sacrificiu de care au dat dovadă pe tot timpul luptelor de la 2 – 7 februarie 1945 (comandantul Batalionului I şi ostaşii Companiilor 1 şi 2).

12. Ordinul de zi nr. 24 din 8 aprilie 1945 prin care se aduc mulțumiri celor ce s-au distins în operațiunile duse de trupele române în Valea Gronului până în regiunea Kremnica.

13. *1 mai 1945*. Raport al comandantului Regimentului 4 Dorobanți referitor la propunerea pentru decorare cu „*Ordinul Mihai Viteazul*”, clasa a III-a, cu spade, „*post mortem*” a sublocotenentului Popteanu T. Gheorghe, comandantul Companiei 1.

1

Bucureşti, 26 noiembrie 1876

Raportul colonelului George Slăniceanu, ministrul de Război, şi Decretul pentru crearea a încă opt regimente de dorobanți aflate în compunerea diviziilor teritoriale

Prea Înalte Doamne,

[…] Organizația actuală a dorobanților reprezintă incoveniente ce în mare parte au întârziat dezvoltarea acestei arme. În adevăr teritoriul unui regiment cuprinzând astăzi patru județe, din cauza acestei mari întinderi de teritoriu, administrația şi comandamentul acestor regimente nu se poate exercita cu toată vigoarea şi prin urmare rezultatele unei asemenea organizațiuni nu pot fi mulțumitoare.

Subsemnatul, fiind preocupat de a pregăti şi grăbi organizația infanteriei teritoriale într-un mod care să ne garanteze mai bine o mai grabnică mobilizare şi un număr mai considerabil de forțe, ceea ce nu se poate obține decât

urmărind numărul regimentelor şi dându-le mai multe mijloace pentru instrucţia şi organizaţia lor.

Pentru aceste motive, şi până când resursele noastre financiare ne vor permite ca fiecare judeţ al ţării să reprezinte un regiment de dorobanţi, am onorul a supune la aprobarea Măriei Voastre alăturatul proiect de decret, care cuprinde organizaţia teritorială a dorobanţilor în 16 regimente şi care este a se pune în aplicare de la 1 ianuarie viitor 1877.

Mai târziu, voi avea onoare de a supune la aprobarea Măriei Voastre, atât numirea comandaţilor acestor regimente, cât şi pe ofiţerii superiori şi inferiori trebuincioşi organizaţiei de faţă.

[…] Ministru Secretar de Stat la Departamentul de Rezbel,
Colonel SLĂNICEANU

No. 10.162

Asupra raportului Ministrului nostru Secretar de Stat la Departamentul de Rezbel, sub no. 10.162.

Am decretat şi decretăm:

Art. I. Se creează opt regimente de dorobanţi, peste cele opt care există astăzi.

Art. II. Organizaţia teritorială a acestor 16 regimente în batalioane şi companii, va fi după cum urmează:

A I-a DIVIZIE TERITORIALĂ MILITARĂ

1-iul Regiment Dorobanţi
Reşedinţa Craiova
Cuprinde judeţele Mehedinţi şi Dolj
1-iul Batalion Mehedinţi
Reşedinţa Turnu-Severin

1-a Companie Vârciorova, (cu reşedinţa la Vârciorova) se compune din plaiul Cloşani şi plasa Motru de Sus.

2-a Companie Turnu-Severin, (cu reşedinţa la Turnu-Severin) se compune din oraş cu plăşile Ocolul şi Motru de Jos.

3-a Companie Gruia, (cu reşedinţa Gruia) se compune din plăşile Blahniţa şi Câmpul.

4-a Companie Dumbrava, (cu reşedința la Guardinița) se compune din plasa Dumbrava.

2-lea Batalion Dolj
Reşedința Craiova

5-a Companie Craiova, (reşedința Craiova) se compune din oraşul Craiova şi plăşile Amaradia, Jiul de Sus, Dumbrava şi Ocolul.

6-a Companie Calafat, (reşedința Calafat) se compune din plasa Câmpul.

7-a Companie Balta, (reşedința la Bistrețu) se compune din plasa Balta.

8-a Companie Bechet, (reşedința Bechet) se compune din plasa Jiul de Jos.

2-lea Regiment Dorobanți
Reşedința Râmnicu Vâlcea

Cuprinde județele Gorj şi Vâlcea

1-iul Batalion Gorj
Reşedința Târgu-Jiu

1-a Companie Vulcan, (reşedința la Buliga) se compune din plaiul Vulcan.

2-a Companie Novaci, (reşedința la Drăgoeşti) se compune din plaiul Novaci.

3-a Companie Târgu-Jiu, (reşedința Târgu-Jiu) se compune din oraşul Târgu-Jiu şi plăşile Ocolu şi Jiului.

4-a Companie Amaradia, (reşedința la Cărbuneşti) se compune din plasa Amaradia şi Gilortul.

2-lea Batalionul Vâlcea
Reşedința Râmnicu-Vâlcea

5-a Companie Cozia, (reşedința Râu-Vadului) se compune din plaiul Cozia.

6-a Companie Râmnicu Vâlcea, (reşedința Râmnicu-Vâlcea) se compune din plăşile Horez, Otăsău, Ocol şi oraşul Râmnicu Vâlcea.

7-a Companie Oltețu de Sus, (reşedința Pleşoiu) se compune din plasa Oltețu de Sus.

8-a Companie Drăgăşani, (reşedința Drăgăşani) se compune din plăşile Oltețu de Jos şi Oltu.

3-lea Regiment Dorobanți

Reşedința la Slatina

Cuprinde județele Romanați şi Olt.

1-iul Batalion Romanați

Reşedința Caracal

1-a Companie Balş, (cu reşedința Balş) se compune din plăşile Oltețu şi Oltu de Sus.

2-a Companie Caracal, (reşedința Caracal) se compune din plasa Ocolu şi oraşul Caracal.

3-a Companie Balta, (reşedința Grojdibod) se compune din plasa Balta.

4-a Companie Izlaz, (reşedința Izlaz) se compune din plasa Oltețu de Jos.

2-lea Batalion Oltu

Reşedința Slatina

5-a Companie Oltu, (reşedința Câmpu-Mare) se compune din plasa Oltu.

6-a Companie Vedea, (reşedința Negreni), se compune din plasa Vedea.

7-a Companie Slatina (reşedința Slatina) se compune din plasa Mijlocu şi oraşul Slatina.

8-a Companie Şerbăneşti, (reşedința Drăgăneşti) se compune din plasa Şerbăneşti.

4-lea Regiment Dorobanți

Reşedința la Piteşti

Cuprinde județele Argeş şi Muscel

1-iul Batalion Argeş

Reşedința Piteşti

1-a Companie Loviştea, (reşedința Şuici) se compune din plasa Loviştea.

2-a Companie Curtea de Argeş, (reşedința Curtea de Argeş) se compune din plăşile Argeş şi Topologu.

3-a Companie Piteşti, (reşedința Piteşti) se compune din plasa Oltu, plasa Piteşti şi oraşul Piteşti.

4-a Companie Cotmeana, (reşedința Costeşti) se compune din plăşile Cotmeana şi Gălăşeşti.

2-lea Batalionul Muscel

Reşedința Câmpu-Lung

5-a Companie Câmpu-Lung, (reşedinţa Câmpu-Lung) se compune din plaiul Nucşoara şi oraşul Câmpu-Lung.

6-a Companie Giuvala, (reşedinţa Podu Dâmboviţei) se compune din plaiul Dâmboviţei.

7-a Companie Râurile, (reşedinţa Miceşti) se compune din plasa Râurile.

8-a Companie Argeşul, (reşedinţa Bârseşti) se compune din plăşile Argeşul şi Podgoria.

„*Monitorul Oastei*”, nr. 35 din 9 decembrie 1876 – Partea Oficială, p. 810 – 814.

2

„No. 1098. Înalt decret, relativ la fixarea jaloanelor celor opt regimente de dorobanţi create nou, în anul 1876.

Prea Înălţate Domne,

Prin Înaltul decret no. 2195, din 26 noembre 1876, numerul regimentelor de dorobanţi s'a ficsat la 16.

Înaltul decret no. 1467, din 21 august 1873, ficseză colorile jalonelor numai a opt regimente de infanterie teritoriale, esistânde atunci.

Trebuind a se ficsa acum colorile jalonelor şi pentru nouile regimente, supun respectuos Măriei-Vostre, alăturatul project de decret, prin care se menţin jalonele decretate pentru vechile opt regimente de dorobanţi, şi totodată fanionele regimentelor teritoriale de infanterie înfiinţate din nou, conservându-se acelaşi principiu stabilit prin Înaltul Măriei-Vostre decret no. 1467, din 21 august 1873.

Dacă Măria-Vostră încuviinţedă aceste dispoziţiuni, O rog plecat a subsemna alăturatul project de decret.

Sunt cu cel mai profund respect,
Prea Înălţate Domne,
al Măriei-Vostre,
Prea plecat şi prea supus servitor,
Ministru secretar de Stat la departamentul de resbel,
General de brigadă CERNAT.

No. 5012.

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul de resbel, No. 5012;

Am decretat şi decretăm:

Art. I. Jalonele a 16 regimente de dorobanţi şi disposiţia culorilor acestor jalone, avându-se în vedere basele stabilite prin decretul nostru no. 1467, din 21 august 1873, vor fi următorele:

Regimentele 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 conform decretului sus citat.

Regimentul 9. Galben la mijloc în diagonală (lăţime 17 centimetre), albastru lângă lemn în colţul inferior şi alb în colţul superior al pânzei jalonului.

Regimentul 10. Roşu la mijloc în diagonală (lăţime 17 centimetre), albastru în colţul inferior şi alb în colţul superior al pânzei jalonului.

Regimentul 11. Albastru la mijloc în diagonală (lăţime 17 centimetre), alb în colţul inferior şi roşu în colţul superior al pânzei jalonului.

Regimentul 12. Alb la mijloc în diagonală (lăţime 17 centimetre), albastru în colţul inferior şi galben în colţul superior al pânzei jalonului.

Regimentul 13. Roşu la mijloc în diagonală (lăţime 17 centimetre), alb în colţul inferior şi albastru în colţul superior al pânzei jalonului.

Regimentul 14. Albastru la mijloc în diagonală (lăţime 17 centimetre), galben în colţul inferior şi alb în colţul superior al pânzei jalonului.

Regimentul 15. Galben la mijloc în diagonală (lăţime 17 centimetre), alb în colţul inferior şi albastru în colţul superior al pânzei jalonului.

Regimentul 16. Alb la mijloc în diagonală (lăţime 17 centimetre), galben în colţul inferior şi albastru în colţul superior al pânzei jalonului.

Art. II. Fanionele acestor regimente teritoriale de infanterie sunt ca acelea ale regimentelor permanente de infanterie, având cele trei culori naţionale dispuse paralel cu lemnul, conform cu legea promulgată la 11 martie 1872.

Art. III. Ministru nostru, secretar de Stat la departamentul de resbel, este însărcinat cu esecutarea decretului de faţă.

Dat în Bucuresci, la 9 mai 1877.

CAROL.

Ministru de resbel, General de brigadă CERNAT.

„*Monitorul Oastei*”, nr. 14/31 iulie 1877, p. 505 – 507.

3
10 noiembrie 1877
Ordin de zi al colonelului George Slăniceanu, comandantul Corpului dintre Vid şi Isker, prin care evidenţiază comportarea vitejească a trupelor de sub comanda sa cu prilejul cuceririi Rahovei

Ofiţeri, subofiţeri, caporali şi soldaţi ai corpului dintre Vid şi Isker, creat în scopul de a executa operaţiunile militare al căror scop erau luarea Rahovei, şi-a îndeplinit misiunea sa cu cea mai mare onoare şi patriotism, mulţumită bravurei, abnegaţiunei şi devotamentului vostru.

Luptele de la 18 octombrie şi 7 şi 9 noiembrie la care aţi luat parte cu atâta avânt şi curaj, dovedesc până la evidenţă că România poate conta pe vitejia voastră.

Exprim mulţumirile şi recunoştinţa mea regimentelor 1 şi 4, 10 şi 15 de dorobanţi, 2, 8 şi 9 de călăraşi, bateriilor 3, 4 şi 5 din Regimentul 2 artilerie, Bateriei teritoriale, Companiei de geniu şi Corpului medical.

Înainte de a mă despărţi de voi, iubiţii mei camarazi cu care am împărtăşit toate privaţiunile şi primejdiile războiului, îmi fac cea de pe urmă datorie a vă conjura să persistaţi în a vă îndeplini şi pe viitor tot cu atâta sfinţenie datoriile voastre către patrie, fără de a uita de a aduce omagiile noastre şi a perpetua în inimile noastre suvenirul bravilor noştri camarazi, care şi-au dat viaţa pentru consacrarea gloriei dobândite.

Maior Giurescu, maior Ene, locotenent Bordeanu, locotenent Radovici şi toţi bravii soldaţi morţi şi răniţi pe câmpul de onoare, modul de eroism şi abnegaţiune trebuie să devină pentru voi un obiect de cult veşnic, singura răsplată demnă la care trebuie să aspire aceia pe care se sprijină existenţa şi onoarea patriei.

Colonel Slăniceanu

Dr. Dan Berindei, colonel Leonida Loghin, locotenent-colonel Gheorghe Stoean, *Războiul pentru independenţa naţională.1877–1878*, Documente militare, Editura Militară, Bucureşti, 1971, p. 463.

4
ACT DE MULȚUMIRE

Adresat Prefecturii de Argeş de către soldații români răniți

Nu voim a arăta aici caritatea şi sufletul cel nobil ce caracterizează pe damele române, ale căror nume le cunoaşteți foarte bine dumneavoastră, căci totdeauna nu au lipsit de a ne consola în suferințele ce aveam pe patul durerilor, şi este de prisos a mai aminti că au aceleaşi merite de mărinimie ca şi străbunele matroane române, şi pe a căror nobilă față au avut fericirea de a vedea înşine de multe ori lacrimi de compătimire la suferințele şi durerile noastre; pentru aceste mult stimate doamne vom avea a vă arăta separat mulțumirile noastre de recunoştință, care vor fi ca şi acestea pura şi dreapta noastră expresiune.

Suntem convinşi că cunoaşteți din experiență, domnule prefect, că nimeni nu poate şti mai bine persoanele ce cu deosebire ne îngrijesc pe patul suferințelor, decât noi, care suntem obiectul îngrijirilor lor.

Astfel dară, domnule prefect, fiindcă domnii medici au fost aceia, care ne-au măsurat minut cu minut gravitățile suferințelor noastre, şi fiindcă cu drept cuvânt, putem zice că prin stăruința domnilor cea incomparabilă şi prin ajutorul înaltei ştiințe ce posedă, puturăm constata prin noi înşine, cât şi prin cealaltă parte a camarazilor noştri deja concediați, care şi o parte din noi au fost supuşi la diferite operațiuni chirurgicale şi tratamente medicale, şi care ca şi noi într-adevăr n-au putut face decât a le admira măiestria ştiințifică şi frumoasele reuşite ce le-au putut obține cu noi. Prin urmare dară, stimabile domnule prefect, vă rugăm pe de o parte a arăta adânca şi via noastră recunoştință domnilor doctori prusieni Peiper şi Striker, pe care îi rugăm a fi deplini convinşi că Patria noastră şi fiii săi, le exprimă prin vocea noastră adâncă şi eternă recunoştință; iar pe de alta, binevoiți a comunica domnului dr. Striker profundele noastre regrete, căci a devenit victima unei îndelungate boli, ce a fost derivată din sânul nenumăratelor boli pe când se afla încă în mijlocul nostru.

Asemenea avem profund respect şi recunoştință pentru D.I.I. Rădulescu sub–chirurg–ajutor şi asistent al domnilor doctori Peiper şi Streiker, care ne-au încurajat asupra operațiunilor ce trebuia a le suporta, şi care ne-au arătat întotdeauna cel mai patriotic, conştiincios şi cel mai sincer tratament, precum şi neîntreruptul şi neobositul concurs ce a dat domnilor doctori, atât în cazurile de

operațiuni, cât şi în pansamentele lister's pe care continuă încă a ni le aplica singur şi asta după plecarea domnilor doctori Peiper şi Striker de la spitalul nostru, putem a vă spune, domnule prefect, că dumnealui în privința oricărui tratament în favorul nostru, a ținut locul celei mai apropiate a noastre rude.

Mulțumirile noastre arătăm şi domnului D. Georgescu, sub–chirurg–ajutor în secția domnului doctor Striker.

Afară de acestea, domnule prefect, vă rugăm să binevoiți a arăta şi domnului locotenent Vlădescu, administratorul spitalelor temporare din Piteşti, pentru managiul administrativ, care neobosit ziua şi noaptea ne supraveghea neîncetat, adânca noastră recunoştință.

Pe lângă acestea, domnule prefect, veți binevoi a primi, de asemenea, adâncul respect şi recunoştință ce avem pentru neobositul preot Iancu Brădeanu, care a fost singurul sprijin al nostru spiritual în tot timpul de când suntem internați aici; acest venerabil preot, domnule prefect, a fost singurul în acest oraş, care şi-a luat sarcina de la sine a face toate serviciile divine în spitalele noastre temporare de la înființarea lor, şi este într-adevăr unicul care le-a făcut.

Acestea fiind, respectabile domnule prefect, adevăratele noastre expresiuni de mulțumire, vă rugăm să binevoiți a face să se dea publicității, ca să putem şi noi vedea înşine dreapta noastră recunoştință, şi pe de o parte vă rugăm a comunica prezenta noastră mulțumire domnilor doctori şi tuturor celorlalte persoane, iar pe de alta am fi mândri când ați binevoi a intermedia unde veți crede de cuviință, pentru a le încuviința fiecăruia din dumnealor distincțiile ce noi atestăm că le binemerită.

Sperăm, domnule prefect, în deosebitul dumneavoastră sentiment de patriotism şi adevăr că veți binevoi a lua act de această a noastră adevărată şi dreaptă declarațiune.

Semnați: Blănaru Haralambie, Regimentul 10 Dorobanți, Compania a 6-a, soldat, cu brațul drept tăiat (amputat).

Cazacu Milea, Regimentul 8 Linie, 5 (rezecție la umăr), soldat.

Roman Dumitru, Regimetul 13 Dorobanți, Compania 1, soldat.

Sandu George, Batalionul 4 Vânători, Compania 2, soldat.

Aldea Badea, Regimentul 7 Linie, Compania 1, soldat.

Matei Ştefan, Regimentul 5 Linie, Compania 6, soldat.

Mincu George, Regimentul 2 Linie, Compania 4, soldat.

George Culea, Regimentul 8 Dorobanți, Compania 8, soldat.

Damian Nicolae, Regimentul 4 Artilerie, Bateria 5, soldat.

Dascălu Ioan, Regimentul 15 Dorobanți, Compania 6, soldat.
Peptănaru Iacob, Regimentul 4 Dorobanți, Compania 5, soldat.
Țâbu Tudorache, Regimentul 16 Dorobanți, Compania 4, soldat.
Prisecaru Nicolae, Regimentul 13 Dorobanți, Compania 3, soldat.
Dobre Marin, Regimentul 5 Dorobanți, Compania 1, soldat.
Thoma Radu, Regimentul 10 Dorobanți, Compania 8, caporal.
Popa Ion, regimentul 10 Dorobanți, Compania 8, caporal.
Mustață Nicolae, Regimentul 10 Dorobanți, Compania 5, soldat.
Ghenez Vasile, Regimentul 5 Linie, Compania 5, soldat.
Roman Ioan, Regimentul 6 Călăraşi, Escadronul 4, soldat.
Constantin Alexandru, Regimentul 2 Linie, Compania 8, soldat.
Şchiopu Constantin, Batalionul 1 Vânători, Compania 2, soldat.
Creangă Ioan, Regimentul 1 Artilerie, Bateria 2, soldat.
Nicolae Ioan, Batalionul 1 Geniu, Compania 3, soldat.
Iordan Nicolae, Regimentul 4 Dorobanți, Compania 5, soldat.
Stan Neacşu, Regimentul 1 Linie, Compania 4, soldat.
Chicoş Ion, Regimentul 6 Linie, Compania 3, soldat.
Boşilă Constantin, Regimentul 8 Dorobanți, Compania 1, soldat.
Melinte George, Regimentul 8 Linie, Compania 3, soldat.
Carp Dumitru, Regimentul 15 Dorobanți, Compania 6, soldat.

„*Monitorul Oastei*”, nr. 3 din 5 martie 1878 – Partea Neoficială, p. 68-70.

5

REGIMENTUL ARGEŞ Nr. 4
Decorat la 31 august 1917
de către Maiestatea Sa Regele
pe Poiana Ţigăncii de pe Dealul Curmătura

„Mihai Viteazul”, cls.a-III-a
Înalt Decret nr.928 din 21.VIII.1917

Pentru vitejia şi avântul extraordinar, cu care au luptat ofițerii, subofițerii şi soldații regimentului, în aprigile lupte din iulie 1917. Primind ordinul de a străpunge puternicul front german, de pe dealul Mărăşti, au plecat la atac în dimineața zilei de 11 iulie şi pătrunzând în tranşeele inamice, după o luptă înverşunată corp la corp, au continuat înaintarea către Valea Dracea Mare, iar în zilele următoare, acțiunea pentru ocuparea poziției Roşculeț, spre Câmpurile. S-au capturat 3 ofițeri, 360 trupă, 1 tun ungar de 105mm, 4 tunuri de 57 mm, 12 mortiere de tranşee, un mortier de 117mm, 7 aruncătoare de grenade, 14 chesoane, mitraliere, 700 arme infanterie, precum şi o enormă cantitate de muniții şi material de război.

Anuarul Ordinului „Mihai Viteazul” anii 1916-1920, p.161-162.

6

Telegrama nr. 97 901
din 5 iunie 1944

CORPUL 4 ARMATĂ
Către
Grupul de Armate Wöhler
Grupul de Corpuri Mieth
Armata a-IV-a

La ordinul dvs. telefonic transmis prin dl. general Mieth raportez:

Divizia 3 Infanterie în acțiunea care a dus-o de la 29 mai la 5 iunie [anul curent] a luptat fără nici un alt sprijin decât acel al artileriei sale, întrucât Brigada de tunuri de asalt (6 tunuri) a acționat foarte timid.

Acțiunea s-a dus contra unui inamic puternic organizat în teren. După declarațiile ofițerilor superiori români aceste organizații sunt similare celor de la Sevastopol şi foarte numeroase în adâncime.

Din această cauză operațiunile duse în regiunea Horleşti, Zahorna, Moimeşti chiar de Marile Unități blindate, nu au reuşit să realizeze rezultate mult diferite.

Cu toată această rezistență a inamicului unitățile din Divizia 3 Infanterie au concurat totuşi efectiv la ocuparea satelor Zahorna, Moimeşti şi Pădurea Ciriteii Mici şi a înălțimilor cota 161 şi 163.

Pentru acțiunea din satul Zahorna, comandantul Diviziei 24 Blindate a mulțumit pentru felul cum Regimentul 30 Infanterie a luptat.

Misiunea de curățire care i-a revenit în cursul zilei de astăzi nu s-a putut îndeplini într-un ritm rapid, deoarece terenul de curățit avea o formă unghiulară cu baza de circa 2 Km pe adâncime de circa 12 Km, extrem de frământat cu organizații numeroase care nu erau părăsite de inamic şi deci care trebuiau atacate succesiv.

În plus, acțiunea Diviziei 3 Infanterie avea un caracter de legătură între Corpul 4 Armată german şi Corpul 57 Blindat şi nu influența în nici un fel înaintarea aripilor interioare a acestor Mari Unități.

La sfârşitul zilei de azi, aflându-se la nord de cota 129 (12 km est Moimeşti) misiunea Diviziei 3 Infanterie se poate considera terminată. Ea nu a mers mai încet decât vecina sa din dreapta.

Pentru a face dovadă de efortul făcut de Divizia 3 Infanterie vă raportez că pierderile în aceste 6 zile de luptă sunt de 50 ofițeri, 32 subofițeri şi 1653 trupă.

Țin să adaug în fine că în operațiunile de ieri şi azi Divizia 3 Infanterie sub ordinele directe ale Diviziei 24 Blindate, iar pentru operațiunile de azi şi Regimentul 4 Dorobanți (2 batalioane) a fost subordonat Diviziei 14 Blindate, ambele comandamente având răspunderea integrală utilizării lor.

COMANDANTUL CORPULUI 4 ARMATĂ
General de Divizie
Nicolae STOENESCU

C.S.P.A.M.I., Colecții arhivistice, fond nr. 339, dosar nr.145.

7

Divizia XI-a Infanterie
Comandantul | P.C. Tarczal
Nr. 30.311 | 26 noiembrie 1944

Către
Regimentul 4 Dorobanţi

Binevoiţi a primi dvs. personal şi a transmite ofiţerilor, subofiţerilor şi trupei Regimentului 4 Dorobanţi mulţumirile mele pentru modul strălucit cum Regimentul 4 Dorobanţi a luptat pe timpul de la 21.XI – 27.XI.1944.

Luptele din zona Mezözömborului, precum şi ocuparea acestui oraş, înscriu o nouă pagină de glorie în trecutul acestui brav Regiment.

Mă închin în faţa celor ce şi-au vărsat sângele pentru victoria şi gloria neamului.

Comandantul Diviziei XI-a Infanterie
General,
Edgar Rădulescu

C.S.P.A.M.I., fond Regimentul 4 Dorobanţi „Argeş", dosar nr. 1794, f. 41.

8
ORDIN DE ZI nr. 120
din 20 decembrie 1944

Valea Hernadului prin sistemul său de comunicaţii, căi ferate şi şosele, prin acoperirile şi localităţile sale constituie o mare cale de pătrundere în interiorul teatrului de operaţii cehoslovac şi deci într-unul din punctele cele mai sensibile ale apărării inamice.

Satul Halmay, nod important de comunicaţii, dominat la Est şi Vest de înălţimi, călare chiar pe lunca Hernadului, prevăzut cu un canal de 2 m adâncime, obstacol natural, în calea atacatorului,puternic organizat şi apărat de inamic, a constituit bastionul şi cheia de boltă a apărării inamice.

Atacurile repetate date de Divizia a 3-a Infanterie pentru cucerirea satului Halmay, au constituit una din operațiunile cele mai grele,dar şi cele mai glorioase ale Diviziei a 3-a Infanterie.

În atacurile pentru cucerirea satului Halmay, s-a distins în mod deosebit Regimentul 4 Dorobanți,care a înscris cea mai frumoasă pagină de glorie din lungul şir de fapte glorioase ale acestei unități.

De la 1 decembrie 1944, data când Regimentul a luat contact cu inamicul, ce ocupa liziera de sud a satului şi până în noaptea de 12/13 decembrie 1944, dată la care a cucerit definitiv satul Halmay, Regimentul 4 Dorobanți, prin atacuri de zi şi de noapte, făcând față vitejeşte contraatacurilor inamice, a măcinat zi de zi apărarea inamică, a produs pierderi serioase inamicului şi l-a dislocat.

Un dispozitiv al infanteriei şi artileriei amplasat într-un teren complet descoperit, dominat şi învăluit de înălțimi adiacente, sub vederile şi focul în continuu ale inamicului, într-un teren mocirlos, cu bălți şi mlaştini în care la 20-30 cm sub nivel musteşte apa, făcând imposibilă orice îngropare în adâncime a dispozitivului, pe ploaie şi frig, numai datorită bravurii, tenacității şi voinței ferme a ofițerilor, subofițerilor şi trupei, atacul pentru cucerirea localității a putut fi dus la bun sfârşit.

Sforțările făcute au fost supraomeneşti.

Având caracterul de atacul unei localități întărite, regimentul a cucerit mai întâi gara şi colțurile de SV şi SE ale satului, care în urma contraatacurilor şi atacurilor au trecut dintr-o mână într-alta.

În ziua de 12 decembrie 1944 Regimentul 4 Dorobanți întărit cu un batalion din Regimentul 1 Vânători a dat asaltul final pentru cucerirea bastionului Halmay.

Fixând cu Batalionul II/Regimentul 4 Dorobanți satul Halmay de front, îl ataca cu Batalionul I/Regimentul 4 Dorobanți dinspre Vest spre Est şi cu Batalionul I/Regimentul 1 Vânători dinspre NV spre SE.

Atacul a fost foarte vijelios, prin lupte corp la corp, la baionetă şi cu grenada, din casă în casă, sprijiniți de aruncătoare şi tunurile anticar, o mână de oameni a izbutit să cucerească până la orele 23^{00} satul Halmay, înfrângând ultima rezistență inamică.

În acest atac vijelios s-au capturat peste 200 prizonieri/ofițeri, subofițeri şi trupă/, trei tunuri anticar, 2 aruncătoare de 60 mm, trenul de luptă al unui batalion şi multă pradă de război.

Cucerirea satului Halmay constituie una din cele mai frumoase fapte de arme ale Regimentului 4 Dorobanți şi ale Diviziei a 3-a Infanterie.

Pentru faptele de arme de mai sus, citez prin ordin de zi pe Divizie:

- Regimentul 4 Dorobanți şi bravul său comandant, lt. col. Popescu Emil, care tot timpul în linia I-a a îmbărbătat, impulsionat şi comandat trupa sa.
- Batalionul I şi II/Regimentul 4 Dorobanți şi pe comandanții acestor batalioane, căpitan Drăguț Dumitru şi căpitan Tomiuc Nicolae.
- Batalionul I/Regimentul 1 Vânători şi maiorul Elian Petre, comandantul Regimentului 1 Vânători, care a condus personal batalionul.
- Căpitanul Iorga Ilie, căpitan Georgescu Florea, sublocotenent Enăchescu Ioan şi serg. maj. Roceanu Gheorghe toți din Regimentul 4 Dorobanți, care prin curajul lor, prin voința neînfricată au ajutat şi impulsionat atacul în interiorul localității.

În fața morților şi răniților mă închin cu smerenie şi amintirea lor va rămâne veşnic neştearsă în cartea de aur a Diviziei a 3-a Infanterie şi a neamului.

Prezentul ordin de zi se va citi ofițerilor, subofițerilor şi trupei de sub arme.

Dat astăzi 20 decembrie 1944 la Comandamentul Diviziei a 3-a Infanterie la Szemere.

Comandantul Diviziei a 3-a Infanterie
General
/ss/ I. Popescu

C.S.P.A.M.I., fond Regimentul 4 Dorobanți „Argeş”,dosar nr.1794, f. 61-62.

9

Corpul 6 Armată Szemere 22.XII.1944
Comandantul
Nr. 37.911

Domnului Colonel Popescu Anton
Comandantul Regimentului 4 Dorobanți

Mulțumesc comandantului, ofițerilor, subofițerilor şi trupei Regimentului 4 Dorobanți, pentru prețiosul concurs dat Corpului VI Armată, în executarea misiunii de la 13 – 18.XII.1944.

Numele dvs. a fost comunicat la radio Bucureşti şi Londra şi publicat în presa română, pentru felul cum ați luptat în bătălia Hernadului, cu Regimentul 4 Dorobanți.

Comandantul Corpului VI Armată
General
/ss/Gh. R. Gheorghiu

C.S.P.A.M.I., fond Regimentul 4 Dorobanți „Argeş”„ dosar nr. 1794, f. 69.

10

ORDIN DE ZI nr. 568
din 4.II.1945, al Armatei a IV-a

În ofensiva începută la 12.I.1945, Divizia a 3-a Infanterie comandată de generalul Popescu Ioan, având ca şef de Stat Major pe lt.col. Constantinescu Alexandru şi şef al Biroului 3 Operații pe cpt. Ştefănescu Aurel, luptând în subordinele Corpului 51 Armată aliat, s-a bătut vitejeşte ajungând cea dintâi pe obiectivul ordonat, după lupte crâncene şi mari jertfe de sânge.

Astfel:

După 2 zile de luptă, printr-un atac dat în prima jumătate a nopții de 13/14.I.1945, Regimentul 1 Vânători, de sub comanda colonelului Pambucol Ioan, Regimentul 4 Dorobanți comandat de lt.col. Popescu E. Anton şi Regimentul 30 Dorobanți de sub comanda lt.col. Ocrain Gheorghe reuşesc să

cucerească oraşul Pleviseč, important nod de comunicaţii, surprinzând podurile de la N. şi V. de oraş, care erau pregătite de inamic pentru a fi distruse. Străbătând înălţimile stâncoase şi împădurite ale văii Stitnik şi atacând vijelios inamicul ce rezistă pas cu pas, Divizia a 3-a reuşeşte în a 3-a zi de luptă să cucerească satul Pascova, deschizând defileul de la N. de Pleviseč şi uşurând astfel desfăşurarea operaţiunilor ulterioare. În faţa puternicelor contraatacuri inamice începute în ziua de 15.I.1945, Divizia rezistă pe linia atinsă, iar când în dimineaţa de 16.I.1945, ora 2, când un grup dintr-un regiment de asalt inamic, ce reuşise să se infiltreze prin frontul Marii Unităţi din stânga, ca să debuşeze în poziţia Divizionului III/R.6.Art., comandat de cpt. Miron Stoica, artileriştii se bat vitejeşte cu toată surprinderea de inamic şi reuşesc să constituie un front de apărare pe linia materialului de artilerie al Divizionului II/R.6.Art., de sub comanda maiorului Ioanid Nicolae, şi să stăvilească înaintarea inamicului spre Pleviseč.

Batalioanele Regimentului 30 Dorobanţi comandate de maiorul Colaescu şi cpt. Popescu Nicolae şi Bat. II din Regimentul 4 Dorobanţi comandat de cpt. Iorga Ilie, întoarse prin acţiunea inamicului din spatele lor au rezistat eroic atacurilor inamice, din faţă şi din spate, date cu infanteria însoţită de tunuri de asalt, producând astfel mari pierderi duşmanului. Prin acţiunea hotărâtă a artileriştilor Regimentului 6 Artilerie, comandat de col. Petrescu Ghe. şi prin rezistenţa dârză a celor trei batalioane încercuite, Divizia face faţă strălucit inamicului şi restabileşte prin grele jertfe de sânge situaţia Marii Unităţi în subordinele căreia lupta. S-au mai distins următorii ofiţeri, subofiţeri şi soldaţi: cpt. Barbu Gh., lt. Tătaru Gh., slt. Păunescu David, slt. Tăune C., slt. Dobre Gh., slt. Ioaniţiu S., plt. Miron St., serg. maj. Lădaru Gh., Dogaru D., Vicereac T., Sava Şt., Bruma Gh., serg. Badea I., Iorgulescu C., caporalii Mărculescu, Ionescu I., Almăjanu N., şi sold. Floroiu V., Lăcătuşu I., Marin T., Pleşa V., Păunescu Gh. şi Ducan V.

Având în vedere faptele mai sus arătate, jertfele, nezdruncinata voinţă de luptă şi vitejia dovedită pe câmpul de bătălie, citez prin ORDIN DE ZI pe armată DIVIZIA A 3-A INFANTERIE de sub comanda generalului Popescu Ioan, împreună cu unităţile, comandanţii, ofiţerii şi subofiţerii mai sus arătaţi, ca exemplu de bravură şi vitejie pe întreaga armată.

Comandantul Armatei a IV-a
General de Corp de Armată/ss/Nicolae Dăscălescu

C.S.P.A.M.I., Colecţii arhivistice, fond nr. 1025, dosar nr. 1, f.156.

11

ORDIN DE ZI nr. 531
din 16 februarie 1945

În luptele de la cota 583, aflată la 1600 m S – SE de Landweschule, în repetatele atacuri date de Batalionul I/Regimentul 4 Dorobanţi, începând din dimineaţa zilei de 2 februarie 1945 şi până la 7 februarie 1945, atacuri date de companii cu efective foarte mici contra unui inamic foarte bine dotat şi hotărât ca să păstreze cota, s-au distins în mod deosebit căpitan Tacu M., comandantul Batalionului I, cum şi compania 2-a comandată de sublocotenent Teodorescu Radu şi compania I, comandată de sublocotenent Ioniţă Tasică.

Prin focul puternic al armelor automate ale inamicului şi focul continuu al artileriei şi brandt-urilor inamice, pe un teren greu de parcurs şi descoperit, ostaşii acestor companii au atacat cu îndârjire, sfidând moartea ce-i ameninţa la fiecare pas.

Prin curajul şi tăria lor au ajuns prin foc la primele rezistenţe ale inamicului, capturând în ziua de 2 februarie 1945 un subofiţer şi doi soldaţi germani, precum şi o mitralieră şi un pistol mitralieră german, cu muniţia respectivă; iar pe data de 4 februarie 1945 încă un soldat german cu arma respectivă.

Mărturia forţei şi dârzeniei inamice şi a hotărârii nestrămutate de a pune stăpânire pe cotă a ostaşilor companiei a 2-a şi 1-a, este numărul mare de morţi şi răniţi al batalionului, care atinge aproape 1/3 din totalul luptătorilor din linia I-a.

Pentru curajul, bărbăţia şi spiritul de sacrificiu de care au dat dovadă comandantul Batalionului I, cum şi ostaşii companiei a 2-a comandată de slt. Teodorescu Radu şi Compania 1 comandată de slt. Ioniţă Tasică, pe tot timpul luptelor de la 2 – 7 februarie 1945.

CITEZ PRIN ORDIN DE ZI PE REGIMENT

Comandantul Batalionului I, căpitan Tacu, compania a 2-a şi compania 1, împreună cu comandanţii companiilor, printre care în mod special:

Compania a 2-a

Frt. Iosif Constantin, ctg. 1945, mort;

Sold. Burtilă Nicolae ctg. 1937, sold. Mătuşa Gheorghe, ctg. 1943, ambii grav răniţi în piept deasupra amplasamentelor inamice;

Serg. Truşcă Oprea, ctg. 1942;
Cap. Duţă Constantin, ctg. 1938;
Cap. Popescu Emil, ctg. 1945;
Cap. Stoian Anghel, ctg. 1944;
Sold. Gaciu Andrei, ctg. 1943;
Sold. Drăghici Constantin, ctg. 1943

Compania 1

Sold. Nisiparu Nicoale, ctg. 1944, mort în faţa rezistenţelor inamice;
Serg. Neacşu Alexandru, ctg. 1942;
Serg. Bolan Marin, ctg. 1942;
Sold. Anton Ion, ctg. 1943, toţi trei au intrat în poziţia inamică, capturând doi prizonieri şi o mitralieră;
Serg. Puşcă Ilie, ctg. 1938;
Sold. Ilinca Nicolae, ctg. 1942;
Sold. Ghiţă Ioan, ctg. 1938;
Sold. Marinescu Nicolae, ctg. 1943;
Sold. Băbeanu Ioan, ctg. 1944.
S-au mai distins următorii ostaşi din compania a 3-a:
Sold. Sofica Ion, ctg. 1942;
Frt. Crefea Ion, ctg. 1937;
Sold. Belivoacă Gh., ctg. 1945;
Frt. Fulger Florea, ctg. 1941, morţi;
Serg. maj. Pieptea Victor, rănit;
Serg. Cârstoiu Nicolae, ctg. 1943;
Serg. Proca Nicolae, ctg. 1943;
Frt. Florea Nicolae, ctg. 1944.
Din compania a 4-a s-au distins următorii mitralierişti:
Serg. Manea Ioan, ctg. 1942, care ca voluntar a atacat cu puşcaşii prinzând singur un prizonier, după care este omorât la mitralieră de un brandt inamic.
Sold. Niculcioiu Ioan, ctg. 1943 mort la mitralieră;
Serg. Şerban Gh., ctg. 1941.
Morţilor din Batalionul I din Regimentul 4 Dorobanţi aducem prinosul nostru de recunoştinţă.
Numele şi faptele lor vor rămâne neşterse din inimile noastre şi din Cartea de Aur a Regimentului 4 Dorobanţi.
Prezentul ordin de zi va fi citit la raportul unităţilor sub arme.

Comandantul Regimentului 4 Argeş
Lt. col. Emil Popescu.

C.S.P.A.M.I., fond Regimentul 4 Dorobanţi „Argeş”„ dosar nr. 1794, f. 147-148.

12

ORDIN DE ZI nr. 24
din 8 aprilie 1945

În operaţiunile duse de trupele române în Valea Gronului până în regiunea Kremnica, Divizia 3-a Infanterie s-a distins în mod excepţional dintre toate unităţile române şi aliate ce au acţionat în această regiune şi s-a acoperit din nou de glorie nemuritoare, prin strălucitele fapte de arme pe care le-a săvârşit.

Începând din noaptea de 21/22 martie, Divizia forţează râul Gron în regiunea Gunda, după care bravii dorobanţi musceleni şi vânători piteşteni străbătând numeroase câmpuri de mine şi reţele de sârmă, se caţără cu unghiile pe pantele abrupte de la nord, de unde alungă pe inamic.

Continuând apoi atacul fără odihnă într-un teren foarte accidentat, împădurit şi baricadat, cucereşte succesiv localităţile Kasova, Budiska, Dubrava, Zelenza, Bresnicá, Ladno, traversează valea Igraşului, pune stăpânire pe înălţimile dominate de la sud de oraşul Kremnicá, pe care îl asaltează şi ocupă în noaptea de 2/3 aprilie 1945.

Pentru aceste fapte de arme excepţionale, care au atras mulţumiri speciale din partea Comandamentului superior aliat;

SE CITEAZĂ PRIN ORDIN DE ZI PE ARMATĂ:

a) Ofiţerii, subofiţerii şi ostaşii infanterişti, artilerişti, pionieri, transmisionişti din Divizia 3-a Infanterie, de sub comanda energicului şi bravului general Popescu D. Ioan;
b) Lt. colonel Popescu E. Anton, comandantul Regimentului 4 Dorobanţi şi căpitanul Tacu Mihail, comandant de batalion, care au căzut răniţi în fruntea unităţilor respective;

c) Căpitanul Groşescu Vasile, brav comandant de batalion din Regimentul 4 Dorobanți, căzut la datorie în prima linie a puşcaşilor săi, lovit în cap, în timp ce inamicul contraataca pe cota 938;
d) Statul Major al Diviziei 3-a Infanterie, care prin glorioasele fapte de arme şi jertfa eroilor căzuți la datorie, a înscris o nouă pagină de lumină în drumul spre victorie al Armatei a IV-a.

Comandantul Armatei a IV-a
General de Corp de Armată /ss/ Nicolae Dăscălescu

C.S.P.A.M.I., fond Direcția Cadre şi Învățământ, 1974, dosar nr. 13.265, f. 29.

13

Nr. 1739
1945 1 mai
Regimentul 4 Dorobanți
către
BRIGADA A 3-A INFANTERIE

Am onoarea a propune pentru decorare, cu Ordinul „Mihai Viteazul” cls. a III-a, cu spade, „post mortem”, pe sublocotenentul Popteanu T. Gheorghe, comandantul Companiei 1 pentru fapte de arme săvârşite pe câmpul de luptă, pe timpul de la 15-22 aprilie 1945.

Sublocotenentul Popteanu T. Gheorghe a luat parte la acțiunile duse de Regiment în calitate de comandant al Companiei 1 puşcaşi, dând dovadă de mult curaj şi spirit de sacrificiu.

În noaptea de 17/18 aprilie 1945 se ordona o incursiune pentru a se captura prizonieri. Sublocotenentul Popteanu T. Gheorghe deşi comandant de companie, este primul care se oferă voluntar a executa incursiunea asupra înălțimilor 700 m. N. cota 974, S.E. satul Čičimany, punct foarte puternic apărat de inamic.

Prin exemplul şi curajul său personal, ofițerul şi-a antrenat şi condus grupa de incursiune în condițiuni atât de bune încât inamicul nu a putut descoperi acțiunea întreprinsă decât în momentul când a căzut în spatele unui cuib de arme automate.

Deşi inamicul era bine amplasat şi organizat la teren, fiind surprins cu foc din spate este pus pe fugă lăsând pe teren doi morți.

Se capturează: 1 mitralieră şi 2 pistoale automate.

Patrula se înapoiază fără nici o pierdere.

Prin această acțiune îndrăzneață şi plină de succes puterea de rezistență a inamicului din fața companiei sale este redusă.

În atacul din ziua de 21 aprilie 1945, dat pentru cucerirea înălțimilor N.E. satul Čičimany, cu tot focul puternic al inamicului, în fruntea companiei sale, cucereşte rezistență cu rezistență şi este primul care ajunge pe obiectiv.

În acest atac, sublocotenentul Popteanu Gheorghe este serios rănit, însă refuză cu toate insistențele medicului şi a camarazilor săi să se evacueze şi rămâne mai departe în mijlocul ostaşilor săi dragi.

A doua zi rana neîngrijită se infectează producându-i febră.

La sfaturile date de medic, de data aceasta, făgăduieşte că se va evacua, după ce, mai întâi, va lua parte la atacul ce se ordonase pentru ora 8 dimineața.

În acest atac, în ziua de 22 aprilie, dat pentru cucerirea înălțimilor N.E. satul Čičimany, ia sub comanda sa şi compania 2-a puşcaşi, al cărei comandant căzuse rănit.

În fruntea ambelor companii porneşte la atac şi prin lupte dârze cu grenada reuşeşte să ajungă primul la creastă. În timp ce îşi îmbărbăta ostaşii la atac cade ca un erou lovit mortal de un glonte inamic.

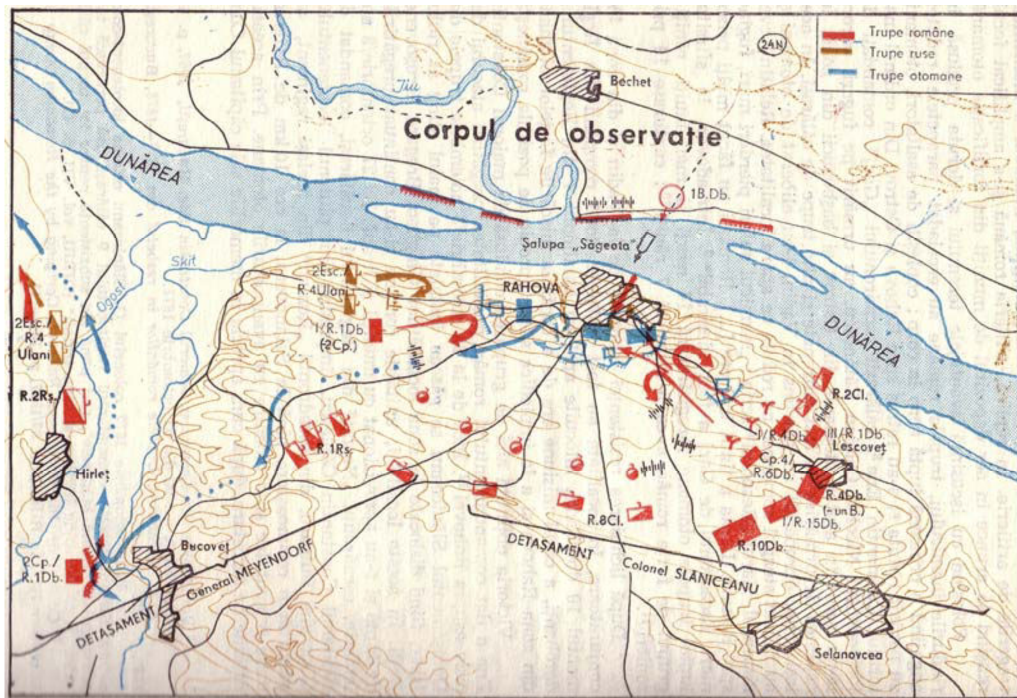
Pentru faptele sale de arme săvârşite pe câmpul de luptă, îl propun la decorare cu Ordinul „Mihai Viteazul” cl. a III-a, cu spade, „post mortem”, pe sublocotenentul Popteanu T. Gheorghe, ca o dreaptă recompensă a meritelor sale excepționale săvârşite în contact cu inamicul.

Comandantul Regimentului 4 Dorobanți
Lt. colonel,
Remus Cornățeanu

C.S.P.A.M.I., Colecții arhivistice, fond nr. 1025, dosar nr. 1, f.53.

2. HĂRȚI

Bătălia de la Rahova, 7/19 – 9/21 noiembrie 1877

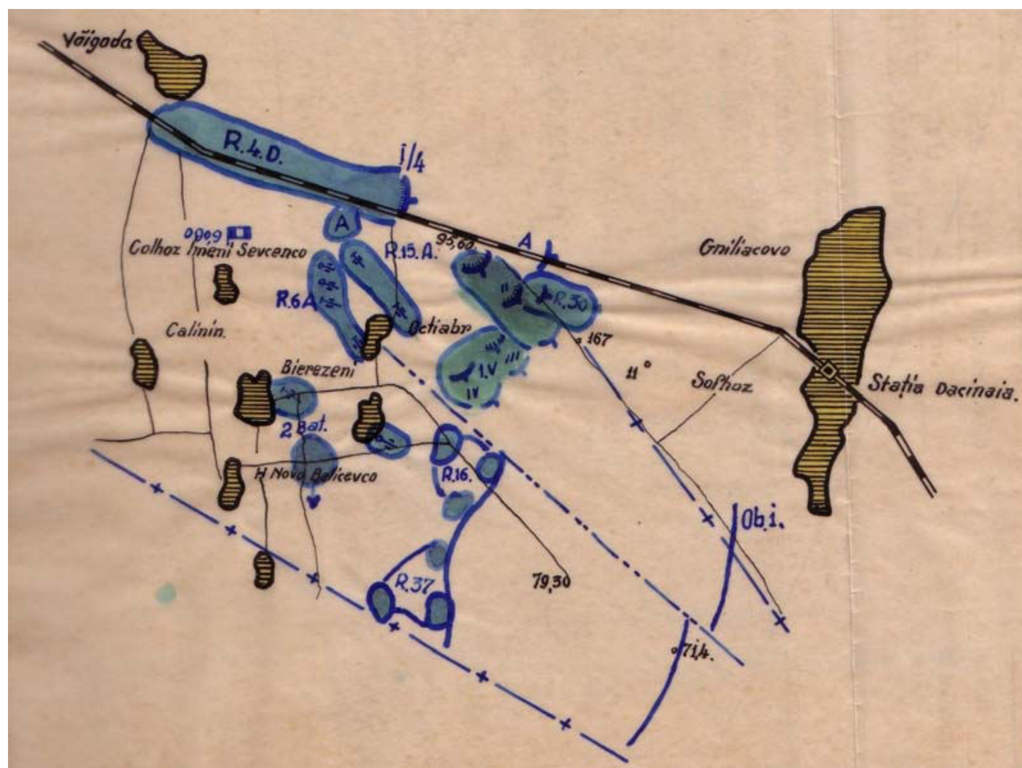

DUNĂREA
Bg. Rg.
D. 2 I.
Bg. 2 I.
SECTORUL 3
Bg. 2 I.
D. 1 I.
Bg. 1 I.
SECTORUL 2
VIDIN
CALAFAT
CORPUL DE VEST
D. 1; 2; 4 I.; Bg. Rg.
SECTORUL 1
Bg. 2 I.
D. 4 I.
Bg. 1 I.

Crochiul bătăliei de la Mărăşti
(24 – 30 iulie 1917)

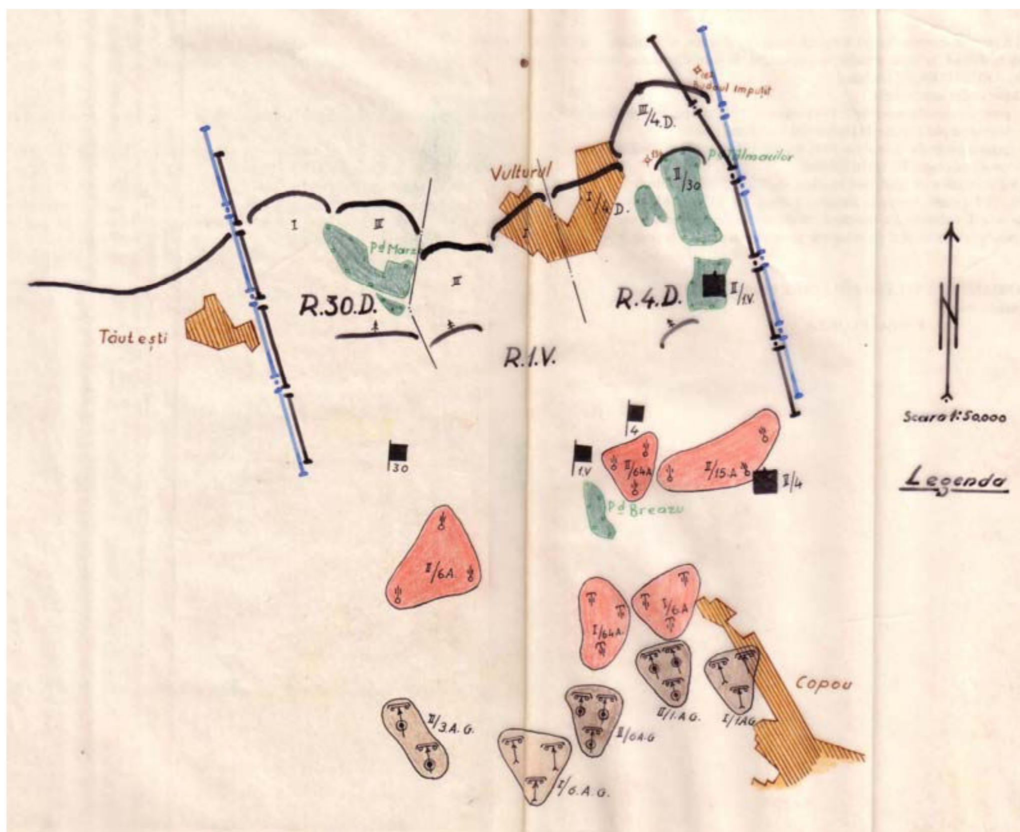
Acțiunea operativă din 18 august 1941

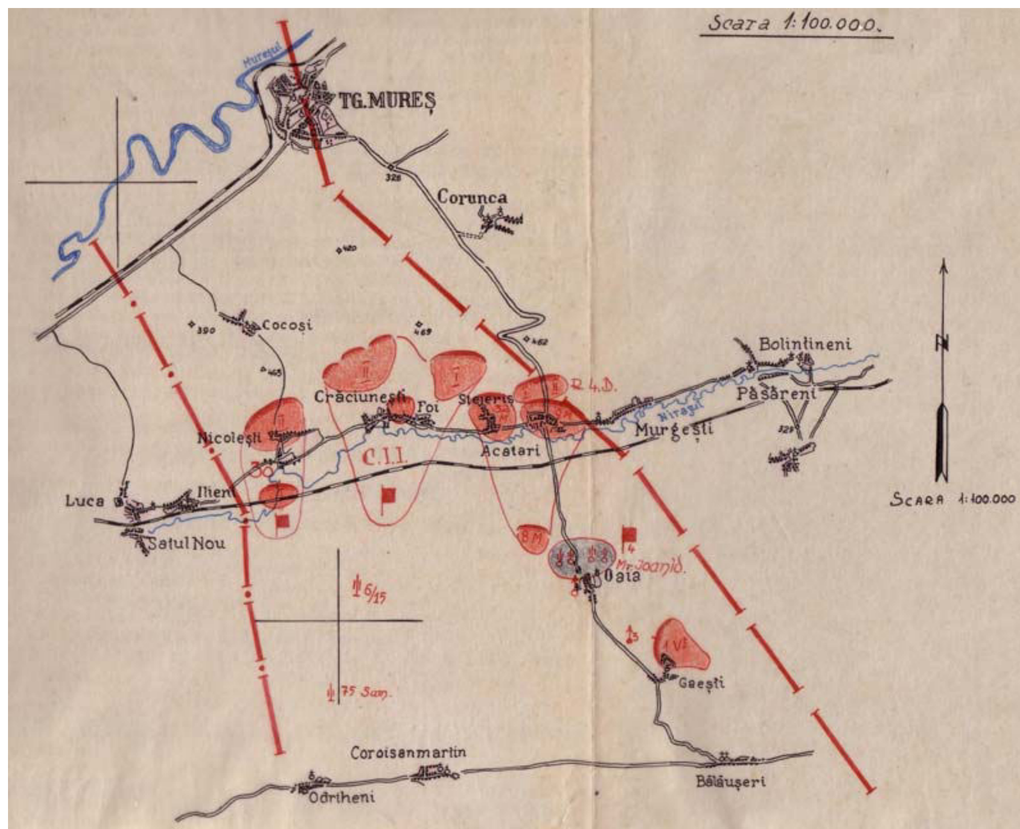
Dispozitivul şi situaţia în ziua de 1 septembrie 1941, ora 9^{00}
Situaţia de depăşire

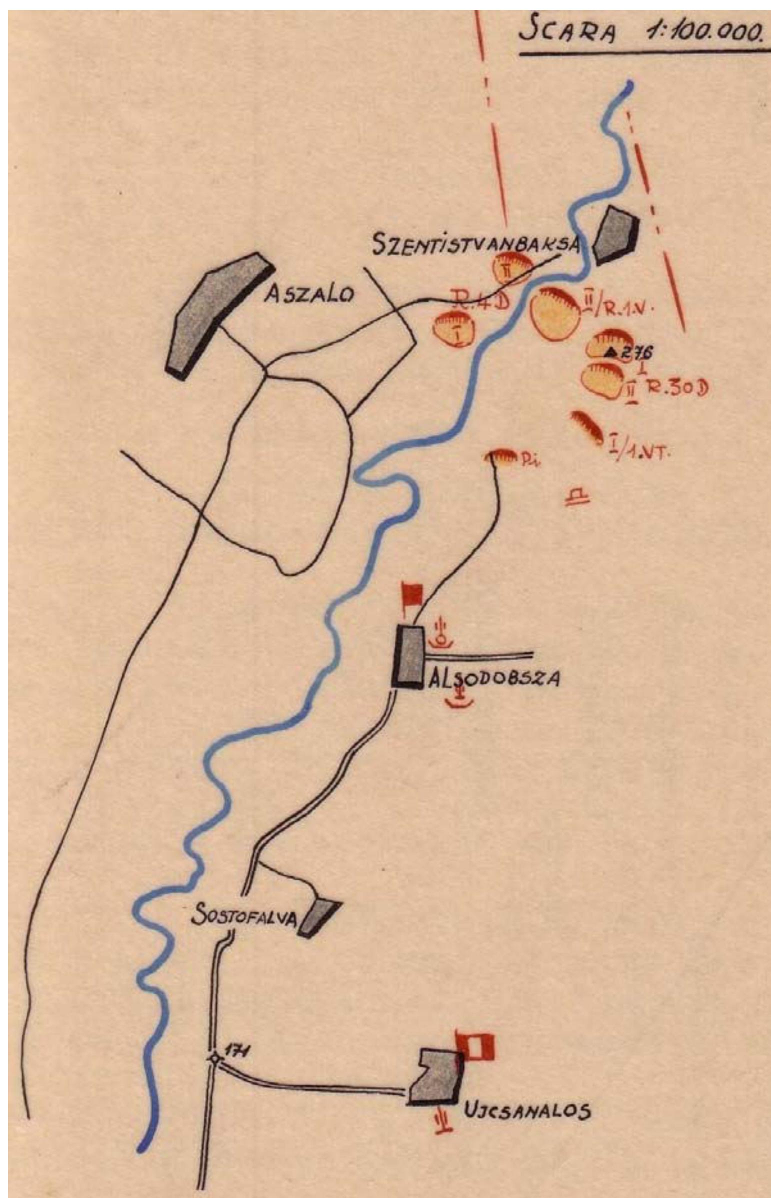
Situația operativă la 1 iunie 1944

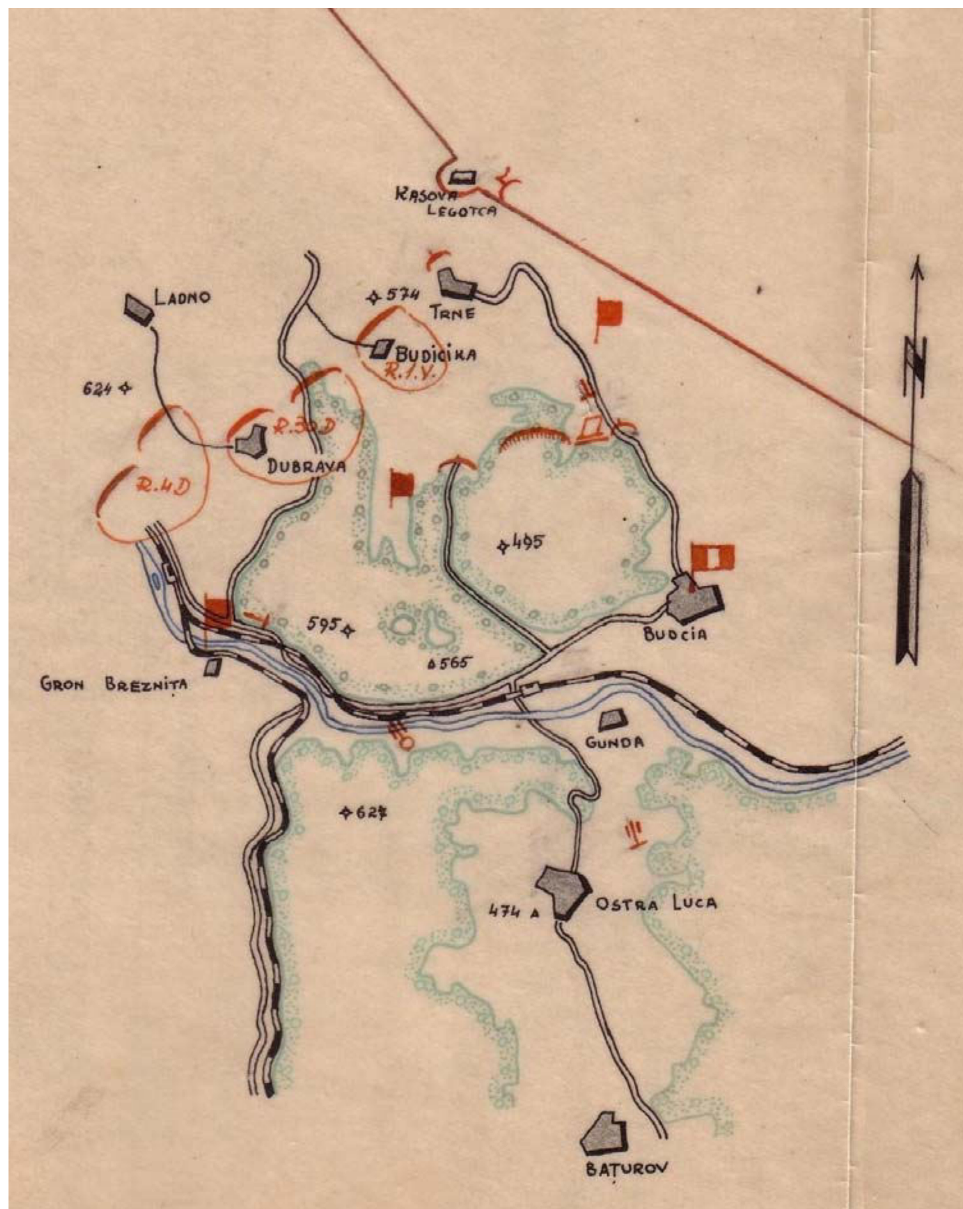
Dispozitivul operativ la 20 septembrie 1944

Schița cu dispozitivul operativ la 1 decembrie 1944

Schița cu dispozitivul operativ din 26 martie 1945

3. FOTOGRAFII

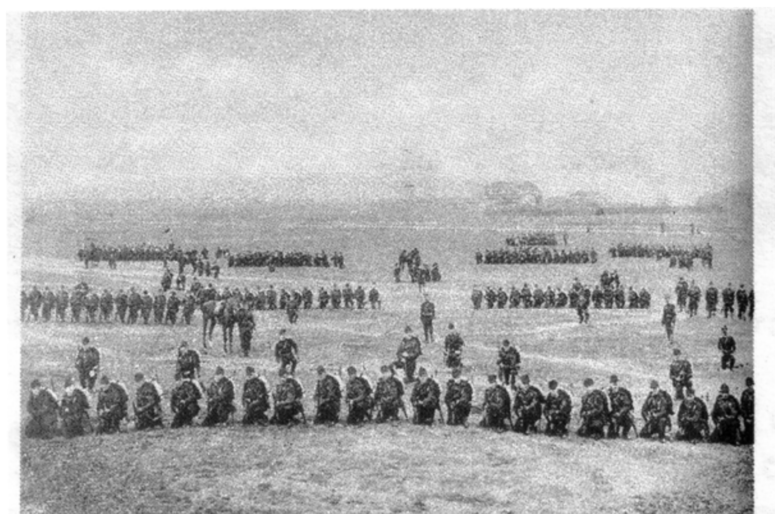

Ofițerii Regimentului 4 Dorobanți la 1 februarie 1877

1902

Regimentul nr. 4 “Argeş” – corpul de cadre

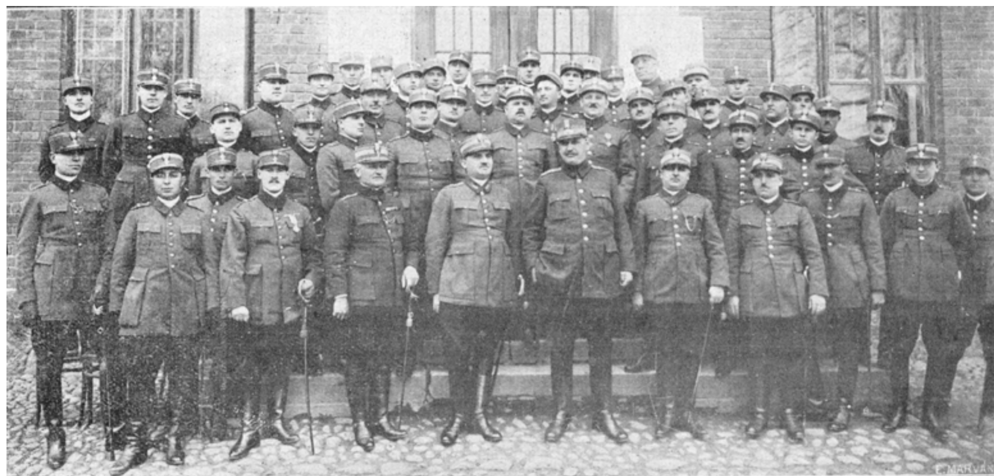

Regimentul Nr.4 ARGEŞ pe câmpul de instrucţie

1902

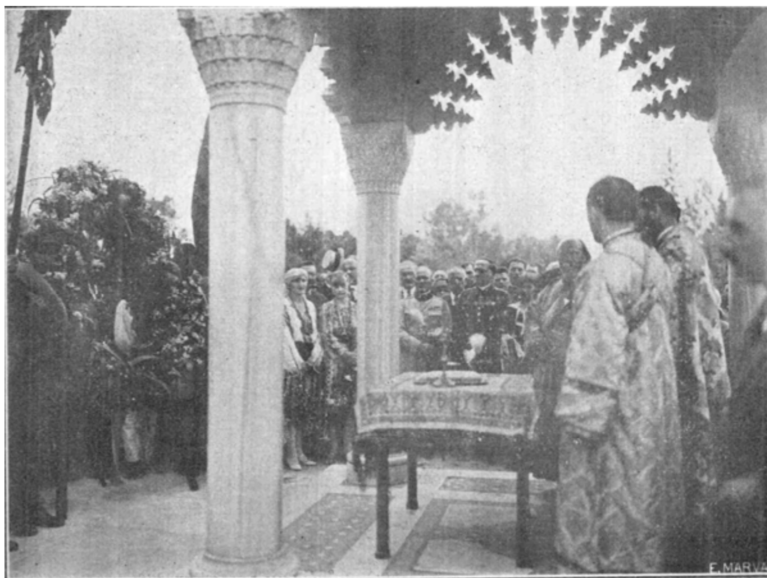
Coroana de flori depusă pe mormântul Regelui Carol I
de către ofițerii Regimentului 4 Dorobanți în anul1927, cu ocazia aniversării a
50 de ani de la înființare

Ofițerii Regimentului 4 "Argeş" la 1 februarie 1927

Comandantul regimentului, colonelul Barbu Pârâianu, pe treptele Mănăstirii Curtea de Argeş, 1 februarie 1927

Serviciul religios oficiat în fața Mănăstirii Curtea de Argeş, 1 februarie 1927

Colonelul Pârâianu Barbu pe scara intrării Mănăstirii Curtea de Argeş

Regimentul Nr.4 ARGEŞ, Compania 5

1931

VII. BIBLIOGRAFIE

1. IZVOARE

Centrul de Studii şi Păstrare a Arhivelor Militare Istorice Piteşti, fondurile de arhivă:

- Ministerul de Război, Direcția Personal.
- Direcția Cadre şi Învățământ:
  - Memorii bătrâni, literele „A”, „B”, „C”, „F”, „G”, „P”şi „T”;
  - Memorii bătrâni, jandarmi, litera „P ” ;
  - Inventar pe anul 1974 ;
  - Registre foi matricole „ofițeri activi infanterie”, vol. I şi II.
- Corpul 1 Armată.
- Divizia 3 Infanterie.
- Regimentul 4 Dorobanți „Argeş”.
- Regimentul 30 Dorobanți „Muscel”.
- Cercul de Recrutare (Teritorial) Argeş.
- Comisariatul Militar al Regiunii Argeş.
- Comisariatul Militar Oraş Bucureşti.
- Garnizoana Piteşti.
- Colecții arhivistice:
  - fond nr.339;
  - fond nr.1025.
  - Jurnalele de operații şi registrele istorice ale Regimentului 4 Dorobanți „Argeş”.
- *Albumul armatei române,* 10 mai 1902, Bucureşti.
- „România Eroică”, nr.1, 1927.
- „*Monitorul Oastei*”, anii 1876-1878 şi 1880.

2. LUCRĂRI

- *** *Guerre d’Orient. 1877-1878. Cooperation de l’armée roumaine en Bulgarie*, Editeurs Spineux & C-ie, Bruxelles, 1879;
- *** *Istoria Militară a poporului român*, vol. V, Editura Militară, Bucureşti, 1988;
- *** *Itinerare eroice (1877-1878)*, Editura Militară, Bucureşti, 1977;

- *** *România în Războiul de Independență, 1877-1878*, Editura Militară, Bucureşti, 1977;
- *** *România în anii Primului Război Mondial,* Editura Militară, Bucureşti, 1987;
- *** *Tradiție şi istorie. 1990-2005*, Asociația Națională a Veteranilor de Război, Editura „Contrast", Bucureşti, 2005;
- *** *Veteranii pe drumul onoarei şi jertfei. De la Stalingrad la bătălia Moldovei. August 1942-august 1944*, Asociația Națională a Veteranilor de Război, Editura "Vasile Cârlova", Bucureşti, 1997;
- *** *Veteranii pe drumul onoarei şi jertfei (1941-1945)*, Asociația Națională a Veteranilor de Război, Editura "Vasile Cârlova", Bucureşti, 1998;
- Col. Băldescu, Radu, *Războiul ruso-româno-turc. 1877 – 1878,* Institutul de Arte Grafice, „Dacia Traiană", Sibiu, 1935;
- Col. Bejancu, Gheorghe; lt. col. V. Mocanu; col. C. Olteanu, *Asalt la redute. Eroi ai Războiului pentru Independență*, Editura Militară, Bucureşti, 1969;
- Berindei, Dan; col. Loghin, Leonida; Lt.col. Stoean, Gheorghe, *Războiul pentru Independență. 1877 – 1878. Documente militare*, Editura Militară, Bucureşti, 1978;
- Călinescu, George, *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, Fundația Regală pentru Literatură şi Artă, Bucureşti, 1941;
- Constantiniu, Florin; Duțu, Alesandru; Retegan, Mihai, *România în război. 1941-1945. Un destin în istorie*, Editura Militară, Bucureşti, 1995;
- Duțu, Alesandru; Dobre, Florica; Loghin, Leonida, *Armata română în Al Doilea Război Mondial (1941-1945)*, Editura Enciclopedică, Bucureşti, 1999;
- Col. Mandescu, Ion, *Războiul româno-ruso-turc din 1877,* Institutul de Arte Grafice, „Răsăritul", Bucureşti, 1921;
- Col. Marinescu, Antone; col. Romanescu, Gheorghe, *Armata română în războiul antihitlerist – album de scheme*, Editura militară, Bucureşti, 1980;
- Nicolescu, Gheorghe, *Contribuția unităților militare argeşene la războiul antihitlerist* în „Argeş", an XX, nr. 5, Piteşti, 1985;
- Pârâianu, Barbu, *Istoricul Regimentului Argeş nr. 4*, Institutul de Arte Grafice "Artistica" P. Mitu, Piteşti, 1927;

- Popa, Petre; Dicu, Paul; Voinescu, Silvestru, *Istoria municipiului Piteşti*, Editura Academiei, Bucureşti, 1988;
- Medic col. dr. Popovici, Vasile; lt. col. Popovici, Gheorghe, *Cunoştinţe elementare despre serviciul sanitar în campanie*, Tipografia „Gheorghe Vlădescu şi fiul”, Câmpulung Muscel, 1926;
- Col. dr. Tucă, Florian; Cociu, Mircea, *Monumente ale anilor de luptă şi jertfă*, Editura Militară, Bucureşti, 1983;
- Tudose, Petre, *Medici argeşeni în cel De-Al Doilea Război Balcanic şi în Războiul pentru Întregirea Neamului*, Editura Tiparg, Piteşti, 2007;
- Vasile, Petrişor; Vasile, Niculae, *Românii în lupta pentru cucerirea independenţei depline de stat. 1877 – 1878*, Editura Politică, Bucureşti, 1987;
- Vârgolici, Teodor, *Scriitorii clasici şi armata română*, Editura Militară, Bucureşti, 1986.

POARTA EROILOR - OCTOMBRIE 2008

ISBN: 978-973-1750-81-1

